

Prof. J. J. J. J. J.
In case of non-delivery please return to

GALLOWAY & PORTER LTD.,

UNIVERSITY BOOKSELLERS

CAMBRIDGE (ENG.).

GREAT BRITAIN

PAID ½D

3 OCT 38

PAID

3 OCT 38

+

Please state wants for

SECOND-HAND
AND OUT-OF-PRINT BOOKS

✱

BOOKS PURCHASED

in large or small quantities

✱

LIBRARIES VALUED

for probate or purchase

✱

New & Second-hand
BOOKSELLERS

The Director,
Biblioteka Jagiellonska,
W. Krakowie,
Ul. S.W. Anny, 12
Poland.

$$\begin{array}{r}
 263 \\
 232 \\
 \hline
 315 = 6
 \end{array}$$

6881

6889

112

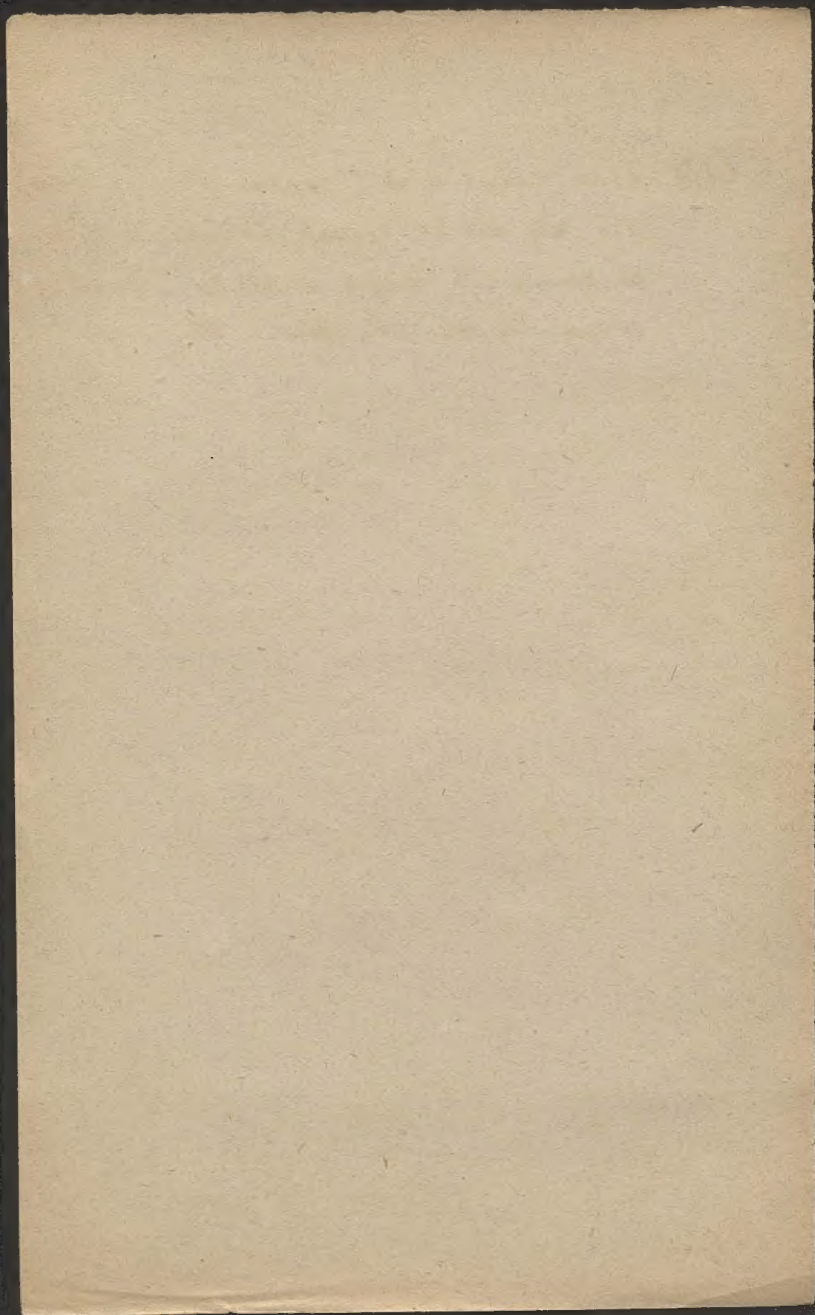
E

E

for

skąd. Tak jej powieściat "ib.

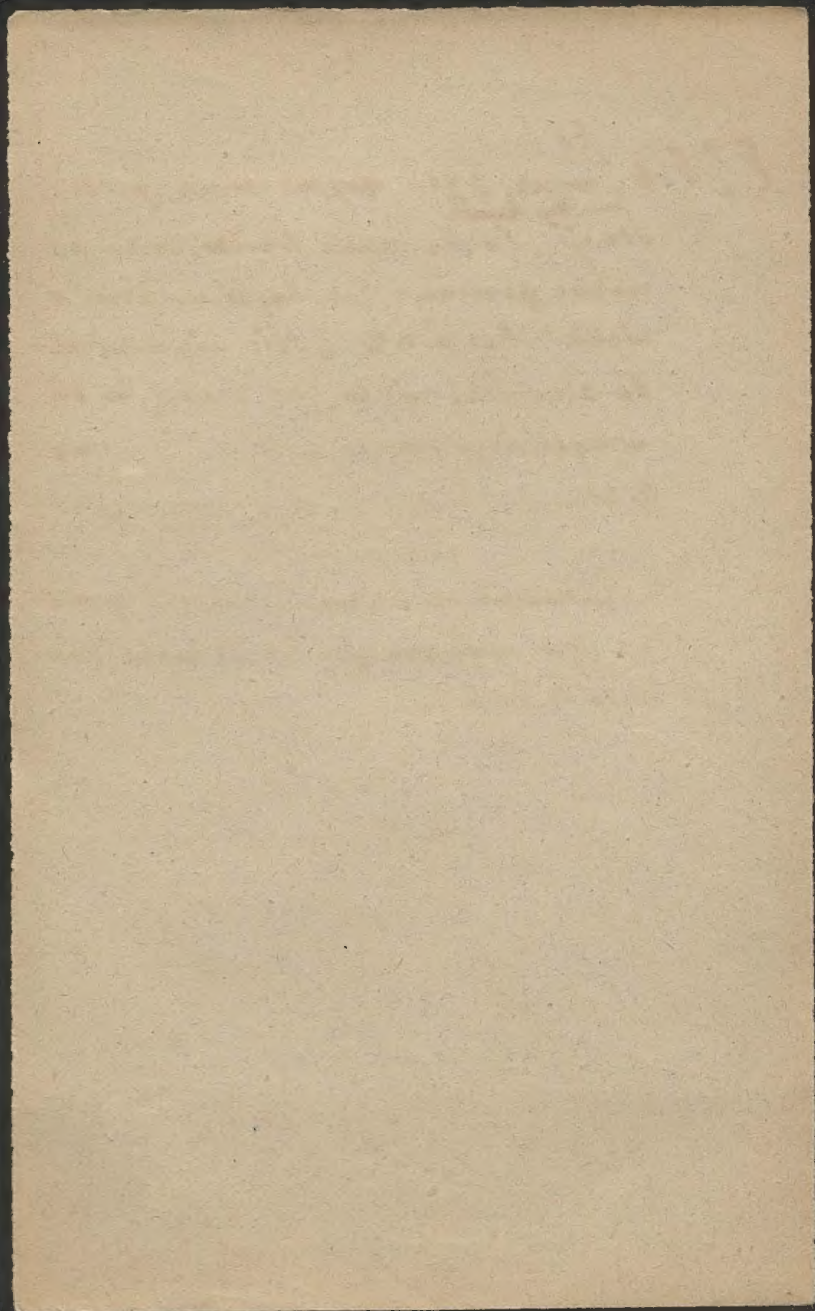
2
Eblis - c. m. turec. diabel, szatan, duch ciemno-
ści, zły duch, Plaga branki... u tych
w kramach szafir niebieski, u tamtych
ciemie Eblisa." Ad. Mick. 1. 83.

E.! Ech.! Et.!

wykrz. z gł. nieporozumienia, prole-
 tekcerowania
 staję „Córka mnie bardzo kocha, on
 wiele powała. — Ech, bajki, on drwi z
 ciebie” A. w. Fv. 1. 41 „Nić nie umiem. —
 To kł. — Eh! nic to, jak zechcę, to się
 wyszystkiego przedko nauczę.” J. Korzen.

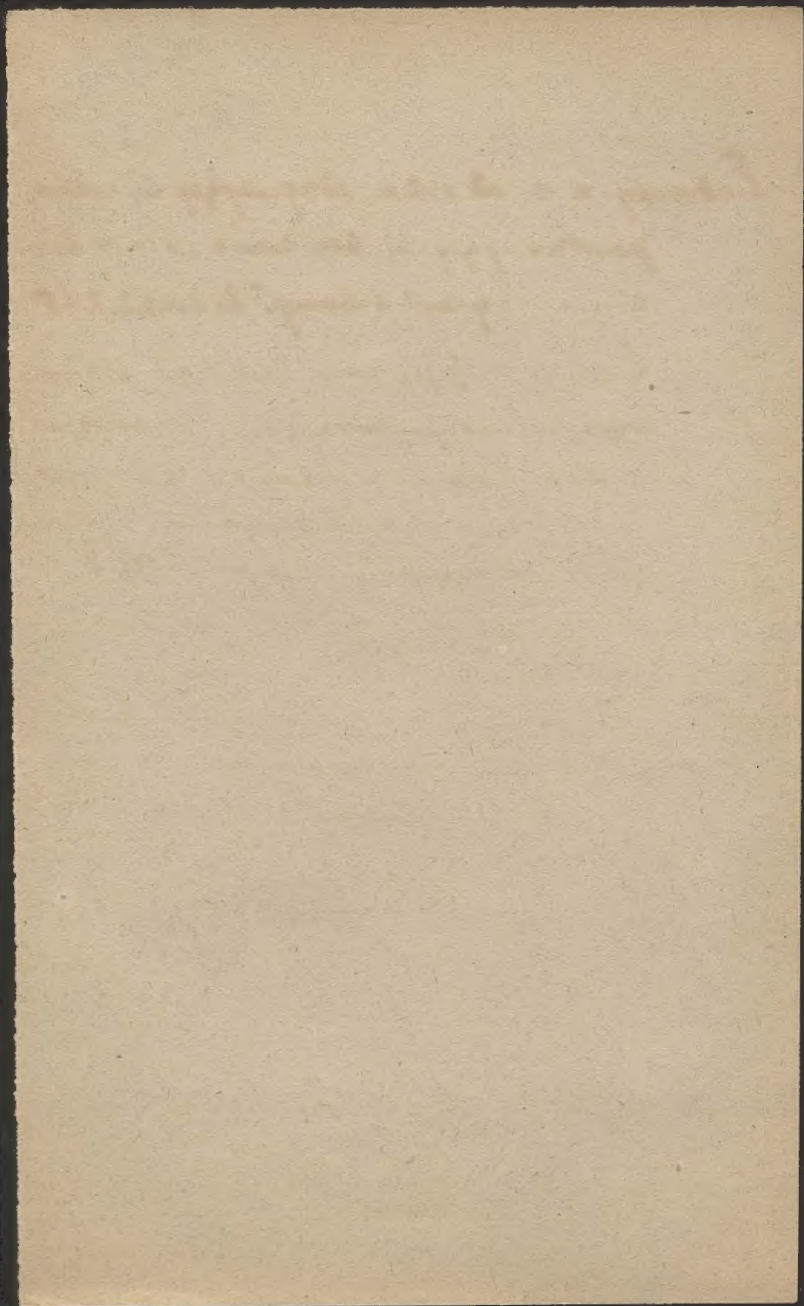
2. 310. „Et! co ty tam wiesz. Zwyraźnie jak
 baba, gadała aly gadać.” Kł. Jun. Nota 4. 556.
 „Puthowick mi nakazał i kałecit groźnie,
 na głowę mój kałęł — Ech, to próżne słowa.”
 A. w. Fv. Dnieta 8. 53

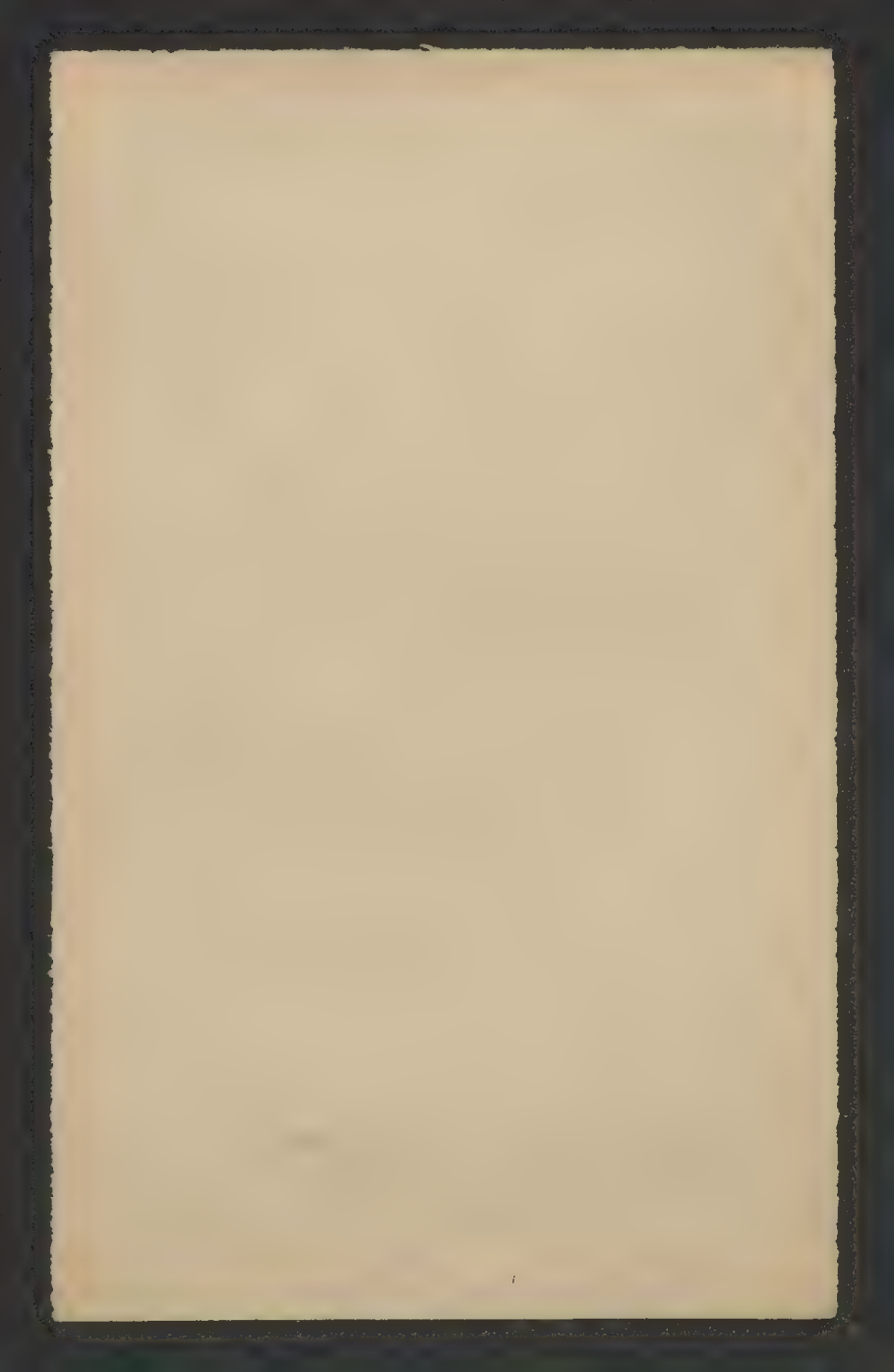
Echowy - a - e od echa, odzywajęz się echem,
powtarzajęz się bez końca „Тавр без
конца - и гравят эховы.” Ж. Квар. 2. 285

Еcho - a. n. з фіз. вісн' доходить згздіс,
вспоминіє повторяєз się відповідно
введенню наватых, неієз вісн' пробієз
тых „Еcha з наватых хдожових. З Мов-
наєз доуав нам:...” Г. л. 88. 147. 4.

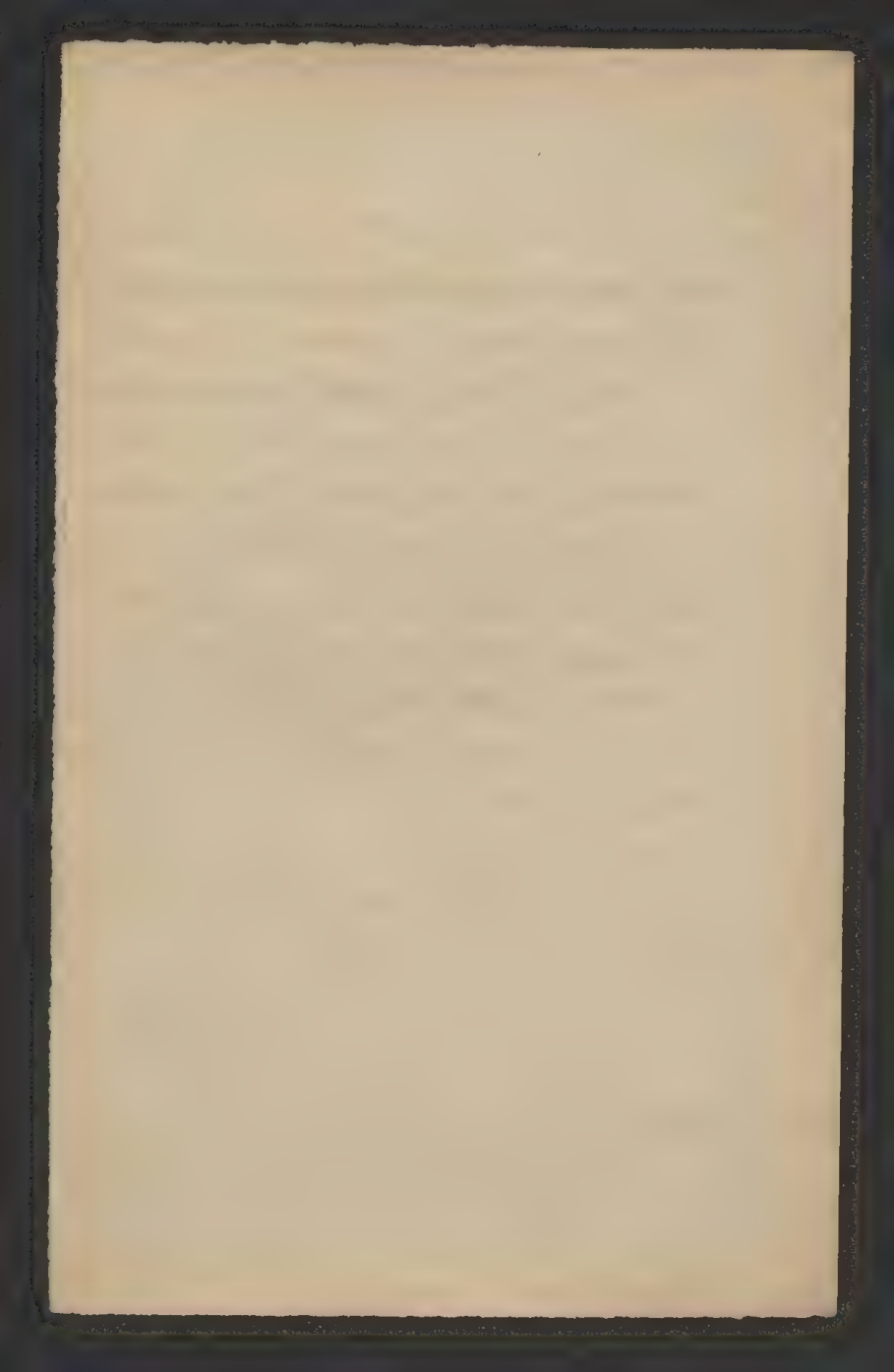
„Еcha казичове. Же хдожових крає-
вех надходзз доіс помп'ієз вісн' доу-
ав. Цфра осіб прпбывеєз на куав'є
єст в б. в. становєз ввєдзєз мп'ієз,
авієлі в року абієтлєм „В. Рєф. 88. 158. 4.

Echt prusi. wygra uciu wygrysz, anstos'ic
miejscowej mowicy u usciat'ie b'ie
dach, tam prowadziny, w calu ma
nie „Pan redaktor, echt idealista * ma.
teyalsidynag podrazewka si'owas w swo
im wygodym, folelu "Im. 199. 8. 388. „sa
hier to miedne drauzeto i j'aka echt nie.
niecka robota. "K. Leluw. Rus war. 89.
85. 3.

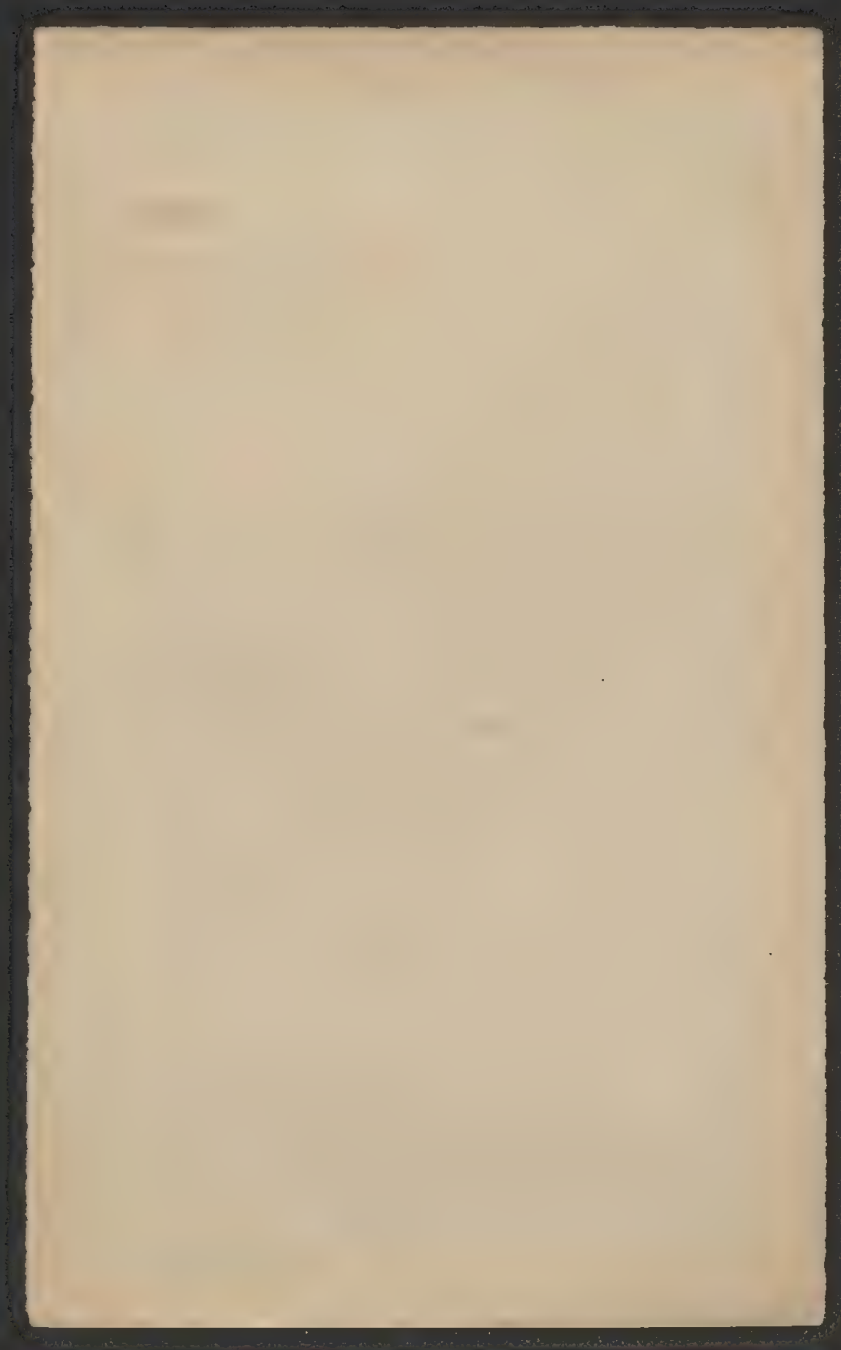

Eden - u. m. hebr. raj „Od tej chwili stałem
się świadczym... nie pożyłem mi nie do,
by mnie jaka namiętność nie wywa-
ta z tego Eden” J. K. Kras. Na em. na wul. 101
„Myślała nad tem, czyby się nie dało
utworzyć choć przypuszczalnie coś podobne-
go do straconego przez nią Eden?” L. Karsk.
5. 41. „Z hebr. eden rozkosz, mięjsze
rozkosz, raj, w grec. edoné i dōnē takie
rozkosz, uciecha. W powieści europejskiej
wygwa nie często wypar Eden w znaczeniu
raju, mięjsze omarzającego” A. Luch. Zró-
dło. 27 „On miał być Eden stworzyć na świecie,
cie, pięknego życia odoznu” Kras. J. unyt. 1871.
2. 4.

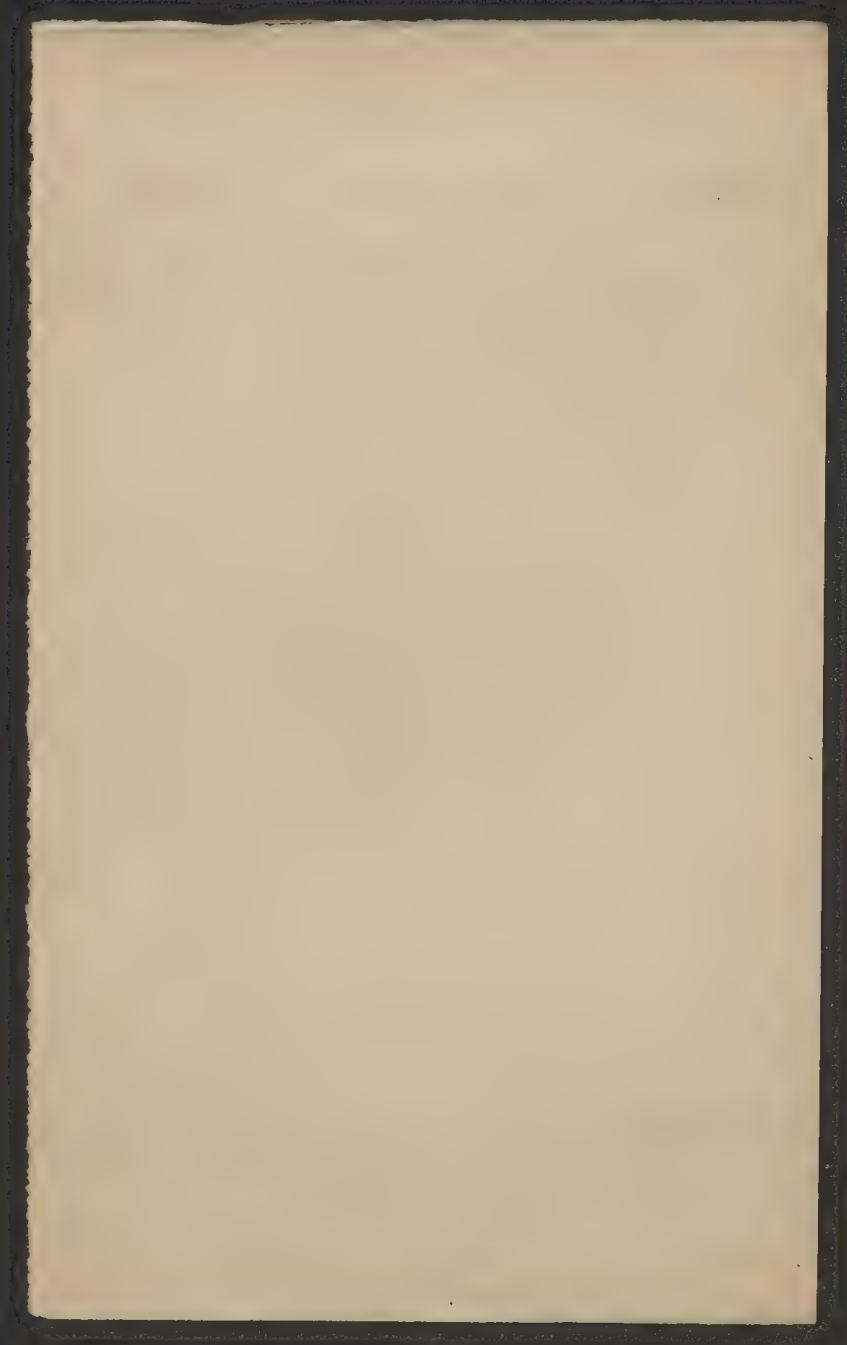
5
Edredon - a. m. ny um. Somateria platka z ro-
dzaju karek, którego puch jest nad wy-
mieniany z - u. m. puch z karek edredon-
owych fig. co nadmiernej miękkości i
sprężystości.

Edredonowy - a - e. z edredonu, "Ludzie
się na posiole edredonowych puchów,
niekiedy od kapieli" Ad. Mick. 1. 253.

Edris - a. m. zbro.^{ed} Edward, inis nyetie.

„Młody i mianisienie elegancji ar.
tysta-muzyk Edris." Zl. Orz. Kiew. War. 1878.
254.

1.

Efekt - u. m. bez l. m. franc. wrócenie spra-
wiane przez co lub kogo, za wzięcie te-
piej, jak długo truba się sporobii panience,
by wyprzedzić na świat efekt zrobii "Ad.
Mich. 3. 125. "Ona przedewszystkiem chciała
efektu, wodzinnu teatralnego, ogni bengal-
skich, któreby cież parafiz oświeciły." J.
Zucker. Opin. paraf. 8 "Niemożności rzekł
byty wawone, mowicie - to psuto efekt"
T. J. Per. wroc. 66 "Sprawiać tak komuś
efekt, ie Francuzek patrzy na odświeżenie
go porytka, niby na jabies' drzewowisko" A.
Wilcz. Fot. 1. 34 "Tu prawa noga naprwi, w-
ła do góry, tak, to robi znakomity efekt,
jakiemu pewny" U. Dat ^{lit. 12, 215} ~~franc. paraf. 3~~ (1.)
§ 2 l. m. efektu - iu, w sztuce, literaturze
wskazuje wyprzedzenie dla sprawnienia wa-
żenia, wzbudzenia podziwu, "Artysta który
gra najudowniej, jeżeli nie wyje piersi, nie
da jej ućuci drugiem. Siła uć uć na efektu,

Drini, nastvany, ale serca nie uderza, tyl-
ko gdy było serce "P.T. Kvarz. Wieh 1848. 59.

§ tylko w l. mn. efekta, rzezy, ruchom-
is, manatki, przedmioty fig., "Jak wielu
naszej młodości, ideałów nauki niepró-
w ganderobie mamy, potem mis dy roz-
maitemi upadkami i likwidowano.
mi po wielokroci efektami "A. D. H. Nad
modv. Dim. 179.

Efektomny-a-e ^{wnie prost.} sprawiający wrażenie,
efekt, bity w owy "Palce miał piz-
kie gawrony, klomby, powozniane dno-
wa efektowne "P.T. Kvarz. Wieh 1848. 3. (2)

(1.) "Nie ma wyrażań wyrażań odpowia-
daj wyrażań, albo naszej porównanie - sama
wyrażań, ten je dobiega pismiszą takimi
leżąc na tal. tal. my słuc. umieszczone efekt
pity, "T. T. J. T. T. 2. 1. 25.

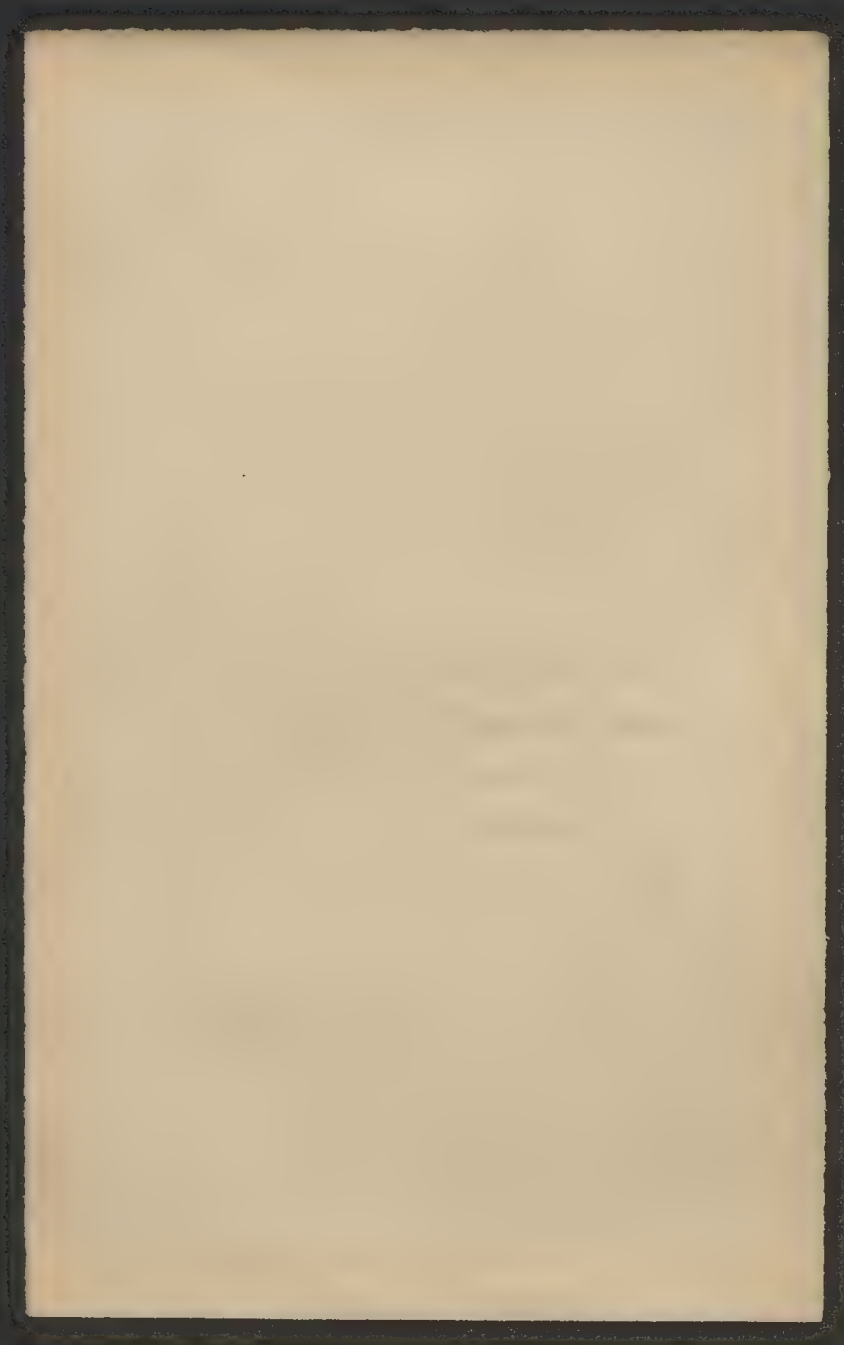
(2) "Widzownej jej powrotit zabytuzi w sa-
top' polni, nadatim efektowne tło i rany."
M. J. uwal. Dłun 1846 311. "Jasia i Wikta miały
efektowne roto i dobre je gady Siewer 9. l. 1887 105

Efekt „Nie można było być ludźmi na
wet jednostajnym praniu, które niemiernie
ani w teny lub jaką taką zaprawę bio-
linę, gdyż nie było w magmowych odpo-
wiednich do tego efektów” „Przew. nauki” t. 1.
14. 762

„Ordynaryjna, bardzo ordynaryjna. Te
kobiety bez wychowania drżący na nimie
sprawiają efekt” „A. Wilk Woty rob. 174.

„Przypatrzcie się z uwagą fajnowerkom,
które efektownie odbijają się w zwierciadle
wody wiślanej.” „F. w. 1873. 160. 3. Tęp.

„Sam ten fakt wzbudził nie mało efektu w
świecie politycznym” „Dz. pol. 1888. 31. 1.” „Mno-
stwo drobnych granitów, ustawionych ze
znajomością efektu w różnych częściach
pokroju, wyprzedziło go” „M. Dół p. 1888. 1889
6.

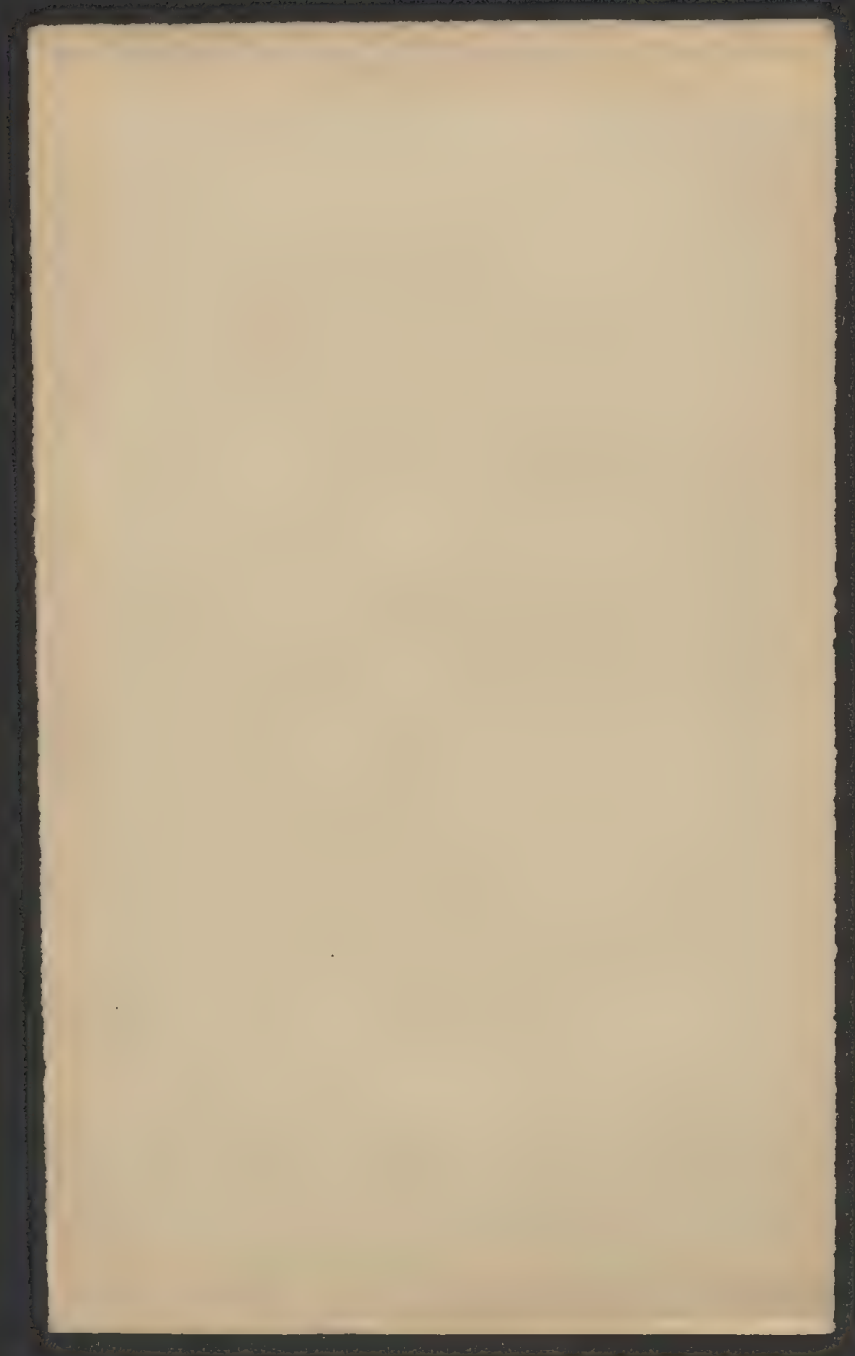
Efemeryczny-a -e z grec. chwila trawajęcy,
krótko-trwały, przemijający, jednośmia-
wy „Owa to diemniś nabierae nowej
wartości, stanie się potrzebnym każdej
bibliotece i wychwodzi z efemeryczno-
go losu gazet, bezcie niejako dziełem”
J.T. Kraus. 33. 49. „Projekt reformy pu-
blikacji jak grałyby po deszczu, lecz ro-
wnież prosto koinazy swój efemeryczny
ryzopot.” Now. 1878. 155. „Gwiazd światłych
choć efemerycznych nieliczimy wiele, w
epoce literackiej o której mówiliśmy” Tyg.
Echo 1878. 222. 4

jeit kaida gaita "St. Krossen. Notizen
1886. 410.

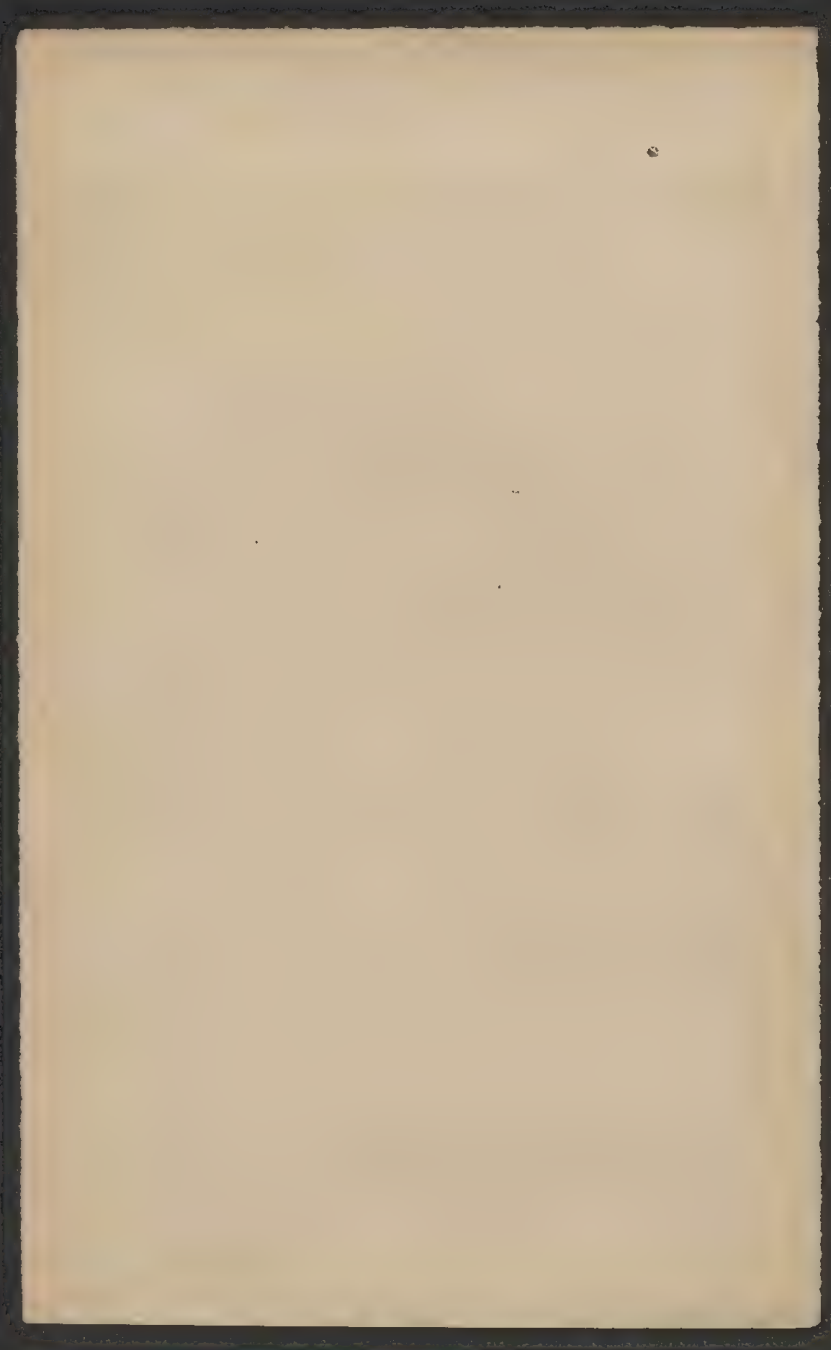
Ефенди - дего. м. турец. тытуньга, збого, то сармо,
со пан „Ефенди, а тур. ефенди“ пан, турец
каї утворили з греч. аутентис, дякаюс
єй свог владар, пан: прыпадає сї до иміон
режоньєх і духовных чыли улеме, такіє
до иміон сьдзівис чыли кады і уварыткых
Зуаванієйных уварыткис, і так уіііі
сїє Фуад-ефенди, Ревнд-ефенди і т. д. Уjęз.
европейскых пісьм блздує прох. два ф -
ефенди кам. ефенди "Aut. Much. Krootw. 27.
"Niexuang brankg wivdt Kyrtar - Aga,
satoit uę i rakkt: Effeny!.. o to słowebuy.
Dany uę nowym harawau "As. Mich. 1. 83.

Εφροντ - a. m. ci. toio mm. fram. offronto;
 "срочный материал" "срочка" и "сроч-
 ный", но в учебно-справочной литературе
 встречается "картонная ср." - Εφροντ' картонна
 ретив. ративе же в учебной литературе употреб-
 лие "ср." (Korven. 2. 118

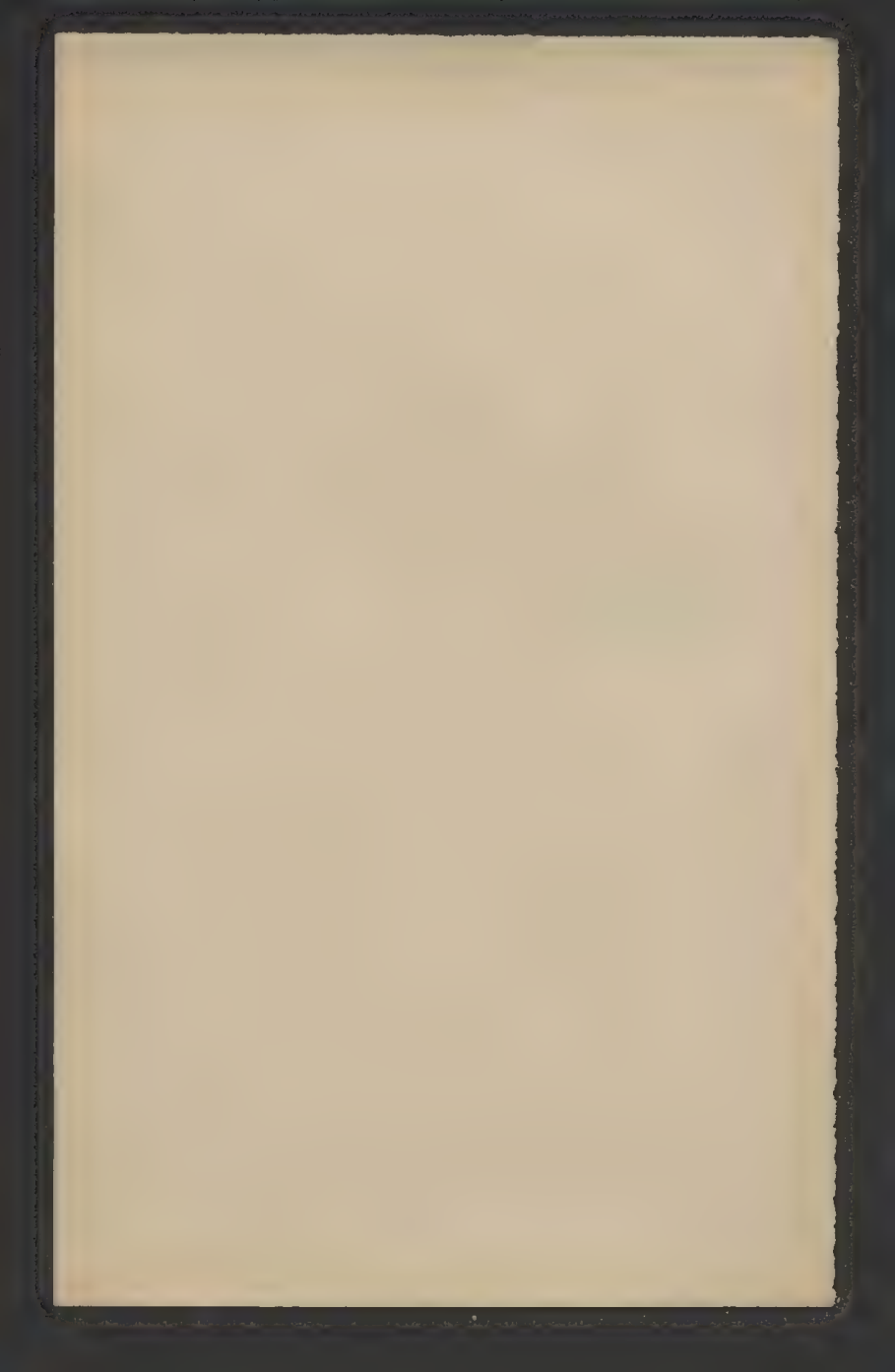

12.
Egida - y. i. grec.-lat. w mythol. tarcza Zeusa,
umieszczona przez Wulkanu z poet. w ogóle to
co zastępuje od cioci: tarcza, pancerz,
prawyłbica i t.p. z fig. opieka, ^{patronat} ochrona;
"Ła egida tego wrażliwego szatan.
Dane sygnu i kolonizacji jak umowienie,
i oświadczenia na obywatelskich wiecach
polskich posiadłości" J. Zachar. Na kres. 96.
"Trwając porównanie kongresu między na-
rodowego nauki antropologów i ich
to się pod egidą p. Kibeiro, nowego geo-
loga portugalskiego" Now. 1878. 58. "Ci-
vility te odbywają się pod egidą kasy
imienia - Mirowskiego." Kłoty 43. 270
"Muzycy wzięli sobie francuską egi-
dę utrwalenia tytułu dla siebie przysługującej
własności osobistej" Ark. nauk. i liter. 14. 468

Египетски а - то е "египетска крестина" = иконокарна,
крестина "плаци и много родителы из афрот-
маикуе; jeho uчыт do tego wydrzew
długo krestina egypta." / Dzierż. 2.35.

Египт и. м. др. крестина. крестина иконокарна
иконокарна.

Egoistka i. t. kobieta samobłub „Jako an-
tystra ale egoistka mogłam zapomnieć
obowiązek powiedzieć sobie - mój obowią-
zek przesunąć siebie w niebo i żyć w mo-
lodzi na ziemi”. „P.T. Krawcz. wieś 1878. 31.

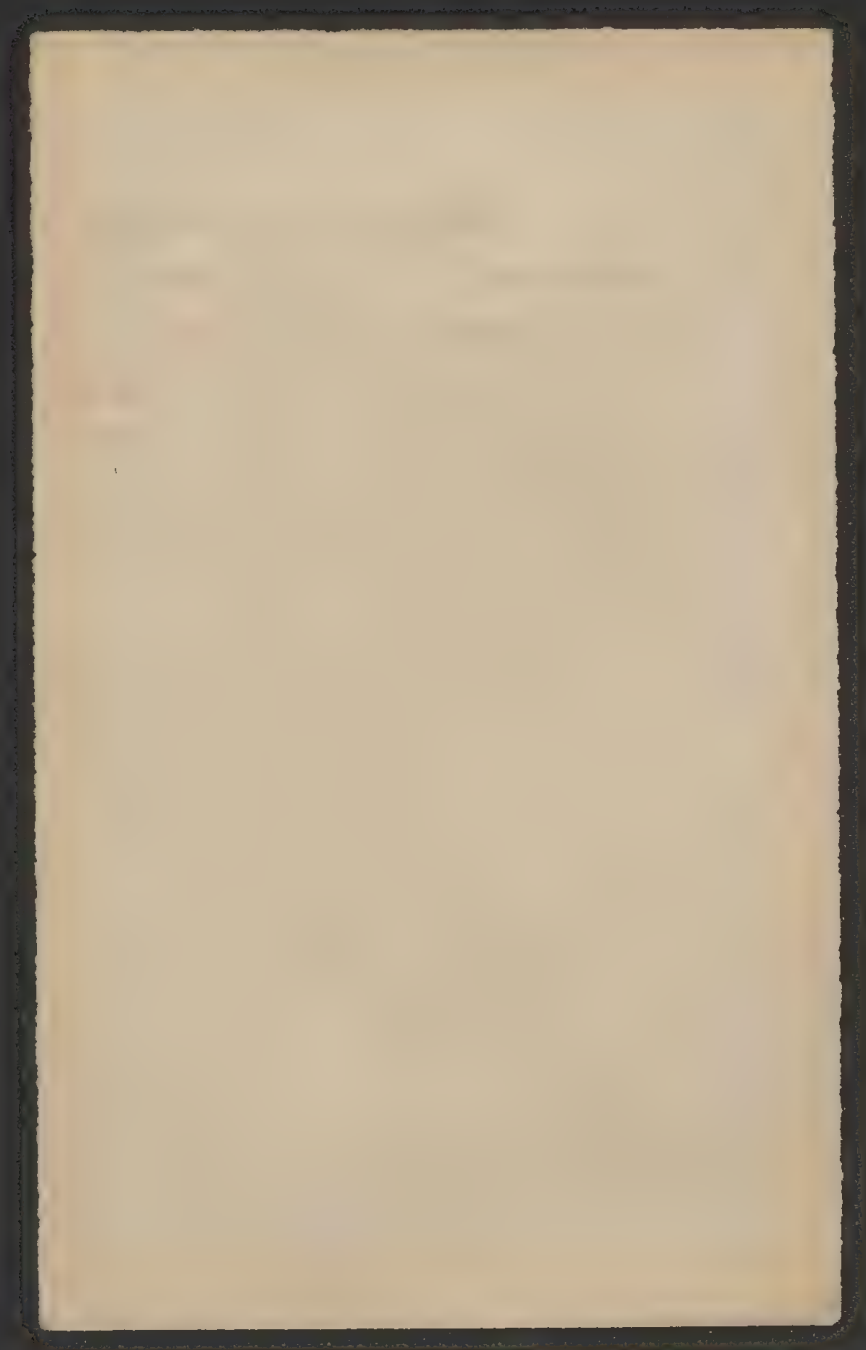
Egotywny - a - e. tykacy się nas samych

"Romanowa z obmownej prozie jękką
był w powieści, zwrócił ułatać i po-
chylać się w egotywny." *Pl. Kras. 16. 85.*

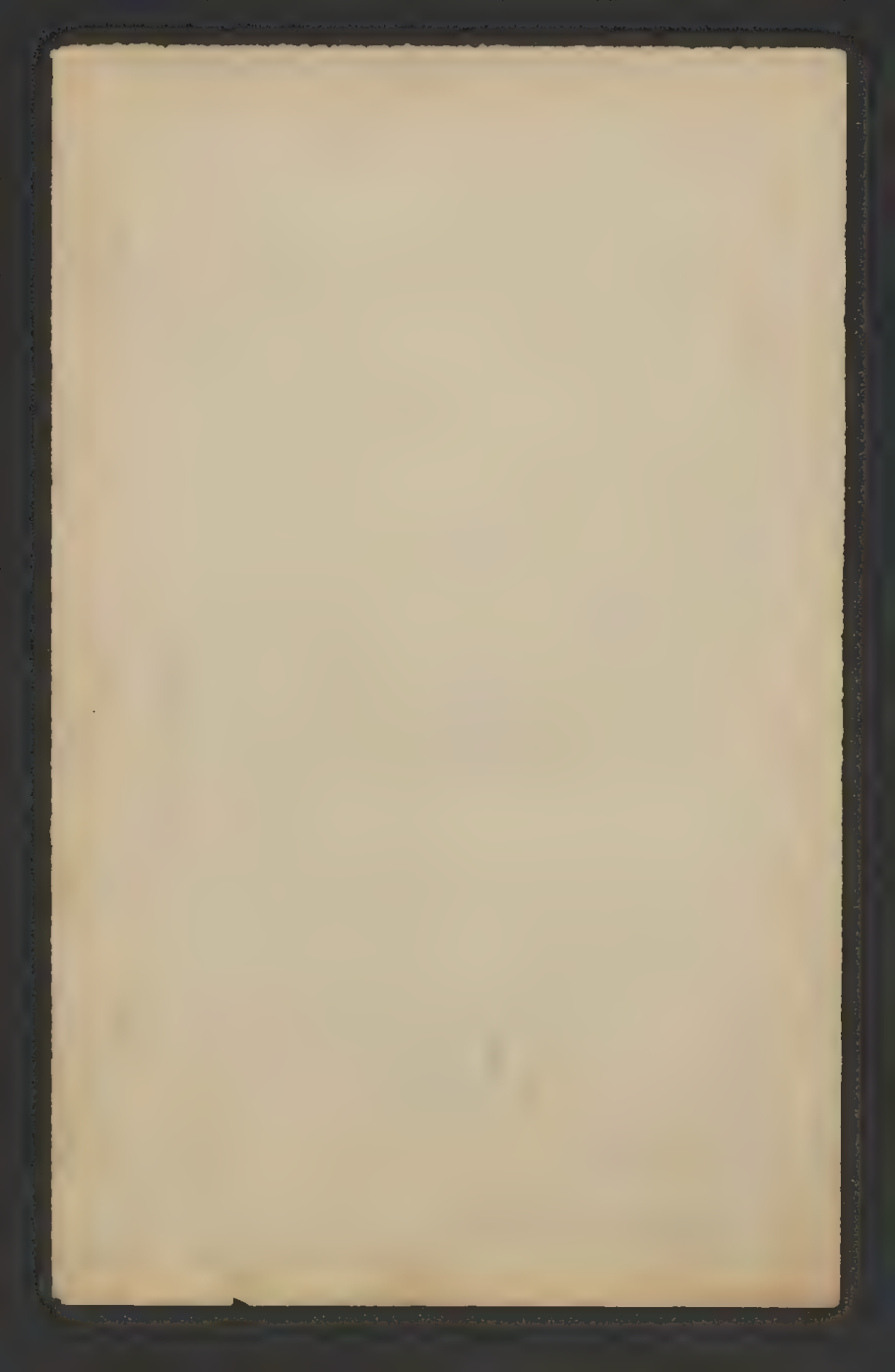
wymyślający z wrośniętych pobudek, osobisty
"Piosnki w zbiorze niniejszym, nie są
egotywnymi wywrażeniami poety." *Chochoł.*

Pism. i. 2. 1. 1. "Czyżbyśmy zapomnieli - a
nawet egotywnie mówią o nieprawdę
perworochnym z jętką." *Humel. 2. 1. 1. 129*

"Zmieszany w nim wrażliwość egotywnych
i egotywnych namiętności, a wewnątrz ich gły-
boka miłość ojczyzny" *A. Delc. 1. 1. 1.*
Wzrost. i. 1. 1. 15. 410.

Εξηγεσθαι - ατ νυε στ.κ. νδλν. (ου. εξαγγελλο
προεσται. προεδσταται' ου' ου' ποινιζουσι
νομισαυαυα. Ατ' εξαγγελουετ' νιεβεργιε
μενιστω" Ερ. Με. i στα. 2. 79.

„Egzaltuj się pani... przypuszczam to, czego nie ma... uciekam przed ciemieniem.” A. Wilk. Fot. 1. 234 „Ciekawe jest w ciele szeregi po cichu: egzaltuj się.” J. Kwara. Wiek 1878. 31. „Ale bo ty odchodzisz od przytomności, egzaltuj się... Tu potrzeba chłodnej krwi i rachuby” J. Kwara. 18. 54. Rozegzaltowac, Wyegzaltowac Dm. „Rozegzaltowane Helenka, w pierwszym roku pożyicia otarła się nieraz na trochełkowicie starego matronka” A. Wilk. Fot. 1. 103. „Noc, podniecająca samowolną grę wyobraźni i umię rozegzaltowała do szaleń” Z. Miel. Groch. wian. 17 „Natalja jest od dawna sierotą; ta okoliczność wpływa niekorzystnie na wyegzaltowanie jej. Niecierpliwi się niewiele egzaltowani, swobodni, kinni i szydercy.” J. Kwara. 18. 91 (1)

Egzaltowany - a - e ^{skłonny} ~~skłonny~~ do egzaltacji;
(Tylko egzaltuj się ciemieniem) „Chłodniejszemu trochę dysponowaniu, wydata się siarkę egzaltowując.” J.

(Exaltowany)

Kvar. wile 1878. 31.⁽²⁾ & wygłoszony, przesła-
dony „Ono i popołita portariz, ukrywa-
sja poborinost' egzaltowana" f. ib. 17. „Usu-
nuta us na mies, i w egzaltowane rucita
poborinost' f. J. Kvar. 72. 176. ⁽²⁾ „Dojs in, byt' z
twojg egzaltowane wyobrażenij nie ka-
pudita us ka daleko i nie skompromi-
towata siebie i nas to majomost'". M.
Dat. Biaty murz. 225.

(1.) „Pierste wyegzaltowane nie sama
prow sie, ale prow mitor' sztuki, prow nie-
dole rodziny, prow pogardę dla ludzi" f. J.
Kvar. wile 1878. 31. „Najpierw zasnę i nie
wstę bytly sie jej dat uwiesi i wyegzal-
towni oż dopiero Staś, co lubi młoda
męz, bierze po wiebiowach" f. 19. 70.
„W całej jej postawie, minie wielkiego mę-
stwa, miedzi byt egzaltacji, podległa nie
całemu, sentymentalizmowi" f. J. mto. i słowy
47. 2. 47.
„Została w jakegwi czasie stata us otwo-

приве набожна. Быть то было кнута Ане
тегр. Египетские Лоси пропаганды на всех
близлежащих" Египетские : Страны 2, 22.

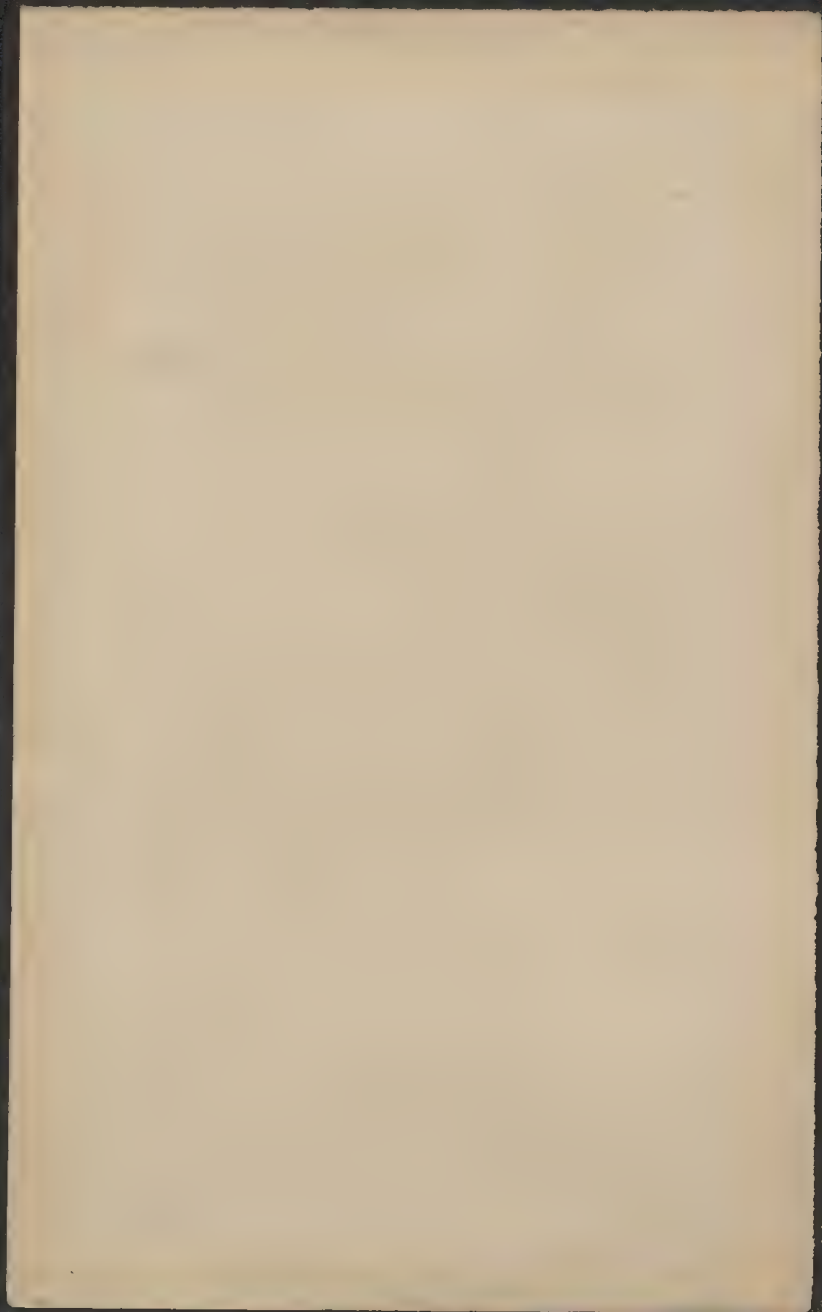
Eksekutor - a. m. ^{musyk, jako} my m. & (wykonawca
kompozycji muzycznej, "O ile ja wiem,
to kompozytor z niego nie tęgi. Ekse-
kutor - może; ale kompozytor!" M. Bat.
który 12. 253.

Egzekutivni ce. m. ted. kup. obvezuy po
vsnuti k polobeni na vsigamne kar ka ka
tepe podatki.

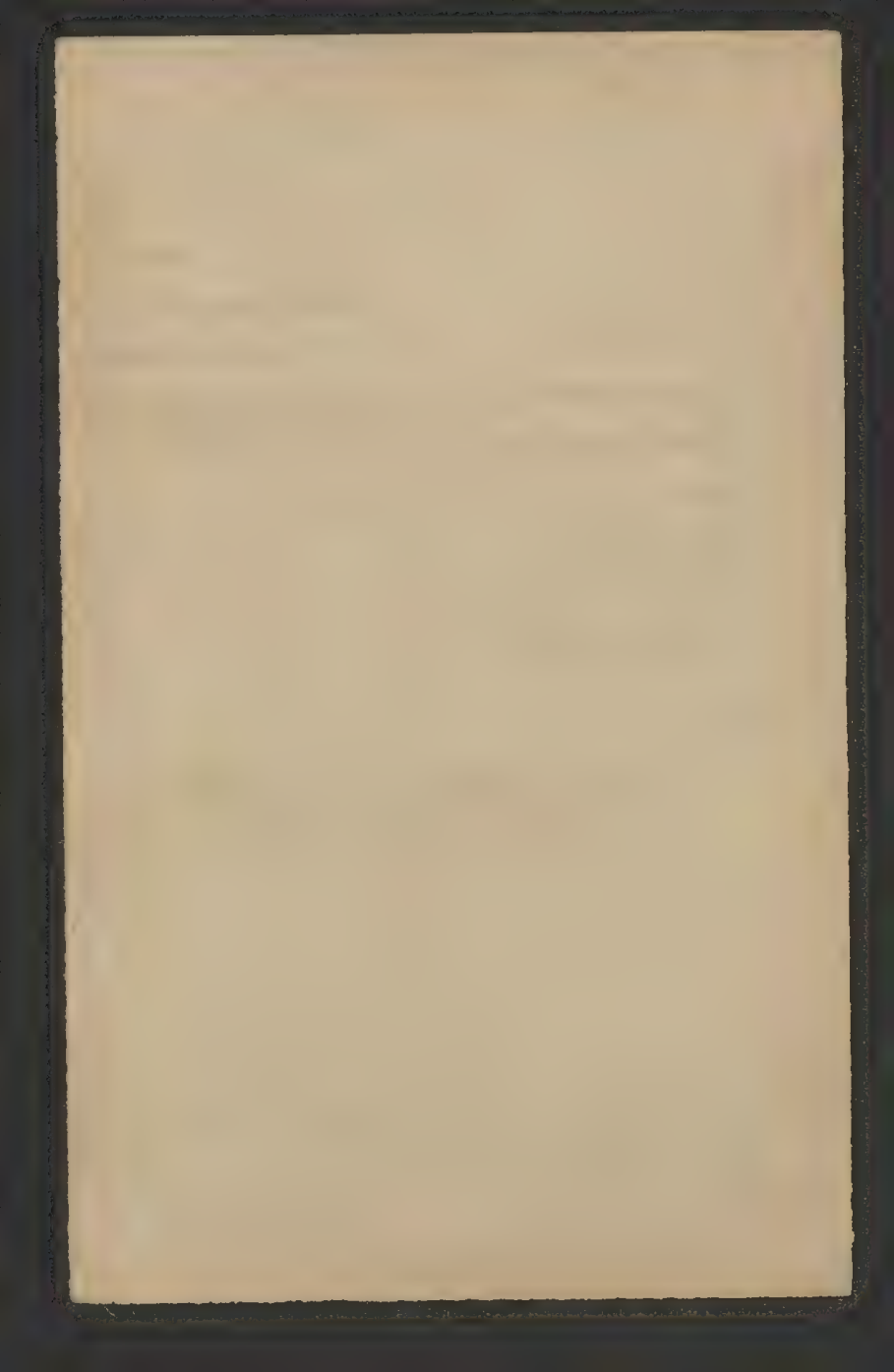
Εγχερίτις - ego n lud. kara ka nieptare
nie podatków

Engelhardt
Conradt
unbekannt
wurde durch die
entgegengegesetzte
Anzahl der

18
Exercyjn, Exercyjn - a - e tykoży u
exercji, uwalniajcy. uwalniajcy
"O dziejach, o przywilejach exercy-
na, sala z Duchowniostwem upowa wal-
ka" K. Szejn. Jav. i Jag. 1. 42.

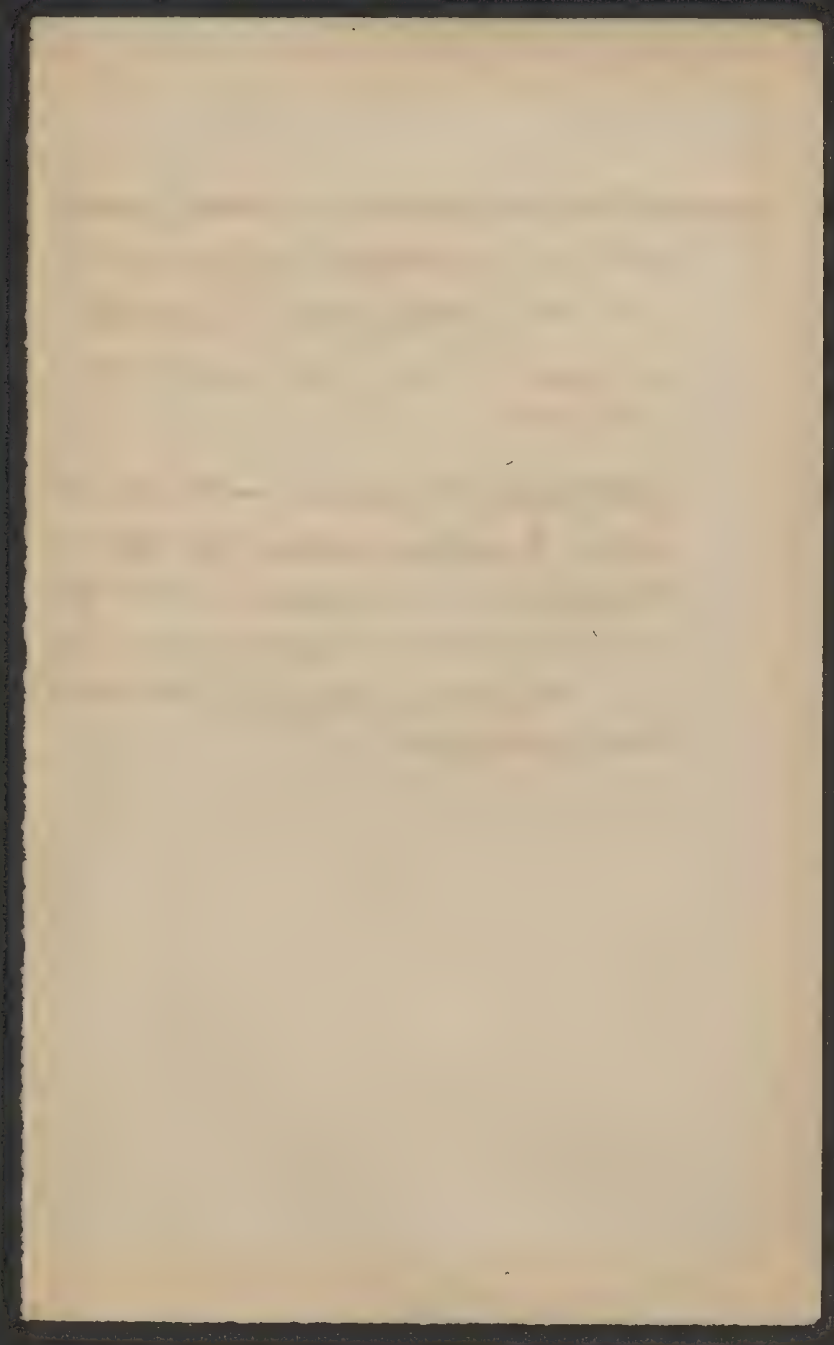

[illegible]

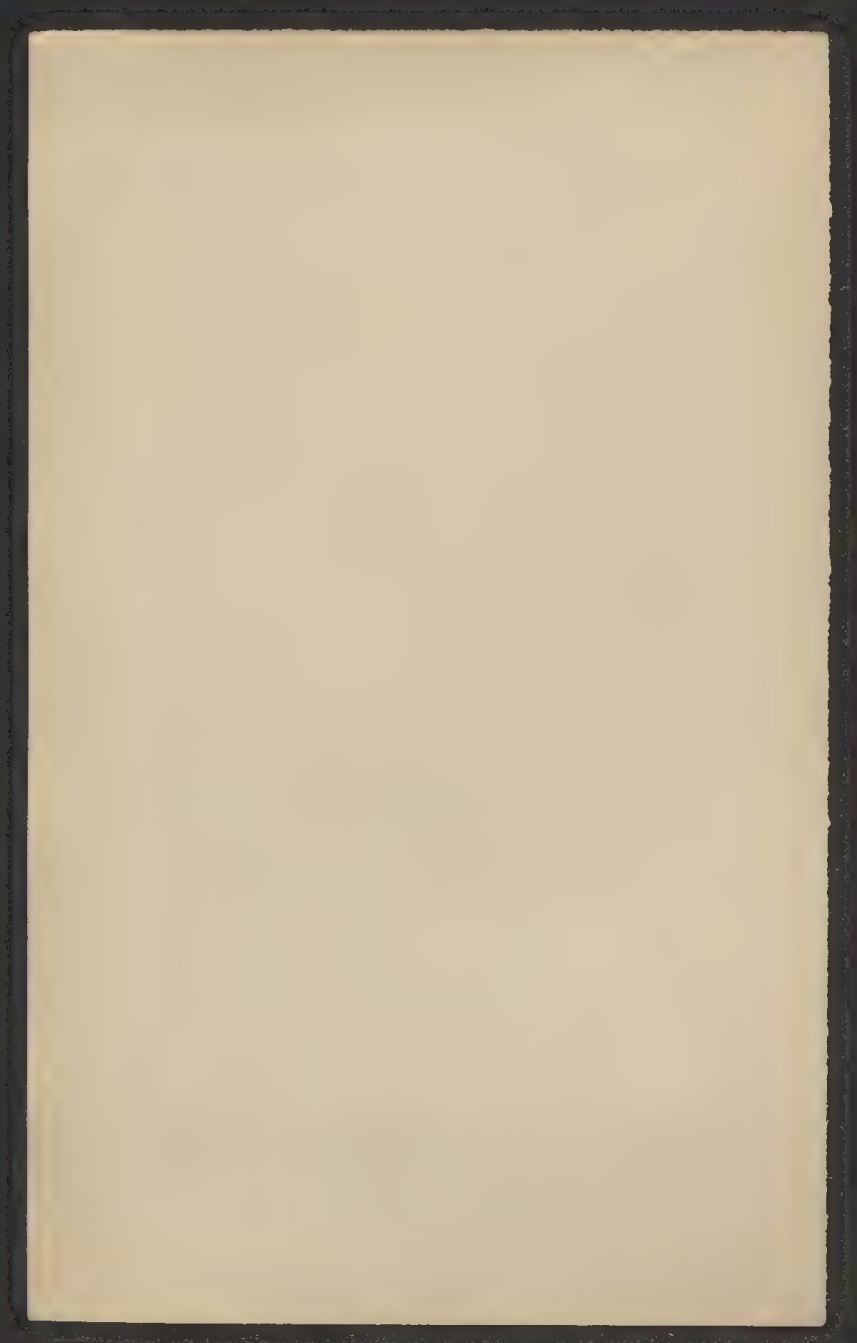

Exercytować st. ex. ndkn. 2 tal. ćwiczyć, wpra-
wiać w co, mistrzować Wyogxercyto-
wać dkn. " Armija tego co się nowie
wyexercytowała " Przegląd. Tyg. P. 1873.
n. 268. str. 87

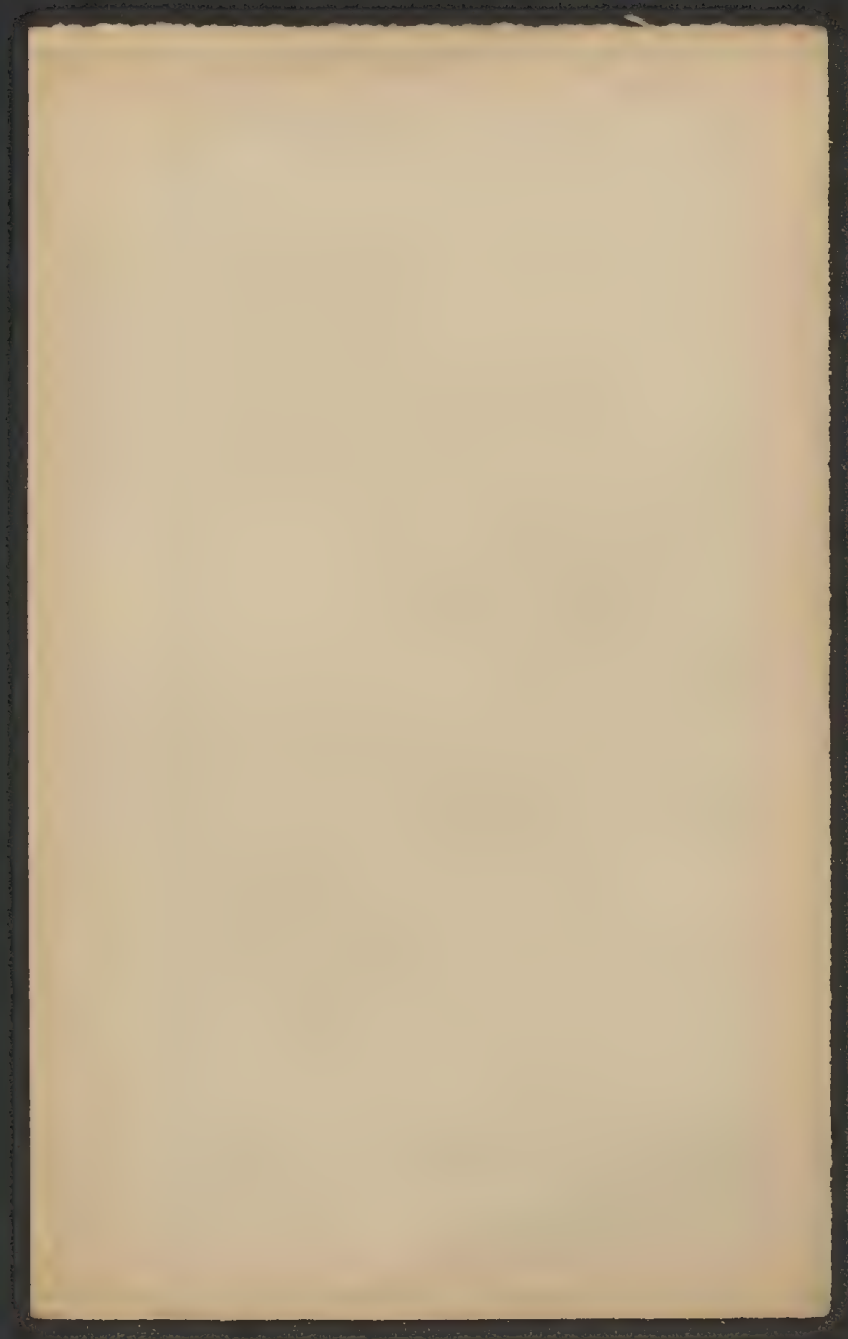
Exercycja -ji. i. je. mn. ćwiczenie mi-
nyczne, kompozycja utworu tak, aby wy-
konany był ją nabierał wprawy w pewnym
danym kierunku " Magdala przeżyła ob-
wieszkowe gany i' exercycje " W. Gomuł.
Kur. Codz. 1878. 142.

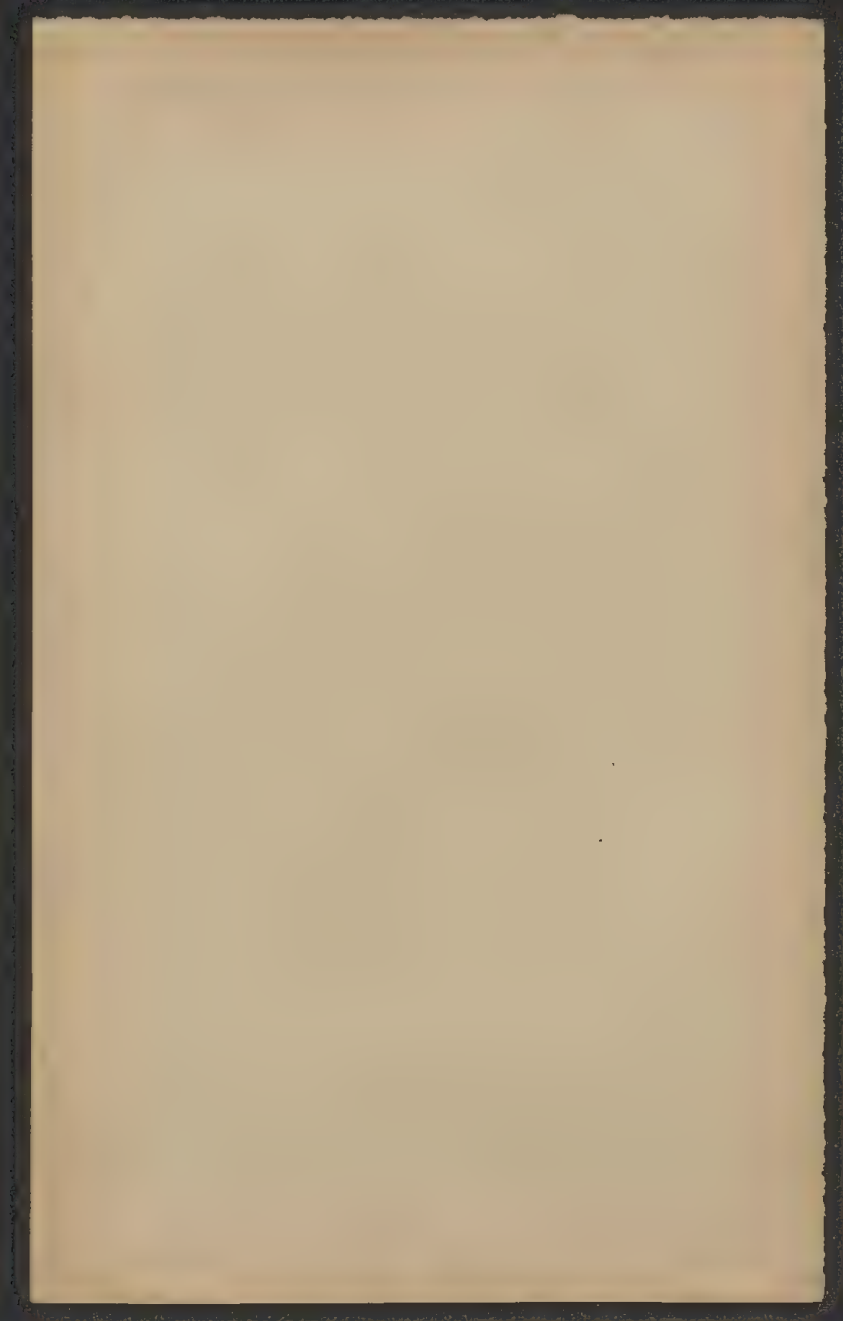
4
Egzorcyzmowa - at-mijō s.b. nām z Wyegzo-
cymowa, dno. wyprzedzić za pomocą epan-
cymu „Książki Anieli nie chodzi o zscety
kwestii wyegzorcyzmowa z jej i-osa, tylko
o jej miłość” Sp. Mł. i Skany 2.94.

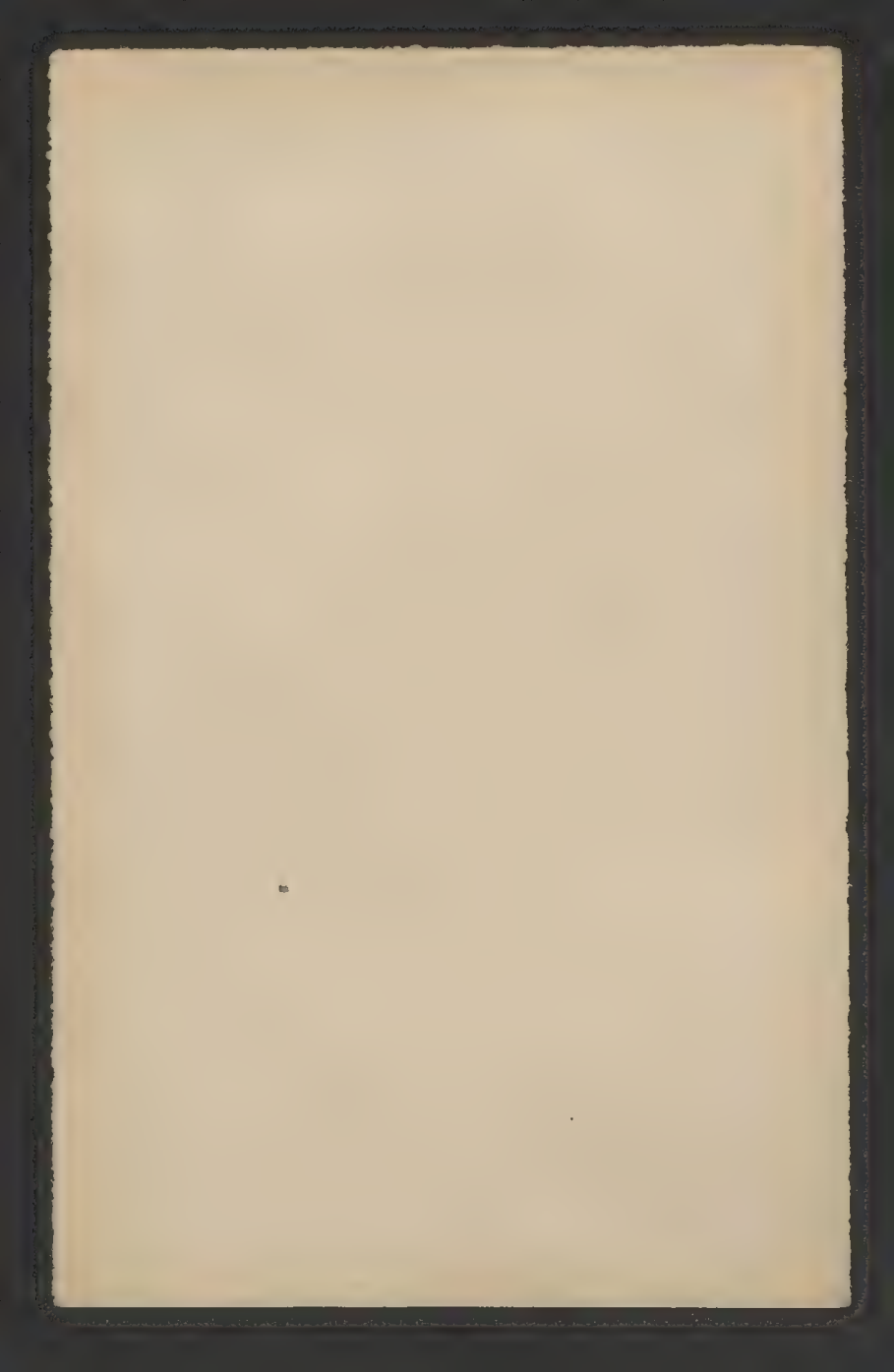
Egzotyчны-a-e, z grec. exōtikos, zagraniczny,
z ^{inym} innego klimatu,
obcego pochodzenia, niezgódniej imiennie
o roślinach „Tatou obwozowy lu-
strami, obstawiony egzotykami ro-
ślinami” M. Sawal. Plura 23. 179.

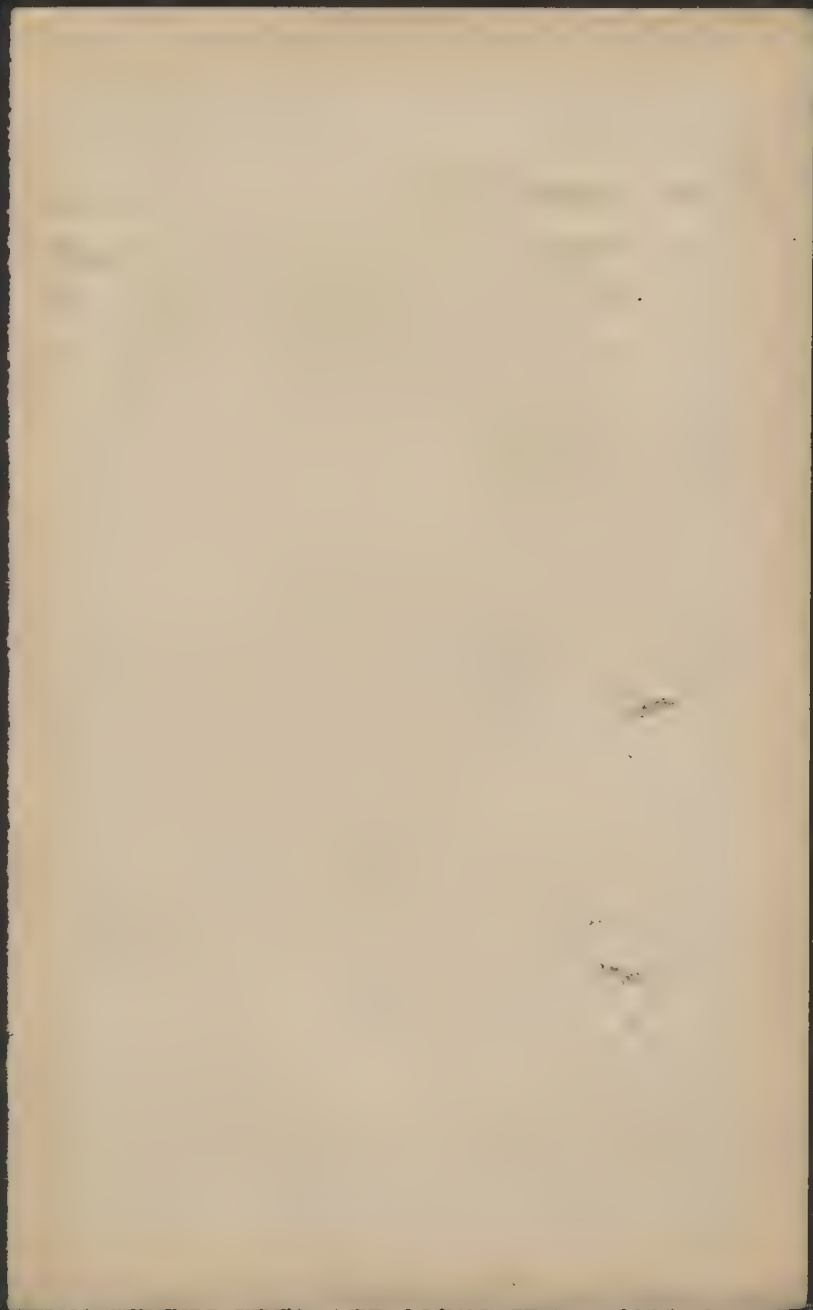
*Silwagor-u. u. nien. v. Galijs: karela
powstawa, dyslikans „Nions furwana,
jadz de Krakowa Lwowa, zlamany do
Krakowa Silwagoruu... wiesz co to? -
wiece. - Doudue karota” A. hr. Fr. Dr. J. 199*

Ep' & w piśmiach lud. awyhty dodatek na powst
ku/ef. da : oj. Jwyraa nity ochoty dżiawcie.
go murgaia albo deri prziawie szałtka,, L
parobowka z pirowani kupaerka of : kupa
i kupan - a u dworzanina buwa submanina
of j'wici pan. j'wici pan ! Ko wsi panobe
krobi se plukierka of i orne i orne - dworcie
parobowka miki of i ne j'wici
przy dworze "O. Ko'ka. 4. 52.

21
Ekarťe niem. ^{franc.} pierwsza gra w karty we dwie
osoby „wiewiór grałiny w ekarte,
ale ja nie mam do ty'gry skrościa” P.
Dol. Cam. Rus. 134. „Przypili do siebie war
i drugi i zasiadli do ecarte” Kur. lwow.
1886. 148. 4.

Eklektyk - a. m. cy m. z grec. z owy w po-
glądach swoich nie oryginalny, lecz wy-
bierający do nich motywy z tego, co w in-
nych zgodzi się z jego przekonaniem z
kompilator, autor nie samodzielny z fig.
„Pan Arwelm był matryonikiem wygo-
dzonym i z systemu eklektykiem. Miloré
dla niego nie punktowała um do różnych
prelotnych skosmierań w miesie „D. Pol.
Nad mow. Dm. 58. „Podziela on jego wstę-
p do Kanta i przyznaje że w filozofii jest
eklektyciem. Co i Cyrow był eklektykiem” L.
tr. Dziej. Akad. wiek. 16.

Ekonom-a. m. z lud więc. pospolicie rozumiają:

ekonom. kraj. max. w pol. Wekonom ^{Diploma} ~~z~~ 2)

Ekonomina-y. m. prz. w. d. lichy ekonom
„Mój mąż nie, jakiś tam ekonomia, które
goby wina skrywdzić bankarwie” J. Krav.
75. 77 Ekonomistka-a. n. i. m. rz.

Ekonomistka-a. m. prz. w. na cały Rusi Ekono-
mowyk-a. m. prz. w. max. w pol. z prz. prz. sym
albo potowek ekonomia. (1)

Ekonomka-i. k. z prz. gm. w pol. kiona ekono-
mia, ekonomowa.

Ekonomowa-y. k. we m. kiona ekonomia

Ekonomowa-y. k. w m. cówka ekonomia

„Damy ekonomowu i gardenobianu.
z przyjemnością na niego spoglądały” J.
Krav. wiek 1878. 7.

Ekonomowa st. w. ndm. stawić na ekono-
mia „Ojciec był dziwniaweg a dziadek ekono-
mował” J. Krav. Tyt. 71. 2. 16. 59. (1)

Ekonomski-a. e. od ekonomia, należący do
ekonomia, właściwy temuż, jak Mitrydates

do truciizny, tak on do ekonomickich przy-
muychait sie batogoiu." J.T. Jek. wrec. 70.

"Ten ekonomiki syn wyglada jak paucik."

J.T. Kvar. wick 1878. 39.

Ekonomowanie - a. n. oznaczai' slowa ekono-
mowai' „Moglyby' do chetgi' lepszego
dojci", niz do ekonomowania na malym
kawalku jalowej roli" J.T. Kvar. 73. 107

(1) „Jej syn... jej Otes' nie jednej lauce z ekono-
mowaniami." D. Pol. Tust. 3. 56. 131

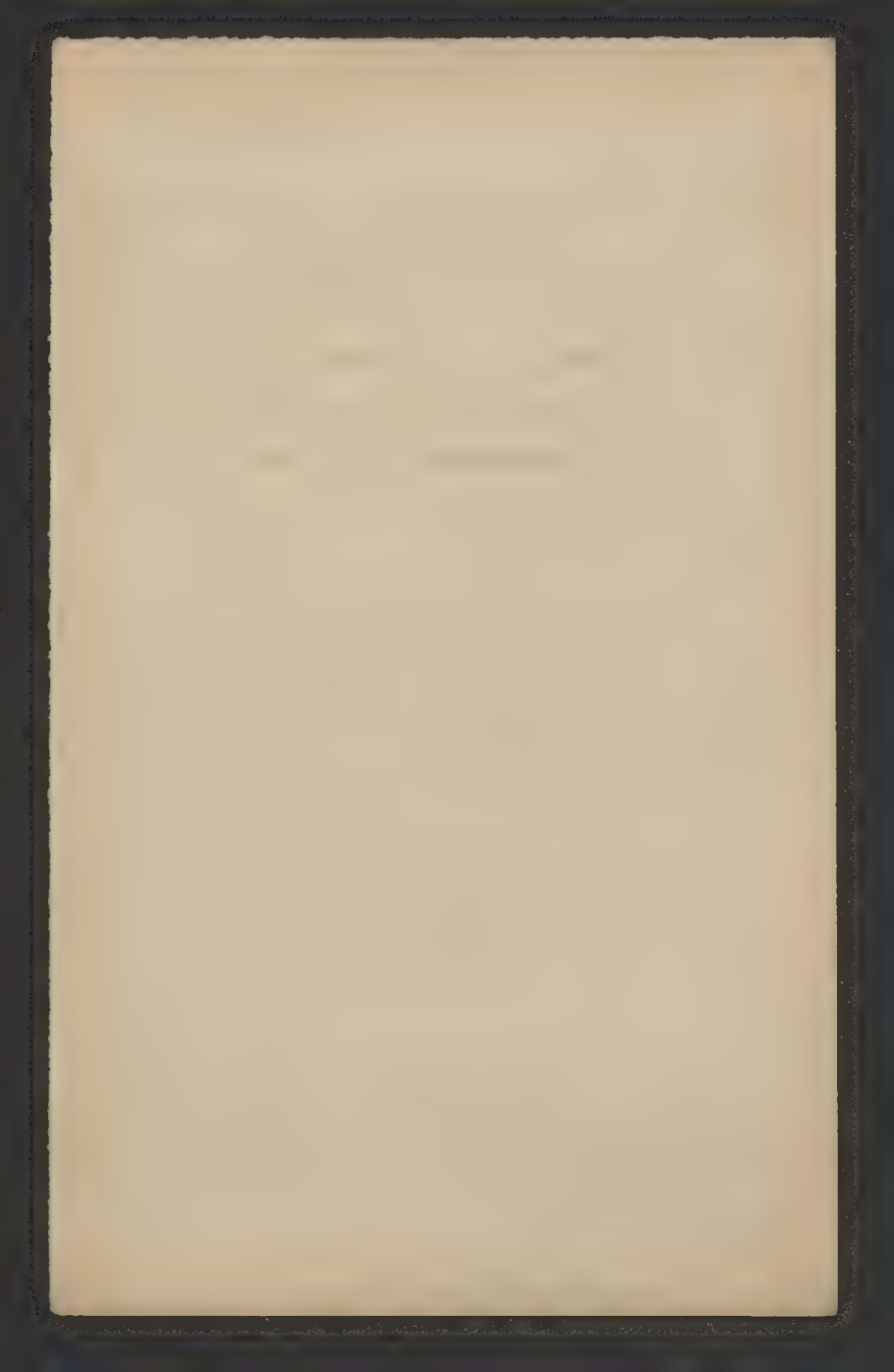
(1) „Choc' swojg' fortuny mial, wolał jednak
ekonomowai' i po swiatach sie wlozyc."

Kl. Jurn. wick 1887. 217.

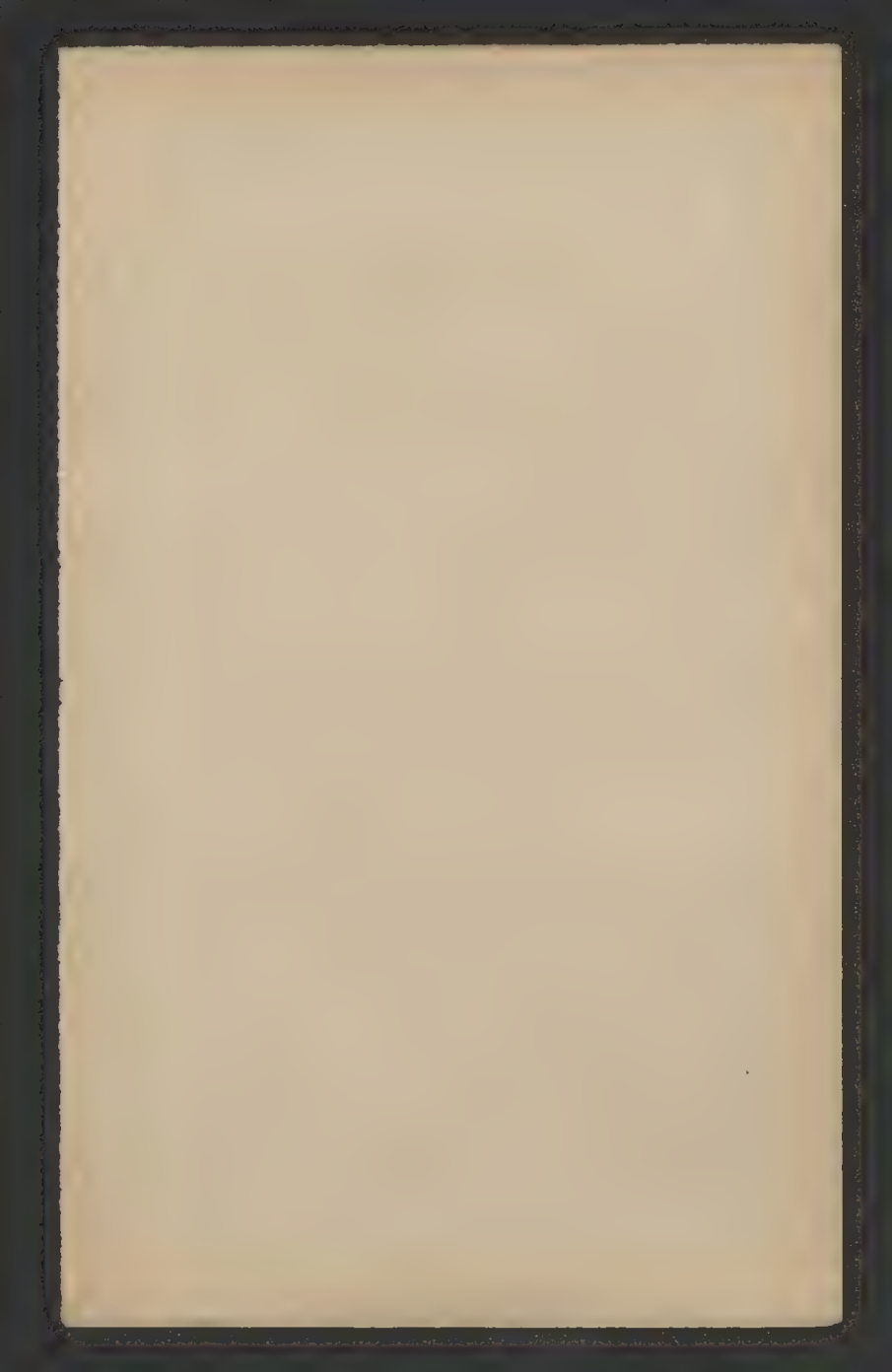
(2) „W ekonomie, do ktorego nawet sie nie nalezalo,
byl to radzi' zly" El. orz. w nim. wiew. 83

(3) „Cis' ten paucik... ekonomowai' na opowiadanej
twaryczki?" J.T. Kvar. 2. 61. 113.

Ekran-u. m. ny mn. franc. zastona od ognia
przed kominkiem lub piecem, "Ka ko
nimie palit'is ogien' ogromny... czes'
jego przystania ekran z bialy żela.
znej." J. Kraw. Ssta war. 1. 80 „ Przed komi.
nem ekran roboty mawzalkowej J. 16. 57

Eks Ex § jako rzecz. — a. u. ksy-ois. uin., P. Na-
lard był eks-funienystą, eks-sensywnistą,
eks-cabetistą, a przy wszystkich eksach
pozwstał mawycielem i stronnikiem re-
form radykalnych "J. Kras. 58.45".

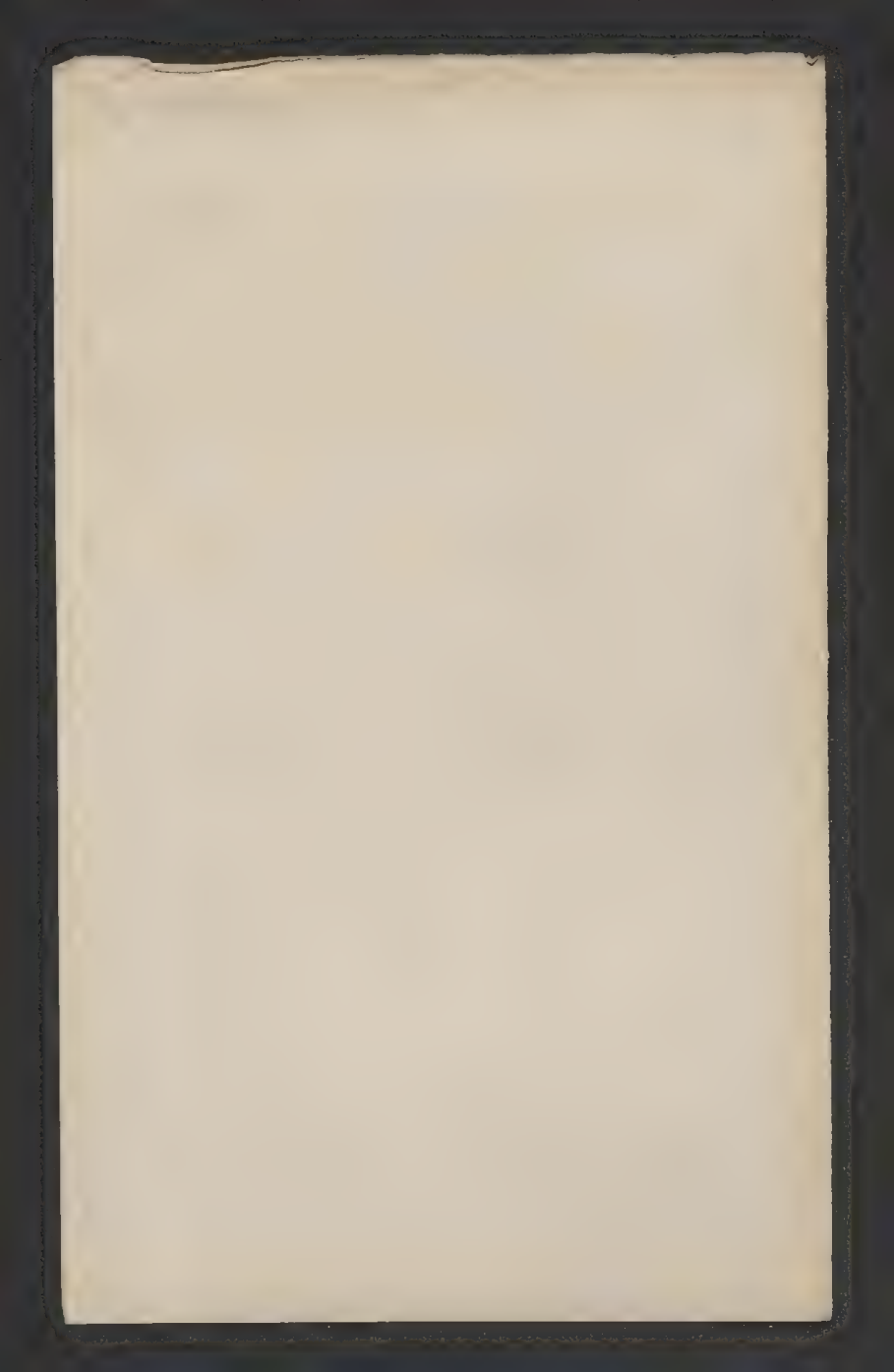

Ekscentryczność - i. z bez t. m. z t. m. ^{mimośrod} matem. sko-
 sunek. odległości pomiędzy ogniskami eli-
 psy lub hyperboli do osi wielkiej z w mo-
 wie polow. dwiunowosci, oryginalności sposob
 życia lub postępowania sprzecznego z ogólnie
 przyjętymi, - Milerzy, powariny Anglik,
 pomimo swej ekscentryczności, podobnie
 prawiłom chorążym "J. K. w. 73. 66." O kasa-
 dy nie troszczyła się wiele, gdyby nawet
 nieco odmienne były od powszednich nie
 mając nic przeciwko temu, bo i ekscen-
 tryczność w wielkim świecie prosta "J. K.
 w. 58. 45" z t. m. i. z. g. d. i. m. t. m. c. t. m.
 na celowanym ekscentryczności, Ekscen-
 tryki na statku parowym jadącym z Moskwy
 do Waryny, popełnił także ekscentrycz-
 ność, że pękł na dwa kawał w Swini-
 wach polowy kurec swej ekscentryczności,
 ekscentryka chłop i katarat, i śladek ru-
 mył dalej" Echo 1877. 191. 4. (1)

Ekscentryczny - a. e. c. nie przyjęt. matem. mi-

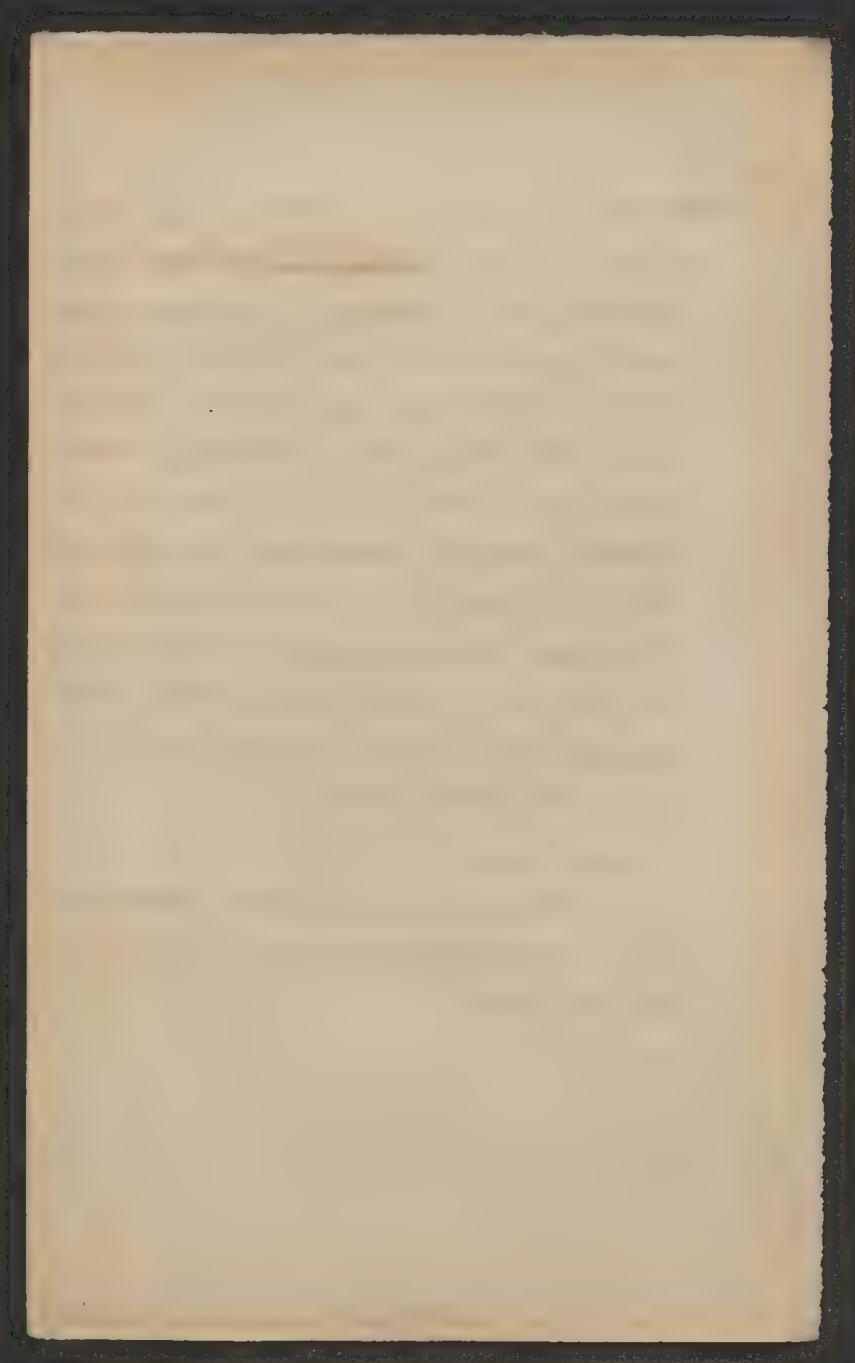
niśrodkowy, w przeciwieństwie do położenia
współśrodkowego ż w kłak. moral. Okręcając
postępujący, oryginalny, nie trzymający się
wyjętych form. „Anglja i Ameryka dostar-
czyły egzemplarzy płci obydwój tak osobliwych,
tak ekscentrycznych, że się oko i umysł ma-
chem kabawie” J. I. Kram. Echo 1877. 150. „Fet-
stawy mirtuologiczne... ale jak wraży artyści, eks-
centryczni podobno” D. Wiek 1878. 12. „Musia-
tem to wartywać tym pamiom w ekscentrycz-
nych toaletach - zwyciężem nie mnie tu niż nie-
ma” D. Pol. Sam. Sam. 51. „Dostał to trochę wy-
jątkowa na powie, nie tak jednak ekscen-
tryczna, by każdy z nas podobnej parę ra-
zy w życiu nie spotkał” J. I. Kram. J. 2. 5.
„Miał na sobie ekscentrycznie krótką kurt-
kę.” J. Żurkav. Tyg. II. 2. 2. 184. „Ta mowa śmia-
ta, ognista, ta apokaliptyczna wyzwała ją ekscen-
trycznie piękna.” J. I. Kram. Wiek 1878. 30
(1) „Dawniej zwykłe zamknięty w sobie i grom-
cy wstę ekscentryczności, teraz lubi się udzie-
lać innym i przelewać w nich swoje myśli i
wyobrażenia” A. Delek. Przew. nauk. i lit. 15. 413.

(Ekscentryczny). „Pozostawo go, że umysł
nie ekscentrycznym był, ażeby obudzić
ciekawość; ci co go bliżej znali, utrzymy-
wali, iż dżiwactwa jego wyphywały z cha-
raktemu, a tego racjonalizmu swobod-
nem była miłośń swobody, nie możności
kastroowania się do ludzi i kupał
form prążytych pogania” J. W. 2. 61. 77.

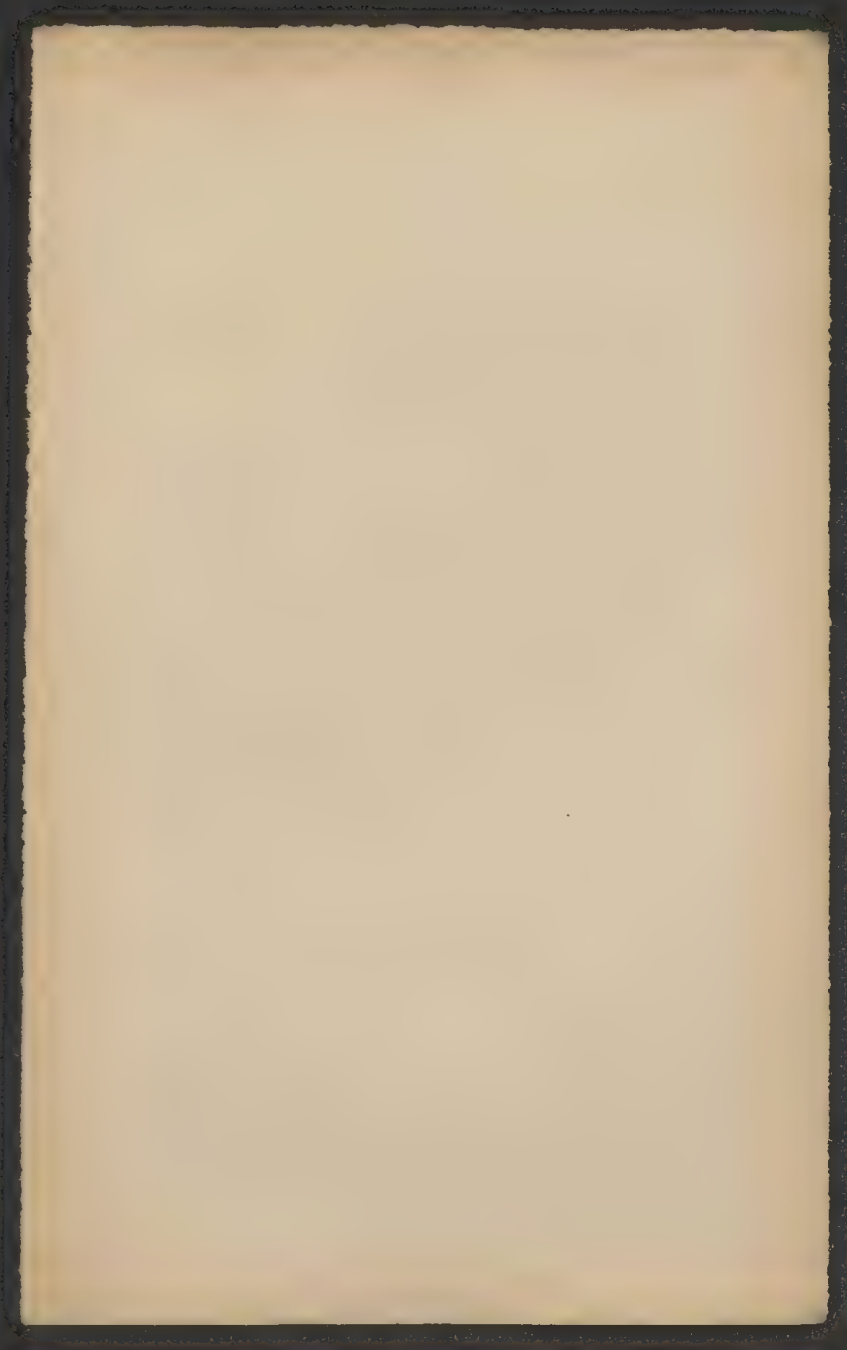

Ekscentryk - a. m. ki um. mechan. części sta-
nowa maszyny ~~poruszająca ją~~ ^{poruszająca ją} przez
zamiarę ruchu obrotowego ciągłego na pro-
stoliniowy lub obrotowy periodyczny, „Ekscen-
tryk na statku pancernym pęknął na dwoje -
kował ekscentryka złepił i kałatał, i statek
miał dalej:” Echo 1877. 191. 4. 3 - 1. um. cy-ków.
Dziwak, oryginal, potzpużył ekscentryknie
Ekscentryka - i. i. „Lubię ekscentryknie
i zagadki - to nadaje mi się interes” D. Pol.
Sam. Sam. 70. „W obcyjach z państwa gbu-
rowaty, jak ciotki w adziach, jednym i to-
wem, ekscentryk.” 63. 7. Kw. 2 33. 50

Ekscentryk - u. m. my um. ekscentryk-
nie „Chłodu, rozważny, rachunkowy na-
wet, w żadne ekscentryki się nie wdawał.”
7. Kw. 72. 121.

Excerpt u. m. pta do mu. fac. wyciąg, wypis
z brzo. pism, ks. profesor kasiadał do
swojego stolika brzo. pism i papierami
zalogowanego i pism uctwa u kserpta
bit czy komentować pismoi" a. bank
1. 85.

Tac. excitare

Ekscytować ^{podbudzić} w. ukry. franc. podwańniać, podniecać
podniegać „Pamphlet był bardzo przeporny
i ekscytujący” P. łow. 1886. 159. 3. Budziko.
„Kalił się mocno ekscytowany i z gorączką, bło-
rą na rozpiętych polachach jego kłus był
tę, stał się u drzwi” B. Pol. Pod burzą 98 § (1)

Ekscytacja - p. z. cyj. um. podnieganie podbu-
dzenie podwańnienie „Nie istnieją obecnie
z góry powzięty zamiar podjęcia walki obr-
nej. Istniały w tym kierunku ekscytacja isto-
tne, Stabury i coraz-rzadszy pojawianie się alarm-
ny drżenia kamień” St. Koz. P. łow. 1888. 23. 2.

- (1) — się i. z. um. rozpalać się do niegłos, rozdra-
wiać się, podniecać w sobie jakie uczucie
namiętności i t. p. „Przewrótka ekscytowała
się coraz więcej, jął trysłać się, podniecała, i
zyskała na tem naprawę, bo kłopoty i
jej usposobienie wzięło się, rwała się
zawzięta i wzburzona i nowa kłopotliwa
ucieczka” J. Myp. Wzrost 88. 139. 1.

Ekshibicja - ji. k. z łac. okazywanie, zaprowadzenie.
wanie „A. bo przypuściły należało do ek-
spozycji dramatu i wyprowadzając się
pienowce na scenę, w drugim ob. cie
ekshibicja słabej strony.” *J. Kras. J. 3. 54* //

Ekshibit - u. m. papier urzędowy tytułu się
sprawy ~~urzędowej~~ „Panowie przyjmiecie
mój wniosek, i nie zatwierdzajcie tej spra-
wy w drodze administracyjnej... w drodze
ekshibitów!” *G. nar. 1878. 268*

Ekshibować st. m. ndku. Wyekshibować
Dkn. Galic. zatwierdzać sprawę przez ekshi-
bity „W razie zaległości wyekshibujemy
panie sprawę przypominaniem z urzę-
du” *A. Urb. G. nar. 1885. 137. 1.*

1.) „Uwoluńcie mnie biedną od tej torturującej ekhi-
bicy nierozstrzygniętej ofiarą przesłuchania
żebrać współżycia, okłaskiwania obłąkane tyran-
ty... a. 'danyj, nie potwórz” *J. K. 2. 65. 43.*

1881

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

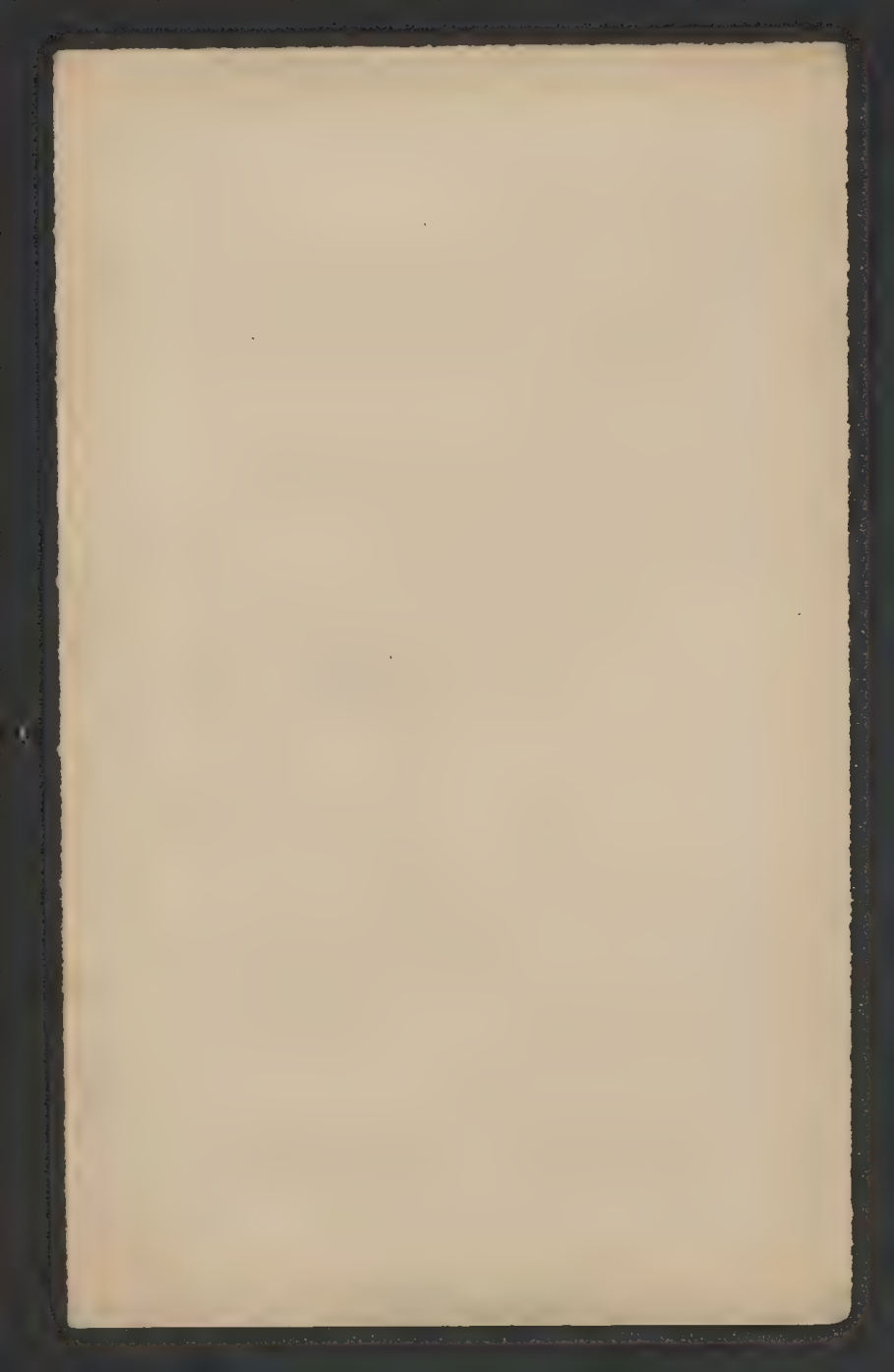
15

16

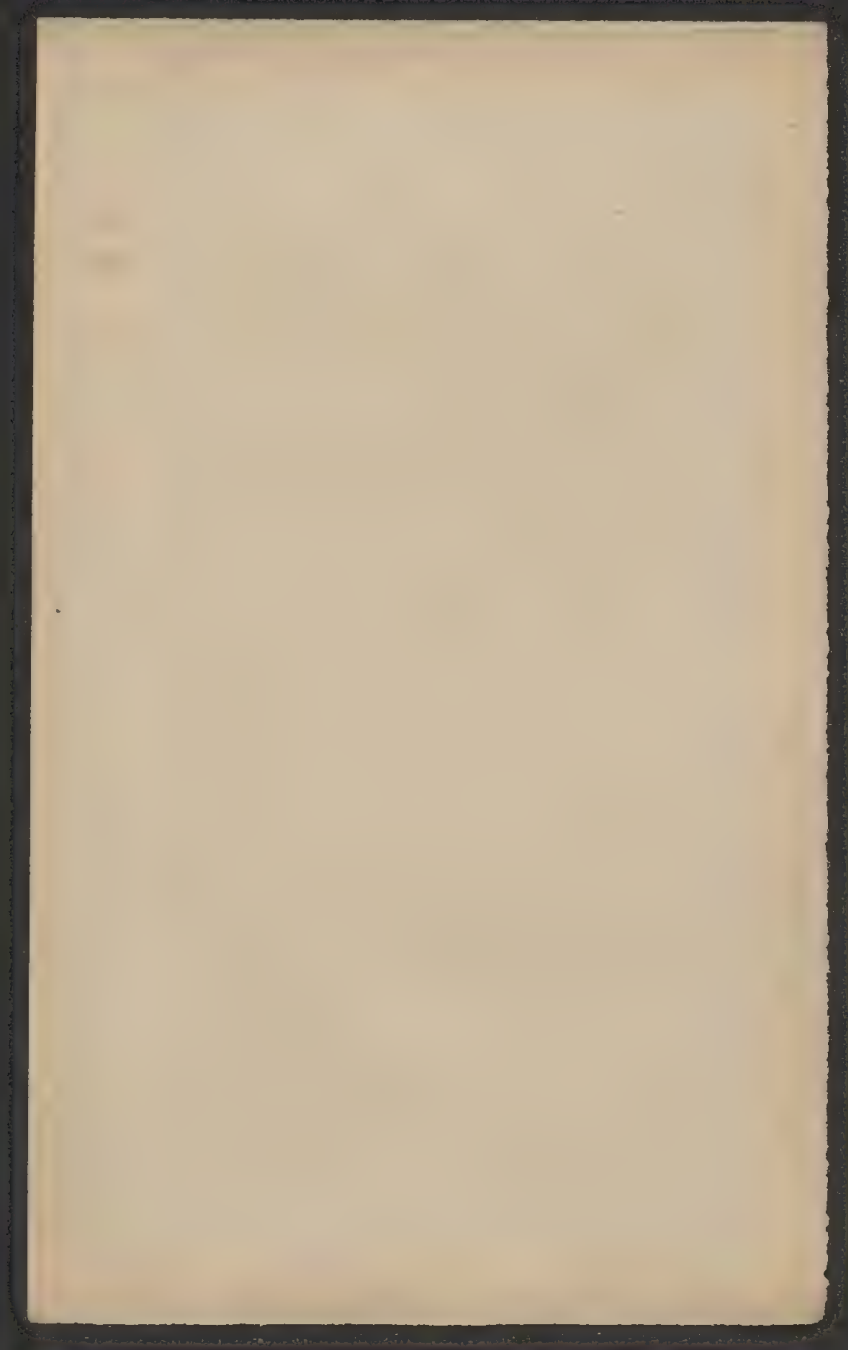
17

18

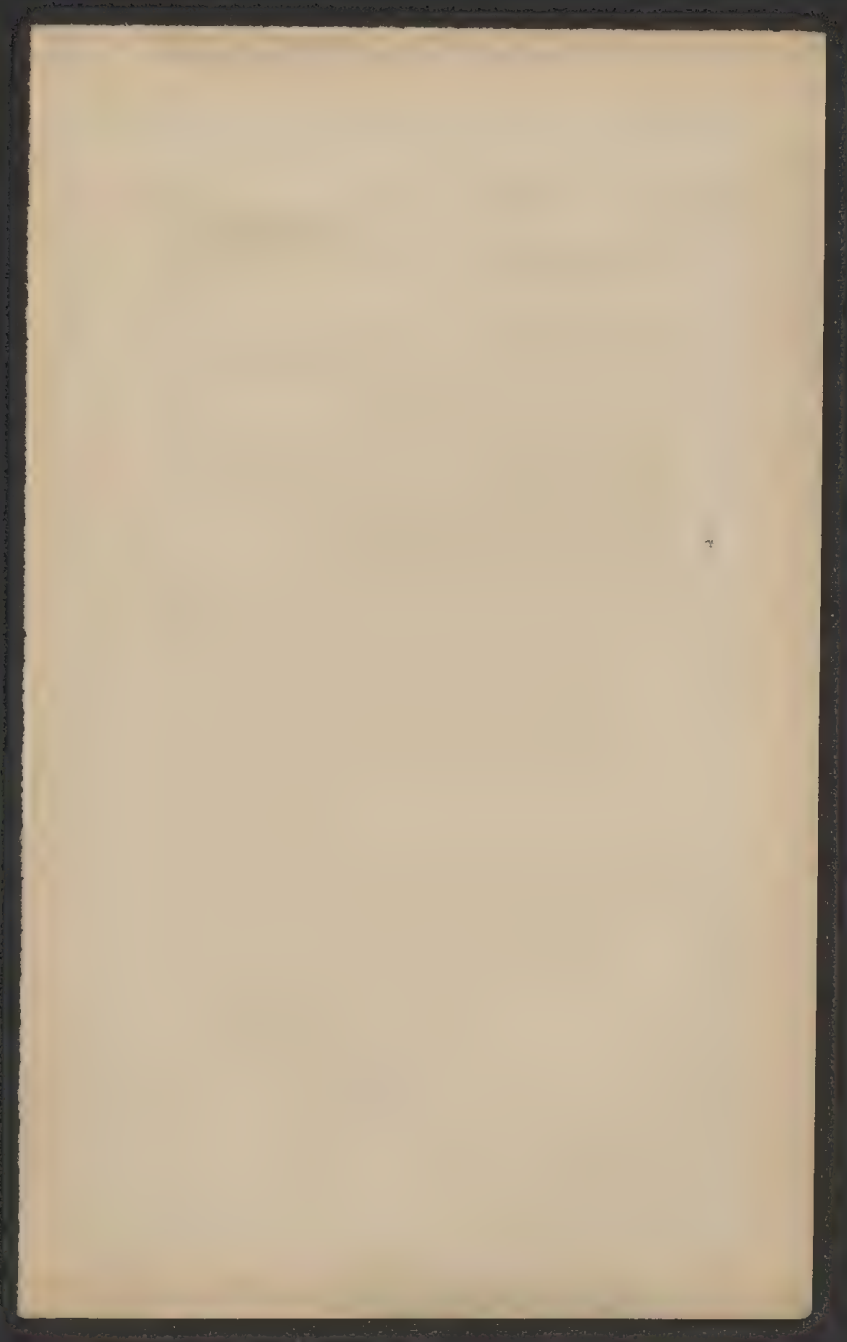
Ekskursja-ji. i. sje. rum. z tem. wypieraka, zwy-
kle w celach naukowych „Dokąd to?
zapewne Ekskursja medyczna?“ J. Korten.
11. 60.

86
Eksmitowar st. x. ndm. Tac. wyprzedzi, wy-
ruszai' a poszedzi ka wyrobkiem para-
sadowym Wyeksmitowar Dkm. „Moiess
tam isci, ja tymczasem grunt katowcu-
js, wyeksmitujis warze' na sinitcie
i o kolezls tenute, porwz. "Of. Ryk. Ost.
Sejm. 2. 12.

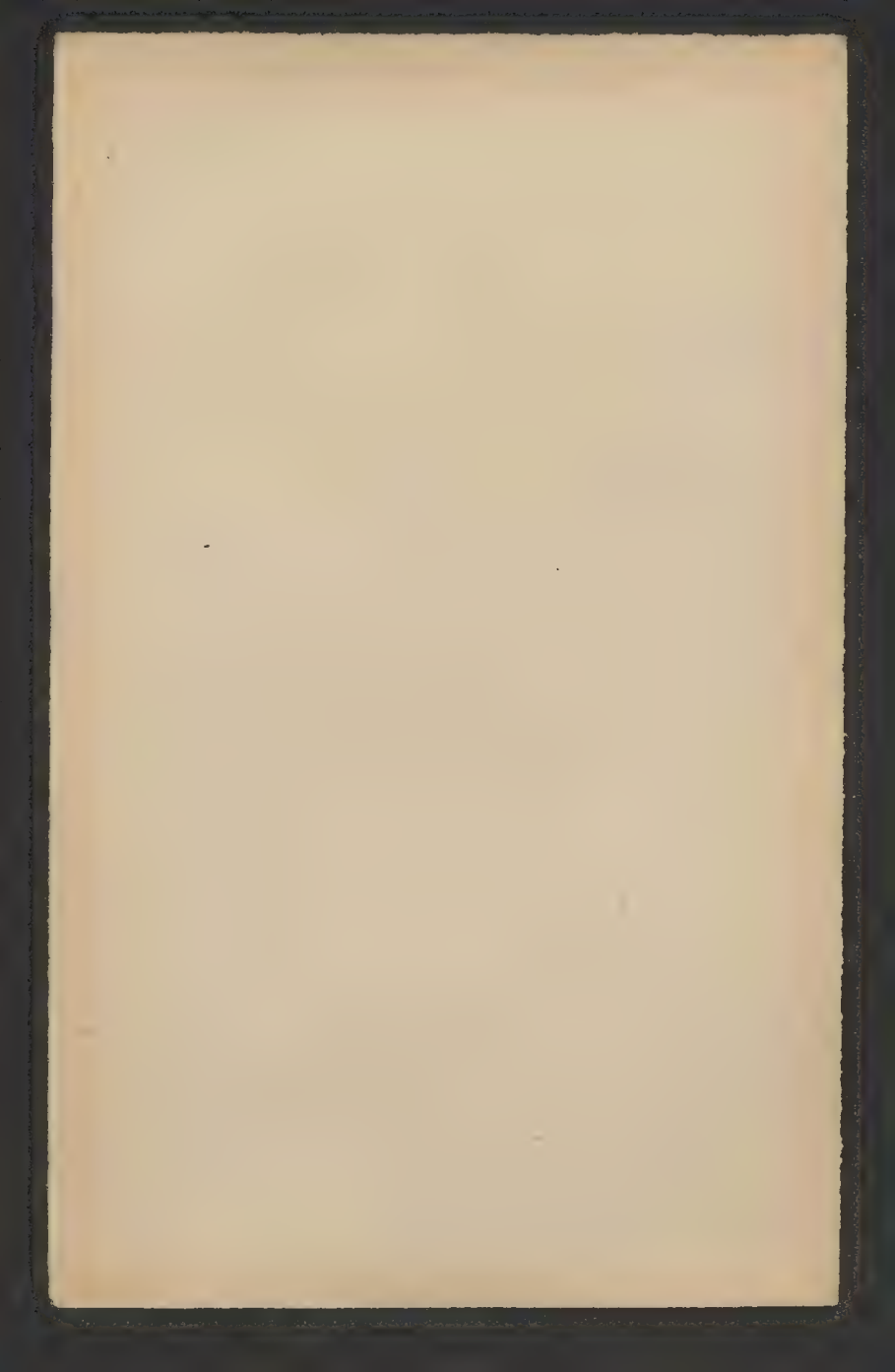
Ekspedyte, Expedite, prędko, Tac. biegle,
bardzo dobrze, jak z nut, doskonale
"Radziwiłła panie Kochanku ~~nie~~ naj-
lepiej, a jego warszawskie skamienia i
koncepta umieć na paniezi Expedyte"
J. Dziwak. 8. 18 "Expedite mówić po-
tanie" J. Kwam. Sta war. 1. 131. "Taniec
i gra na fortepianie i' język fran-
cuski posiada expedite" Au. Wi. 3. 69.

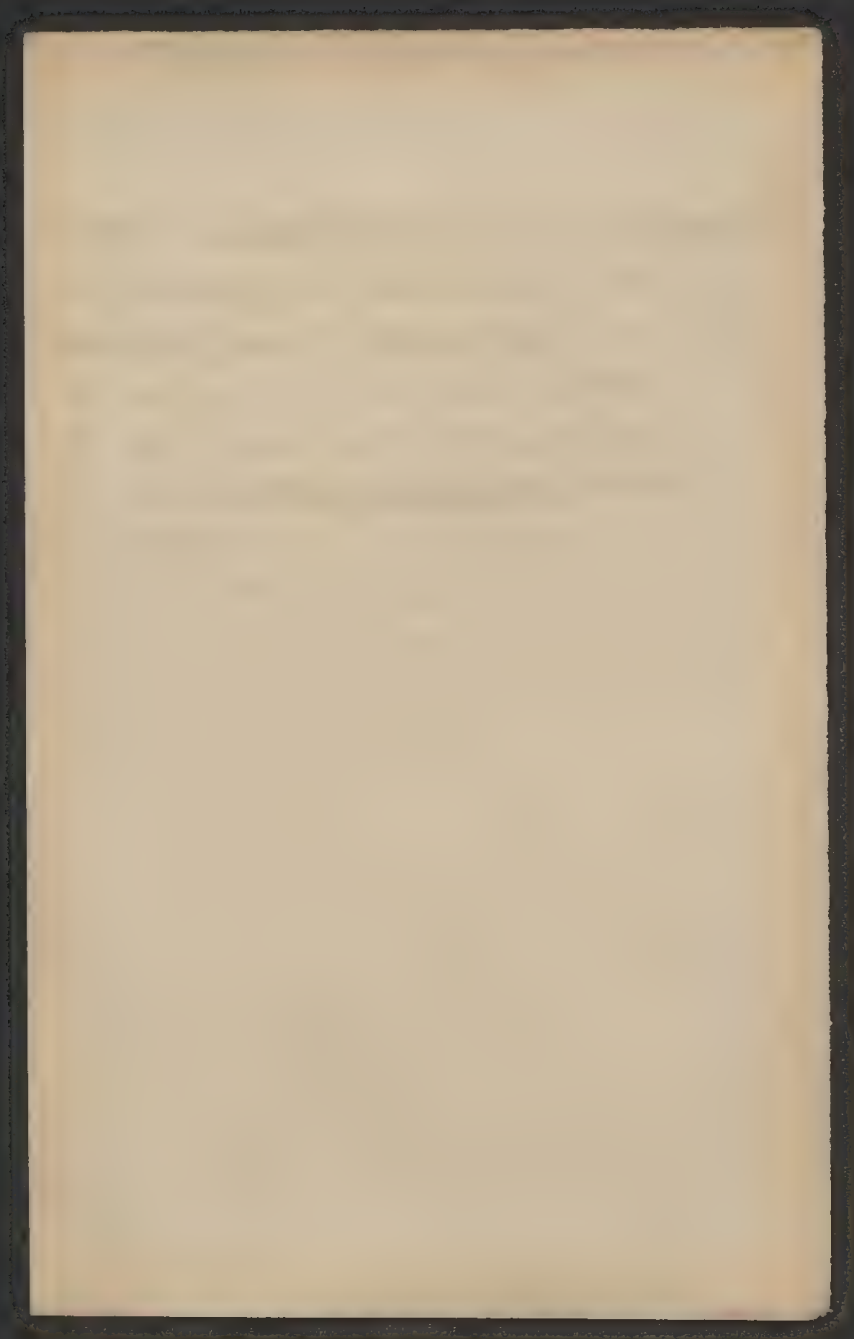
Ekspedycja - ji. i. cje. mu. z taś. dostawnie

plucie, płuwanie, wyprawianie z pierścizg
u rasach. moral. brodnie, niedoręczności,
sądanie co śluz do int. ^{bez sensu} porywania / śluzego
gatunku, brudne, wiodliwe, zjadliwe i t.p.
„Tak woła cokolwiek zawiadana swobodą,
ekspedycyji, od komora, o myśli się
mu też niegdy.” - *Warsz. Tyg.* 31. 3. 5. 310
„Ekspedycja” przesyła tu - głośno - sceniczne przy-
kazy sprzeczne, co było już niedługo, że
sędziła nas zwała. aktywizację w wy-
stąpieniu niezadowolonych ekspedycyji w
tych gatunkach.” *Echo* 1877. 39. 2. Febr. „Nie
uwierzę, aby to były przekonania pań-
odpowiedzialne na ekspedycyjskie *„Fulgi pamiłan.”*
A. Wilcz. Fol. 1. 55. „*Antyent Moskiewskich*”
„*Dowost*” zawiadanej zwrót w polityce
nieumiejętnej ustrzeżony w gwarancji kariera
nie ma kiedy spróbować do nowych ekspedycy-
jacji przeciwko prawie rozgłoszkiej” - *ibid* 8. 3. 188. 1

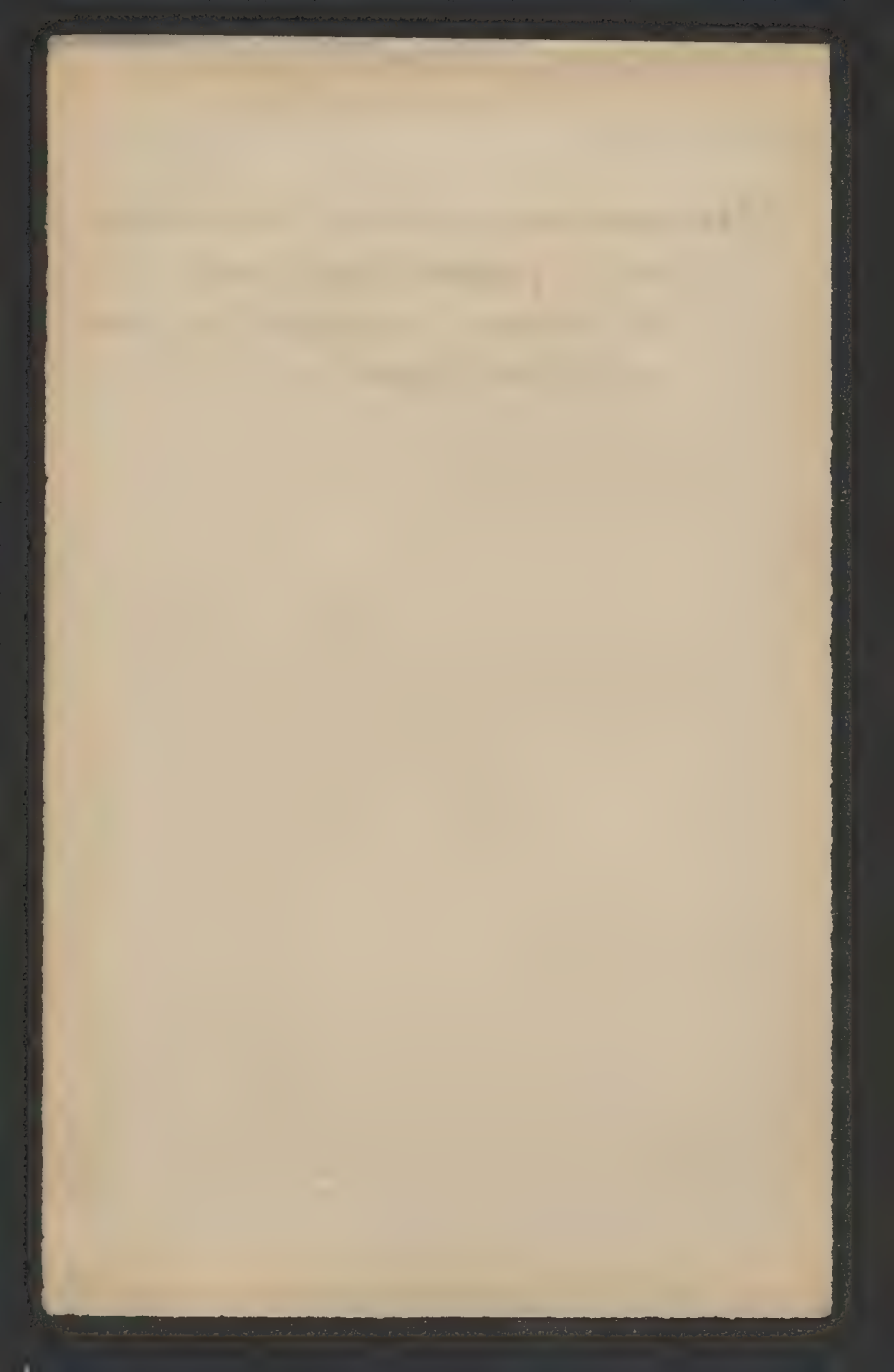
Exsperimentacja - j. r. c. - cyj m. robienie i eks-
perymentów prób, doświadczeń, i t. p.
jest, pierwsze jedne z tych starych praco-
wistości. Wzrost eksperymentacji dała i
postępy chemii zmuszając do całkowitego
odstępu do gwieźd praeistocraena* j. r. kwars.
45. 86.

Ekspiacja - j. i. z. i. z. t. od pokutowanie dobro-
wolne, każdyć wyzniesienie popelnionym
winom przez pokutę „Z mądrym boga-
tewką powyneta krusawo; ekspijęć na
mat, który twat tak krótko, a także nie
wisit optani' boleści” J. Kras. 3. 115. Ma-
cuję z prostynię ludzini, w ubóstwie, patluy
cierai sam ekspijęć tą ratowci plany i
zgrywały powstawi "Tumie kam. w d. n. 270.
„Wielki cierpieć za winy wielkość, pokotenia
za p... .. ; każdemu aby czynić nie może za
wierzyć się w skrojach karady musi ma-
teć ekspijęć ” Exp. Alwidi; Stary. 2. 213.

Ekspirowaci st. cz. ndkn. Ten. kwiwyc'is, uply.
wai „Ignasiowi ekspirowata wujow
sha kwatera, a nadchodzi nowy kwer-
tal.” J. A. Minio. Tyg. Pl. 1. 47.

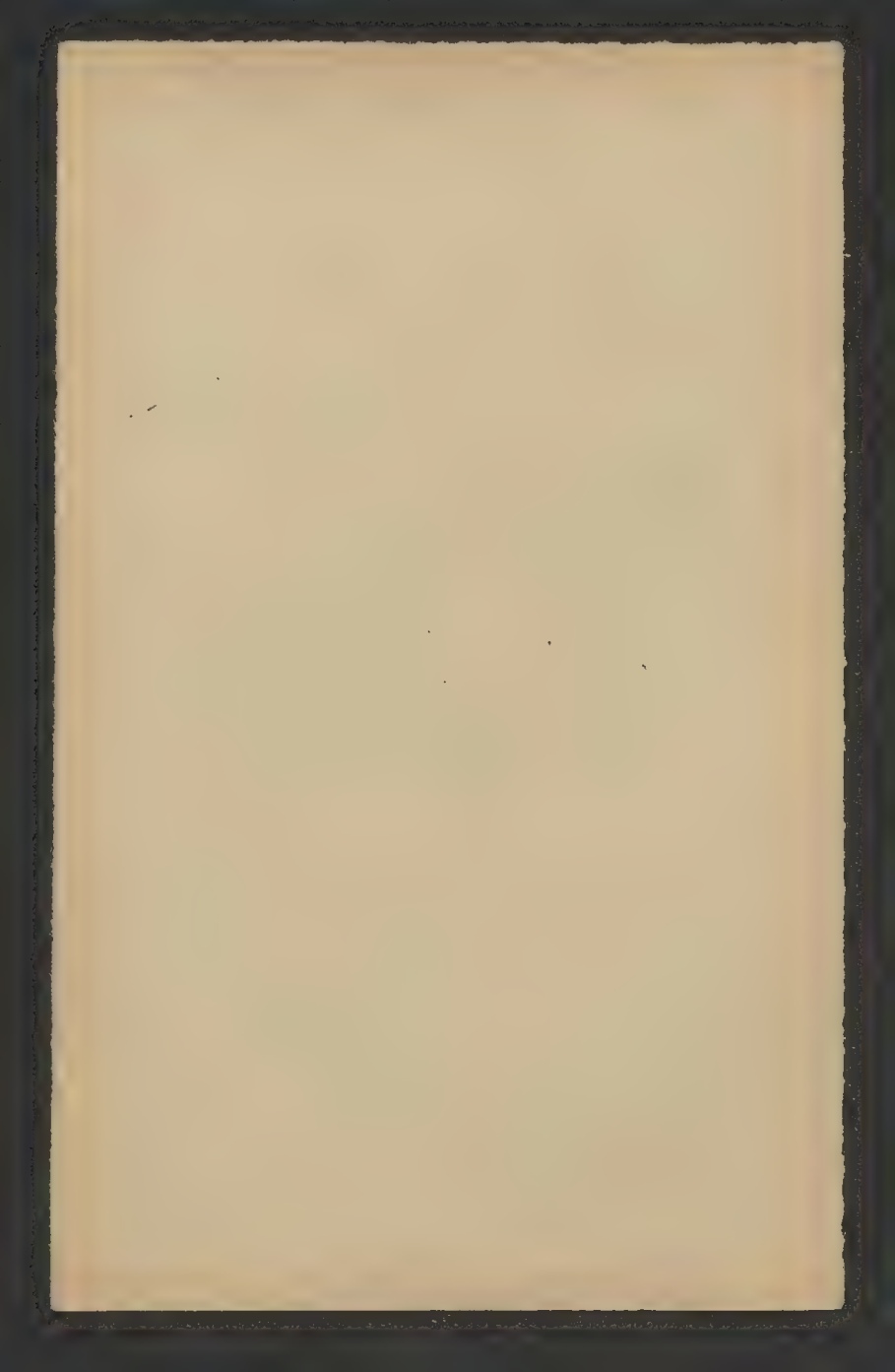

Eksploatacja - j. z. z franc. wydobywanie
czegoś w celu odnowienia z tego ko-
ryści „Kopalnia kalowa została wo-
dą. W skutek tego do czasu wypompo-
wania, eksploatacja węgla wstrzymana
zostanie.” Echo 1878. 203

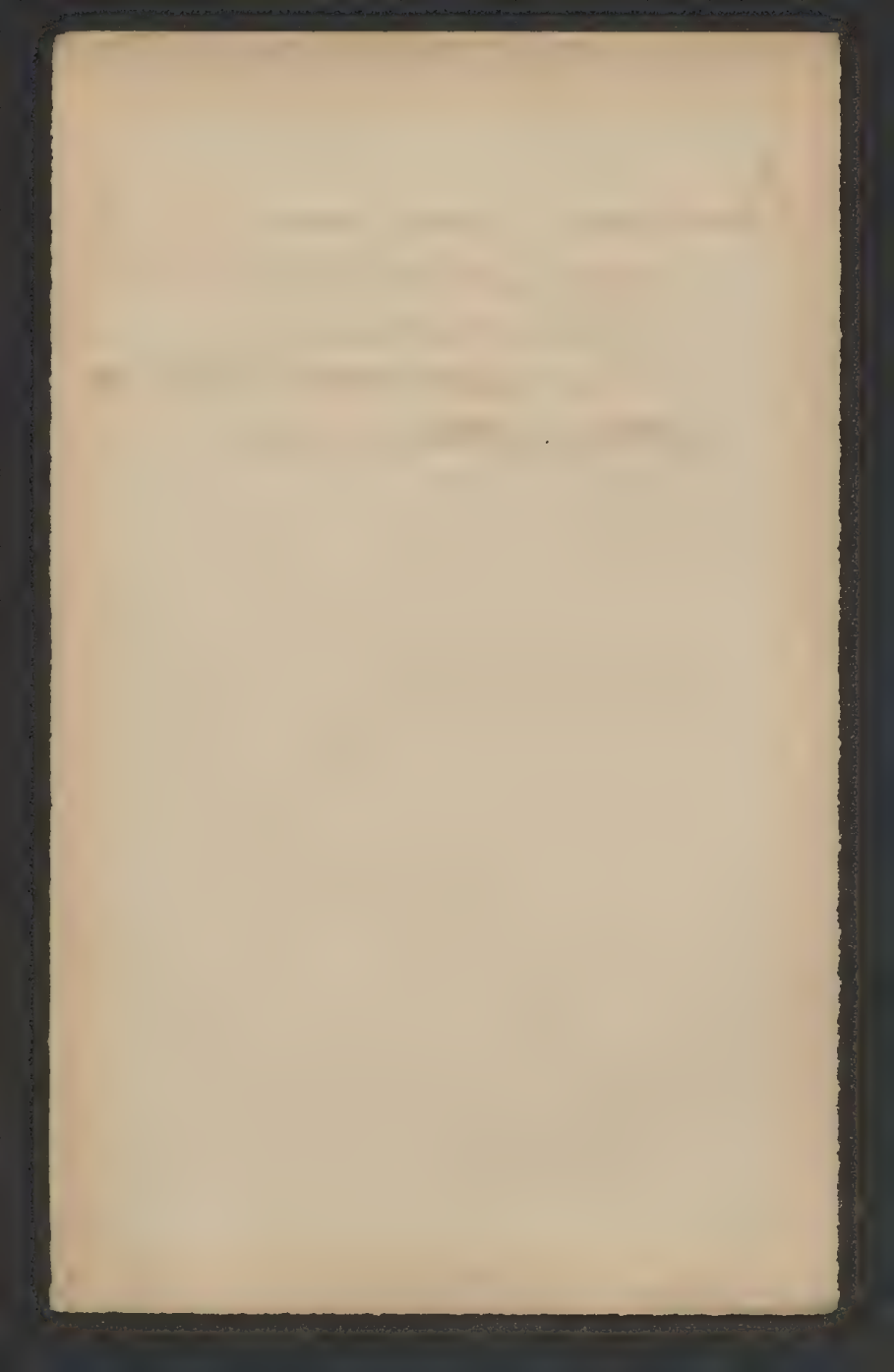
Eksploatować si. w. ndkn. dobywać co-
ś dla osiągnięcia korzyści, ciągnąć
z czego rytki przy pomocy pracy „Wnę-
trze ziemi obfituje tam w kopalno i wę-
giel, w następstwie to atoli bardzo mało
eksploatowane” Wzdr. 3. 3. 414 & wyry-
skować „Eksploatować on kieniości pow-
cinęgo Zilijha z taką prędkością i go-
dnością, jakoby mu tam także jaką wyświad-
czal.” M. Bat. Wis. lit. 7. 2. „Jeżeli przy
danie funduszu wyniszczenia inspekcje do-
broczynne nie będą uwzględnione, powo-
dost miasta będzie zmuszonymi do
nie uwzględnienia wot, tolemy, eksploata-

jęcych grova publicany "U. Wol. pańs dinnij 26.

17
X
Eksploatator - a. m. ry-
row. um. ten
co eksploatacje co holownik i wyryski-
wacz

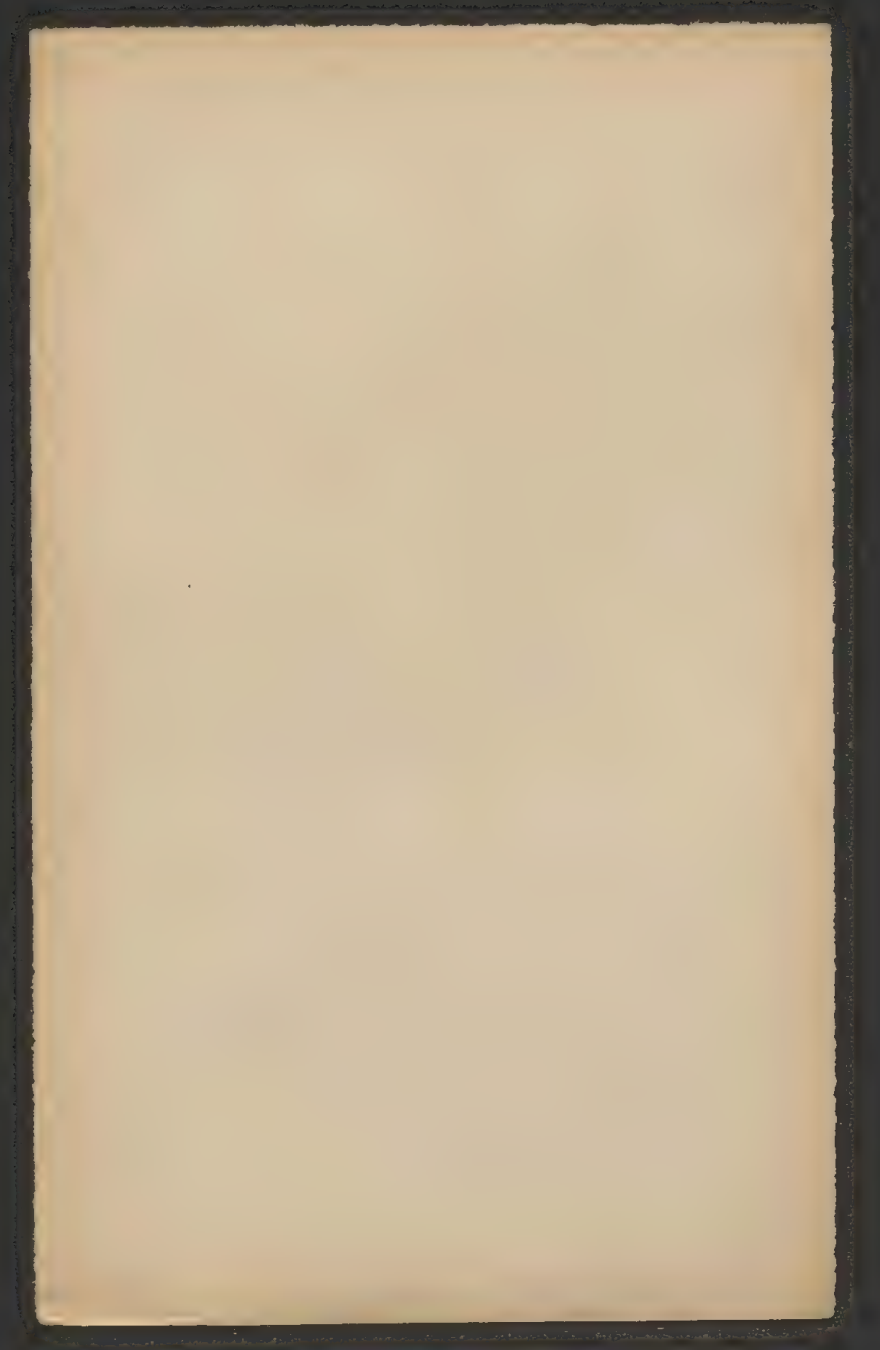

Eksploracja - ji. z. franc. szwiędzanie w celu
badania, poznania „wrecha drzewem
się po miesie troche przed obiedem...
ale mnie przętko ochota odejść od eks-
ploracji.” D. Not. Pam. Jan. 9.

EkspONENT-a. m. ni-ntów um. lat. exponents, wy-
stawa który coś wystawia. ekspozycje
„ Na wystawie przemysłowej w Sankt
metyburgu nagrodzono medalem jednego
z ekspertów za wypracowanie nowego
sposobu krycia dachów słonecz. Wiek 1887
215. 3.

Ekspozycyja' at. m. i. st. ex. widm. lat. x
poroz. wystawia. okazywa' 3. ks. La-
tasany karmelita bony który niby był
ekspozycyją na wiktoryan, przyjaźni.
Z. Kawk. 1. 211.

Eksport - n. m. bez l. m. Ta. wywóz, eksportacja
towarów krajowych za granicę, oppos import
„W gospodarkach dobrze prowadzonych, eks-
port ... i znajduje się w stosunku propor-
cjonalnym do importu, gdy zaś go przewyższa,
tam gospodarkę nagraża ruina” W. Sou. Kol
ce 1878. 230. // Eksportacja - ji. z.

Eksporter - a. e. tyngry się eksportu, wy-
wózowy „Wydawca jej znaczący już obecnie,
pódnosić się jeszcze więcej i powiększyć, gdyż
głównie tego eksportowego towaru był wy-
szym” Długo 1886 Dod. 119.

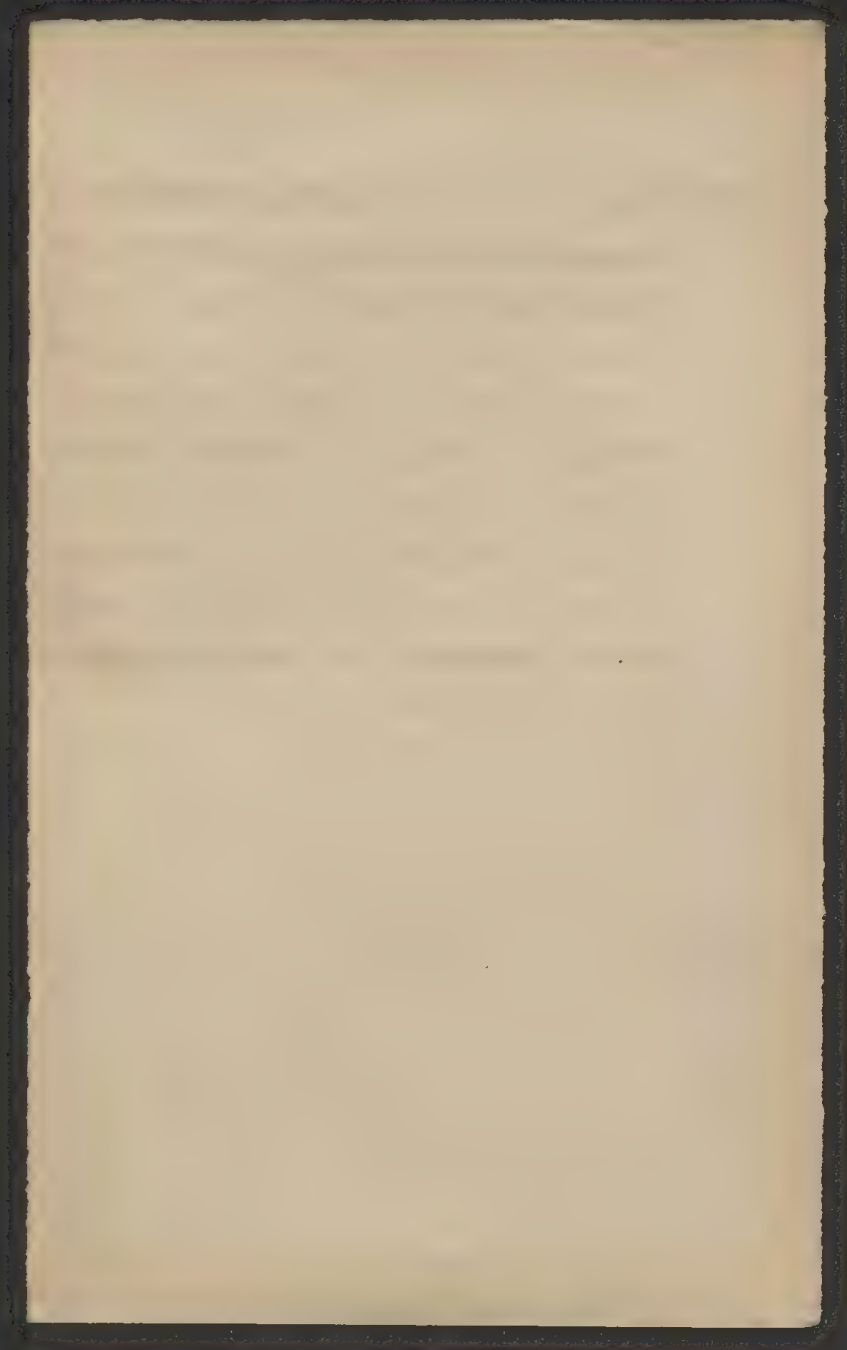
„Wtedy dawniej stał na granicy państwa spi-
nyte surowce dziś stały się wyrobami eks-
port okazywały restrykcjonowaniej” Wiek 1885. 278. 3.

Eksporter - a m. wy- rós m. wywoźiciel, ten
co wywóz^{wypręta} swoje produkty na eksport zagranicę
„Wielu rolników i eksporterów wysłał
sich kłosem zagranicę, uwięzionych jest na
dłuższe strzepy z powodu braku zapłaty
na stacjach” Wiek 1887. 255. 3.

11) "Tyton' i cygara wystają nie słomnicę, a
tępy poręcz miot i kępczki do Niemiec, gdzie ma
sami i są sprzedawane" G. lw. 88. 131. 2. , Projekt
wzrost jest cto wyjątkowe od kłusowni, wydo-
żdzieli na grunty. Ekspert ten odbywa się
przeważnie przez umowy wodne Krolestwa"
Kur. war. 88. 237. 2.

50

Ekspozycja - j. i. t. t. w utworze belletrystyki.
saxeplniej dram. wskazuje przedstawienie
równy przygotowywać do następnie mają-
cych kamień i wyprowadzić, kamień
intencji "Dramat w samej ekspozycji,
po wykładzie i skrócie utworu, kamień
i mało obiektywne "J. J. Kram. 33 113
i fig. " Tu dopiero, gdy książka kamień i
tę, po ekspozycji, po wstępie, po przed-
mówie, rozpowiada i prawdziwa tragi-ko-
medja "ib. 73. 53:

Ekstaza - y. i. z grec. zachwycenie, zachwyty,

"Dla czego w ciway klasztornej, w pu-
styni, najwznioślejsza mądrość, najczyst-
sze widzenia, ekstazy?" J. K. 18. 91.

"Wtoch omy wlepił w putap, jakoby go
ekstaza porwała" H. Siemk. Og. i. i. 3. 198.

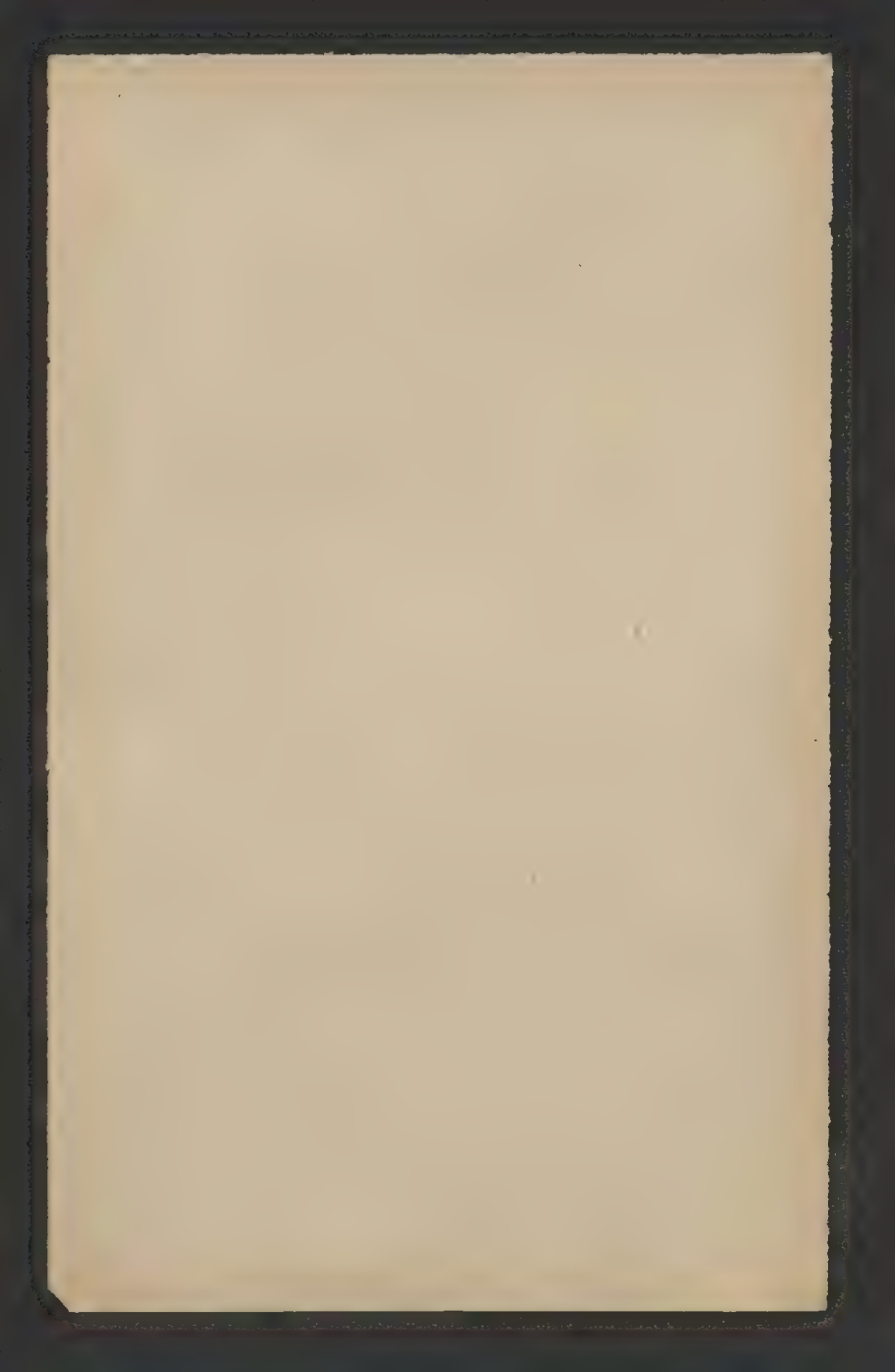
Ekstazjowali się st. zaim. wpadać w eks-
tazę, unosić się nad siebie w sposób prze-
sady "Nad wykwornością salonu przy-
tomni goście ekstazjowali się jednogło-
śnie." J. Dziennik. 5. 60.

"Byłby oddzielną, gdyby mógł wiedzieć, że
to, co dla niego było codzienną sprawą,
złota kugła w taką ekstazę przegrzanie."
Haj. G. lwow. 1887. 128

1. Kwestionacja jest to przede wszystkim wykreślenie, wykre-
ślenie, zagłada

Estymacyjny - a.e. wykreślenie, wykre-
ślenie. Zagłada jest to, system o kwestion-
owaniu przysięgi przez przesłanie wykreśle-
niem, co jest polskie "wielk 1886 154. 3.

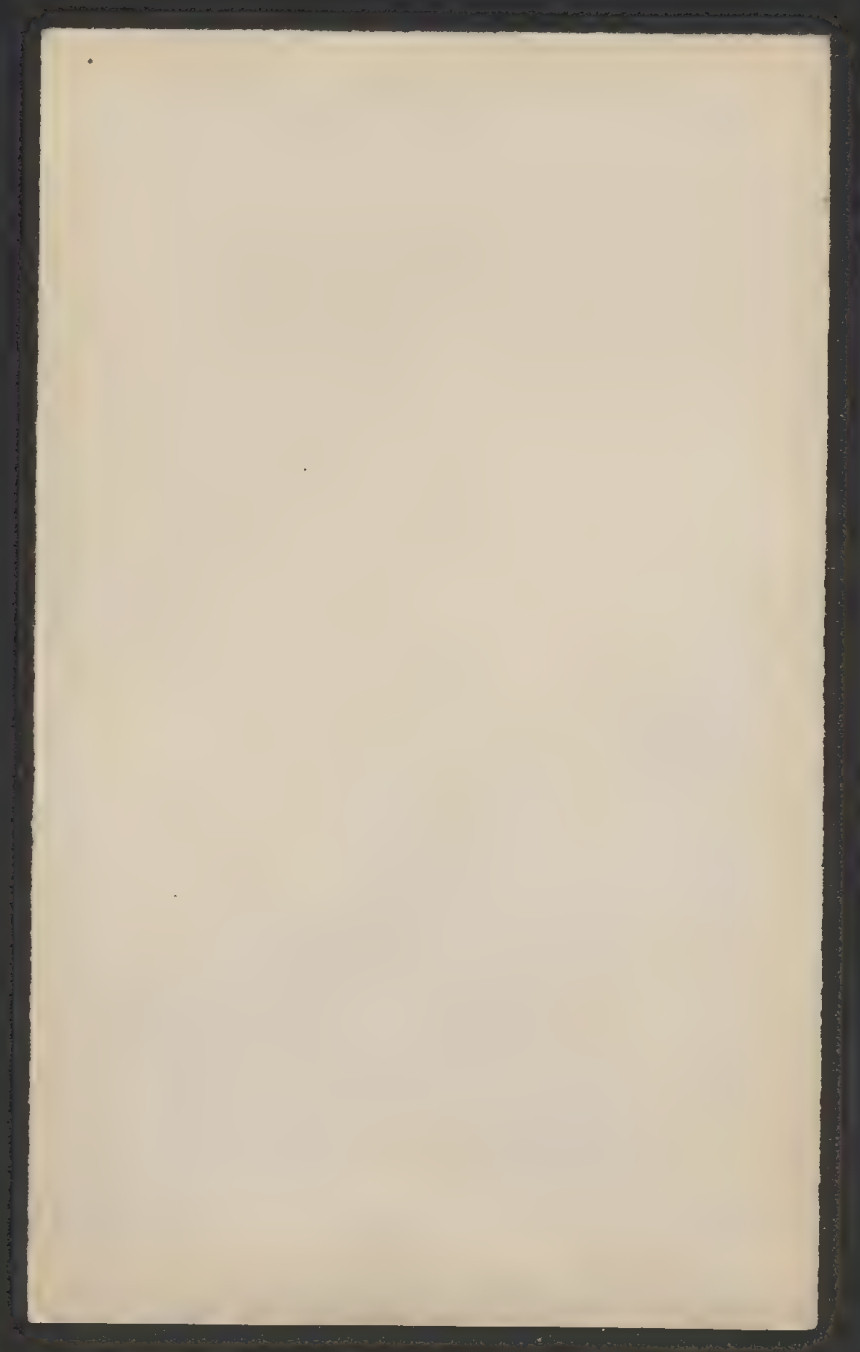

Ekstern-a. m. ni mu. z tat. učená na pen-
sji nie pomierazowy tamže. lez pravy.
chodzący, prawychnoi, oppos. intern.
„W raris nie kapetniera misje pour
pensjonary, dopuszczenia i eksterni
dla pobierania nauk”. Nov. 1882. 737. 4.
„Persja pani Lamm sala wale nie kto
eksternio byto dory... bitka pensjerek na
stole.”; T. Kvarr. Kam. w t. nyn. 157.

Ekstra z w ogóle wyobraza cos co nadwyzka wyszlo
na, poned obowiazek, poza zobowiazaniem
i obiad o calosci potrawach na dwa talerze
z muretanem i salata extra "J. J. Now. 72. 100.

Ekstra cug-u-u na drodze kol. poczty wyszly
kumple pospieszacy wyszly bez uwagledu na
obowiazkowy rozklad jazdy. Wraz z tym wyszly
raz na to-bowdroze juz po nich pojechali, jak
extra-cugiem" Now. Swiat. 1875 10. 2. „Pechalem
ekstra-cugami; a ostatniej sluzby waznem
ekstra-pocztę" J. J. Now. (cot.) 1878. 6. 2.

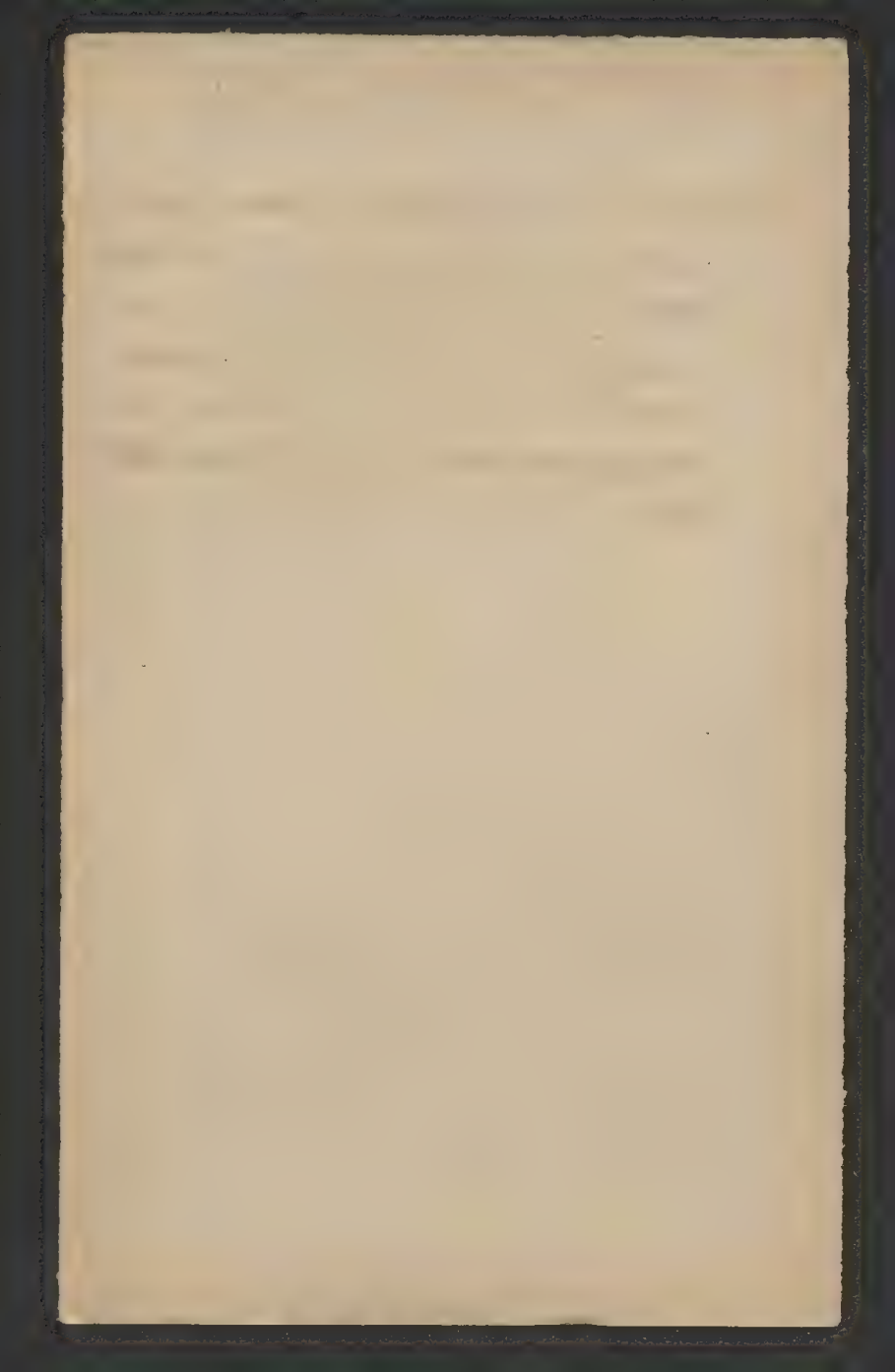
Ekstra-pocztę - y i rozp. Ekstra y z ekwipami
pocztowy dla wyszly osob przyjezdnych „Sly
wieliny trozke - to ekstra-pocztę." "D. Now. 10
i owo 25", Dowiedziawszy sie o śmierci barona,
nadjechał ekstra-pocztę ofic. "D. Now. Dzien. Ser. 193.
ob. prync. dyploma

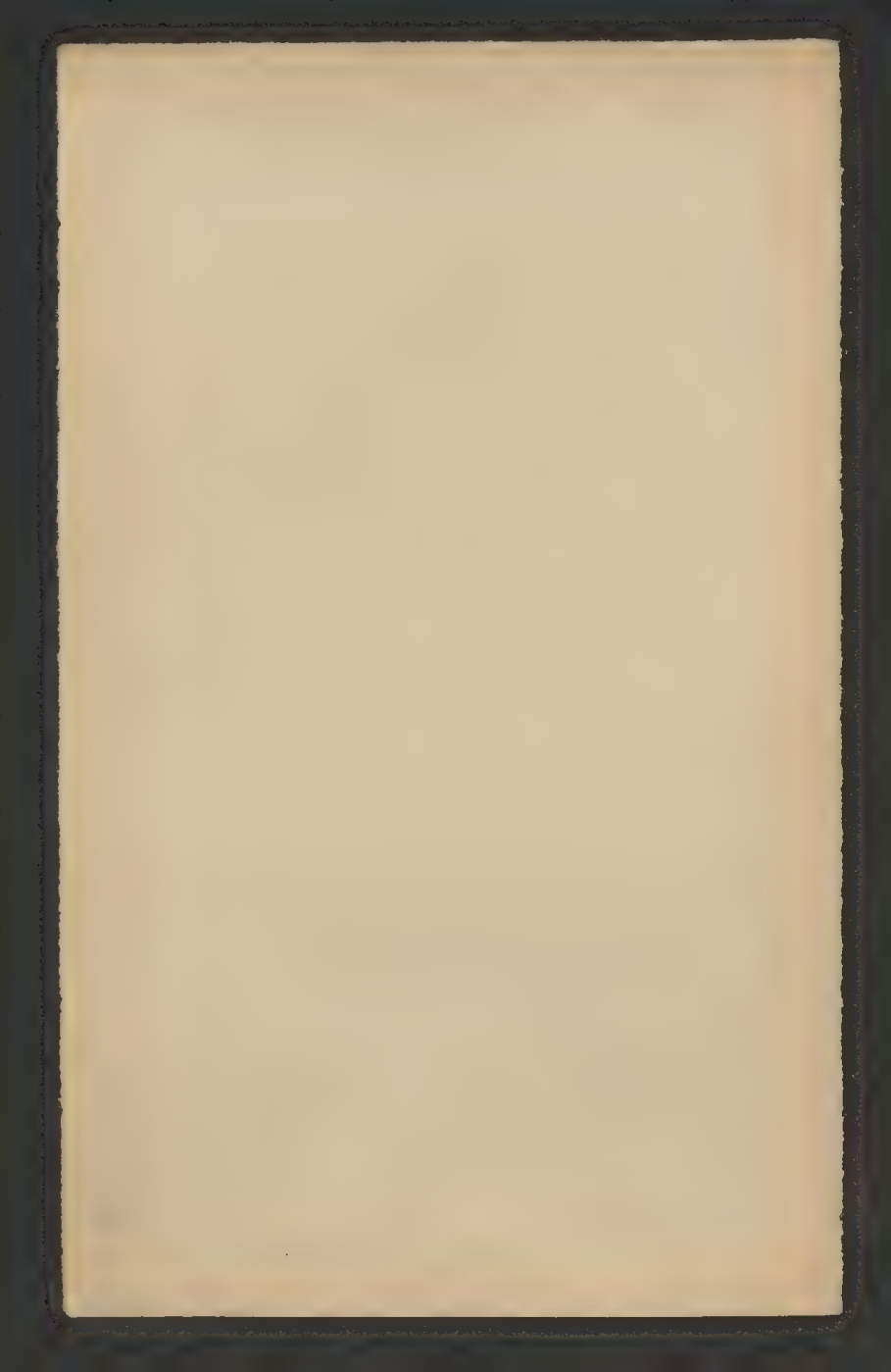
Ekstrakcja -ji. 4. 2. tac. wyciąganie, wydo-
bywanie z pochodzenie „Czek ta-
kiej parenteli, takiego nazwiska!
takiej ekstrakcji!” J. Kras. 31. 102
„Dyż chwila niewielkiej ekstrakcji, ale
wielkich niedziś ułodzićcem” J. Wiek
1878. 7.

THE
JOURNAL
OF
THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE
VOLUME 18
PART 1
1888

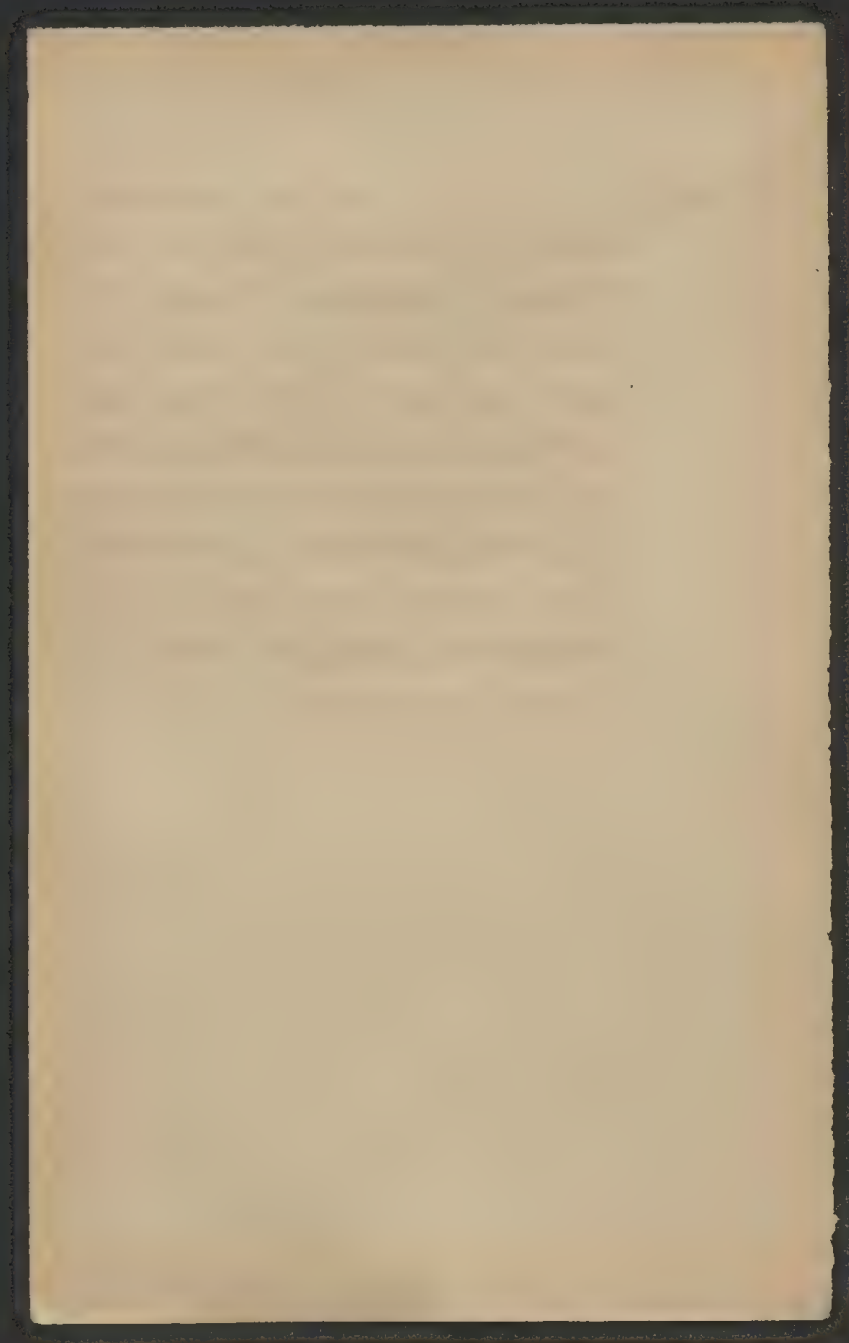
22
Ekstrakt u. m. z w loterii liwowskiej poje-
dyńcy numer wygrywający „Kiedy ko-
lektor loterii zorientował, iż wygrała rak-
a niego 140 złr, zawołał: „Ekstrakt
tego!” Tu oderwał się gwałtownie ze
swojego insygnitu „St. Król. P. lwów. 1885.”
282.1.

39
Ekstrawagancja ji 2. cje cyj. um. franc ekstrava-
gancie, dxiwaniowi bredzenie mi domowy
głupstwo, niedorocznosci. Niezadowolony ich
"bizotwo" i "cygi". chroscjanizm, jeno smutny
przymiadowio, i koczowniczych kapraus w ekstrava-
gancjach katolickich" (p. 116 i sta. 2. 62).

Ekstirpacja - j. z. ege-yyi. um. lac. extirpatio.
med. chir. wyrwanie & kożenienu. mowia
o operacji chirurgicznej op. raka i t. p.
„Znakomity chirurg Hahn który zrefer-
nował operację wycięcia krtani przed-
stawił towarzystwu lekarskiemu rezul-
taty dokonanych przez siebie ekstirpa-
cji” Z. Mar 1887. 266. 2. „Sawególnie
zdolny na polu laryngologii... Dokonał
złotym wrokiem ekstirpacji krtani & naj-
ponyżalszym skutkiem” ib.

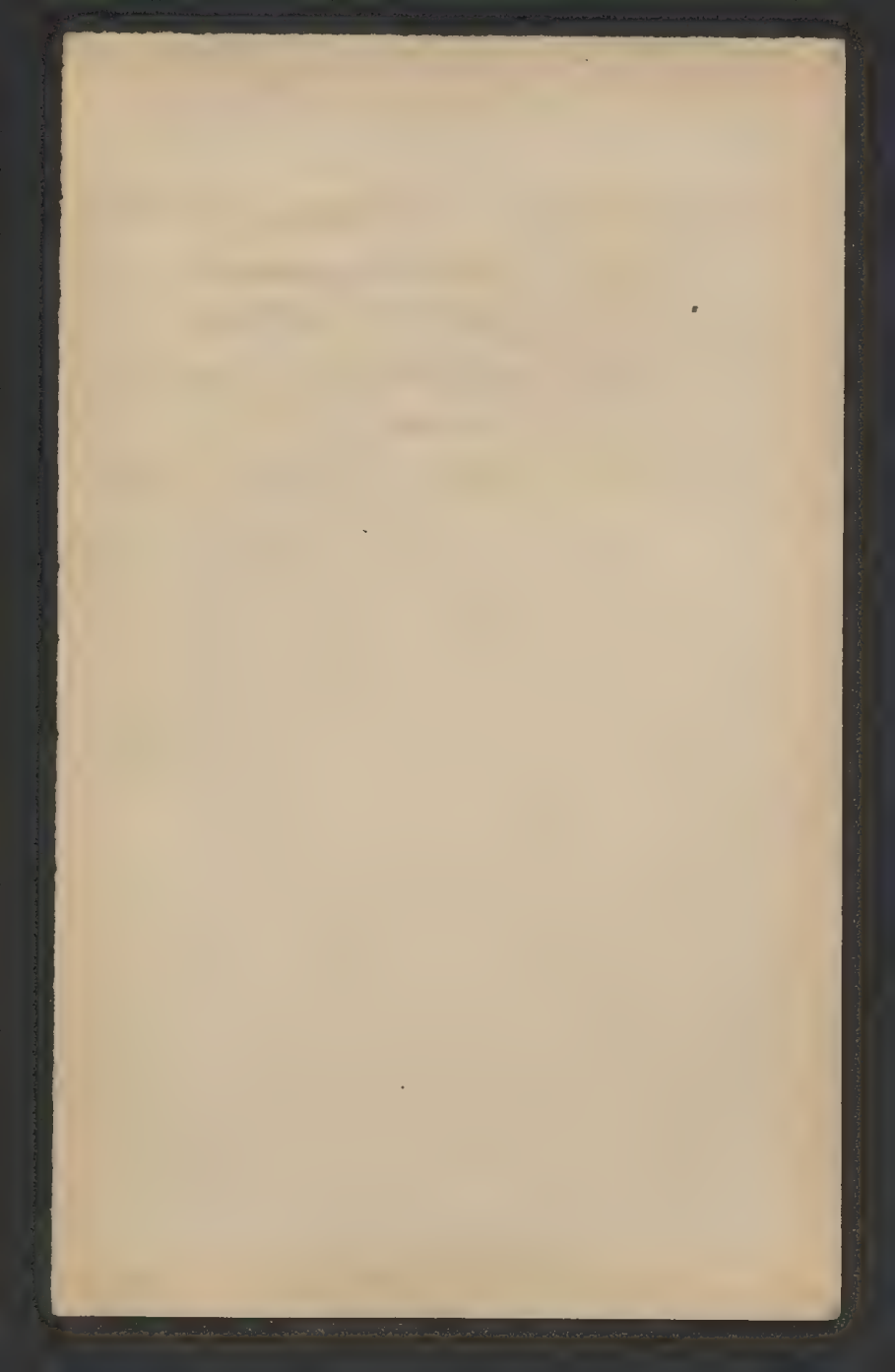

Швейцарський - а - в Швейцарії, куди
хизу на утримання монархії, а також
це ново прийшло товариство швейцарів
розпорядили представителів швейцарського
громадянства" (1)

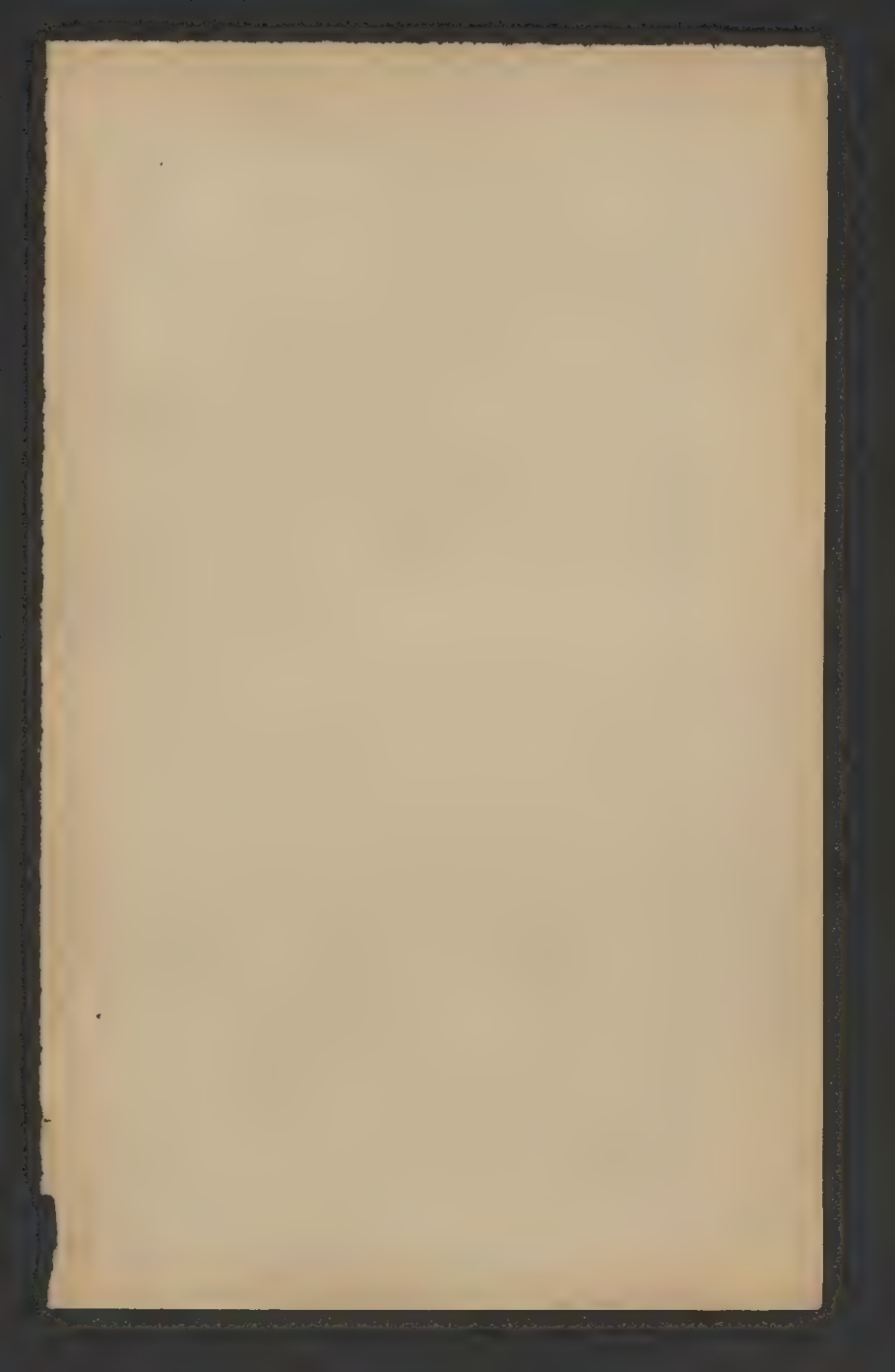
Швейцарський і в даний час
на рівноправ'ї. Розпорядити з швейцарськими
дипломатичної угоди ігнору
тани і інтересами так з собою спроби
успіху" К. Жарок. Прев. наук. і літ. 13. 196
Розуміючи, що це було новим етапом
у розвитку швейцарської нації, а також
а найбільш на собі; тому швейцарська
нація в небагато часу і по наслідки
філіханів і швейцарської держави
здійшли своїми діями в швейцарській
Громад. Руху 23. 330., а також у
і також здобути і в швейцарській
нації і швейцарської, а також у
швейцарської держави і швейцарської

III

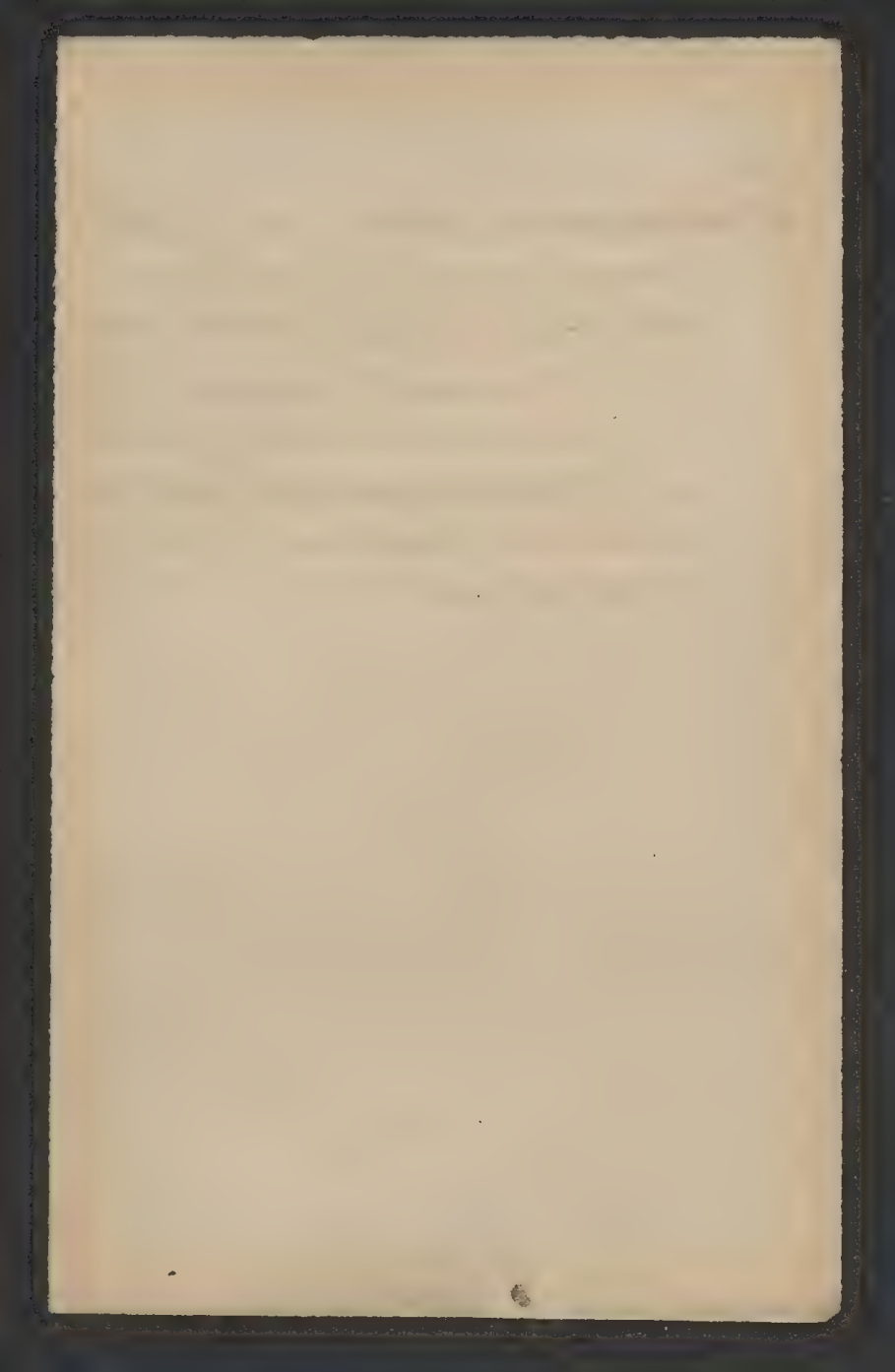
Еквіпува́ц'я сл. є. ндн. У́пеквіпува́ц'я дкн
збро́ї, устатко́вац'я, за́побі́гува́ц'я во́-
ни, ниротару́к, і т. д. $\frac{1}{2}$ — сїє сл. зовн.
справля́є со́бі еквіпа́ж „По укві́ва-
ннї са́мї, змисля́ю зоста́ленї еквіпо-
ва́ц'ї з саткованнє.” Л. Мед. Грох. війн. 114

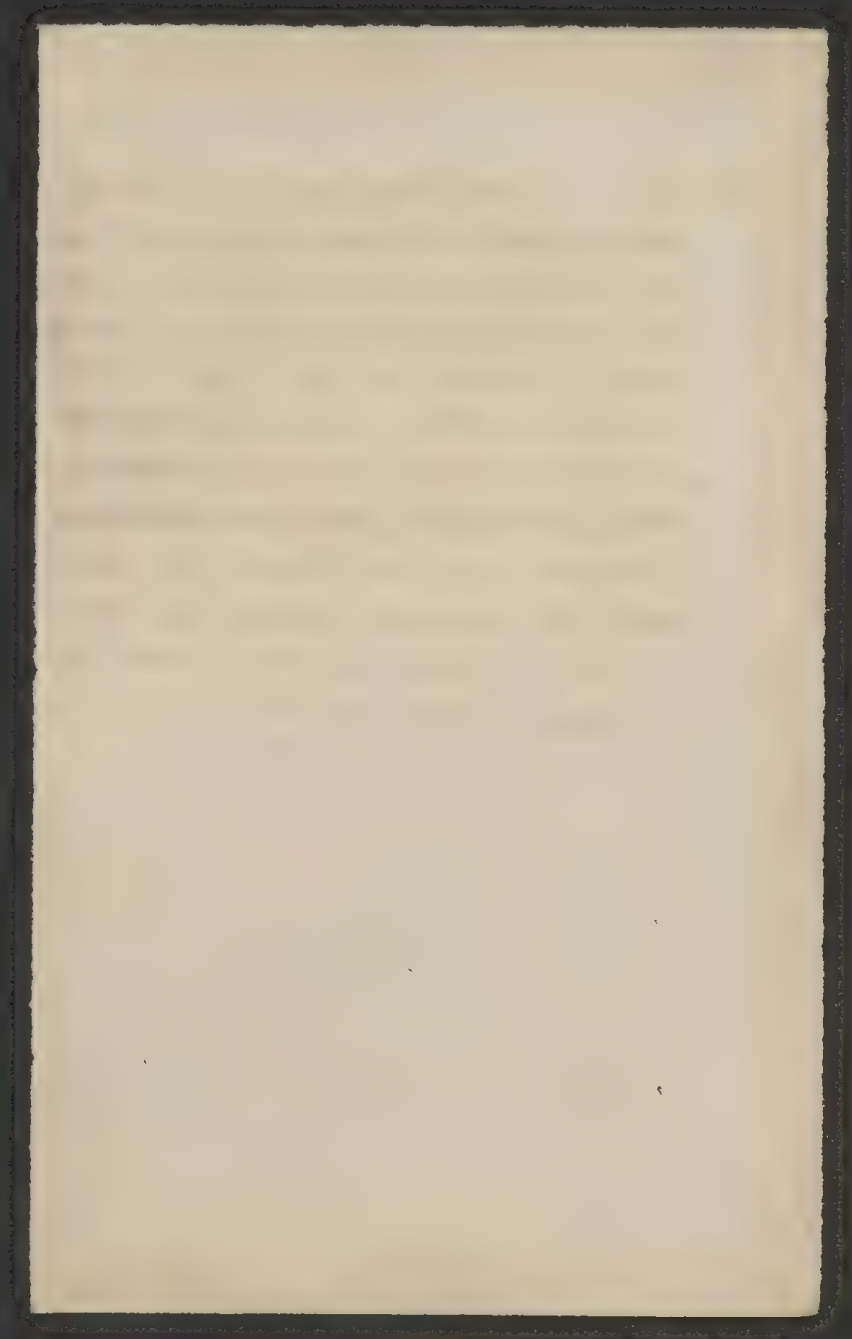
Elaborat - u od słowa łac. elaborare przy
elaboration, działanie przemyśły przy
pożywianiu przyswajano przy ciało orga
nizmie zaminiera w w sobie wzięto
trebnie w kraju. wypracowanie, ukoń
nie szkolnego dziennikarstwa i t. p., dzie
ratem elaboraty oświeceniowskie in Sim.
Mich. Bał. S.

Elastyczny-e-e zwanca. uwal. gietki,
dzwonczany, dajęcy się rozmieścić
tłoczawcy, naginający się tylko do uwyrt-
kiego „Wychowanie to (światowe) nauka,
nie trzeba mieć 'x-danie, nauczyć i sumie-
nie tak elastyczne, jak elastyczne i są
wzrostkie pojęcia salonowe o prawdzie i
ciocie” J. Dziennik. 5. 69.

Eldorado - a. m. hiszp. kraj złoty, miano nadane
pewnej okolicy w Związku hiszpańskim w Ameryce,
gdzie jakeby miały się znajdować wielkie
kopalnie złota. Słowo to stało się w nowo-
wie potocz. miejscem wszelkich przygód, wrażeń,
idealnych rozryw i wycieczek. Także stało się
przedmiotem wielu powieści, które tam rozprawiły
o miłości, przygodach, wojnach, a także o przygodach
na hiszpańskich polach bitwy. Eldorado dla artysty
miałoby być. "K. (Kłopot. Z. Lwów. 1886. 231. 1. 5 z łutem)
wzrostu. Dawanie nam to Eldorado mi-
nowanie" "owoc. Tyg. II. 2. 11. 56.

45
Elegancja - y. ż. ce mm. rubara. elegantka

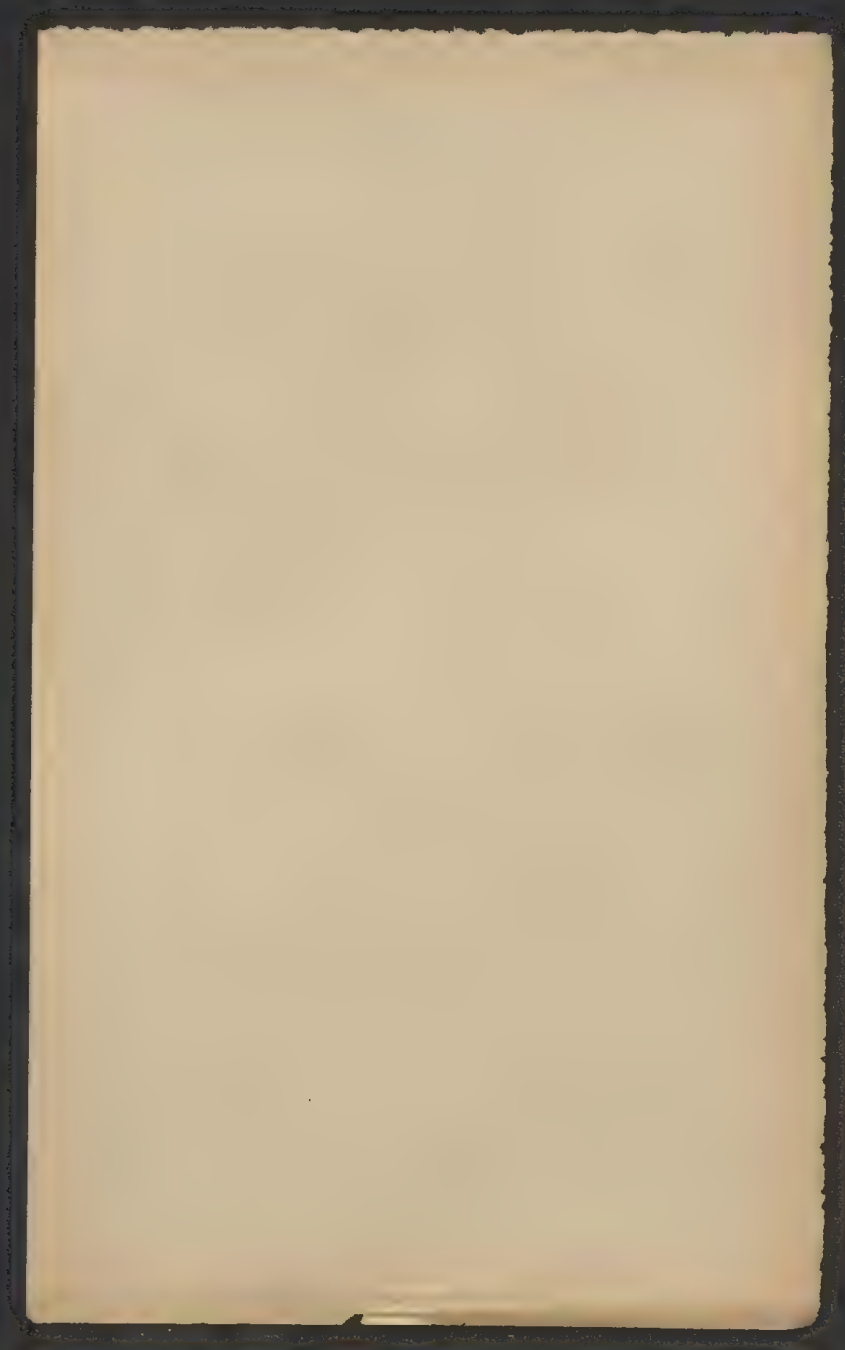
„ Prawda że się wam dziwnie w tym
przesadnym stroju elegancji panyżkiej
wydawai' mniemam. ” D. Pol. Hybr. 33.

Elegancja - ji. ż. ż 2 l. mm. cje meton. przed.
miot elegancji, ^{stroj wytworzony} wytworne cacko, „ Na sto-
liku potyskiwalo tysiące fraszek i ele-
gancji ” J. T. Krasa. 71. 121. (1)

Elegantować - st. cz. ndkm. Wyellegantować
skn. ubierać' strojnie, stroić, „ Ko-
bawyla przed sobą usmiechniętą twarz
wyellegantowanego admiratora. ” J. T.
Krasa. Wiek 1878. 63 „ Wyellegantowani
jeńdacy, przepyrne ekwipażne, strojne pia-
sach widzieliśmy trochę rozjaśnili nam
twarz. ” D. Pol. Nad mod. Dm. 95. ob. Wyelo-
gancja
Elegant a. m. ż u ludu powr. powr. reps.
alagant - o. Kolb. 4. 268.

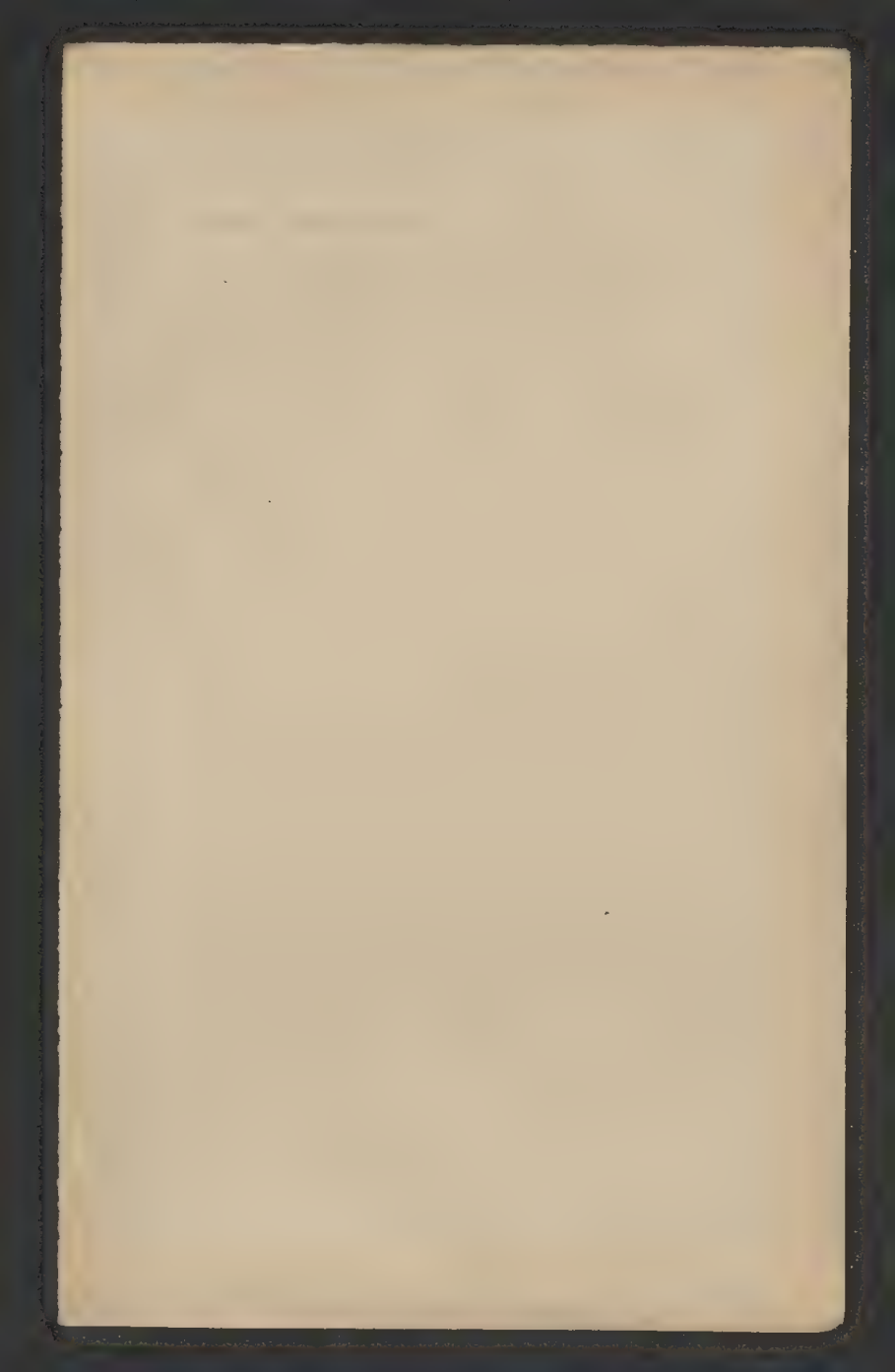
(11) „Lutem to general w swoim tego mi
'mochomatornym gosem u krasni, portasi.
uż dewinka kotyragiż uż na piknety ka-
minelie... jechwała pępsia obrotu a mi
siwota mi kolutuż a bocny' kiseru
spencerka... Lino, pronykwal to wyszkie
elegancje dostatiniz elgi... Maj 9. luno.
1886. 26a. „Cie iż wozit krasni' g by.
zdy iż uż wyizgata pimiety na do mi.
i' 7. Horken. 11. 49. „Umieblowanie domu
odpowiadalo veruie krasnau elegancja.
poprawne materyjne formy drinawe
i' wyszkiepiuie obicia, starle i nawet nie
potatane dywaniki i t. d. „ib. 1. 177 „wyszkie
swoje stroje i elegancje potracily i ledwie
a dusza uciekly, „ib. 2. 233.

Elegijny-a-e 3 fig. smutny, tliwy i t. in
nahrabat elegji „Spójrz na wspom-
nienie na niedomyślnego z jego
elegijnych przypuszczeń i niewymy-
sł. G. Łow. 1887. 131. 2.

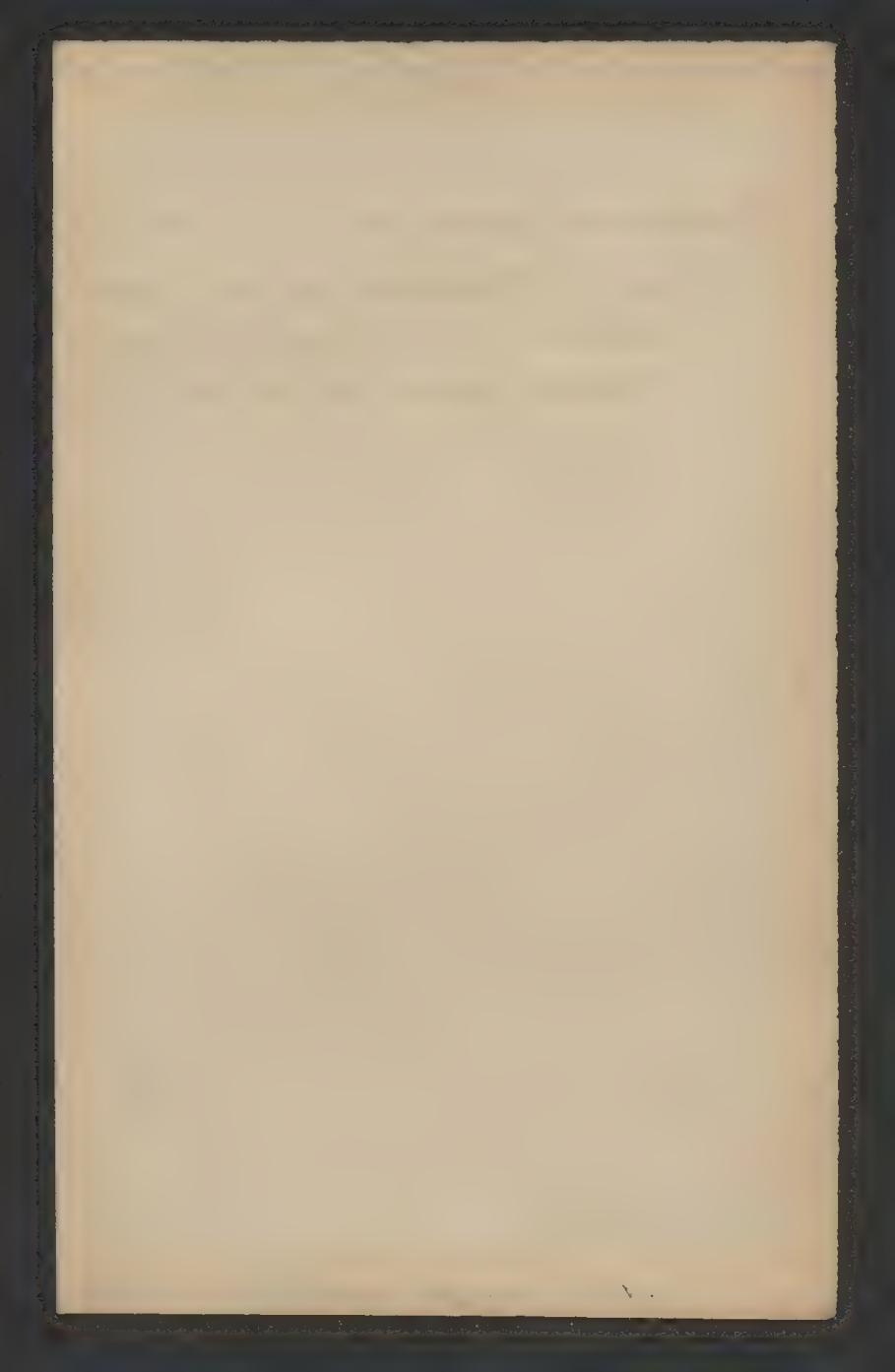

Elekt. a. m. & kty mu. baran rasy poprawiej,
elektorskiej fig. Taki jest wrodoem sp
lekcniutwa box wzg. du cny jest lub nie
jest menynosem, elektem, karuamynem.
vollblutem" Am. W. 5. 201.

"Na polwaraku oglazali sprwadrowe
& Saxonii barany, cnyshy' krowi' elekty."
Z. Sam. Dlinur 23. 134.

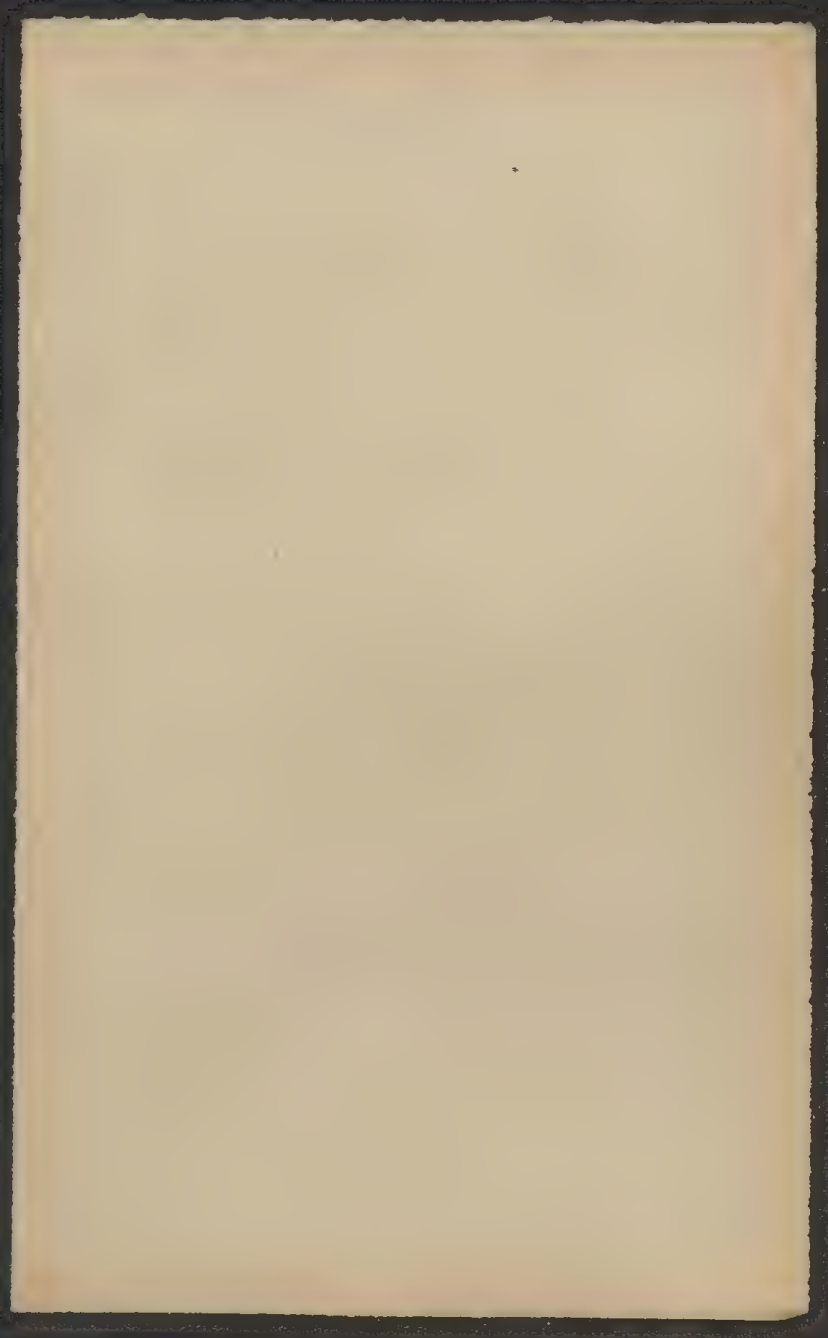
Elektryka - i. i. posp. machina elektryka-
na "Trzeba pomyśleć im skryty... choć
byu chciał ich odstrążyć? nie może
elektryki." J. W. Ham. Krak. i. Górn. 75.

Elektryzacja przyst. pobudzić go poru-
szając „Koborną nowina oddziaływała na
niego ściśnięcie węgla i elektryzacja.”
M. Gen. al. Płuski 1886. 380

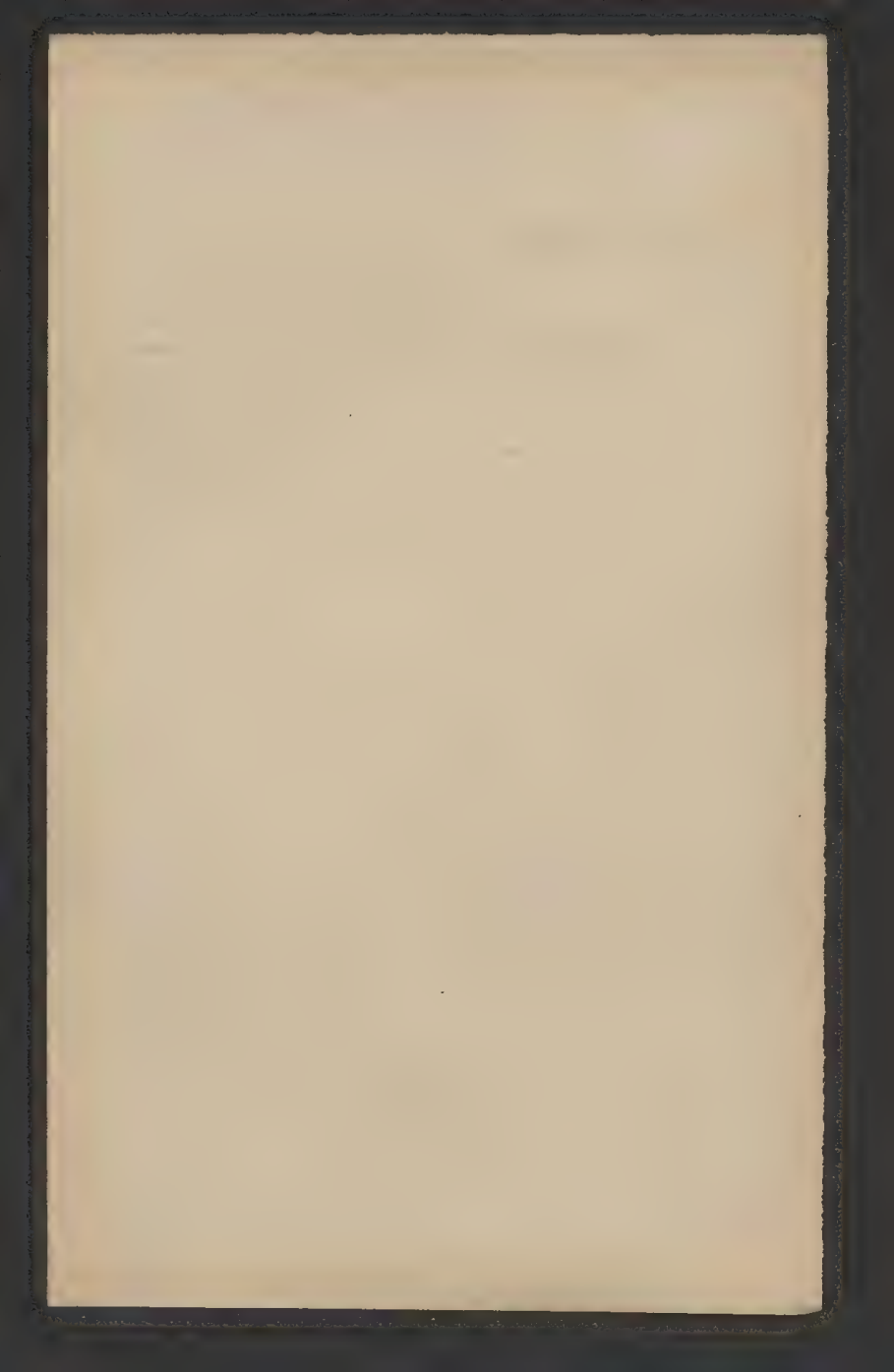
„Uroczyście było miłowanie, gdy z wie-
chołka kosa na macie porucznik stat-
ku zawołał: — Kłania! — Okrzyk ten po-
wodził w zgromadzeniu oka stem ust, że
lektryzował wrażliwość” D. Pol. Int. 1. 234
„Żywnienie się jej w palacu księżstwa zelek-
tryzowało go” Ep. Mł. i Słowy 2. 98.

[illegible]

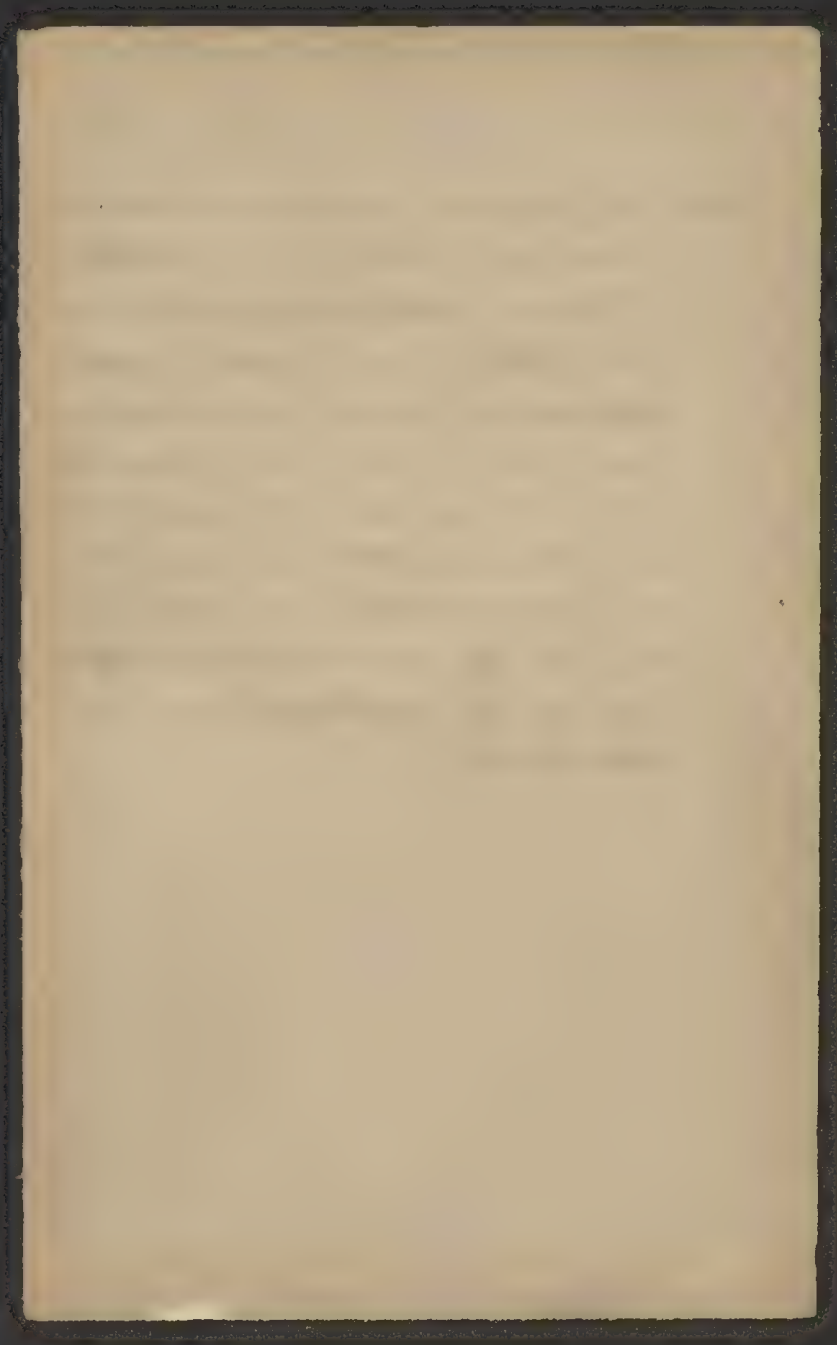

44
Elementaryk-a. m. li um. adrb. ^{od} lemen.

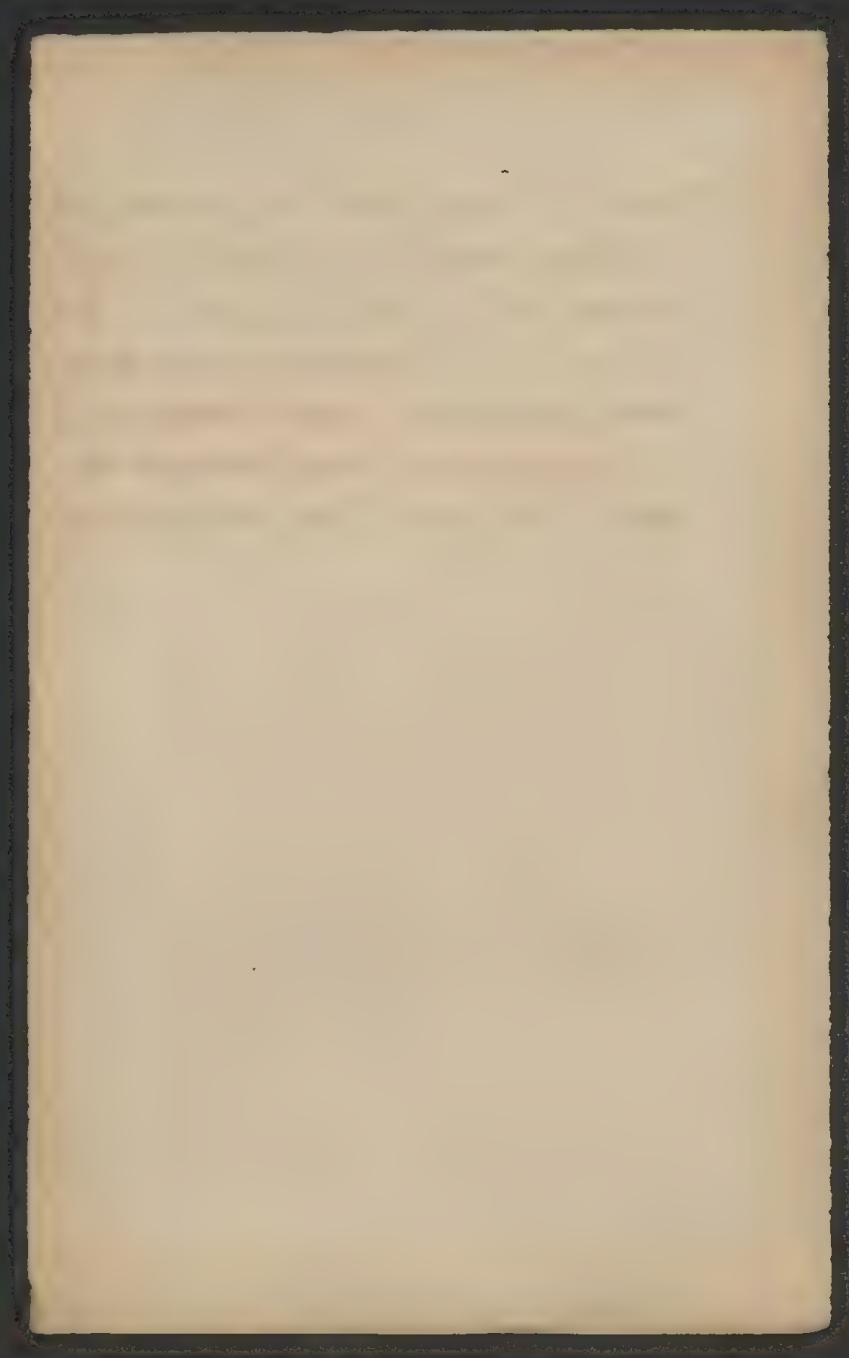
1871. „Papa kupił jej wzdobny ele-
mentaryk, obiecyjąc słowno gwara-
kę na holendę, jeżeli Salcia okaze pil-
ny postęp w nauce” Kur. Lit. 1871. 67. 4.

[illegible]

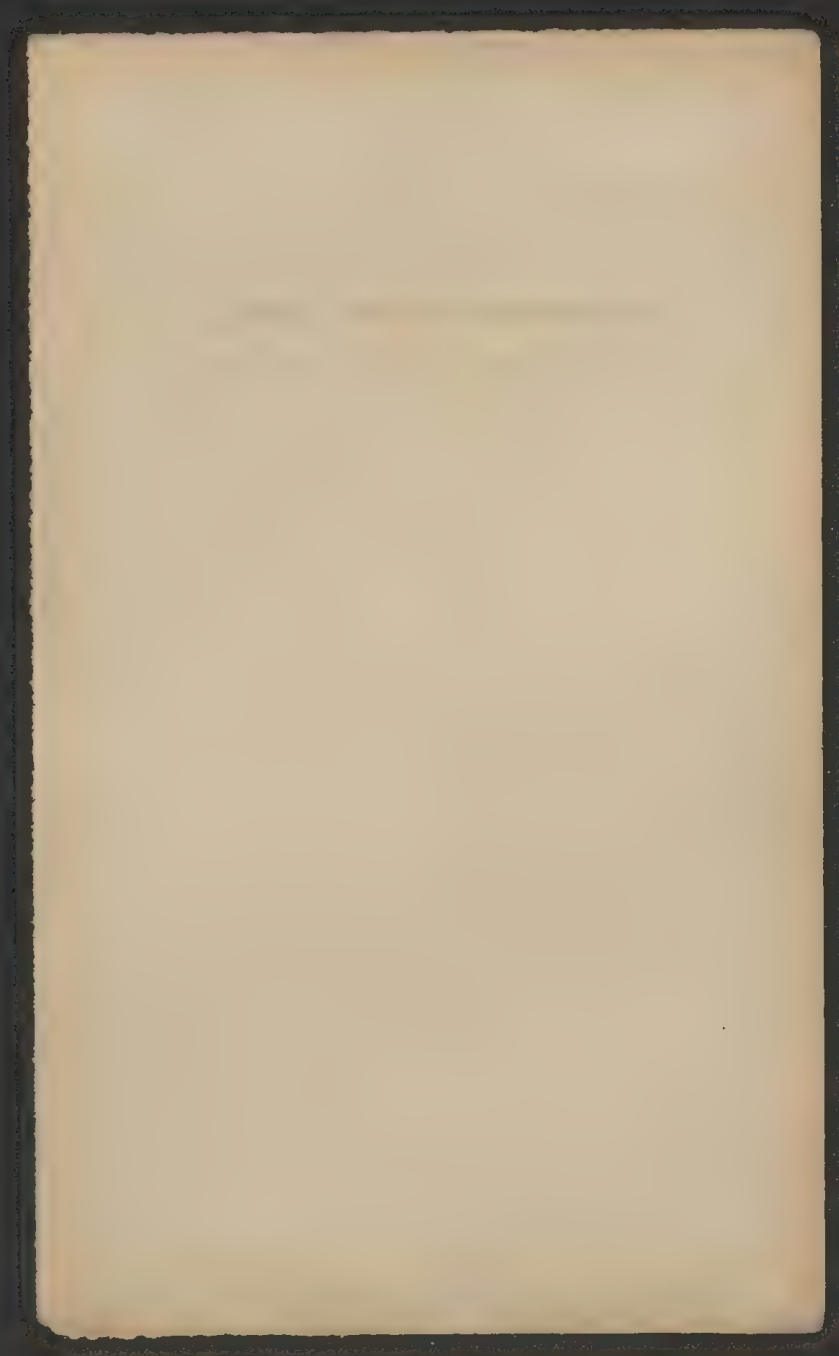
Ελεωγὰ-ji. ž. łac. wzniesienie, podniesienie
w znac. moral. „Po należytym' elewacji
ducha tak powr. męžno nareki O. D. p.
mitowa, jako to: nabolełość i' czytanie
ksiąg duchownych, niestem dostąpi' sw.
św. przywrócenia kultu bractwa ka-
kome i' Doumiska" Pz Nyzh. Ost. Sepm. 1. 45.

Elf-a. m. y m. mitol. duch powietrzny w po-
daniach ludów normandzkich „Lactesia
Duchów niewidzialnych, Elfów tajem-
nych na promyśle królestwa.” y. Dzwon
1. 40.

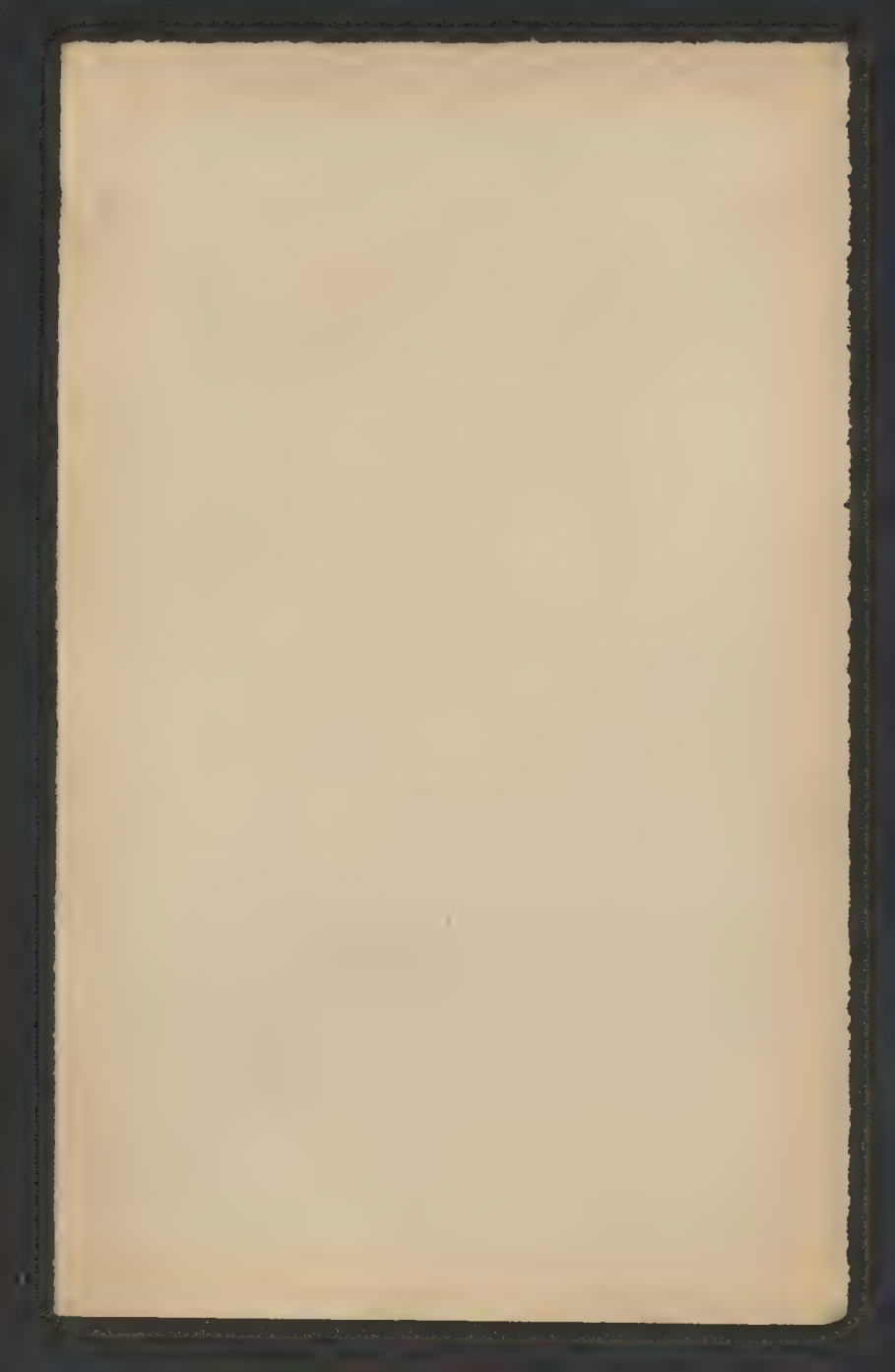

Elliminnuwa i. ex. ndkn. i. ex. praw. wykre-
słai x krieg albo arkoio sedowych
„Awanturę katoaei Tatu i skargę
elliminnuwa” o J. Krass. 38. 136.

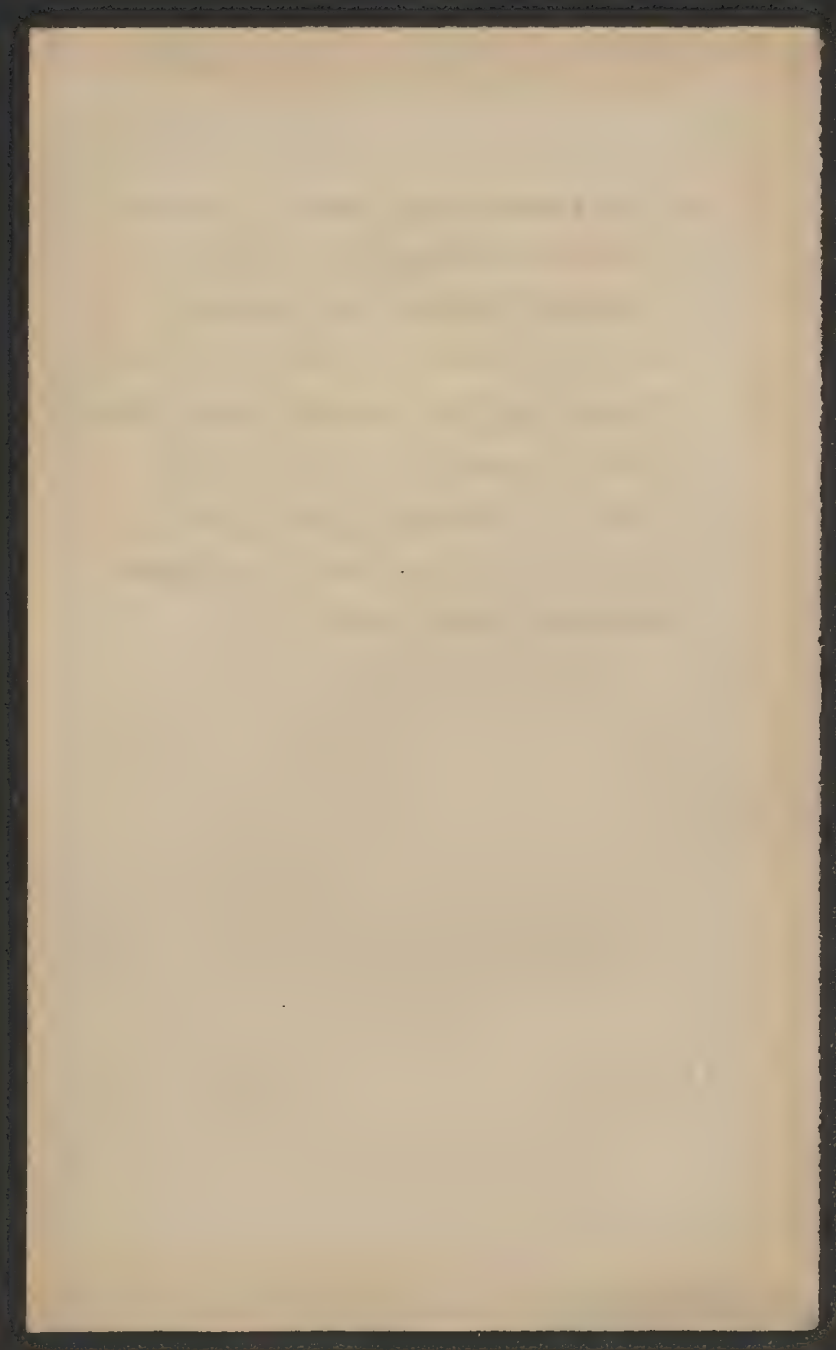
Ελίψα - γ. ἑ. (grec. ἑλλείψις, brata od ἑλείπω bratkuje
mij) gram. i vedec. opisuvačiho umovnu, tlo-
rogo trieba tie, druzijaci i ta usloptišenie
sensu z goom. linija pľaska tvaryma. x. m.
kuišta majša bratať ne, utamnoe osvitu.

Ελίπτυται a-o kuoie prost. majši
bratať elipsy. Najroobľivěj i najehava
ktoystyčnuj morymžičnuj jest. Polov-
stecnuj pľeniceuie elipsy je tie do 4
ka ako ellyptičnuj oparaju. 45. 81

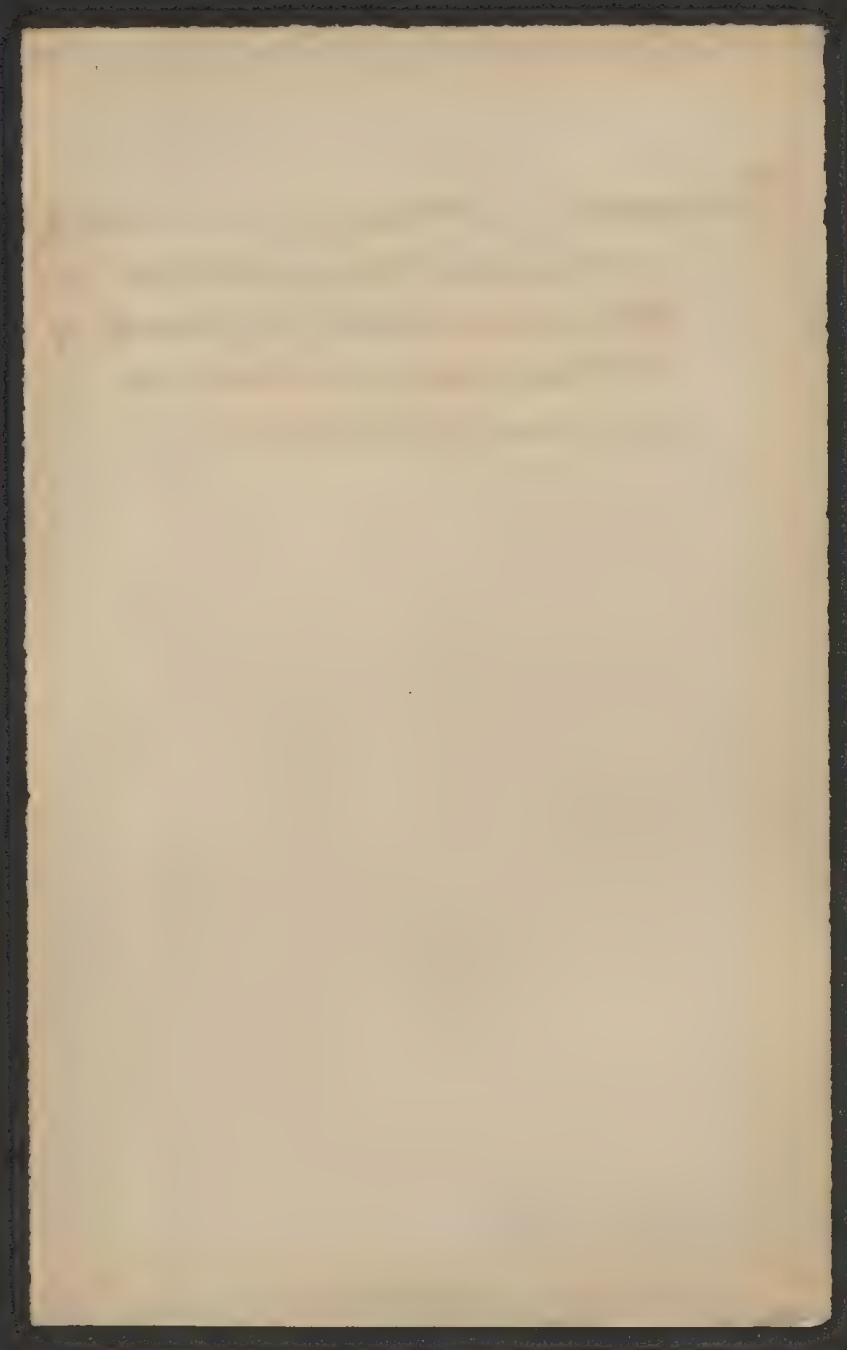

Elixa-y. i. z franc. iunij kobiece, skrócenie.

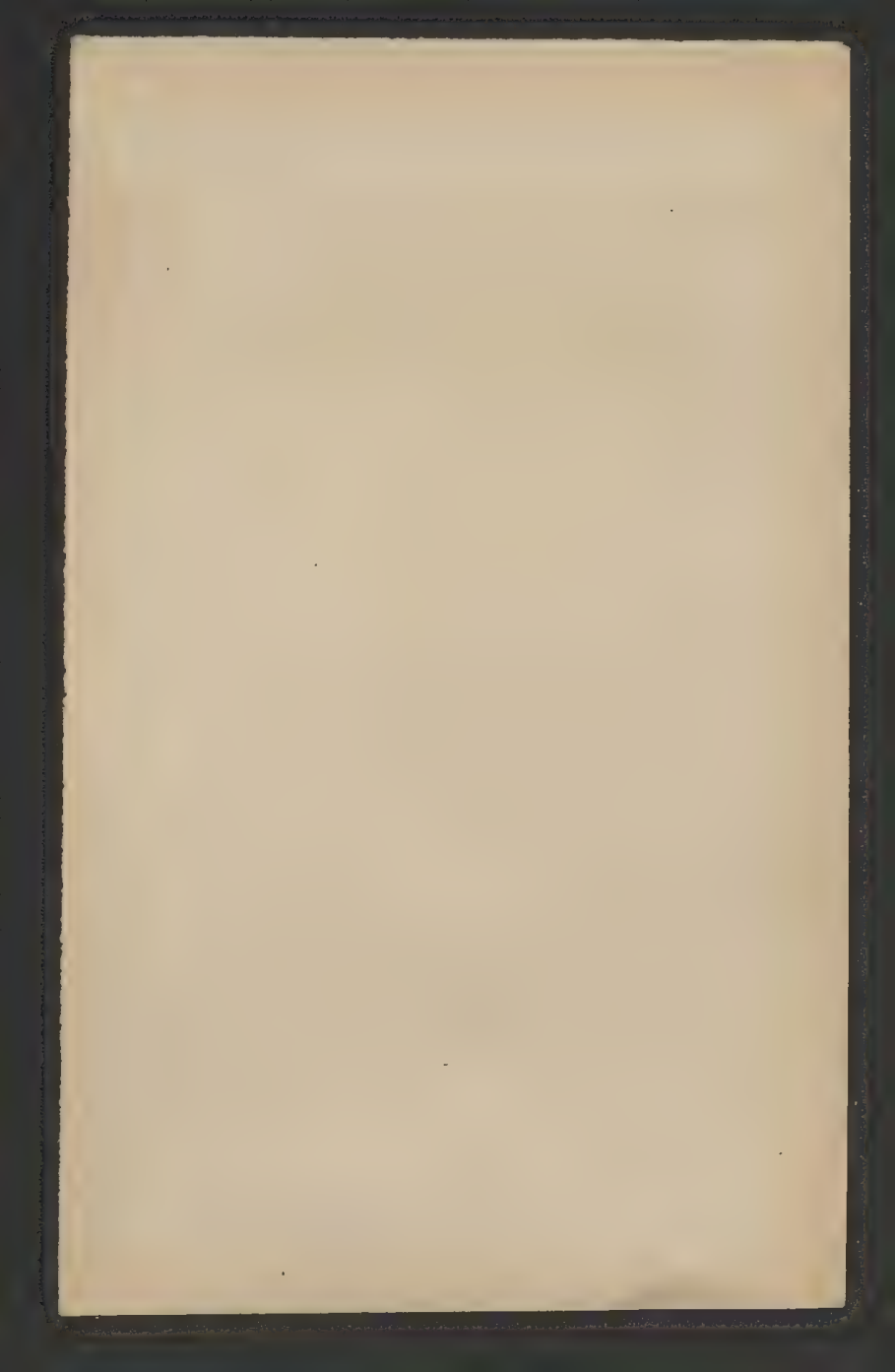
Elbiedy „ Elixa była bardzo podobną
do ojca „ J. H. Kwart. 46. 31. spierała. Li'xa,
Li'xia, Li'xia. i. „ Li'xia była ślinną
pamiętując „ ib. „ Koby ten spryt Stanisła-
wowi, mawiać ojciec, co pan Dęg dał
Li'xce. 'to mi dziwny na. ' "ib. 33. „ Li'xa
kawka trwała w kamiennej workoch-
nia pana Jana "ib. 52.

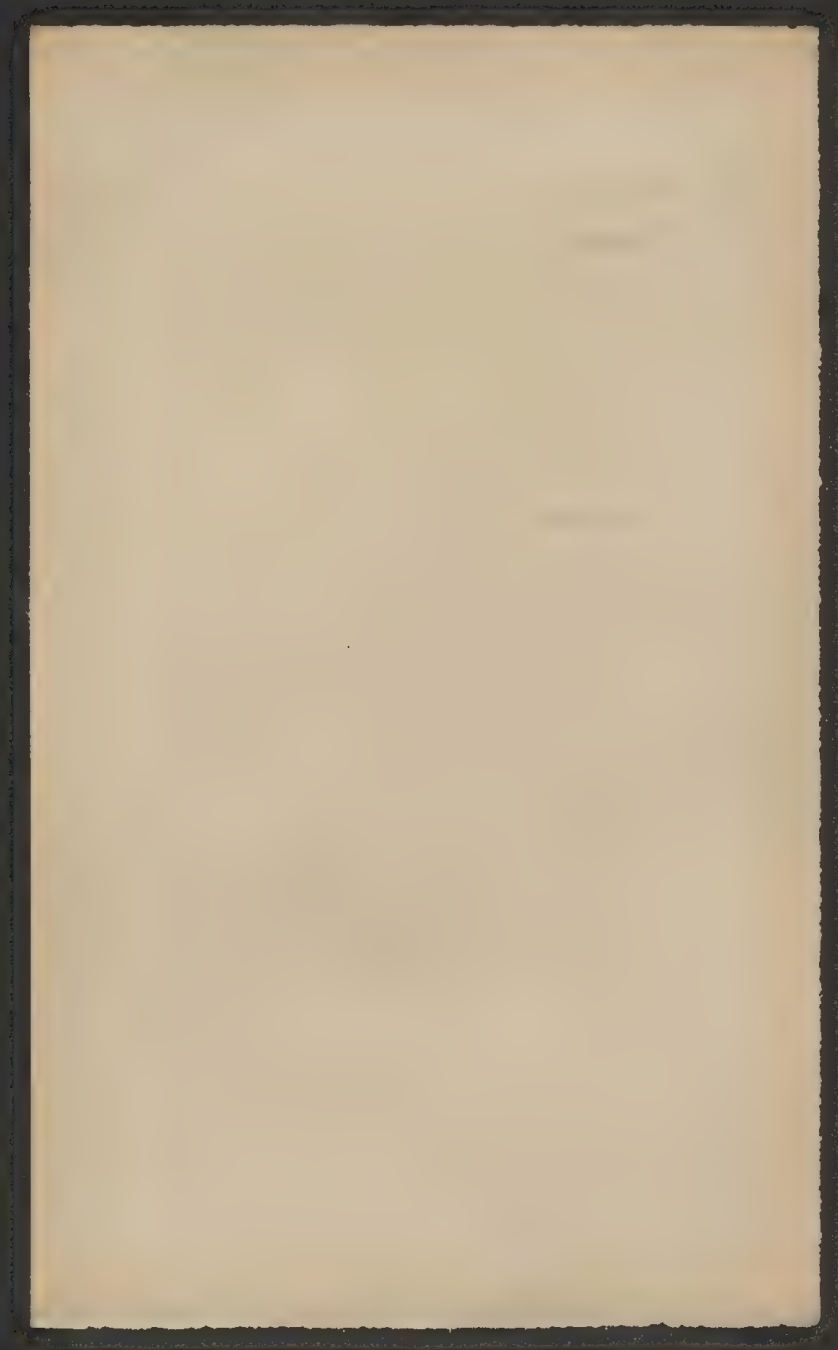
Elizabecki-a-ie, tak w gub. zach. nazywano
ruble srebrne bity za cesarskiej El-
zety „Książka wiersi” nie w tamtym by
to kilka bezek z kurbowaniami eli-
zabeckimi” J. Dzierżk. 1.7.

Elki-ōw w l. m. fietro liexgo uę do chroźnych.
pachodigee x pumayo gielunke lasiig.
"La pTaraxa podbity elkanii xoptieit
3500 złp." Au. Wi. 5. 190.

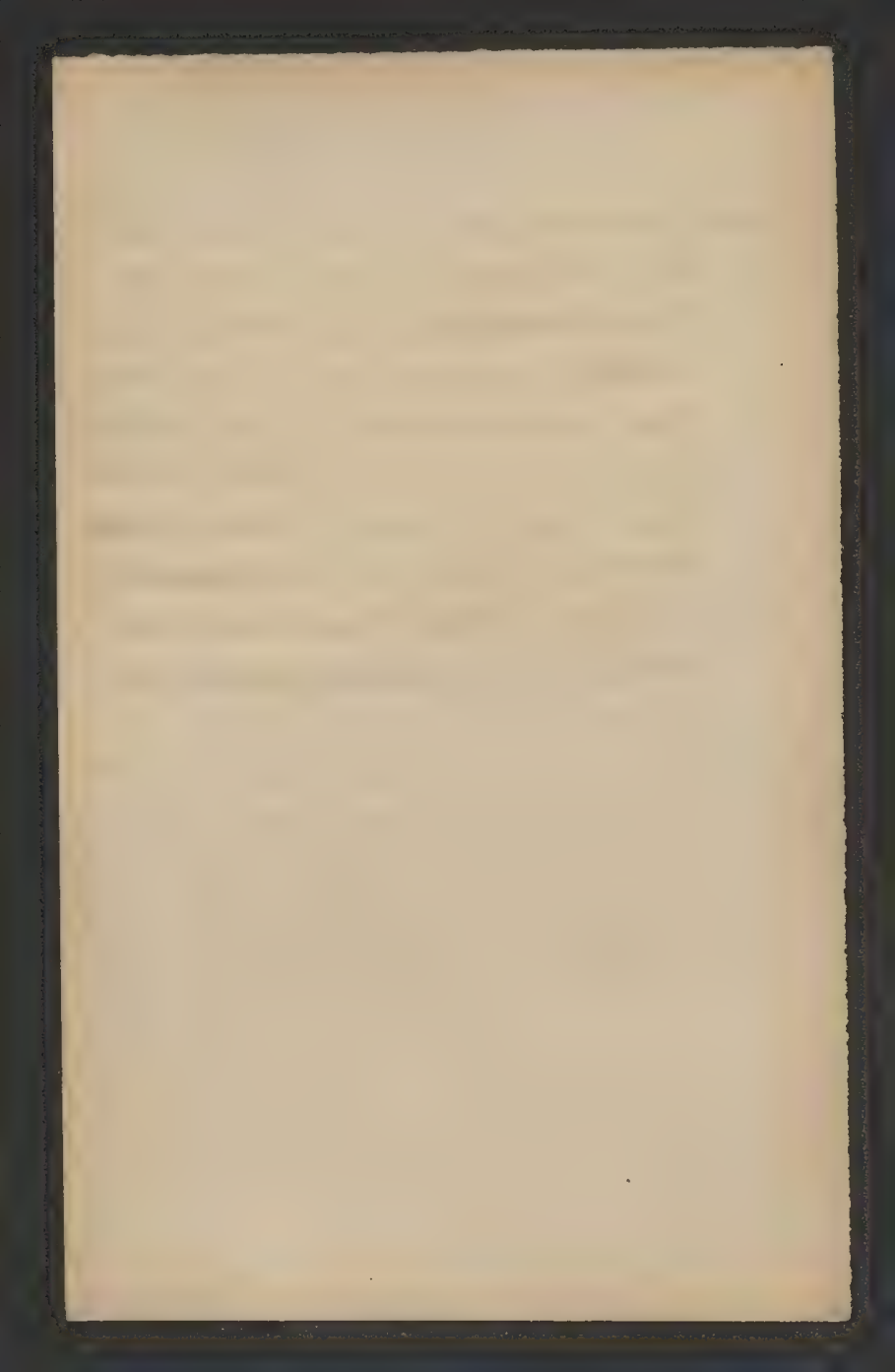
Elokwencja - ji. x. łac. wymowa, wymowa
umysł, łatwość wygadania się „Sylu-
ny”, widocznie poster nie dał mi
eloqwency, a wotomha tego wala” pŁ.
Kwark. 33. 70 „Dla czego nam nie nie
mówić? -- wobec państwa eloqwency,
nie ma dla mnie miejsca” H. Siemk.
Humor. Wors. 1. 26. „Sam wstając, chociaż
tę sływać te eloqwency wycofują o to-
rej tak wiele gadano a którym on jeszcze
nie sływał” Z. Kwark. i kwow., 887. 287
„Chodzić się pan prawni eloqwency” na
tego wotomha. Ktoś mówił: „H. Siemk.
Wors. 25 331. „Zogromdzenie odwołują-
cy głosy walczyć którzy przemawiają a prze-
stawianiami kandydatów potraci być kandydat
nie potrzebować tu całe eloqwency swej
zawywać, bo jeden głos był ważnym. miama-
jęcy Wzięty z łowu Kłopot. 44 Kwark. w 88. 102.

Elukubracja - j. s. cje. um. wypracowanie,
utwór piśmienniczy wypracowany um
xolnie „Chyć tylko niemiernie produ-
kowania nie z elukubracjami” s. w. emi,
s. w. emi. a. g. p. m. i. e. k. a. i. e. w. t. o. w. a. r. y. s. t. w. o
nowatorów i romantyków” *ŻT Wra.* 33.
42. „Życiorys utwór w k. o. s. s. e. r. e. a. k. c. y. j.
nym, jak utwór całe *Skierunki* i. n. y. e.
m. o. d. e. l. u. k. u. b. r. a. c. y. j. ” *A. Rolke G. l. w. 1884. 280. s.*

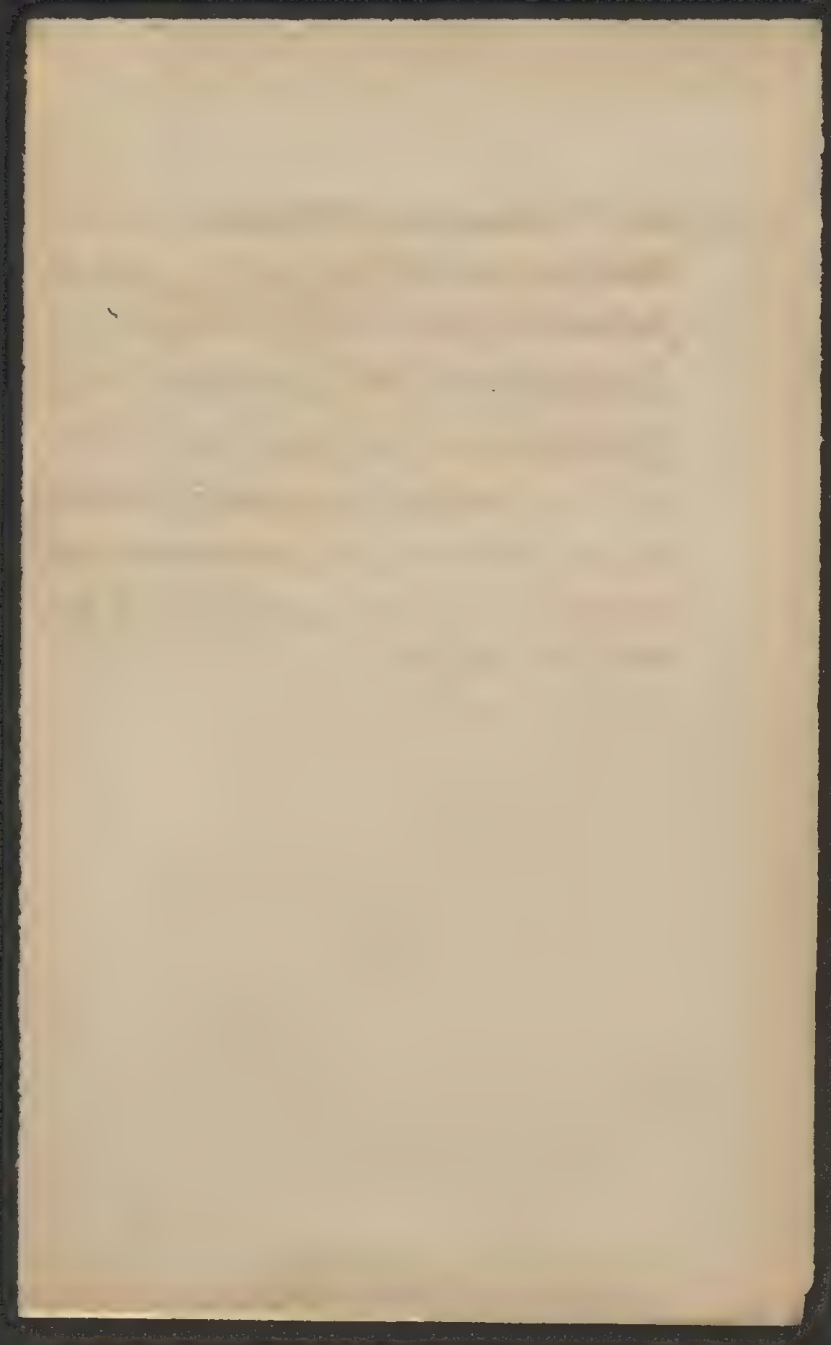

Emablowac' *st. cz. ndkn. z franc. wyrazu ciima-*
ble (mity, przyjemny) utwierdzone, przy-
jemnie kabawic' „Pier ten was panna
Adelina emablowala (mówiąc wyrazem
który przeczą aby był wyrazony z polskie-
go języka) panna Ignacego, usiłując go osią-
gnąć w sferę nadziemską” J. T. Perle II. ~~III~~
2. 1. 215 „Porządzał go o „emablowanie”
przy pięknej Tchalgi, która stała obok
wata nie dorył Tarkawo.” J. Kras. Wielk
1878. 11. „Gosi emablowal w sadzie panny
Trons” Kur. Lit. 1875. 1. 3. „Pni emablowal,
ni gadai po francuzku” J. M. Niemi. 2. 106

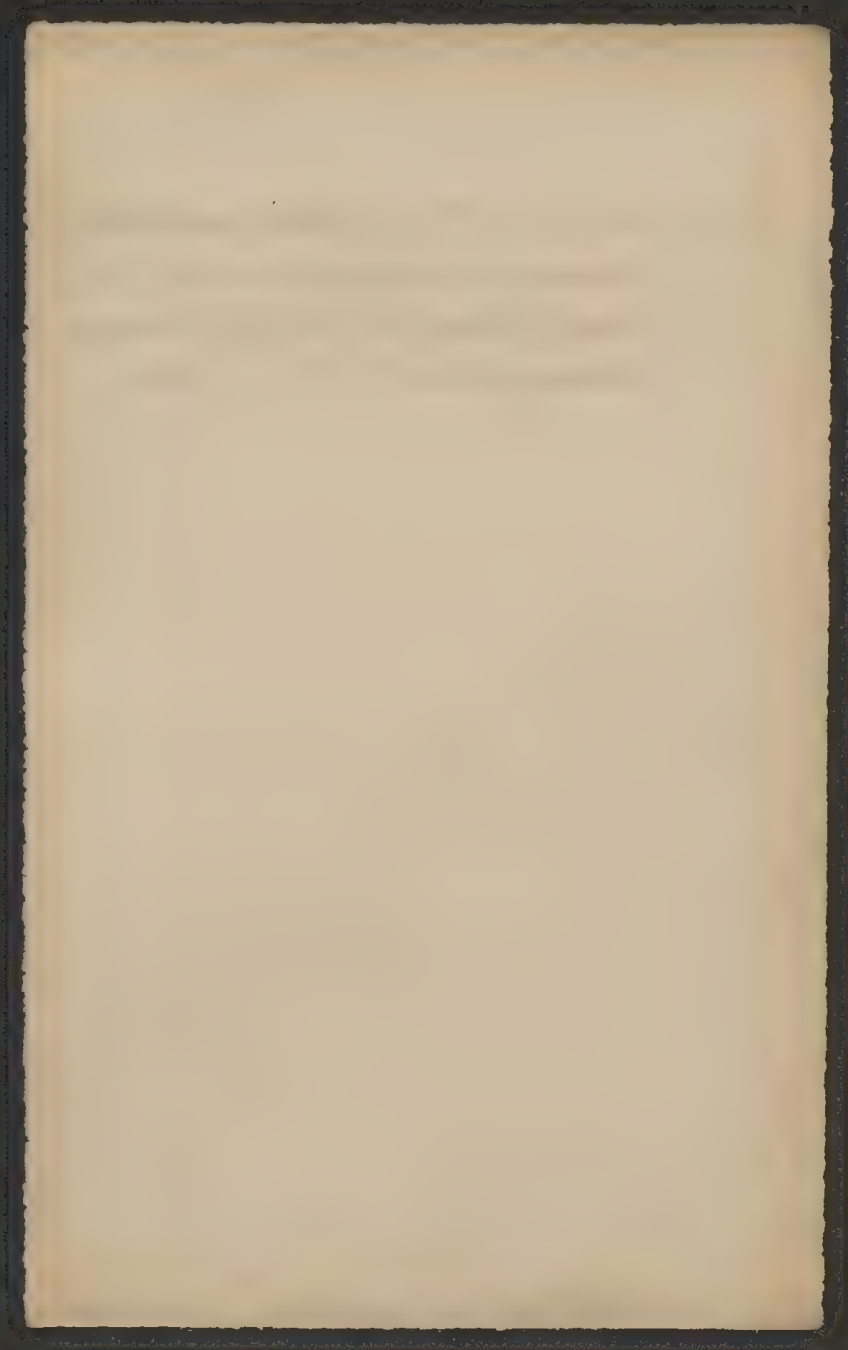

Emalja-ji. zi. masa szklista służąca do po-
krywania przedmiotów metalowych &
położa na naczyniach ^{i innych wyrobach} glinianych.

Emaljiować st. cz. n. pokrywać emalją
wyemaljiować dku. & fig. i zw. „Musi
być kung w świecie najczystszy. W dodatku
jściemu nie katarzaje, jest kunsztownie
restaurowany i wyemaljiowany” D. Dob.
Nad mod. Dm. 219

Emancja - ji. z. łac. wypływ, wypływanie,
wzdrzenie się z czego, prouncipio wania.
"Wzrost jest światłem duszy... to emana-
cja samego żywota" / J. " " 78.18.

Емануїл - ji. n. bca l. m. wykwolenie ię od ja.
kiezłowich iieinienia kuzpuzego uolo, mianu.
wolenie, Dostłimny do upragmionij' emany.
pacji' ciałowitka "D. Pol. Hybr. 75.

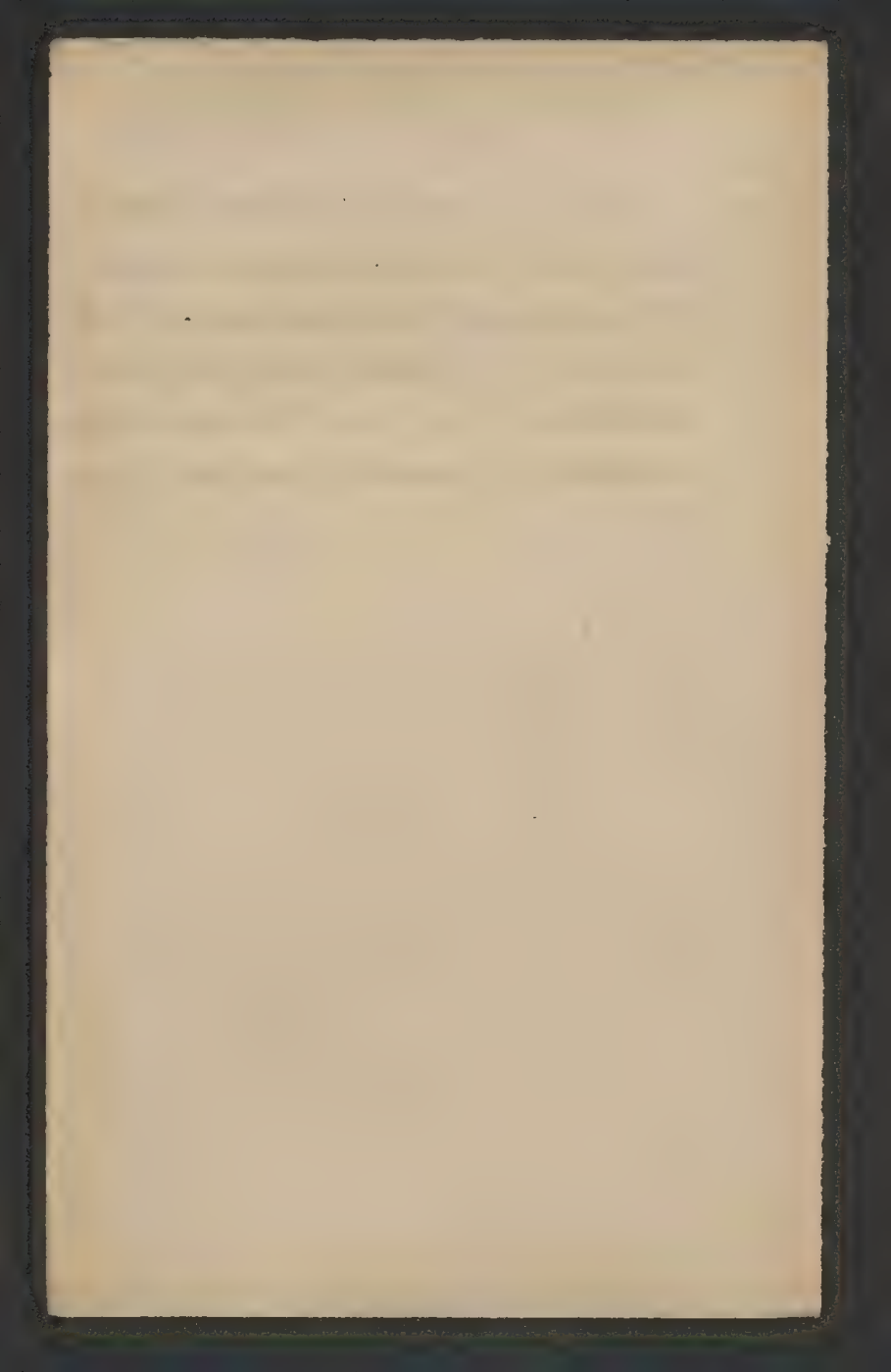
Емануїл - ca. n. d. m. wykwolenie ię od ja.
nie - ię rann, ~~ca. n. d. m.~~ to kulanio, napada i
nas dwudziestoletnich iieinienia emany.
młodnicko "J. T. Kras. 19. 93. " Sredni stan i nas ię
wywabie, emany ię i dopomina prau swo
i ch "D. Pol. Kam. Kam. 29. " Oci' pizna emany.
je ię i rewizyja ptei braypka "Kur. Sw. 187. 62.
" Emany ię ię wywabie i wywabie, z pod rze
dów Dorych, z pod wotady ojeowitki, z pod pi
stusciutwa mizio i wodzino "J. T. Kras. 19. 2.
11. 31. Wyemany - d. m. " Kam. Mchalo.
wa kuzpuzie ię wyemany. pteidite
kanno, patita papienoz, grata w karty "A. Wel.
Tot. 1. 132. " Dardw młodnicku, mity p. Mlopa.
calk, à peme majer, ale jia wyemany.
ny "D. Pol. Kam. Kam. 254. " Anemphanka w dzie

dranie obywatelskie, w stosunkach towarzyskich,
wymuszowała uż kupstwa a jakiegokolwiek
kalitności od niej wyzany "Dziennik 1886. 216

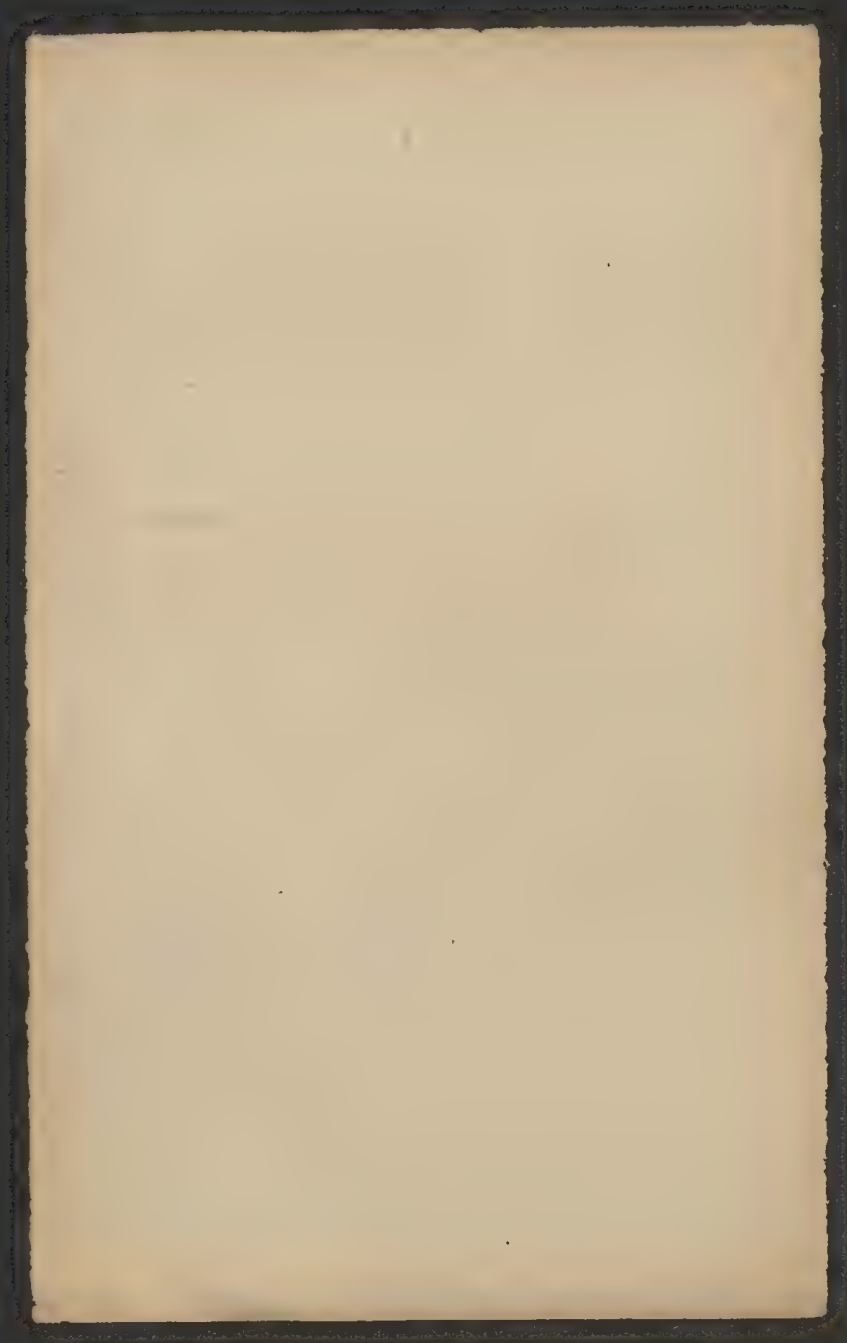
Emancypantka i. i. ki kobieta ~~która~~ ^{która} ~~wymu-~~
szana

"Podjętym i stały się przedtem i. i. w
cały i ciwici od innych kienowiciw. którym
zawadło tego. emancypantka uż z pod kiewo
wiciwka genialnego Witolda" A. Proch. 21. 1. 1886.
Wit. 3.

Emmaus niedaw. inni wś. niestety w Palesty-
nie znane z Now. Testamentu z Warsz.
nabożeństwo w ^{Drugie święto wielkiej nocy} ~~Konwiktoryjnym~~ ^{związku}, w któ-
ry to dzień jest kandydaci kandydaci domów
oblatanych „Pytani w tym roku u Do-
mofratrów na Emmaus” k. G. G. Warsz. z podr.
42. „W konwiktoryjnym mieście jest ulubiona
jaka okolica, do której wielu dla rozrywki
chodzić nie zgromadzić (w ten dzień), co się
wie: ich na Emmaus, a ponieważ ich drugie
święto wielkonoce kandydaci oblatani
wielkie, jak Chrystus z uczniami szedł z
Jerozolimy do Emmaus. Warszawianie szło.
Dla ich przed kandydaci k. Domofratrów,
gdzie w ten dzień wolno jest odwiedzić obla-
kandydaci/kandydaci kandydaci kandydaci ich przy
pomieszczeniu kandydaci” (C. Kot. Warsz. 1. 139)

Emblematy n. m. t. a. m. m. gres. embt. na
figura symbolizująca, gęsto, we
wzajemnej charakterystyce wzajemnie
widzianej, kłótni i charakterystyce
emblemata. Wiek 1885. 259. 4. „Długie
życie wyobrażenia starość i bojaźń. Wiek
według Chłopców jest emblematem
Długiego życia” G. lwów. 1888. g. 4.

Emeryt a. m. ci łow um. a łac. ten, który
wysłużył swoje lata i pobiera pensję
z tego tytułu „Dziś cypryjski niegdys na-
uczyciel w szkole powiatowej a od cze-
stych lat emeryt, pobierający całkowitą,
wysłużoną pensję.” J. Korzen. 2. 297.

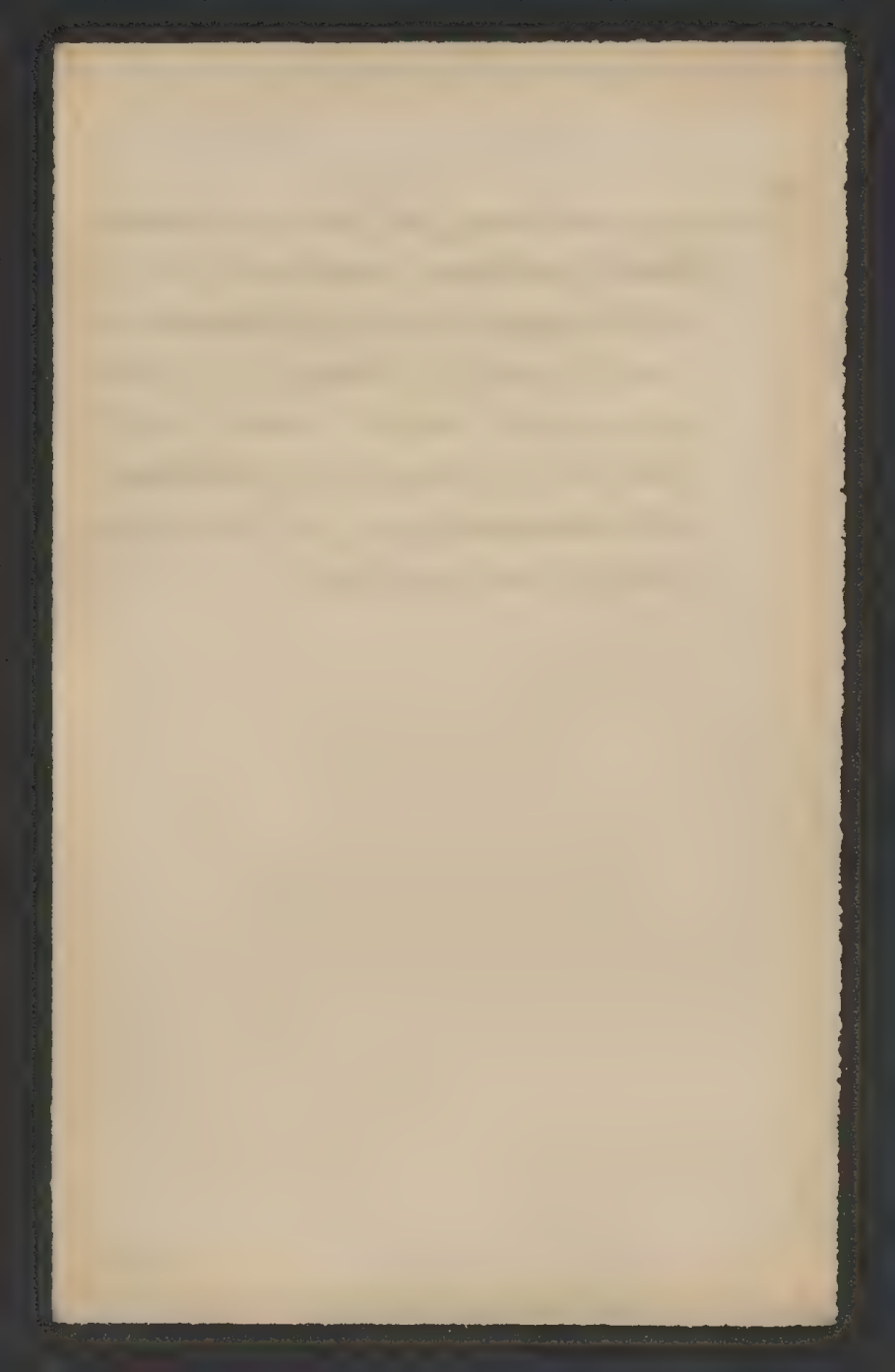
Emerytka - i. ż.

Emerytowa - i. ż. skn. Dac. kłomies eme-
rytura - sie, st. zaim. zastępnie sie
„Twierdzi powraciwie, a nie zlek był z obydwu
stron i chiał uż emerytować. nie wito
uż, i gdałm i potwarke i nie robitem ma-
jinnu ci” J. Kraw. 32. 38.

Emerytura - y. ż. pensja wysłużona, po-
bierana dożywotnio „Bóg mi dał dozna-
ka i miastę ciemny, mogę więc sobie
poruszać” J. Korzen. 11. 60. „A ciż, czy radca
odebrał jui emeryturę?” B. Smi. 10 i ow. 28. „Miał nabierając emerytury, ma-
jątek krowie, wangi.” H. Pol. Nad mied. 2. 11. „Dziś niegdys miedziakim sądo-
wym, a teraz żyje i emerytura.” K. Luss.

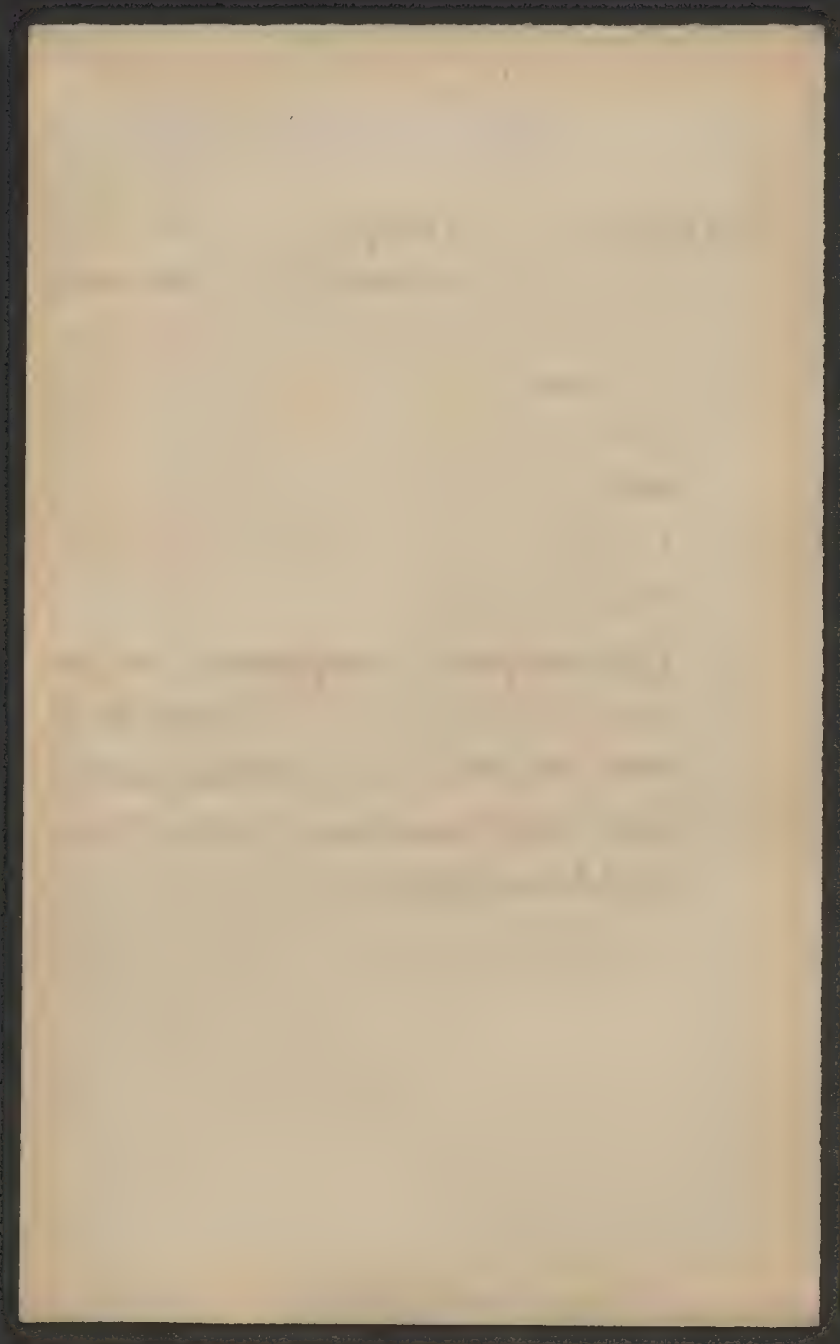
Echo 1878. 156. „Mam trochę gotówki i
emeryturę pułkownika” D. Brus Now. 1883. 1. 2.
i fig. „Srebrnia w balecie, starza prawie
dostąpiła się emerytury” J. Kras. 72. 169
„Za nim wiemy się kawatami choć się wa-
ją wstępe, niegdys stary za myśla, dziś
w emeryturze, leża sobie w pokoju na
nieświeżym śnie” J. Kras. Mroźna
1869. 19.

Emetyk - u. m. chem. podwójny winian po-
tasi i antymonu. farm. środek na wy-
mioty „Wygląda jakby z przeproszeniem
emetyku wzięta.” Jd. Wask. 16. 19 „Nudny,
jak emetyk... piersie, piersie i nie ma końca.”
B. Dol. Nad wodz. Dun. 71. 5 fig. nudniak
„Aj! nudniak to mada! 'nawe myśli...
emetyk.” Kur. Świąt, 1867. 3.

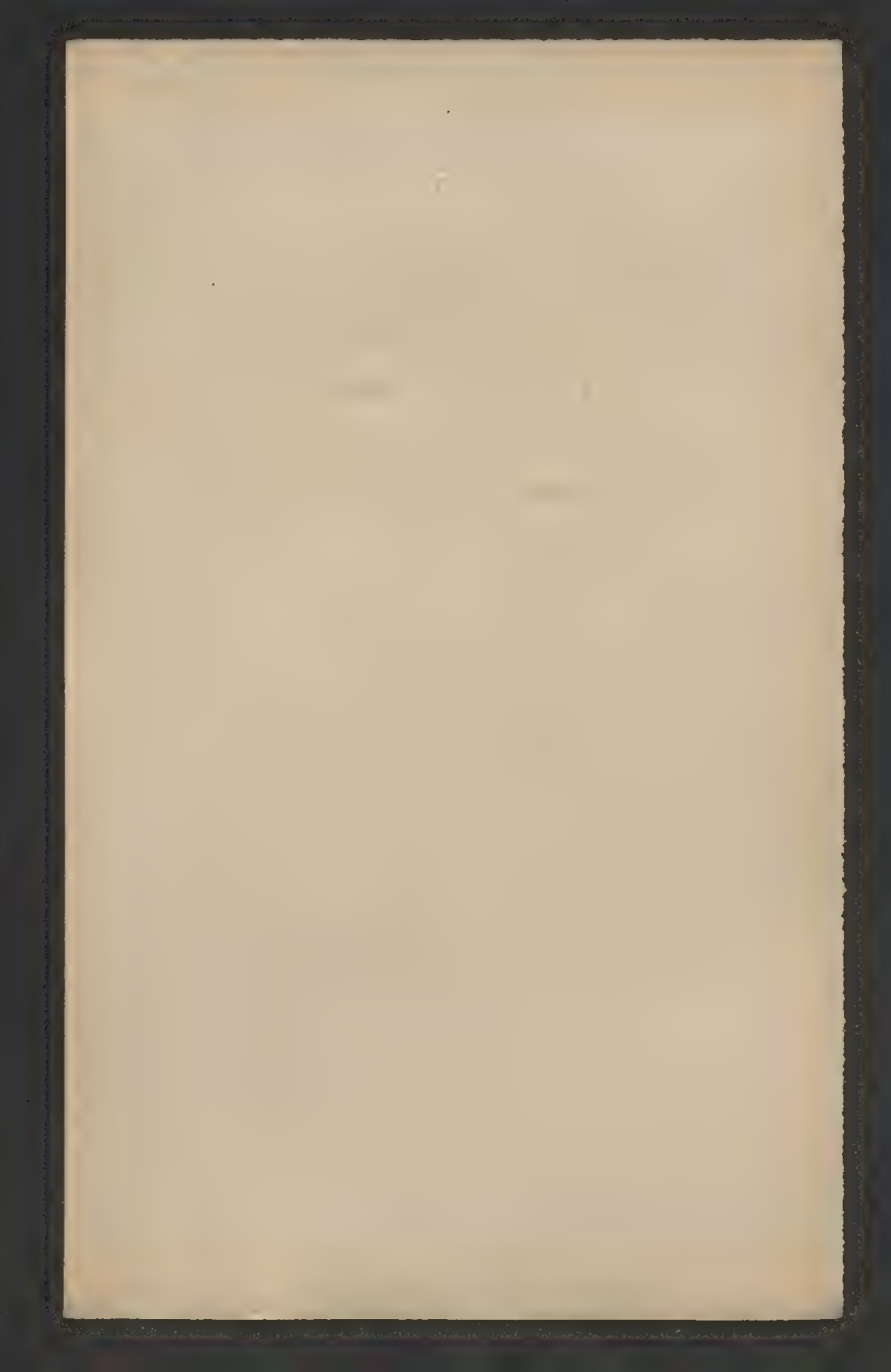
Emigracja - j. i. z emigranci zbierawo, lecz
ta miasta bardzo ruchliwa, cała bowiem
emigracja skupia się tu. miastka, ryje
i miastka "F. Waw. Mroczko 9. Mar. 1885. 32. 1.
"Pozieł emigracja (u Ameryce) jest sumo
wianu spoteczniśto europejskich, to miśto
kainy owych karkow og sumowianu
emigracji" ib.

§ Re-emigracja "emigracjanie na po-
wrot" Re-emigracja z Ameryki do Eu-
ropy jest jedyną z najciekawszych obja-
wów międzynarodowej fluktuacji ludno-
ści" 9. Mar. 1885. 129. 3.

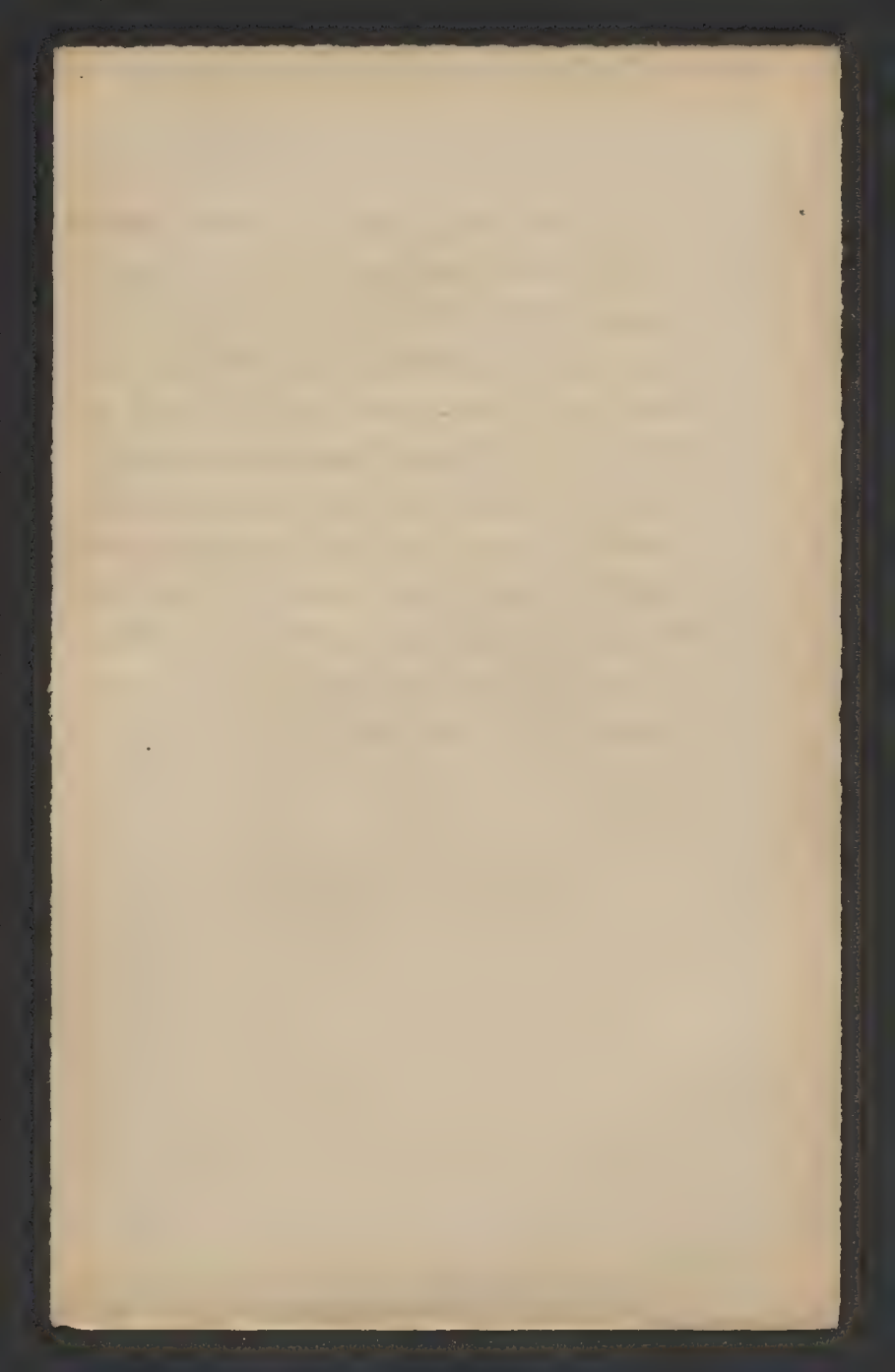

Emil-a, Emiljan a. m. innis męskie, zw. Emi
leu-ka. m. „Dziegie gódnym spędzala przy
łóżku Emila” J. Kraw. 1. 74.

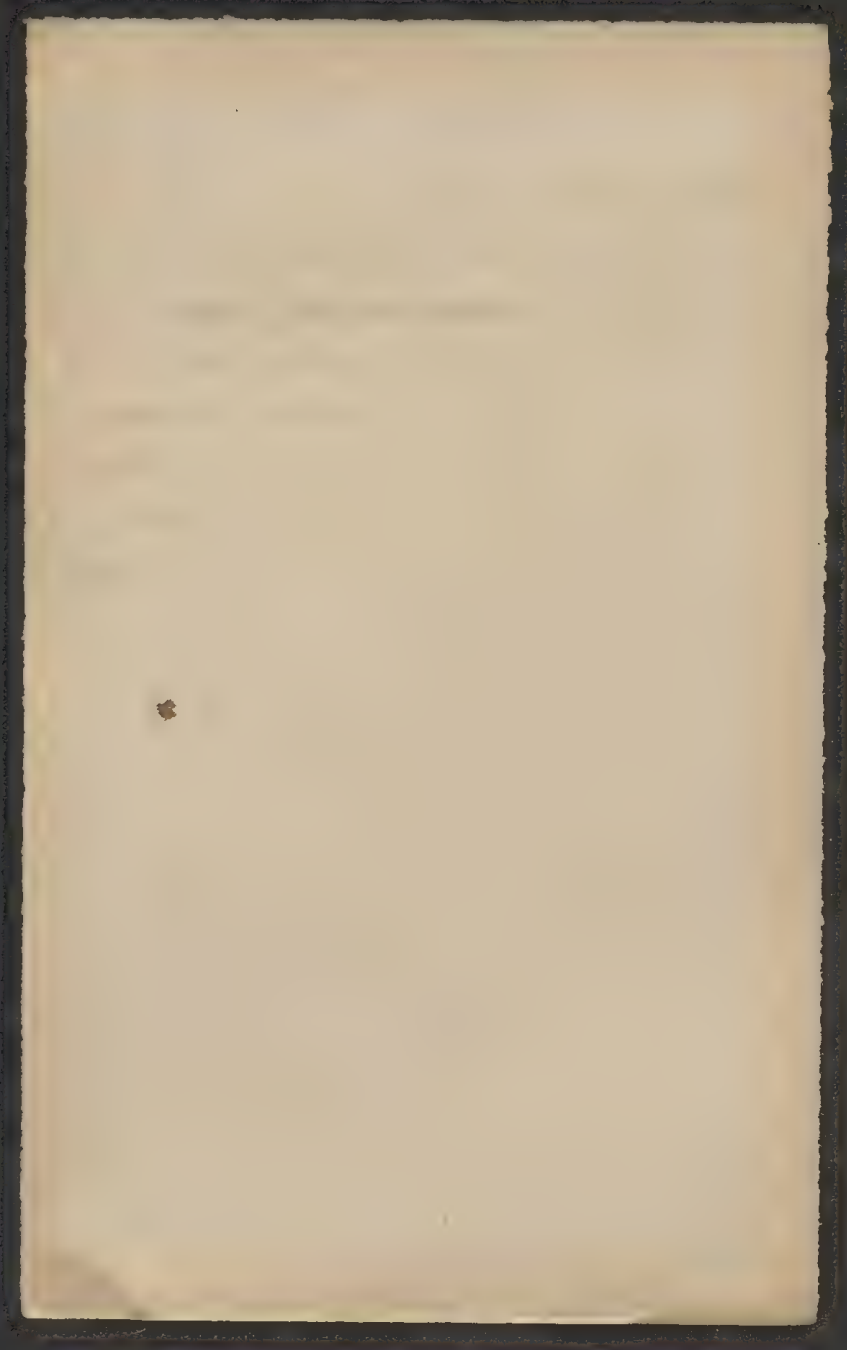
Emilja ji. ż. innis żeńskie, zw. Emilia,
Emilka, Milcia „No, no, powprawiam
ciś Emilko.” A. Wilk. Fot. 1. 103.

Emir - u. m.owie mu. arab. naczelnik prowincji lub znacznego pokroju „Hej! Emirke, Atamanie” sym wojewody” W. Pol Soc. 5. 64. „Wustare dżewaski zwany powziętnie na wschodzie Emir Tadž Ulfohr” ib 123 przyp. „Z arab amir, emir naczelnik cy. najżej dowództwo, naczelnik od słowa amir naczelnik. Uwir się o rządach prowincji lub pokroju znacznym, także o pochodzących z rodu Alá, rzecia. Moham-meda, jak skorył o pochodzących o samego Moham-meda” Hist. Muehlin. Zwiadost. 27

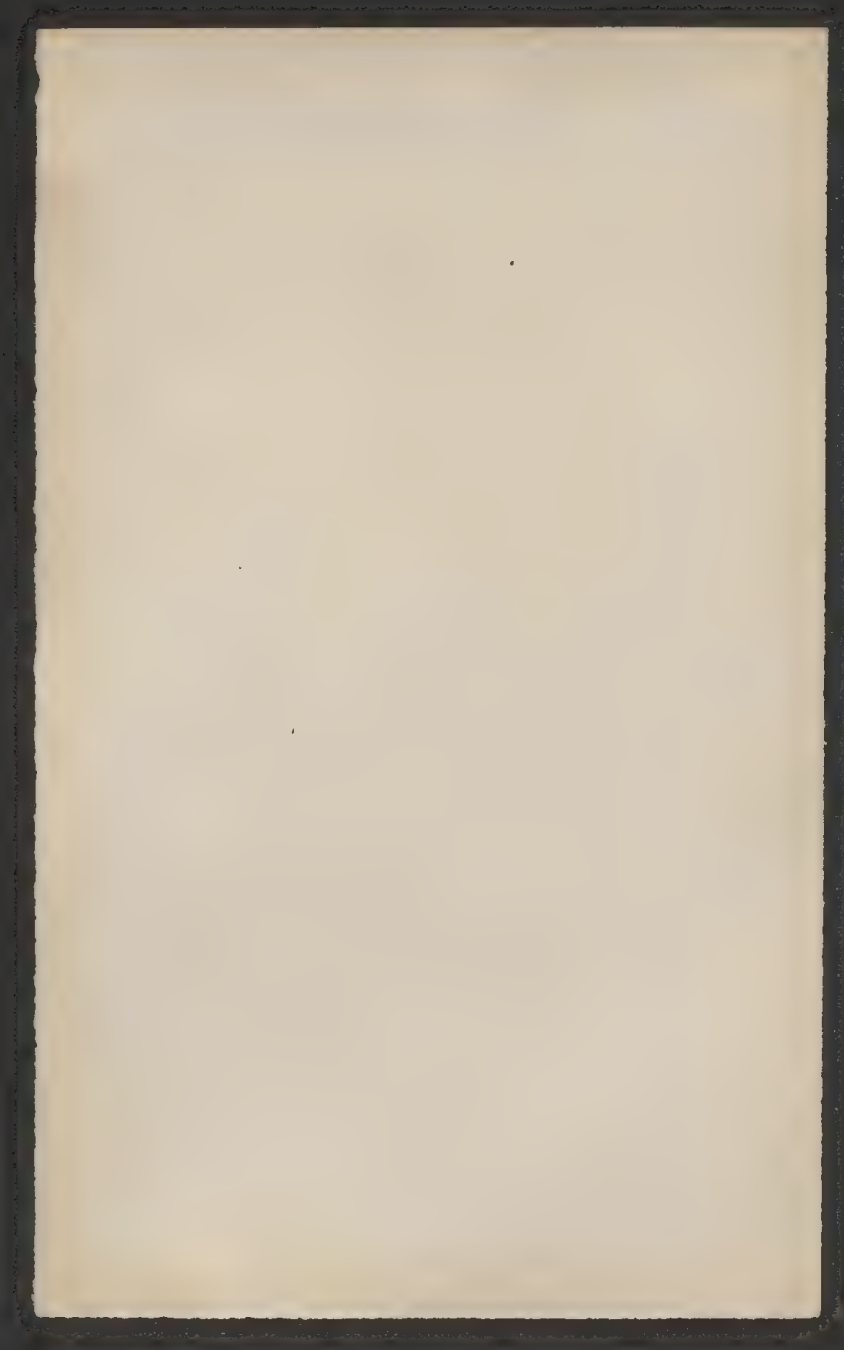

9
Emisarjusz - a. m. s. r. m. t. a. franc. wystawia
tajemny w celach agitacyjnych dla sze-
renia propagandy, zanieżyszcza wiado-
mości i t. p. „Każde straszenie miato
swoje podpalawy, mowio, emisarju
zawo wyrytanych na ramię, stawia-
cye ich skadai u porobieniu praciwne
i poliorze sity.” J. Kras. 1840. 2. 140.

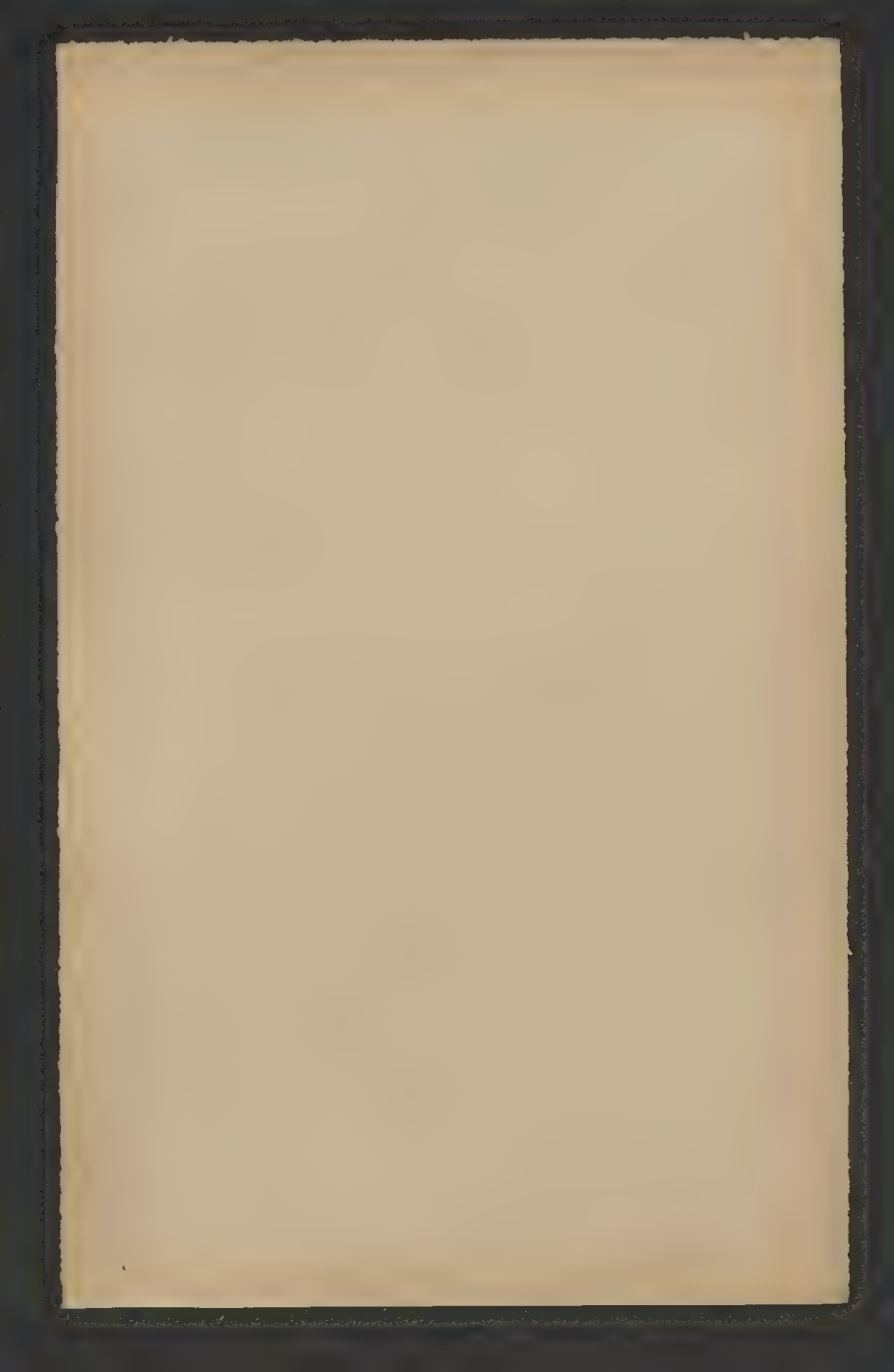
Emisja -ji. z. i. lne. wydanie, wypuszczenie w obieg
wszelkich papierów publicywnych wartości
wych, jak bilety skarbowe lub bankowe,
listy zastawne, akcyje i t.p.

Emisjowa cz. wdru. wypuszczona w obieg
w kraju, za podlegającą amonitacji
bilety kraj państwa, cokolwiek sęgi z roun i
emisjowa byj mąjz exteny uenie sęgi
wieh 1885. 141. 3

2 francovkeho émission.
Emissja, p' ^{na} 2 lat. ~~emissio~~. " " " " " "

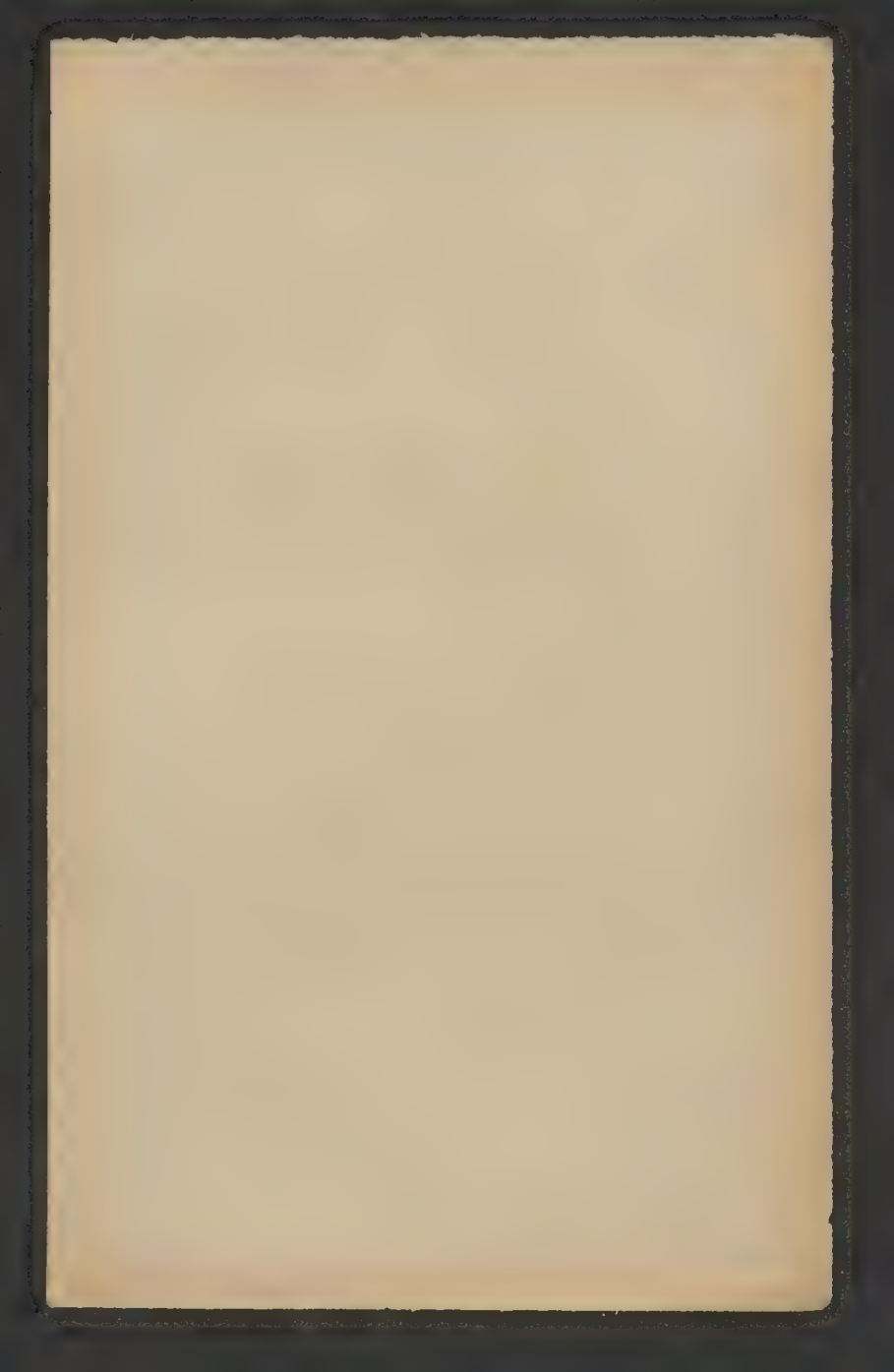
[illegible]

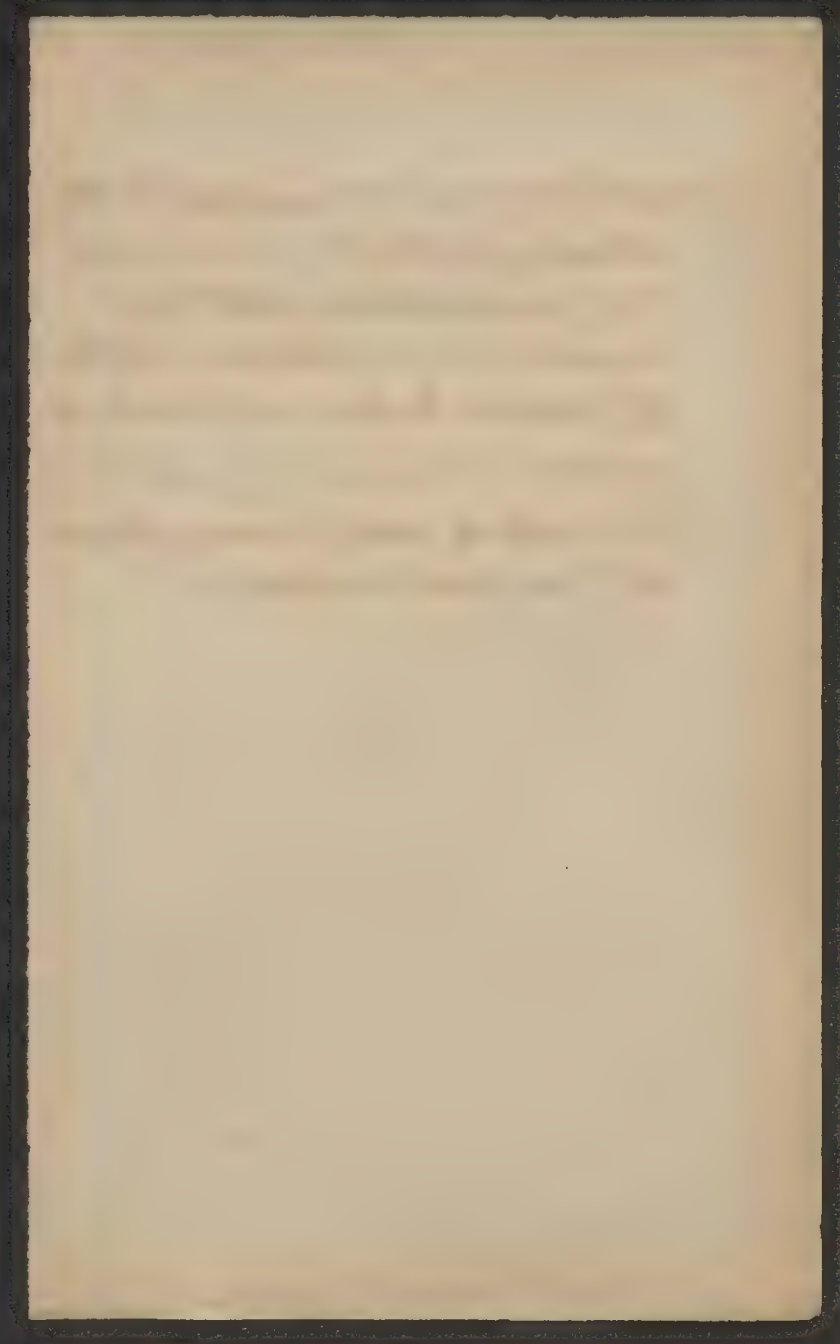
Emocja - j. i. c. je m. wawracenie, powracenie,
powrót niepokoju. "Pojawienie się docto-
ra wawracało trochę jej krew i nerwy,
kastygła dusza. Dawała mi mi mi mi
zycia. Emocja taka bawila ją." U. Bal.
Białe mury. 224.

Empiryczny - a o właściwości empiryków. i ich
także praw: jakich są powodem, prob:
cożwiciem, ten zmaganiem i tenip. i ten
alchemia. i tenip. byten. stoniam. empir
nyokam. i tenip. i tenip. i tenip. i tenip.
" Medycyna i' a tenip. i tenip. i tenip. i tenip.
i tenip. empiryczny i tenip. i tenip. i tenip.
i tenip. i tenip. i tenip. i tenip. i tenip. i tenip.
i tenip. i tenip. i tenip. i tenip. i tenip. i tenip.
76.

Encyklopedyany - a-e od encyklopedji, za-
wierający w sobie treści wiedzy ludz-
kiej (mówię o dziele), posiadający
wrechrzeczne wiadomości (o utworzeniu)
§ „Wiedziałem, że tego co jej brałem pod
względem wiadomości encyklopedy-
cznych, pooprze świat, ja nauczyłem się pen-
sja” Jerzy Mycił Wiek 1883. 21.

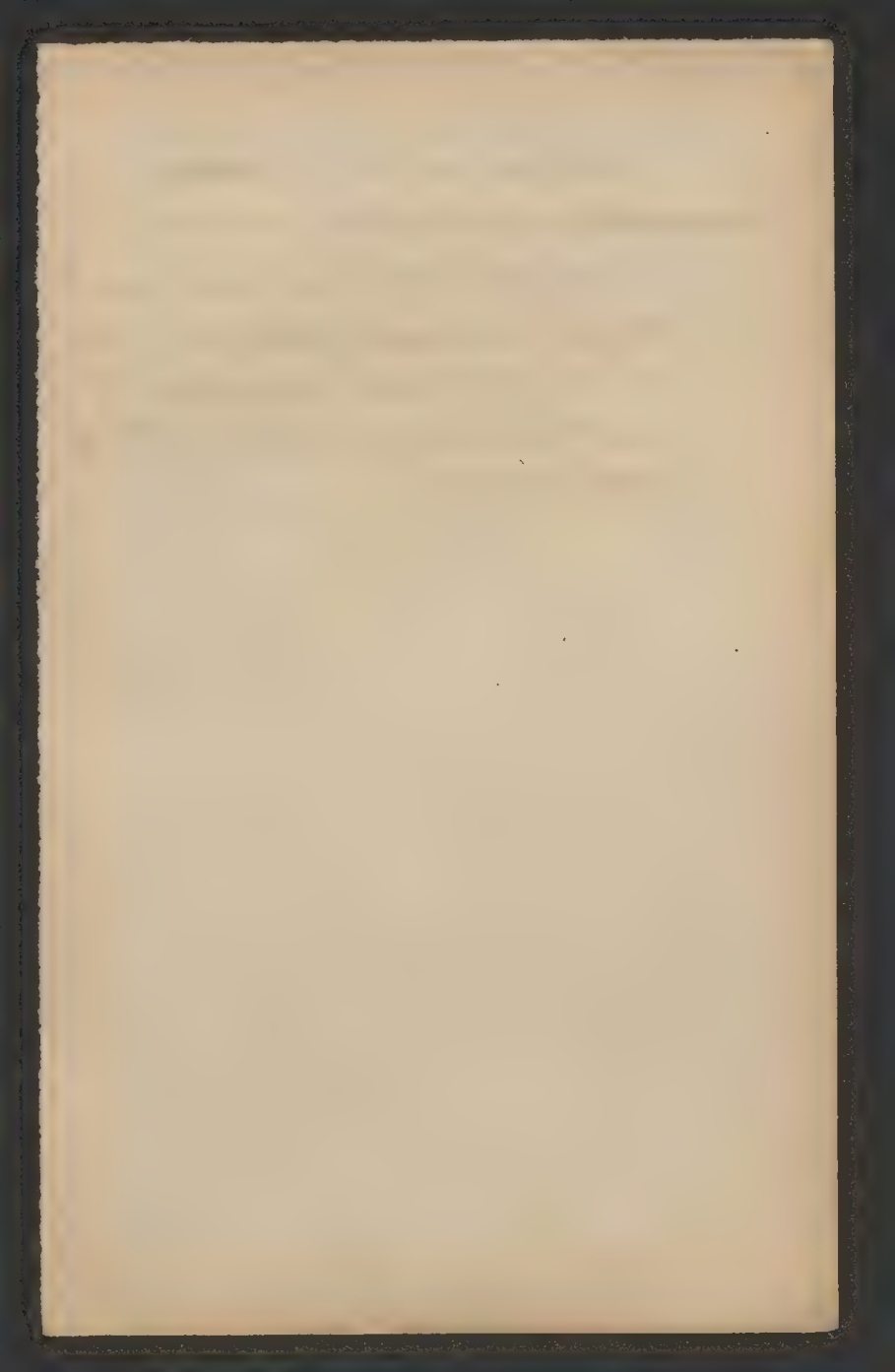
En detail — detalicznie, drobniarstwo. En gros —
hurtownie, hurtem; uprząży francuskie i in-
ne w kupiectwie. En bloc — całkowicie
w całości, w jednej masie — wylaz i in-
ne w wielkiej w ilości, w dostawie „Skupczyzna
prawdopodobnie przyniesie en bloc projekt
nowej konstytucji” N. Ref 88. 287. 3.

Energumen - a. m. ny um. z grec. οπιστανυ
pwr diabła & καλουμε, opstaniec,
warjat „Z tych krajów na anystobra-
eje siniejemy się wysy, gdy z ust
papusich energumenów leca.” J. Kram.
1. 35.

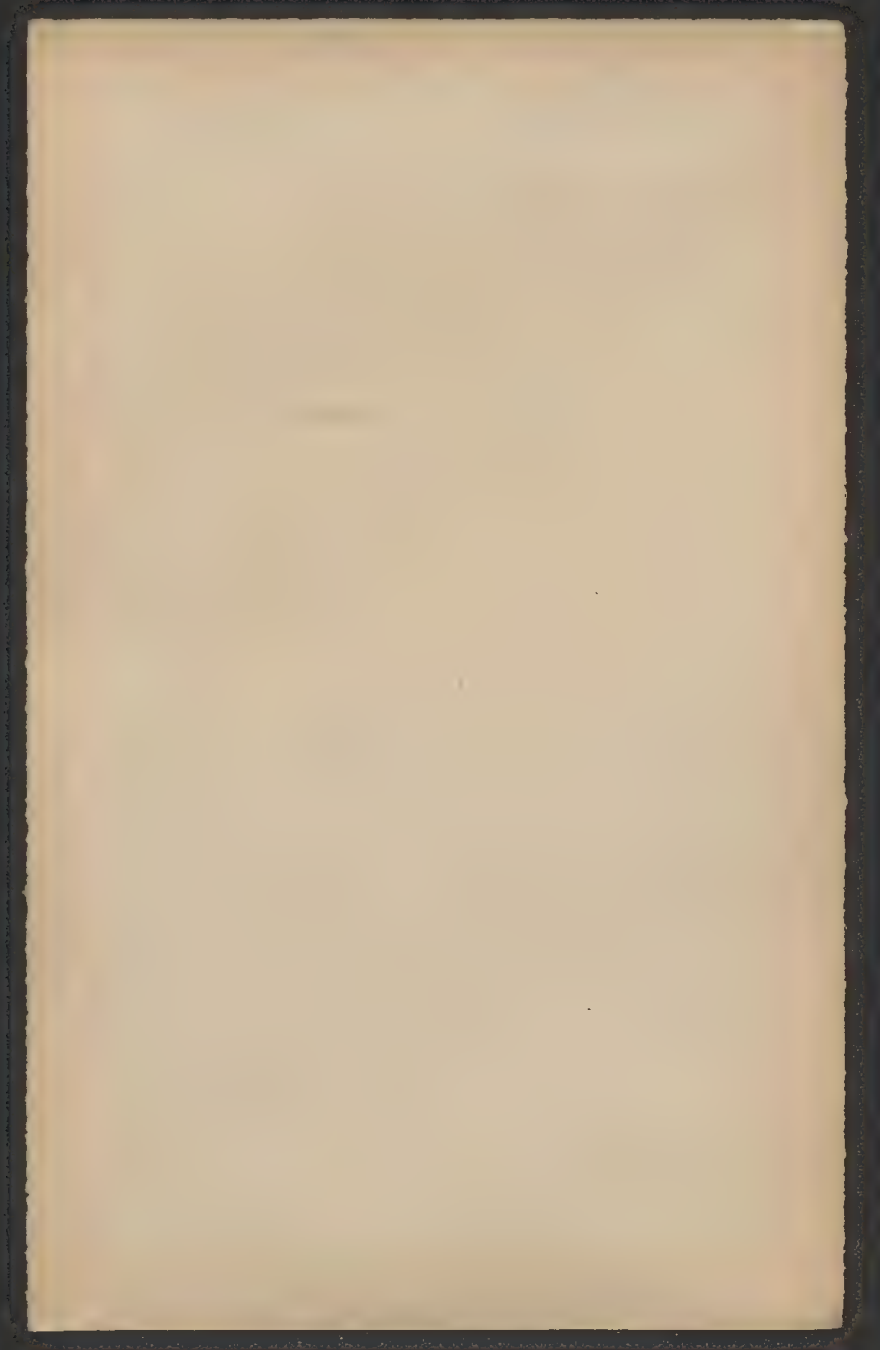

energij chci' uziwac'. Demerwowac'
Energowac' st. cz. ndk. franc. redvaxin'ac'
ucowy, odziejowac' hart, robic' kmiwii-
sialym, ostabiac', prabawiac' sit, "w poe-
tji widniat j'j strou energujgq, nie
chce dojrac' tworczaj i wzmocnijgaj."
D. Pol. Hybr. 160.

crnie powst.

Enigmatyczny-a-e. z grec. zagadkowy, da-
jący do myślenia, nastrożający wątpli-
wości „Był czasem dziwne enigmaty-
cznym... exstolować rzucił słów kilka całkiem
niezrozumiałych i potem nie myślał ma-
nąć ich nigdy.” Ł. Karak. 5. 92. 3 wątpli-
wy, niejasny, niepewny „Zofia i Stasia
miałły za sobą wrytło opowieści posagów,
które były enigmatyczne” B. Pol. Hybr. 140.
„Na moje pytania odpowiada ciemno i
enigmatycznie” Ł. Karak. 9. kw. 1887. 189. 2.

58
Entuzjasta y. m. grez zapaleniec, latwo za-
palajacy sie, entuzjastycznie „Zachwyci-
192 us, pisknosciom natury. zapomniał o
swojej tradycji - la wala w schodach, i biedny en-
tuzjasta skoczył płacząc za roztok, jemuż nie
natura grzeczna do „arozala” J. J. J. J. J. J. J.
ieni. Entuzjastka - i. ob. w. 2.

Entuzjastyzm - a - e. pitem kapale, endu-
tuzjastycznie „leat budowania bzdur z gra-
nitu. aby nieist wytrzymać frondyżne oktas-
ki i entuzjastyzm kapat publicanowi” Djab
1882. 19. 3. (1)

Entuzjast - u. m. kapat posunął do najwyż-
szego stopnia. (2)

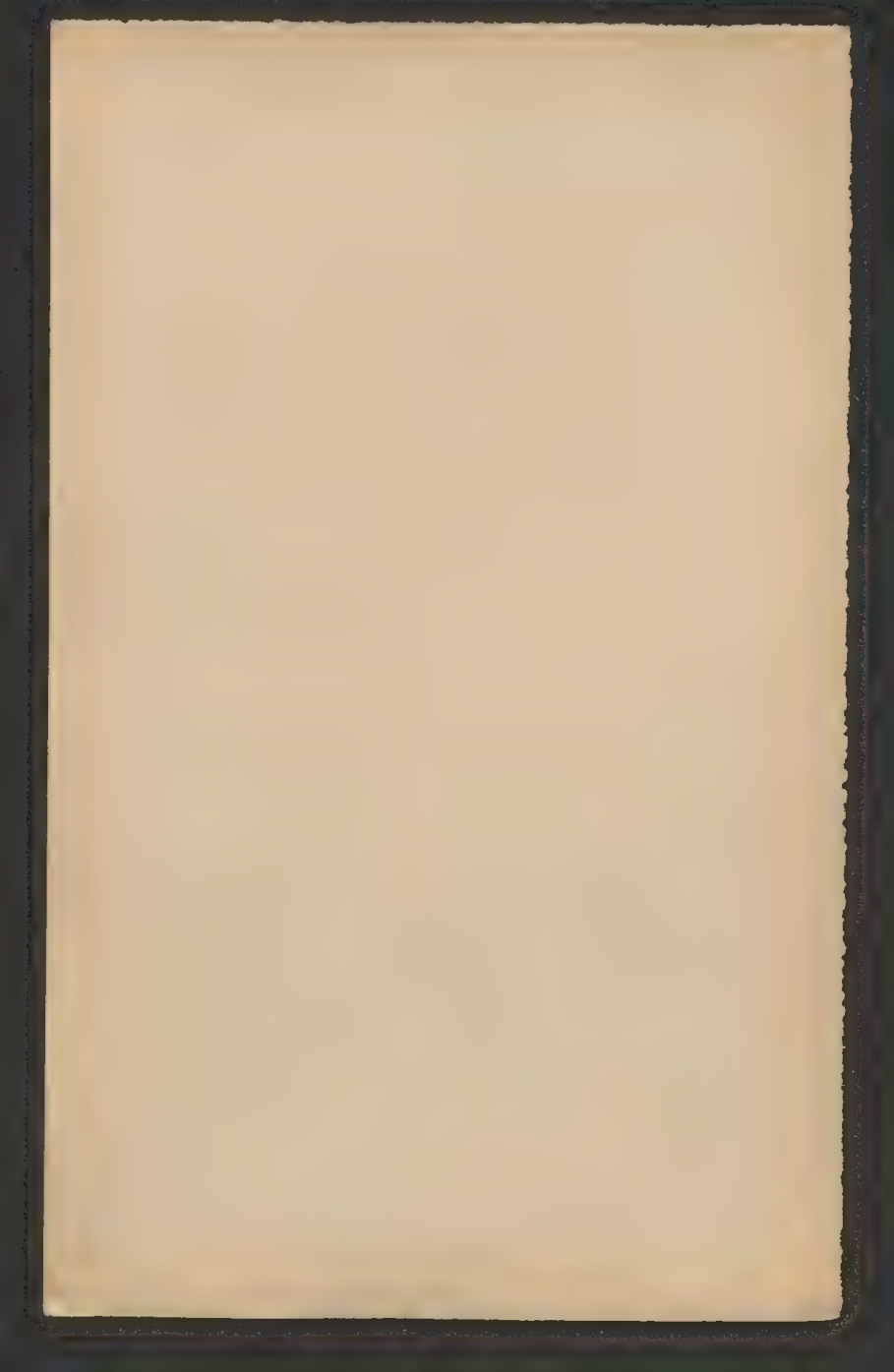
Entuzjastycznie się „wzbudzać” ku sobie en-
tuzjastycznie - - się. zaim. poujmować się entuzjas-
mem „Jeszcze progi nie przestąpiła ziemia, gdy
naproczu niej wyskoczył mąż widocznie cały
z entuzjas- wany, wołając: Kochanie, nie
nie wier!” J. J. J. J. J. J. J. 46. 25.

(Entuzjasta) „Obraz to najprawdziwszy
naszego życia - swatawca wiejskiego, i to-
kiego. Ktoś nie wie, co i na co nie-
świadomi rzeczy entuzjasi windują na
wyśoki idealne w. Kow. Ogródni. Kow.,
4. B. 33. „Wigdy entuzjasta nie był, więc czar
błękitnych oczu nie przyszedł go za sobą” M.
Lebroujars Olszew 24. 108 (1)

(Entuzjastka „W poglądach swoich na valute
była entuzjastka: nie ustraszona, nie dopu-
ształa się mierności” Wieb 88. 141. 3. kół.

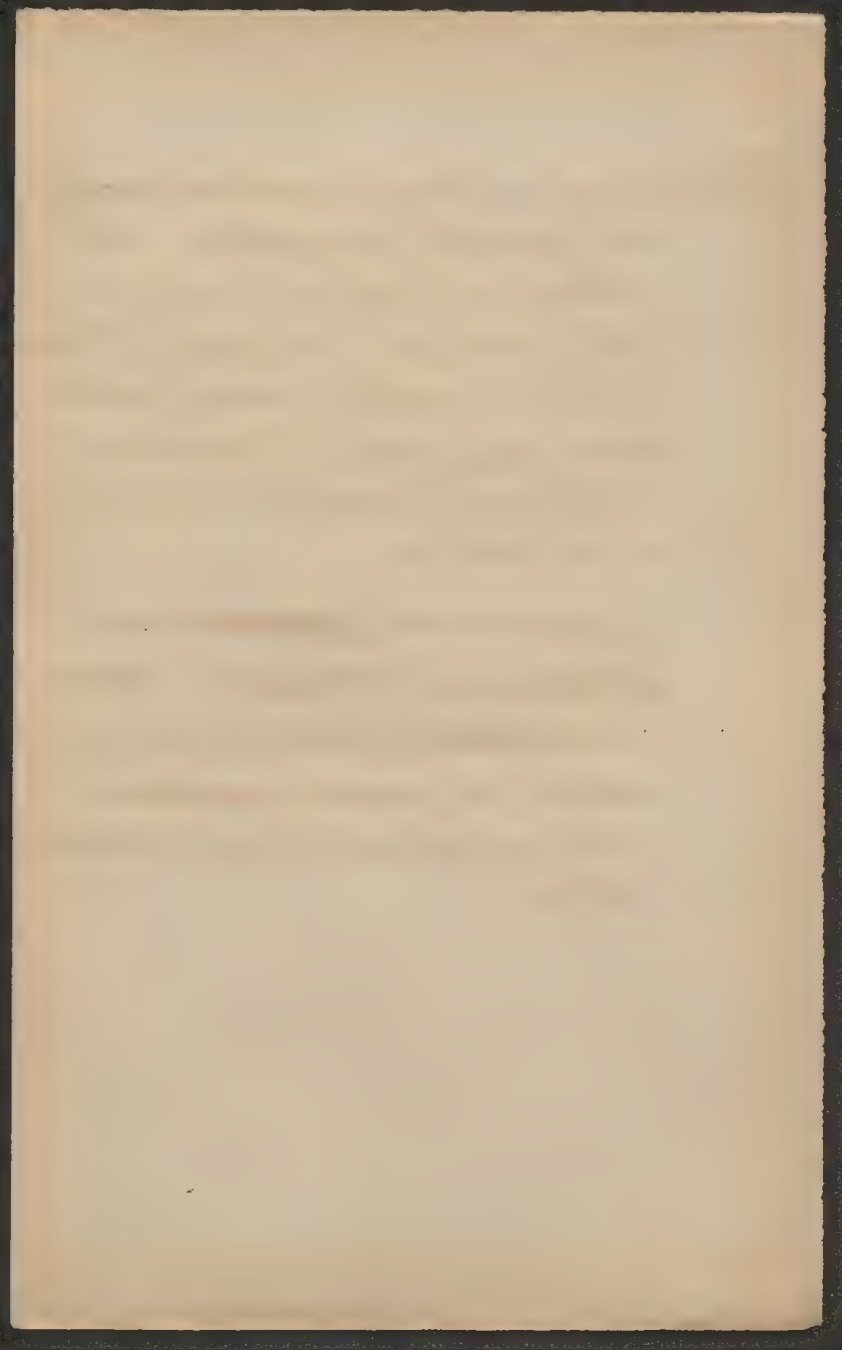
Entuzjastyzm „Okrayka entuzjastyzmu
i brawa całej sali zmusiły jeździć kilka-
krotnie antytypczną trojka ukazała się i
któraś prawdziwie powołany jej go-
widcom” J. Myr. Wieb 88. 142. 1.

(1) „Entuzjasta, przedtem krącił się, gdy upostre-
gał ujemne strony, które wznosiły jego
powracie estetyczne lub moralne nasady”
M. Bat. Paris. Nica 171.

Enturjannu - u. m. zapat, uniesienie, zachwy-
cenie posunięte do zailepienia, wata
„Nadzwyczajną piękności swoją ota-
dziła enturjannu i zachwycenie” 72. Wran.
72. 168. „Wielokrotnie sparawny w stosun-
kach z mężczyznami, z pełną wiarą i
enturjannem przerwaniem do kobiet.”
2. Mell. Griech. wian. 3.

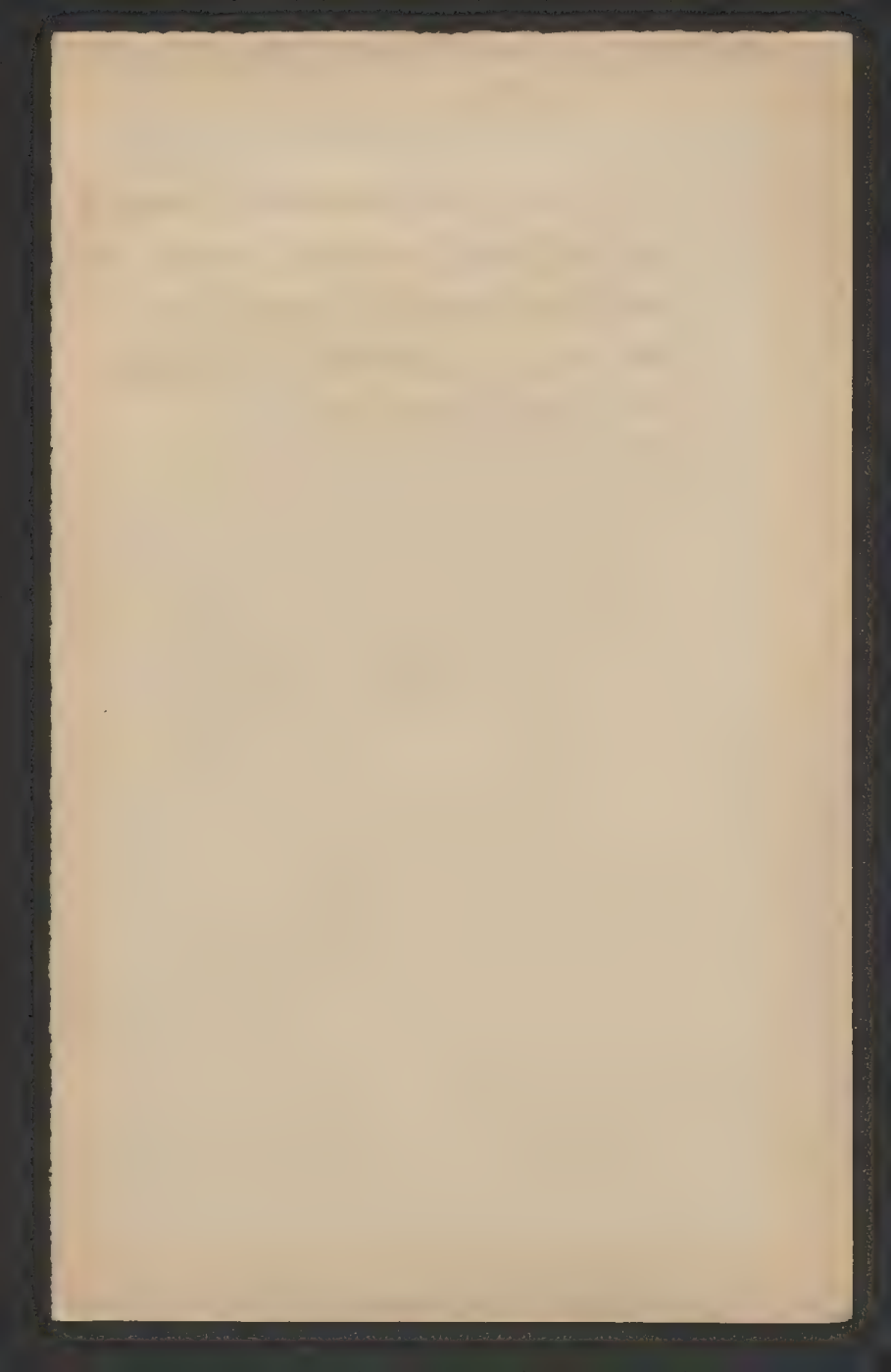
Enturjannowai ~~stagnacja~~ st. reim.
przejmowai i enturjannem Rozen-
turjannowai i dkn. „Nigdy nie
widział tak rozenturjannowanej
kims, jak toż. parcie Adama.” B. Bot. Van.
Gau. 71.

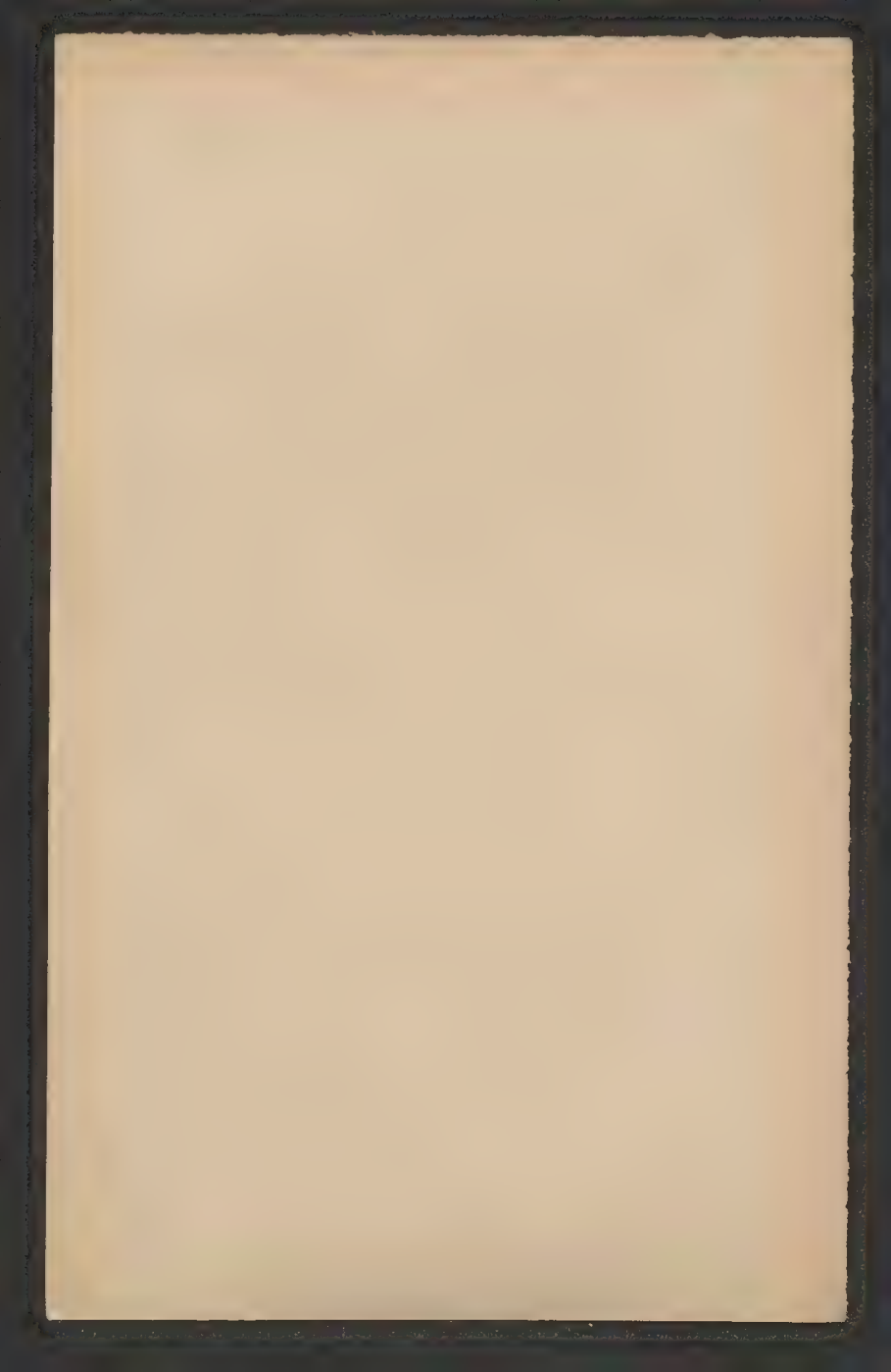
Eolika

Eol-a. m. & czoła Eola, instrument wydający
sam tony za powiewem wiatru „Tak
dwa stawy gadały do siebie przez pota-
jak grające naprzemiennie dwie czoły
Eola” Ad. Mick. 3. 192.

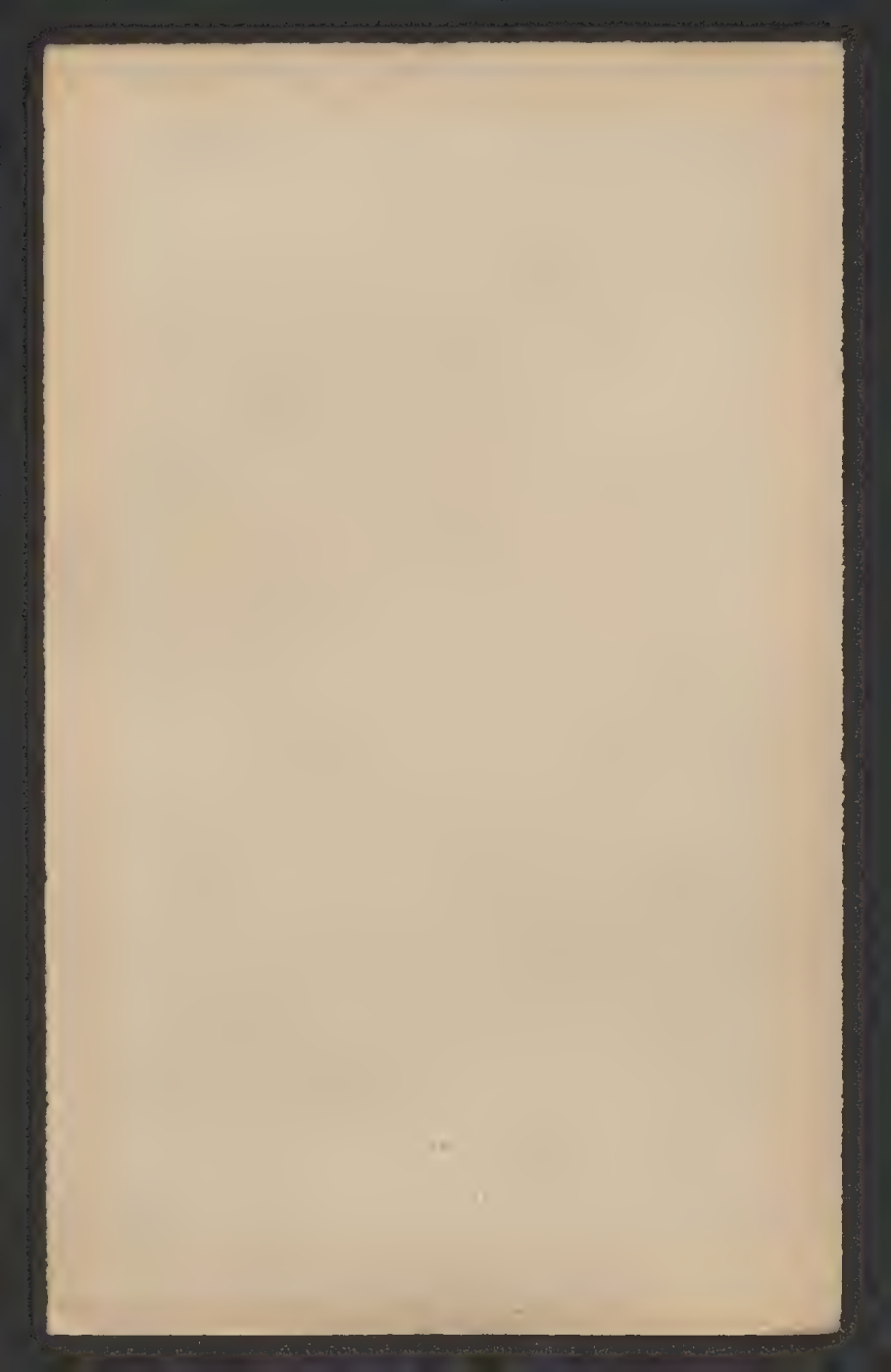
Eolimelodikon, Eolipantalion „(w
Warszawie, za czasów Solębiowskiego 1820-
1830) fortepian Leżajskiego Duchot-
tka, Parusca, Priniera, i wygatazka-
mi pod imieniem: Eolimelodikon, Eoli-
pantalion, Trombonion, Glastonid, ma-
nami” Ł. Solęb. 1827. Opis. Warsz. Zgrom. 204

Epicki-a-ié wtaśiwy eposci opirany. W
późniejszych czasach los lewicy na chwilę
porwałit mu najpierw do rodzinnego kraju
i to w obeg ołotie życie nas emigracyjno.
w którym go trzymal aż do śmierci, nie mo-
gło być odpowiedniem potem do uchwycie-
nia epickiego typu dziełicy lub niecierpi-
telkiej" z. Trakt. wiew naub. i lit 15. 214.

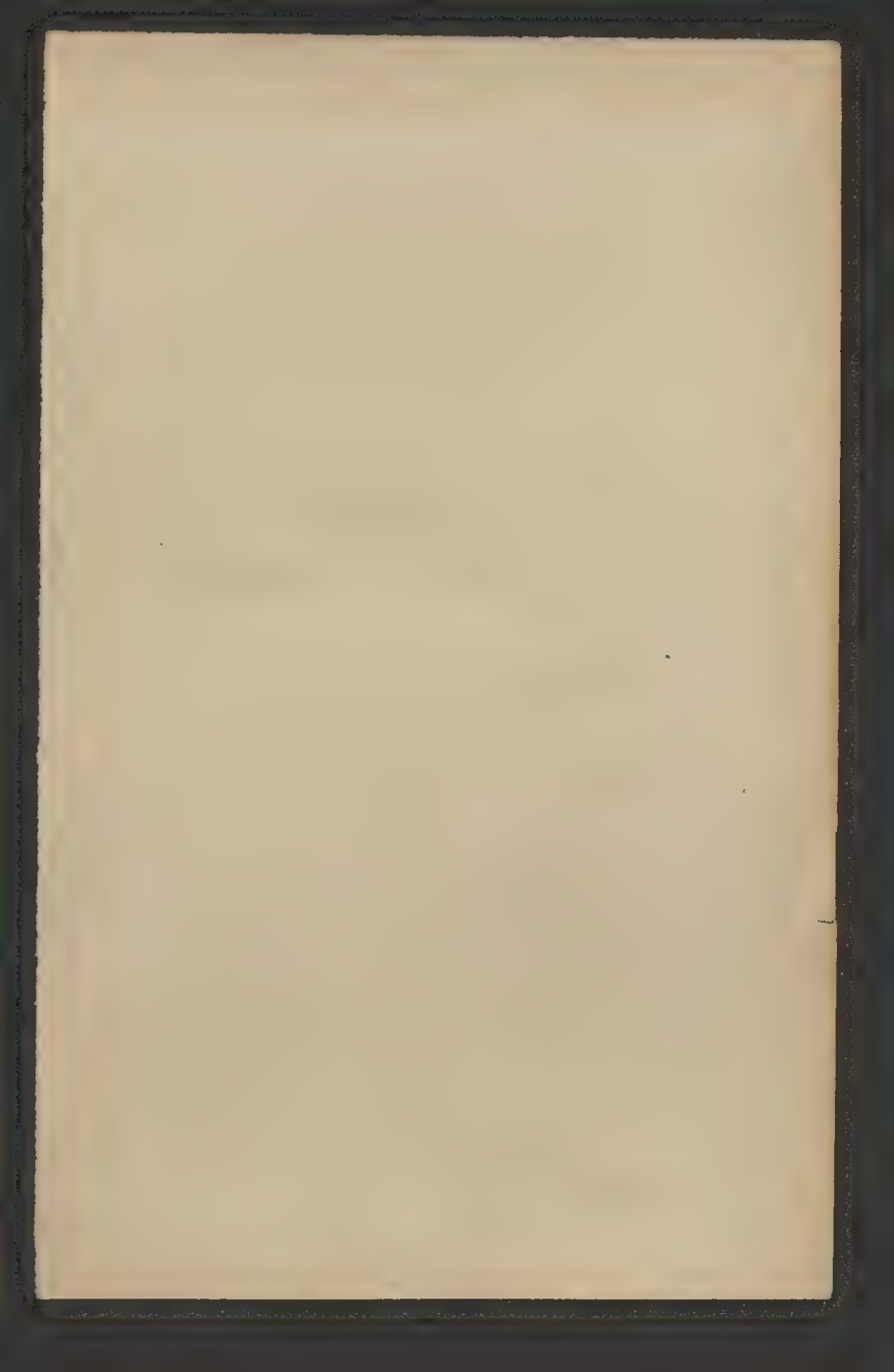

przeżycia i. m. owim um. grec. w literaturze i
stanie społeczeństwa idącej tamże kuoko.
wielkie poprowadziło „Dziennik, z literat-
ki” stał się coraz więcej bliskim tu
dziejowi państwa, której był niejako epigonem.”
Kosy 18. 87 „Obtęda i maska to główny i
charakterystyczny rys tych epigonów ry-
cownika niegdyś kochanym” A. Wroch Gł. Lit.
litof. 13

Epikureizm. u. m. od Epikura filozofa
greckiego; szkoła skawiąca na cel
filozofii szczęśliwości w życiu & posp.
zmysłowe dogadanie sobie „Tęskni jego
udana wybitnym charakterem zmy
słowości, rozpaczanego epikureizmu,
któryby ojca i matkę oddał za dobry
obiad z trufkami i skampanem” Jd.
Kraśn. 16. 31.

Epikurejski-a-ie od Epikura i epi-
kureizmu & posp. mający na celu dog-
danie swym upodobaniom „O przywileji
nie myślało tak bardzo wiele. Dyrka
nauczyła nas tu na świat i życie patrzeć
z epikurejskiego i utylitarnego stanu
wzroku.” N. Pol. a Nad modr. Dusz. 59. „ya
popatrzał na ojca w tej chwili wrobośm
smutnym, jak gdyby mu zakochał tego
epikurejskiego społeczeństwa i przetrwał na życie
z upodobieniami kuchni białobłotnej” 11. sawa.
Dusz. 23. 349

Episkopat u. m. godności biskupia Egremium
biskupów „ kilka egzemplarzy znanego listu
pasterskiego episkopatu austro-węgierskiego, zostało
pozwolonych uniwersytecie węgierskiej i oświaty.
Z najgłębszym tego listu episkopat nie wnosił ja-
kiegoś innego podania, zawiadomiał tylko rządy
o uchwałach powziętych w sprawie kongregacji,
dalej katolickiego funduszu religijnego i t. d. ...
w kwestji ustanowienia węgierskiego biskupa nie
wnieśli żadnego zastrzeżenia ” S. l. w. 1885-1886. 2.

Epitet-u. m. ty-óu um. / gr. ἐπίθετος, przymiotnik
vetor. i poez. przymiotnik dodany do wze-
rownika dla wydatnienia go nadzgodnie jak
znaczy „Dex epitetów, panie Finswein, prou-
nowat chłodu - wazywam is Orbeka” Maj.
9. kw. 1887. 168

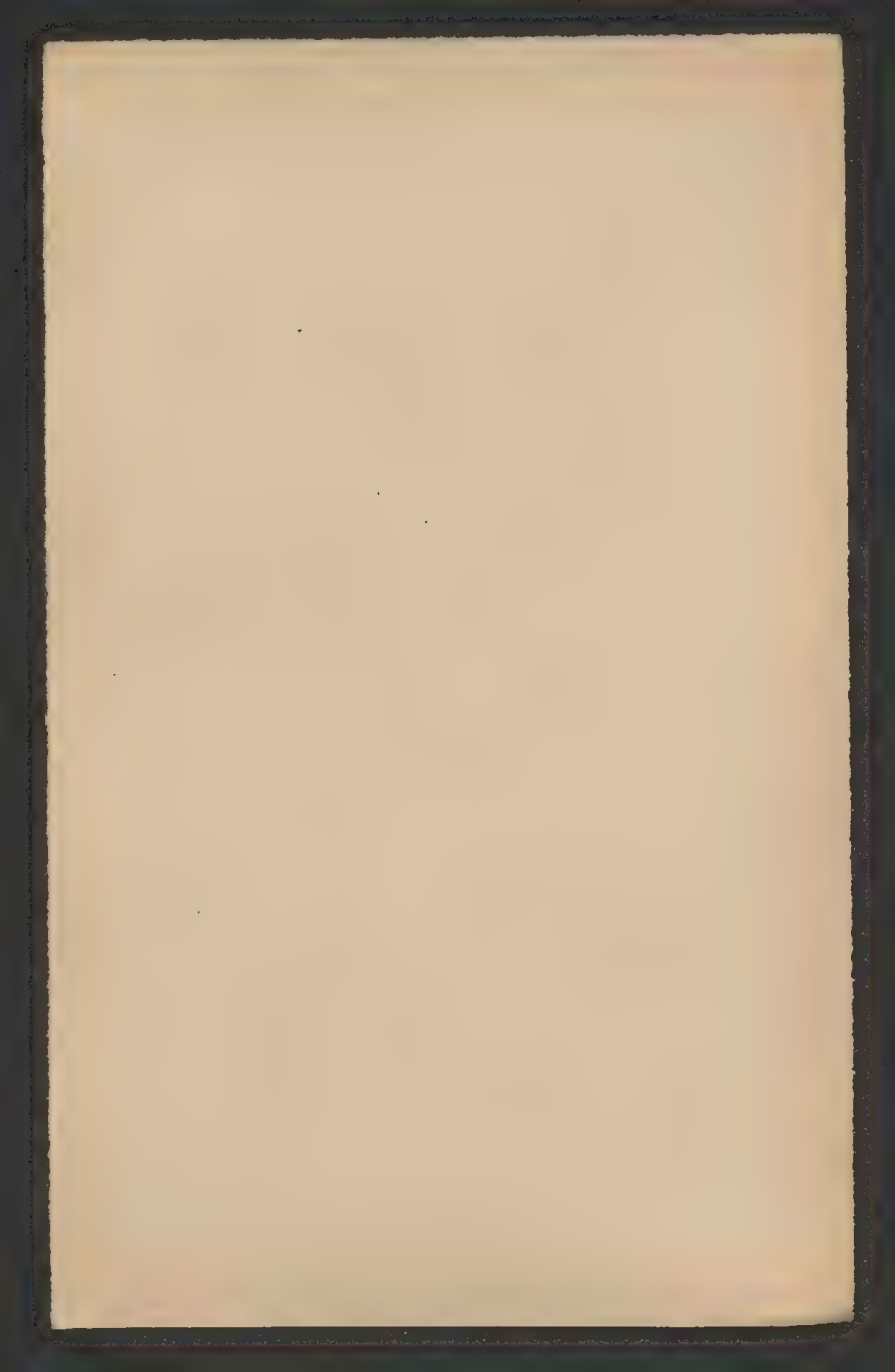
Ἐπὶ τῷ, εἰς ὁδὸς παρὶς ὁ δὸς, δὴ
Εἰς - u. m. dy m. a gves. to posmatie, dva-
 macio i powiesci wrota wrogowa, w wielka
 atkja ubawna przywieziona do atkji glosu
 uof, nie miazga i nie bostrowodniez miazga
 ku i stamowiczka caleni' adzguna, w ryciu
 potera chwila odzwana, adzwania wyprako
 me nie wyprymajzice i powiednie i nie u-
 jzgo wprym na martwio - wrota po prawi-
 wypradek, adzwania powozowatnie wrota, „Cz-
 wotadajzice rycie tajemniczej istoty, niepowiedna
 tego epinodze newnei w tak ciemnych wroatach
 jatkupiny prazguzli" 77 kwars. 72. 5. „Mysz-
 powiednie tej wielki kiderackiej nie dla
 uwypskich byta jomuz, ale epinody jej roz-
 namizguziaty" D. Dob. Wrota Wrota 26. „Nie-
 mozna wrota, to pierwsze wrota, jout
 wrota epinodze tej wrota i powiazana
 wet wrota wrota wrota wrota do
 wrota" D. pol. 1886 184 i. „Wrota
 wrota wrota wrota do tej wrota wrota

cały i epikody, gdy wracasz w liście...
"wawrzynowie & turgu" J. Dziwnak. 8. 20
"wpradam w ujęcie epikody dobrze w powieści,
ale miedze w rozprawie" Fib. 1. 5. "Krabie,
choć w epikodach przywiązuwał się do ramy
krytyczny, miedziowy był już pobyt w Doro-
wej" J. Kras. 73. 94. "Strasna ta walka za-
grawiająca życie jenerata, to był ostatni epi-
kod burzliwego dołgu jego życia" Kras. upom.
hist. 244. "Opowiadał epikod ze swego życia
tragicznego, uwił po nim pramizna, białe...
wie" J. Kras. Na sm. na walk. 99.

Epikodyczny - a - e składający się z epikodów
"Mierządnem nam się udało dać epikodyczny
obrazu osób, charakterów i współczesnych
wypraw, objawiających ubożstwo wcz-
nacza" J. Kras. 101. 11.

"...i bzdęć datwa epikody tej sprawy, inki ote-
leamy rezultat: czy wstąpił powstanie...
współwładztwo okolic, nie wiemy, czy ułato-
czy ty 140 ote był xia, na które pramizna
odpowie" Wiek 1889. 232. 2.

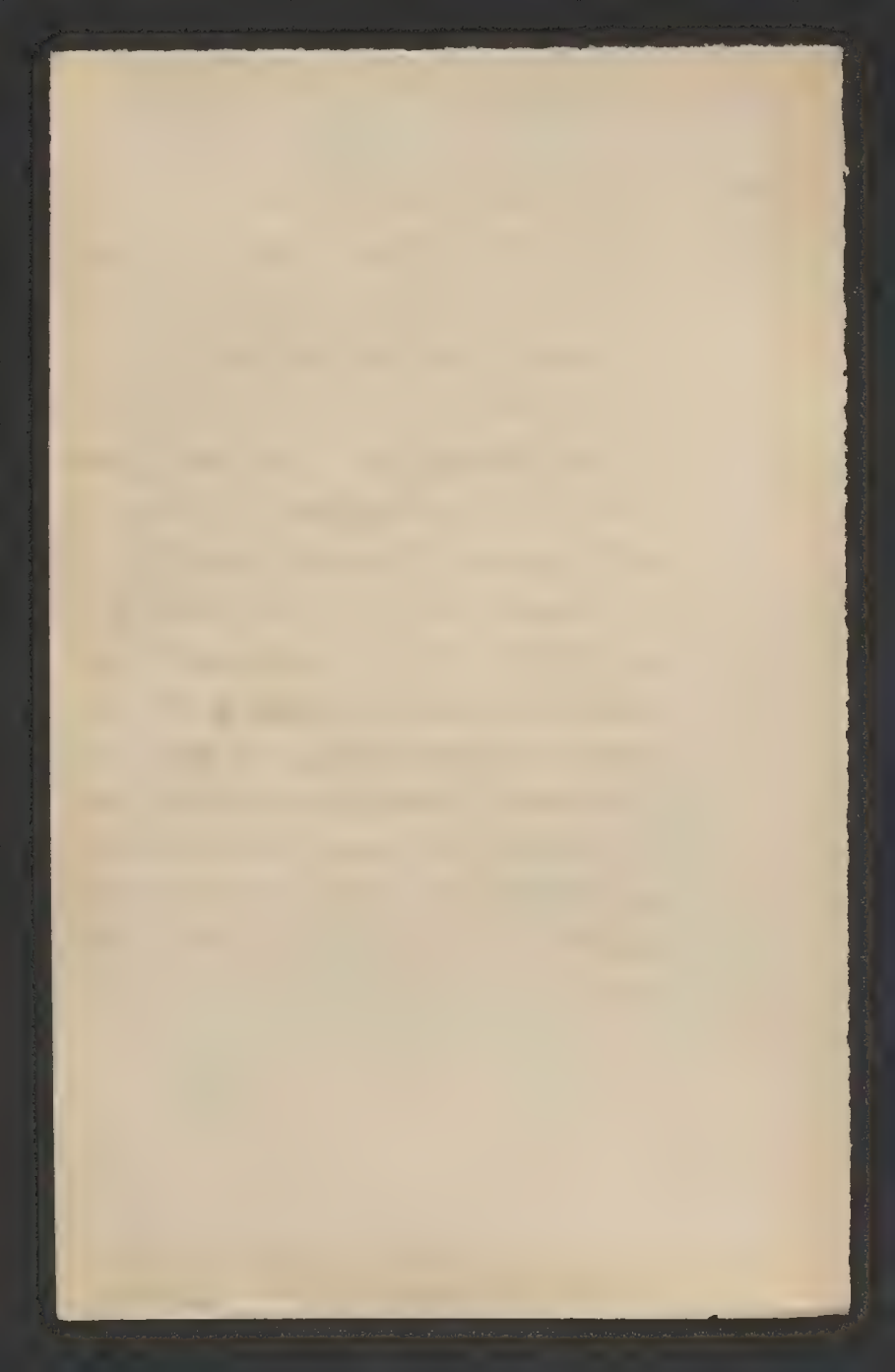
2.
(Epizod) „Obrazy one wyobrażały epi-
zody z czasów panowania Zygmunta III
i Władysława IV” S. lwow. 1887. 148. 3. „Dziś
ko wykładoby bandy na wartorisi, gdyby
autor nie przenywał tohu opowiadania
najprostszymitrzymi niemajgłymi nie wespół
nego z wtaciniwym przedmiotem epizoda-
mi” Wieś 1887. 214. 3. „Truba styriei takie
go improwizującego Tzavra, aby pójci jakiś
wdzięk mając te długie i szerokie, co krok
w epizody wyklakujące opowiadania”
A. lw. Fr. Dk. 11. 191.

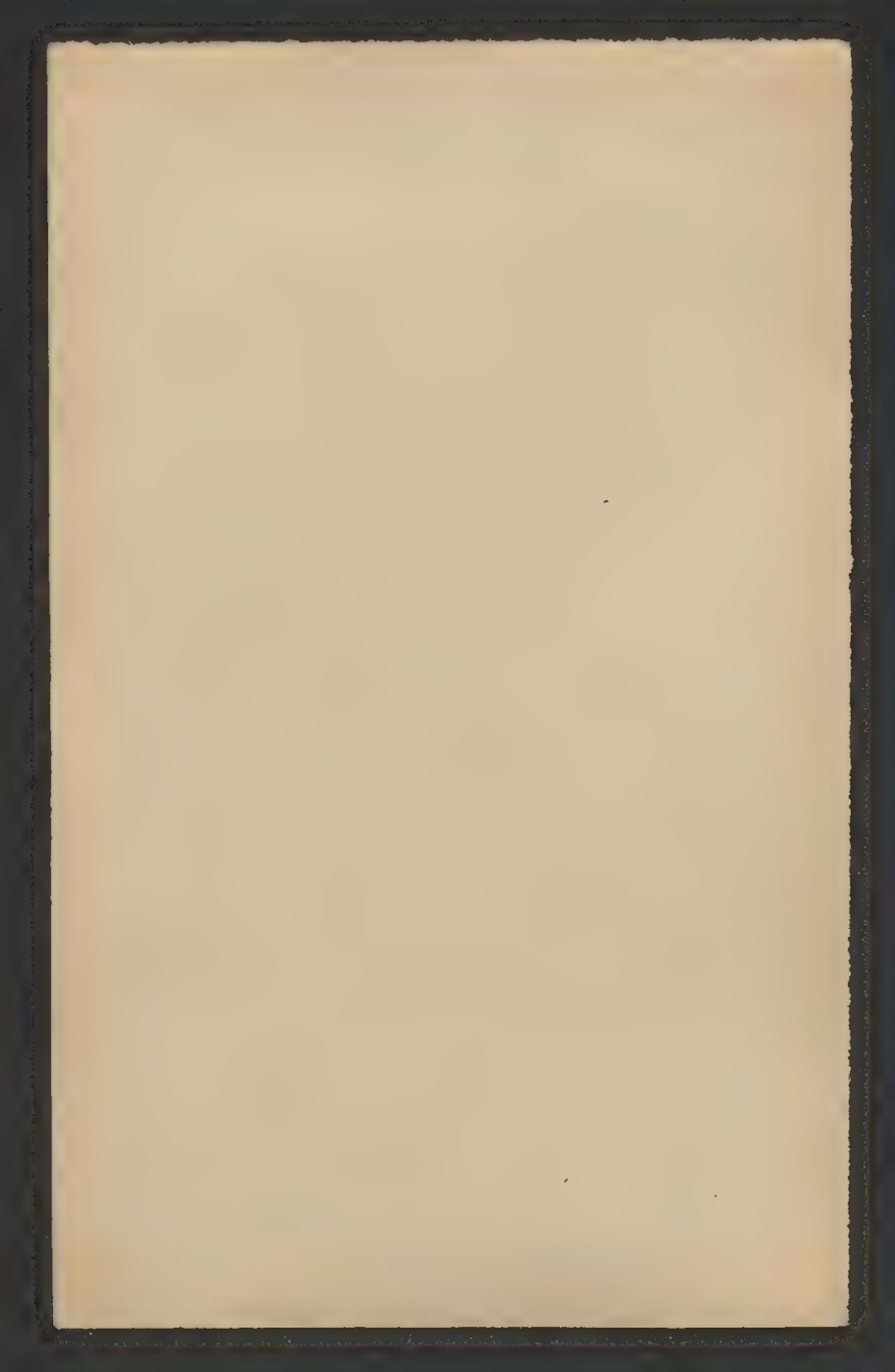
Epoka - i. z. ki-epok m. i. z. pierw. okres sta-
-su. Dziejów. Wielki historyk tej epo-
ki Długosz "A. Proch. Ost. lata wileńskie 337.

"Optymie stąd nowe światło na tę
najsmutniejszą dziejową epokę" Długosz
23. 285. "Ruszdorf był wyjątkiem, jaskół-
wieku się ukazało w epokę krepkiego i
pudła zachodu" A. Proch. Ost. la. wit. 13. i
z "Powrócił do domu z głową uciętą
myślami o śmierci... który miał w jego
przeobrażeniu stanowić epokę w dziejach
kavstwie" M. Paweł. Długosz. 23. 340.

1) "To wczesny renesans francuski, to jedna
z najpiękniejszych epok sztuki a stosownie
do swej wartości i wartościowności, powoła-
ł na świat pierwsze meble ceniące" K. Głog. J. Lwów
1888. 8.

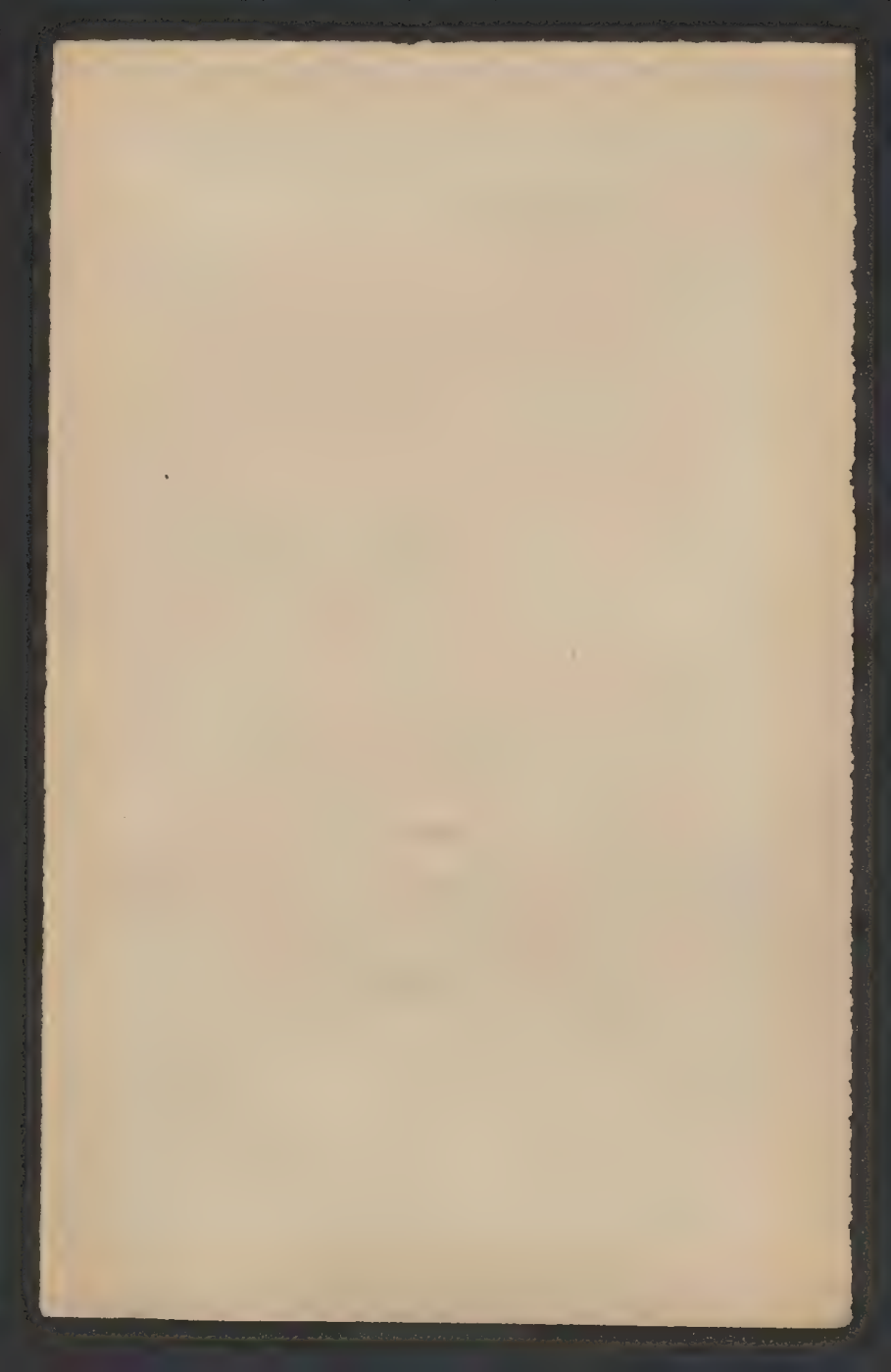

Epokowy-a-e, stanowigry epokę, pamięsty
„Wykrycie tajnych słowarzyków mto-
żarzy w Wilnie, wynikające stąd prze-
śladowanie Litwinów i Litwinek,
jako też uwięzienie Mickiewicza ra-
zem z wielu innymi towarzyszami i człon-
kami tych zwiazków, były to nie-
wzajemne epokowe wydarzenia w ży-
ciu naszego poety” A. Delic. *Przew. nauk.*
i lit. 15. 410.

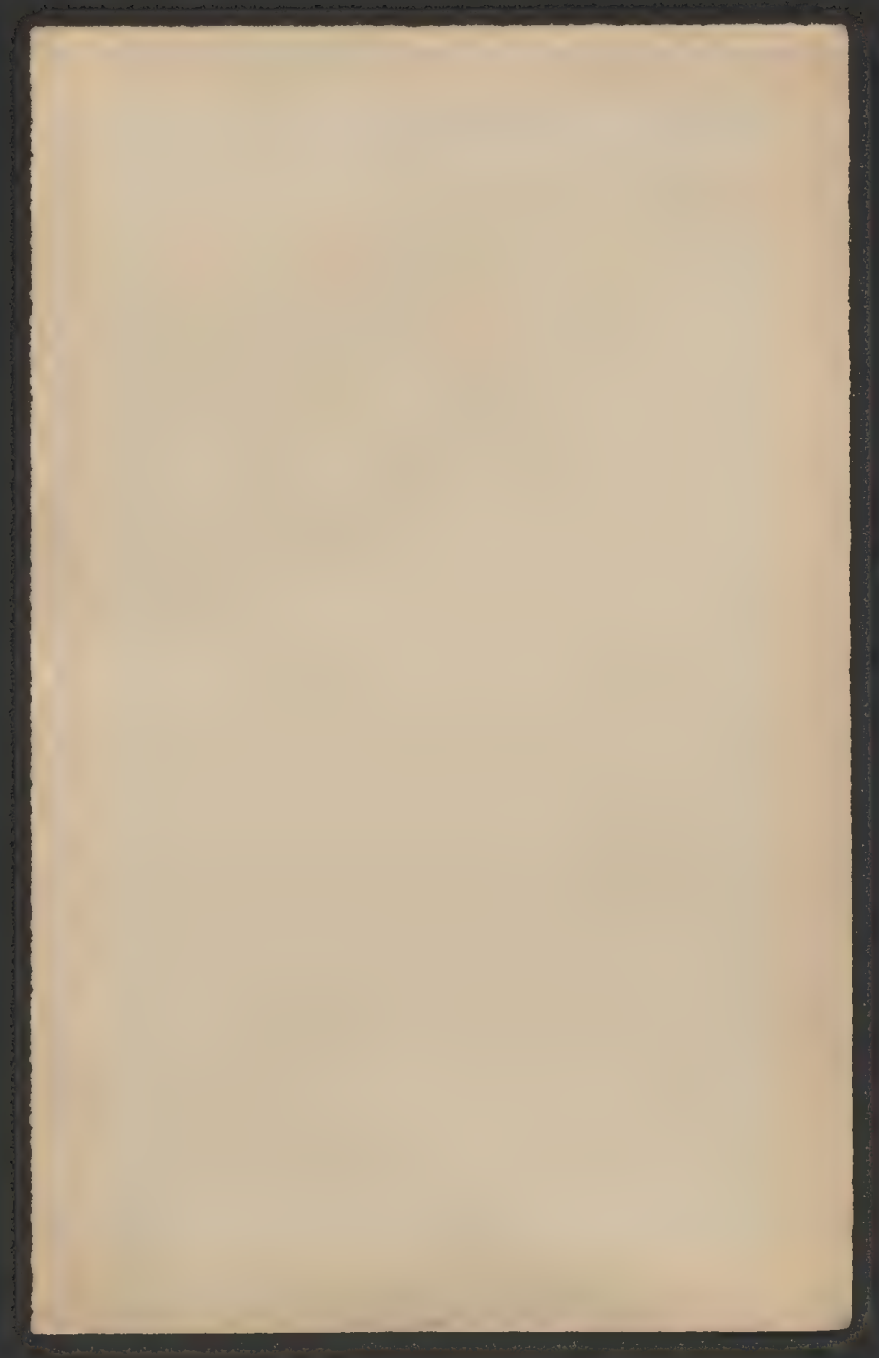
11.

Epoleta - y. k. ty^{-let} mu. z franc. noworussk,
salipa, jako oznaka oficerska u mun.
duru. Rozpatrywaj się, rozeznaj, że
epoleta ta należała do munduru oficera,
który siedział tuż koło jego łóżka "Z. Kawk.
5. 82. " Oficer ze swoim strażnikiem nie
rozbiere dachu, ani też uyp'nuu. z rze
okien z noworussk. Na to trzeba słowa.
wyznaczenia nie praw akcje, ale praw piszei.
Sama epoleta za słabo w tym czasie"
"A. k. k. 11. 63. " Największa część nowych
oficerów nowych oficerów nosiła epoletę
tylko na nowy podanie Pultowski. Byli
wciąż i nie byli oficerami" ib. 86. "Cała kam.
panja 1809go r. była latem zimnem wawory
nio, epolet i wawory." ib. 116

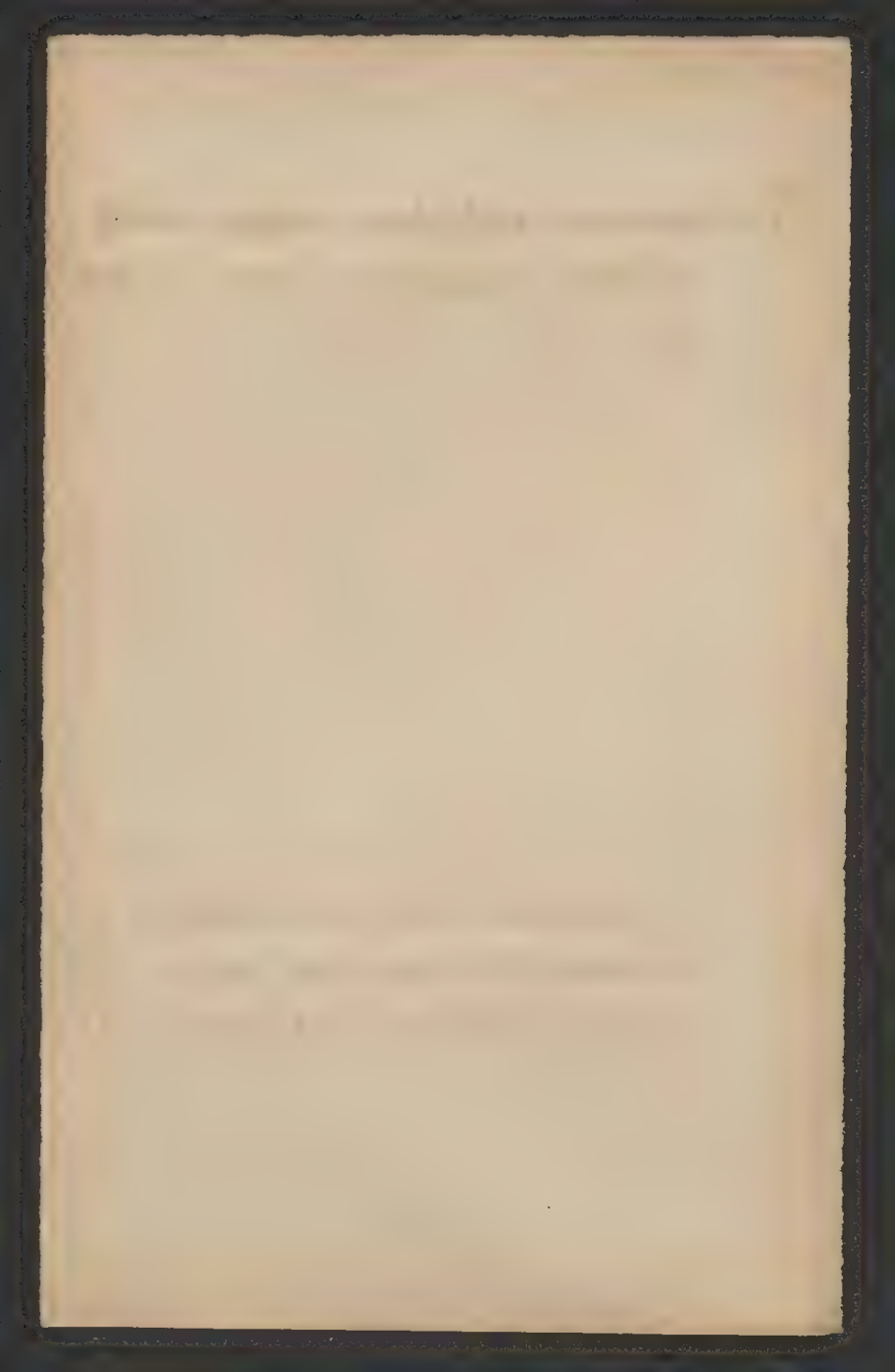

Епопеја - i. x. poemat bohaterowski z wrażeń
czytawo bohaterów i w pewnym okresie
czasu obchodzących całą ludność lub po-
wsze narodził się. „Sądzili, że kto z ust
krzepczych słucha pochwyć ostatnie
słowa wielkiej epopei, ten się w łóżku
świeżej powieści” P. P. Dyk. Ost. Isym. 3.

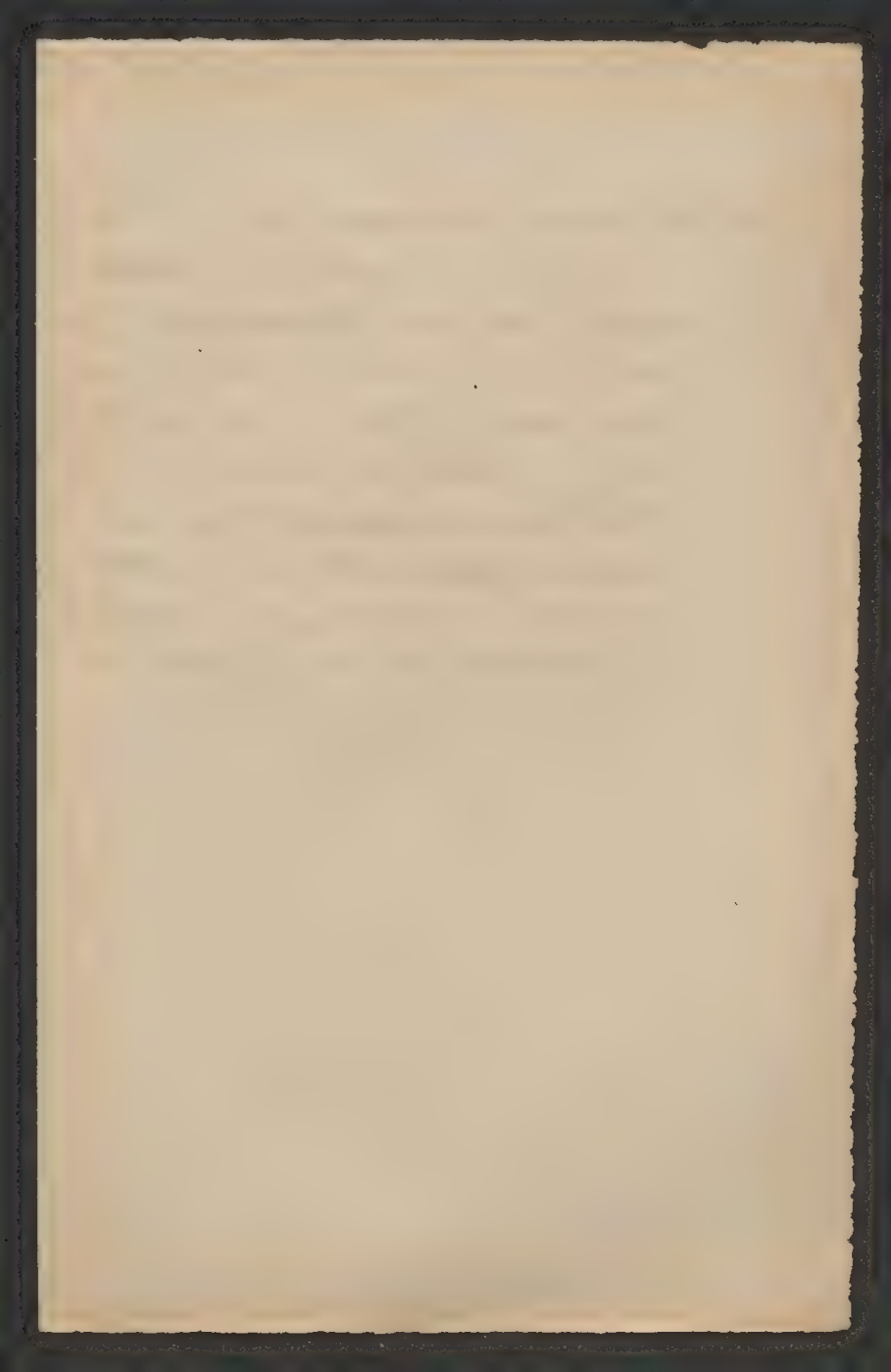
Wśród kart różnorodnych są obrazy wiel-
kiego umoru i wotów, są bohaterowie napro-
dy epopei, na które z dymem i chłodem me-
talu mówimy „Quis Deus 24. 3.

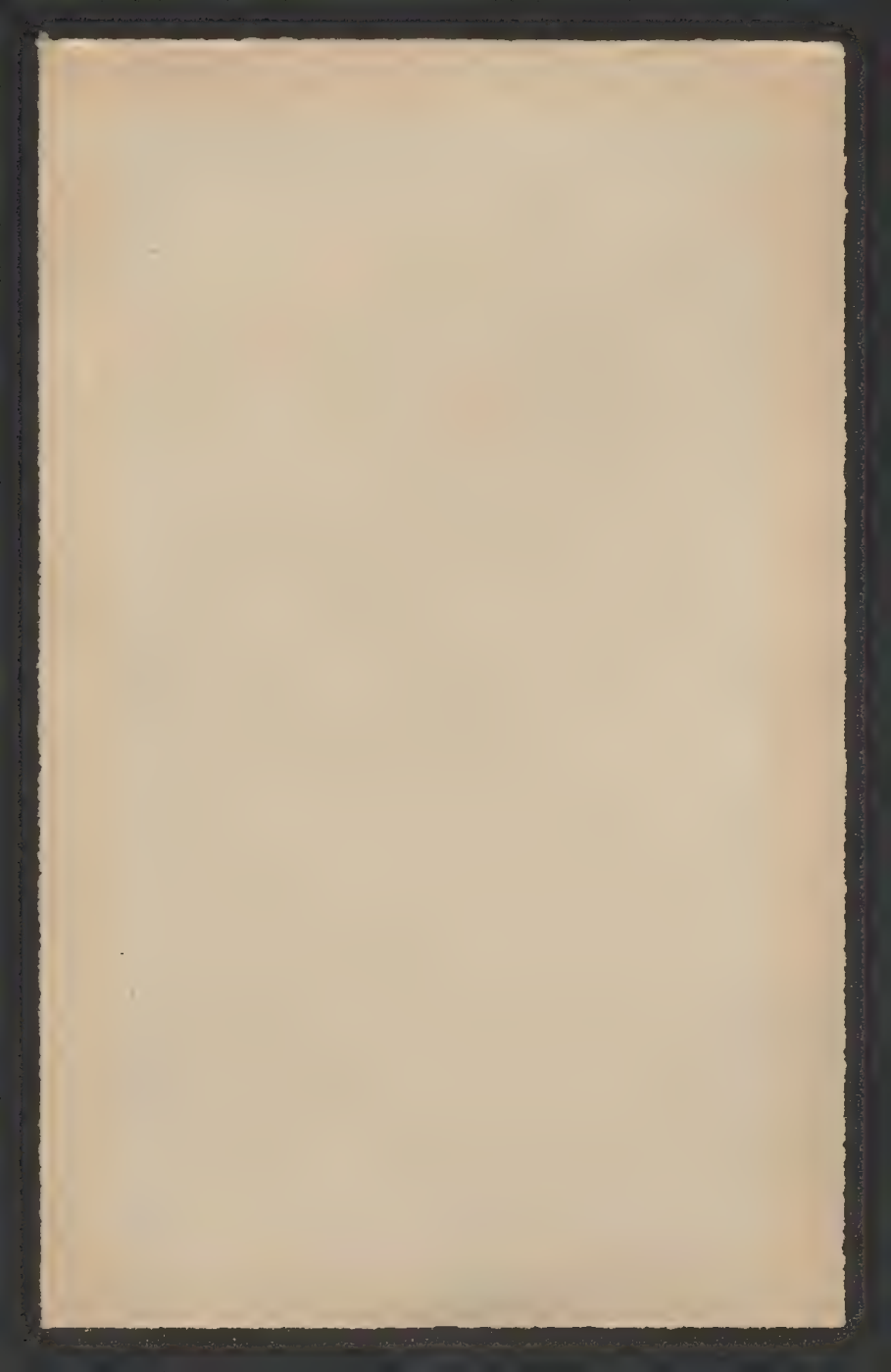
Epuzer-a. m. vowie franc. majzy ochoty
sę keni, kandydat na nęzi „Tu posta-
gi są wiskne, majatki kumanięre, a
przykroici epuzerowie, z tytułami praw
dziwemi, dosyć radey, towar poszuki-
wany” *J. Kur. Ser. i v. 322* „Wszak dla
życi epuzera znaleźć można i w tych
stronach” *J. Kur. Kolo 1872 n. 35 k. 272*.
„U wód mineralnych poluję najrozma-
itsze awanturnice na podobnych opuze-
rów” *J. Zachar. Tyg. II. 2. 2. 198* „Z powia-
towych epuzerów znamyni byli najst-
kier trzech panowie Hermogenes, Godfrey
i Franciszek - żaden z nich wcale nie
zadawał się w kupiectwie wymaga-
niami na wypanie i ich matkę” *Śro*
1878. 255.

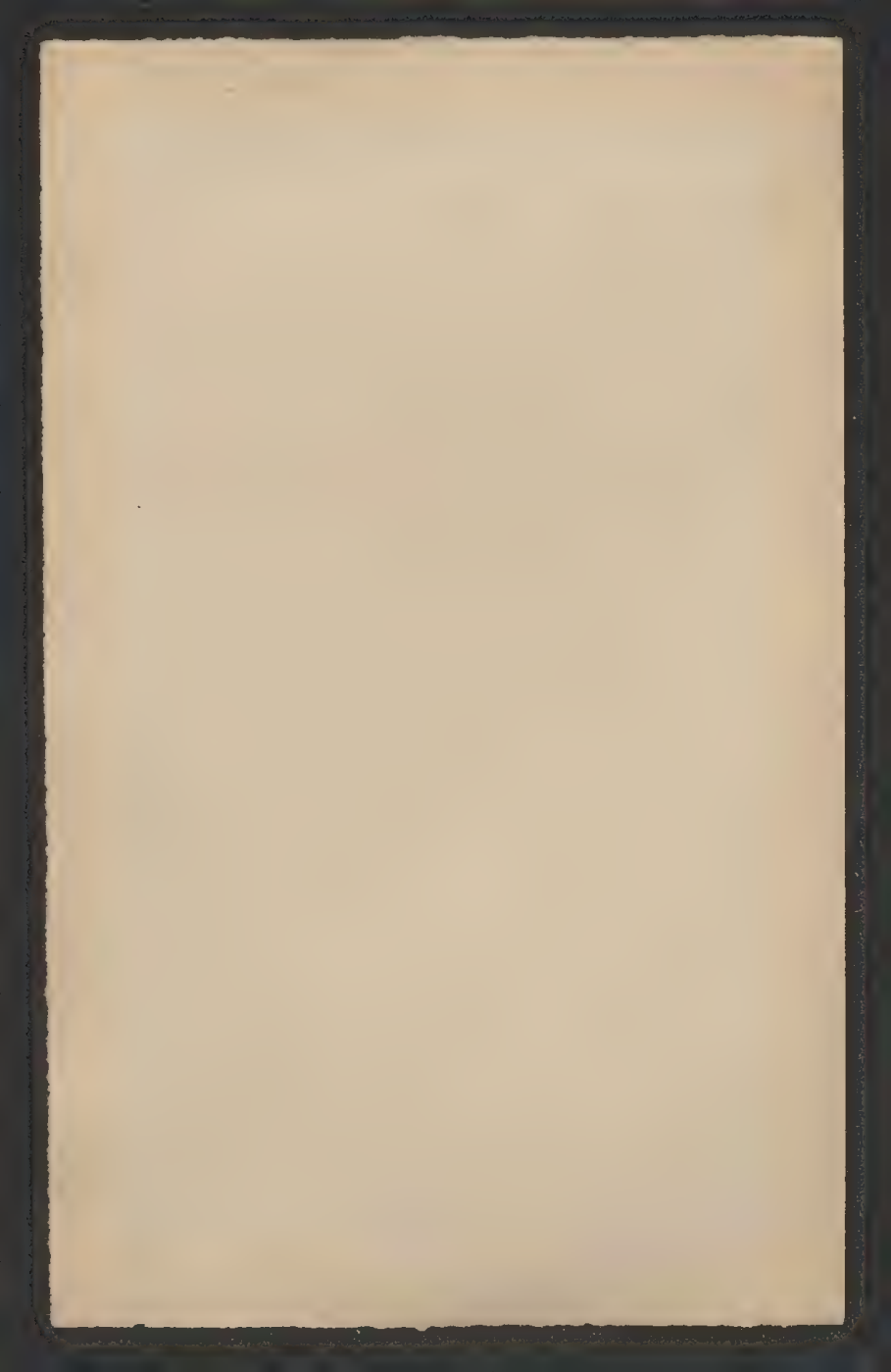
Eva-y. i. y m. t. c. punkt wyjścia w chrono-
nologicznej rozbudowie lat „wypara-
wisty z j. e. t. c.”, lecz śródświat jego
światy nie były w arab. od archa, urcha,
data, epoka. od słowa arab. awrak
datawa, wypara nas’ arabski na powi-
nowaństwo z hebrajskim j. e. t. c., więc
brzyk, świąt do oznaczenia czasu.
Od ar. podnosi t. e. t. c. kronika, rok.
m. i. t. c. „Ant. Much. K. d. t. c. 28.

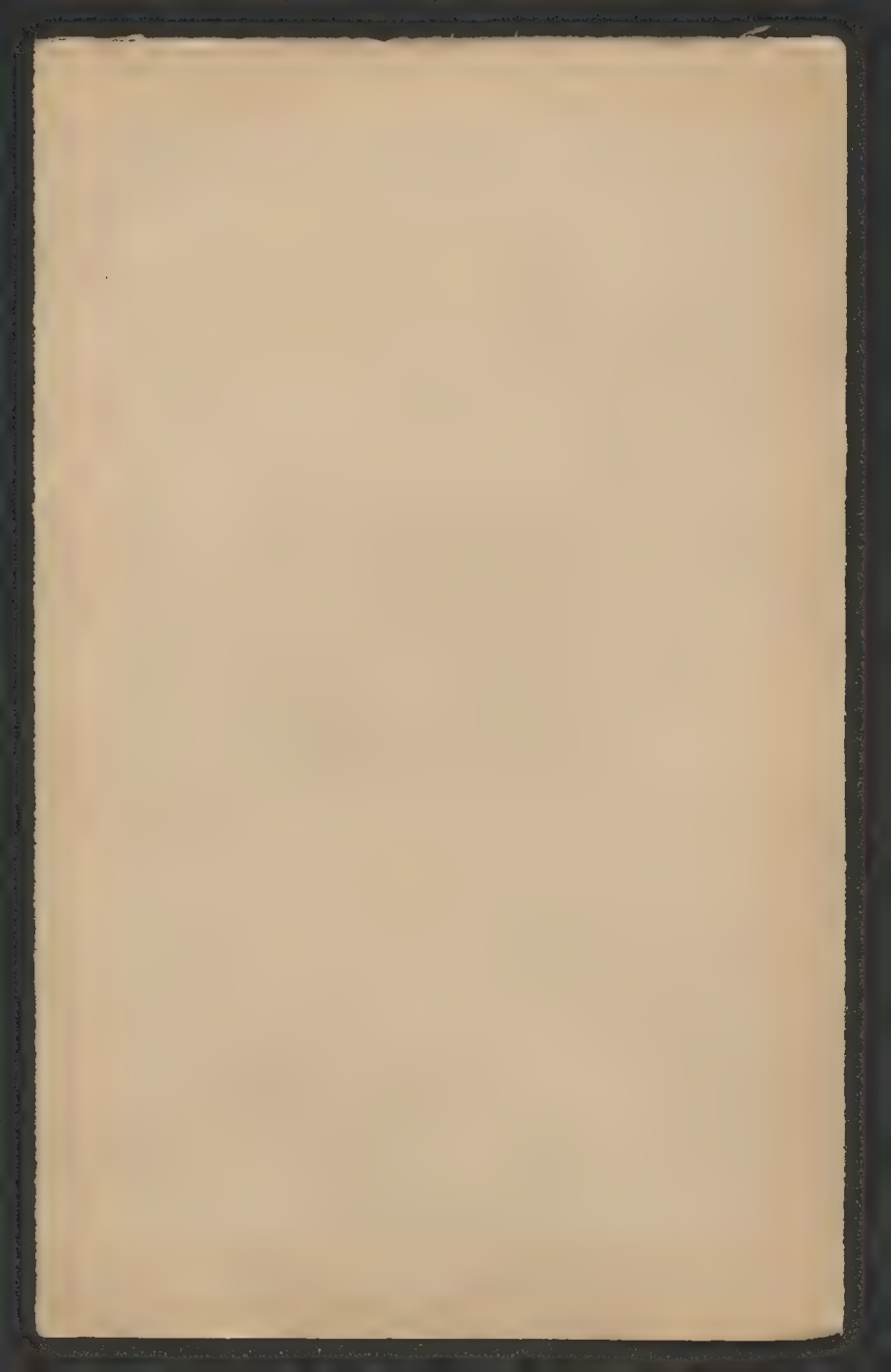
Evam-a. m. inie muzkie Evamuk-suka. m.
xv. „Nie było ulicznika co by nie
kwest pana Evama" J. Waz. 4b. 8
„Nie ile by było Evamowi się z tą
Ludwisą wienić." ib. 13.

Ereb. - u. m. grec. Erebas, u Homera podnie-
mna krajina ciemności, mityczna przejście
ze światła ziemskiego do piekieł & porp.
piekła „ Lepiej było zostać, niż rusze-
nieś nawet ciężej na Erebu portai ” A. W.
Fr. 1. 52 „ Dim w Erebie, w zrabas rano;
wtamny wżdy podpisano: Lucyferes ” A.
Mich. 1. 50.

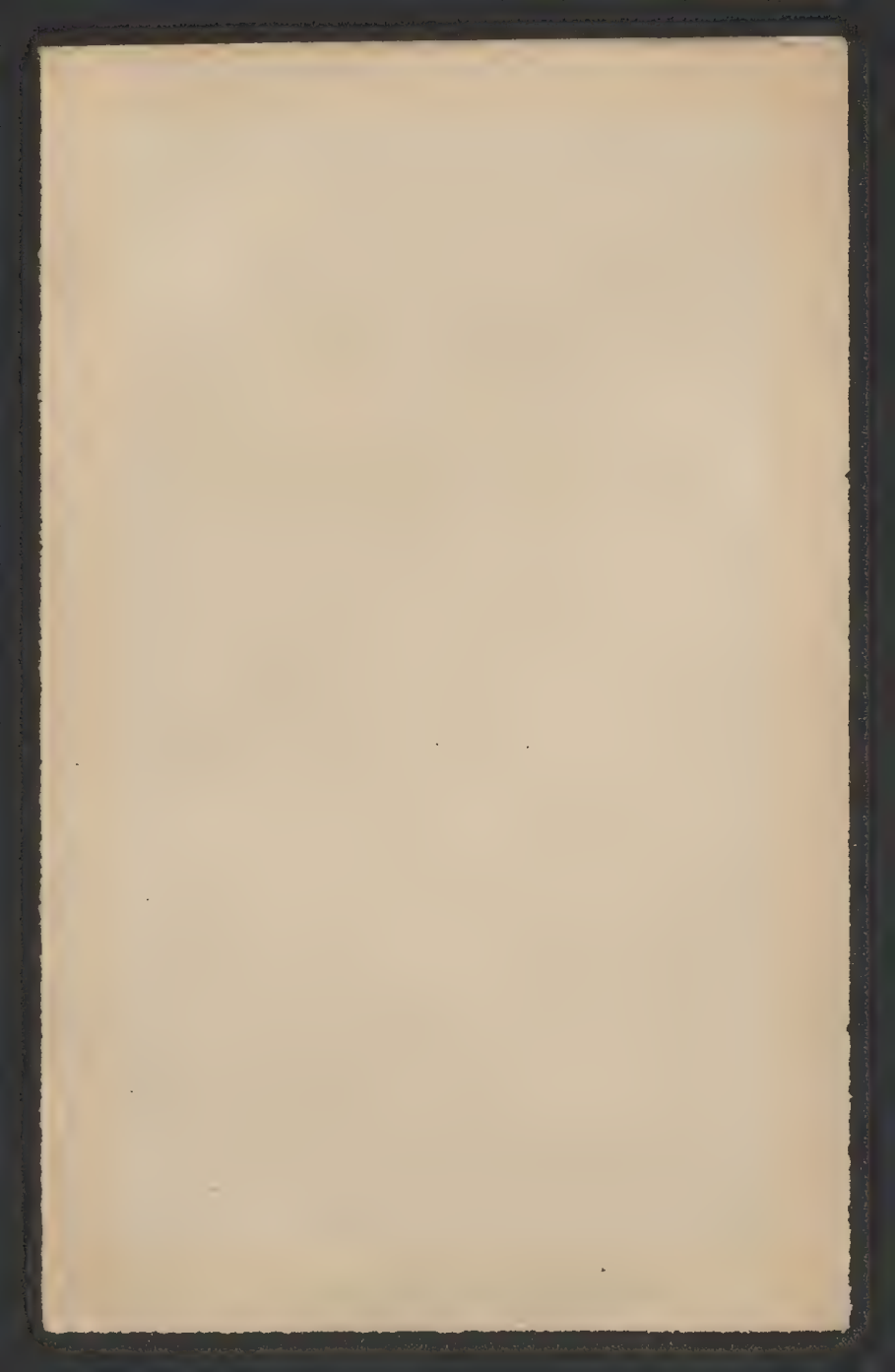

Er^em-u m. my-ów ms. pustelnia mińska.
nie pustelnika „Pustelnicy z opowieś-
ci swich na miejsce odpustu przybyli” L.
Kawał. 1. 5b.

Ernest-a. m. inuż wyzkie Ernestu-stka. m.
xdrb.

Ernestyna-y. i. inuż kobieta Ernestyn-
ka-i. i. xdrb. „Ernestynie try w wraach
stały” Ź. Kawał. 5. 42. „Tam i trójcieś, ja-
kos’ Ernestynę powierzyć.” ib. 68

Erotyczny - a - e grek. odnoszący się do wrażeń
go, co znajduje w książku z miłością
pleciwą, pełen obrazów miłości ludzkiej
nej "Ja ci tu będę erotyczne piósenki
tytułem przepiękował" M. Gawat. Płun
1886 346. "Nie miała fałsu ani uda-
nia, w rykalności swej dla kłownego
nie widziała nic zdrożnego, oddawała
się więc całą temu erotycznemu prozo-
wi, który ją ku niemu niosł i coar-
bardziej zbliżał" L. Caru. G. Łow. 1887, 16.
"Z soustem caternastym rozprawia się
nowa sena soustów miłosnych, sena z
którą się ścisła wiążą i inne erotyczne
utwory Mi-kiewicza odeskiego pochodze-
nia" J. Trzci. Now. i uk. i lit. 15. 202.

Erudyja .ji. z. bez t. um. tae. eruditio, rozległa
i gruntowna wiedza,, kopevnik wiedzy
ko światły, lew obumowny jwé nauki
i erudyja, opusawa Italis i wraca do
Krakowa "Nas Przew. uch. i lit. 15. 163.

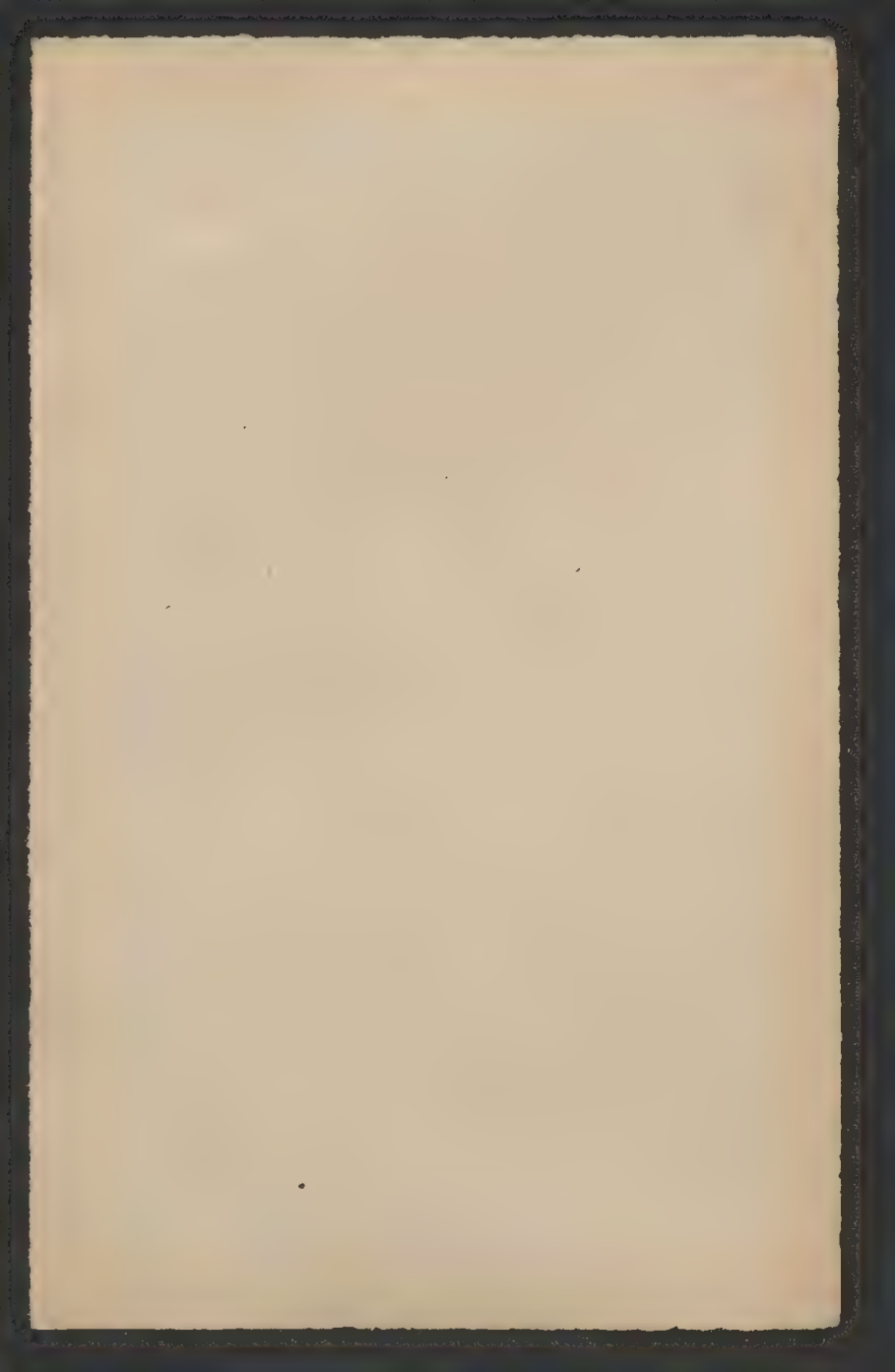
Erudyt. a. m. ci-toio um. tae. eruditus,
czlowiek posiadajacy erudyjs.

Erudyta - i. z.

57
Essent-a. m. Essentā-y. m. na Ukrainie

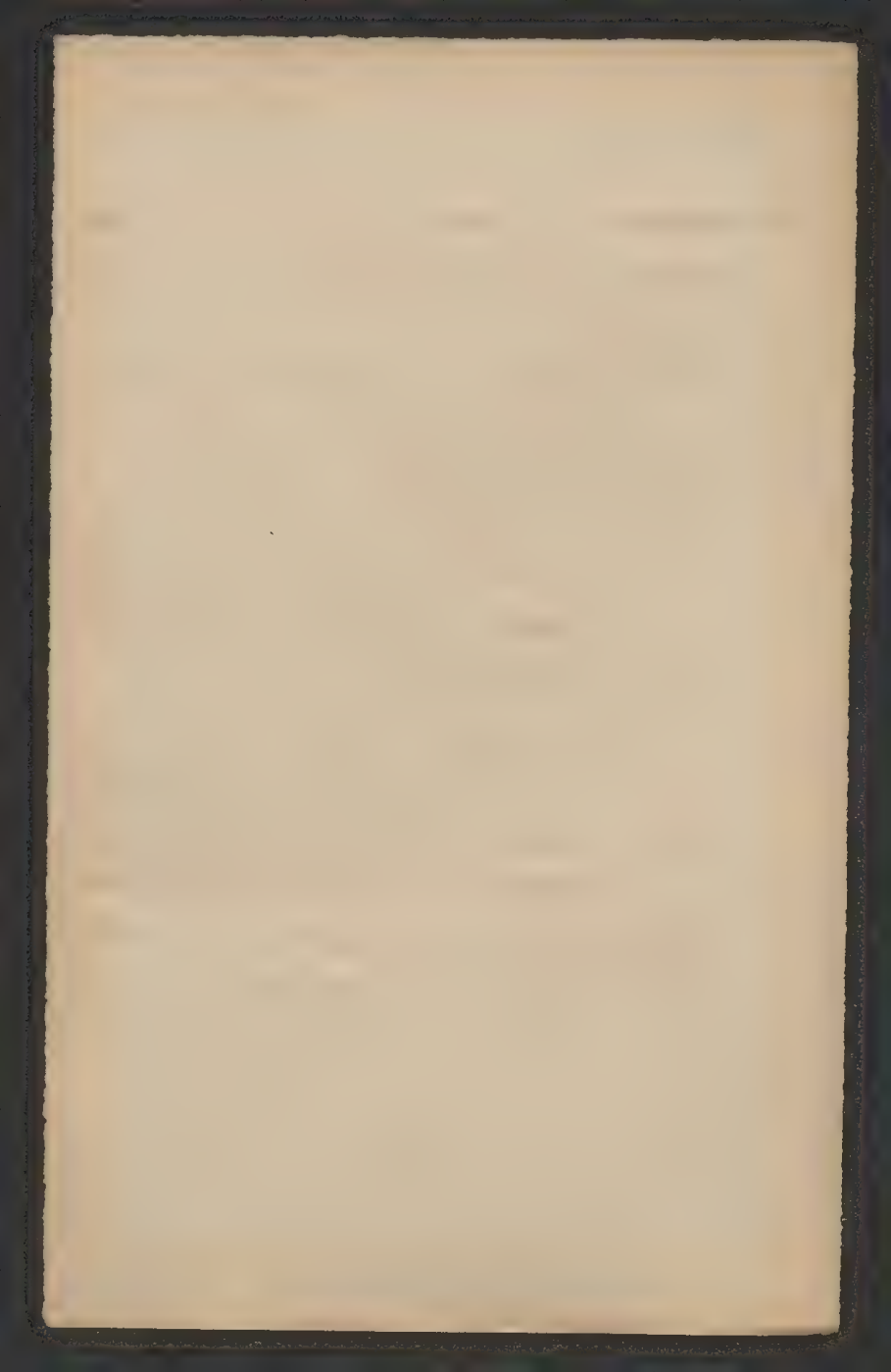
włodawa, karbowy „ Skorowu postat es-
santa, rozkazaway mu wynalezi' klep-
ca " T. T. Jem wrzec. bz „ Fed' ryl laską ludz-
ką, a ranej' boską, póki go essanta nie
naprowadził do dworu " ib.

Eska-mo-ter - a. m. ry mu. z fr. kuglarz eska-
motyżny przedmioty & fig. oszust, wari-
uminek.

Eska-mo-ter - ja - ji. s. sztuka eskamotowa-
nia. rozgrywki kuglarzka. "Skonńczyły się
czasy sztadek, z których się nie mało
cierpiećto sporobem kuglarzkiej eska-mo-
tacji, na której gdy stąpią krzyżak stó-
dziej, a jeżeli nie stąpią, mogący ogło-
szają!" J. Dziwnak. 1. 44.

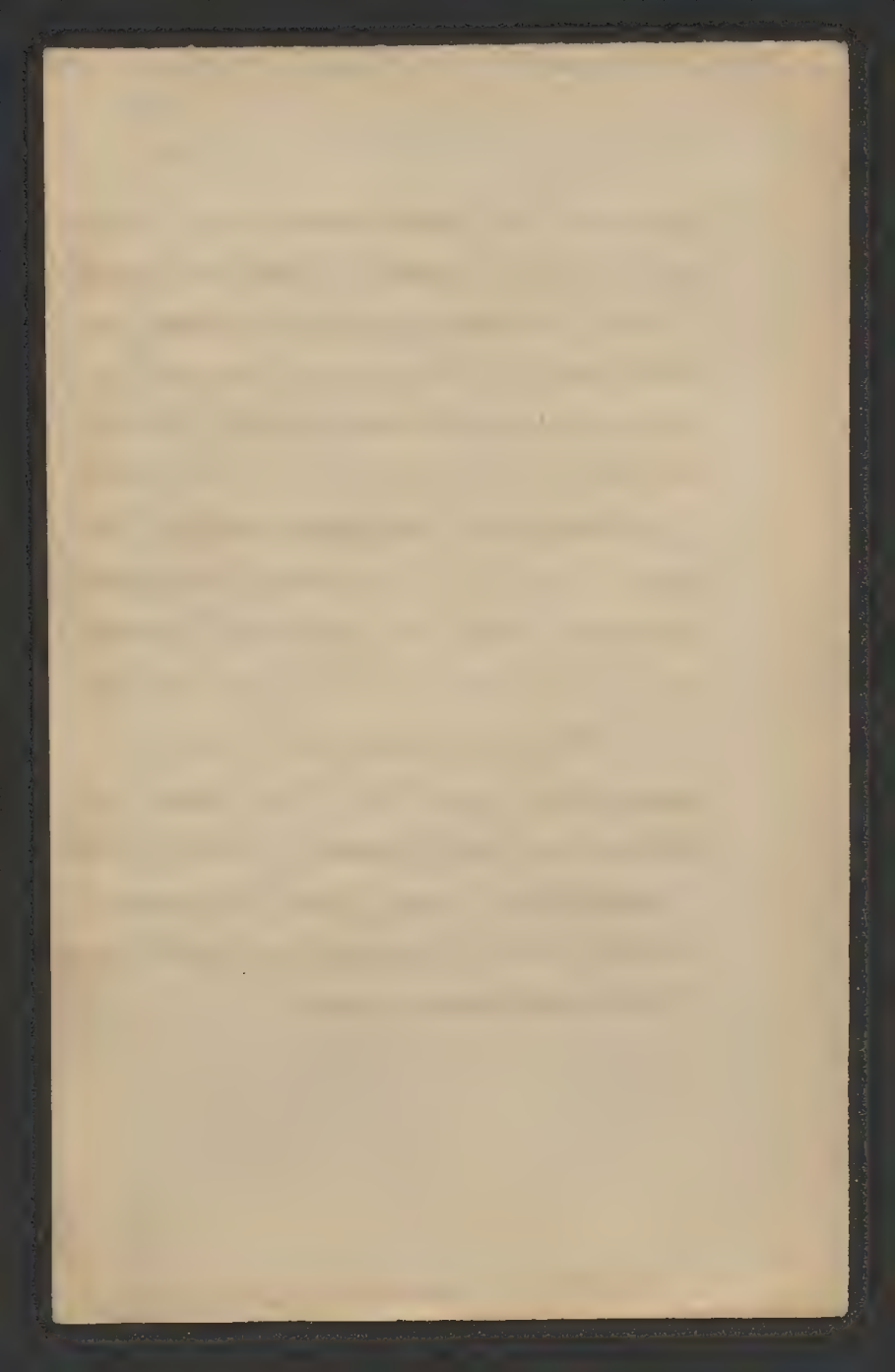
Eska-mo-to-wa - t. m. nóż. Eska-mo-to
wa - t. m. z pomocą rozgrywki w miechach
ryż. sprawiac' kłódkę zisłania przed-
miotów & kraść rozgrywkę. Rozgrywkę
nieporozumienie eska-mo-to-wat mu z kie-
szem zegarek "Wiek 1885. 49. 3.

Skopta - y. i. franc. - es wite, oznaczajacy sta
bezpieczeństwa ~~konwoja~~, podróżnych i t. p.
konwoj. Oddalem konwoje nad okropia-
niem, znajdującym się na drodze i na
wyspie. Sami z eskortą osiem ludzi przesi-
liem się latem "Oj Rym. Now. u. i lit 15. 83.

Eschulap a. m. w staroż. białek nauki lekarskiej; stąd § — powie w t. m., kurt. i powie lekarsz „Lehkie zapalenie w skutek przeziębienia, jak utrzymywano przywołany eschulap, przykuto mnie do łóżka” Z. Mell. Groch. wian. 14 „Wzrost navenarii. Dwóch reputowanych eschulapów, rewiduj’s chozogo i miedzuj’s go w stanie arcywieber pievarum” J. A. Minisz. Tyg. II 1. 72. „Owczar, kowal lub jakis holsticina, niemieckizga na ustroini, oto zarawyczaj eschulapowie ~~nie~~ wiejszy” Tyg. II. 3. 6. 151. „Leziatem na łóżku. Koto mnie siedzial jakis eschulap i obkładał mi lodem głowę” J. Karkas. ib. 2. 2. 258. u d. Eschulapi-iego przytocz. w przyktadzie pod wywarcem „mytka” „Kjowit si. i doktor a obciżnawczy pacjentko, powołet piemoway raz ustet”. Karkasowu Eschulapa na obrad”. 7 wick Hady rob. 189.

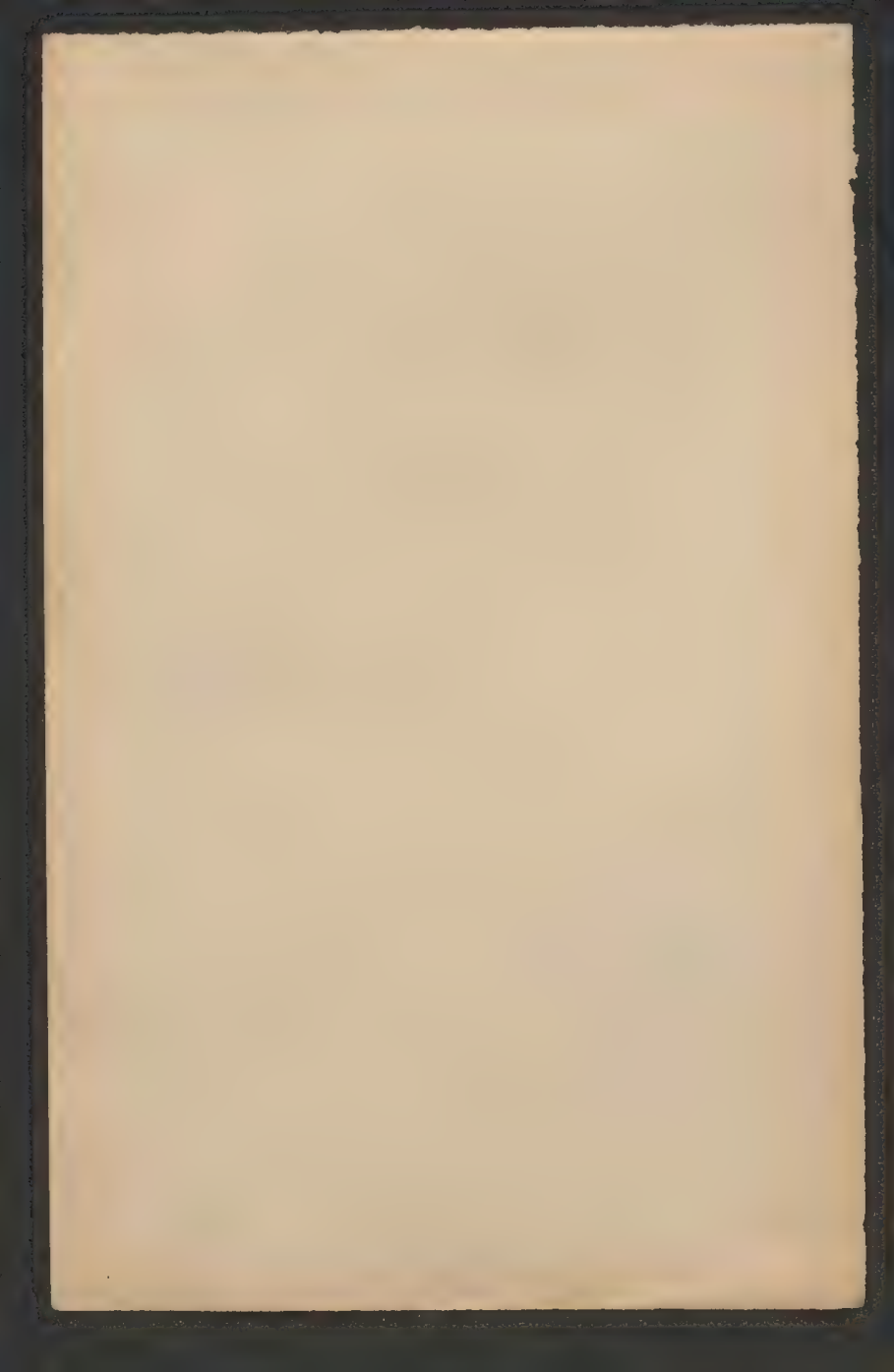

canie pomył.

Estetyczny-a-e zgodny z prawami estetyki,
z wyobrażeniem o pięknie, pełen dobrego
smaku. „Nasi popularyzatorowie umiemy
treść gruntownie naukową odciąć w formie
pozystną i estetyczną.” Kury 43. 270. War
szawa żyje ob. nie schodzą. wyjąca wa
żeni estetycznych i na braki ich skarży
ąc nie umie.” Blum 1886. 378. „Raczej
jej staty się gwałtowne, konwulsyjne, wy
ważne, nie estetyczne” Z. Jan. S. lwow. 1887. 9.
„Dramat talstopa wyraża swoz wyprze
mnie polityczno-socjalne ale wrazenie to
prawdopodobnie estetycznemu nie podlega” Z. Jan. 1887
130. 1 kpl. „jest tam kilka słownych na
turanych piosenek, na których świątko
rosa powonku serce się pęka - ale
więkzość odbiła daleko od warun
ków estetycznego zadowolenia” S. lwow.
1887. 133. 3. „Obok tej pięknej, estetycz
nie zadumanej istoty, kto wie, czy

nie był na drodze do kupowania, o
innym jeno rzeczach" Haj: S. kow. 1887.
132. 1. „Uspione w rorkowych markizach
na otomanie, w negligach bardzo nie Modnych
w porach naturalnych, ale uierabyt est: tyz-
cznych" Quis Plurim 23. 369.

Estetyka - a m. cy kwió um. majgy powracie pi
kua, estetyki - poriadajgy nauke estetyki
„ Estetycy mykstawajgy teorię pióka po
uniwersytetach „ J. W. a. K. a. w d. r. y. n.

82
Estrada - y. z. dy. um. z fr. podwykreszenie w sali
koncertowej. Dla wydeptygrych artystów
„Z bukietem obrypywania oklaskami wy-
chodzą na estradę” „J. Kras. wiek 1878. 15”
„Tygielka wzięła się na estradę, od-
spiewując własne melodie Chopina” „ib. 17”
„Mają umieszczyć ją na estradzie w gronie
wieloletnich dam, - estrada się tamie; stasy
opierają kostkę, przygarniają walcami i
belkami i deskami” „L. Siem. Niemi. wiek 59.”

§ 1.) „Drało, wybornie, koncertowo, z tym
kawalkiem niewieści śmiało stanęła na extra-
dzie” „M. Dal. Wiek. lit. 7. 4.” „Co śmieć jakiś
nowy i to nieposłuszny wirtuoz wstępuje
na estradę” „Wiek 1882. 268. (1.)” „Stąpił, wsta-
pie na estradę” „pupierwał i z koncertem.”

Estradowy - a - e od estrady „Nizkusz de-
klamacji: jego kumma i estradowych po-
pisów” „L. wiek 1877. 194. 4. §” „Śpiewał extra-
dowy” nie wydeptygry w operach na sto.

nie, tylko koncertujący „Panna Alija
śpiewająca estradowa koncertowała
wrazem w Kersucie” Wieś 1886. 256. 3.

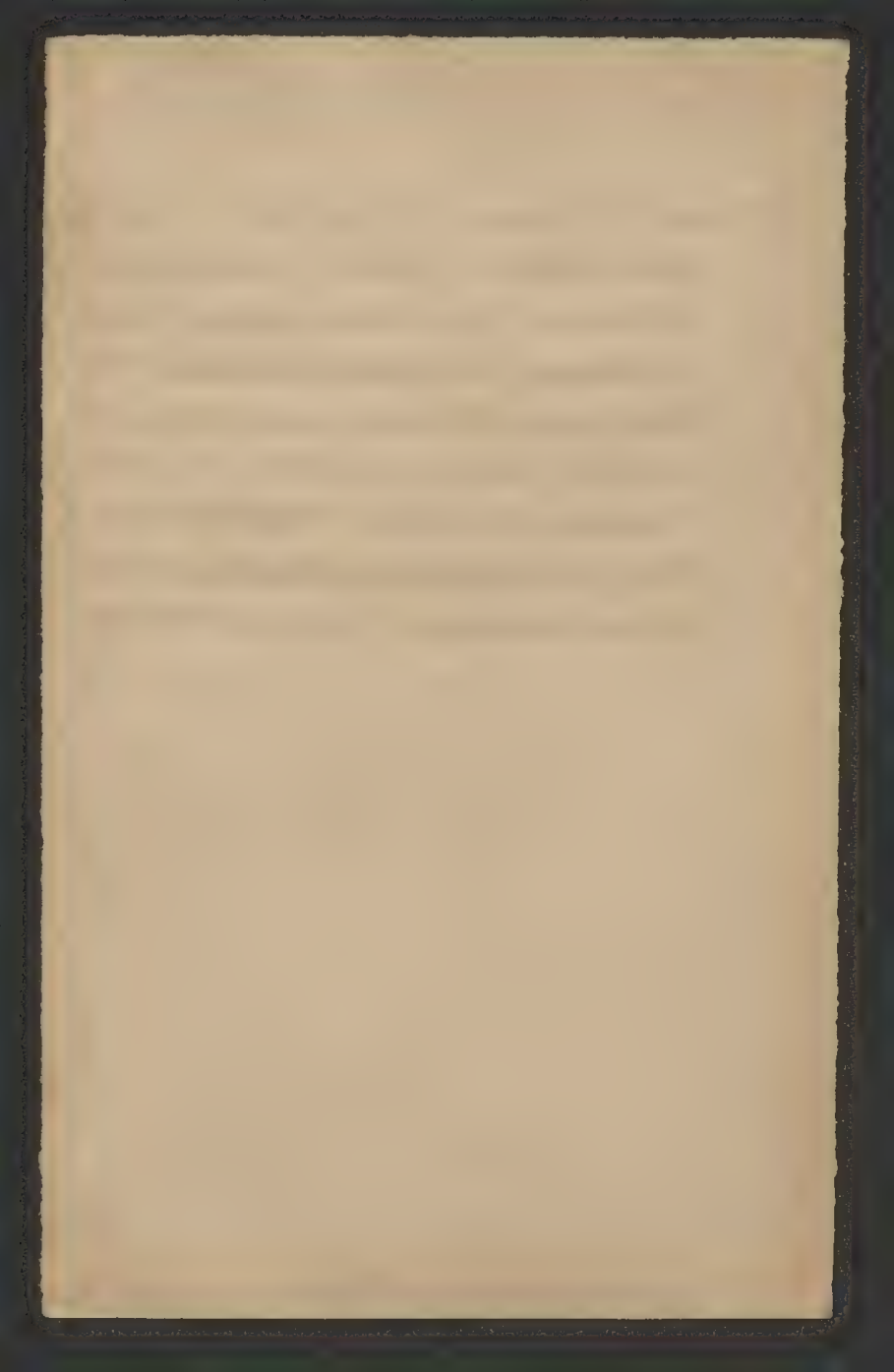
Etaps - u. m. prz-ois mu. franc. étape fem. p. r.
pas, odpowiednik w naznaczeniu miejsc
ści przy przemiarach wojaka, transport.
towarów węgimów i t. p. - miejsce leży
odpowytnie, stacja, „Niezwęzłiny
kierunek nasz wydabony z ostrogi
pod wyprawę kemic etapowej kumen-
dy. przy czepionym kartach do statki
żelaznej i wystany w podwór do miej-
sca naznaczenia woaz z kmitowa-
nymi towarami i namiotami, których
kartat na etapie jako na punkcie
obiorowym, do którego sprowadzono wz-
masytch węgimów” (Gord. Kank. 2.37.
fig.)⁴ arcyw. Goethe jak. Michielowicz w opra-
ku poezji świata naznaczej nowe etu-
py i waznej powrotu i zewanie, odro-
dzenie i z bunt poezji i spusiżnom staro-
zyciwości, bo jest w nich szon wyprawy formy

i klasyerany spobaj "L. in. Dżel. Rheu. Wiku. 12.
" Podróż trwała trzy lata - jej ostatnim listem
Fatyra: ... zpruie Amsterdam, Daryi "ib. 28

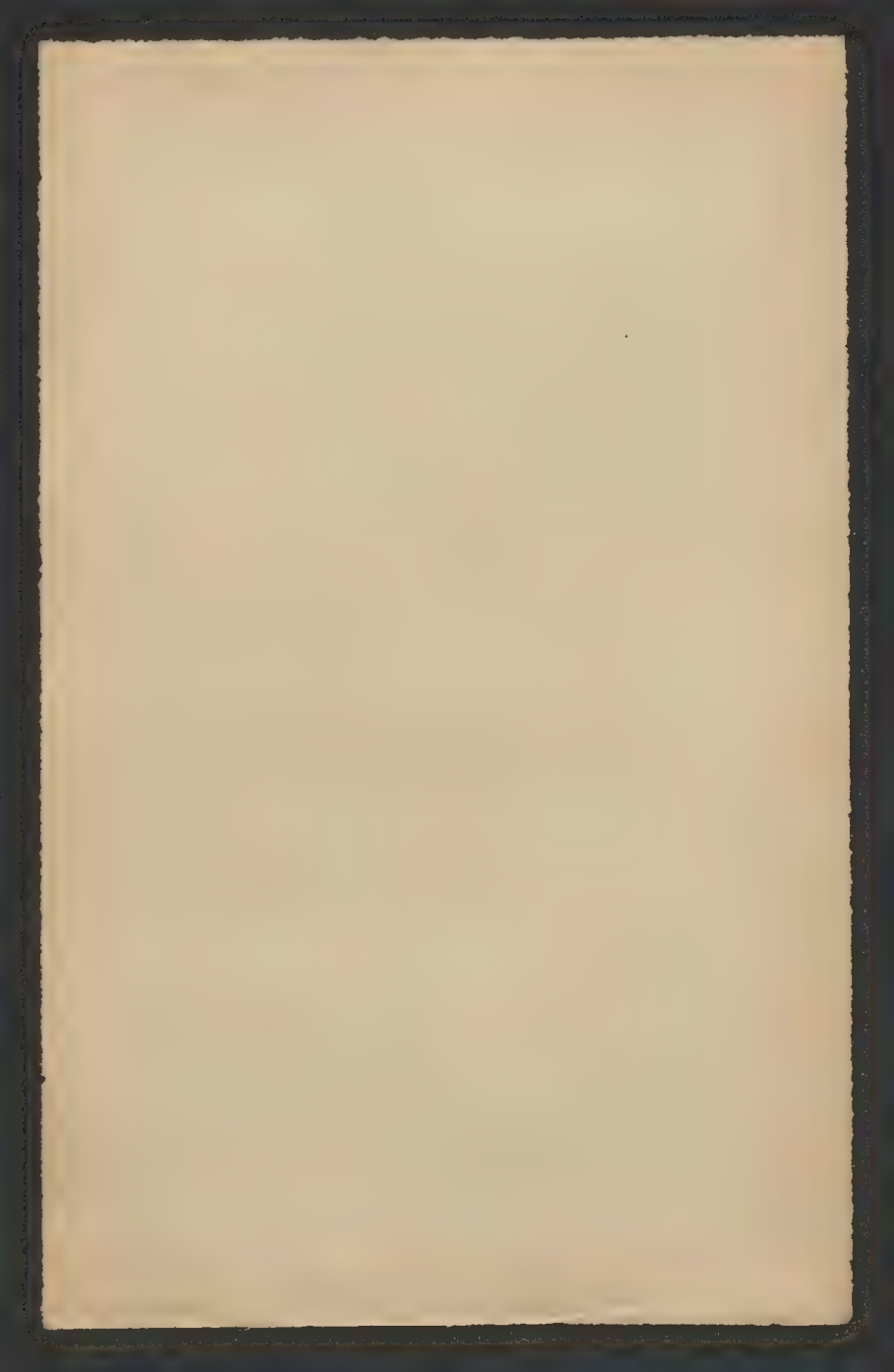
Stat. u. m. ^{pram.} Stala pensja, (zola), stara na urzadz
lub sluzbos „Wypytawam sie czy w komisji
przeznacz na etat „Au. Wi. S. 86 „Rozporozd
przy dworne sluzbe od kamienjanki. Wzajemny
spodlotny z etatu puscił na no podrozie „J. S.
kwas 2 Glesowej 1. 41. „Domagano uż wymano
wzajemia etatu re. 200 rocznie na wyuz; rocznie
nie naukowycielu szyciu przy och rancach” Wiede
1883. 16. 3.

Statutory u. m. na etacie, urzadz
etatowy”. pobierający stala pensja z roz na
zawone postanowieniu przy wstawianiu bieżąc
tu publicznego lub osobistego „do dwóch kier
sach w Sactim egzadzie i jedynej wstancie u
dy, i które, przejęci etatowego postawla na u
biad” J. A. Minia. Tyg. N. 1. 71.

Etawierka. i. z franc. półki ozdobić na kieszonki
nóty lub drobne sprzączki i cała pokójowa
„Smakowne ciasto rozrzucone są po półkach
i etawierkach, napływających z łab solami” p. d.
Kvar. 16. 30. „Nad kumodę wisi etawierka pod
na kieszonki” p. d. Minia. Tyg. II. 1. 54 „Etawierki
i warstwiki na etawierce” Ed. Ory. Kvar. 1882. 26. 8
„Złota i etawierki najkwaśniej i najkwaśniej
i figuryki porcelanowe” p. d. Zosher. I. II 16. 179.
„Dzisiaj, parę etawierkach, p. d. Tyg. Kvar. 1882.
„Dzisiaj, parę etawierkach, p. d. Tyg. Kvar. 1882.
1887. 11.

Eterywany-ce-e, od eteru, lotny, powiewny.
nikły „Dyła to piękność lotna, nikła,
eteryczna, blondynka z szafirowym
okiem i tchliwym wyjrzeniem” J.
Gord. Kauk. 16. „Nie łatwo to, poszedł
o usporobienie postępane człowieka
najlepszego wieści pod sobą retortę i
analizujący jego cięta najbardziej na-
wet lotne, najbardziej eteryczne” St.
Friedr. Tyg. pow. 1882. 181.

Etyka i. z. bez tłum. /z proc. ethikos moralny. od
ethos, obyczaj, zwyczaj, pryncypializacja /
nauka o moralności, zesp. filozofii pra-
ktycznej zawierająca wypracowane pro-
pisy dotyczące życia społecznego i indy-
widualnego

Etyczny. a-e od etyki, moralny, Alim
kaniś Axi wyraża okazat w prawnic-
wieńiu pojęcia etyczne i humanitarne
od najwybitniejszych polityków Europy
chrześcijańskich i ucywilizowanej "Wiek
1887. 9. 4.

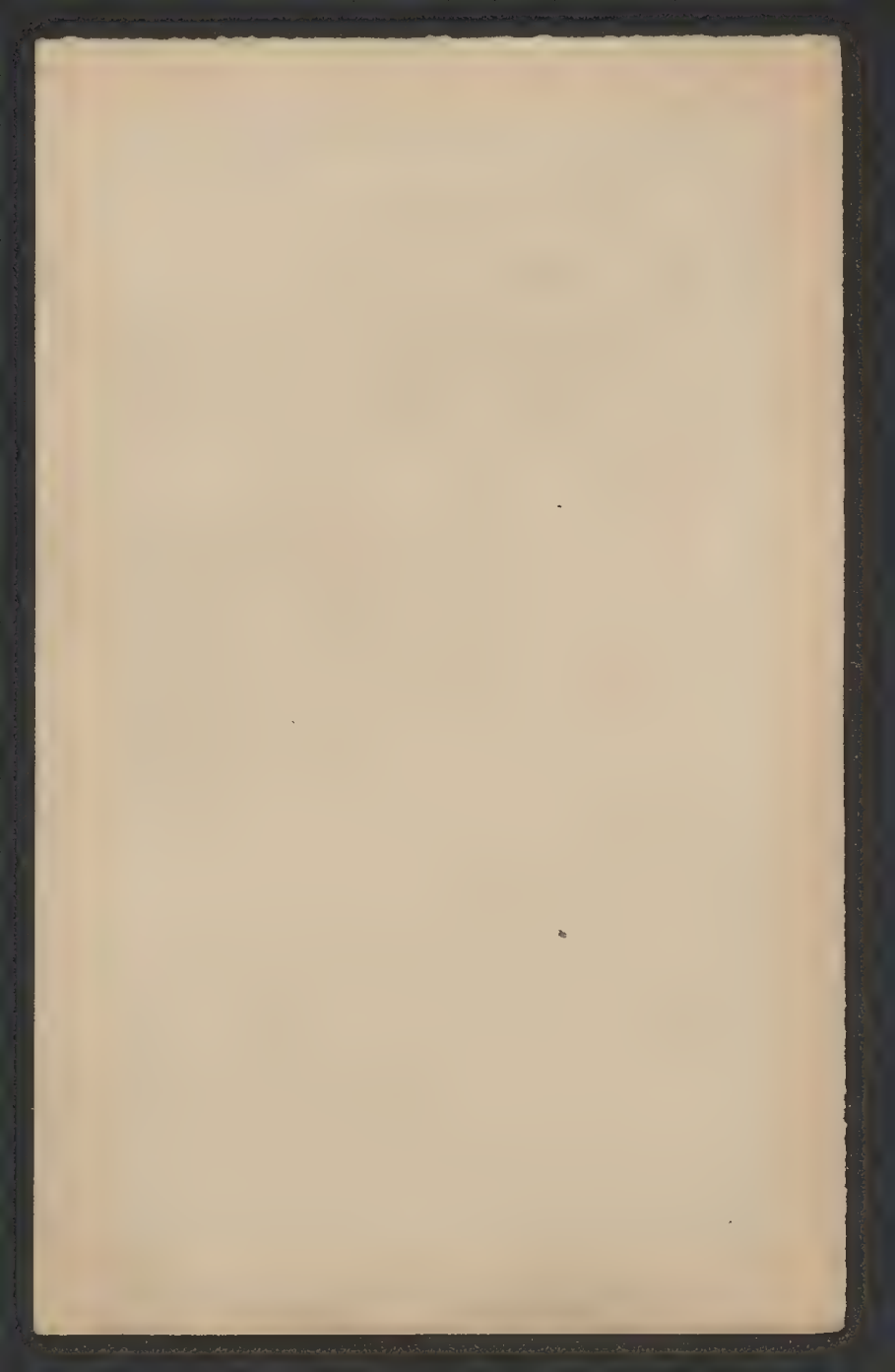
"Wzrost grecki: τὴ ἠθικὴ albo τὴ ἠθικὴ od rze-
wiska ἠθος obyczaj od którego rzuca pochodzi
przymiotnik ἠθικός obyczajny, okazuje nam
te, obyczajowo cyfliczmyślności, która nie jest
miejscem moralnym życia /przyp. Te same na-
mies nazywamy także, "moralny" od łaciń-
skiego przymiotnika „moralis” obyczajny.
Nazwa rzecha: „teologia moralna” wy-
raża wra. chrześcijański charakter. - jej nauki

45

nie znane-y.

Etykietalny-a-e pełen etykiety, ceremonial-
ny „Melanie odpowiedziała kimurze,
etykietalnemu tonem” 2. Kawk. 4. 276 „Włókn
był bardzo uprzejmy, ale chłodny, etykie-
talny” M. Dal. Białe nura. 215.

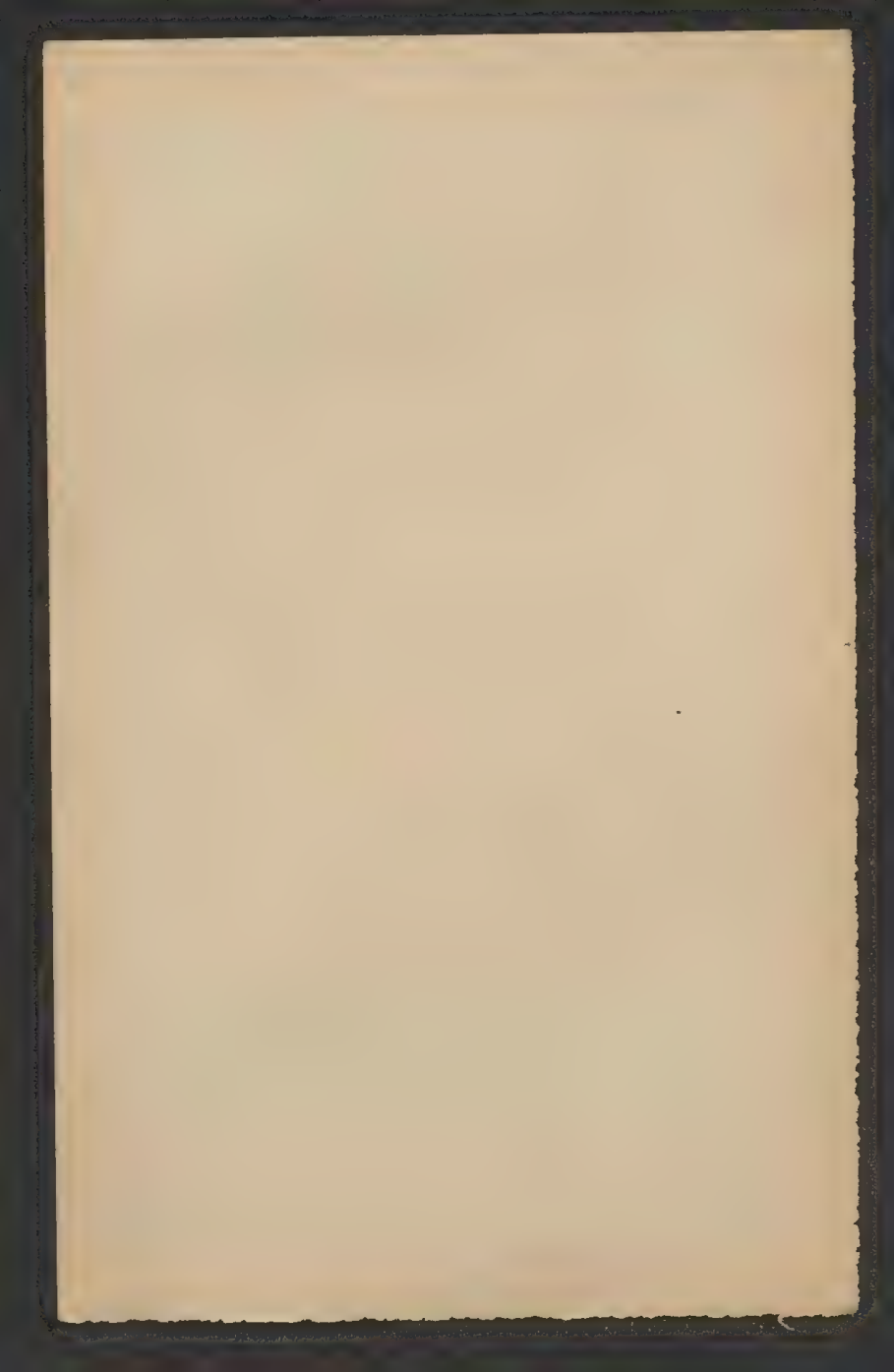
Etykietowany-a-e opatriony w etyki-
etę t.j. kartkę z napisem „Należy wystrzegać
się srebrnego półmiska, które i etykietowany
butelki, to chwały czapki wai przed bro-
datym lichwiarzem” 6/ Dziennik. 5. 11

Etymologiczny a-e. w etymologii. wywo.

Dzięki krótkości wyrazu, Będnie
to słownik etymologiczny języka pol-
skiego, a celem jego wypracowanie się
do pojęcia nauki o języku.
"a wśród nich. oświeconego" Będnie
Słownik 23.114.

Etymologiczność - at - zaje stała się. a
chodzą etymologii, krótkości. „ Etym-
logizowanie jest zjawiskiem bardzo u-
nas wypracowaniem, obawa się ono
braz najniższej chodzą nauki o
podstaw naukowych. „ F. Chmiel. Niewa
2.240.

24
Ewangelia - i. z. z chwila przy nazywaniu świętych,
gdz się czyta ewangelja „Ma jistemu na sie.
bie xcam się spóznita dris do koscioła. Wly
otwóć sobie, przyratam po ewangelii” 11.
Bat. Kłwy 12. 215 z przyp. „zdrową głowę
klari pod ewangeliją” = narodzić się na-
wiebernictwem „Ja. jabyśmy miał, mo-
wiąc po narzemu - zdrową głowę klari
pod ewangeliją?” J. Kraw. 33. 89. 11

Ewangelionka - i. z. z krikika nawię-
rza w sobie czyty ewangelje „Tiemony
krikik co mu się nastrożyła po elemen-
taru, była Ewangelionka,” J. Kraw. 58. 14.
„Obchodzić się ewangelionką i krikik
do nabokierstwa” ib. 71. 15

Ewangelionny - a. e ^{cznie prost.} z ewangelionny, nie-
myhny, prawdziwy jak ewangelja „Nie tre-
ba szukać ewangelionny prawdzi w wia-
domostkach brukowych” Z. Kawk. 4. 255.

gab. uxy i' nat. axnye Ewangelija

3 „Przez cały wiek metody ewangelizacji uległy bytła zmianom” L. Kawał. P. lw. 1887. 200.

3 "Trois, l'ancien surnie w jachie odstawaty sig
niemiasty ewangelicane" A. Petri. Krow. rans
i'let. 15. 610. t.j. wypowisze w Ewangielisch

11). "Sy mogała powrócić aby to dobre i pers-
cive. Adasieko kładło tak dobrowolnie
swoje sąsiedztwo pod ewangelic, a głównie
debatowali na d. tem. Właż jest to, owoż, &
ktoż myśli iż kienic" - A w. m. Woty. rob. 153.

ewentualności i z. lat. przygotowania, praw.
dopodobieństwa, przygotowanie nie po-
mógł być tylko gwarantem w po-
zatem okazało, iż i drugi, powoli jednak
oswajała się z tą ewentualnością, i w.
wień 1878. 43. „Gdy w ten sposób do aty uniósł
przygotowywała krakus, tej uciążliwości
ewentualności, przeciwnie, przez głowę”
Isto waw. 3. 58

ustąpić z uporu, a Witold opuścić z pro-
teuszy? Minister rachunku i na takie ~~ewen-~~ ewen-
tualności musi być przygotowanym (A. Gode-
Ost. lata Witolda 213

„Potrzeba było wyzbroić wyprawy przyobiecując
horosy i temu zaalarmować Polaków, również
jak i Litwów, ewentualnie wywołując jawną roz-
stawianą a dawno uprzedzonym konflikt
pomiędzy stronnictwami i wreszcie narodzić i
kwaśnię” ib. 297.

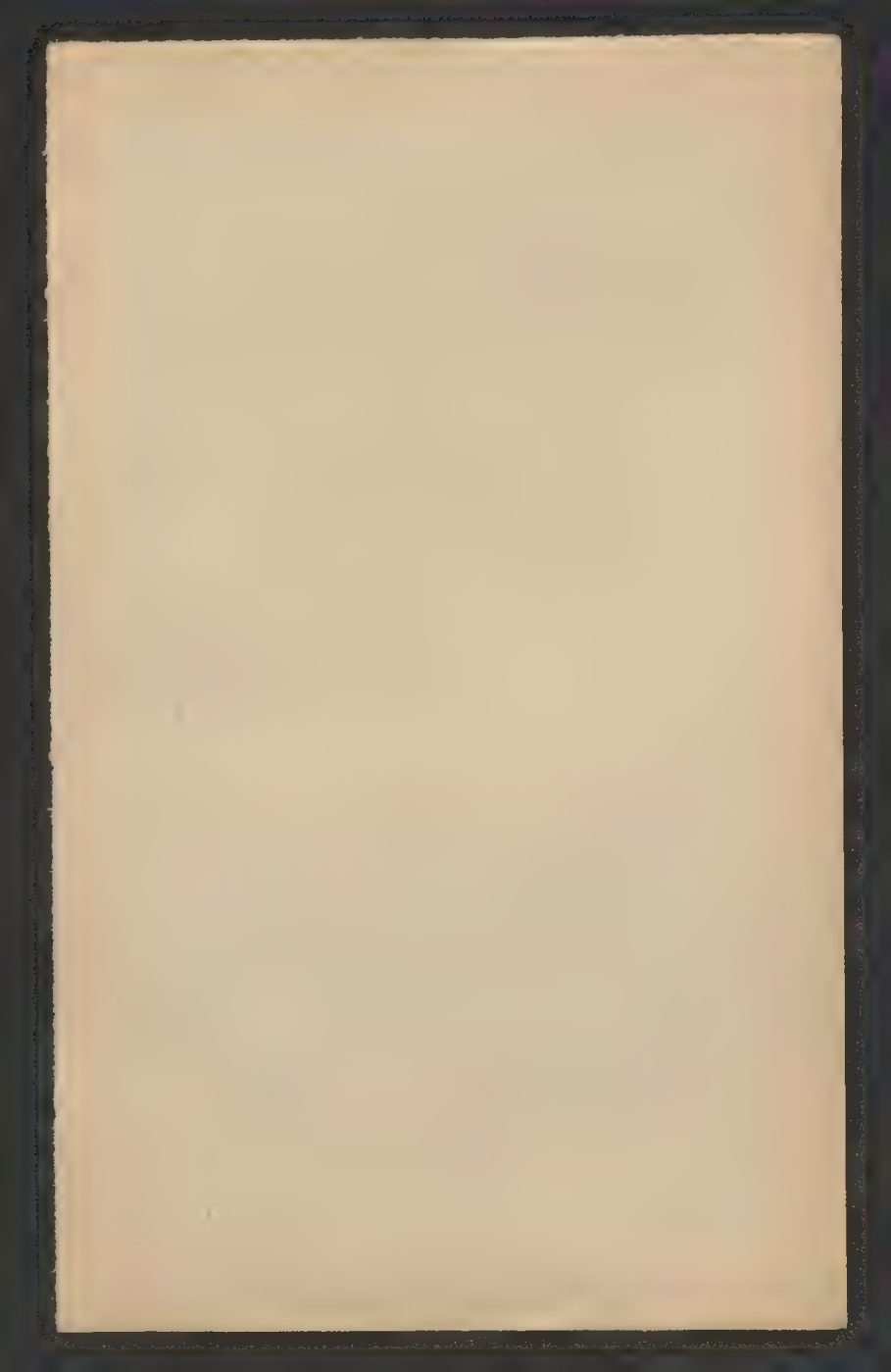
„I dalej: Choćby odwrócić w nim od rządu
pewną miarę - postanowić niebezpieczeństwo
ewentualnością zapobiedz jemu (A. Gode-
wal. Bismarck 23. 244.

„Co cały Polak dyskutowało nie przed, ale
mi, rozbić się wady ich i przynajmniej, kantana-
cja się nad tym, jak ewentualnie
bow togo lub owego może przynieść (A. Gode-
Ferd. Dostel Przew. nauk. i lit. 15. 344.

„Ia myśl nie sprawiała mi takiej przykrości
jak spodziewana ewentualność sukcesu nowych
wypraw i rozbicia się całej sprawy a i to u
fajni (A. Gode- wal. Bismarck 23. 256.

! Ewentualny „Nagrońd rozdano wprawdzie
 Dużo, ale nie były one karkuszące, gdyż małe
 fundusze towarystwa wypisowego i niepo-
 woli ewentualnego **powodzenia** wystawy
 nie prowadziły na większe premie” (Znis
 Dłuski 23. 209 „Czy ojciec sądzi, że moje ewen-
 tualne małżeństwo należy do naszych spraw
 majątkowych” M. Gawat. ib. 244.

„Syn jego miał dokumentnie przyznaną
 część córki Jagielly, jedynaczki, a z nią ewen-
 tualnie i korony Polaka” A. Brown. Ost. laka. Wi-
 toś. 114.

Евусіа - і.

Евсіа - і. Евусіа - і' ждб. іміі жбріца Ева.

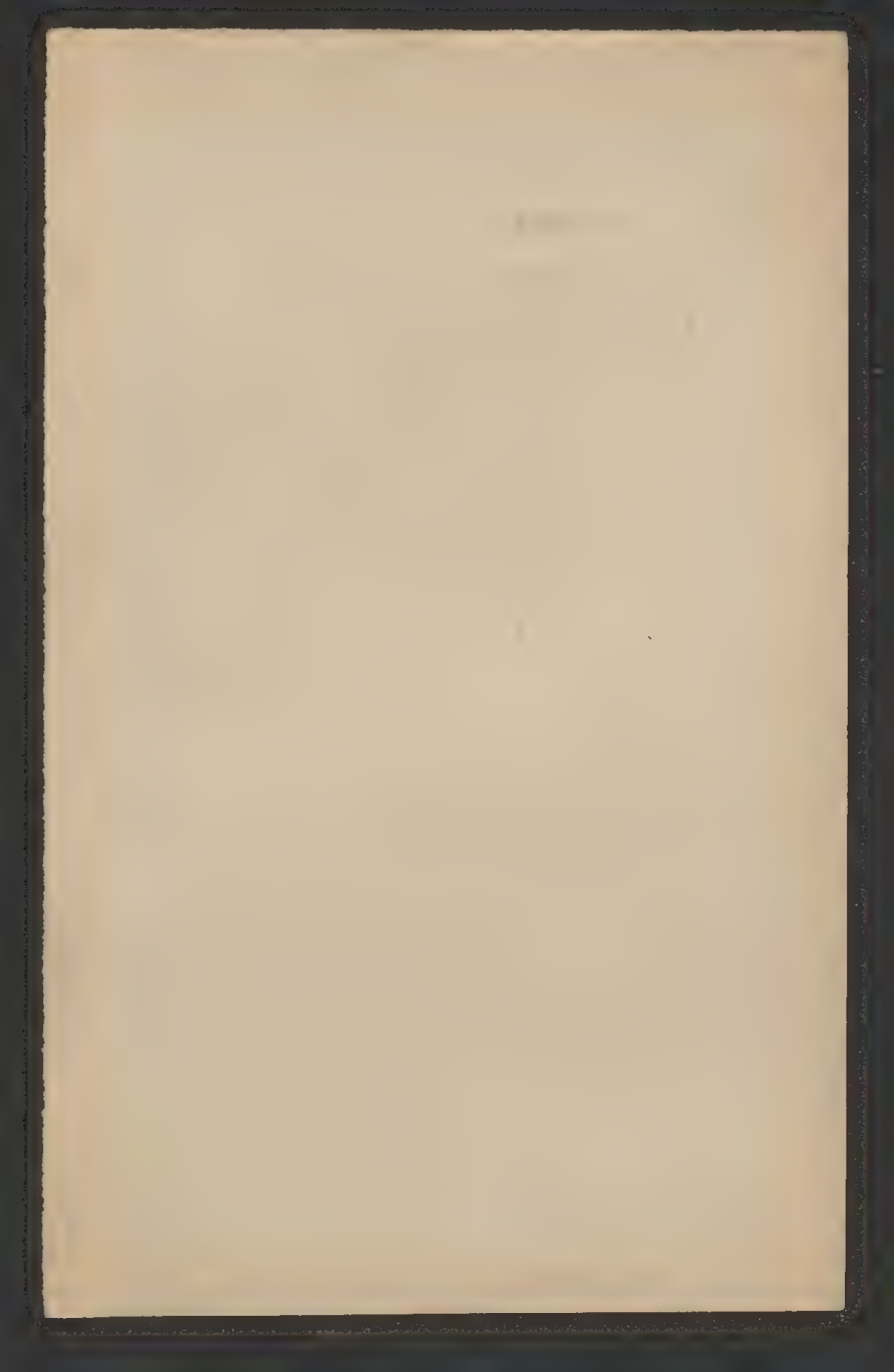
„На једнуу квіцу востіа сидіста Ева
віа” М. Сіенк. 9. пол. 1876. 20

Евеліа - Евелінка - і. ж. іміі жб. Ева

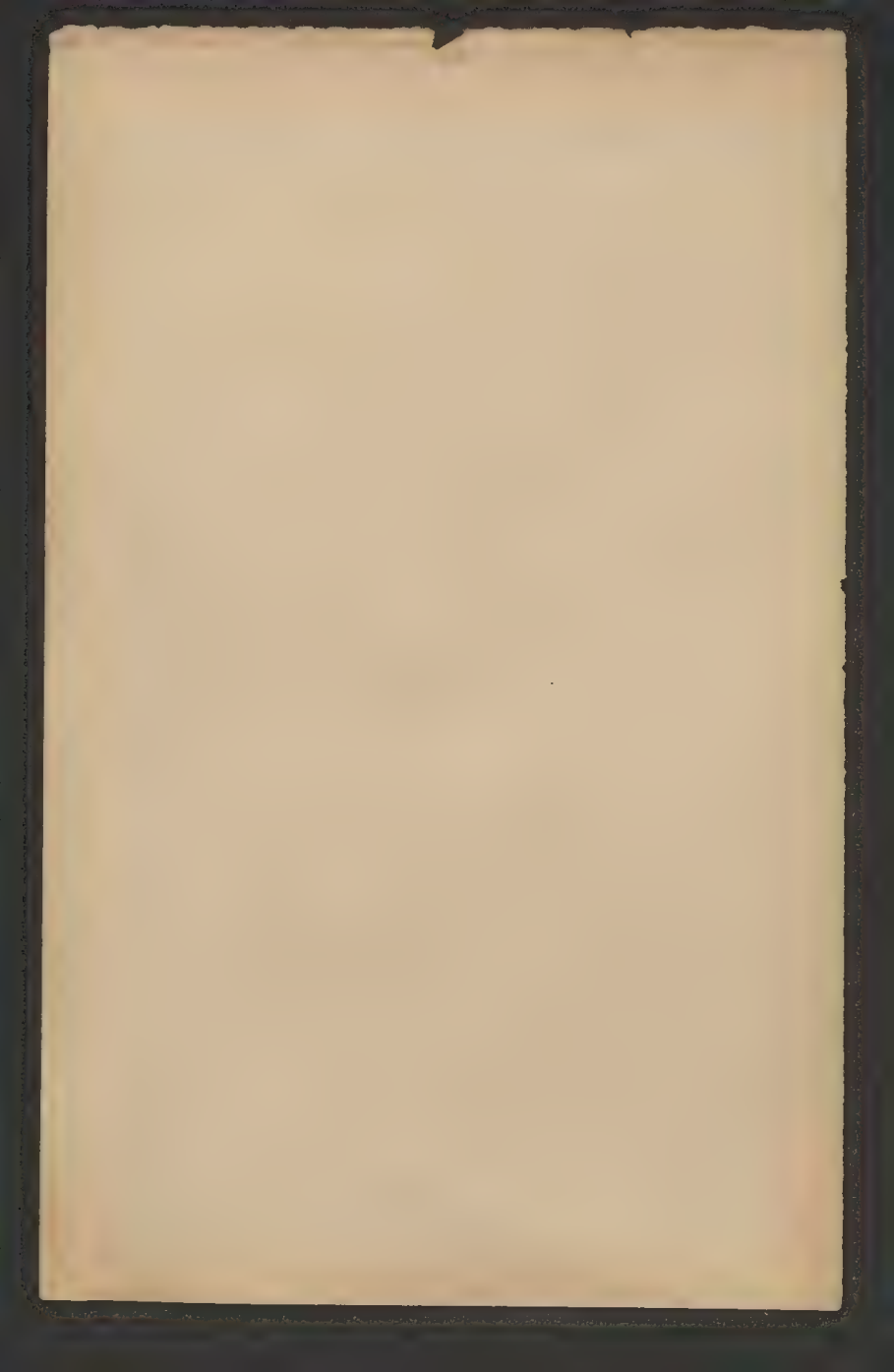
„Дла Евеліны најѣт і умеловаѣт цалѣ
пріемре піѣтв” Ас. Ві. 5. 195 „Але до Ево
лінка і слово жовуе, то она, і” Д. Дол. Купр.
16. об. Адаміа.

„Туті, јѣ быта Евусіа іт пріахуа
весауаіа” Д. Дол. Гіл. 1. 47

„Евеліа быта а. ахуахуахуа аіеліаіа а а
тум дворуа” Ж. Крав. 59. 116.

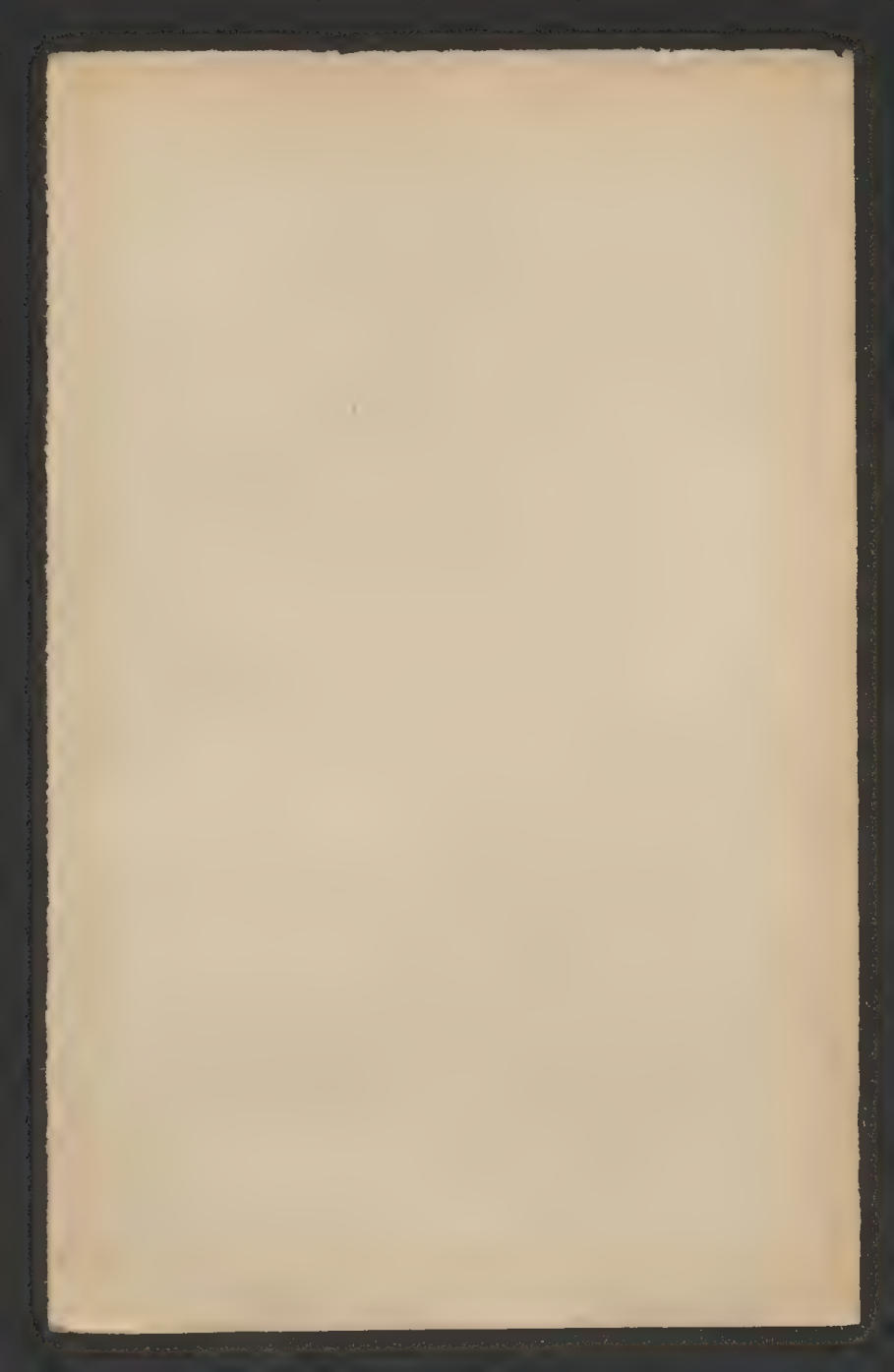
Evidencijski je to podrazumeva, odgovarajući kao
naše "upravljanost", to klijentima omogućiti od
tako kapitalnog poslovanja - odgovarajući "doktorat"
evidencije "dijete". Al. br. Fr. Društvo 9. 4

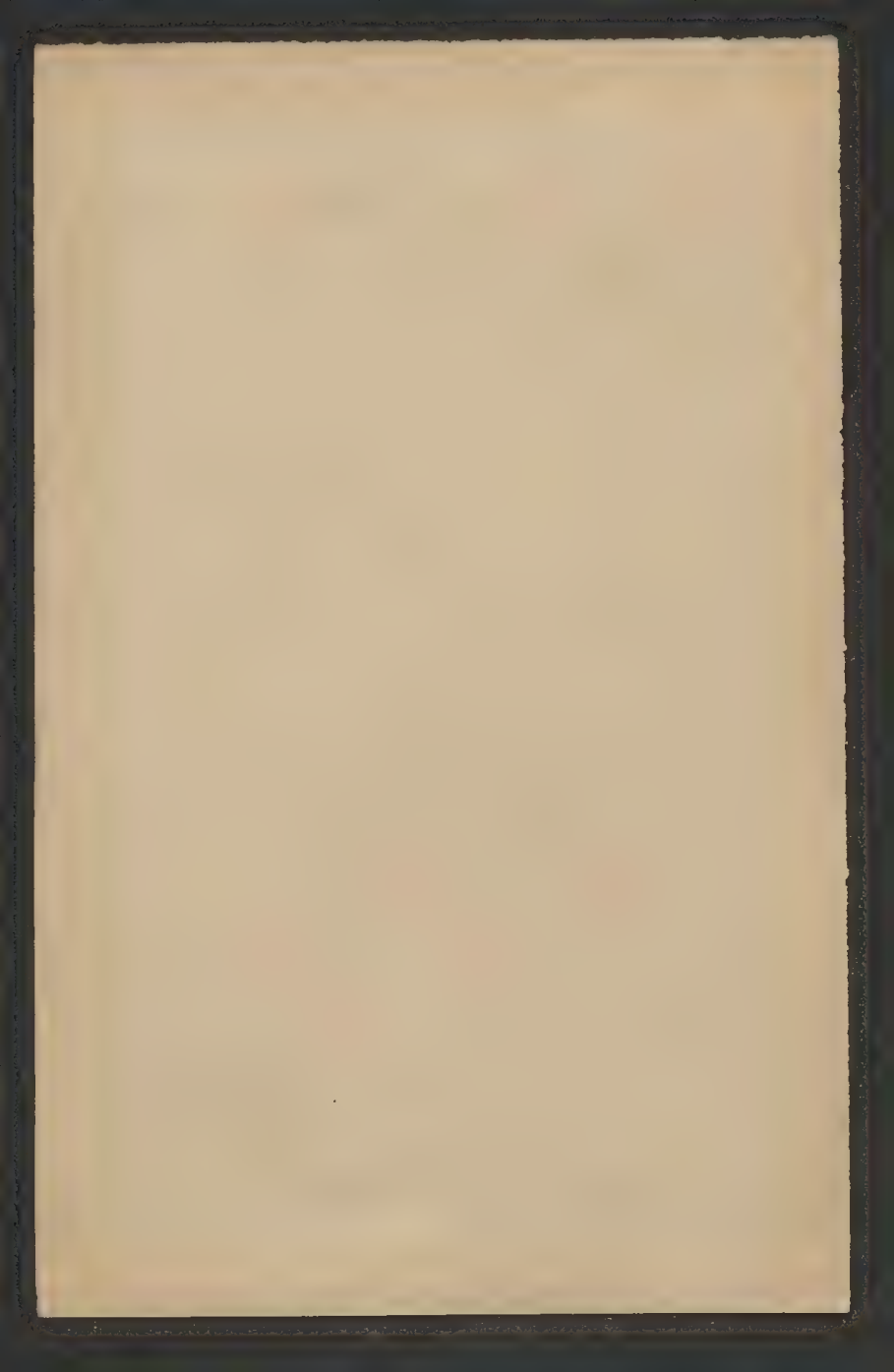

Evolucja-ji. k. z fig. porównanie, Tak u-
niat podinau batem rumaki, nie
wsiadajacy do powozu nie uwzgli kma.
leci kilka sekund czasu, żeby powóz
nie robił naprzód i w tył niestannych
evolucyj "A. Wilk. Fot. 1. 104.

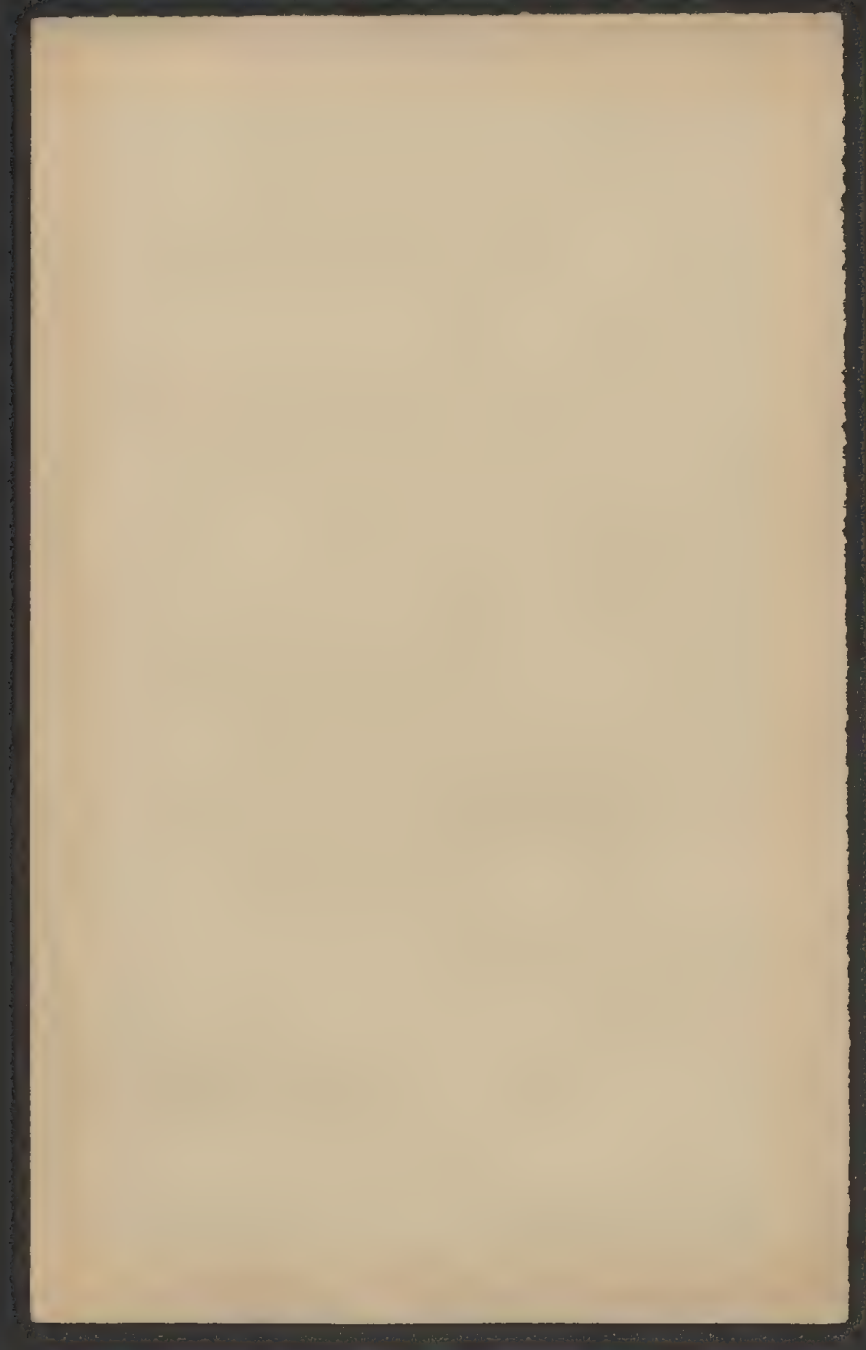

Fabjan-a. m. inni wprui Fabcio-a, Fabku
bka. m. xdb. „Pan Fabjan wyredowy z piq-
tej Mary, zapuścił brodz.” J. Kwan 29. 9 „Nie-
chajcie i z rei do tej slianej Maryni, ale
tobie panie bracie..” ib. 104. „Mama wybie-
rata iż do nich z winytk. — Ja! Fabku? w
inni ojca..” ib.

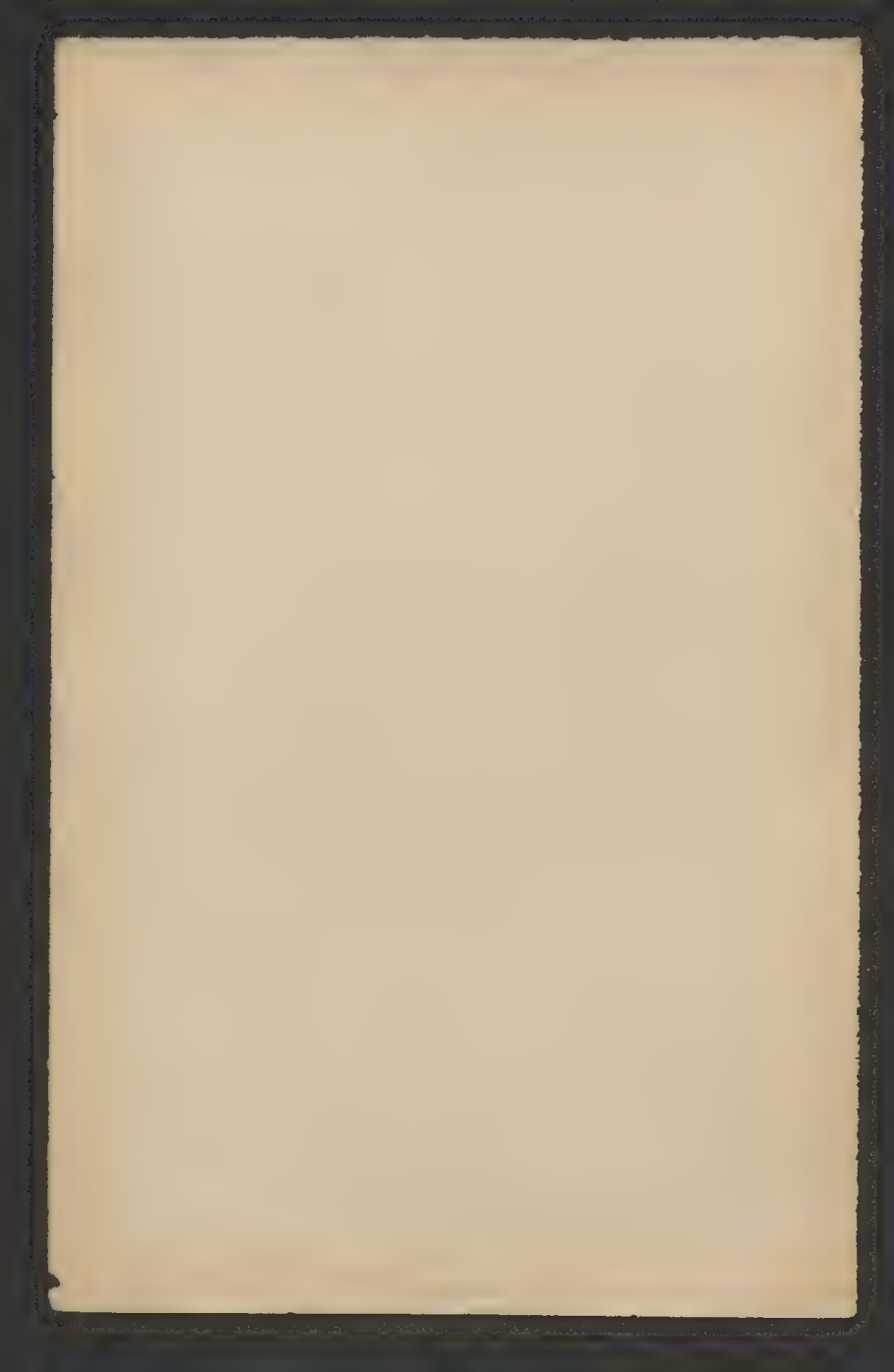

3th
Fabryka, z tytułu m. & białka, w znaczeniu
osnowy, treści na której osnuty jest dra-
mat lub powieść. „Głównie jego, powywa-
jące ciekawą fabulę i barwnymi opisa-
niami, z konieczną wypowiadającą go-
rą polityczną, witalną i literaturę wpo-
wiedzi” Echo m. i k. 4. 207. „Z niemi-
nym tytułem i powieścią, która i w
tytułach powieści fabryka polityki co kłosa-
chach wytyka białko, nie jest powieścią.
wszystko mi chwili do namyśłu” G. lwow.
1887. 129. 4.

7
Faccija - i. i. ki mu xlv. facija, rancik,
wopila „to sa widim takie fac-
ejdi w ziwi na otomy kopijki ko-
voni zapelusia kalendarze" kow. swiety.
1871. 67. 4.

Facet-a. m. ty miś. posp. figura była jaka, wy-
nika który się wzięwa mówią o kims' z to-
kowania ciem "Fawle" ^{lub pofale} wzięły ze sobą
jakiśgś faceta, którego nie występowa." ^{Licha figurka}
Kiev. lwow. 1886. 148. 4. „Jakis facet przynioś
nam artykuł humanistyczny, i w kamien
za to kicheni jego zawadziła i tegoż na
stoło sykonę" Kiev. Swiet 1872. 62 „Do J.
zinniki i latywniś uij Facetów uprosz-
x iurnaku, jak labozi" ib. bi. „Sobiedusz,
w domu? - A ja.. ale panie jawnie się strójg.-
„Wachomit, Facet! panie się strójg." S. w.
Tyg. M. 2. 6. 117. Facetka i. i. kobieta z
którą się jest bezceremonij, Smugino, co
to za jedna ta krasotka, co się tu kręci?" i.
Wilox. Wieh 1878. 280. (1)

Facetus ¹⁸⁸⁰⁻¹⁸⁸¹ n. m. sy. um. jowjilista, nowic-
cy faceje " Facetus i jowjilista umier,
sukcesy 7 ulamie i sukcesy 11 i 12 ulam.
Jest. Seriu. 2. 31. " Antycta jecho kawierysy fa-
culus był wyborny tak co do gry jak face-
i co do spiewu " S. mar. 1885. 199. 3.

Frederick a. i. wstąpił w świat
„Hrabia August popularny tu pod łobu-
kowsko-frederickiem imieniem Guca”,
Gaetka "G. u. 1882. 249. 2.

(1) „Co to na numer? - Dziwimy się nie w
żadnym pytaniu. Co to na facetka? - propra-
wia nie - facetka? powiada Dziwimy się. To
niezgodnie z prawdą. Facetka propra-
wiedzący ten to już taka nasza wesoła
artykułowa gwara. Dama stylizacja, jak ja
nazwano „numerem” i „facetką” - wdowcy
niezadowolony i dany dyktando. Toż
już było kawale na jej delikatne wesoły
i wstąpił tu i tu „Sewer Wieś 1885” 267

„Może ty i powiesz mi więcej: spróbuj z ciebie
facet i lubię ci na to. - A ty, jak widz, jesteś
zabierający numer i kawywaś mi na pro-
wadę bawie” ib. 278 „Ciekawy facet srepta-
no” „Sewer G. u. 1887. 96. 2” „Czyli nie mo-
żna znaleźć paru facetów, którzyby chcieli
razem z nami groć?” „Sewer ib. 101. 1.” „W ka-
dej sprawie po większym części bohaterem są
iżo i bohaterkami wesołe facetki” „Sewer
ib. 89. 48. 1.

Fach-u. m. wiem. Najznie jukicem sig kto wro-
 gotniej oddaje, specjalnie „Wiem, że jest
 bardzo zdolny w swoim fachu” M. Dot. Sur.
 lit. 3. 326. „Czegoż kisi jenne nie wiem jutro
 mogę sig dowiedzie. So jest mój fach” H. Krasn.
 D. Dot. Sam Sam 39. „Dobrego charakteru krasz-
 czego swój fach, opłaca si mu, i bardzo dro-
 go” J. Jurek. Now 1882. 358. 1. (1)

Fachowcy a-e oddaję sig pewnemu fachu-
 wi, specjalnie z chemi oberannuy „Zawazni-
 dai sie nie fachowcy chemik, wiedz sig nie do
 swojej rzeczy” M. Dot. ^{bloky 12-347} ~~Sur. 347~~ „Truba
 myslu o drugim sekundumie. Stosun ma przy
 prawadzu fachowcy, jak mowi, pana Sieraf-
 wipki” D. Dot. Sam. Sam. 203.

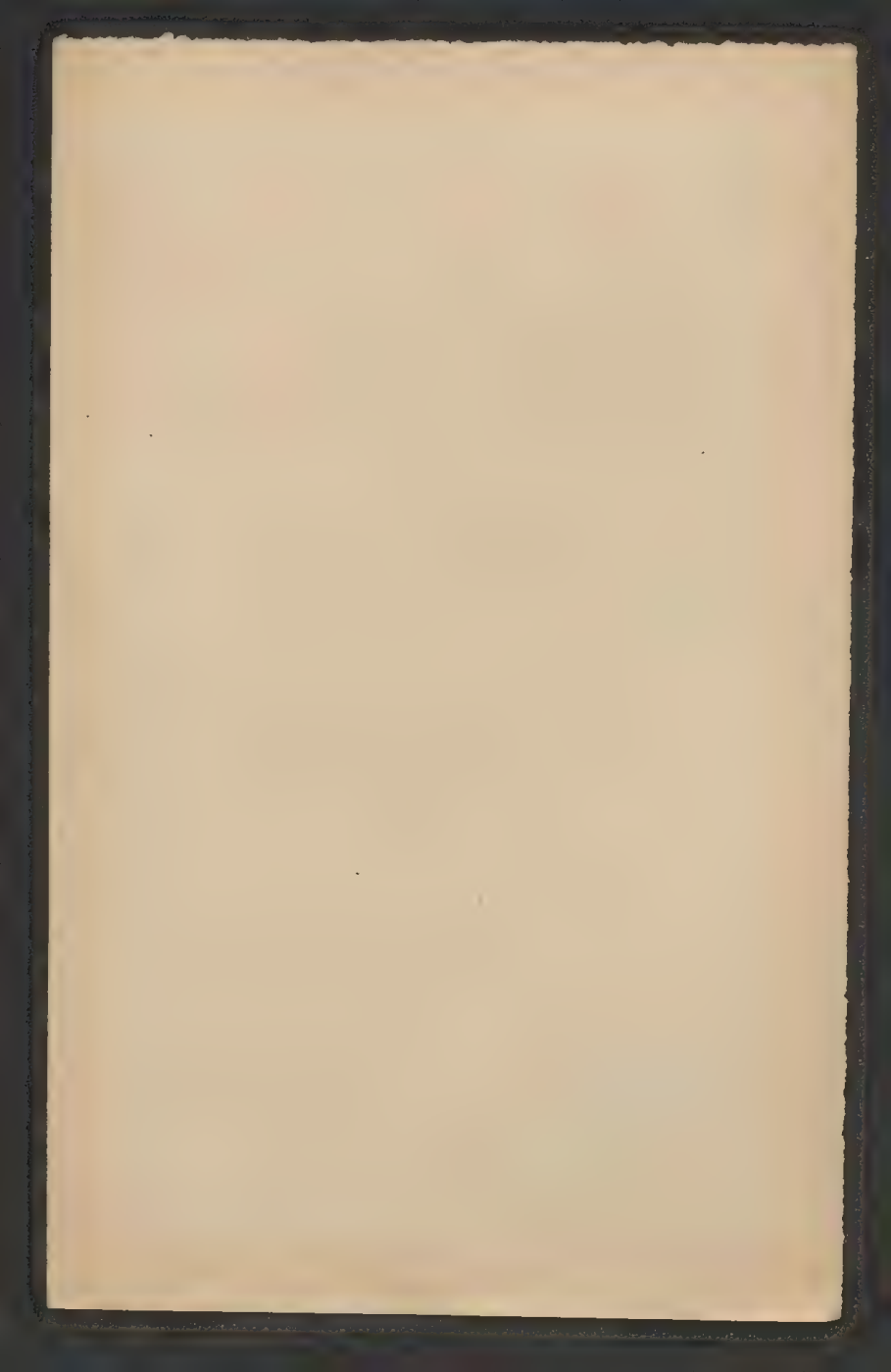
(1) „Si to fach byc zdolniejszym” Krasn. Swiat, 1876. 60. 3.

Fachowicz-wca. m. chlowich oberannuy z pew-
 nym fachem, biezty w nim „Zakladu posiadaję
 aparatu administracyjne stowimo z wybra-
 nych i wyprobowanych fachowcow” S. Now.
 1884. 285. 2. „Kady fachowicz, zwaz, krasn,

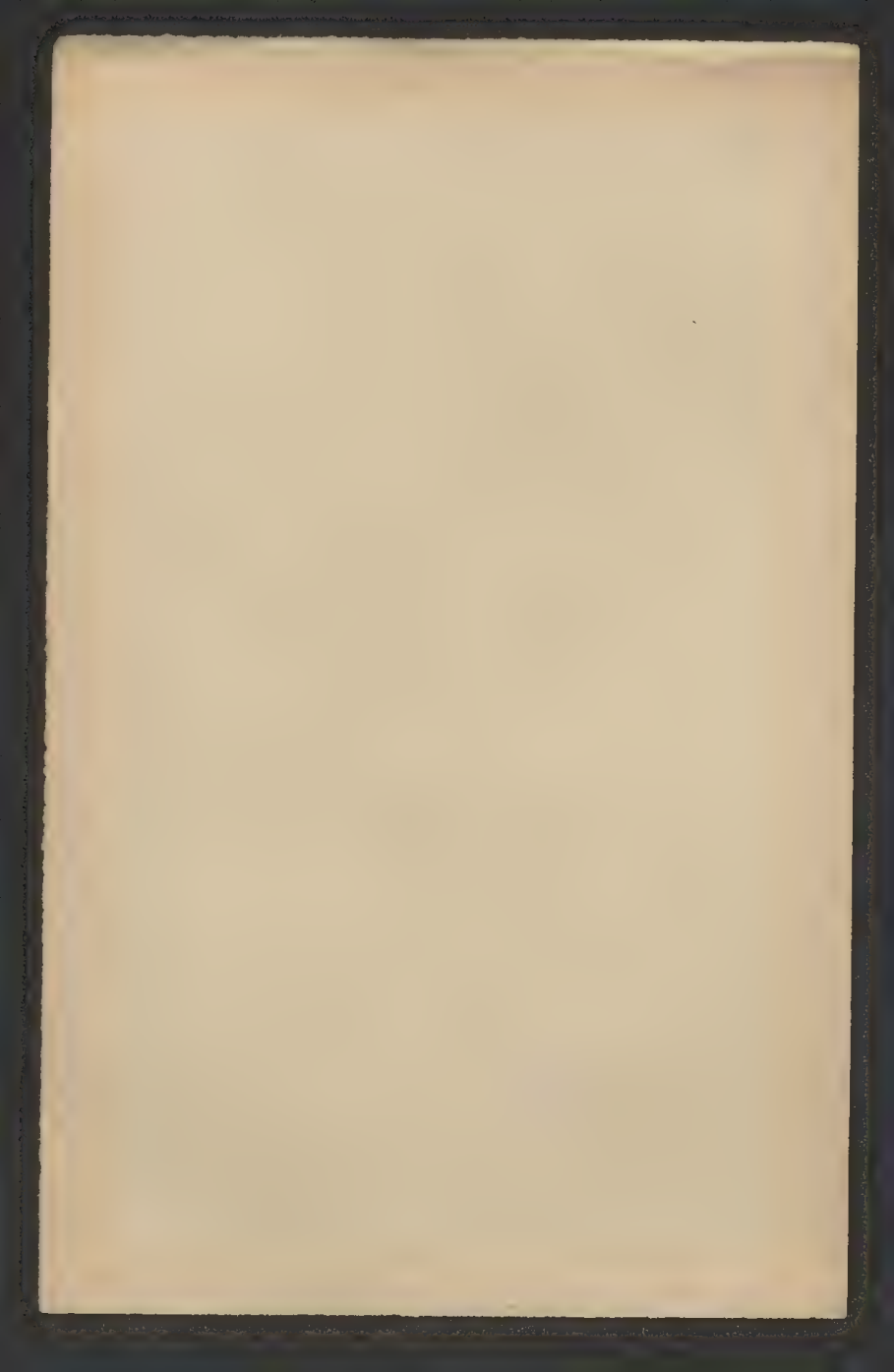
Kolarz, ślusarz, każdy kumyta naszego potrzeb
kuje, bo bez tego nie sposób " Wiek 1885 132.1

Papla

Fapla - i i. faple oio um wargu obwista, w ogóle
wargi dolne u pśio niezgłunij ggaruio spozp.
grub. twarz, morda „Nawracie jak przytę-
pić do nogody z oberwistą? Na Speiszetle
jego papli niema. Bóg wie jakby ja takso
wał "A. hr. Fe. Dz. 11. 16. dostał w twarz 1 ob. / um-
ie 12. 137 papla

Faputa-y. — uokgoj, uio'otoga fupiva, uando
 uard.uro „ . uavvateh Dobiy intabisi,
 Iux faputa ptavko, prappravna" M. Mub.
 Nub. litv. 1877. 2. 106. „Faputa byt do uivro
 go, avu ne slotem sereni" Anan 1885. 55

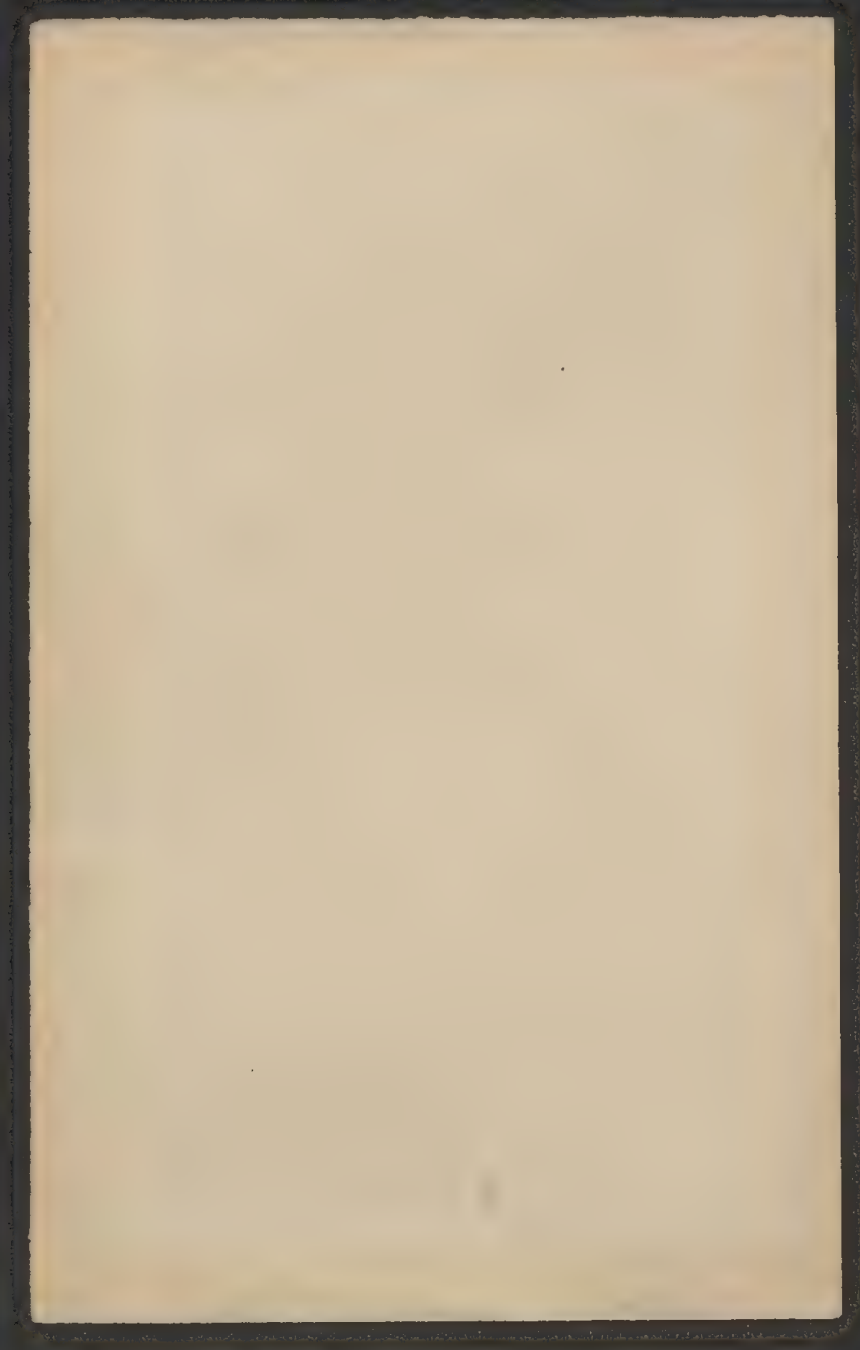

F. 2925-2. m. d. um. pogardl. stwężny, wlochy

"Stęży nie trzymaj, obchodzą cię niedziennie
fagorami." 9^{ty} Kw. 64. 47. (1)

Fagor. 2. m. kardobl. pour prekręst. fagor.
stwężny "Liścik ten postat, pour fagor.
stwężny u niego stwężny jest lat kitha" Kuv
Swięt. 1876. 25. 3.

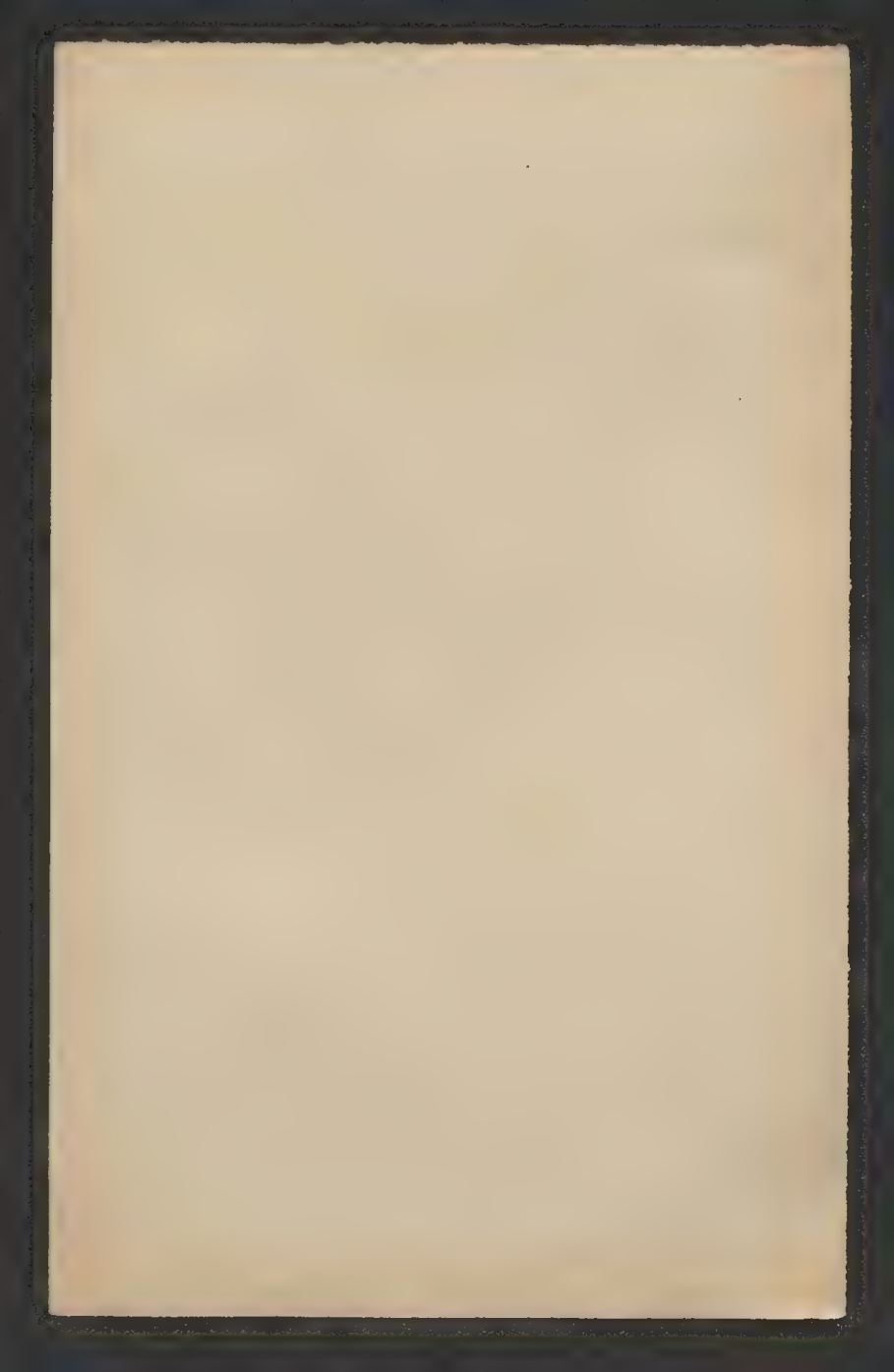
11. "Czerwony i. dha, stwężny u niego jest ten
kuv, i. u niego jest ten kuv, u niego jest
kuv" Kuv. prodhor 3. "Nie cienji go, nasy
wa go fagorami wrobiaio" M. Pal. V. 18. 18.
i w Kuv. ten nadaje wrobiaio, pogardliwie
nasywa fagorami."

Korken. q. 336

Fajecny-a-e od fajki. W półotkach pa-
wala ciemności, pow. dyu fajecny najsta-
rzej używaną" Am. Wi. 5. 208.

Fajda-y i. "Fur' ja was nauwas!.. to was
ten tak voprusit. jak cygarishio fajdy...
ja nie bzde was glashet.. o' me" 11 fer
1. bl. ?

Fajerwerk-u. m. & fig. „W tych oknach bez
głębokiego wyprawy, hudał niestanny
fajerwerk.” J. Kraw. 46. 9.

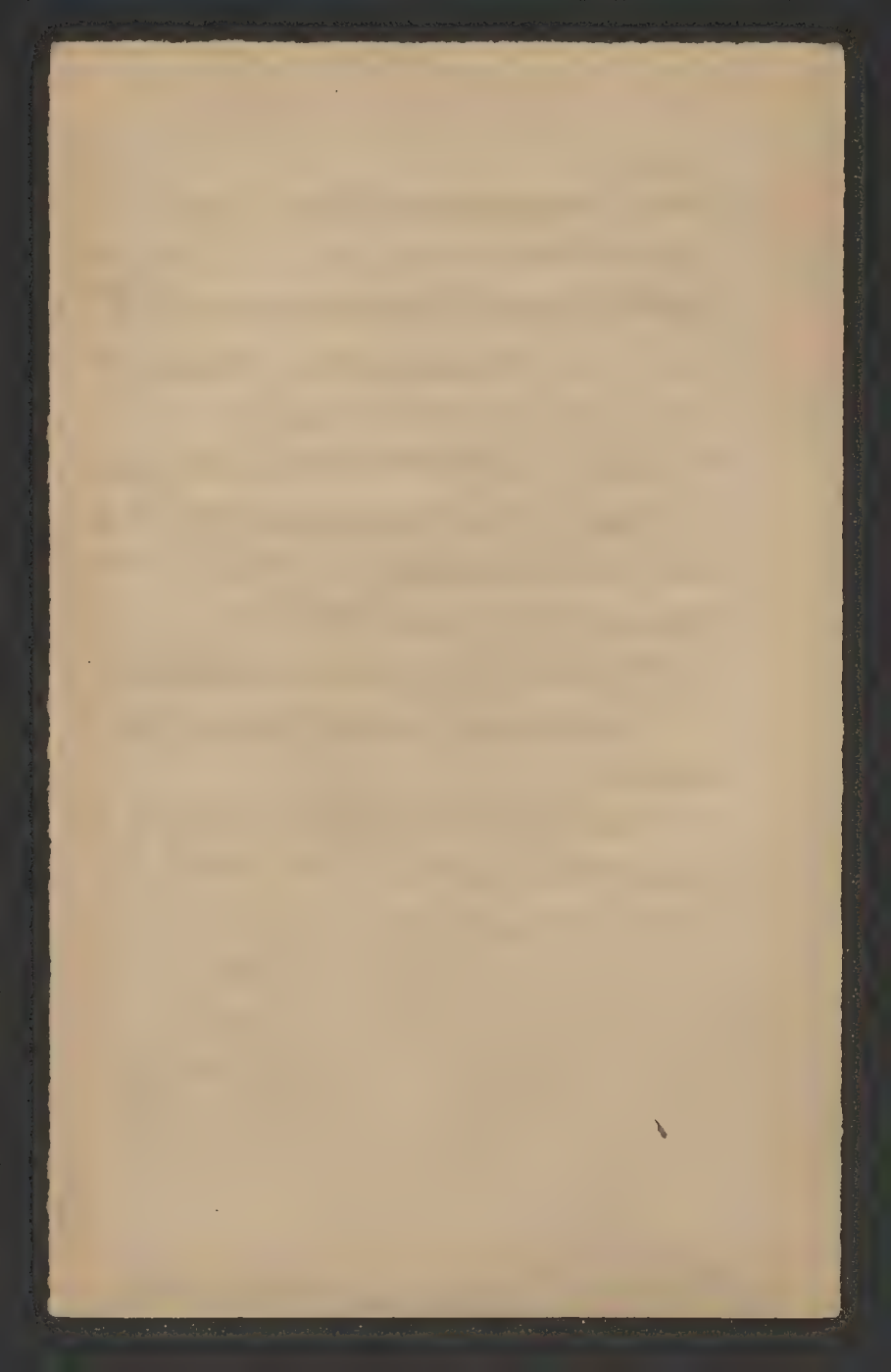
11

Fein

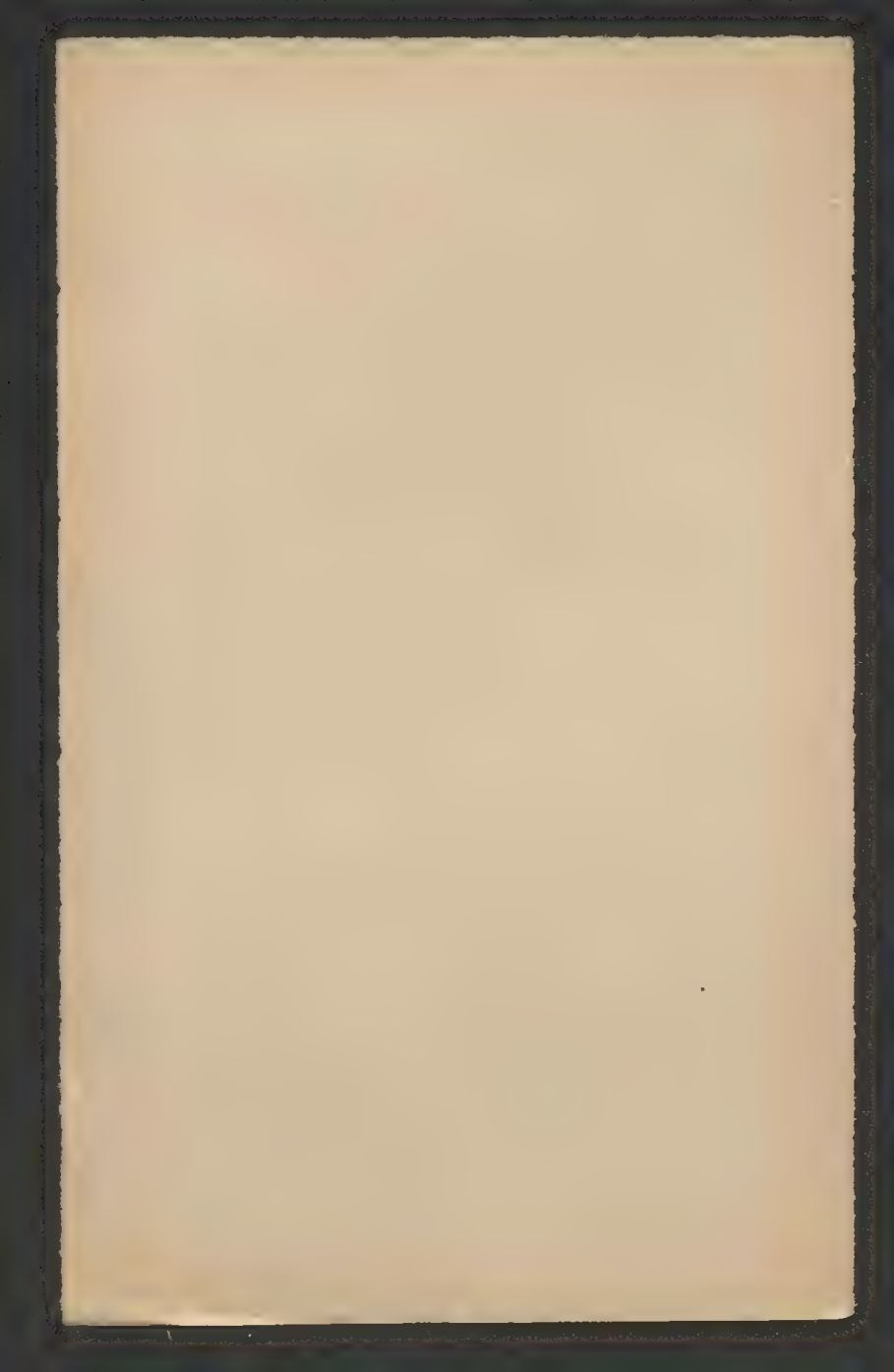
Fajny niem. jako przysłowek: Dobre, czyste, darko
nale pod każdym wagie. em. albo jako przy-
miotnik niedom. Dabny, czysty doskonały, t.
Fajny-a-e niem. praw. galic. „Uwaga! Wiad
była Galicji, jak ułit tu, i byłaby ta-
ka: ze oia ha.” Djab 1882 19. 2. „Ano, mowa
co mowa.” Fajny porządek, daktobóg.” Rör. Dou.
1882. 46. 3. Fajnowny-a-e w temie znacze-
nie praw prus. xi Chetm. i Swięc. A. Krasnow. Stron
w Alb. niel. 301. Z tego rzeczownika Fajnownik a
ni. Fajnownica-y. i. elegant elegantka. A.
Krasnow. ib.

(1) „Gdzieś zginał ten przepiór. Słuchaj, bo to
Fajny byłby burmistrz” Słuch. 1883 3. 3. Na
biedzie praw. Fajny, piękny i roześniony”
Krasnow. a podręcz. do Satr kl i kw. 187

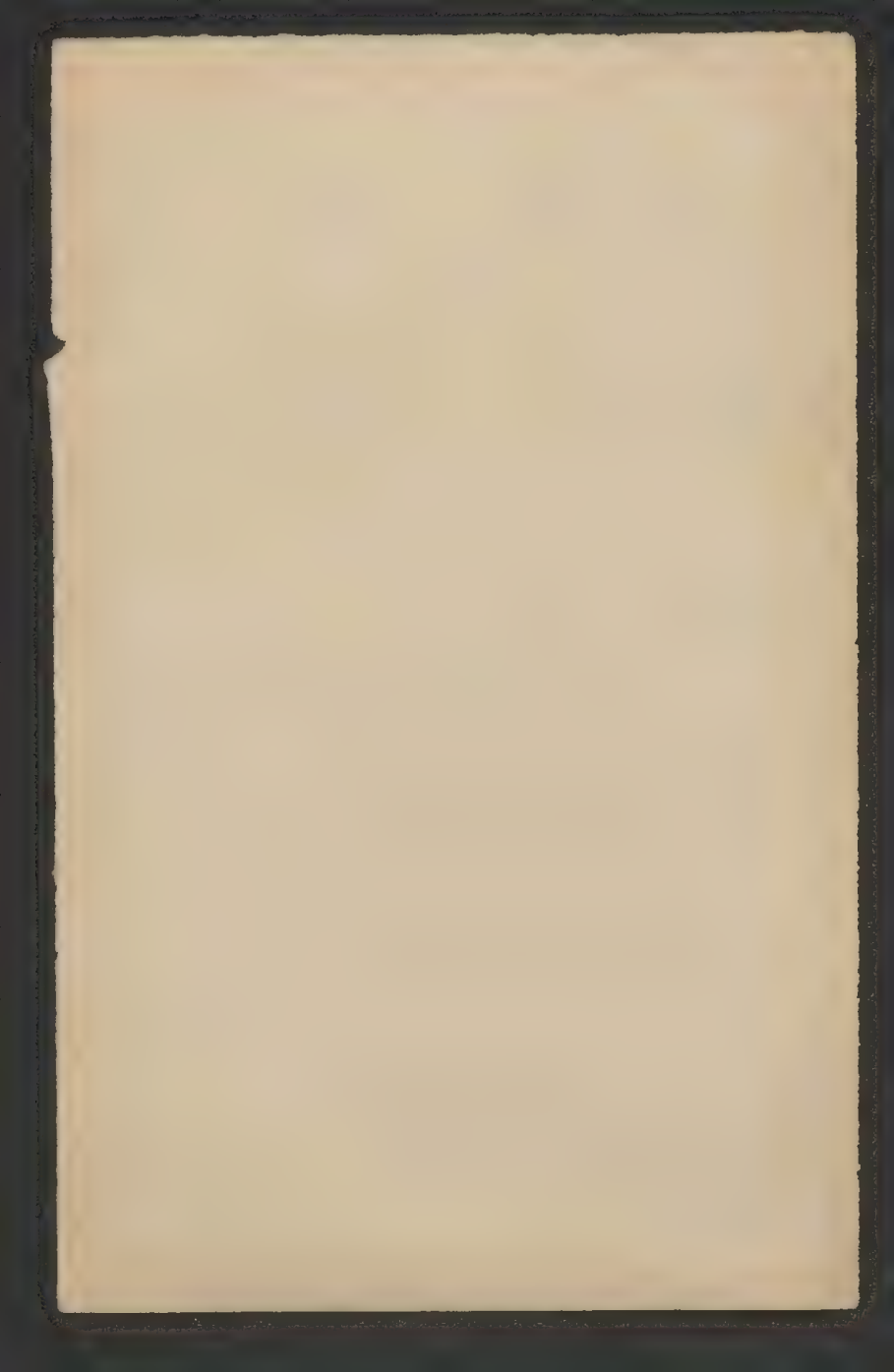
(2) „Wielkiej pan bogatek zobaczy, brataniec
i wopoti”. Dni tygodnia Krasnow, volub fejn
Gf. Niem. 2. 237.

75
Fakciki. u. m. ki-ów um. drob. malowankowy, dro-
bny fakt „Muśkwa Drobnych fakcikow,
słów rżnomych niebawmie, na które da-
wniej nie krowóitaby nawet uwagi, pada-
to teraz na przygotowany grunt, i kasta-
to się jedno z drugim, w coraz wyrażniej-
szy kształt obrotowego podziwienia” Haj.
G. kw. 1887. 164.2.

Fakelcug - u. m. gi. m. uicm. pochod z polsko-
Dniau, ituminaya rżenna na xesi' cy.
jz, wielko-rżen uwagałai fakelcug z p.
cerowcui latavusiam" A. Wilk Wiel 1882
267.1.

Fakt u. m. kly i kta m. rzech dokonana, spol
 niona, pewna, to co sie stalo niewsplywie,
 zdarzenie, wypadek. Faktu negowac nie
 mozesz. "f. k. s. v. Dzieła 9. 21. "We wszystkich
 prawie uniwersytetach niemieckich liczba
 uczniów wydziału teologicznego nieustannie
 się zmniejsza; dodajmy do tego właśnie
 teraz najgorzej się obywatelstwa uwalnia
 ortodoksia z liberalizmu, a znowuśmy
 zmniejszenie fakty "f. k. s. v. Dzieła 1877. 146. "Zi-
 witem uż nievar, że praw tat. do nikt o tym
 fakcie nie wspomniat... dla tego chęć opi-
 sai zdarzenie to. "f. Dziełk. 8. 358. "Zakłada
 uż że nikomu sekretu nie wyda. Jedynkie
 faktem jest, że tegoż wiekora powróci do Ma-
 tusowej i soptata jej ws'na ucho "O Pol. Wro-
 burka. III. "Hermannen jest faktem, że zepsu-
 cie zszklyło uż znowe z wielkich tyłk
 ognisk, które znowe uciastami "f. k. s. v.
 72. 86. "O odrykaniu tego spadku uciastami

nocenas jako o falcie nadkrywejinyu u
rocznikach swej diastole: "J. T. Kras. wiek
1878. 66. (1)

/Faktycznie, „Rada królewska stała
 Rada nie przewodziła z samych stron
 nihow biskupa i biskupa faktycznie
 „radzi królestwu” A. roch. rew. nauk.
 i liter. 15. 8, „nie różni niepełna.
 powiązł myśl i wbrew wszelkim po-
 wzięciom urzędywistni ją fa-
 ktycznie” Quis Stavar 23. 170. „Zamiat.
 urzędowie wprawdzie nie w piśmie a
 faktycznie w niedziale” Wiśn. 1887. 128. 3.

(2) „Prawa tatarów i prawa sędziowskie
 posiadają Zbigniew faktycznie władzę
 w królestwie i mógł ulepszać cnotę
 opowiadano” A. roch. Rew. nauk. i
 lit. 15. 97.

„Że Rada nie przewiduje konsekwencji roz-
 winięcia w bliższym czasie akcji wyjątkowej.
 o tem świadczy fakt, że stan liczebny wojsk
 coraz bardziej rośnie” Wiśn. 1887. 226. 1.

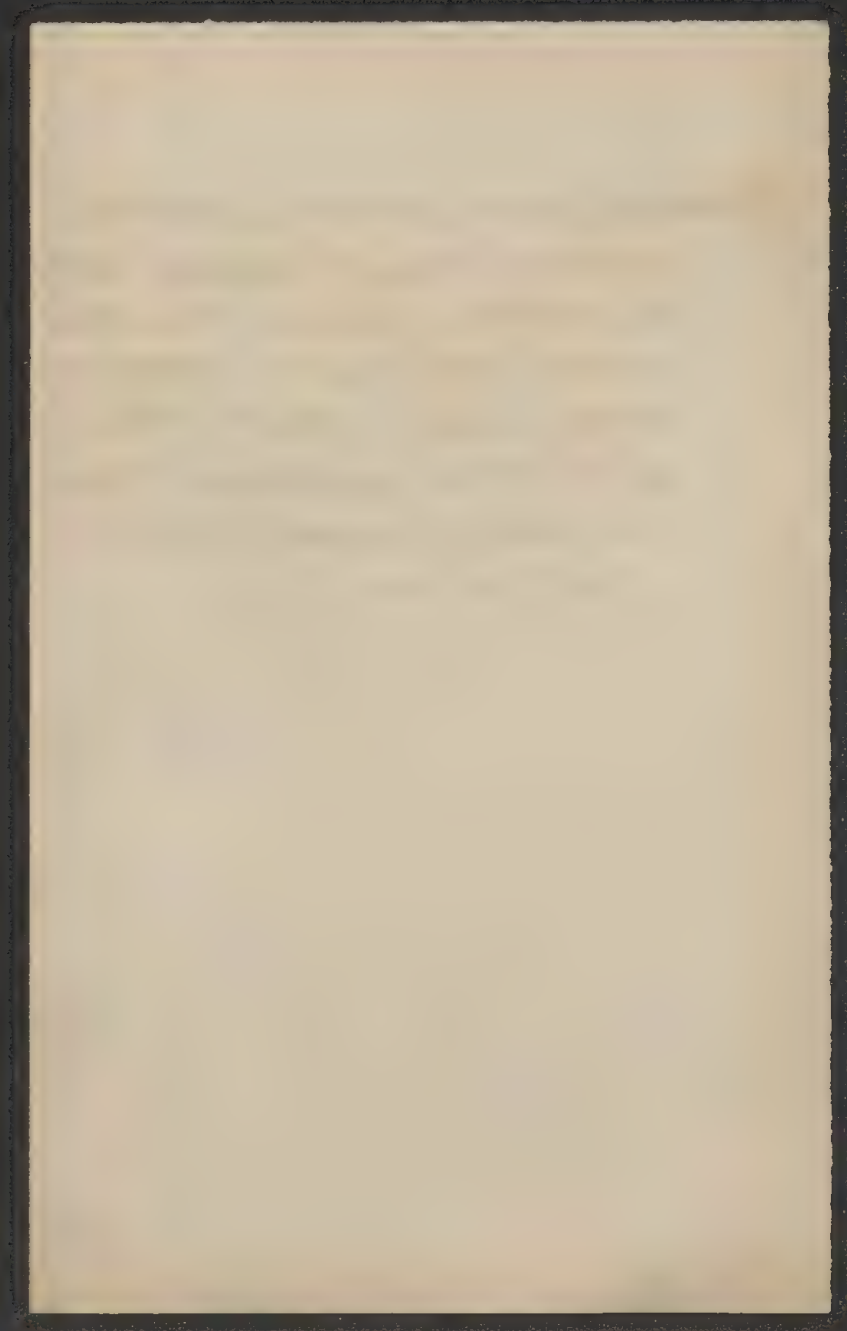
„Nie chcemy rostrzygać o ile myślowy nadmiar
 nowego organu faktycznie się ukształtował
 Wiśn. 1888. 9. 1.

„Czem się to dzieje, nie mogę w tej chwili
dowiedzieć, ale że tak jest, to fakt” *Wiek* 1887.
135. 3.

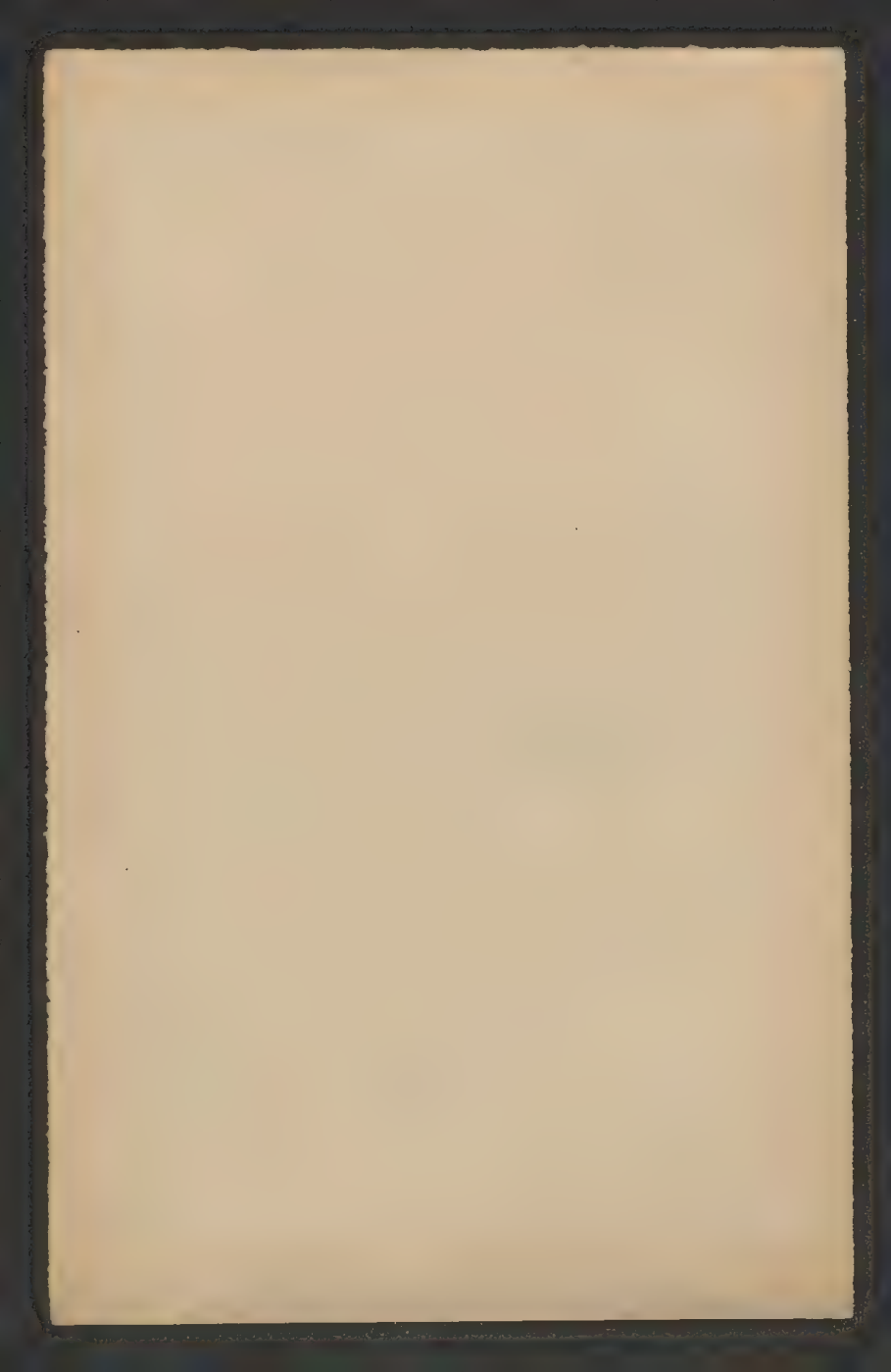
„Książę posiada faktycznie aprobatę ze
strony wszystkich mecenasów i wyjątkiem.
Przegląd” *S. lw.* 1887. 162. 2.

Fakunda - y. z. łac. wyucowa, gładkościwa;
gadulstwo „wytrwale dotrzymując w rękach”
kieru kielicha i fakunda. A był wtorek
w trakcie operowania w nagrodku kro-
lowej na który nastąpił „J. W. Krawa.
syg. N. 3. 5. 324. „Zego fakunda trzymają
wata wzięcie i krawie, gdzie trzeba być
gładkować na siłach” S. W. W. 1881.

102. 4.

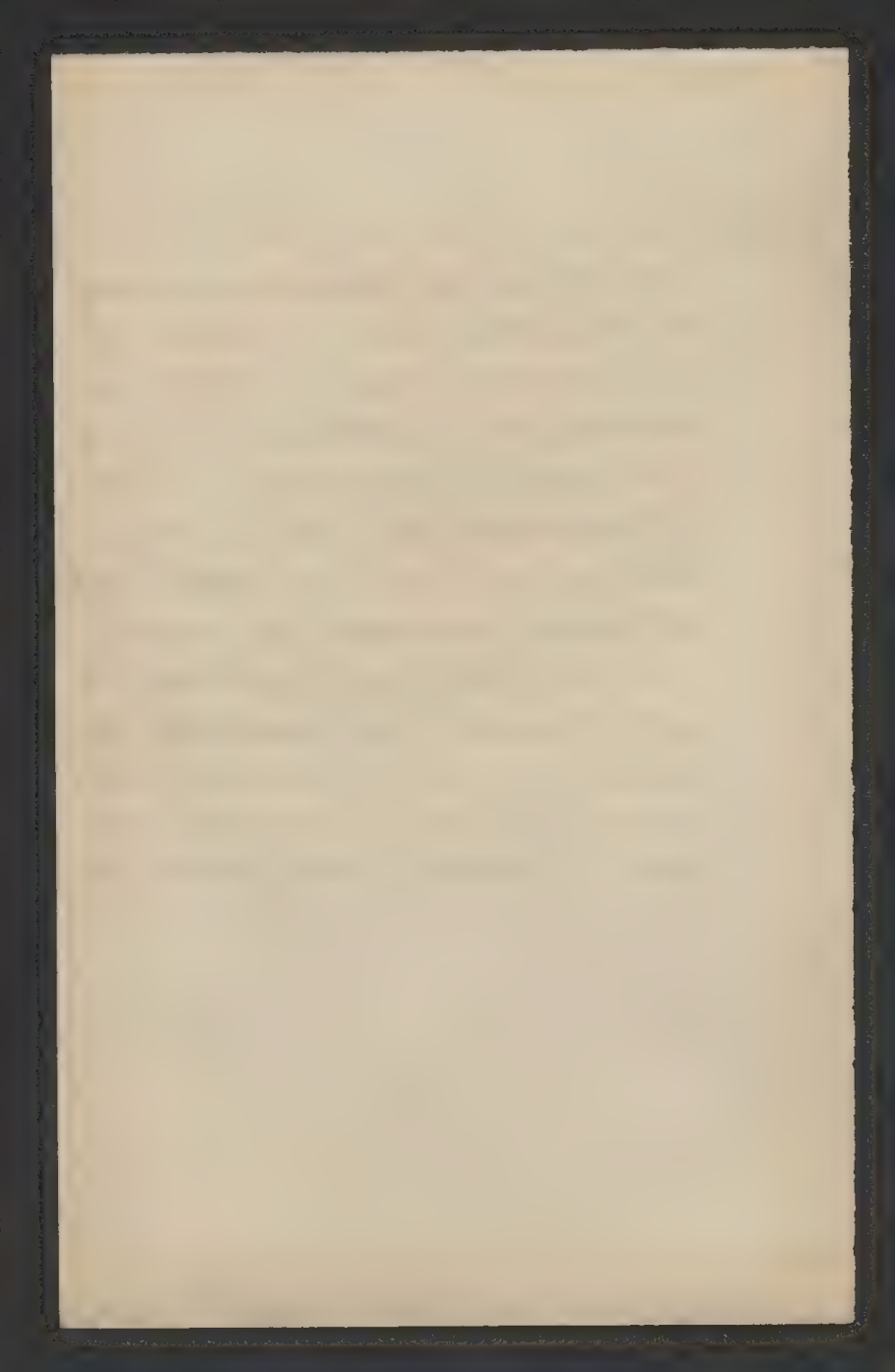
Fala-i. i. le fal mu. z posp. praw. utewa na lądzie,
nawalnica, burza-także chmura z kło-
rej takowu powstała np. „Ogromna fala
posuwa się od zachodu” „Ciężkie kotłosa
dalej a dalej; mimo wichury i strasny
fali” „S. Poważ. Zagro. wiej. 68. z 2gi przymp
l. mu. fal i fali” „Nie widać było nie-
próiz piskozgłych się fali i białej pia-
ny, utewa je obrepiata” „D. Dot. Jul. 1. 226.

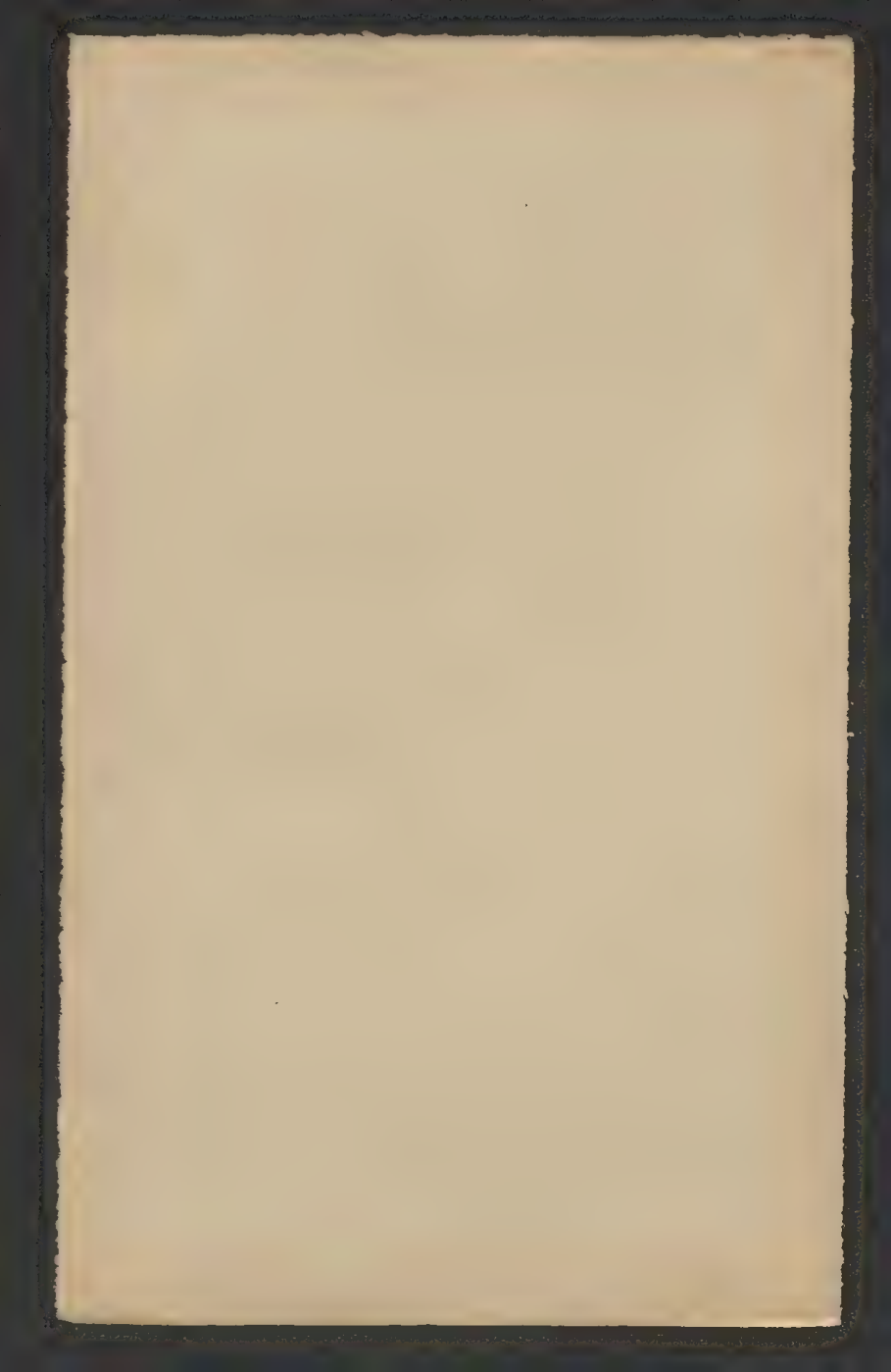
Falanga - i. i. 5 fig. kartep, gromada jakiegoś
kolwiek rodzaju „Tama rokwitak patyo-
typu najprostsz, ucieleśniony dla tej ca-
łej falangi napięgowanej: „D. Pol. Gm. bary 7.
„ Sama osobistość podjętych wyrównia nie
ze zwykłej prężności falangi: „N. v. War.
1878. 255. „Falanga robotników skazana
na bezrobocie i dołki w nędzy, które i
wyprawa właściciela fabryki: „F. Ksaw. Albrecht
9. mar. 1885. 3. 1 „W zrywaniu fałszywych
pieniędzy brata wdziak xbita falanga i.
wielu kędzierskiego: „Wiek 84. 130' 2

[illegible]

Falisty-a-e & nierówne o powierzchni ziemi; pa-
górkowaty, nierówny „Festerung w Norman-
dji okolica falista pagórkowata.” W. Chłap.
Ł. Lwów 1888. 23. 2.

Sfalowanie dln.

Falowanie, a. wiat. porusza się falą po morzu, je-
kiedy), porusza się nakładając fali na wo-
dnie „11 stopni niedostępnego czasu” „swoją się
sfalowany ocean” kl.łodnyoci Tyg II 2. 5. 316
„Pierw jej falowała lekko” J. Zachar wick 1882.
287 Dod. 3 fig. „Zdala po sobie poruszyło się
echo, falował głębi to się podnoszą, to kładą”
J. Kraw. Sta war. 1. 52. „Wśród największego mił
czekia znowu jener powietrze kładą się w pro-
stych faliach oddalono głębi w tysiące
ponychodzące” Id. 34. 25. „Widai ich zdala po
nieciach i drożymach wśród faliących kłopotów
zieta i przesunij” „Id. Drog. Br. Tyg 1882 21. „Lini
zawagał falowanie na wyspach słowny ale mi-
jeden ciałem. „nie znowu się z miżem. „Wio-
możt się znowu scieżony, „przez inni. „Z. wa-
lin. Now. 1882. 210. „Pole kłopotu faliących
Tęst kłopot 210 „Najp. yickung in. Al. G. za-
na dypoma w tych splotach faliących dokola
tworzy i spadających kłopot kłopot na ramie
na i piersi z alabestru” „H. G. wad. 16 245.

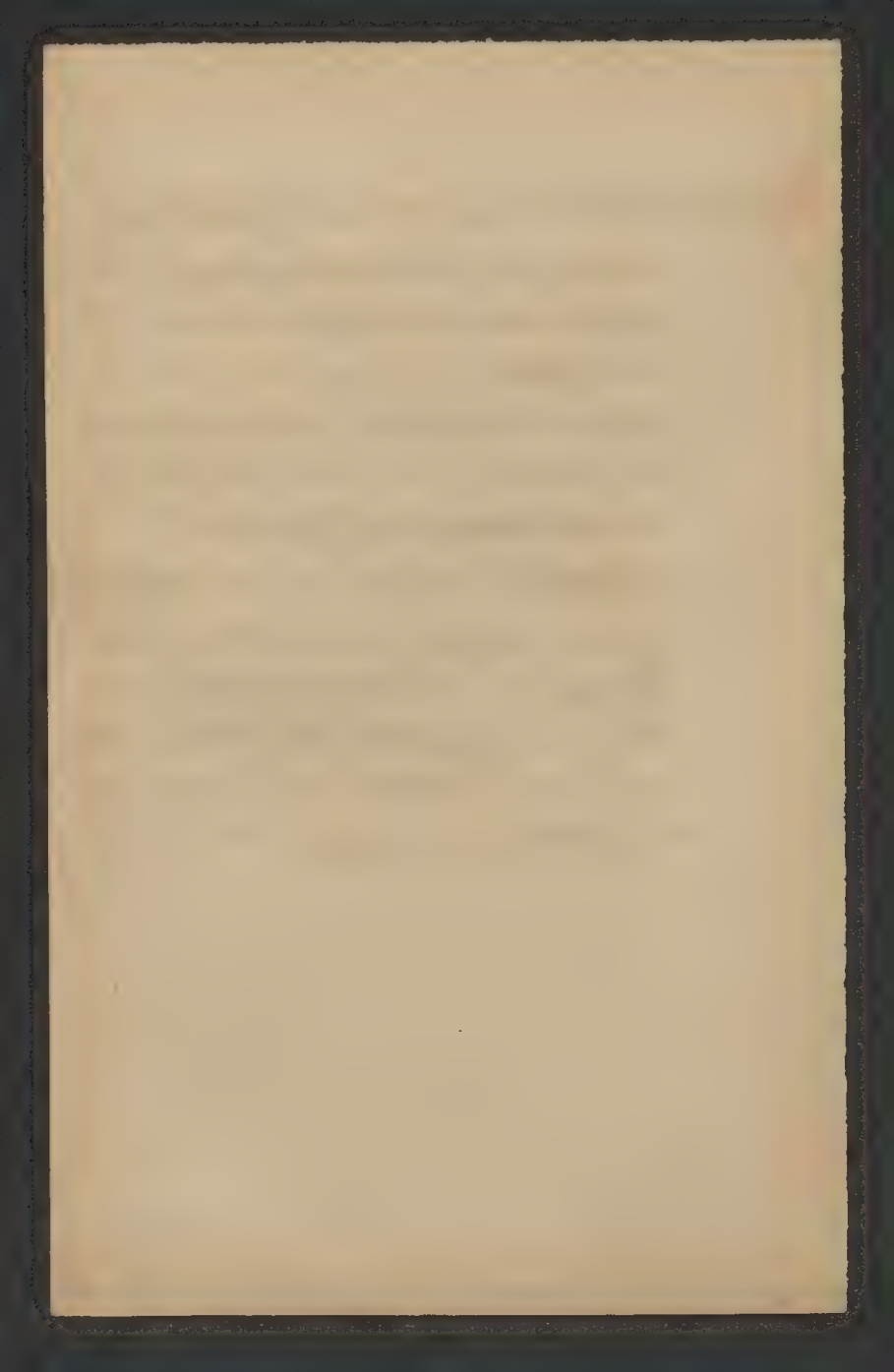
Falowa'is' w. Linné nina. Po obren.
nych linaach faluje si's ptenica "H. p. Hoch
Ces 88. 136. 1.

Falowa' & gw. Kuj. Stalowa' na w. ni'sto
magac, mu anka wai

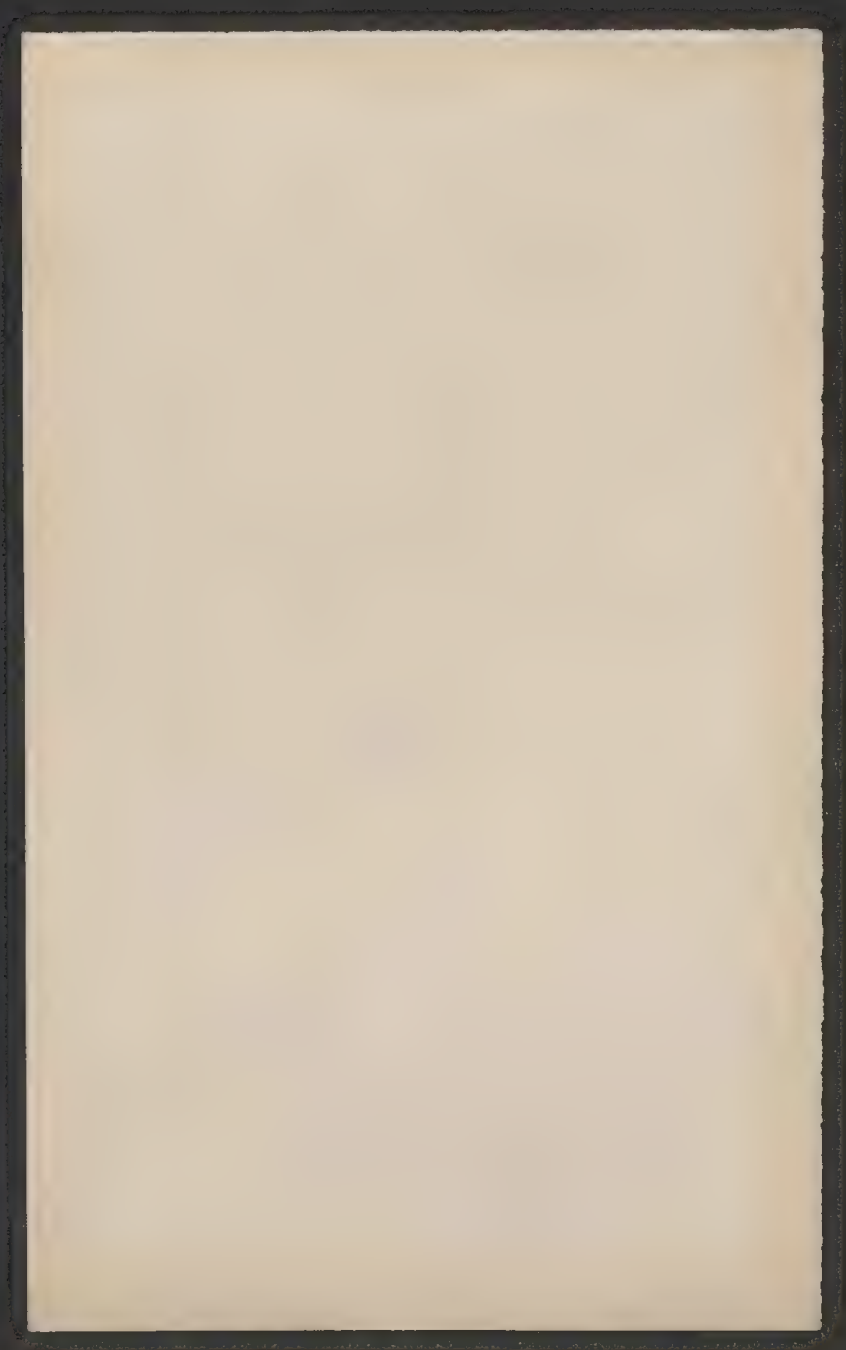
Falsyfikacja - pi. z. cy - cyj rum. Tai. falsificatio

sfalszowanie, fałszerstwo jakiegokolwiek przedmiotu, produktu, arcykutu rękawic i t. p. pod względem jego przynależności i głównie wfałszowości chemicznych „Farbowanie wo-
dek, likierów i win gła w falsyfikacji bardzo poważną rolę” Kwiaty 1.45.

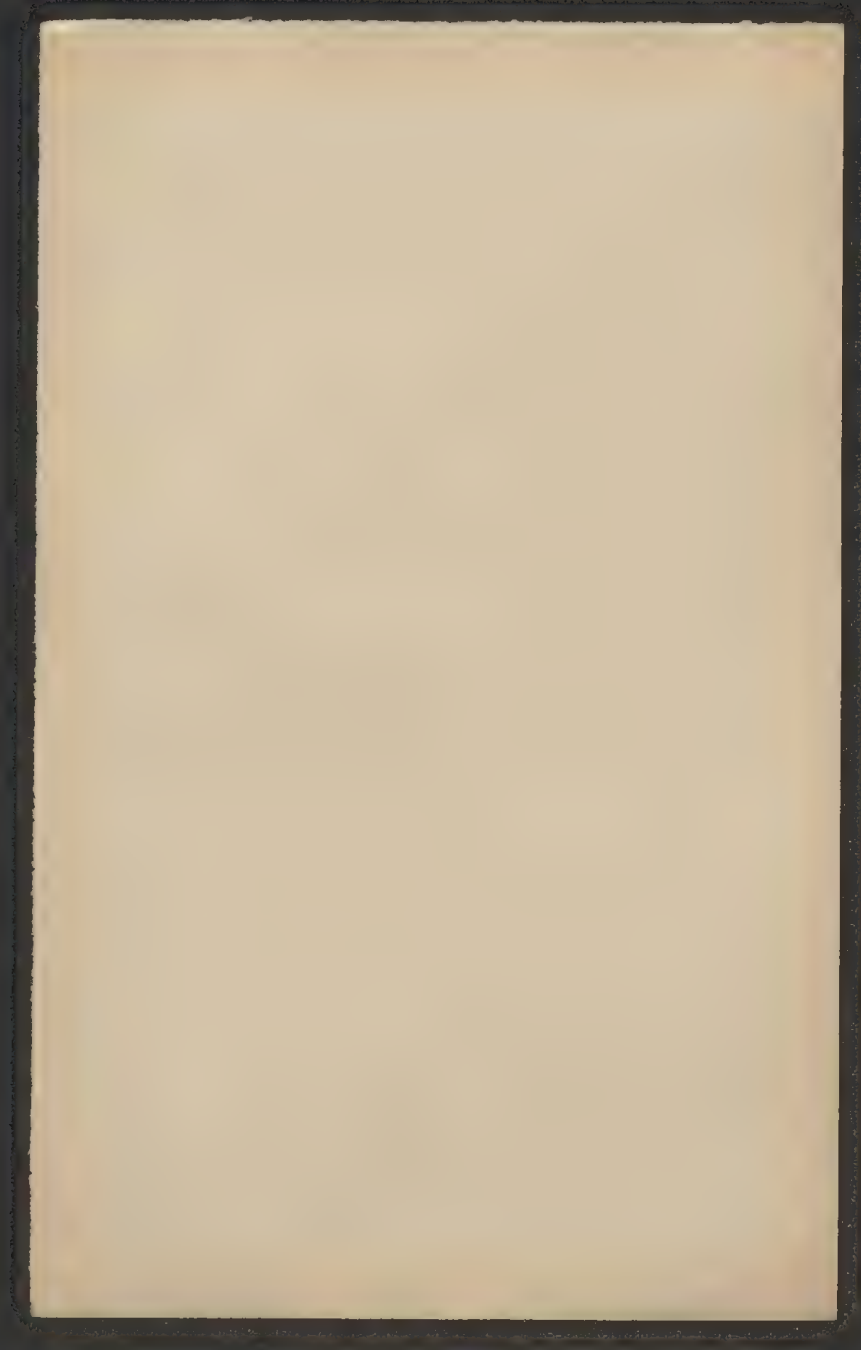
Falsyfikat - u. m. ty - ów rum. cos' sfalszowa-
nego up. arcykut rękawic, trunków, bilet-
bankowy i t. d. „Wiele falsyfikatów, opa-
trony: i oryginalnymi stylizacjami kray-
daje się na pulkach handlowo nawet bez
wiadomości nieucz. kupca” Kw. 16.

712
Falatek-tha m. thi. m. prow. kawatek „Do sto-
kiej jawnym falatek stoniny” L. Pauli 9.

11
Faldy-y. m. p. p. 1830 r. nazwa dawana
cywilizacji przez wojowników, Faldy nary-
wali wojownik polski królowego cywilnego.
10. G. m. m. p. 1. 61, kiedy ciemno być ko-
lega to ciemno jest i Faldy, poradzic
i naley. ib. cf. m. p. p.

111
w słow. wileń. Salwiskijem

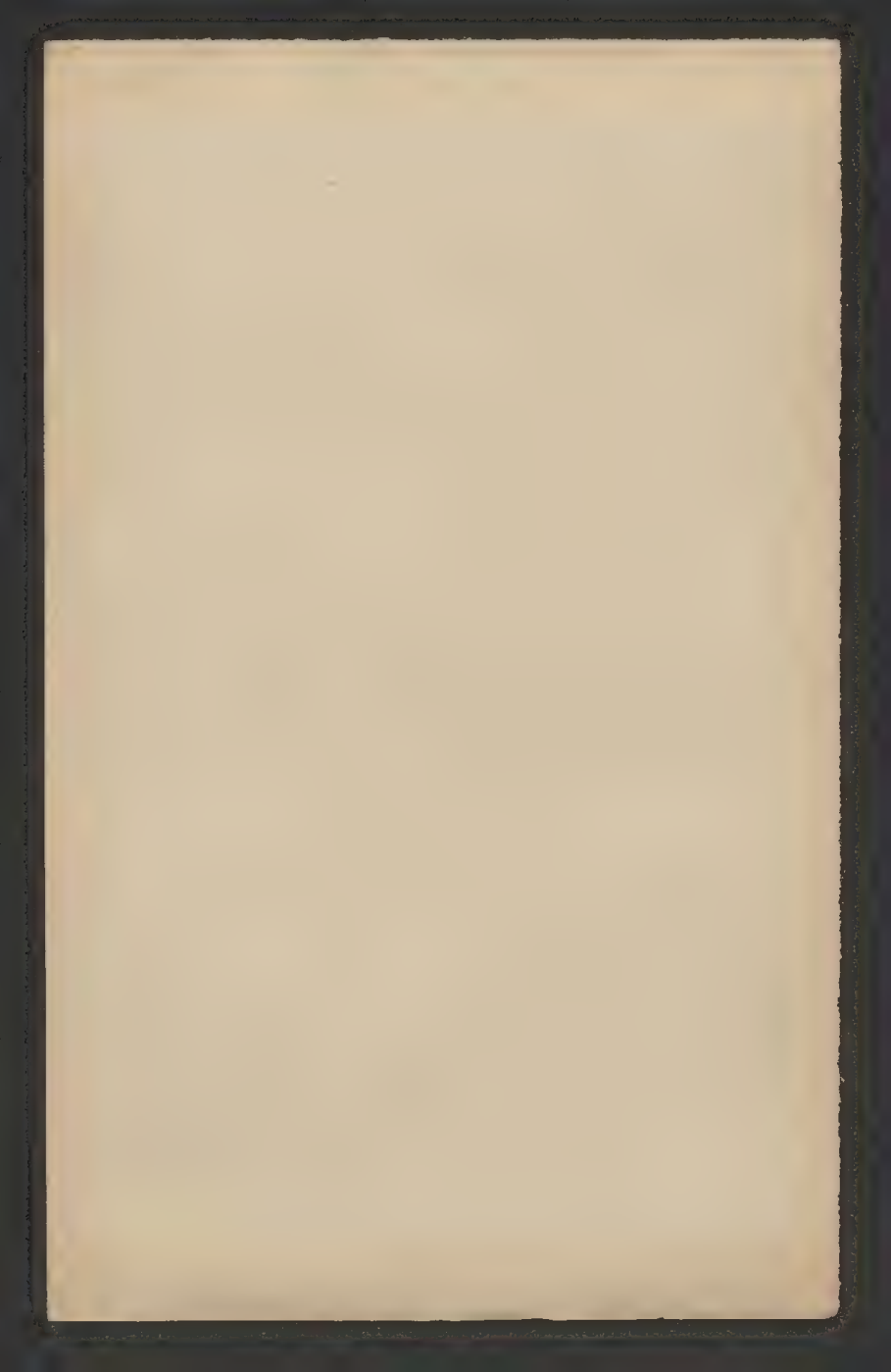
⁵²
Faldystery - w. m. ~~maters~~ i to kłęczące, Stół um
murony w środku izby... na nim luncyfiłs.
br. wiara. xv wale faldystery galki i palki
t u... cudo sprazt wyrazetok. "w. Pol. Dec 1. Luch.
Hetm. S.B.

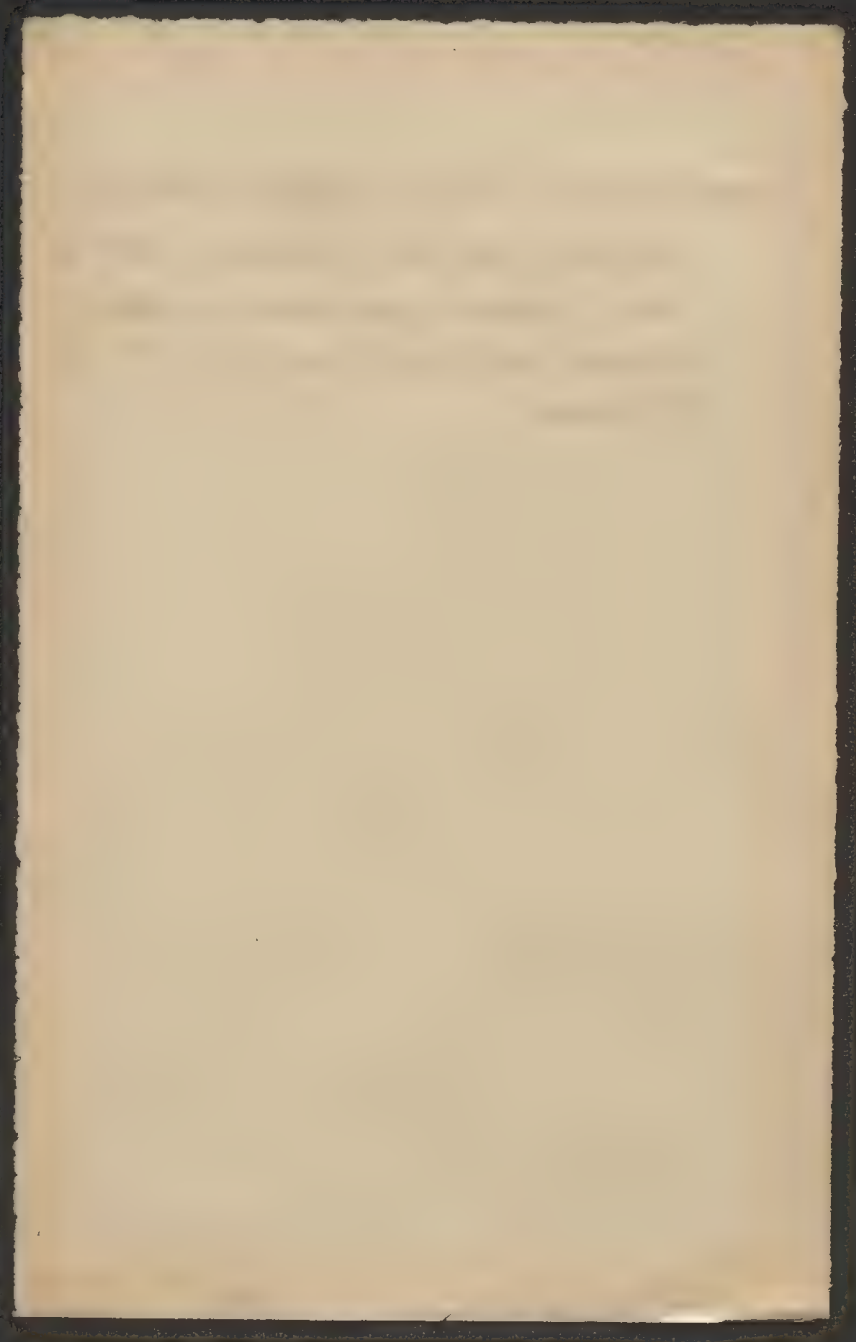
15
Falszerz. - a. m. z porp. kart. nuta wsiągła fałszy.
wie w murzyo lub spiewio. (1)

Falszowai si. ca. ndhu. z g. r. i. j. z. ub spii
wajze, boci woty, iduc na dnujei s. w. o. i. e.
h. w. u. w. i. j. i. Grata sobie fałszyjze melwójz.
bo nie muru kawała nie muryc. "H. Siemk. Gdz.
Pol. 1876. 18 " M. d. o. b. i. e. d. k. u. j. e. - a. l. i. e. o. n. i. e.
z. i. e. t. y. l. a. c. y. j. e. " i. t. d. w. i. e. n. i. a. 1873. 282.

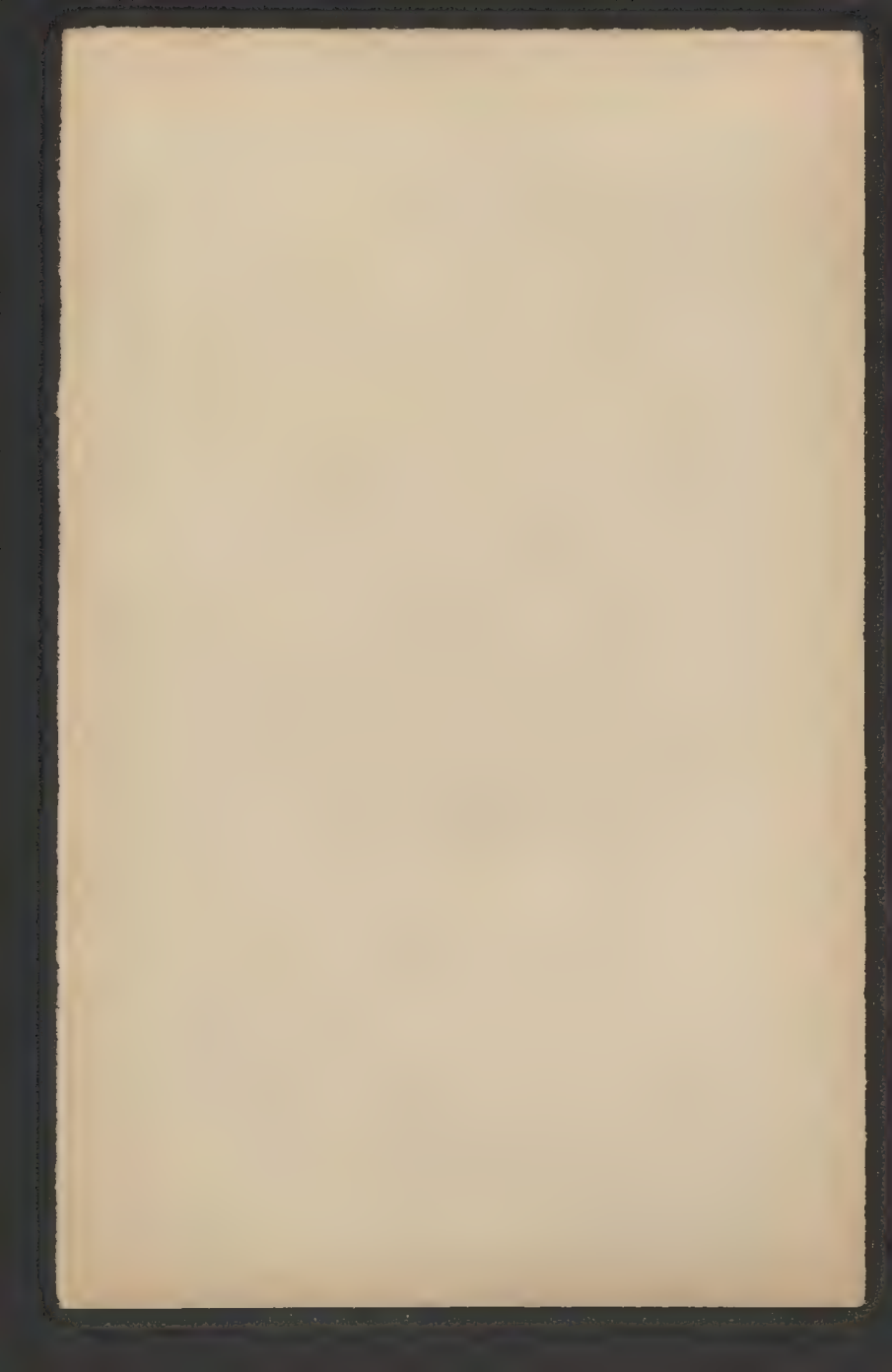
(1) Toż t. zw. „fałszywy sates” w gnie bitando.
wy.

17
Familiarność - i. k. łac. *parentatus*, *benivolentia*,
amabilitas „Dość głupi, drogi Fasiu.. rzekł po-
wający jeźmowi z pryncipiem, w którym
bruniat akcent familiarności” J. S. Per. Tyg.
N. 2. 2. 240.

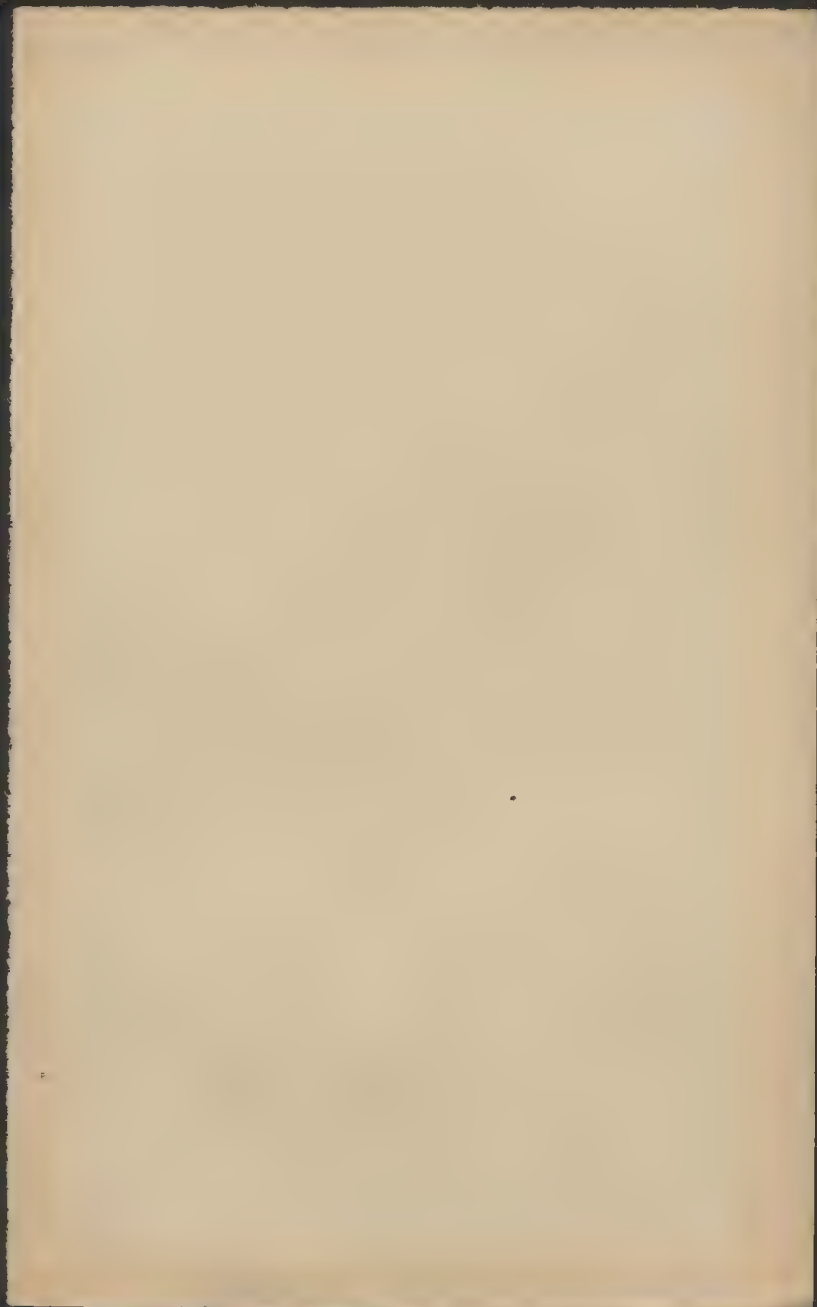
114
Семилітка - і. і. крив. фамилія, в сучас. істор.
„Міста фамилія. Тієїсє ріжак, совецка,
калотрица.“ Г. Крив. і. і. 1878. 25.

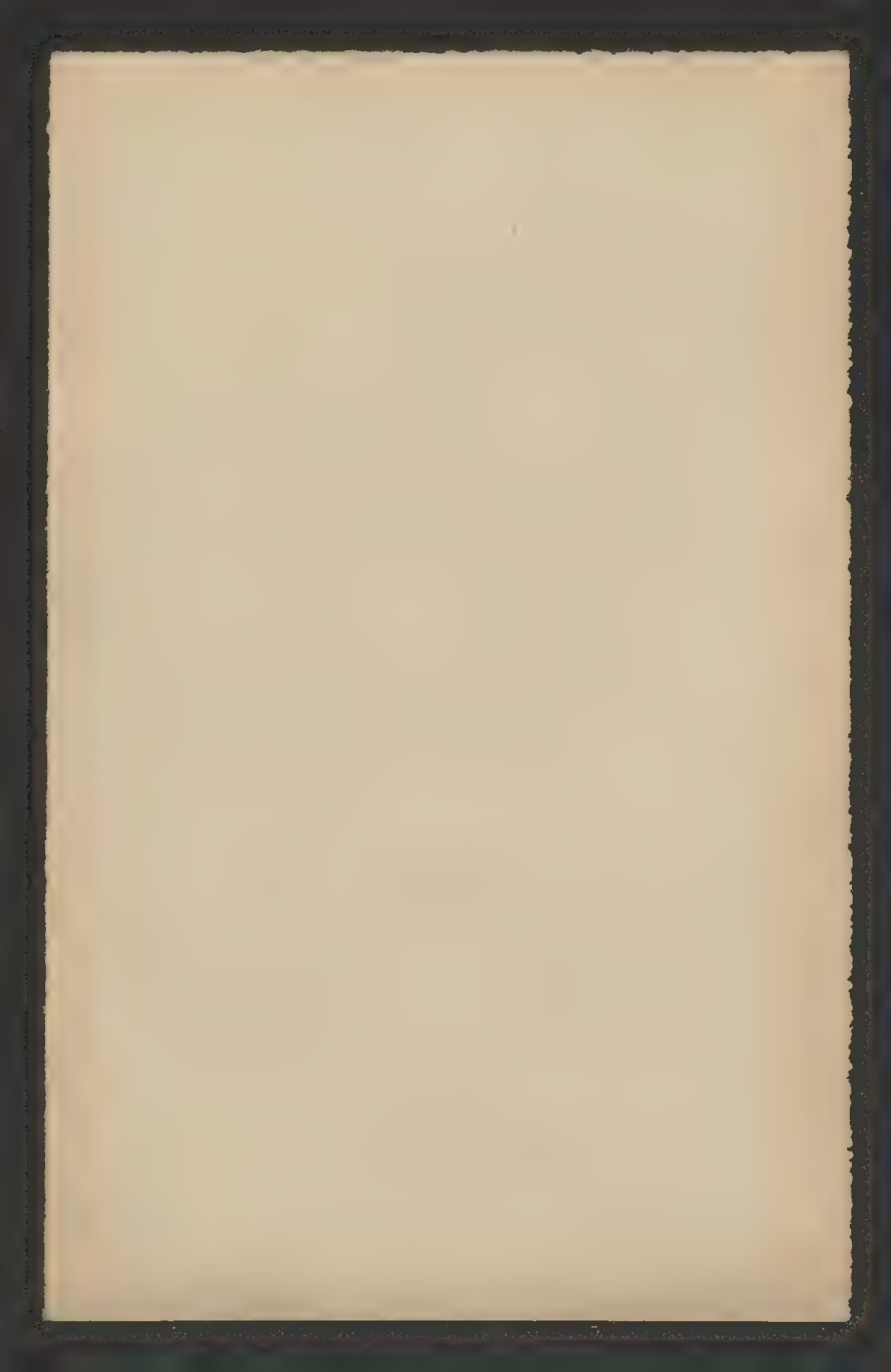
~
Fanaberja - ji. ž. je ... posp. kadzercenie nosa
arogancija, wybrnyk ghepij' durny, kaprys
"Demokrata, liberat kunsyduccyjny... Jubi
wiedza co... Nieberpiecny calowich... bo to "
fanaberja, nie głupie a bez tradycji" N. D. S.
"Wad mow. Dum. 39. "Ja nauce, pamiat he
stoi fanaberje." "Z. Kras. wiek 1878. 54, Fa-
naberje takie miewa, że bez hja do niego
nie przystepuj." Kl. Jun. wiek 1887 215.

THE
JOURNAL
OF
THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE
OF GREAT BRITAIN AND IRELAND
VOLUME 10
PART 1
1880

Tanatyka i. i., kobieta faustyka. fau-
tywanie wiernego, ja faustyczny nie
jestem i bogota, ale po nim to nie
opuściam nie mieliby "D. Dm. Dm. Ser. 29

Fanny. 2. violin. unle but too 2 any. Who
Francis Francis, not Francis i. i.
 " Francis to some Francis Francis Francis
Francis Francis. Francis. Francis. Francis
Francis. Francis. Francis.

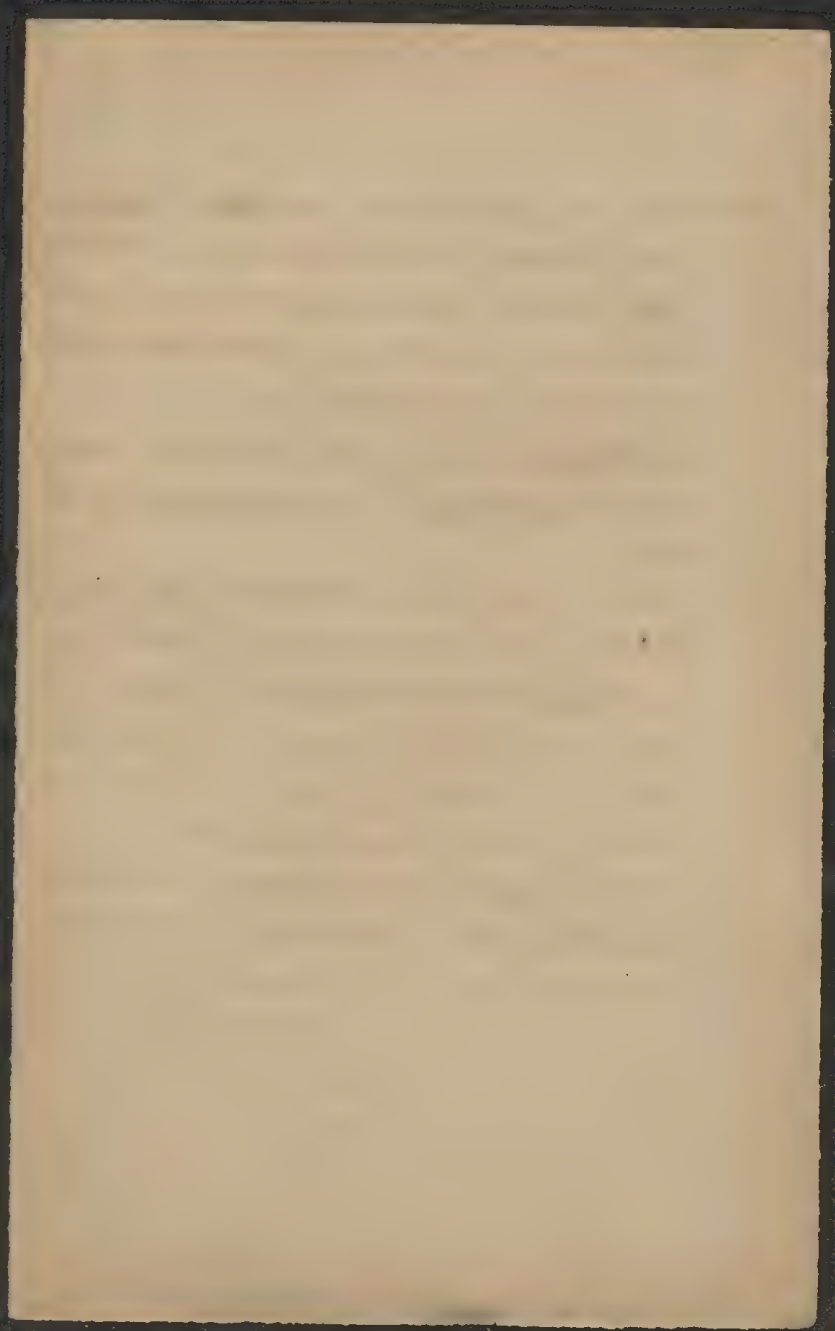
Fant. u. m. — z przytłoczenia, co robi z tym fan-
tem". co pisać i ta kwestja, z tym interesem
i t. p. „Snuć przedwzrost przesadzić co nie
stanie z tym fantem i co ostatemnie wykry
je sławstwo" wiek 1883. 46. 3. (-)

Fantowy a. e. o fantu, "Fantowy" zabawy
takie polskiego są, z loteryj fantowych "Dziś lat.
6. 84.

(i. w tym roku fantu nie mażem się pisać.
kwestji" Recenzenci — ponieważ zmuszeni do ja-
wienia a ponieważ kochają się (i t. p.) nie
widzą co z tym fantem zrobić. Fant to nie-
lubi i stał się abstrakcją, a jednak wychodzi zamy-
śleń "X. Pism. i wów. ~~z wów.~~ 1885. 37. 2.

„ilustracje greńium przytłoczenia i oświecenia
fabryka, długi nad tem medytowiało: co z tym
fantem zrobić?" T. J. per wów. 11. 11. 1885.

„wyjęte z niego, z niego, z niego, z niego, z niego,
liberalny, z niego, z niego, z niego, z niego, z niego,
tych fantem zrobić" 11. 11. 1885, 37. 2. 1885.

Fantaryja - ji. i z kumparyja muryjuna fan
taryjina, utvor podlyny tyw rodzaj, "Pese
jej upadaję bezwiednie na fortepian, drwio-
kiem drzewianym zaliczamy skalony fan-
tarys." *W. Kraw. 3. 23.*

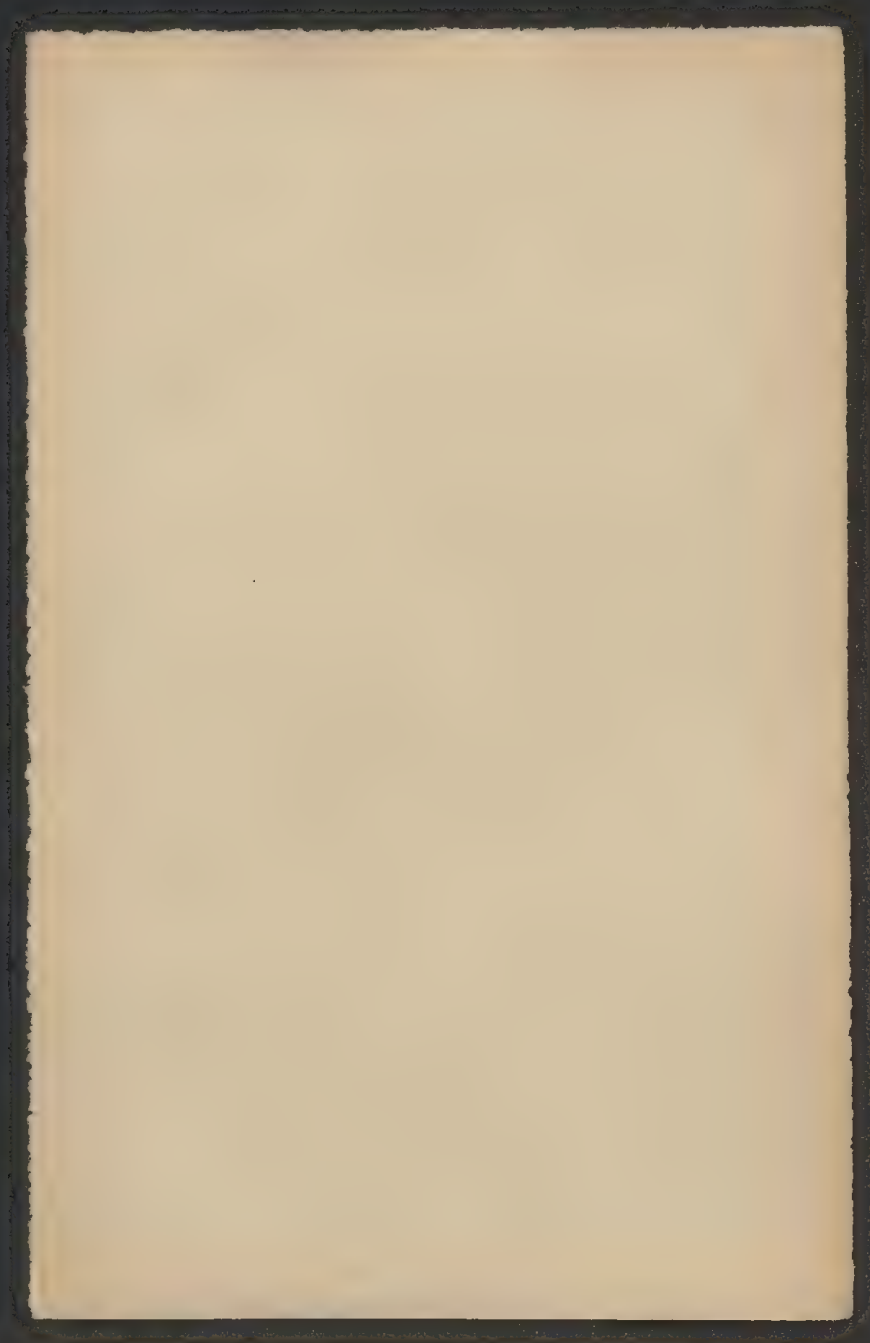
Fantaryjowai, Fantarkowai or. udu. razdnie
u fantarys, kumpari, w kum. ardyty or. twor-
vay uci podstawie fantarys, wygodnie to, jani
nie ma o. wem pisi w fyletich, fantaryjowai
i podlykowai ^{na ten kum.} *St. Kraw. 3. 23.* "Chy-
wajdnie ardyty stywne go potrzeba, gdy z dwuy
tworay i fantarys sam sobie" *W. Kraw. 3. 22*

Fantaryny - a-e fantaryjny, feli fantarys, "Na
bandurce gwyższ fantaryny Solawek" *W. Pol
6a. 4. 16.*

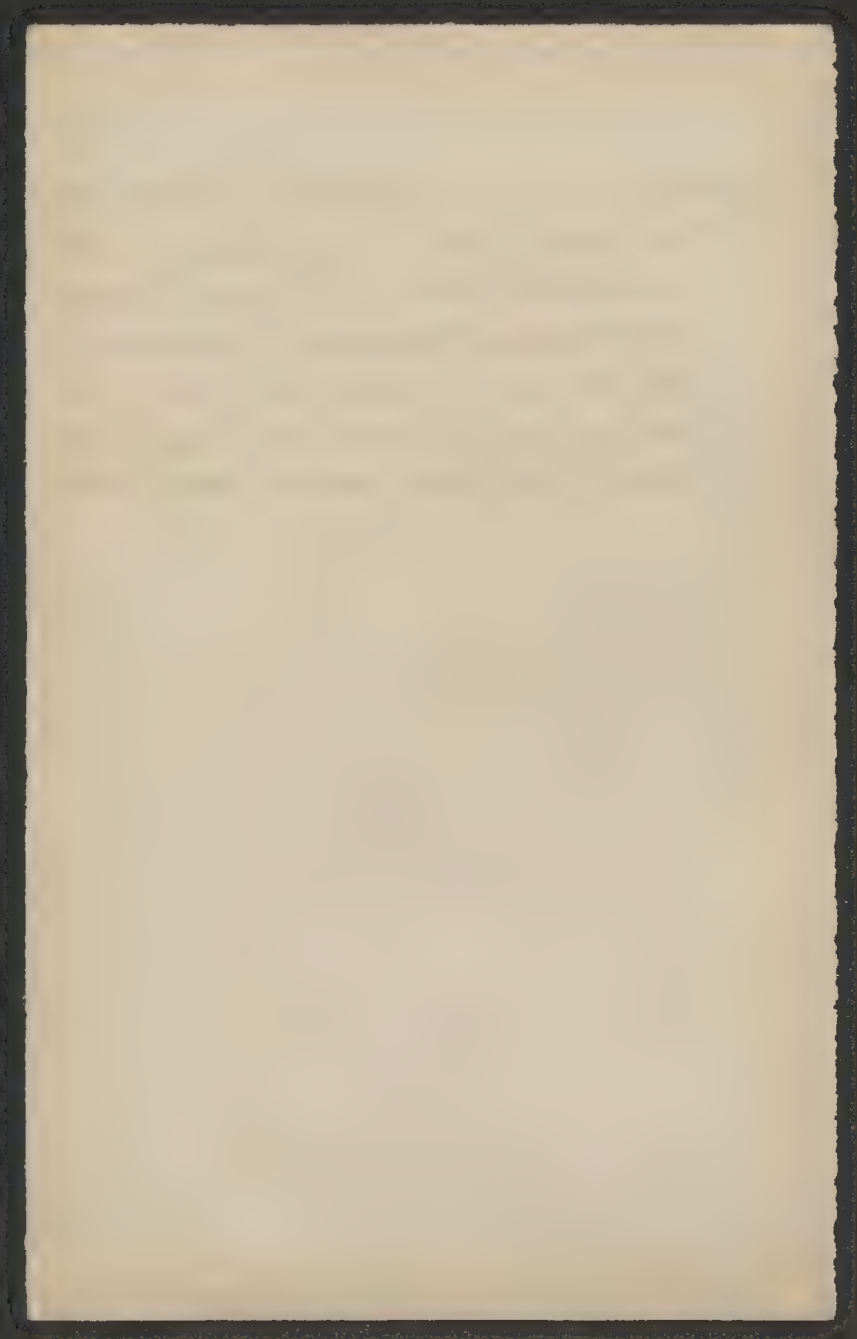
Fantarynat u. m. wytwor fantarys, prymy-
xowio wrojenie, "Potrzeba miin roszkuc
prawy w fantarynatow roszkucistow" or. m
Drenia." *L. Kraw. 9. 98.*

Fantazyjny-a-e & dowolny, wywyższo-
ny przez fantazję „Oficerowie rzytkowali
niezależnie w przepisowych mundurach, ale
i w fantazyjnych półmundurach, których
sobie każdy pułk jazdy wymyślił bez liku.”
A. br. kr. Dc. 11.126

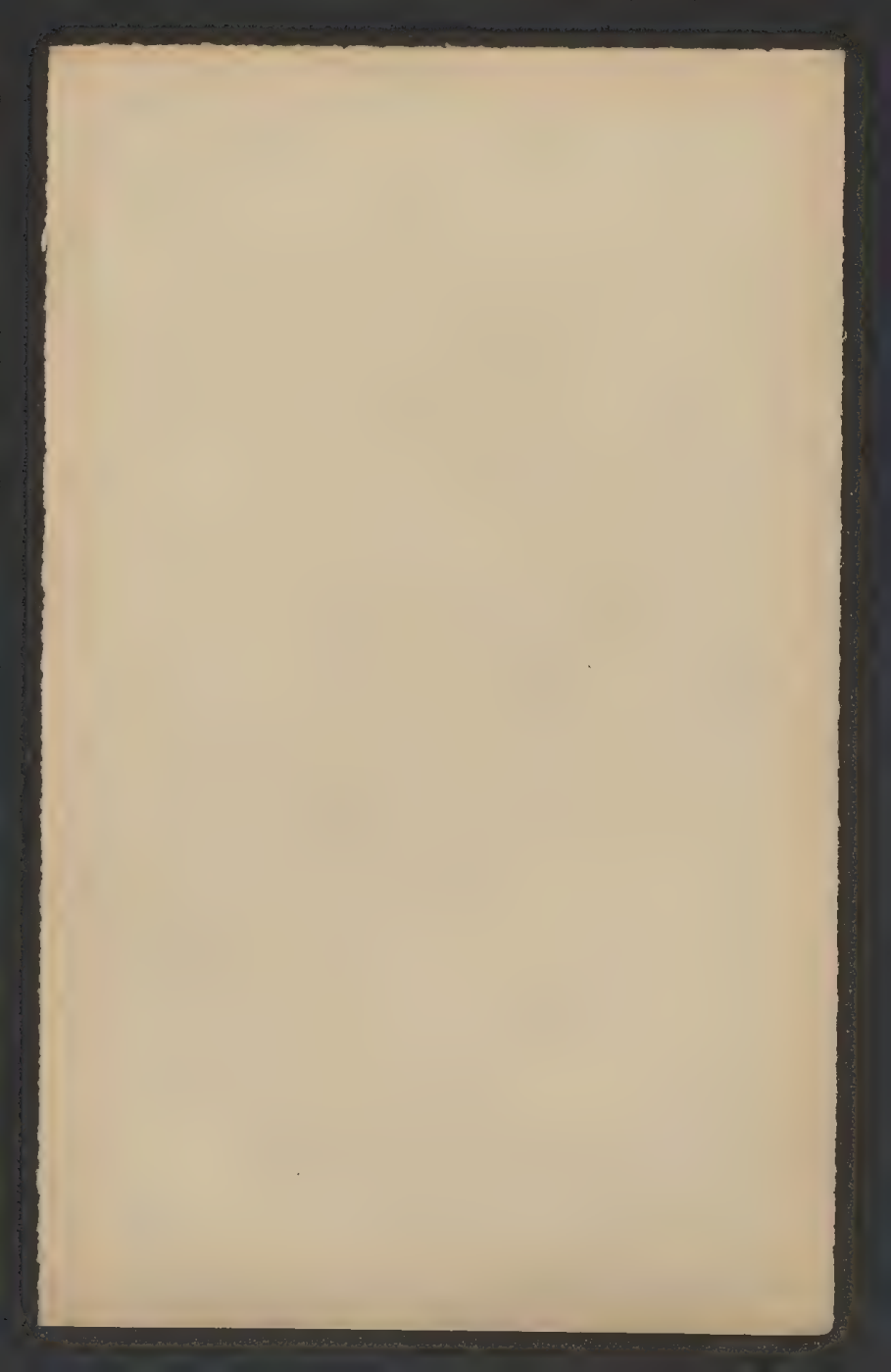
Faramuraka-i. h. ki auu. faramuraka 3 by-
le co, mata vaea, bagatela,, he ostrygi
xdroziaty, to faramuraki, ale he kartu-
fle si pny'a, to nie faramuraki' iuv.
Scrip. 1875. g. 2.

Farmazon - a. u. ny au. pour rep. a fu franc. un
Gou. wotuy mularz, mason pers. niedowia-
vek, wotomuytsiel „ Choc synowie biskup.
na, ale tak byt farmazon, a farmazon
choc siec choc pal, nie mu nie bedzie. gdyby
tak prawiennu katolikowi nie dalyby rady
ale on mecz swoje sposoby. „ Skran 38 113
„ Oni go tam nie usidla i nie puerobi, to ka-
piana gniatdo rodowe i prapraty sie tamiet.
kom stany wadziwej, tem topi'y, bo mi ja
nos' troch na farmazona chomje " L. Jan.
Skran 23. 147.

118
Farsowy. a-e tyżacy w farsy, co prawda, do-
tąd nie mamy potrzeby oświecać większego
namy o zbrytniętą swojętliwóć w karminie
nas graby farsowg strawg." L. no 1877. 39. 1.
Fely.

Fortuna i wale. "i fig w maw. wiana, pro-
wagi i pich kob. q, kto quanda wta.
suego nie miał nie walczył w kon. ny,
aby uoni nie walciano to elciat sigs' na
zawinięciu fanturaku "J. Kraw. Kraw. 1878. 7 (1)
meton. to co za fanturakum, o propinqua fan-
turak. "Ej turnus moja kuno ponicz tam
kuno wi, ej wiek u nie marea moun fan-
turakowi" piosn. lud. Tawoc.

Fanturacerek wale m. r. d. b. w pich. lud. "Fan-
turacerek z jabluracerek a spodniwak z mo-
ku, ej nie było to nie było z starej bolay
smaku" piosn. lud. Tawoc.

Fanturakowcy - a. e. od fanturaka fig. kobie-
cy, babzki, z pod piernym wyścigowcy z
kz. albo fanturakowcy rybakowcy protekcy,
pobrali bulowcy, klawne i pierzacie "d. Kraw.

1. 118.

(1) "Zaprzedała us jakiej wiewińkiej pamię

ze swem imieniem i wychowaniem, ażeby
ciż posadziwszy na fortunę Karuila "

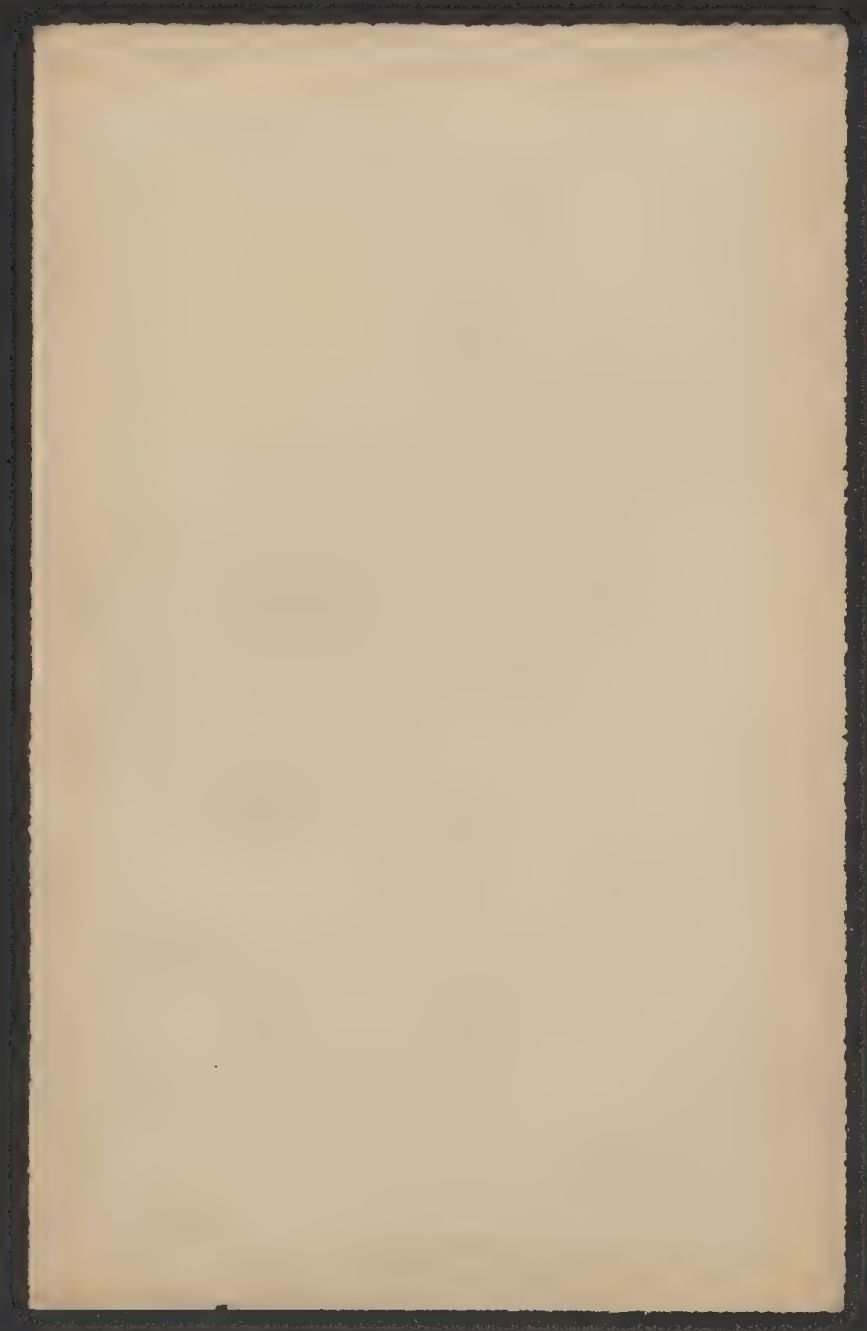
J. K. Krat. 2. 33. 84.

Fatalista - y. m. si mu. calowick wierzy w
przekazanie, fatum si je „Po ludzick
calowick powodziwa o dziejach, o spra-
wiedliwosci, o logice wypadkow, o sumie-
niu ogolu... o rozumie w historii, o szusno-
si w losach... staje iz fatalista.” J. Kraw.
Na em. na ul. 7. „Malo kto z nas, mniej
lub wiecej, nie jest fatalista - od wiary usci-
wej w Opatrzności, do katejonowej ufności
w nieuniknione pize losu, rzadzace na
ni, proutem Daleko jest mniejsz ni si
zdaje” D. Pol. Dziu. Ser. 9. Fatalista - i. z.
„Fatum fatalista: co si ma stai, to si
stai musi, co przekazane to nieuniknio-
ne” D. Pol. Grad burz 156.

Fatalny - e Fatalnie przyt. z xly,
brzydki, nieprzyjemny, mharadny „Calo-
wick Dobry z gwinu, ma jeduz tylos fatal-
ny wadz wobec coru, ze nie lubi wydawai
grozy i ciglo narzeka na bieds” A. Wilu.
Woty rob. 37 „Kdokolwiek Dawat kardy,
wypadato kawene tak, iz p. Mielut naj-

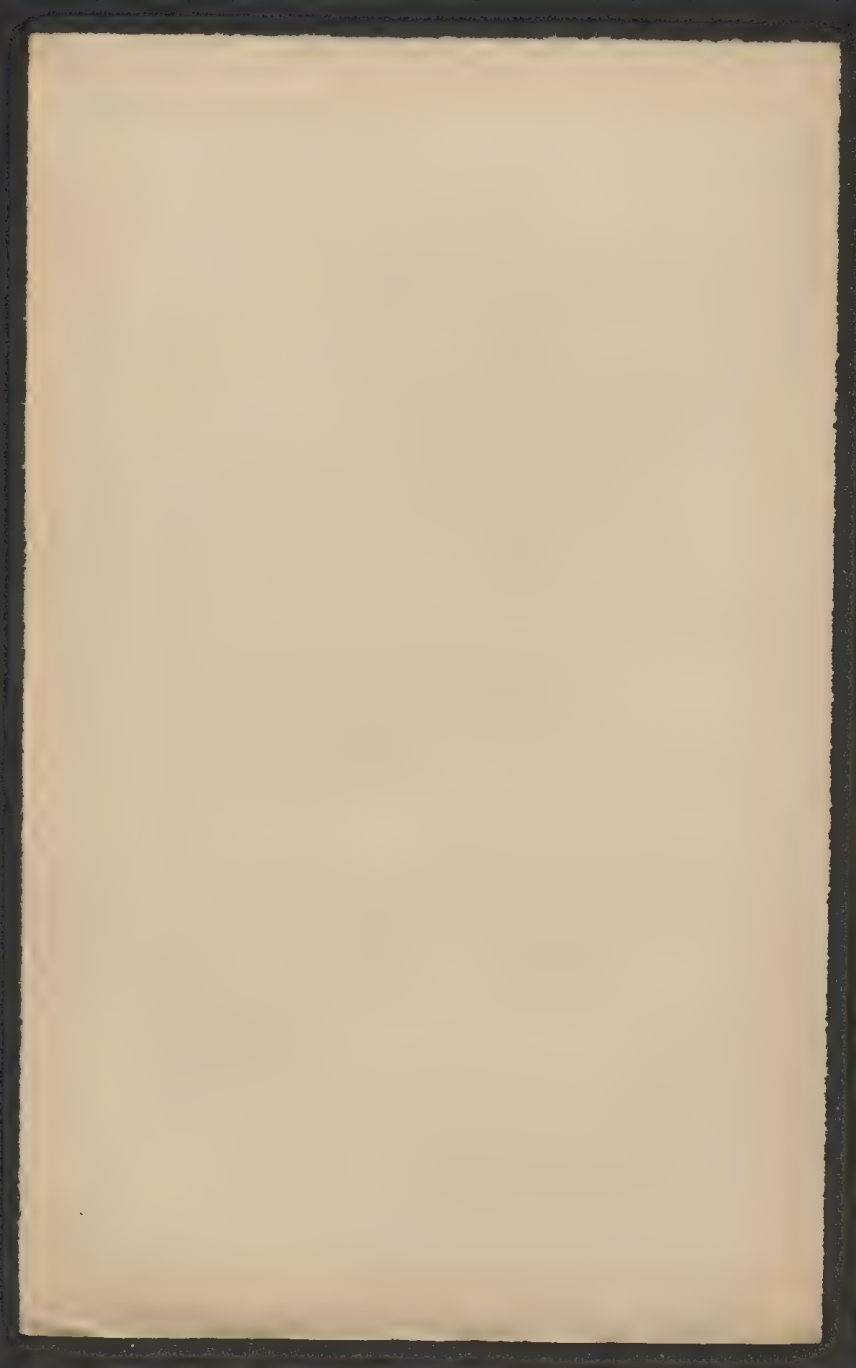
fatalnej, dostawał "J. Wron. Ożeni. 5g.
" Powiedz mi, jak leży ta marnota. " - Fa-
talnie; to odroczenia moda "M. Bat. Wron 12. 215.
" Narzekania na fatalny stan bruchów w arnau-
skich, często kroi wydzia nie przesadzone mi...
Echo 1877. 61. 4

Fatamorgana . y. i. wst. xjawnie optyczne obser.
wowane często na morzu lub na równinach
piaszczystych, rozpraszanych przez słonec, inuwy
mraz, uamieisto, Wspaniała fata morgana
była w tych drucach widziang na morzu "Del
ty. kius" "Dziennik 1886. 208. § fig." Dnie jawnie,
aż ułuda fatamorgany od kyla już lat roz-
wiała się jak mgła poranna, dxiwne ciuys
orzechowicze, gdy w mępli prubieganu ckarau
na uuz Dobę "A. Urb. 9. mar. 1885. 134. 1.
"Chyby wierci o zmienną katożnicie Com.
bawie polnawajczego p. uenat jedyne j. uenay.
uisty byc' zt. dxiwne tyla, fatamorgana,
która gdy się zbliża do uiej' uenika - to
ucienna coraz dalej?" "Wieh 1886. 259. 3.

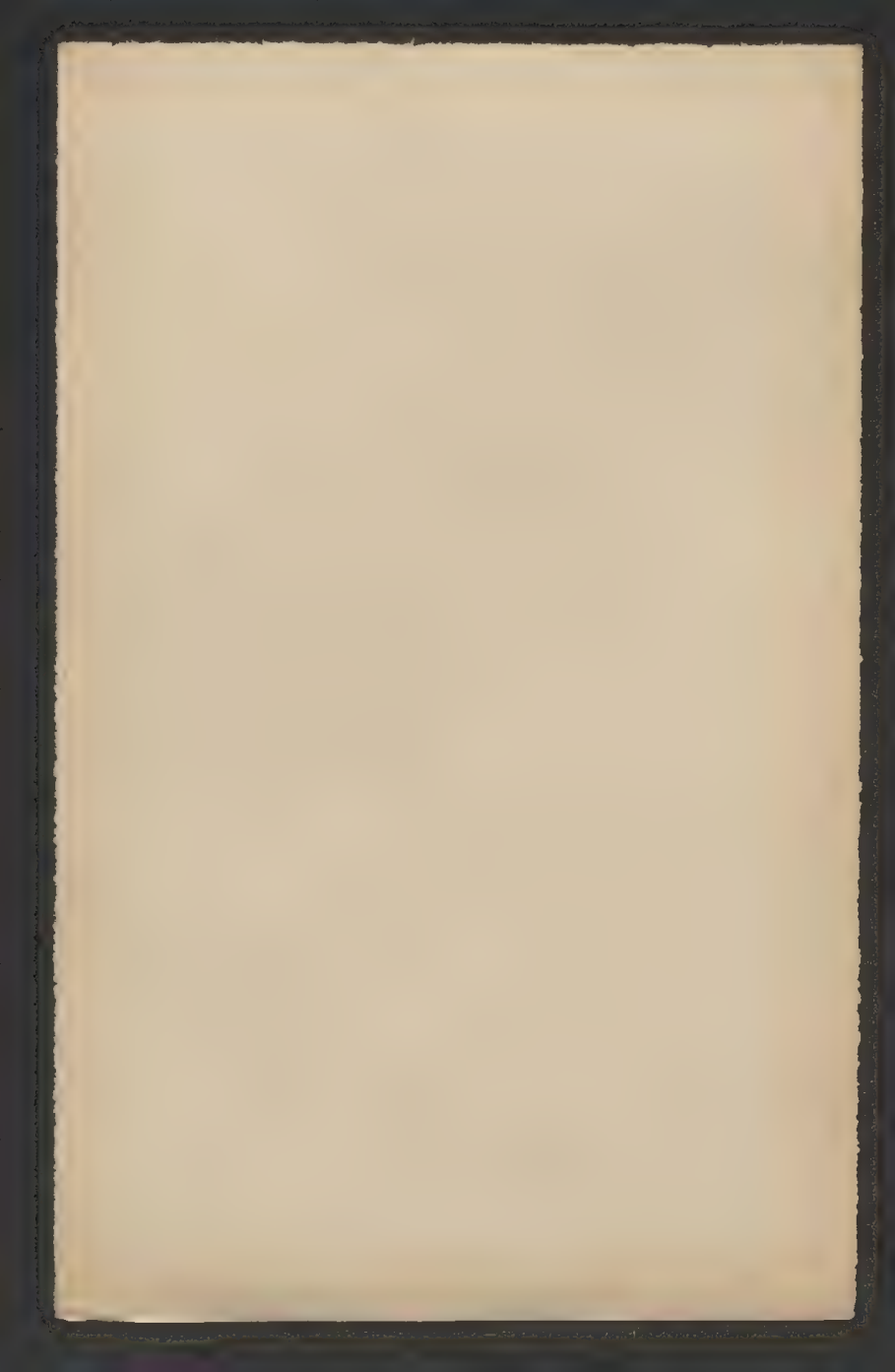

Fater tra. m. niem. kart. i pouf. ojciec.

Faterstul a. m. niem. wygodne krzesło z poręczami; fotel „Łyżki ław stołowe. Łołoto korekci, vaterstule, korekci.” J. Traus. 1. 59. „W faterstulu korekci.” G. Lwow. 1883. 274. 1. Felp.

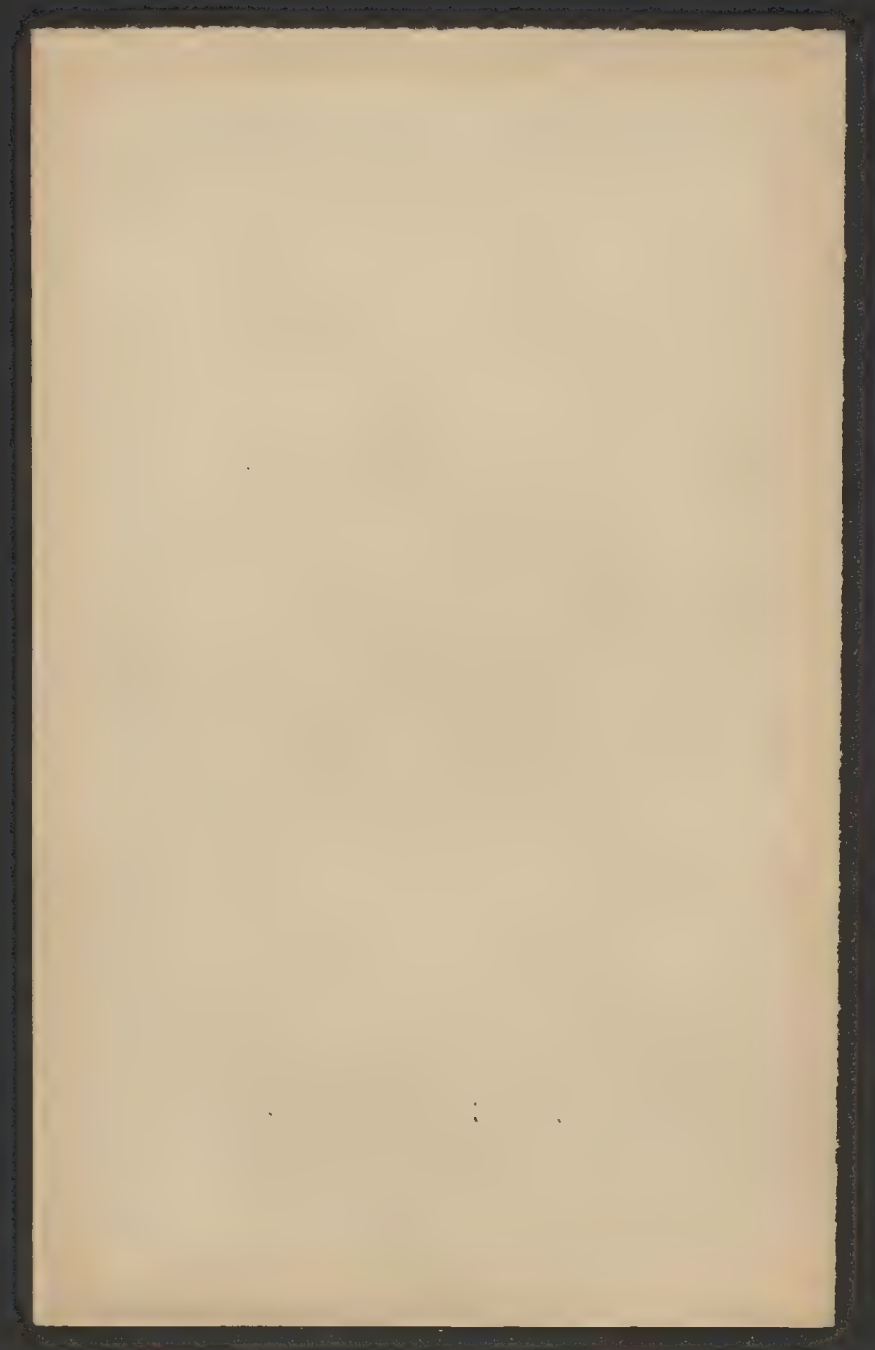
[illegible]

159

Faworytki-ów
franc.

Faworyty-ów 1. inn. włosy na polonkach, od
kroni do brody, bokobrody, bakiembar
dy „Miał faworyty rozstrzępione, a broda
wygolona” *Żłuchaw. Bies. lit.* 2. 660 „Kwotna
stadła faworyty, wchłół z winicikiem...”
Ad. Mick. 3. 26 „Otyły z ogromnem fa-
worytami j...” *Żł. Krasn.* 16. 91 „Na
ogromnych ciemnych faworytach i węg-
sach siwina nie już przebiła” *Podr. opow.*
hist. 52. „Z angielskiemi faworytkami,
które mu nie dopiero kęszowały karku-
ty, miał miły ci” *Łokiemski* *M. Nat. pow.*
diady 186.

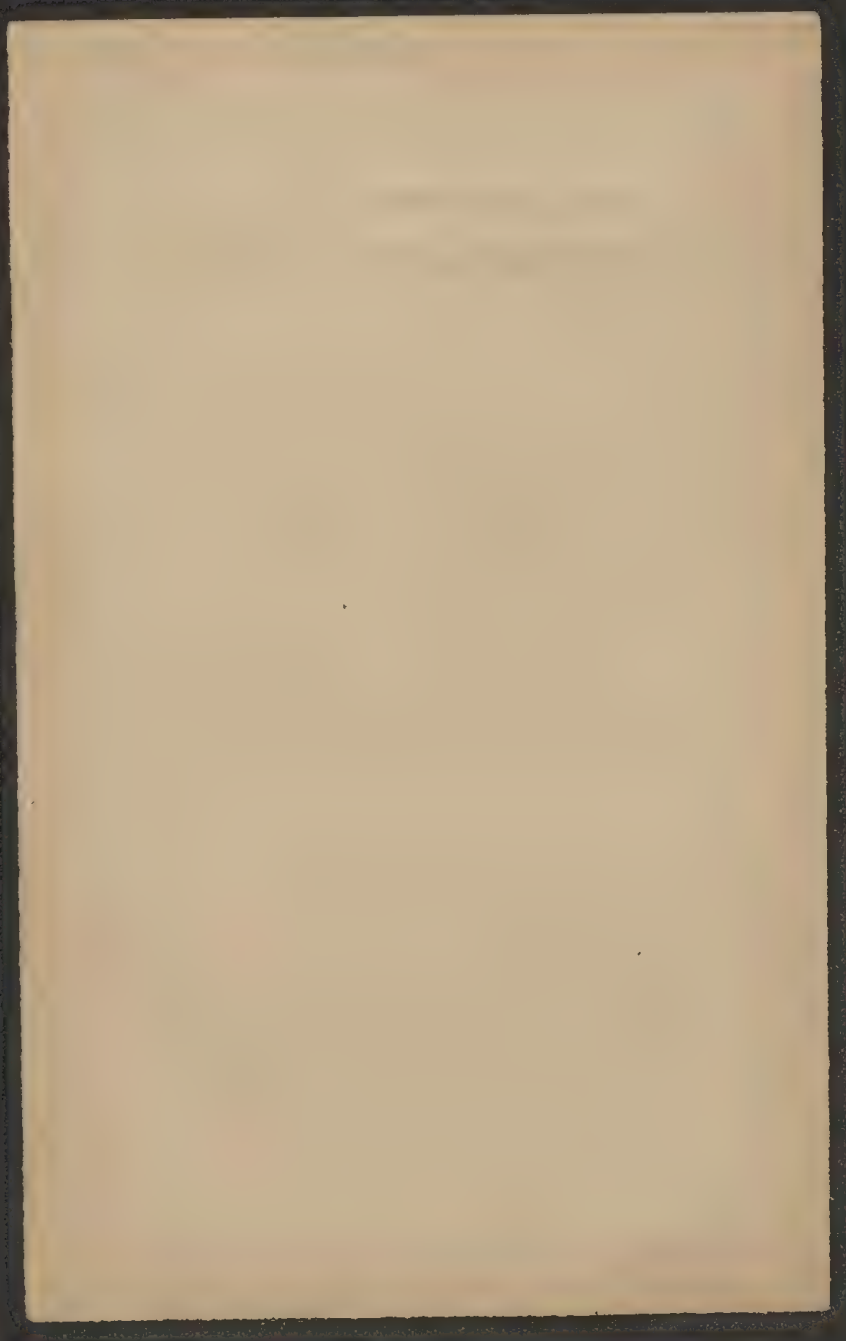

32
(„Ojcaultu: niech mi oj-
cielek sprawi ubranie,
bom lekki gaty.“

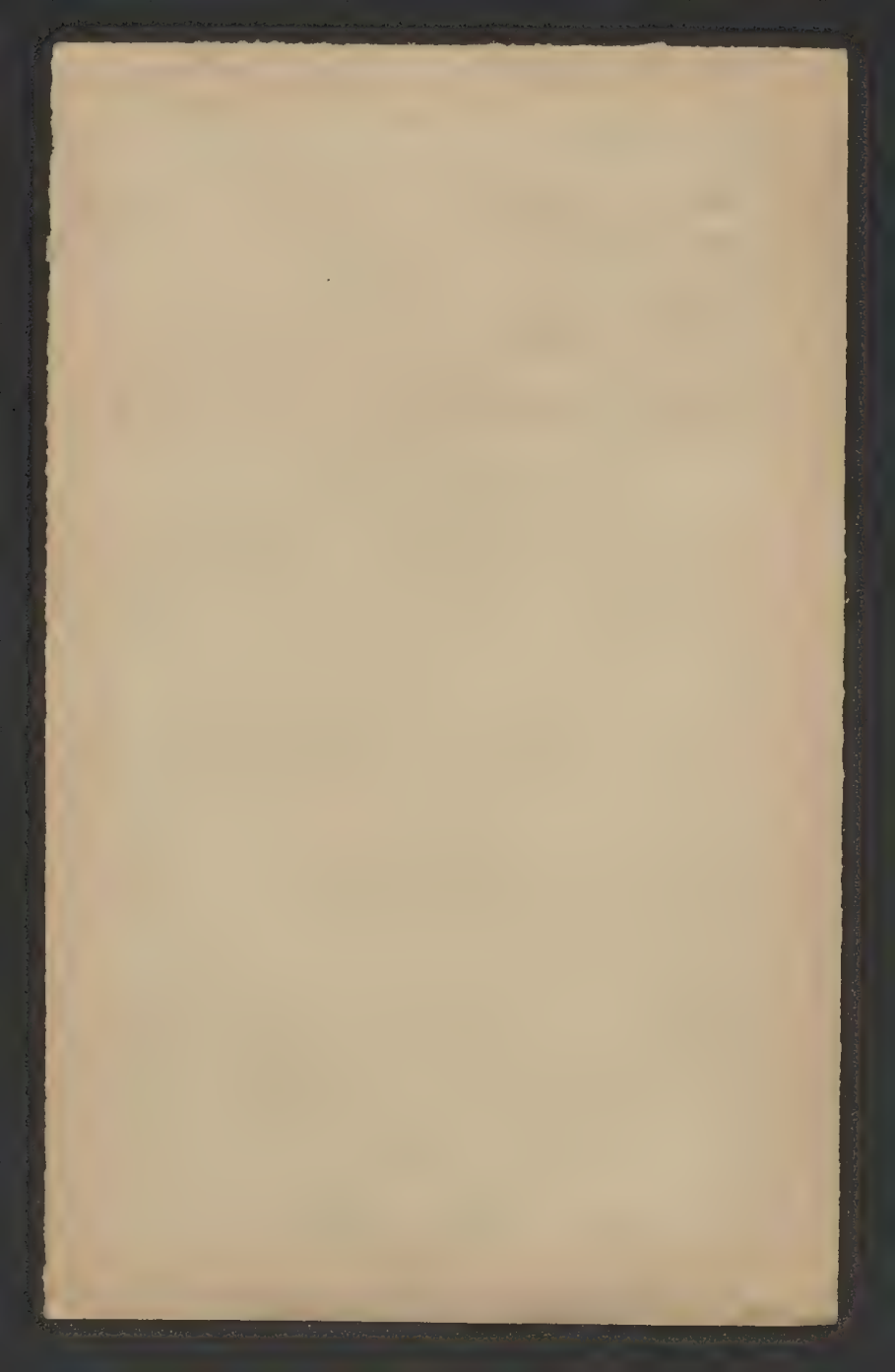
Fajel . fl. m. persp smarkaw, dziecinie „Ci-
cho będa, fajlu jedne!“ Now Święt. 1883. 1.1.

Mamo!..ja tu nie zostanę!..ja pojde z mamą
i do festli - wyjeżdżę z nią! ~~W~~ ..

Now. 1882. 168.

Fe interj. i przystawkowo naśm
ko „bądź fe”. bądź nieładnie „i ani j’s
żegnaj, ie ani fe” Ślędz. sąd. 5 mar 1877.
„Miał kłopot ze swą żoną. była ciętą, że
ani fe!” to kobietwada pono” Roz. dom. 1882 47.
„Sędziomwi postuleb. twami” taki uścisk, że
ani fe!” A. lw. Fr. Dzieła 12.134.

rami, aniżeli napisać je: feljetonik
do jednego z pism warszawskich "Kole
1877. 259.

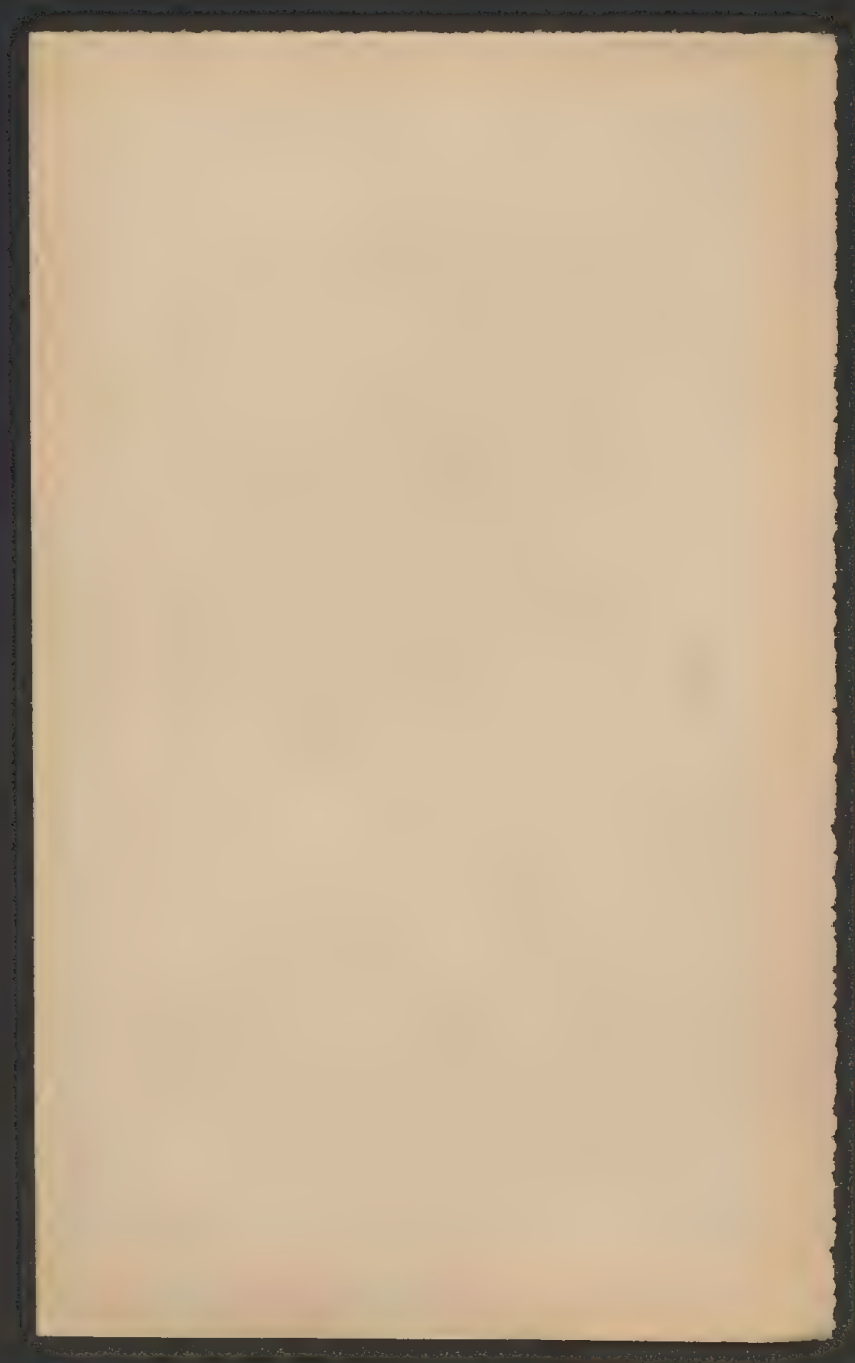
Feljetonista. y. m. sui mm. pierzgy felje-
tony. A doryc' niedzielnie w porzątku pła-
nego feljetonisty, wprzód dobić się stano-
wiła. Zapewniając go: "niech się w-"
D. Pol. Nad now. Dm. 58. (1)

§ daw. "Feltonik-nku" tyle co kurnal, mody
"Przynoż, mm feltonki, widzi wrystkie
mody" J. U. Nienc. 2. 115.

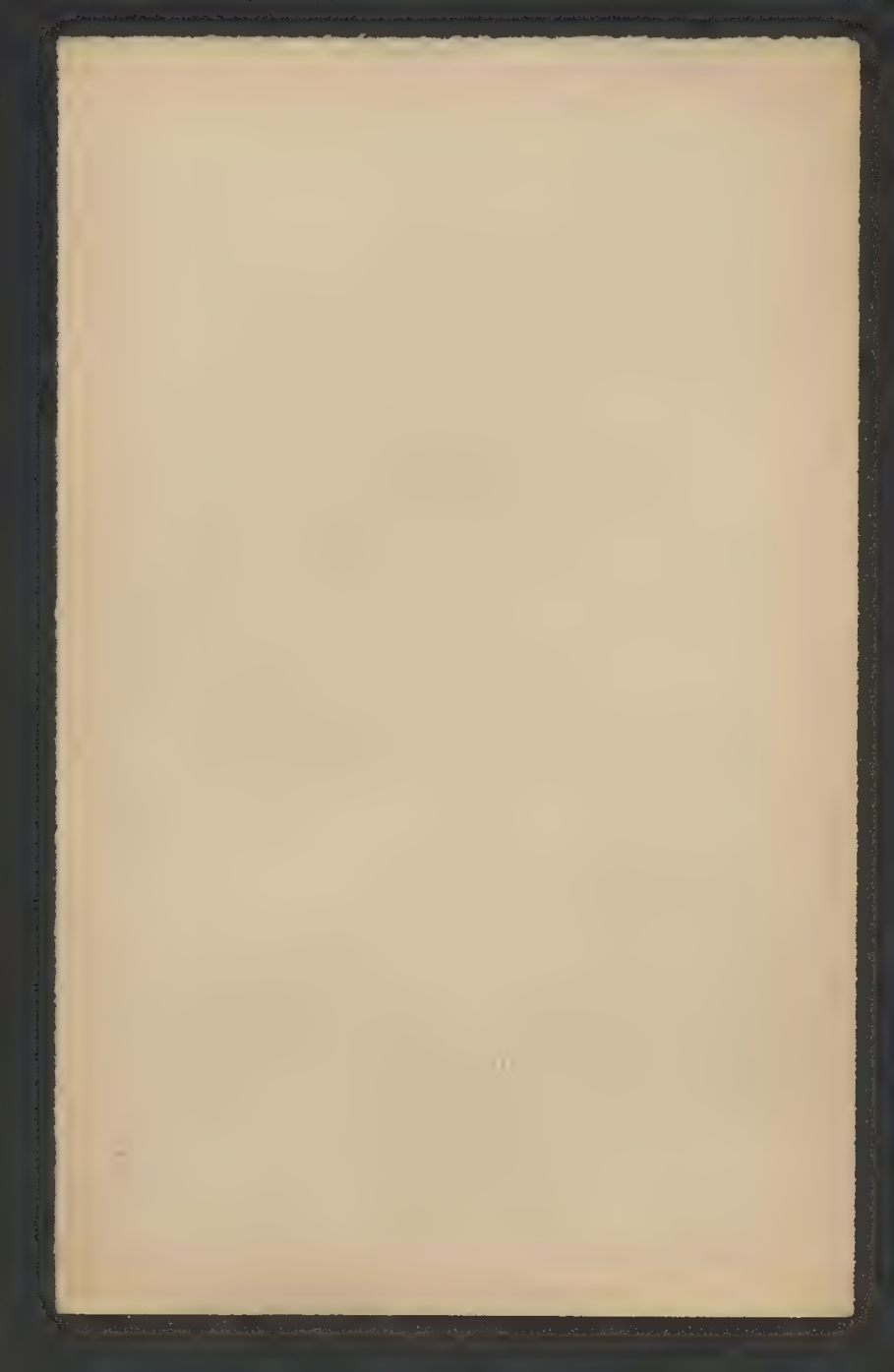
(1) "Zapomniał że jest tego pisma katep-
wym redaktorem, feljetonistą" Haj. S. lwow.
1887. 132.

"Feljeton. Zrodziła go Francja, a przekształciła na
swoj gruncie wrystkie narody cywilizowanego swia-
ta. Przekształciła go tylko, ale nie przekształciła. Do-
wodem tego choćby brak odpowiedniego wyraża w
językach Europy. Tylko Polacy przekształcili go na
feljton a Czesi i Polacy feljton Stwierdzenie na listek...
Ale ani jedno ani drugie nie wyraża tego co "fel-
leton" wlości i skłapanie kwiąg go appewice / doda-

(Fejleton)-tek-sua' nie rozumieję znaczenia
fejletonu... Gwarant przypa' d'iem, przy końcu
XVIII wieku. W wychodzącym na pierwszy re-
wolucji Journal de l'Empire, drugiego Journal
des Debats, wydzielit raz J. L. Geoffroy
sprawozdanie swe dramatyczne z nabytki
nowin codziennych i umiescił na pierwszy
stronie dziennika u dołu pod długą ko-
lumnową linią. Tak odbyła się pierwsza
inauguracja fejletonu, poświęconego pier-
wotnemu ocenie piśmna scenicznego.
Z czasem przeru'ł fejleton na inne dzie-
ła. "Il. dim. T. lwow. 1888. 22.

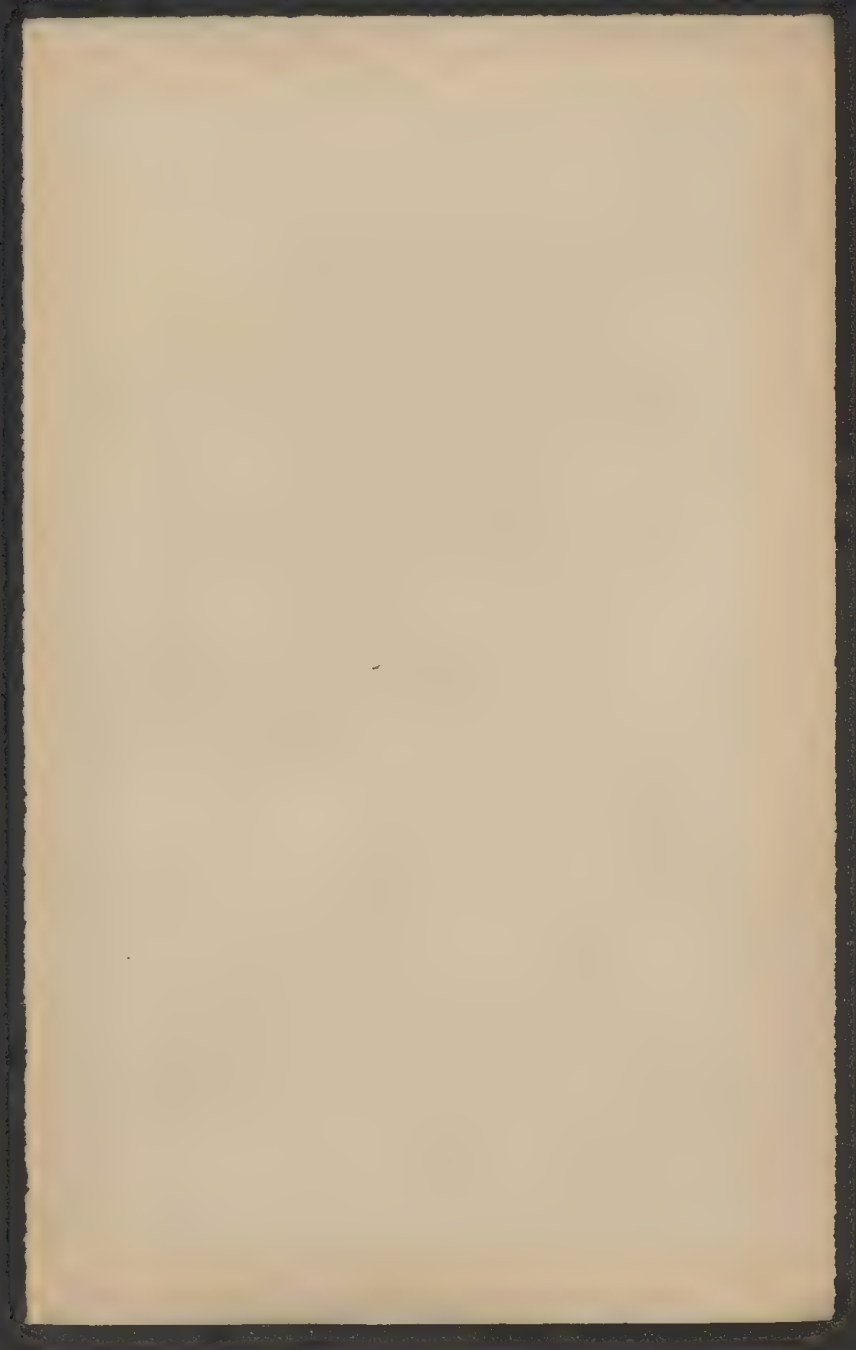
74
Fel-u. m. z wiem. wy. w. kowiat. m. m. i. abo
wienie skony. Jedne dopiera. kowiat.
"Skewsi-wkrostu-felu; imat' wy. wy.
wa na fajendz." Spusi. 62.

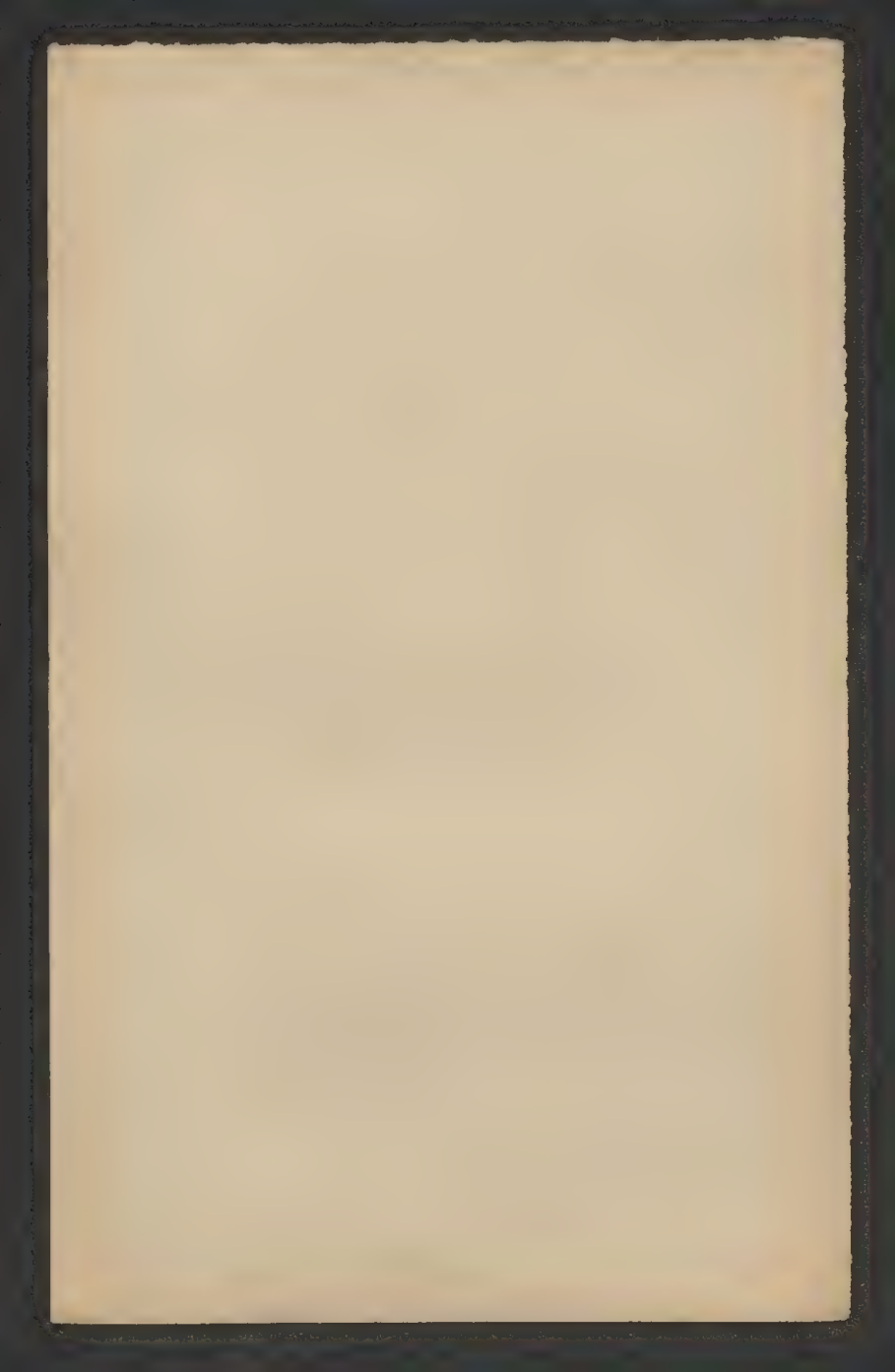
felbonowai' ^{praw.} w. udkn. (zaofowai', dostawai',
bwa' na siebie (wydatek, rejtard) „Na
usz skypz typizg. z lodych z wstarnych pum.
Dawais felbonowatem" N. Z. Byk. Ost. Sajan.
1. 51.

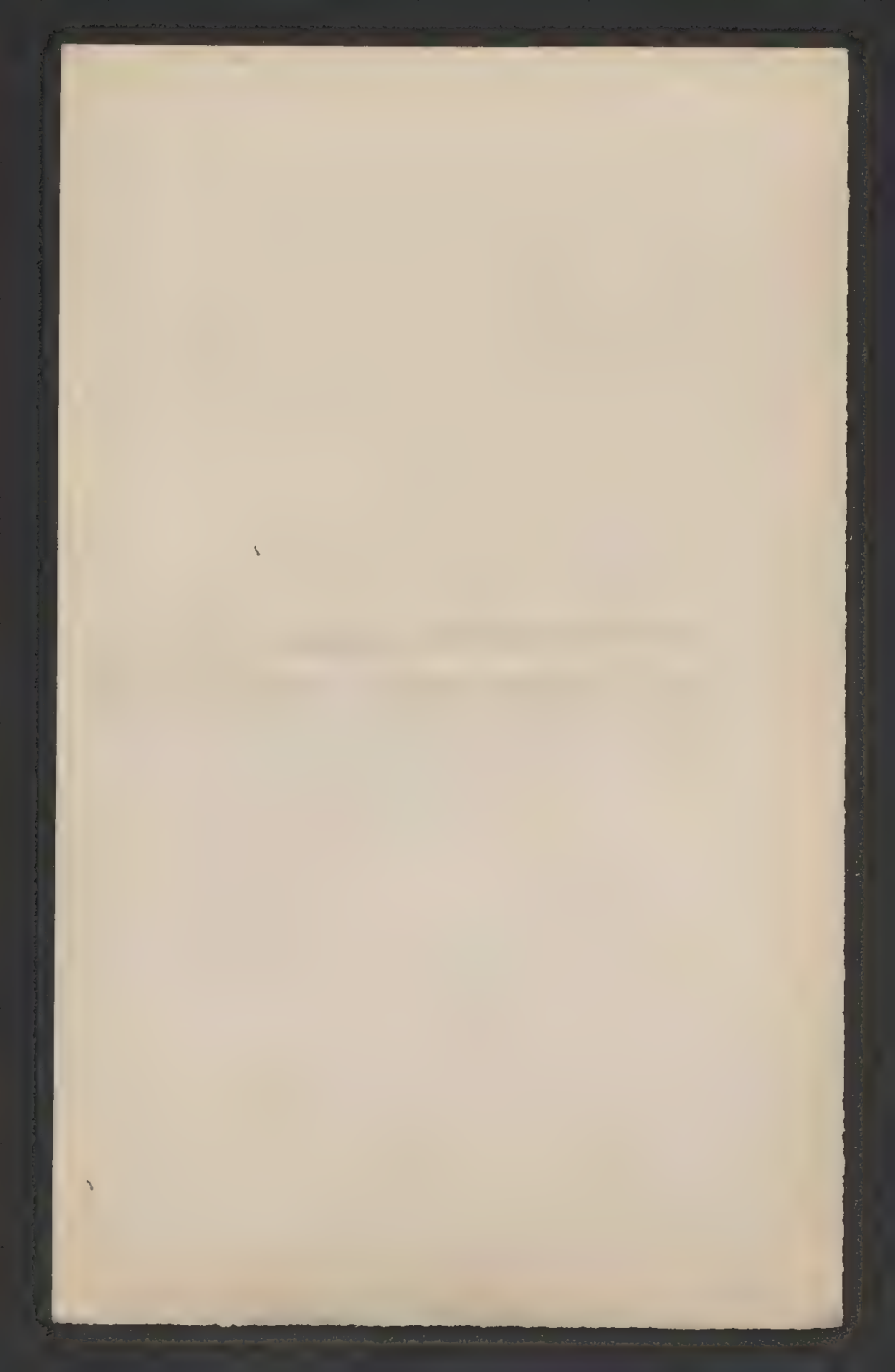
101
Felixerowai' st. x. ndm felixerowemu sie trudnie,
krajai' lub opatrywai' rany, kto umie m.
no zrobic, ten powinien js umiec i' karayc.
Ja mu razak karayjs: felixerowatem prze-
ciem niczok w potrzebie "Z. Kark. 1. 244.

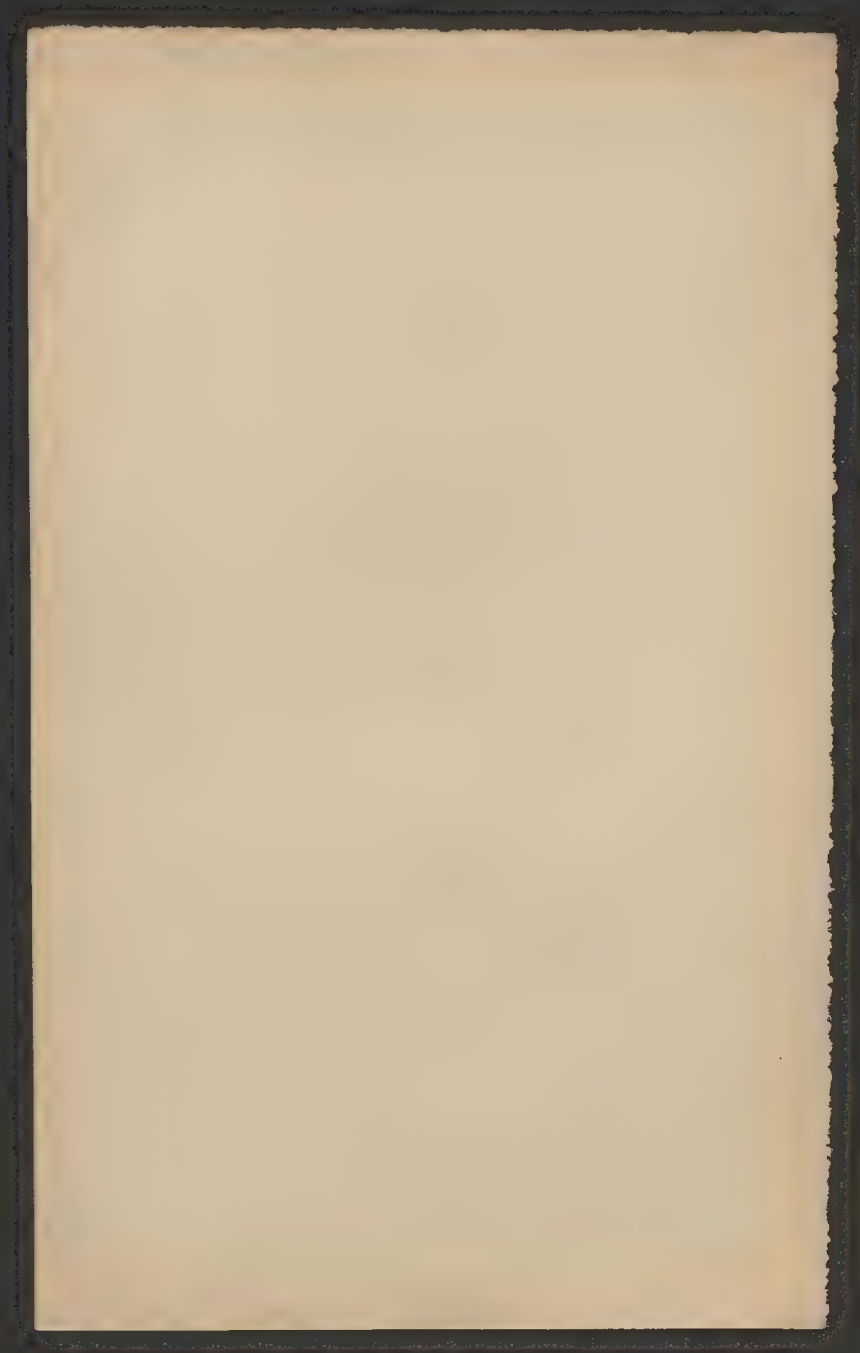

Fenomenologia. x. os. i drugie dzieło, które
rozstrzyga, że to, co jest i jest
istot fenomenalnych, które się rzekło
dostępne na świecie, co idealnie doskona-
le jest. "Fenomenologia, 72. 179. "Ktoś
się do jedzenia i zjedzenia, który u. wido-
widnie chudym, wydał im się fenomenal-
nym" J. J. wick 1878. 53. "Fizjony, z zębami
wielu, jakas fenomenalna z zębami" myśli
i zębami. "U. Gawal. Długo 1878. 323.

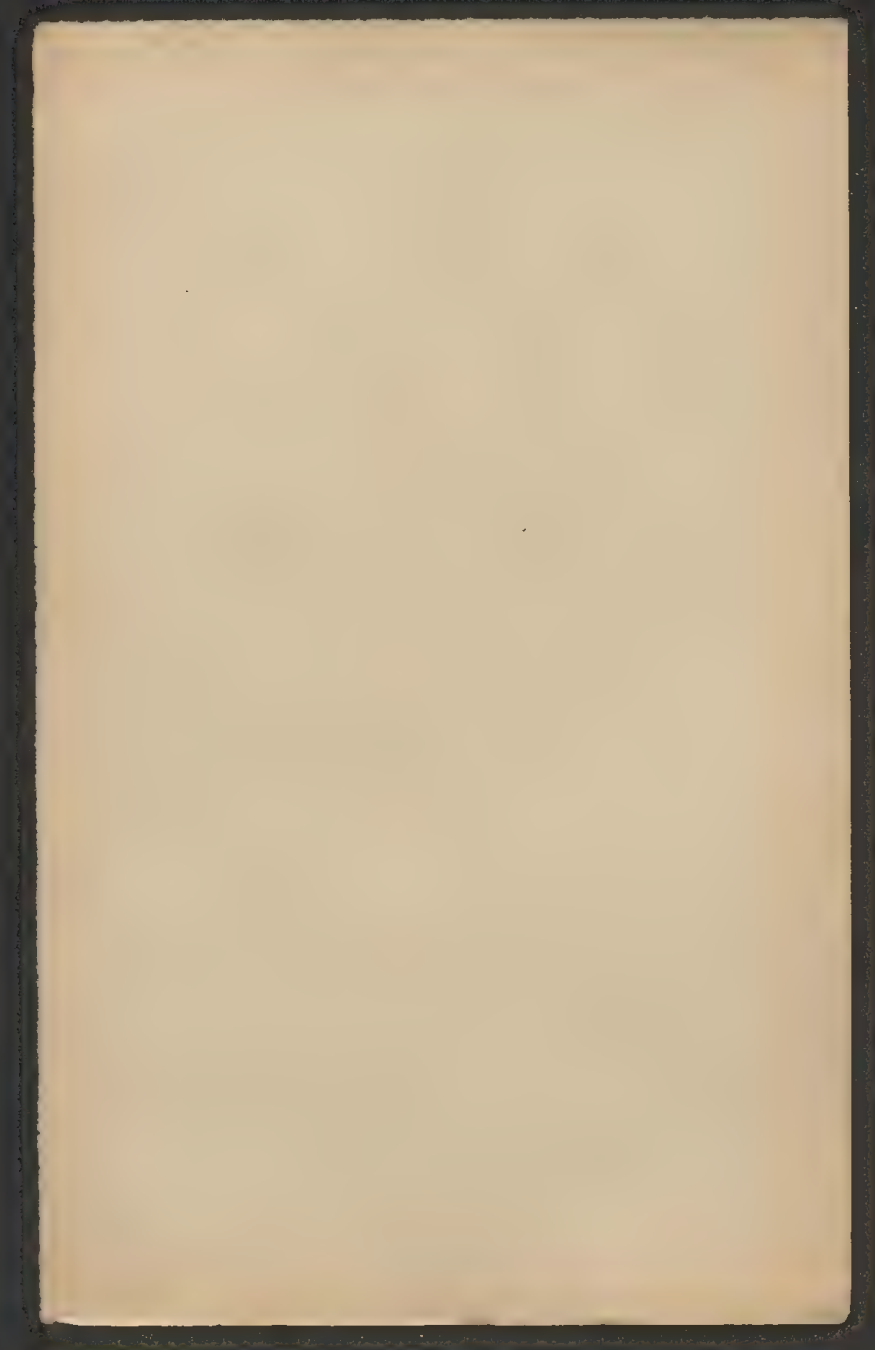

Ferbel - bla. m. pewna karciodawa gra w karty
Ferbelka - lka. m. zdrob. „Styrnata brzek mow-
 ty i znaczące słowa „pass blind, vorpass, bes-
 sen” słowa. Dłonie dla racjonalnawcy nie potra-
 Źawiają najcięższej wężliwości, że grano
 tam w „ferbla” Kur. lwow. 1886. 148. 4. Zapro-
 ponował, żeby dalej kontynuować wrotę rabans,
 tylko już nie w ciarté, ale w ferbelka” ib
 „Młodzieńcy chodzą tam się uzyć. w kieliszku,
 grają! - cepij w kieliszku, w ferbla!” ib. 1885.
 293.

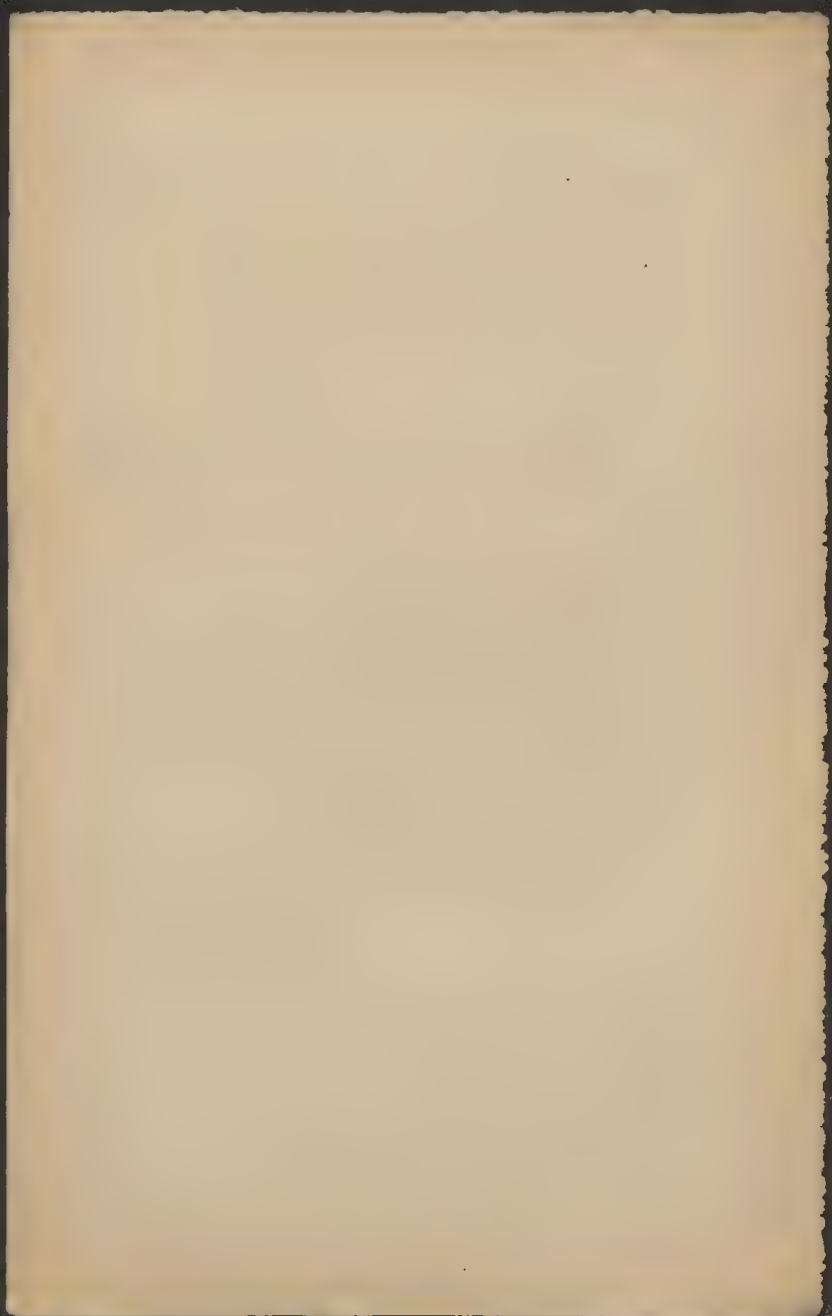

409
Feluka-i. r. franc. felouque, maty okret „Cau-
nony. felukki kuttery, j'edno i dwumast-
towe sz to uniejne skatki." Syg. wśm.

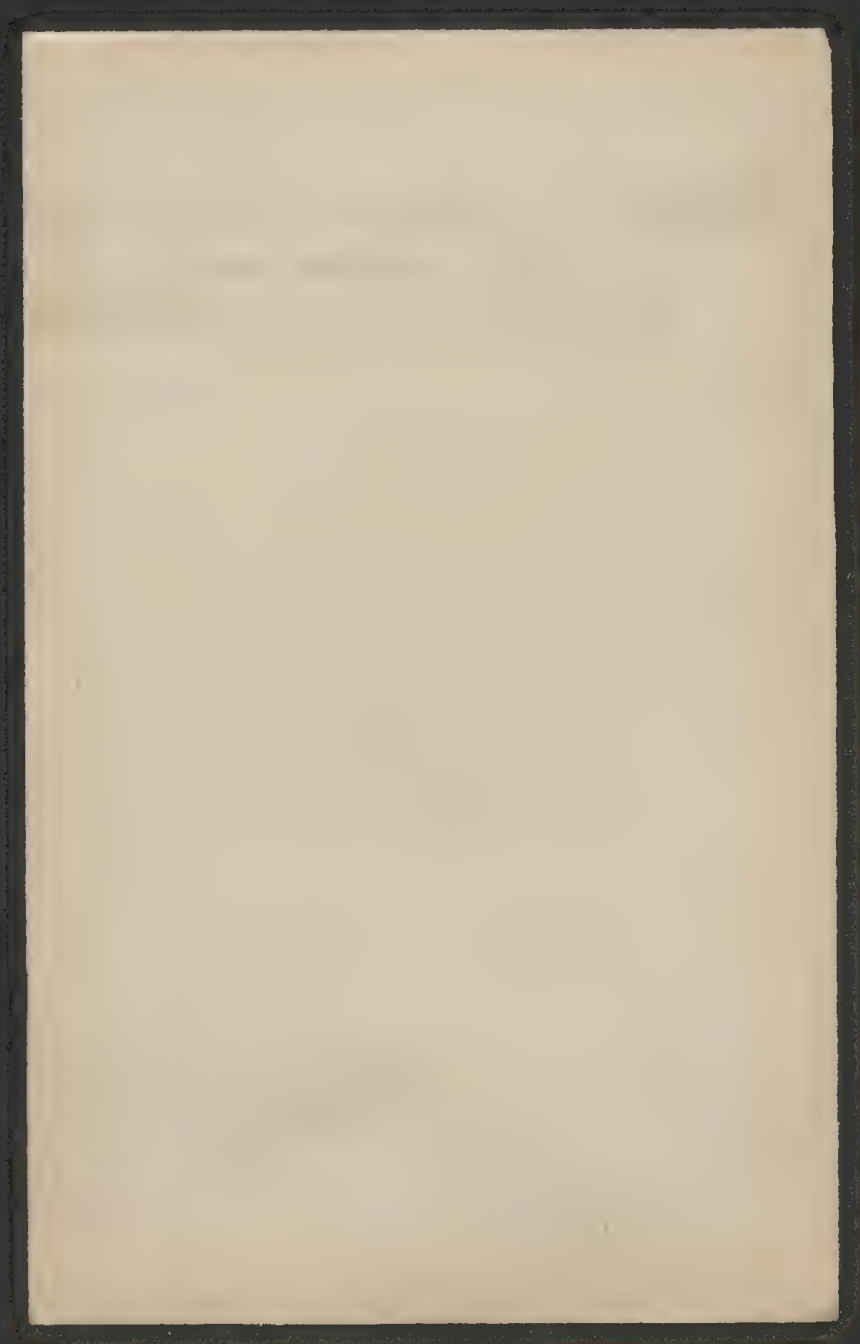

4. *curva*

Farma
Farma y. k. my-farmu nie broni. farme k. inna lwa.
Farma mi, to + ambu, to, Polmark nie
wistie wopowistwie na, prawi mystko
wom. "wistie lwy, granta; farmy nade
zice do "hantilly, mynie a wiego wodaj
utkischego knizstewka "ktozy 42 271. Po-
branie pagorki cowa sie banderaj omynia
ig cowa wisiej will farm. "A. kuty. P. lwa.
1888. 30.

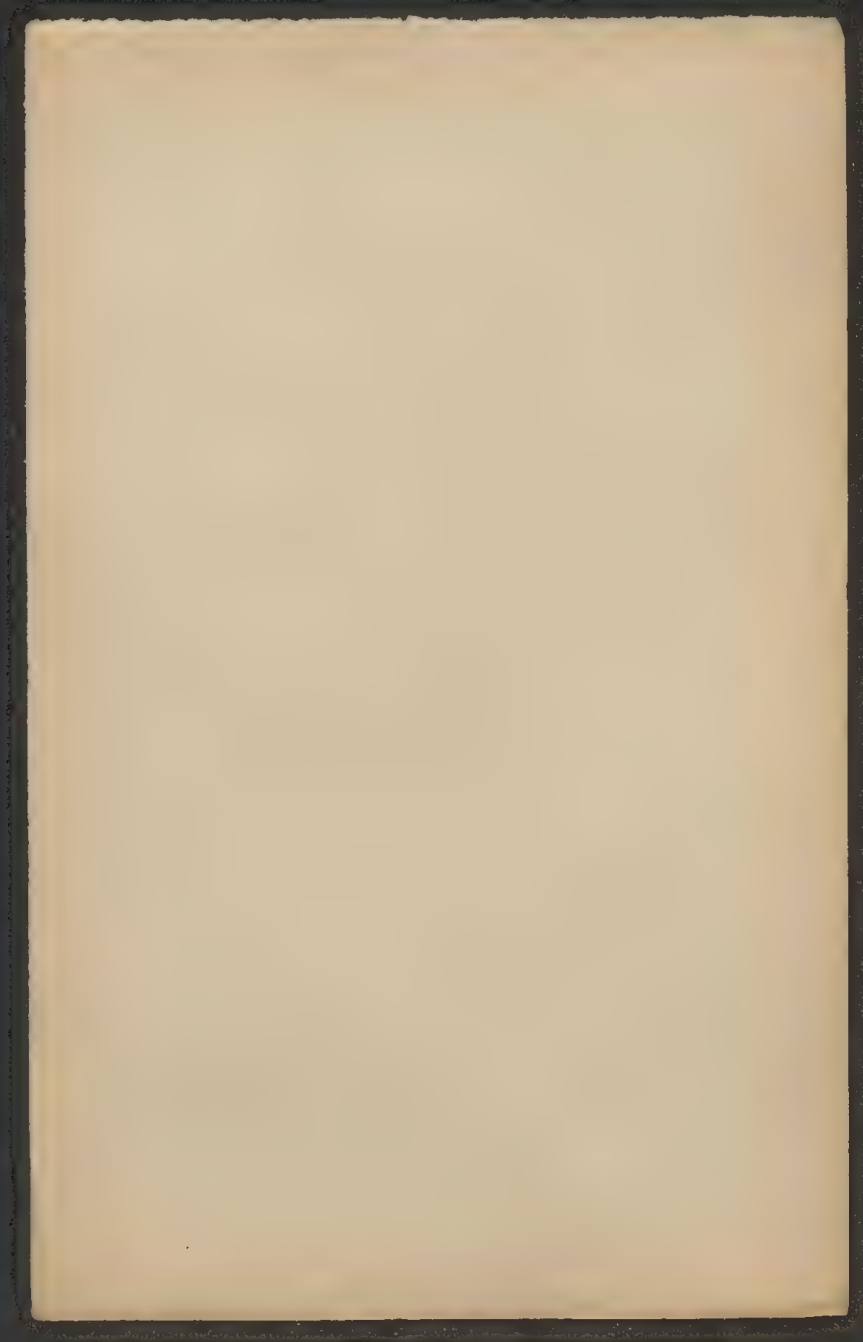

Fertyny a-e fertyny iii, suchliwy, same
czy weseta i fertyna sroczka "w. Pol
Dec. 4. 239 " fertyny francuski" J. J. W.
36.20

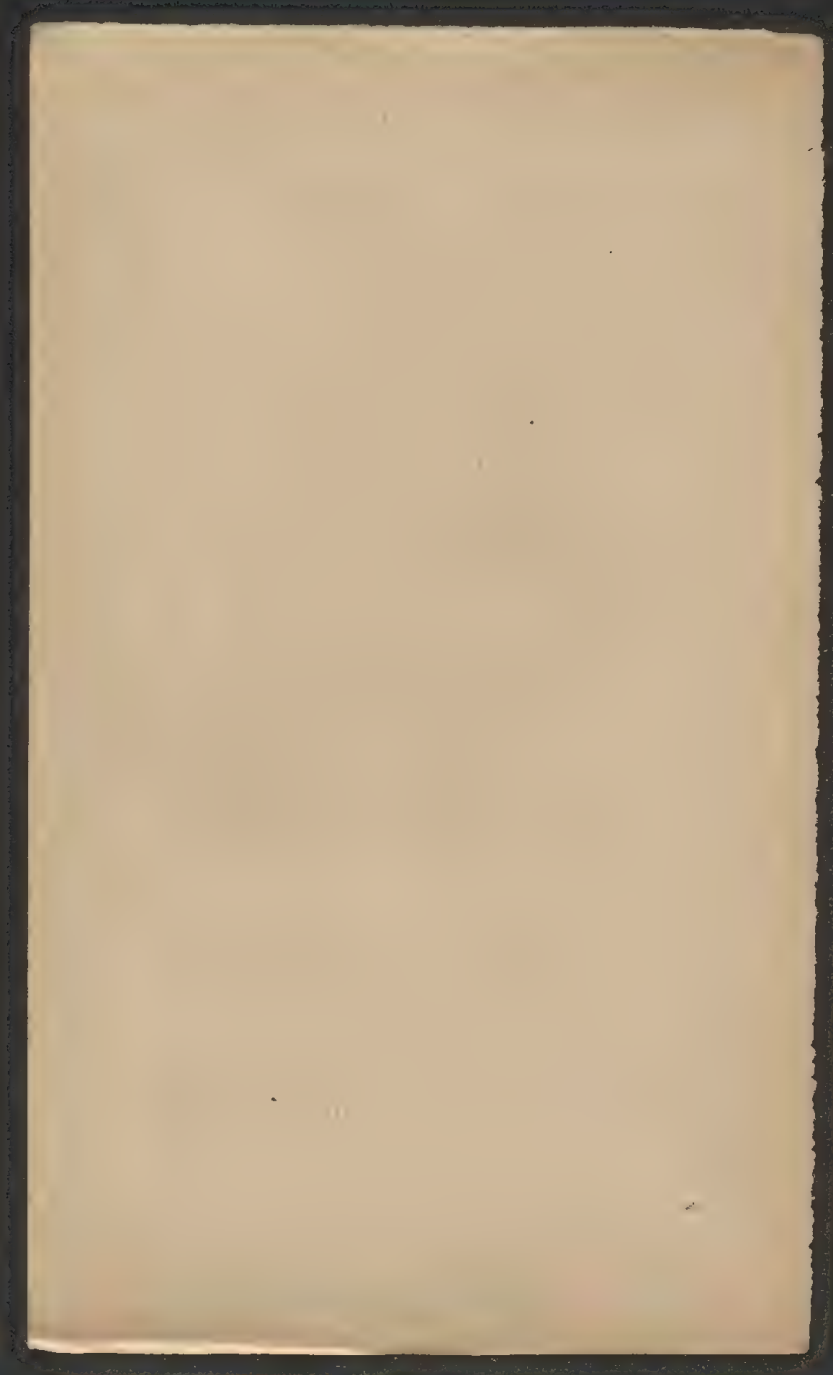
Fety - y. k. ty um. franc. fest, gal., uciecha
nexta. suto wyjątkie z uwarzenie się znu-
ciechei „Nie przedło się takich fety do-
chować i takie miarło zobowiązań” Spis.
83.

Fetowaci st. ex. nek. ufetowaci skn. - kng.
ranygi wystowaci, acie wyprawieniem
fety „Gdy senat i polity, po dniu Trzeciego
Maja, w raturzowej sali, zgodowego z na-
rodem króla fetowali” Ad. Mick. 3. 319. „
bani: był ubogi, noga by ich nie postala u
nie, niechali by j. k. od zapowietrzonego
fetuje, moje miłgony” J. K. 225. „Dys-
swoje huchane ~~brachane~~ bransio ufetowaci”
Spis. 83

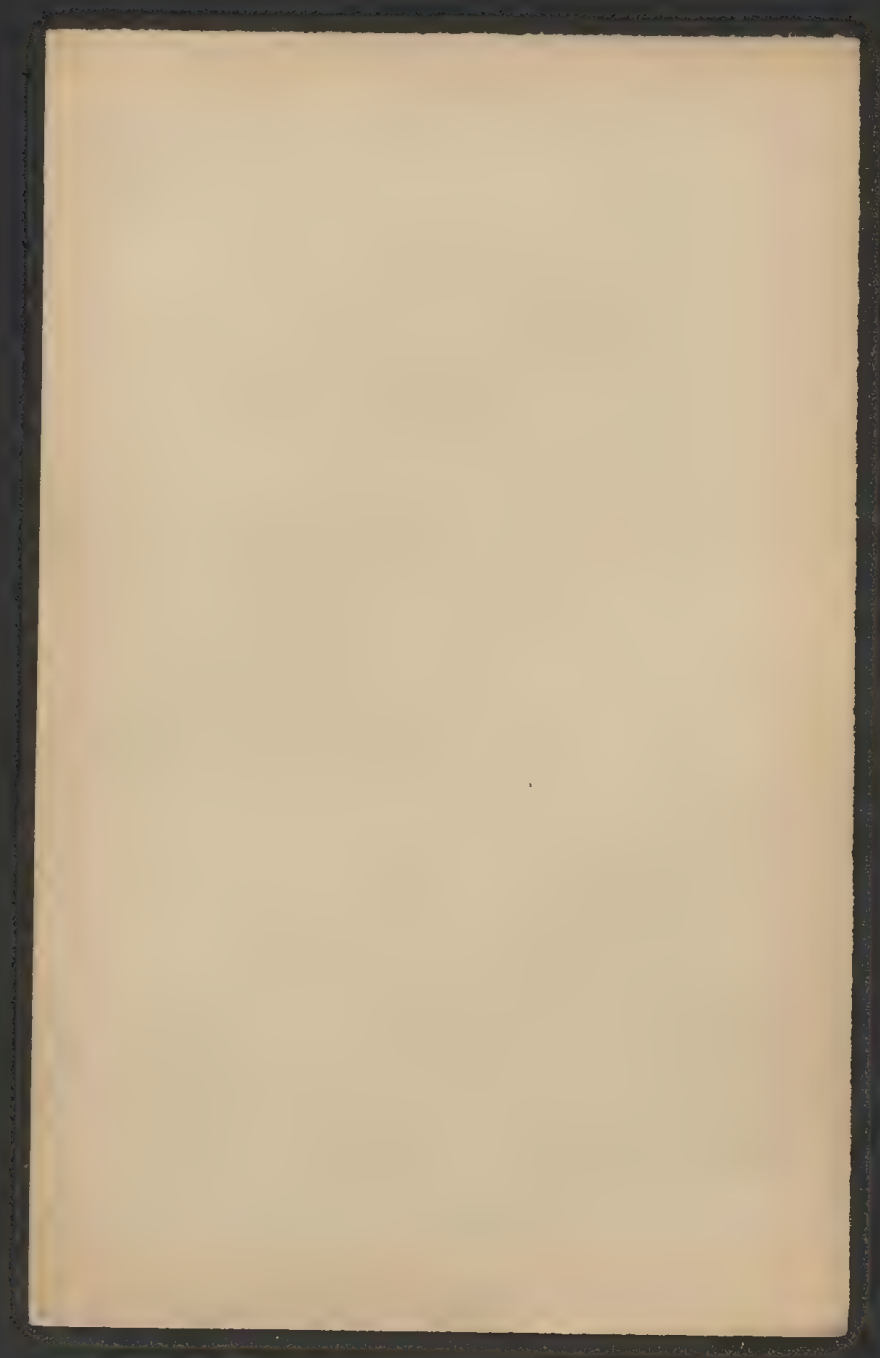

4. Fetyra - a m. we oio mu i siki kolwisch pro dmoł,
 kamień, roślina, kuriozaz lub ich pewne
 części i t.d. kłopotna gruppiung ~~stę~~ ora
 nadsięjstę i oddaję części lewnej s mrołou
 wyprawia fetyrą kumie, oddaję i xci
 fetyr kumie, kamie sekou do kumie
 msi msi swoje orobny gosięde, a gosi
 xda swoich fetyr kumie "M. Gawal. Dmura
 23. 276

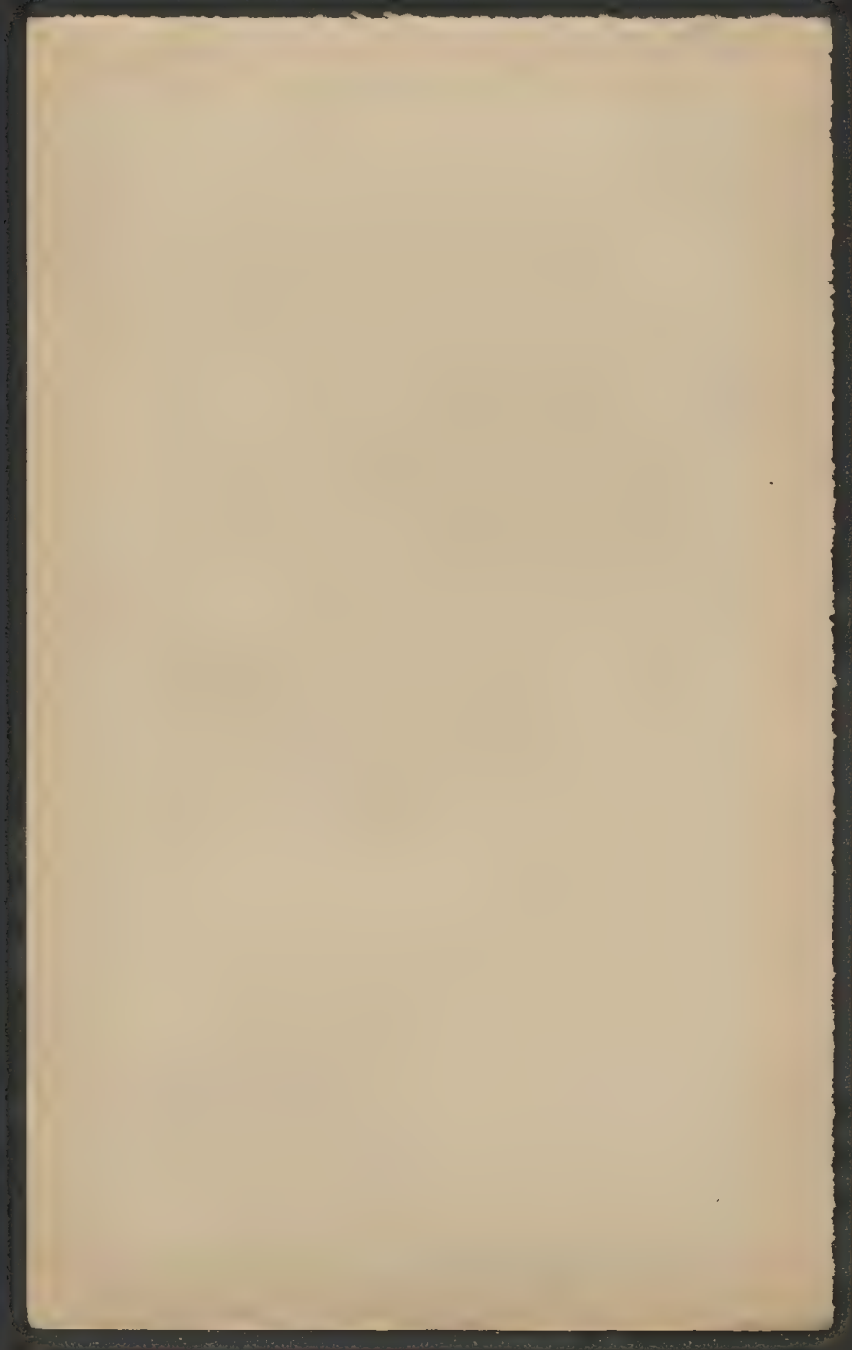
Fetyvayrum-u m. od portugal. fetição,
czarodziejstwo, czar, czarownica, skopanie
batalwachababawa, oddaję ci' boga
fetyvum, rozpowszechnienie, głoszenie wie-
dy 'dikimi ludami' Afryki.

[illegible]

Śliza - y. z. sibry śliza mu. łac. solasc. wlohuu łach
roślini jak kurczak ty. element ułkowaty
wchłapywa w siebie tlen i tlenek węgla.
i w ten sposób się glewie w traw.
mieszni lub uwarow. i gęstnieje ale nie zmienia
mowa powiększa kęty kowi. gdy wstrząsnie
śliza po flocie i uwarow. z jemu kłami
tęże i wa. pęty. rok 1887. 134. z.

Fidryganc-a Fidryganc-a, m. y um. kart.

wiercipiśta, firyk, firyk, pŕdziwiśt
„Dziweryna ma kawalek chleba do śmier-
ci, nie potrzebuje oglądać na jakichś
tam fidryganców. Sama sobie jest pan-
nowa prubierai” M. Jm. Wiek 1886. 204.

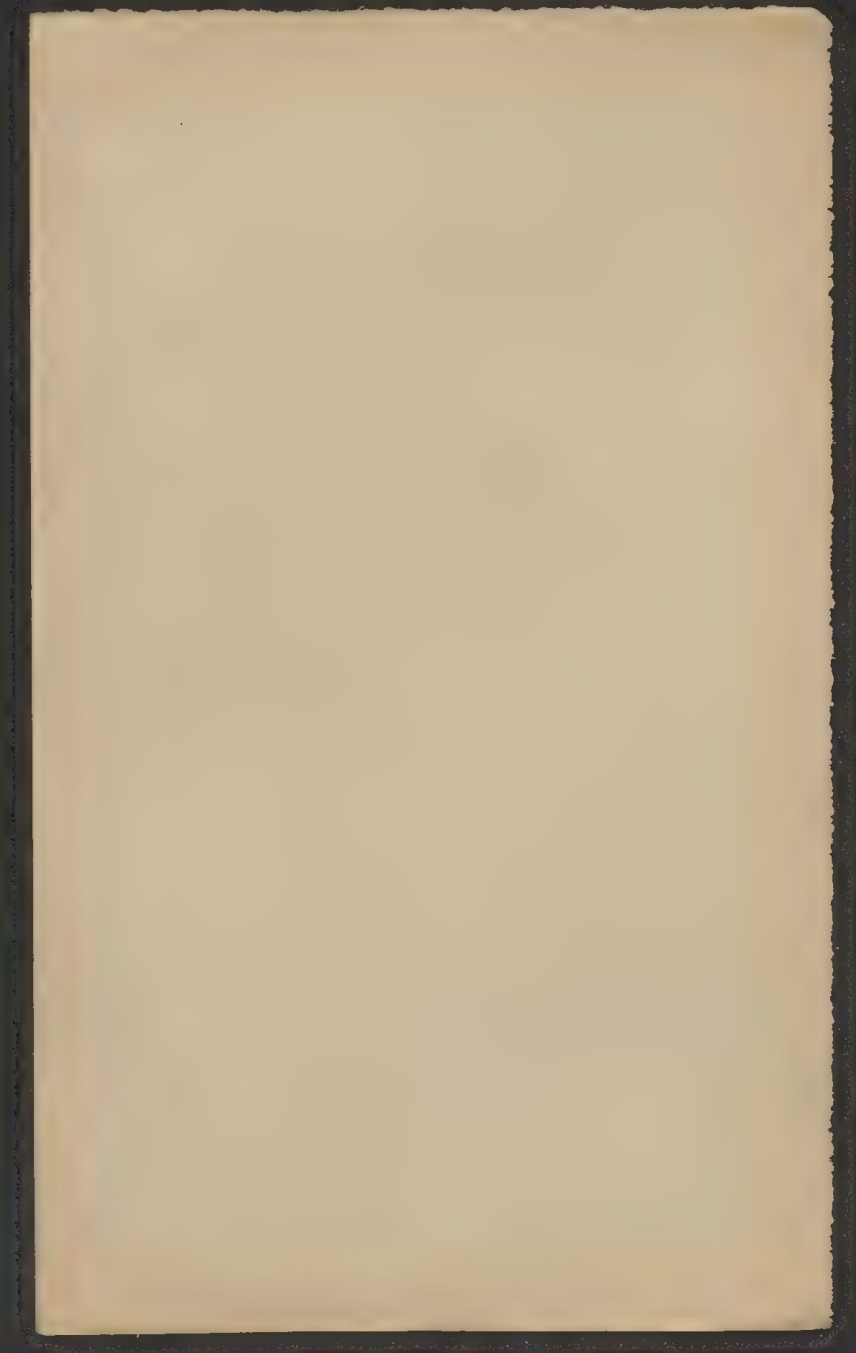
Figura y. z. & węg. osoba, postać, ktoś tam ja-
kis „Na pięcymy raut oba poznali w nim
było uwrnia podrażdug figury stęgi dworskie
go: „J. Kram. krol i Doudar. ^{rouf.} kuchmistrz, osoba
karymujeła wysoke stanowisko „Edy wpałt na
nie stosunki z wysoku potowieniem figurami,
rozgadali się okusami „J. Kram. wiek 1878. 53.
& w tarim. obraz z jakich się składa pewnie tamci
„Łobawcy parii jak ja będe dywygowat na
... nam swoje wstanie figury „A. wilek. Fot.
1. 161 „Edyie ja kucyjsz nas na wryycho. a jironi
figury mawrowe nure ciekaję. wymyślitone
trzy dopie... Udały mi się, to prawda, ale trzy
to za mało, nie wyptawia na cały wieczór „M.
Dut. ^{12. 215} ~~Prac. por. 1. 3.~~ „Karymujeły figury też z nam
panem w dtoni „Muka 1871. 9. Dod. 13

Figurowai z. adkm. & byc', kucydowaci się, przed-
stawiać się w pewnym kształcie „Byłło bawur
idealny, godny na krolowskie figurowanie „Kole”

J. J. Wi Now. (wrd.) 1878. 9. 1. (1)

„Figurowai jak w naset w piśnach jako ^{ti}
kandydata do debielu na scenie” wile
1888. 129. 3.

Figurant a. m. nci-ntow um. aktor na scenie i w
teatrze, zwykle występujący w roli niecier-
liwej, statysta posp. ogólnie ten kto wy-
stępuje t. j. figuruje, jako podsterżony kom-
ediant, mianem kłm. ze jaskini kotawale starowin-
iane. Tabuiki przeważnie rzyżni albo nota-
jennie albo p. t. i. ani chrozi; a i t. w.
a w sklepach, wiaq oni figurantow katoli-
kowie. Ktożymu w ianym czasie p. t. o. t.
wiedzialowisq zastowic i s. m. p. Figurant
taki bywa zwykle wbecnym w sklepie i t. s.
ktory, statystycznie, jest sprzedawca "Kola 5.517.

filantropja - j. i. gre. *philos* 'miłoś', *anthrōs* 'ludź',
umiatowanie ludzkości i dobre jej czynie-
nie "dobrotę tego świata odczuwając i roz-
kładając na części, pomagając im i czyni-
jąc im udzielenie i oświecenie do wtrocze-
nia w życie i utrzymywanie tego życia.
Dzielenie się z biednymi, nie wzięcia
ani siły, ani czasu. Jest to wymowny przy-
kład co przy dobrej woli i miłości bliźnie-
go nie może filantropii chrześcijańskiej"
wieś 1887. 233. 3. (1)

filantrop - a. m. j. i. gre. *philos* 'miłoś',
anthrōs 'ludź'. Przyjaciół ludzkości.
filantropia - i. i. j. i. gre. "Summa si-
nas grono filantropów przynależących do
wielu różnych partii i kierunków w życiu
Quis Munus 23. 369.

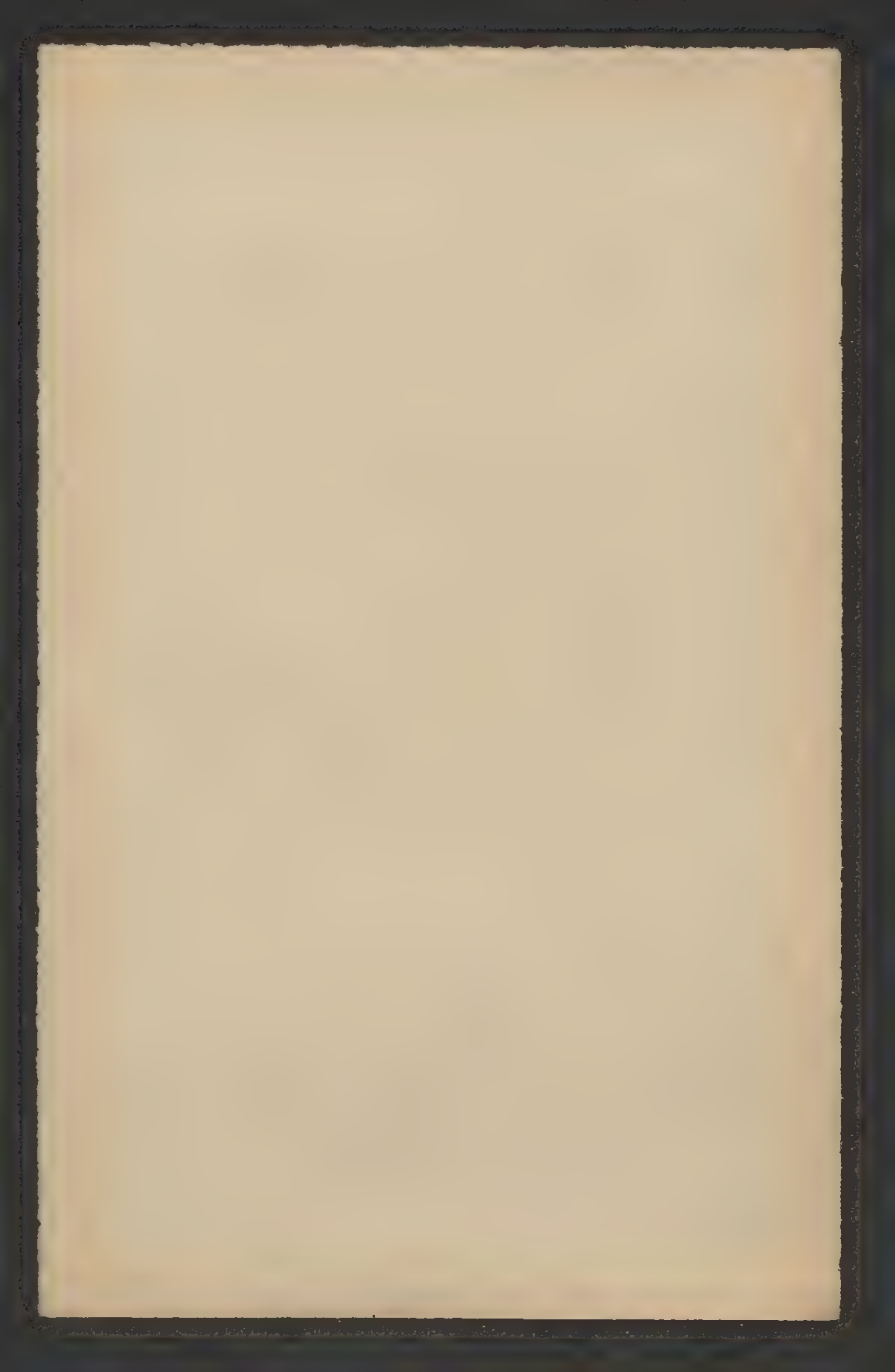
"Kamenna autorka widocznie dobrze obe-
znana z literaturą filantropią i tak nie-
mniej i z filantropią zagraniczną podaj-
wiele przykładów i probierze ją obywateli

rozwoju humanitarnej opłaki nad moral-
nie zarządzeniem opuszczeniem dzieci
Dziennik 23. 318.

1) "Ono wiek ten ukończył ludzkość był, jitem
tropem. Leżąc kwiecie najsmutniejszą abie-
gą, trudem całego życia miłosną, pędem
przekazał sercom i sirotom" Dziennik 88. 128. 2

Filc. u. m. z mian pilsń, tharunia z włosow
zwierazay. b. wrypienka glównie na kapi-
tule i cępte obuwie

Filcomy. a o pilsńiowy „the schyThow”
rycia... otowide kłatkie w uwy baw. liz,
na nogi bity filcowe. "D. Was To i owo i t.

Filigran n. m. wyrób z cienkiego drutu złoto-
tego lub srebrnego w rozmaity sposób
zwijanego w kłacie, wabeski i t. p. lub z
metalnej delikatan roboty ańrrowa.

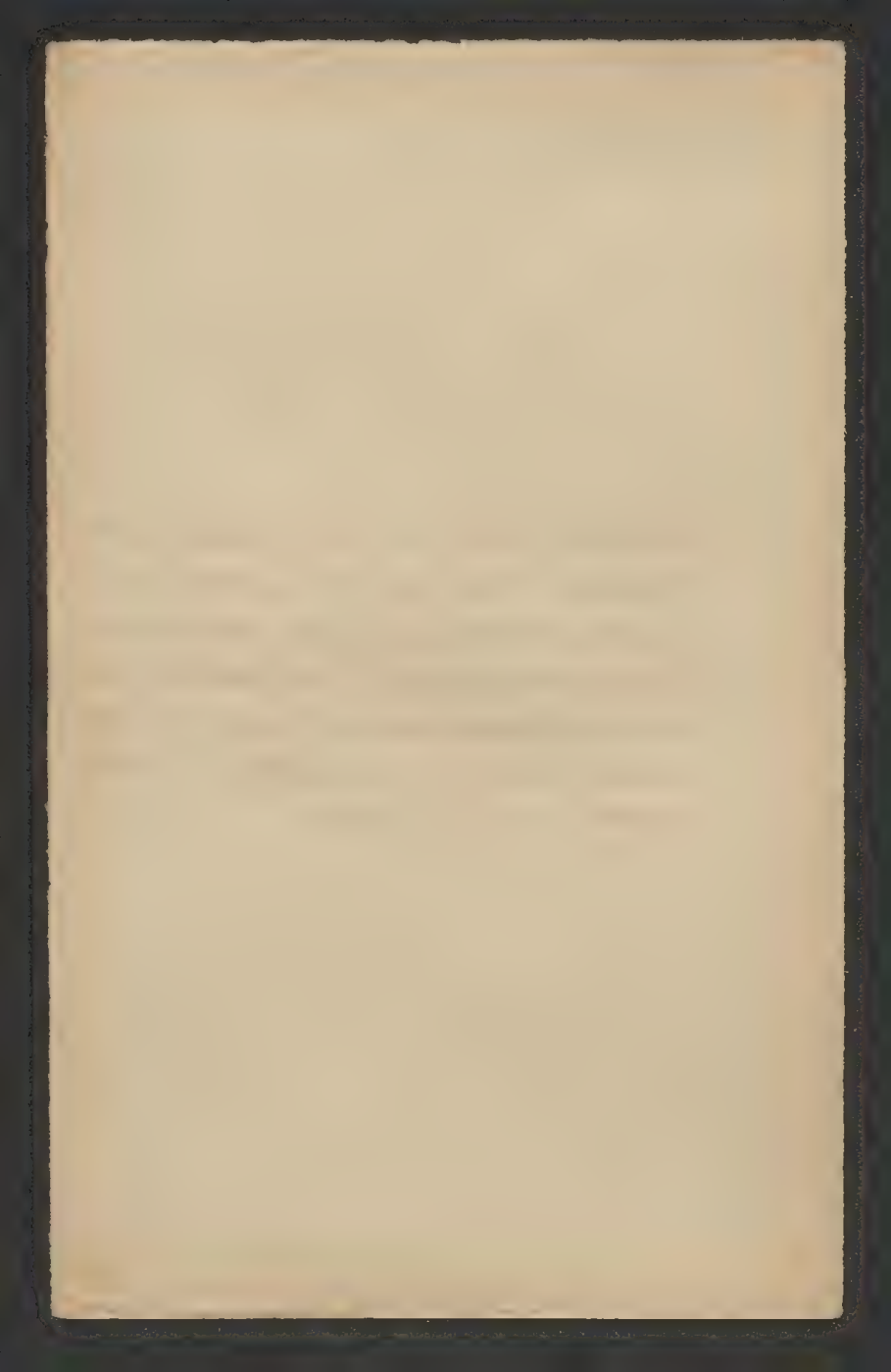
Filigranowy a. e. na sposób filigranu
wyrabiany, delikatny „Dziśba, dłu-
not, marmur - wymagaj's sily. Wtórni-
mni jay filigranowy rodkey w sztuce,
mugły Jarkona to is rozwinięci pod deli-
katnem paluwacami prawytych nowych
przebiegach". Dłur 1886. 378. (2)

1. w cyfry roboty delikatan precyzywny ańr-
„Cechy ich sproutów jest lekkość rysunku i
pewne pochwiniństwo z filigranem nie ma
bowiem ślady w tejże bretonskiej wafie,
którały nie miały rozet à jour, lub nie mia-
ły na sobie lekki galenyski" k. chęd. 2. lwow.
1888. 8. Wysoki mur, zakończony koronką,
jak również baraty papierka i satelocka
koronkowym filigranem otoczone" 2. lwow.
1887. 148. 3.

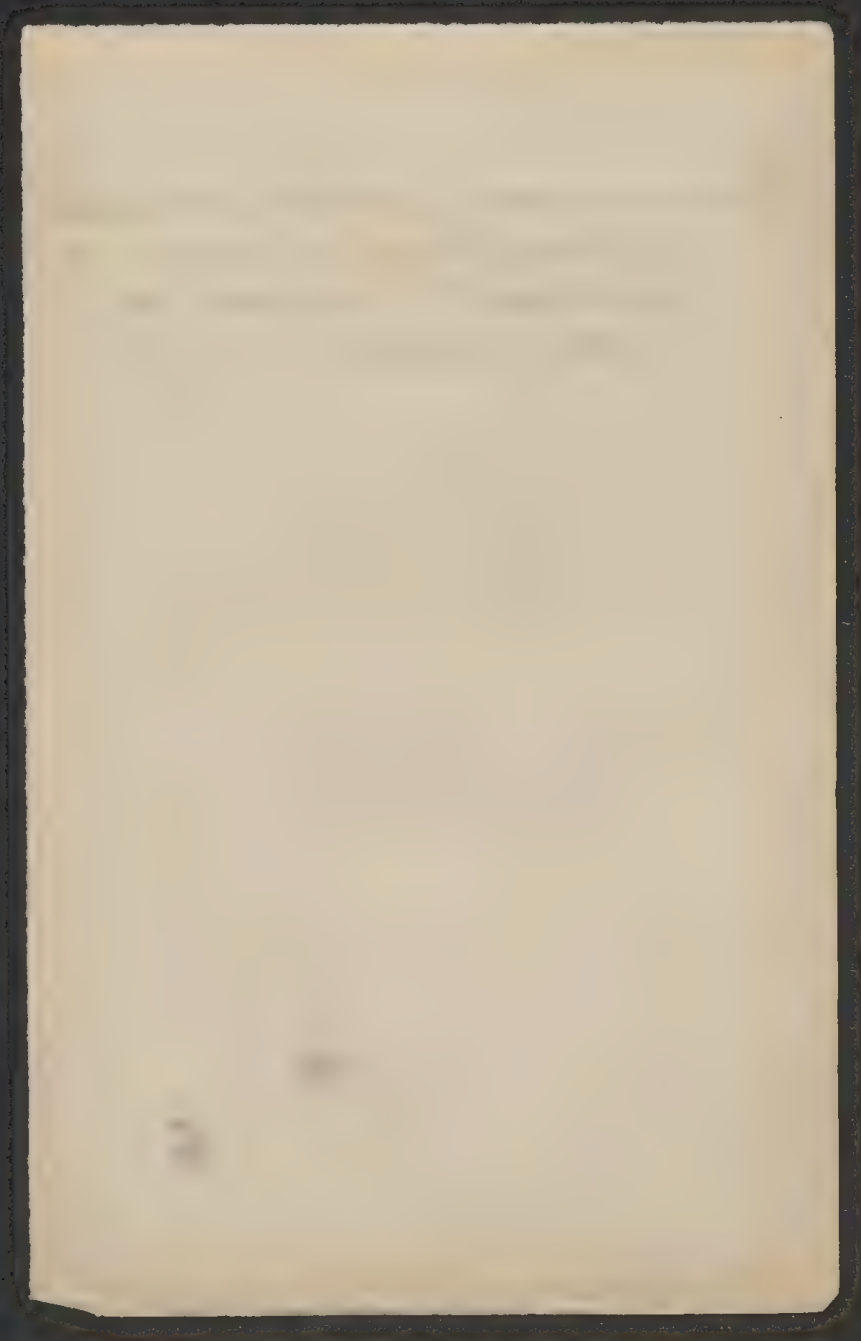
„Wydawała mi się bardzo misternem i-
ligromowem cackiem, pięściściem, na któ-
re z lubością można było patrzeć, ale łatwem
trudno było kajęć się głębią prur całej zięci.
M. Gawal. Pismo 23. 324

Finalny-a-c-nie pomył. „Żeby w przyszłości
jutro rano wstać, decyując w tej chwili
wydać finalny.” K. Węgrin. 151. „Ktoś pami-
nkowa już straconą od ręki kieszonkę
wręczył, a straconą i finalną.” S. H. 1883.
18. 1.

Final-u. m. ty-o u. m. wlos. finale, u. m. ka-
konienie dźwięku uwyśniewo, ostatni numer
zamyśle zbiorowy w opowieści lub w przedm-
owie jej części fiz. i. i. „Kochał jak koń, a sam
ze z abstrakcyjnym eudem kawału i finalnym
mianem zatębiającym w czerwonym kłębowym
chmurze” A. W. W. D. 11. 179.

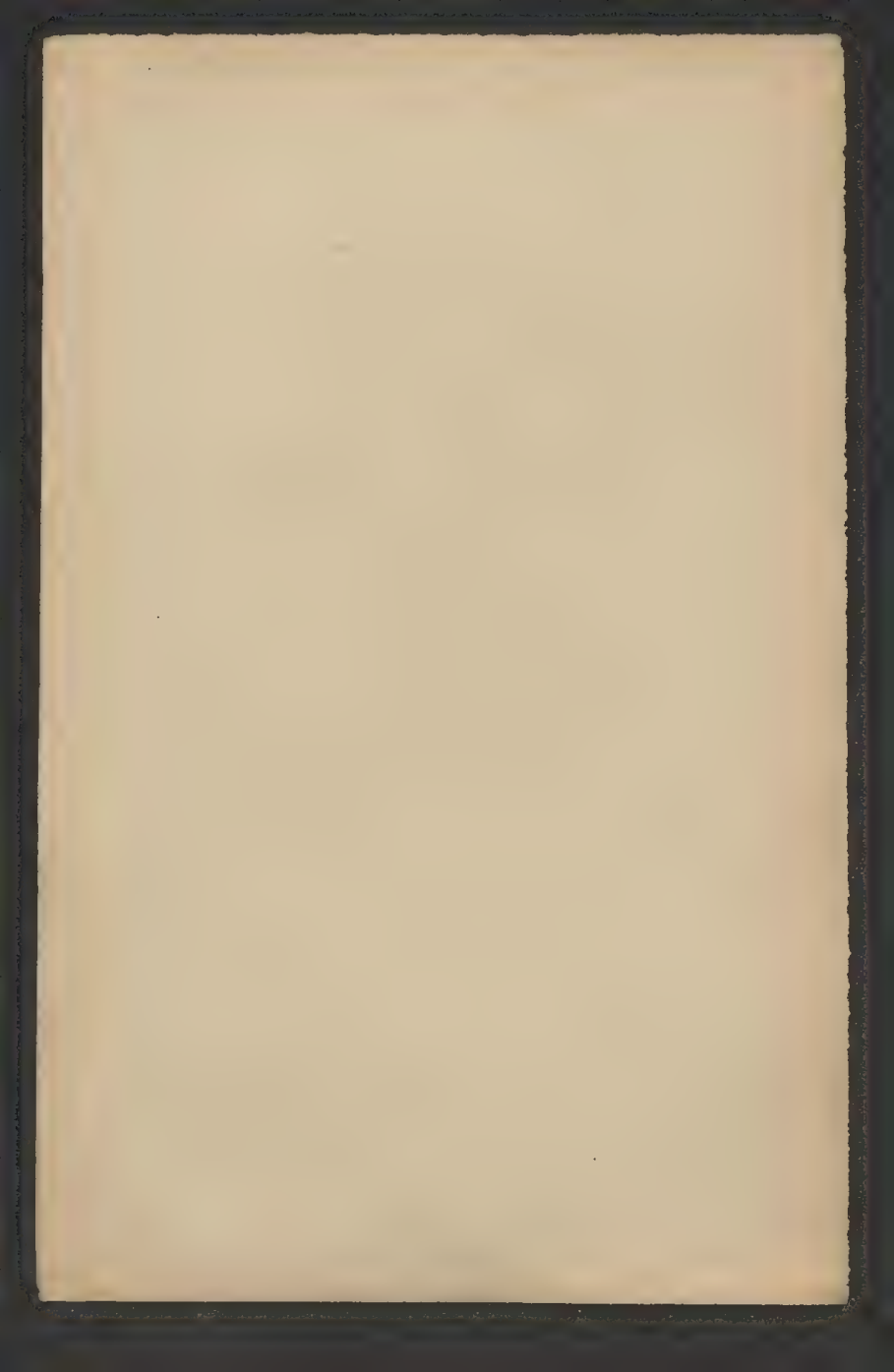
Fines-a. m. sy um z fr. odpowiedz filut, porobie-
 gły, chytuy „ Dabica fines, tiki ci t's
 panie, który i' tu i' tu oggucan bogi ”
 A. Wiler. woty nob. 130. „ Wgony fines wie
 ie brat uwj b rzyki us brabiani wie
 udaje ubogiego, ” Ed. Lub. 178. N. 3. 2. 10.
 „ Trzeba ci wiedzieć, że to jest fines obywatel
 i myśli że muie corragt-a tyucrona
 ja jemu pokorę. ” A. Wiler. Tyg. powr. 1882. 195.

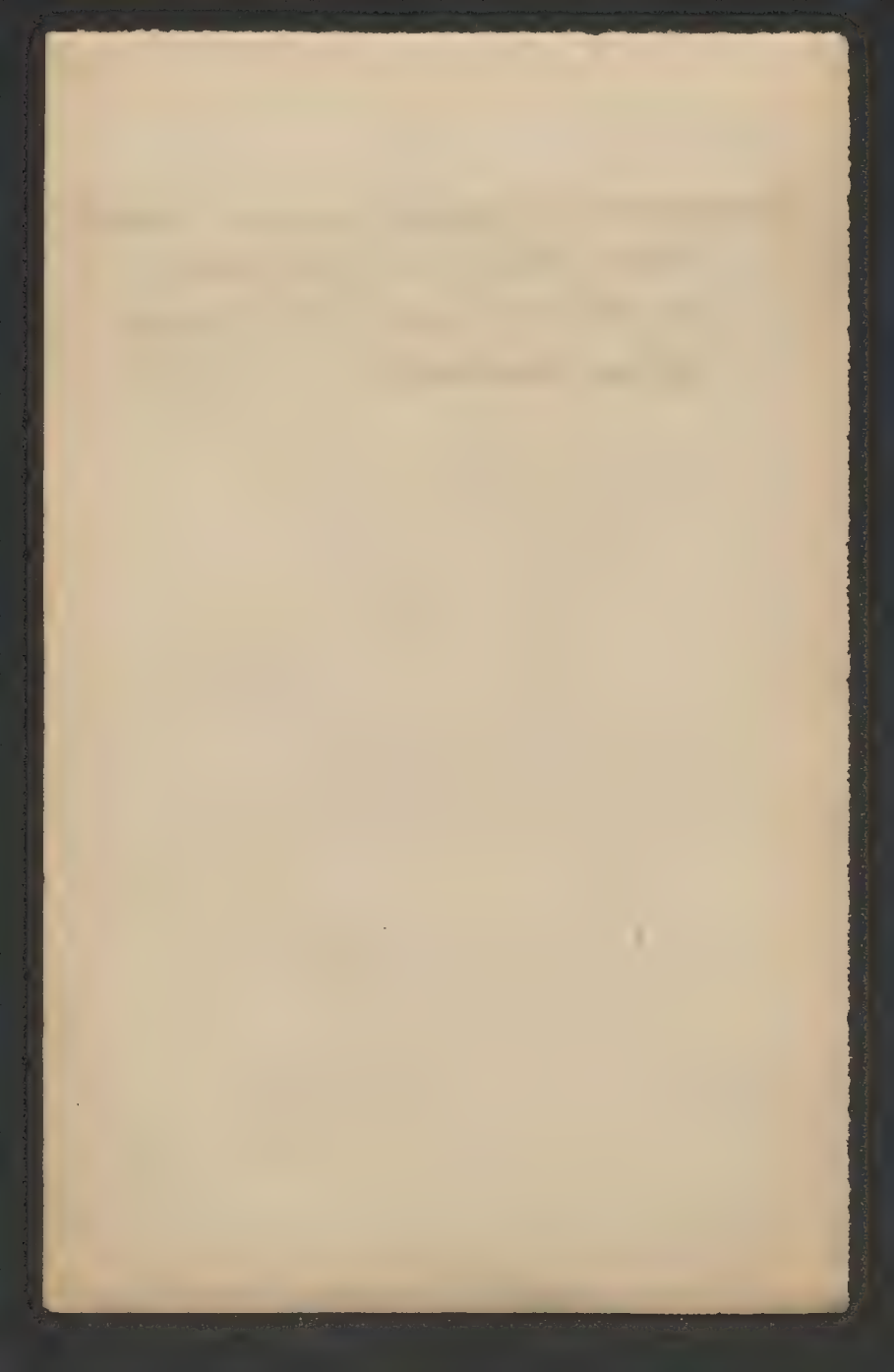
Finnian u. m. tunc. vortat vortat paxat
suttana, 2 pers. fermān i' firmān
vortat od tunc fermān i' n vortat.
Finnian, i' t' vortat vortat albo vortat
vortat od suttana lub vortat vortat.
vortat, i' vortat ma na vortat tunc
vortat vortat vortat, vortat vortat vortat
i' vortat suttana i' vortat vortat vortat
vortat vortat.

[Faint, illegible handwriting across the page]

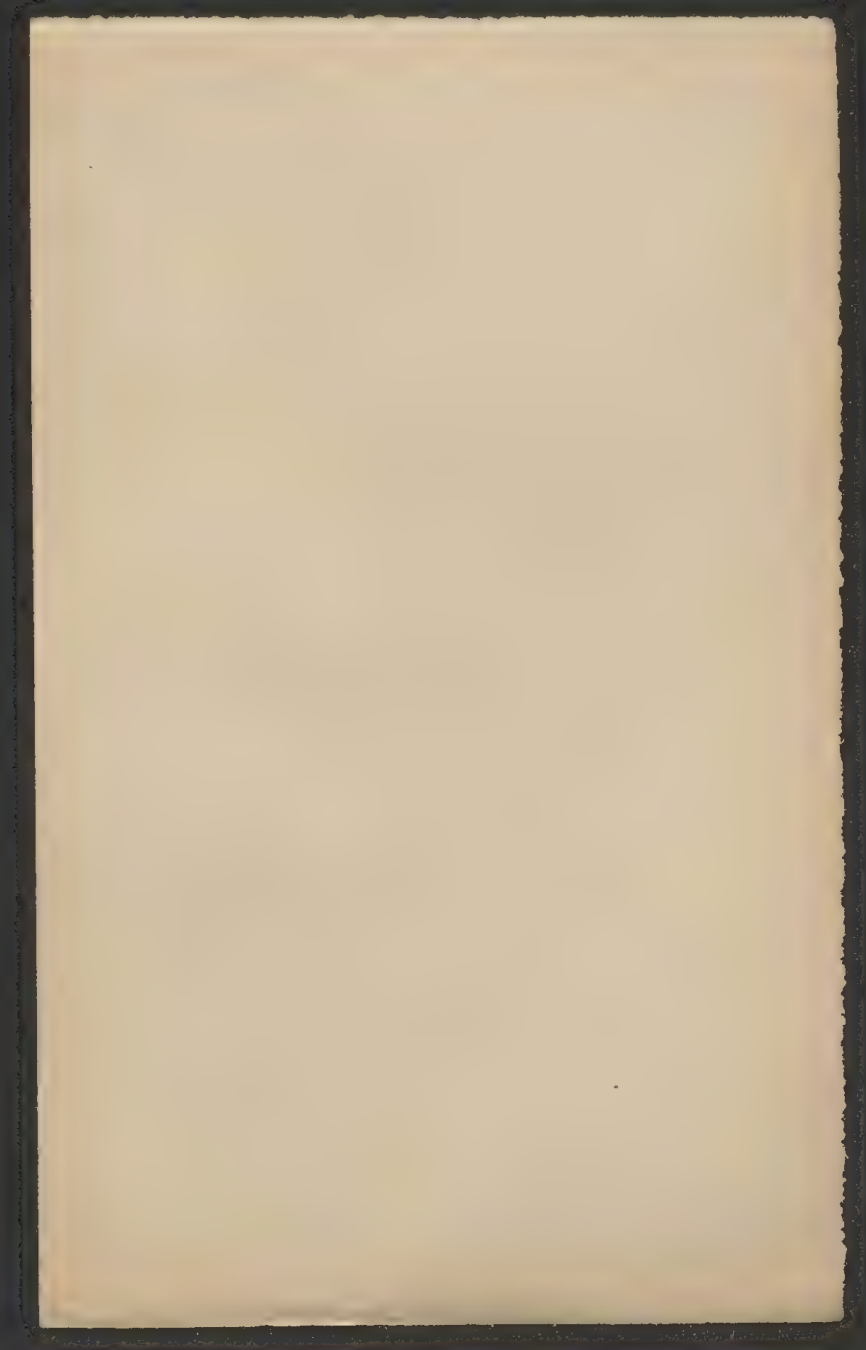
111
Fochy - ow. mn. & Dasy, grymasy, hapny, y,
guiewy „Lawn. kobiecy nie wierzą, fo-
ctwo iż nie szeptają.” A. In. Fv. 1. 267

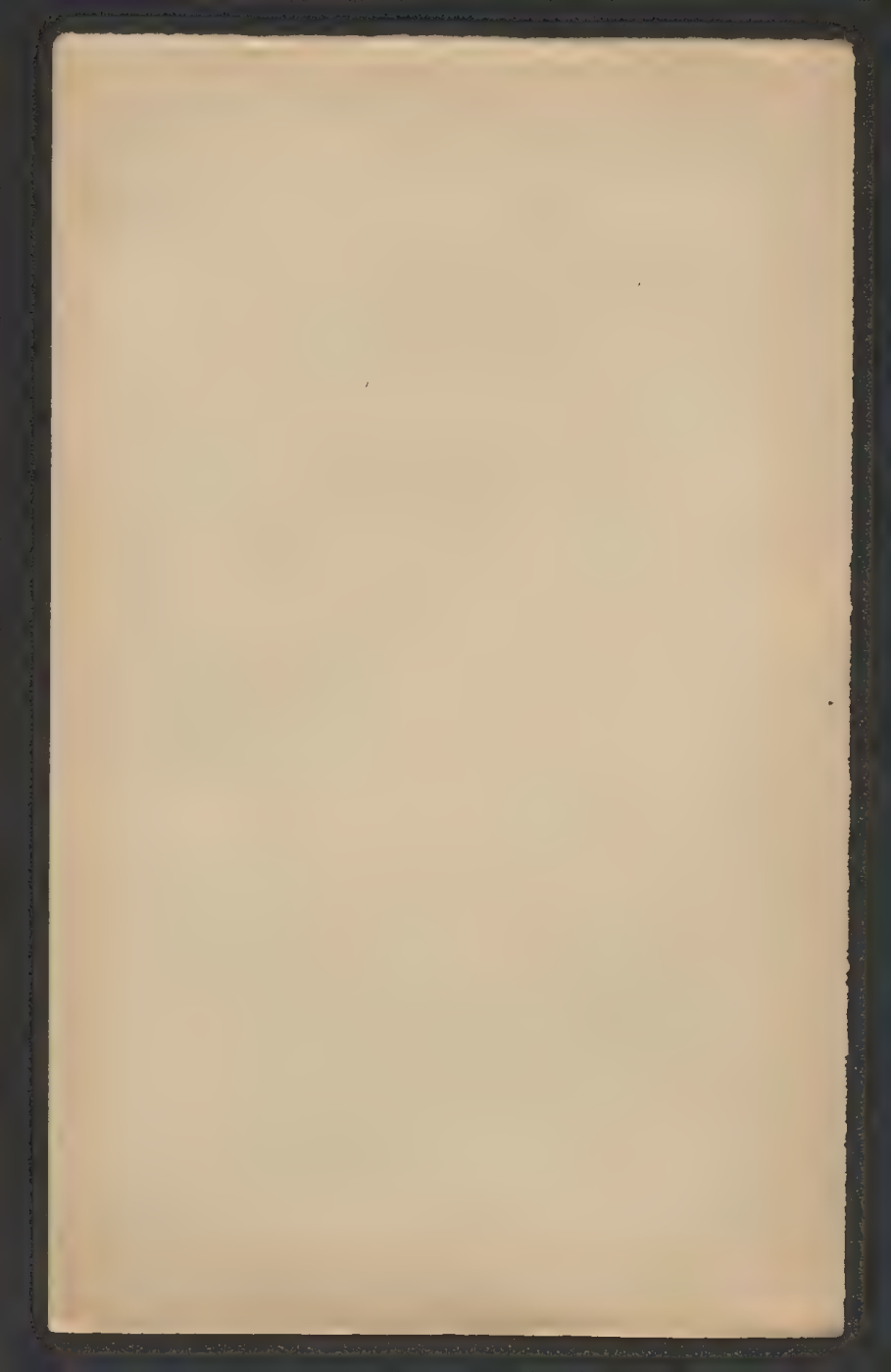
Fonfry-ów t. inn. kaprysy, gorymury, muchy no
nosie „Staxen. 'on mi tu bzdria ka stui
bz drizkuwat, patrcie go. 'jakie fonfry. '”
H. Kram, Stan. war. 1. 192.

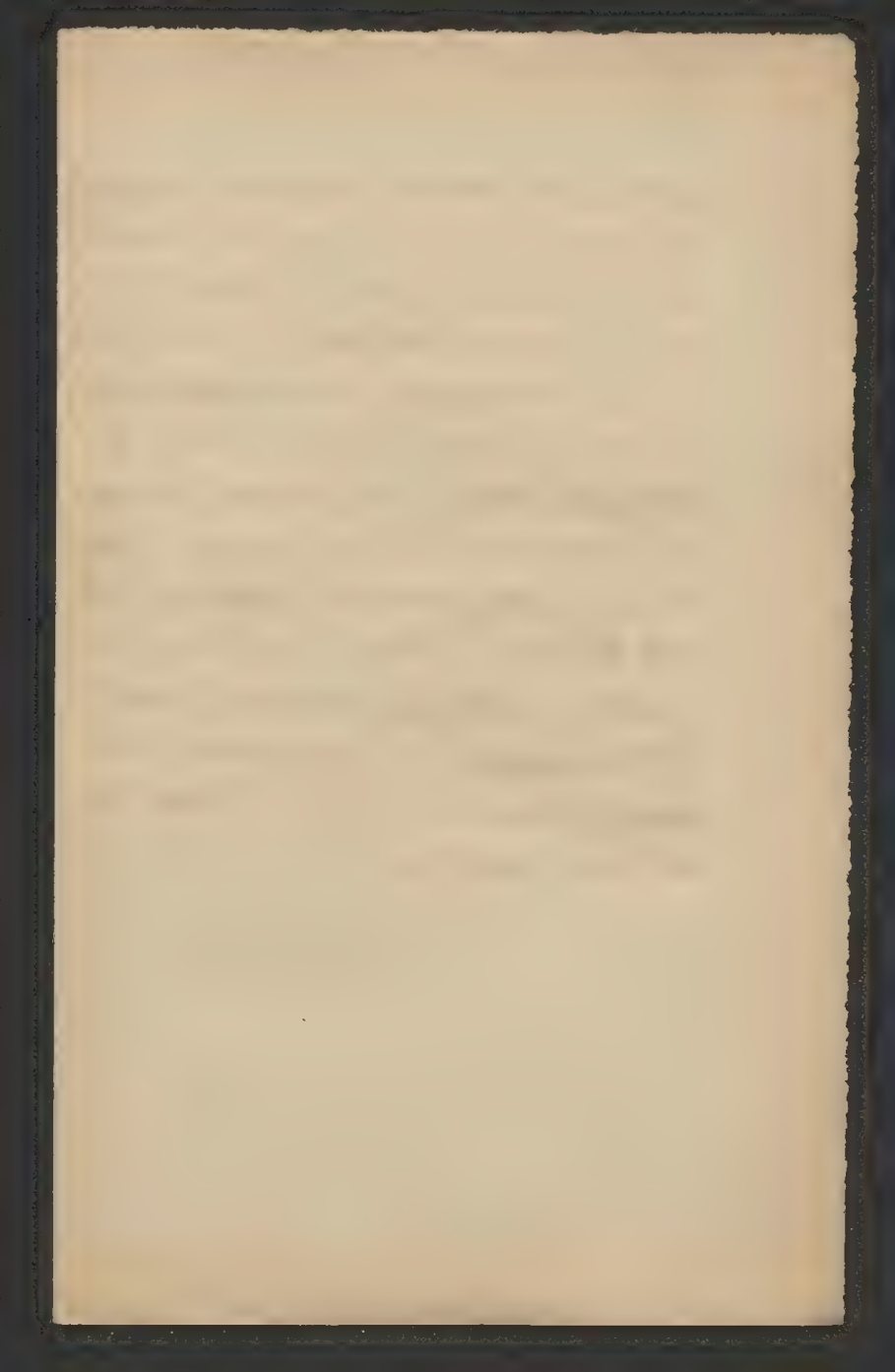
Forpocata - y. i. ty um. wojsk. przednia strona
posuwającej się naprzód armji. Kiedy ta
biogrom. wojsk forpocety już stały się
Niemnem "Ad. Mich. 3. 157.

171
Fosforowy z e " zony, jego t. bywa by fosfo
rycznym jaskini bliskiem "H. Swat. 1. 1. 1.
23. 233

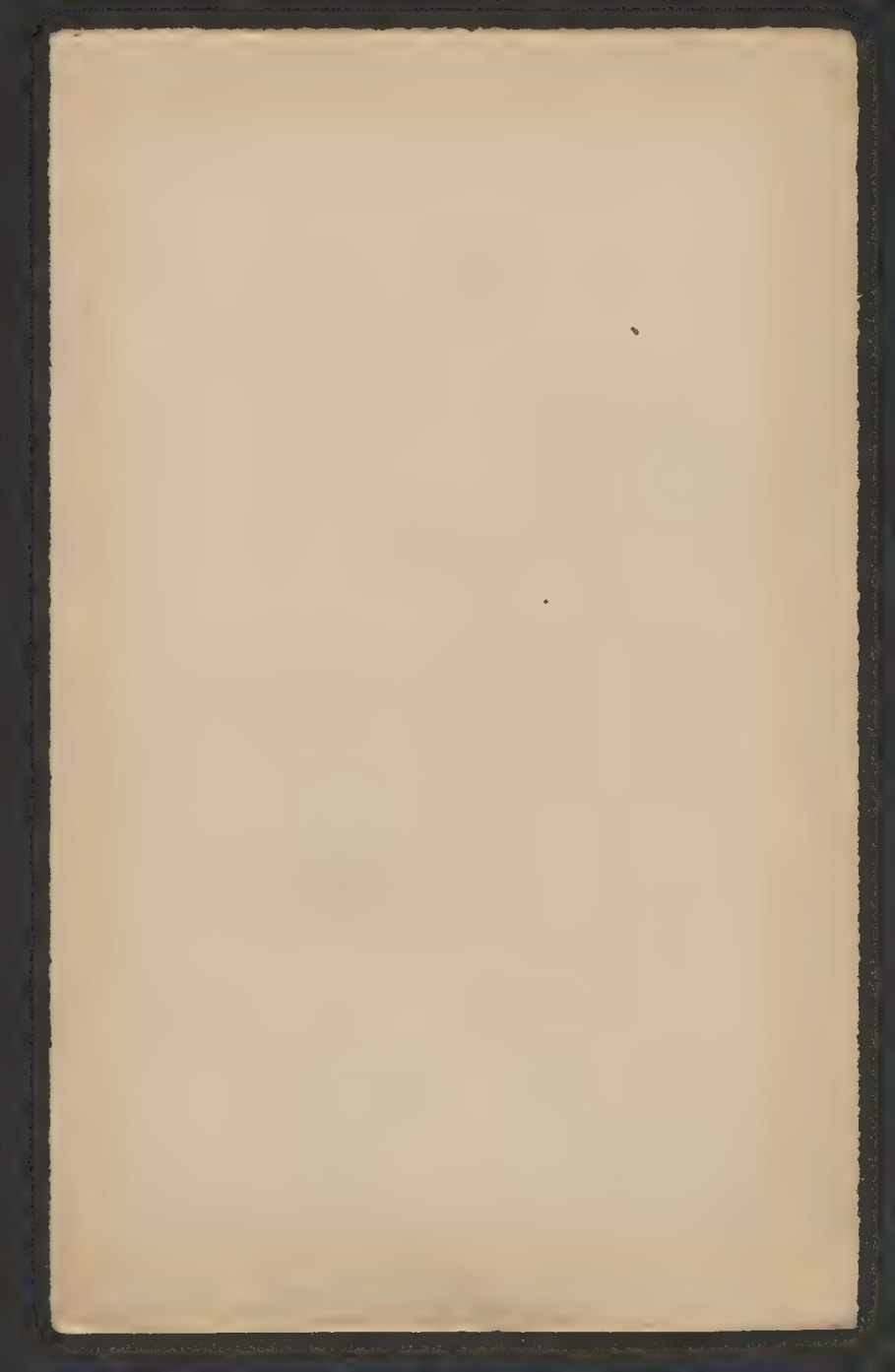

Fotografja - ji. k. młoda majra na kadanie,
utrwalenie przy pomocy środków chemicz-
nych, obrazu otrzymanego w ciemni wpływ-
nej cybli kamery-obskury 5 - 2 l. mm. Je-
wiewnik otrzymany w ten sposób i prze-
nieiony na papier „Patrakju, mam jej
fotografj, która mi na pamiątkę darowa-
ła” J. Kras. Wieś 1878. bż „Proszę o przy-
stanie miejscę posta swej fotografji” A.
Wiln. Fot. 1. 28 „Tyłko siedzi przed biurkiem
i patrzy na fotografj pańienki i ptaków”
ib. 81 „Dobrywała z komody pańską foto-
grafj, patrzyła w nią długo i płakała” U.
Dzi. Diany nura. 230.

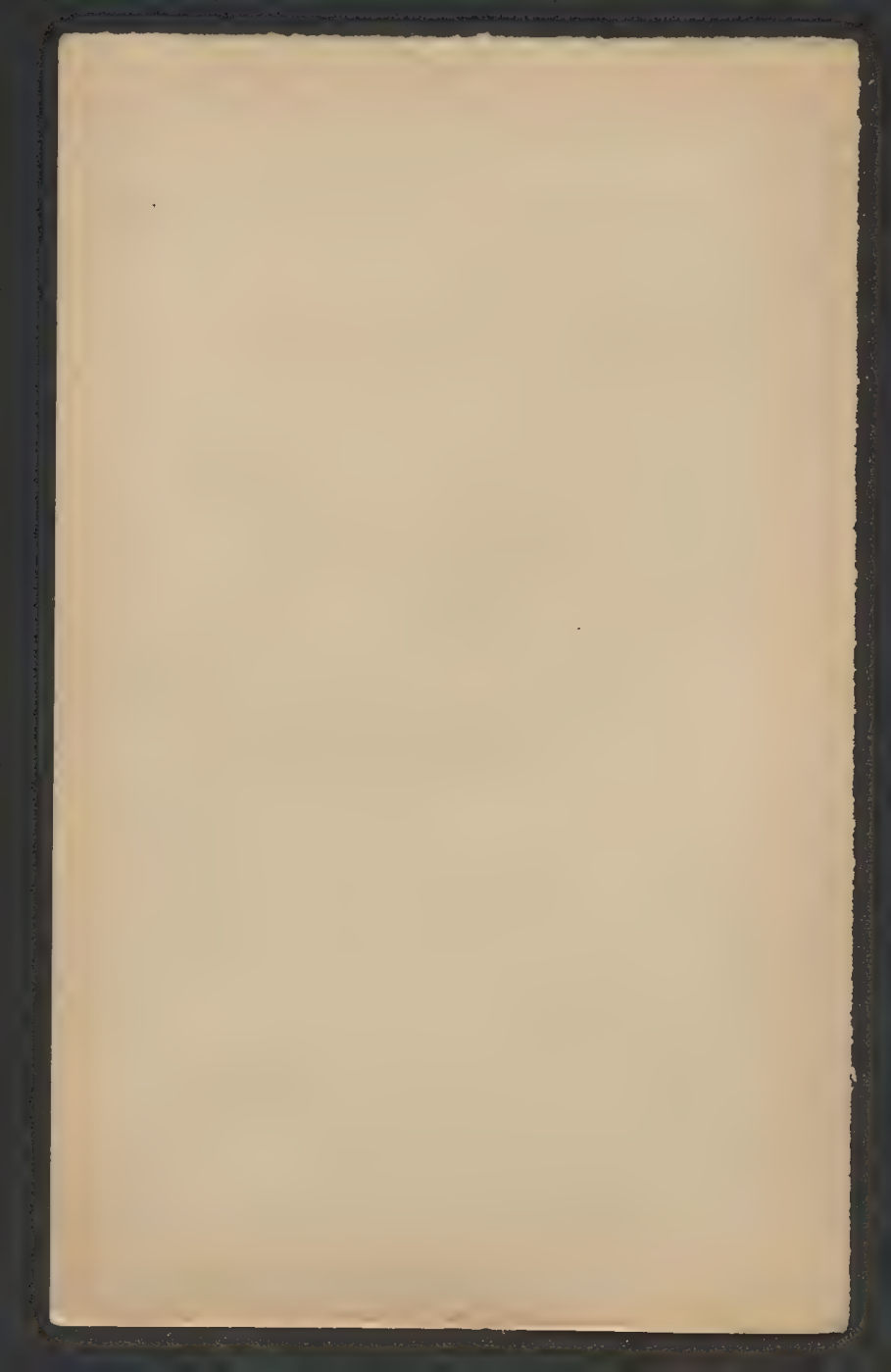

Fraxeologia. w gowie mi. z gwei ogół. is. i z. x
zw. mowie) rozciągający się fraxeologia, sta-
wiający się w końcu na pomocy fraxeologia
„Nie powiniemy się dawać tłumaczyć fraxeologia
zeologom. Oni mi tam ujęciom z kłopotami
rolniczymi, z ujęciom abstrakcyjnym
kierują, z ujęciom rólności, to sta-
mie nie mowa „M. Gaud. Dhuvo 23-331.

Fraxeologia. ^{uści.} j. z. restawienie fraxesów wta-
ścisł powołanie, językowi lub pisarzowi, przyp-
isująca powołanie do uściślenia fraxeologia
„D'Alembert Diderot i cały następny uściś-
podpisał, w uściślenie, fraxeologia z uściśleniem
fraxeologia humanitarnym „L. hr. Dębi-
i hr. uściślenie. 30. „ al gis w uściślenie, w uściślenie
uściślenie przy sobie na kłopot przy sobie,
uściślenie uściślenie uściślenie uściślenie
fraxeologia „M. Gaud. Dhuvo 23. 364

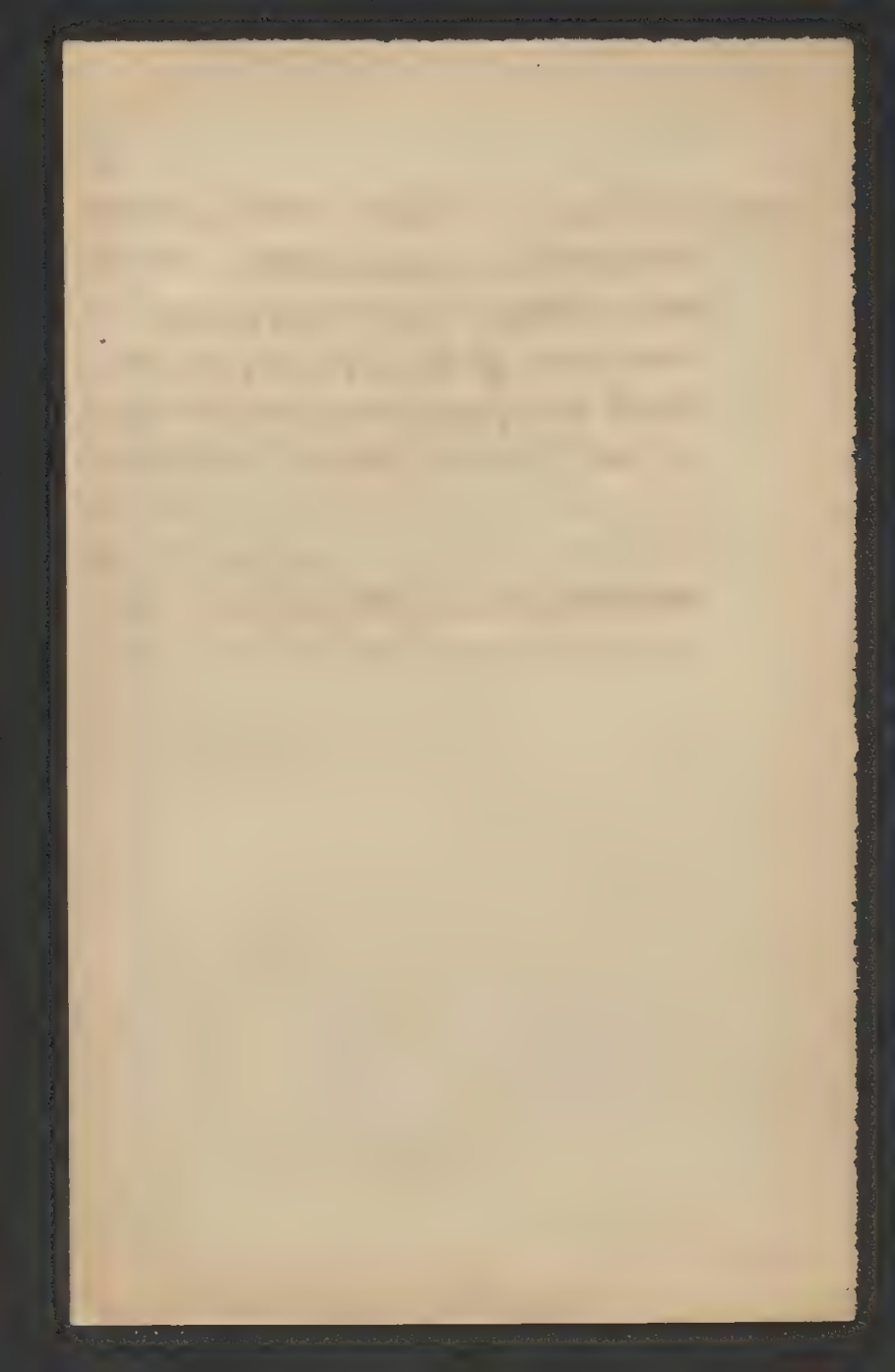
~
Fryka - y. z. bud. " Była to budowla bez piętra,
z dachem dość wysokim, okrytym cokoł
wielu okadług fryz i wyśwież wystawę na
wchodzenie drzwiami" J. Korzen. 2. 223.

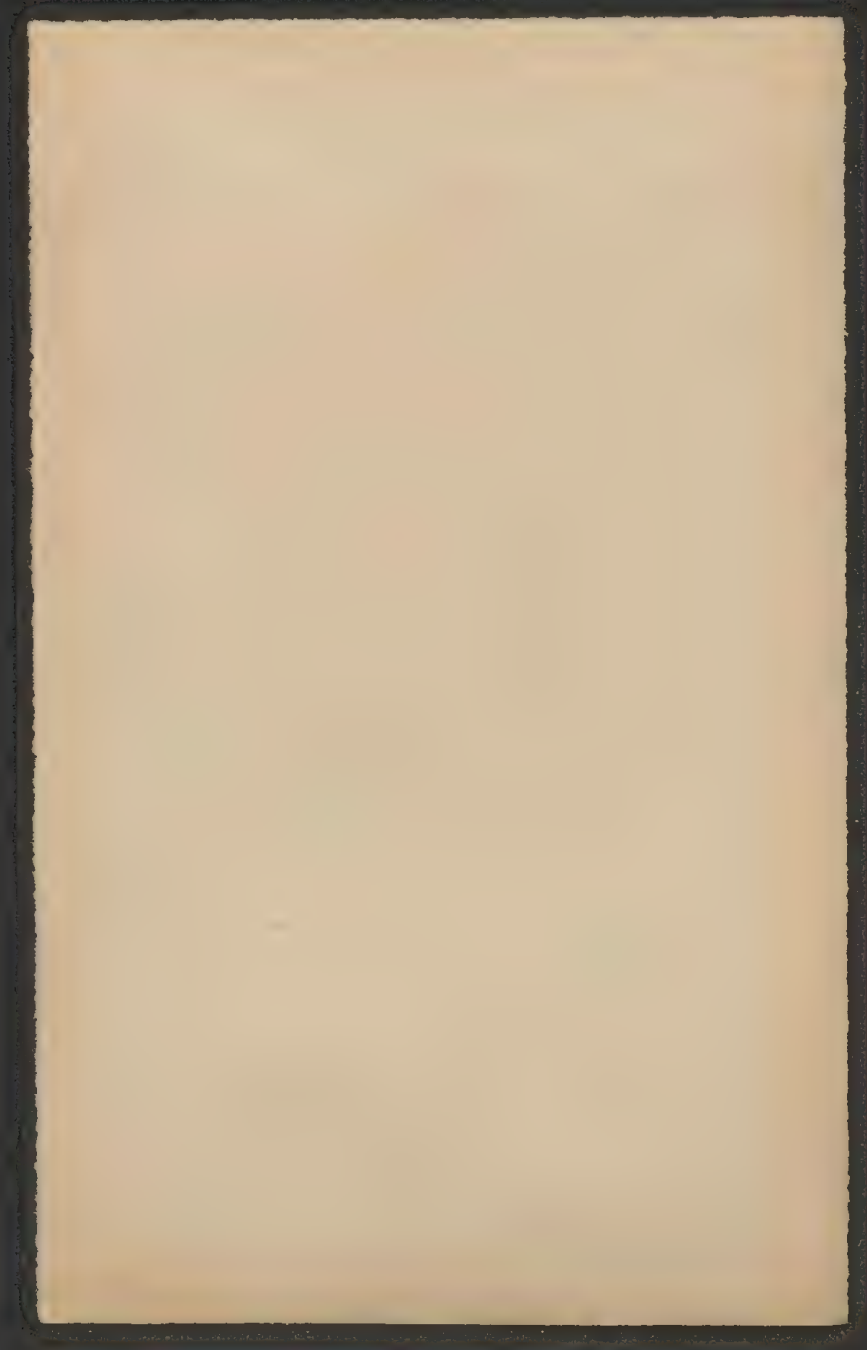
Fuksja - ji. n. Fuchsia po pol. Ułanka, roślina
z kwiatami wadobrymi, chodowana tak w o
grodach jak w doniczkach ^{i miszkami} po ciepłarniach
„Wypomnę ci pierwsze okienko, kitha fuksyj
w okienku i twarogowe miszki fuksjami.”
H. Siem. G. pol. 1876. 10.

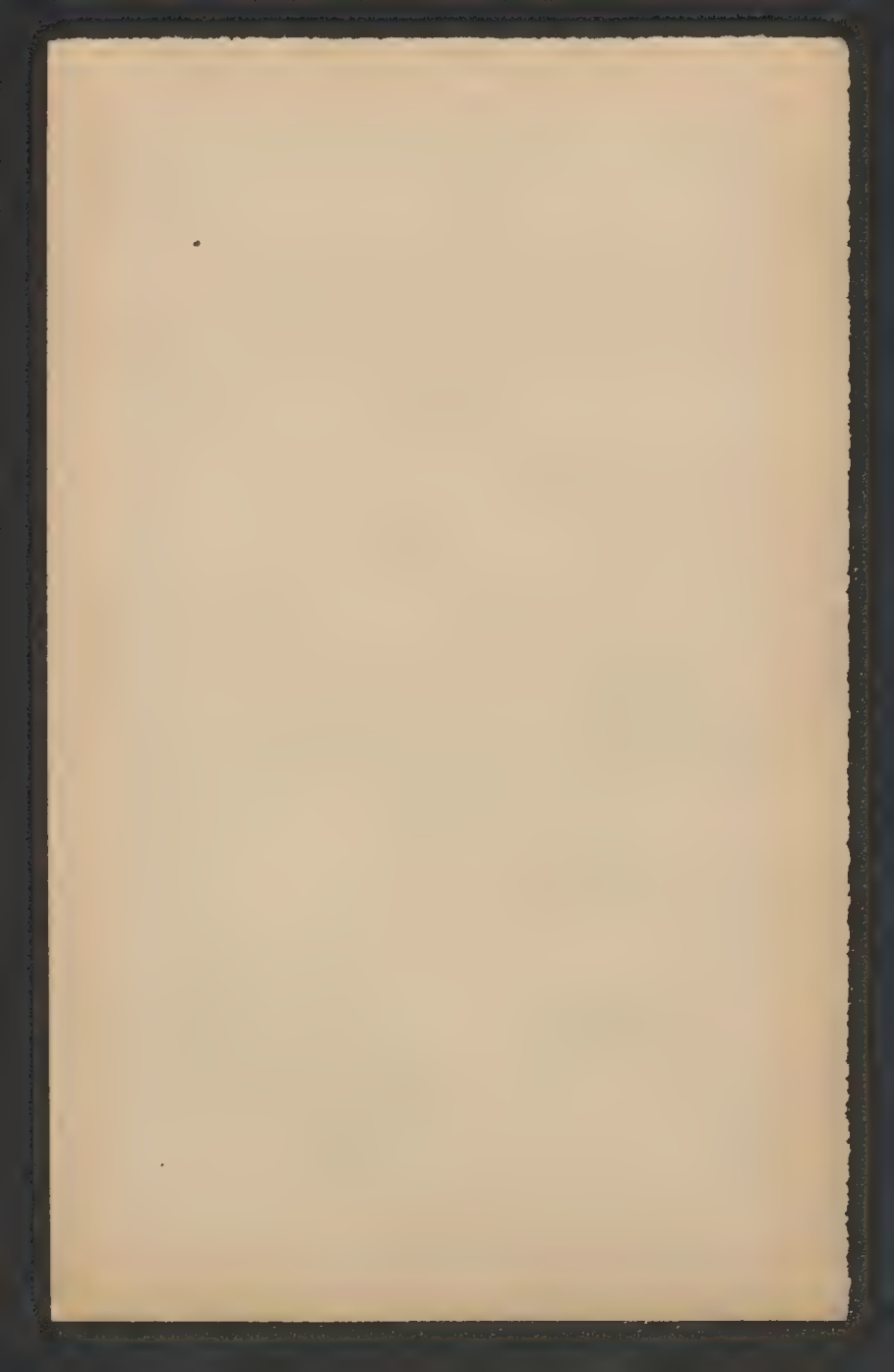
29
Fular - u. m. ry um. indyjska materja jedwabna
rozbarwana z metem. chustka do ura z
fulanu „Ocieval twarz białym fularem” JT.
kras. 33. 41 „Falienni przywajanni cchi
pywat praprywane fuluny, które w kierce
ni wsit, nikt nie wiedział” ib. 58. 43 „Wie-
biski fular wyglądał mu z kierseni ka-
kietu na pierś” M. Gawał Dlus. 23. 277
„Obudowy podniósł głowę kolorowym fula-
rem obwiązany” A. hr. K. Dk. 11. 38.

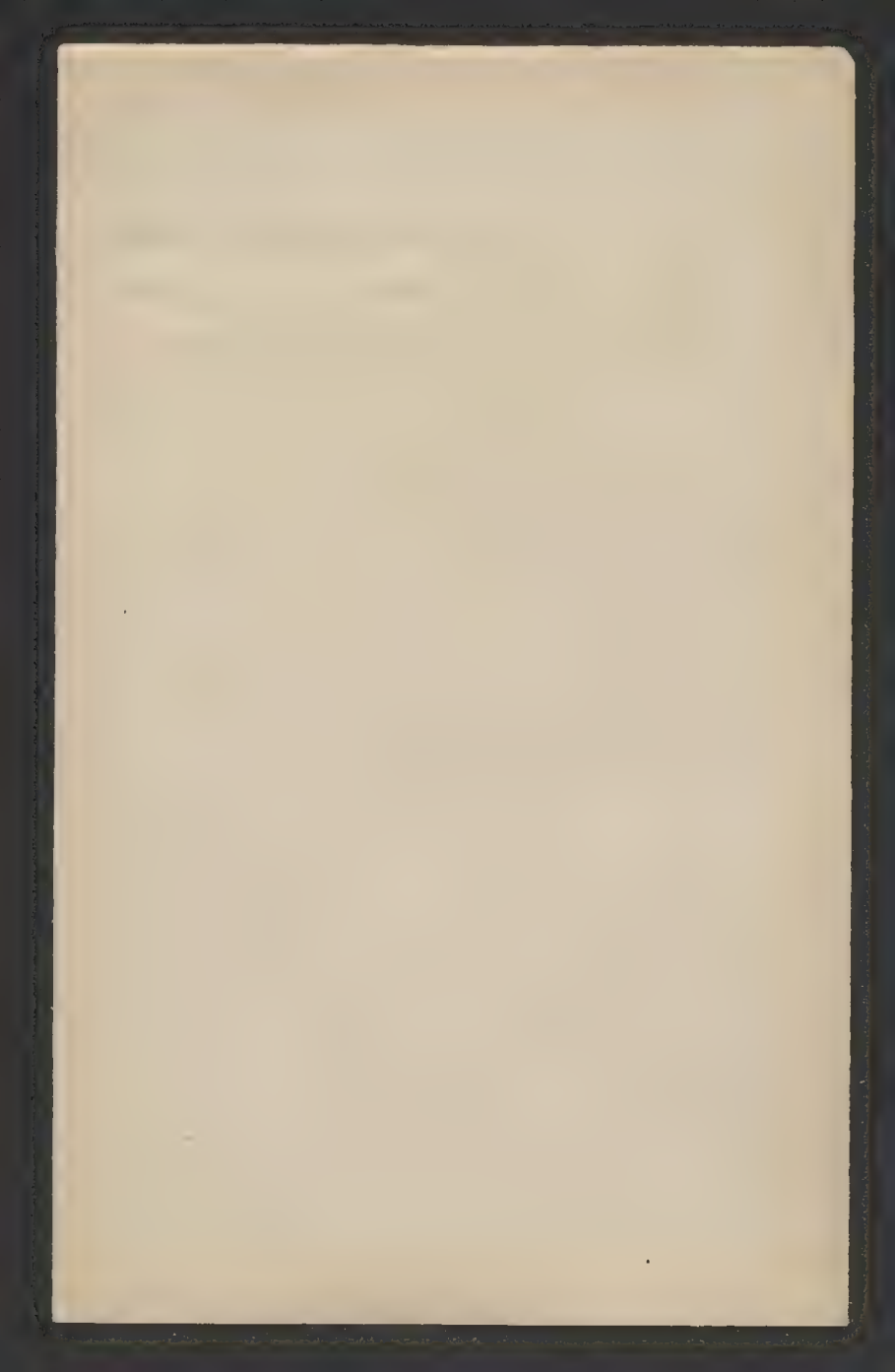
4 Furażer - a. m. rowie - roio m. franc. fourageur.
daw. picownik, jeździący ze furażem dla
wojaka „Słota trzecia wzięła pulkmu ze fura-
żem; i tej trzeciej części połowa tylko mo-
gła go brać, bo druga połowa musiała
się z kuzakami. Czestoboi zatem od-
dział po furaż wystany wracał z pro-
nem wykonem o kilka ludzi mniej, a
kawce stawy w kuziak. Dodawa-
no później furażerom oddział pięciu
ty.” A. br. Fr. D. 11. 155.

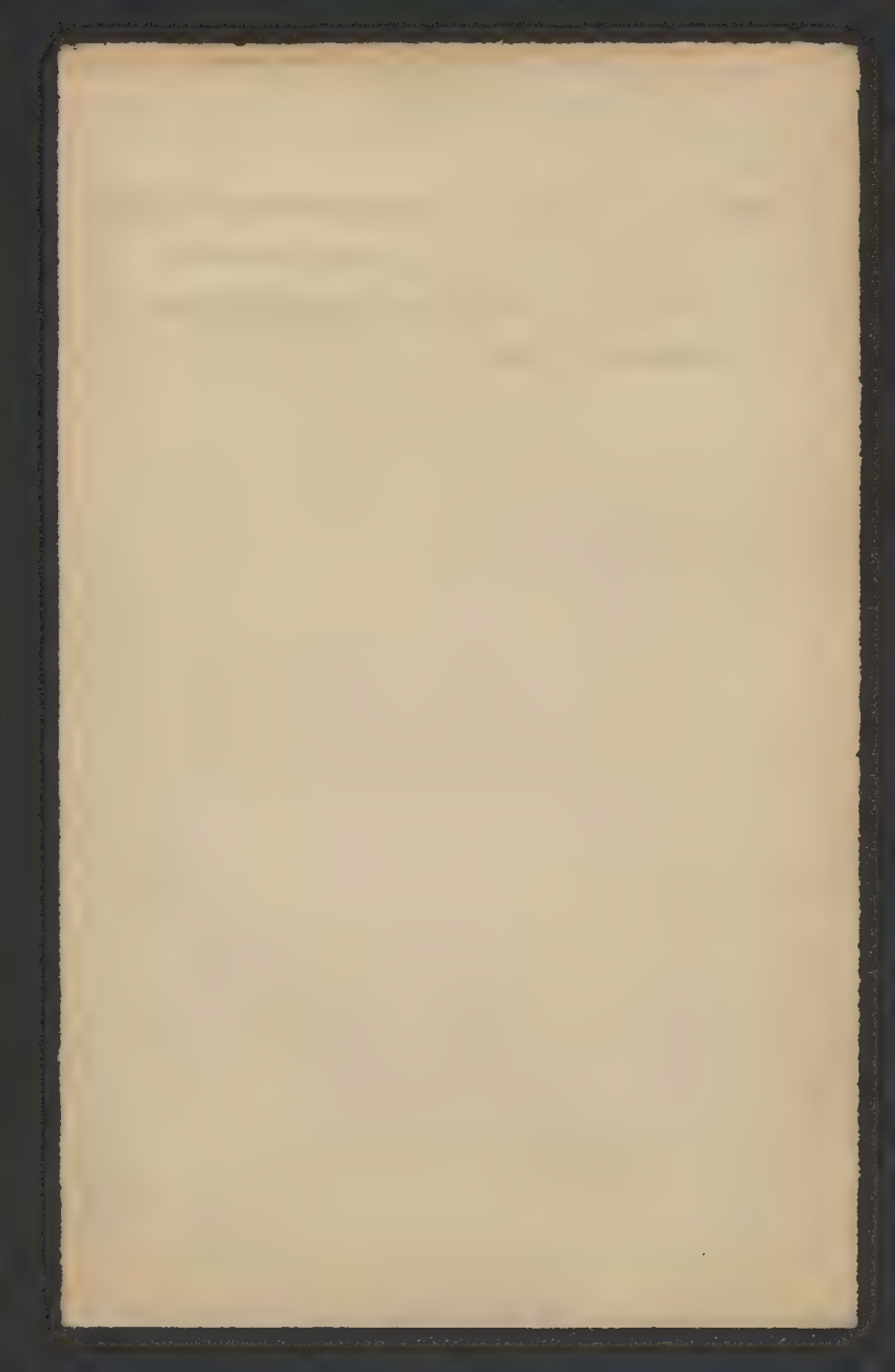
Surda-y. h. & perone prophetad na pryppaidhe
uaine „ Do levar ju no targach uicma
uic : uiceny, surda ofice i uicma, juv.
Dg higir wibany „ A h h Diele 12.153.

Furteraka - i. i. ki mu. rób. od furtha, mata
furtha „Mógł dawać jemu i' dającie,
odwozyt furteraka." Z. Wawa. 36. 23. „Do
muu ogrodzającego dziedzińce Łowicki
popiera probostwo. Do kęz prowadni niewiel
ka furteraka "Z. Korkan. 2. 39.

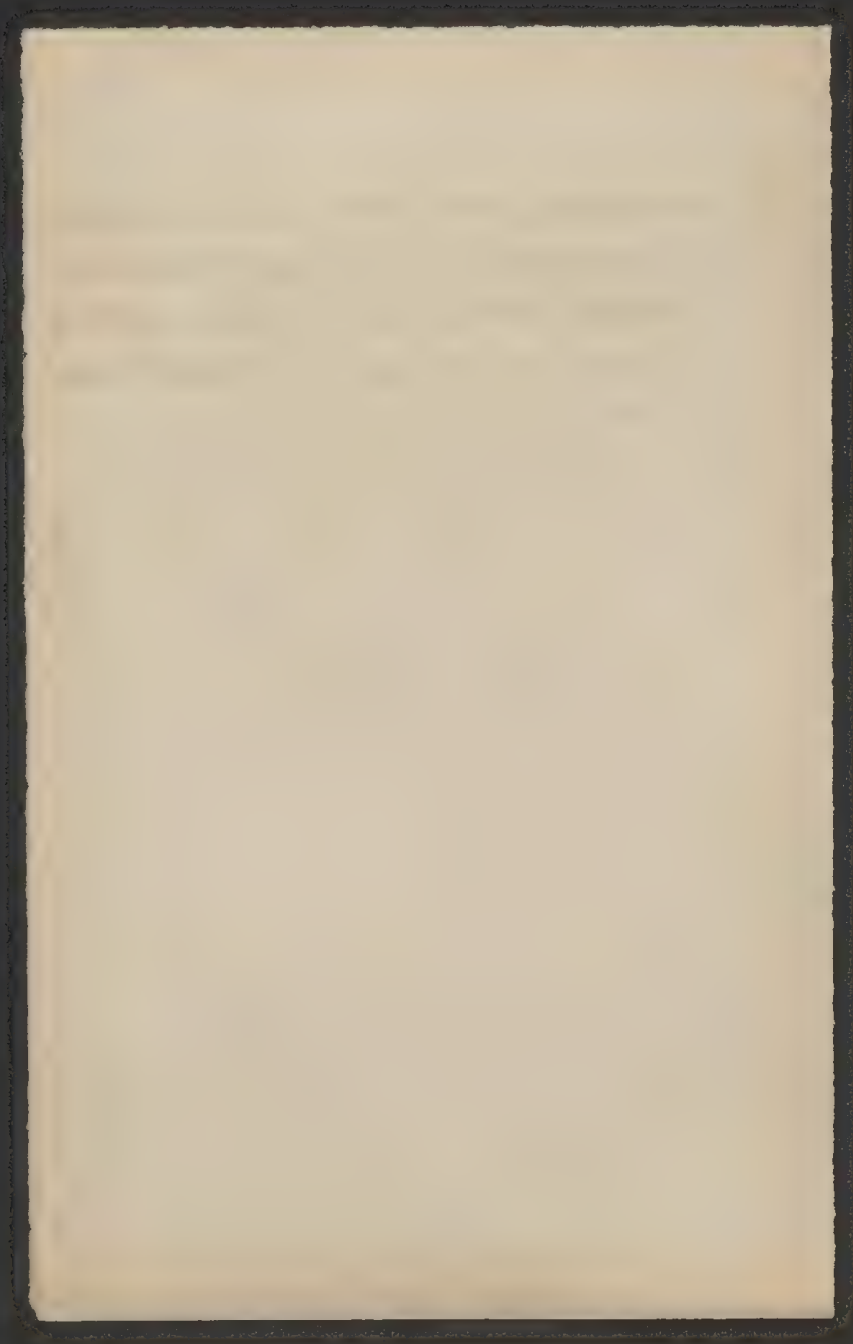

Futryna - y. k. wy mn. futro, futrowanie, wany
w które się wstawiają drzwi albo okna;
wnak. „Opierałem się o futryny okna” A.
Wisk. Fot. 1. 236.

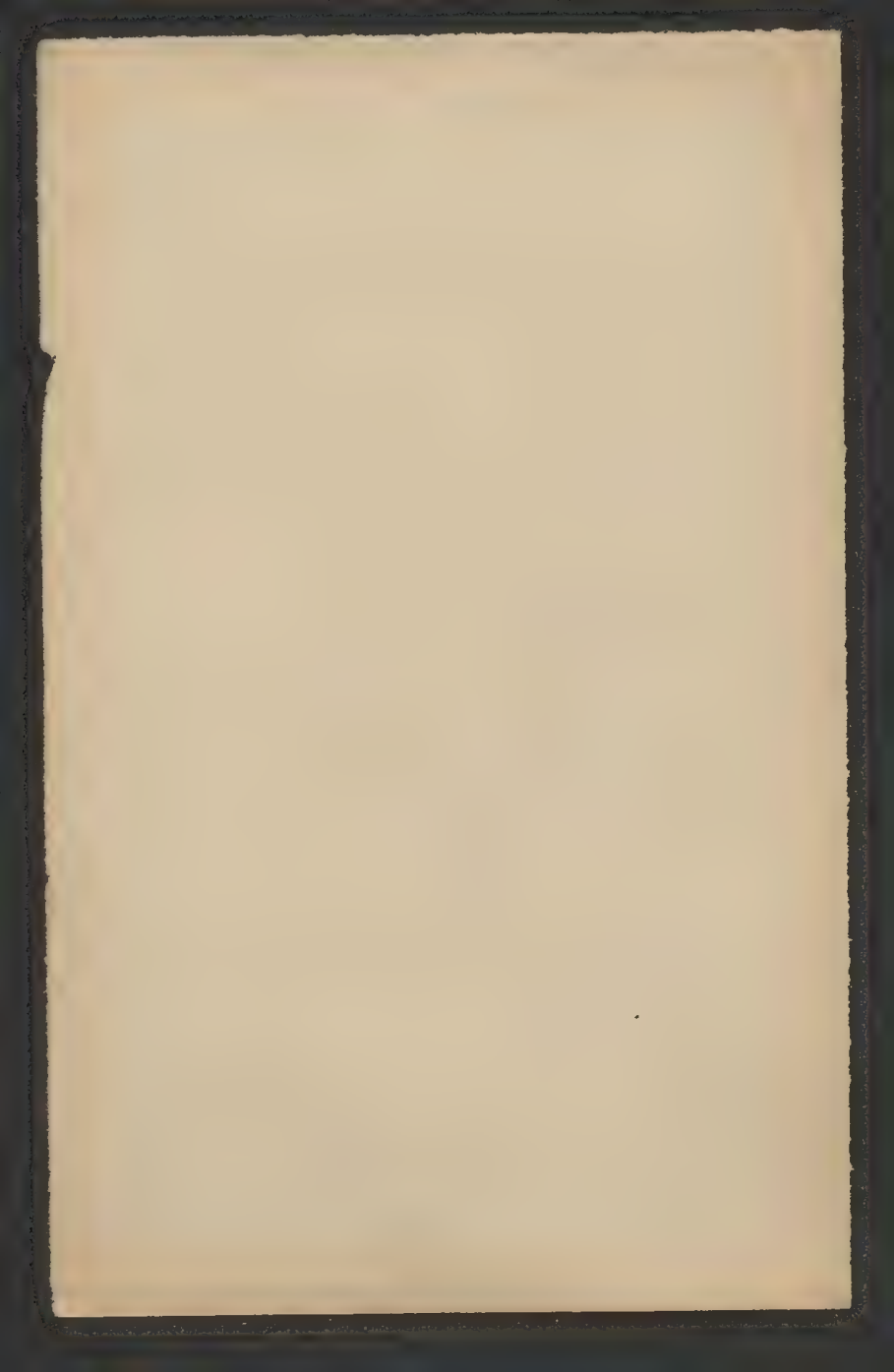

222
Fajerdowai ca. udw. „Wiesz co, fajerdowy
na gusiedego ze stadiumy. Diatomów
nuras spowiedai... wiesz gusiedego i dwiescie
z tolych doparty, zgeda?” A. Wilk. unt. rob.

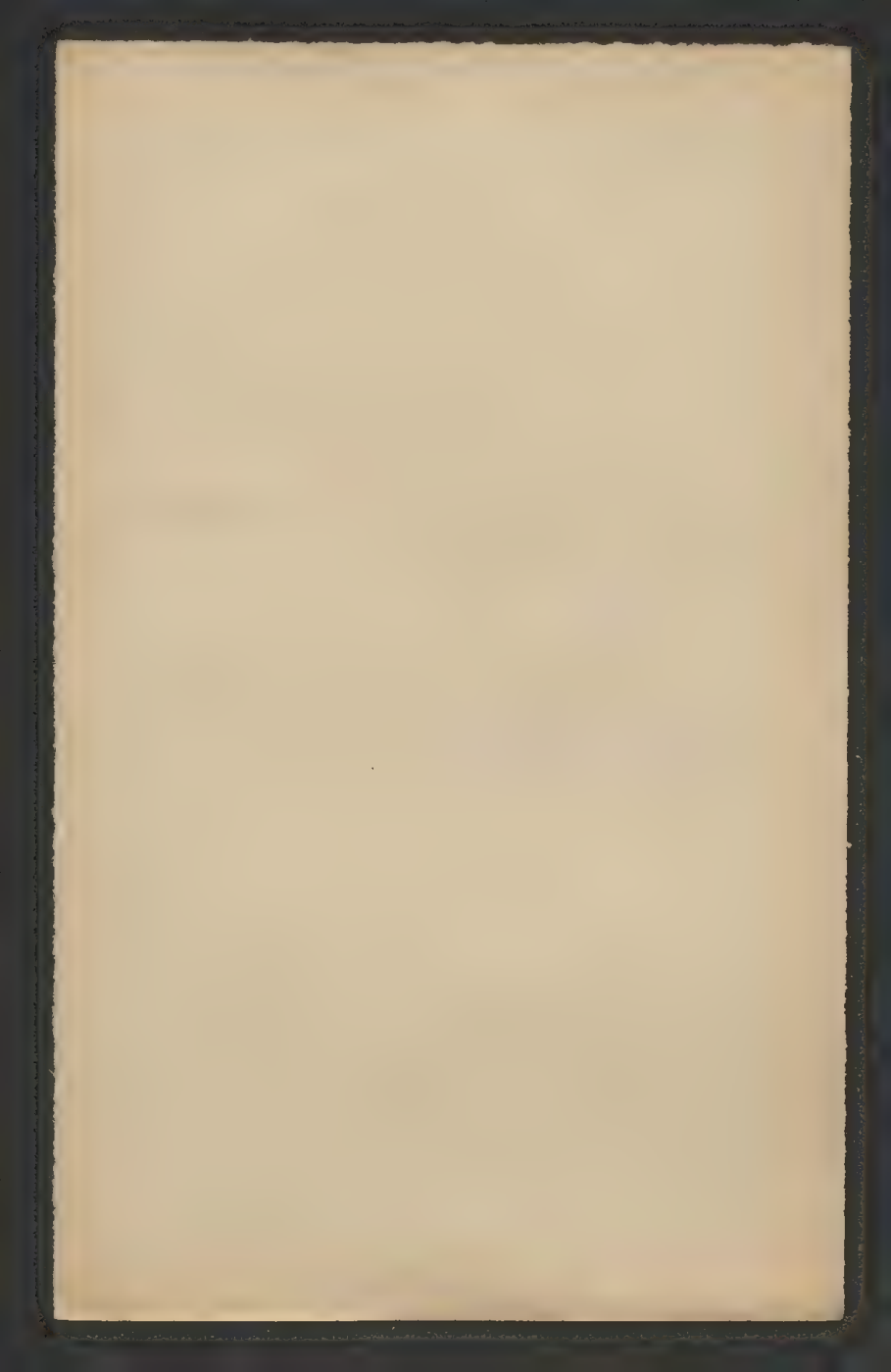
147.

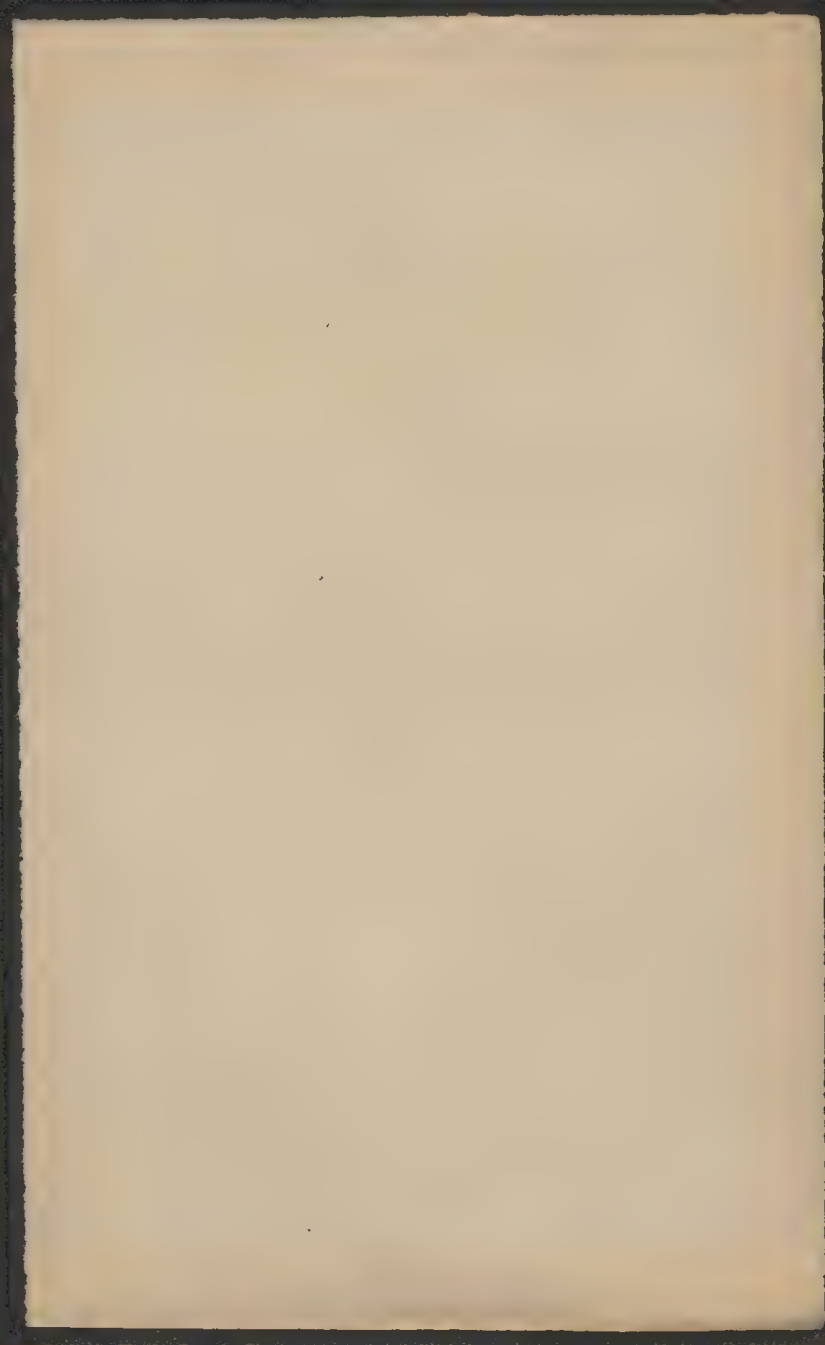
Fajta s. a. ndm. z porusku. macku. kiewi
raka albo maza. a ogorem lub bawin
duz lapa mowze o mowze in. Tak tadei
mowami fajta i w gora skone" Kur. Suraf.
1882. 64. 3.

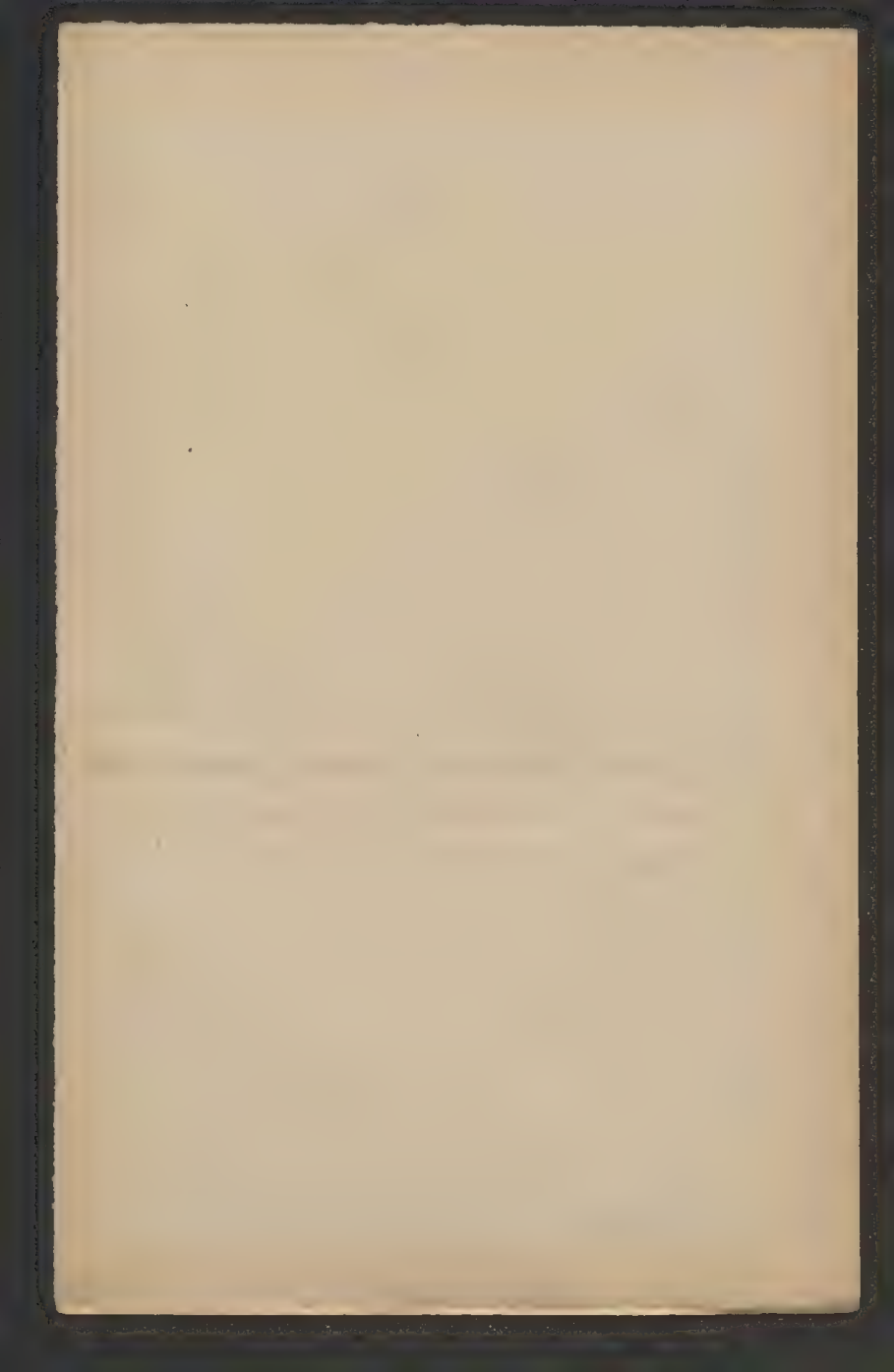
Fakir. a. m., dewisz indyjski i arabski
go fakyr ubogi, biedny dewisz wy-
sieg takie słuź ubóstwa" Ant. Mucha.
Zwiedzi. 28. „Opisowany młotem. o Wo-
rz brzeg z rodzajem fioletowym fakira.
rozmiłowanego w w. 1887. uderzeniach
Maj. 9. kw. 1887. 164. 2.

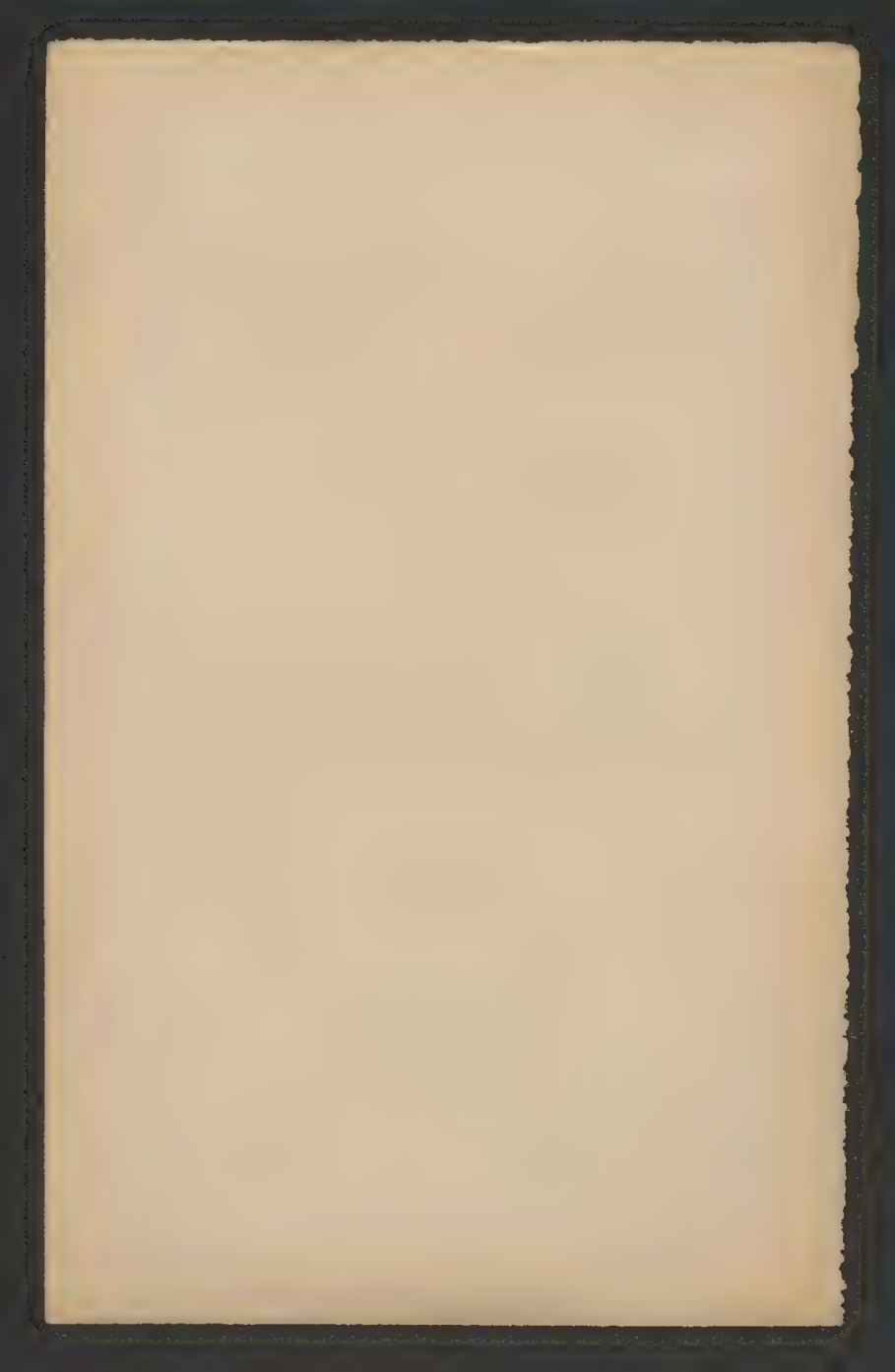
111
Fakultet u. m. dy mu. sac. wydział uniwersy-
tety. Zakład mianu x fakultetu filozof-
icznego 171, 172, 173, 174

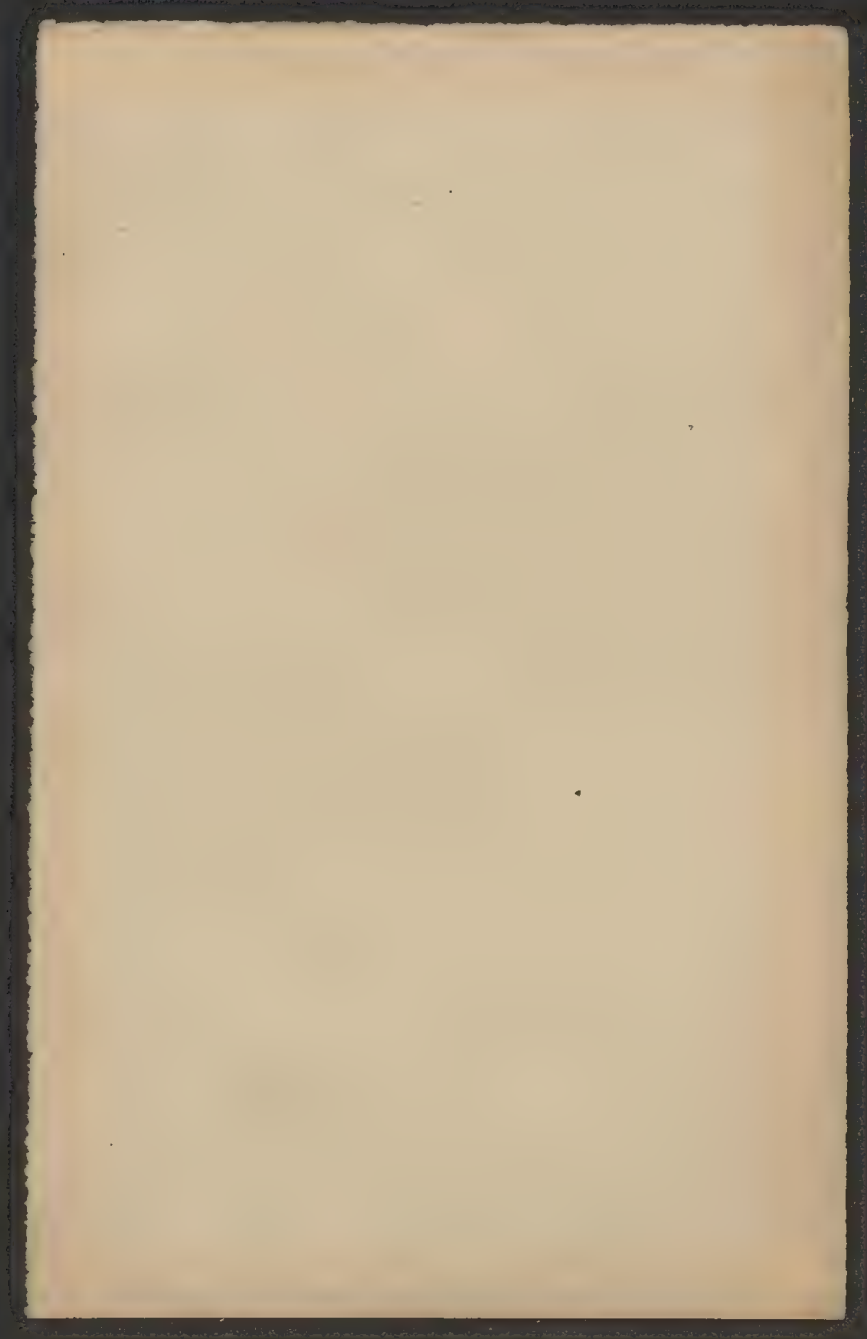
Fama - y. k. fac. wieść, pogłoska, wieś trudne
dojść było my fauz tam tyko puszono po
swiecie, by było ciekawie wieść zabawie w powie
cie "W. Pol. Pos 4. 184. " Lecz fama się toczy o
dawnym woskowi do 200 Zarytata stolni
ka o jednę z pian, który fama nawiązuje gło-
ta jako kapturow jego z jedyne "f. k. w. 184.
w. 2. 126 " Przybyli z kapturowy z góry
fama ich już dowiedzi o wieść, więc fama się
nieśmiółko spobiera "W. Pol. Pos 4. 184. 231
" Tu więc to jak gwałtowna fama kaptu-
rowy z góry kapturowy 184. 59. " Dwieście
styków z urady na całą okolice posłanie prosiem
fama mowi że kapturowy na 20,000 franków
k. chłop. G. k. 1888. 6.

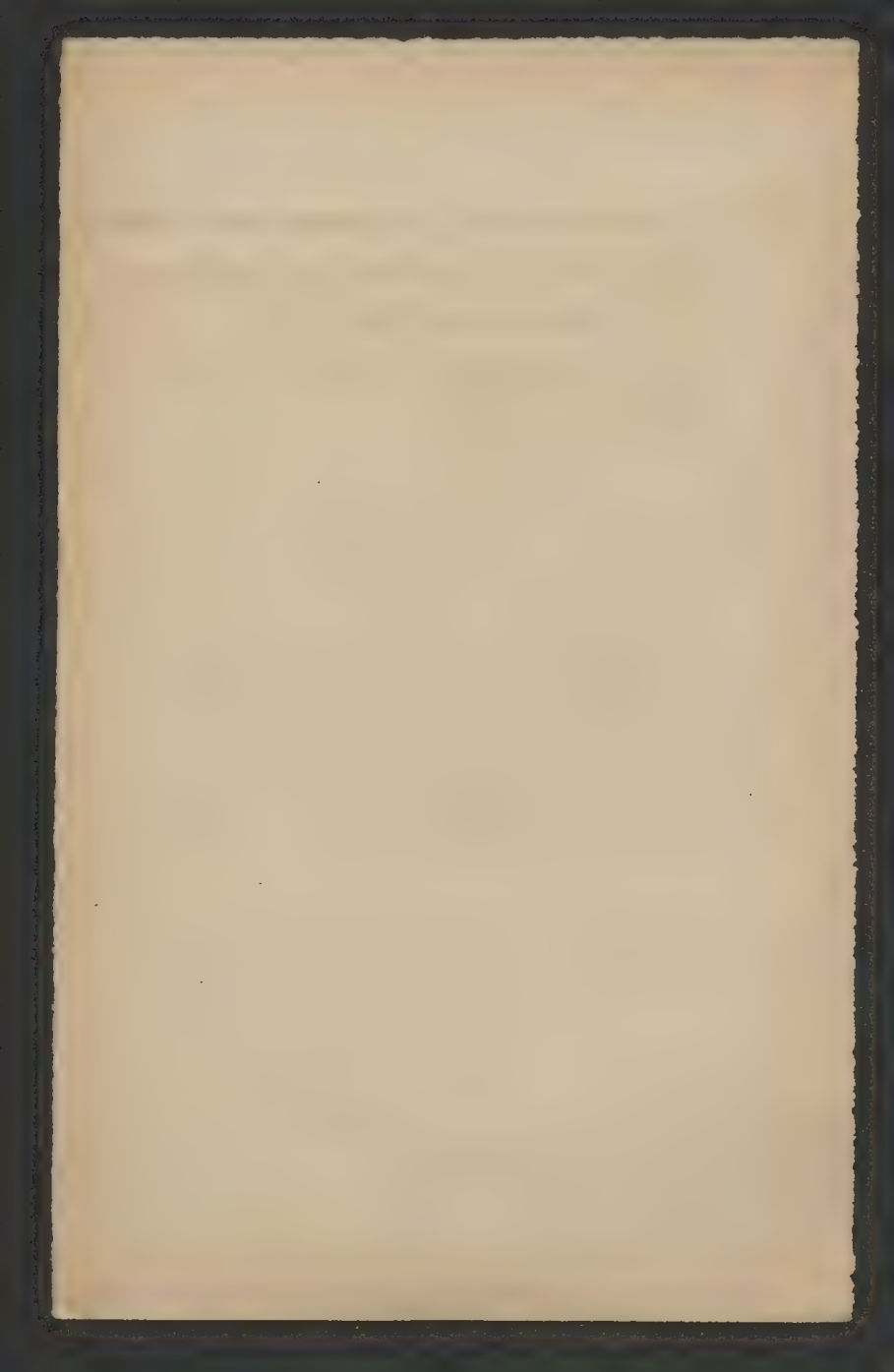
Famulus - a. m. sy-ów. um. z tar. służby u d.
famula „P. Sylweniusz sprowadził dawnego
famulusa” M. Gawal Nhm. 23. 244.

Fanciars. a. m. rze - ow. mm. fantowick, karta
wilk. przyprajęz na fanty to jest zastawy
„Nawetnik wydziału śledczego wykrył
istny skład najwornacitnych przedmiotów
oddawanych na fanty którego wtenciel
bawit się lichwa pokatnie. Fak iż okaza
ło fanciars był jednowzesnie tak rwa
nym „passerem” t. j. pośrednikiem sło drij-
żim” Now. 1882. 200. 1.

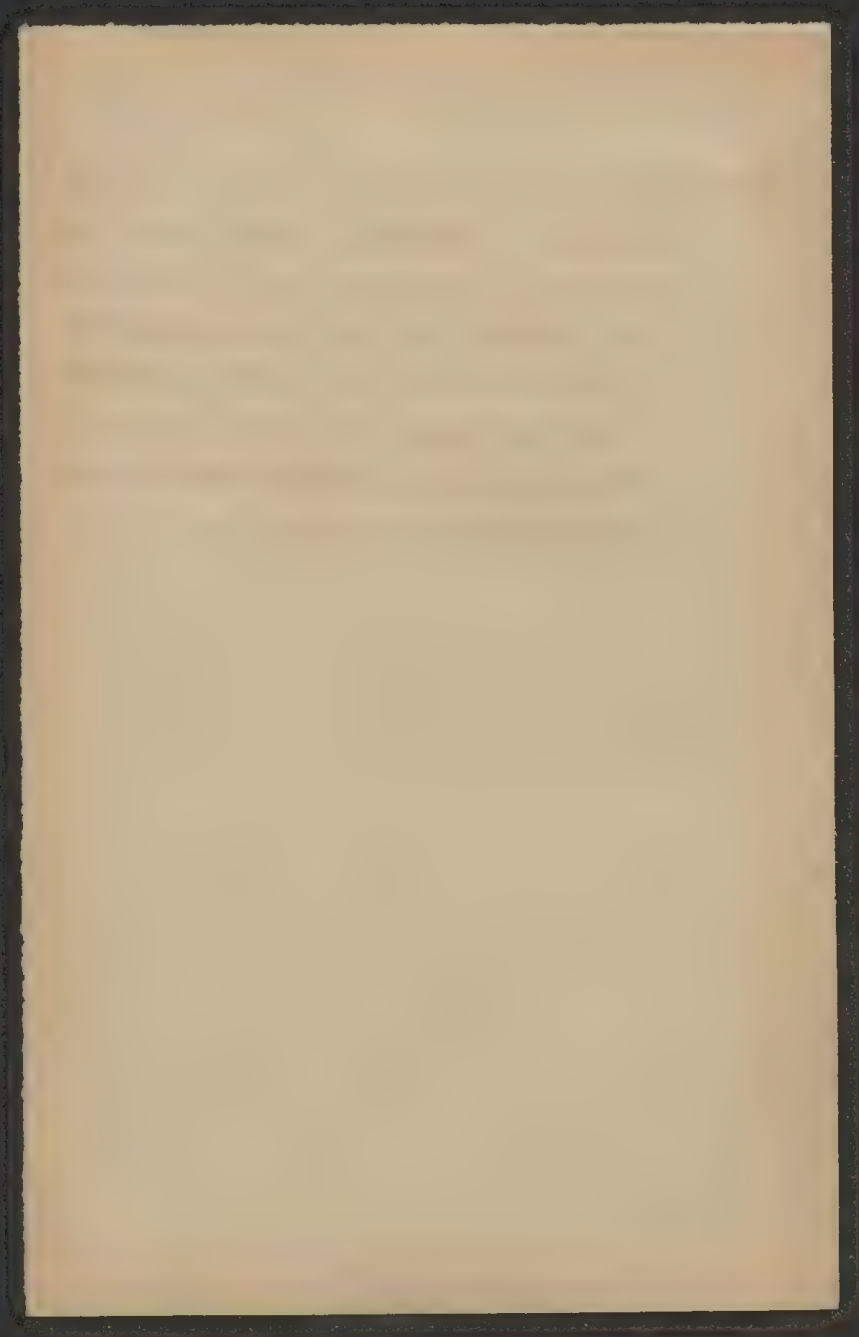
11
Farbowac i. ex. ndan. z myśliw. krwię bro-
czyć, mówiąc o postacie której niewyrycie.
"Nie pudyto, choć daleko. 'nie pudyto; far-
buje - o. 'farbuje, trzeba za nim iść." H.
Siemka G. pol. 1876. 20.

Farmacja - ji ń. (gr. pharmakon, lekarstwo) nau-
ka o przygotowywaniu lekarstw. So-
warzystwo farmaceutyczne wyznaczyło
nagrodę na najlepszą pracę z dziedzin
farmacji praktycznej "wiel 1887. 236. 3.

THE
JOURNAL
OF
THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE
OF GREAT BRITAIN AND IRELAND
VOLUME 18
PART 1
1888

Farmakopea-ci z. ber t. um. z grec. farmakon,
lekarstwo i poise'robis', kodeks aptekarski
obejmujący wydany przez władze krajowe
spis leków mających się znajdować w
aptekach oraz przepis co do ich sprowadze-
nia „Praktyczne sposoby dochwycenia
dobroci produktów, objętych obowiązującą
farmakopeją” Wiek 1887. 236. 3.

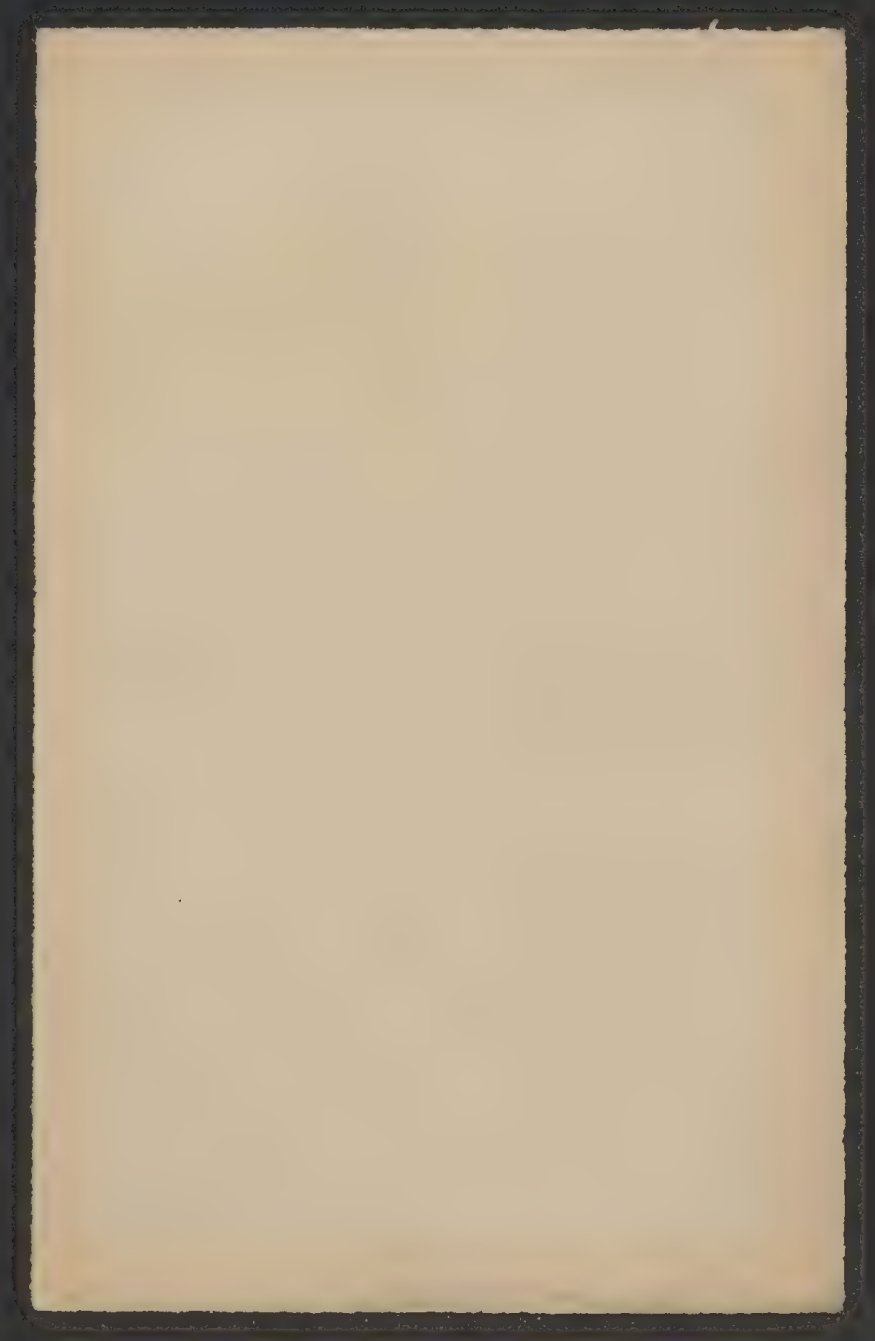

Farsa - y. i. sy mu. franc. p'aska farsja,
bufonada, gruby k'art „O! to nie farsa,
mój drugi! bo z takich rzeczy fars się
nie robi.” Ż. Kark. 4. 321. „Władzia ma-
lerka wygadała mu się, ot tak sobie
farsz” D. Pol. Prud burz. 1003. „to farsa ta
miłoci!” to dobre w romansach, ale w
życiu, w'ż known.” Ż. Dziś. Ser. 145. „Edyly
ta miłoci skowronyła się farsz trzywjalna,
porpolitą, brudną... nie starowłoby ci to
na. ^{Widz. farsy i k'art. a. n. p. a. i. m.} ~~Widz. farsy i k'art. a. n. p. a. i. m.~~
Ż. Hybr. 29. z teatr. krotokhwila p'aska,
trzywjalna, bufonada „W farsie tej znaj-
dują się utępy pisane na sceniarz wew-
wq” Kur. Codz. 1878. 142. „Zereli w'farsie iłoi
z g'atex repertuaru francuzkiego ma napinnę
nasz prawa bytu. to te w'w'stke farsy i far-
sida k'łonyk zowidz publiczności nasz odda-
wie dawna malykala się do syta” Echo 1877.
29. 1. Zely. „W'w'grawuwi farsy i d'kachinto
s'ig byp k'uriewanie Molierem” Ż. pol 1888. 2
Dod. k'ij.

The first part of the paper is devoted to a general discussion of the problem of the origin of life. It is shown that the problem is one of the most important and most difficult in the history of science. The author then proceeds to a detailed examination of the various theories which have been proposed to explain the origin of life. He discusses the theory of spontaneous generation, the theory of biogenesis, and the theory of abiogenesis. He also discusses the theory of the origin of life from non-living matter, and the theory of the origin of life from living matter. The author concludes that the theory of abiogenesis is the most plausible of the theories which have been proposed.

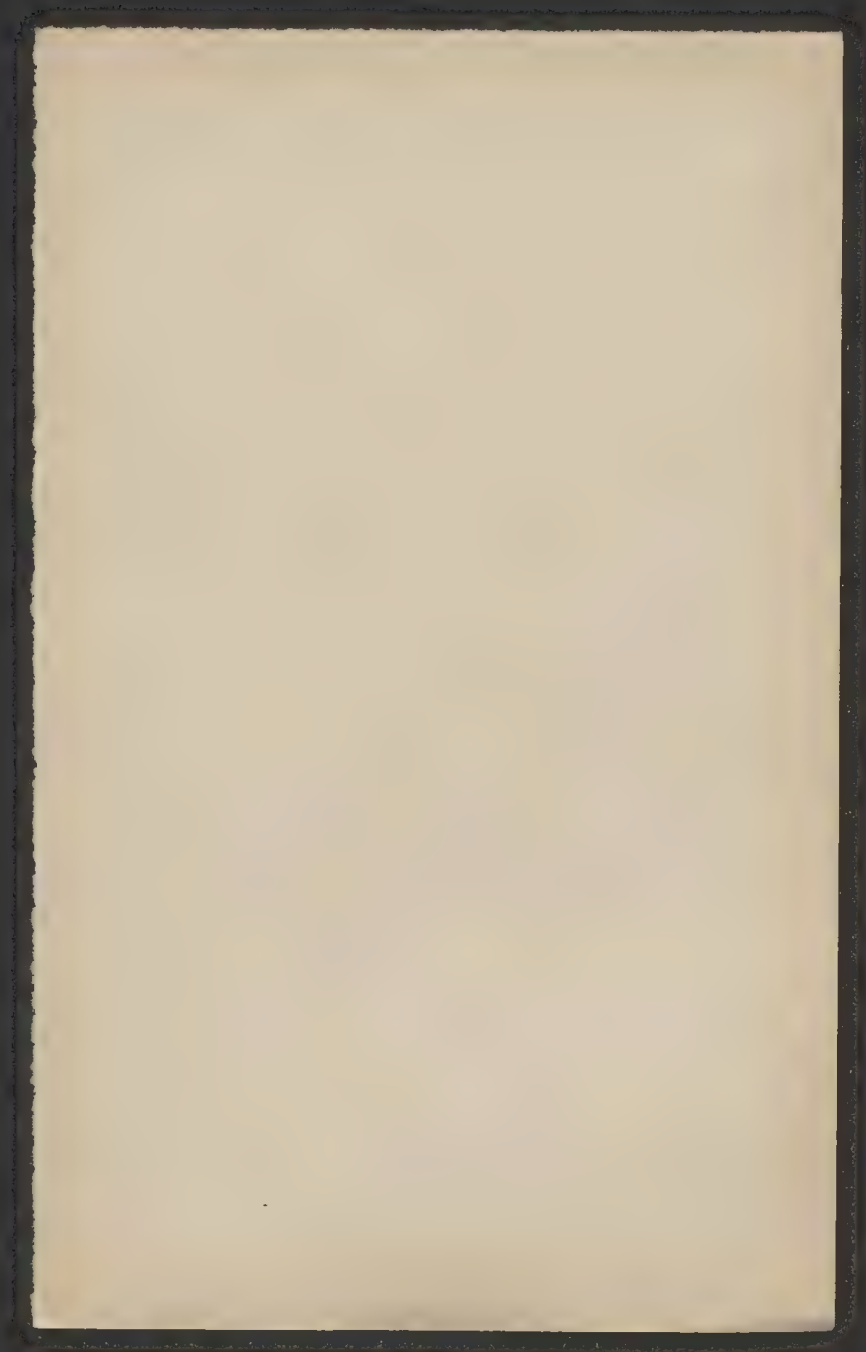
Farys-c. m. „ w arab. faxis j' ier nyca
Aut. Muchim. Tródst. 28 „ Byt kiedys
Farysenc, pod palmy sprowad... keni jogu
arabicki byt biaty bez many siemio krac
nie kuni proleciat stop & ay " jul. Tm
1. 10

Fason . u . m . ny mu . franc kratelt kraj , forma
„ W roku bierigym kapelusz tak zwane
cylinowy przybraty nowy fason " wit 1878. 222
„ Drobno skrośniewczy fason " M. p. m. wit
1886. 166.1.

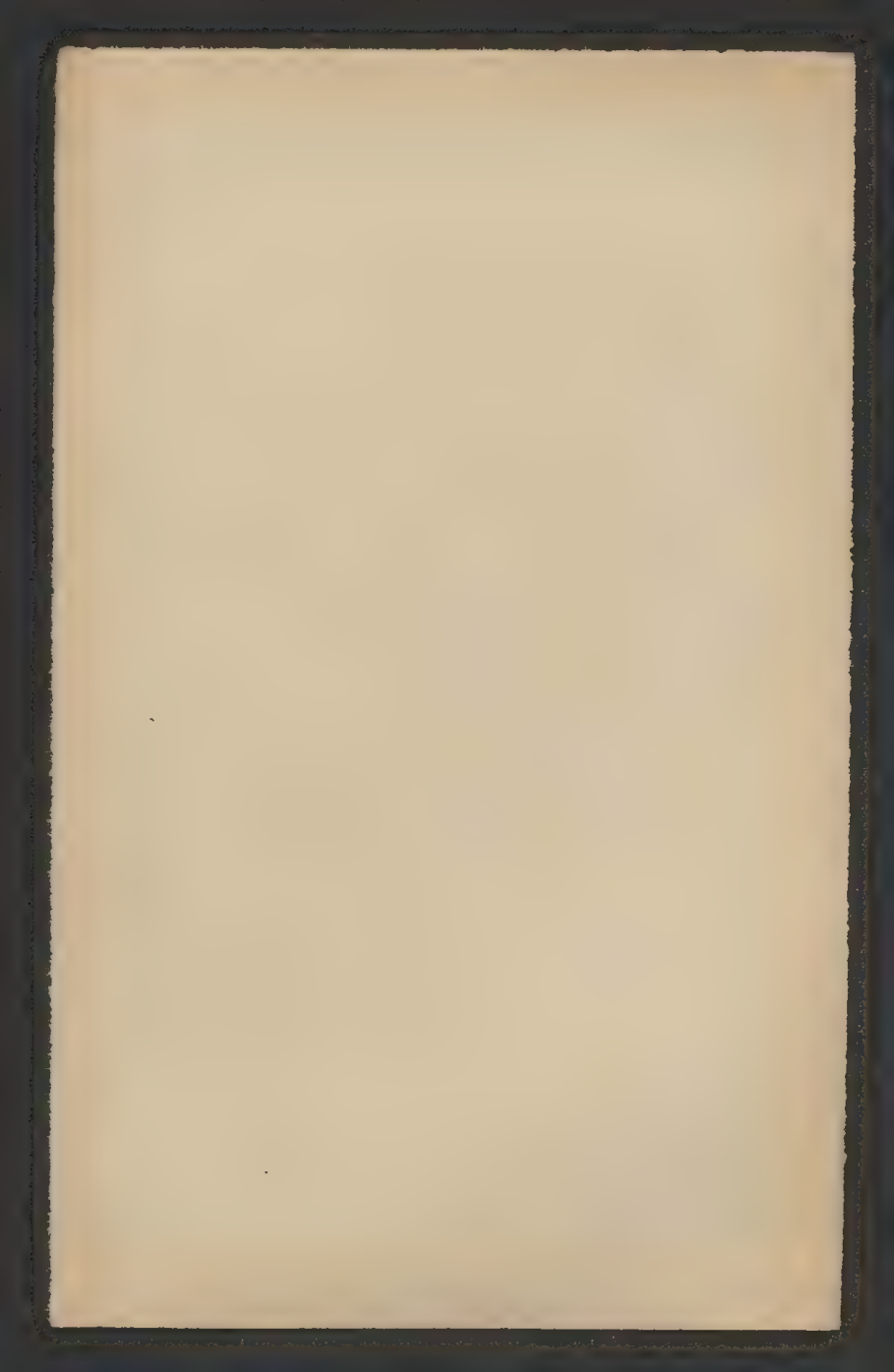

21
Fasowac' or. udm. žmilit. wydawac' wojaka żywno-
wici i magarym

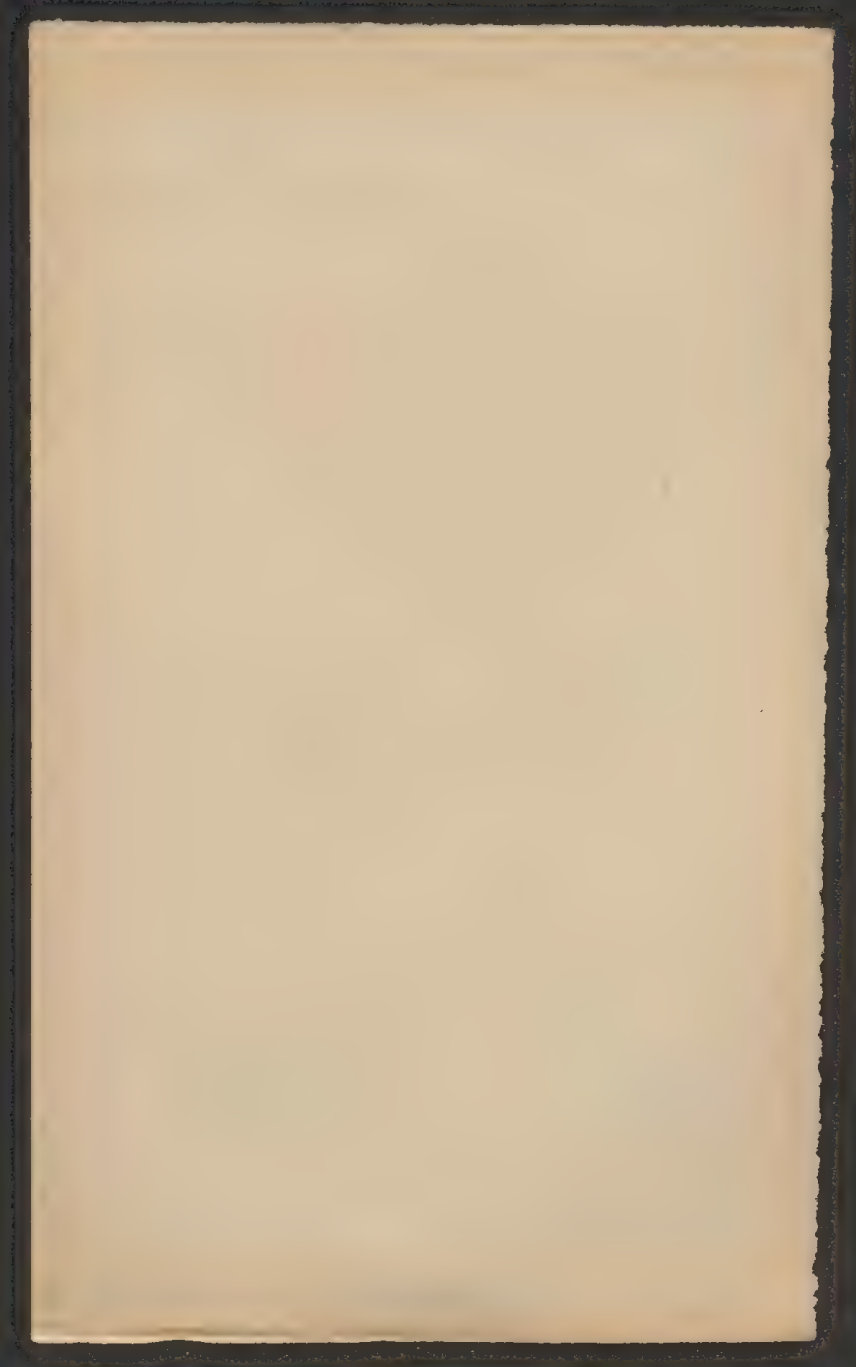
Fasunek - rku. m. wydawanie żołnierskiego
żywienia „Dziś żyje z nami co tam nagotowa-
no - a jutro fasunek chleba i mięsa, więc bę-
dzien miat i swoje poręjs” w Głosach. 191.

Faszerowany - a. e. kuch. nadziewany far.
szem, wśrś. faszerowany "Słownik
faszerowany w galarecie" L. Cw. 315
155. "Słownik nad faszerowaniem
sięciem pracowat" Au. Wi. 1. 142.

281
Fatalizm - Dokładna przypisująca wystę-
nie chronnieniu przeważnie, ślepe
fatium - w pop. mowie: niebezpieczeństwo, fatalny
los „Wojenne jego wyprawy oznaczają
fatalizm stworzyć i zdają się być prowa-
dzeniem ludów na rzeź formatu „A. Koch.
Art. lata wifot. 112.

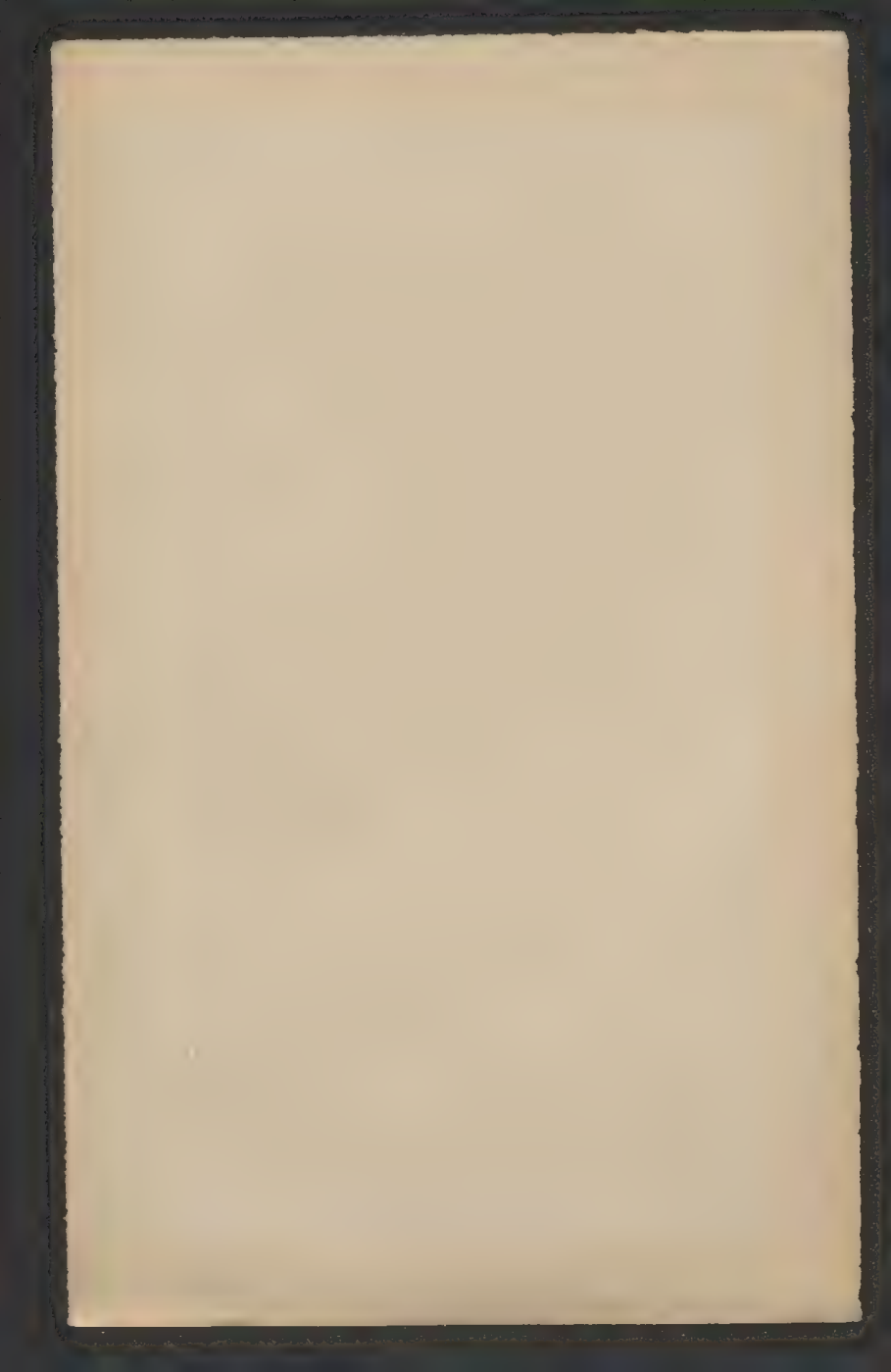

Fatatawaki - ow. l. m. galgucki, drobiciński

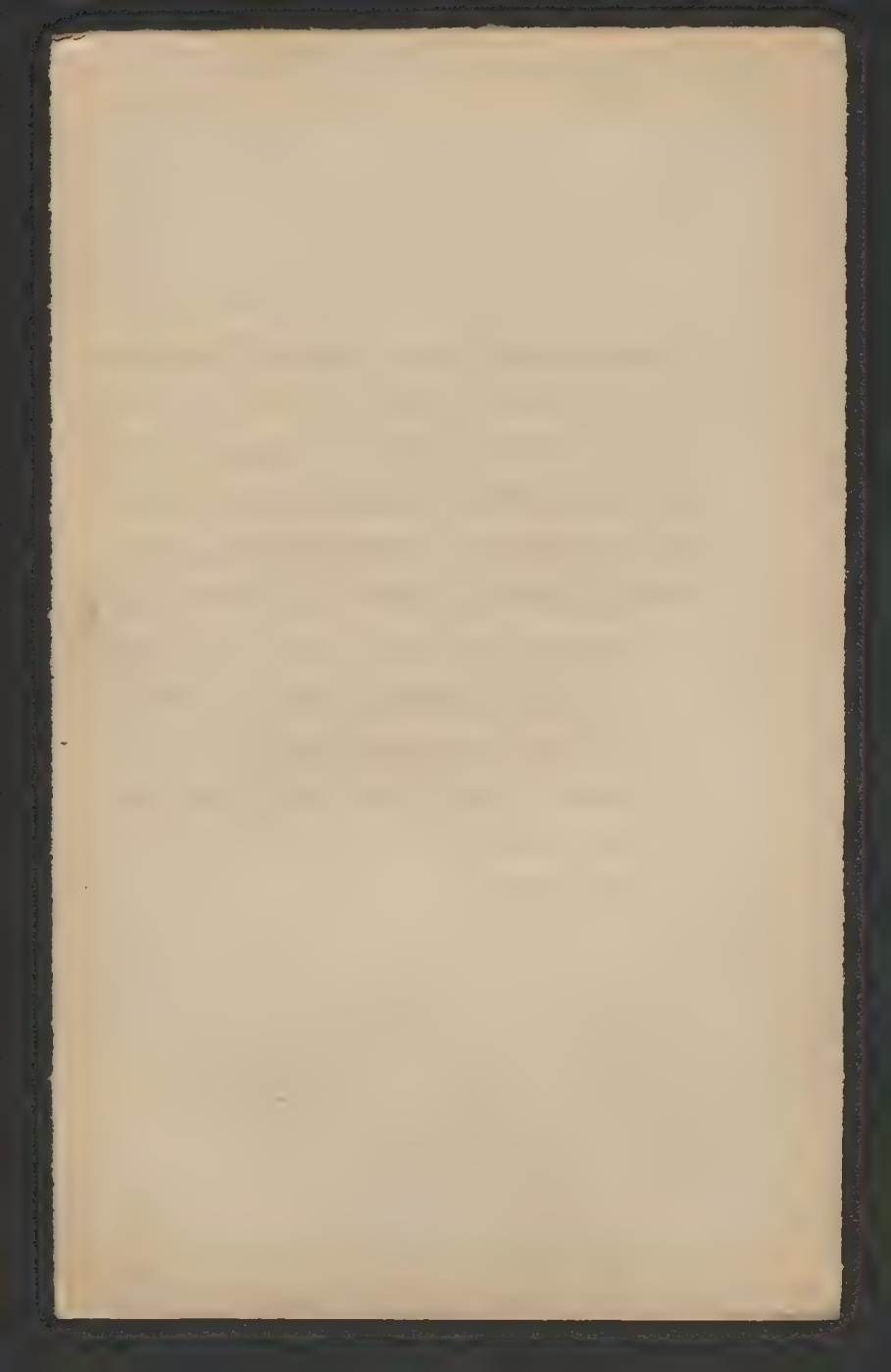
do stroju malarze „Almiej subienacki
miej fatatatawaki, chro... i... stor
czy na wrażliwość.” D. Pol. Dnia. 44. 6. 8.
głęboko, bagatelo, bzdurka. „Tłomach
tam woiozas nie mógł o bych fatatatawaki
kuch nęgli, bo miał na głowie nie mało.”
J. Kraw. 64. 43. „Co to lewarsigne sprawy,
at! fatatatawaki nosanie, dziecinie i gwał
ki.” ib. 17. 21. (1).

! Cady logi i mawacki krawacki i mawacki
odbywał mawady z mawacki salomowych bo
gini kłose nie sprysięgły podbi cady cwał
fatatatawaki” M. Gwał Dnia 1886. 240

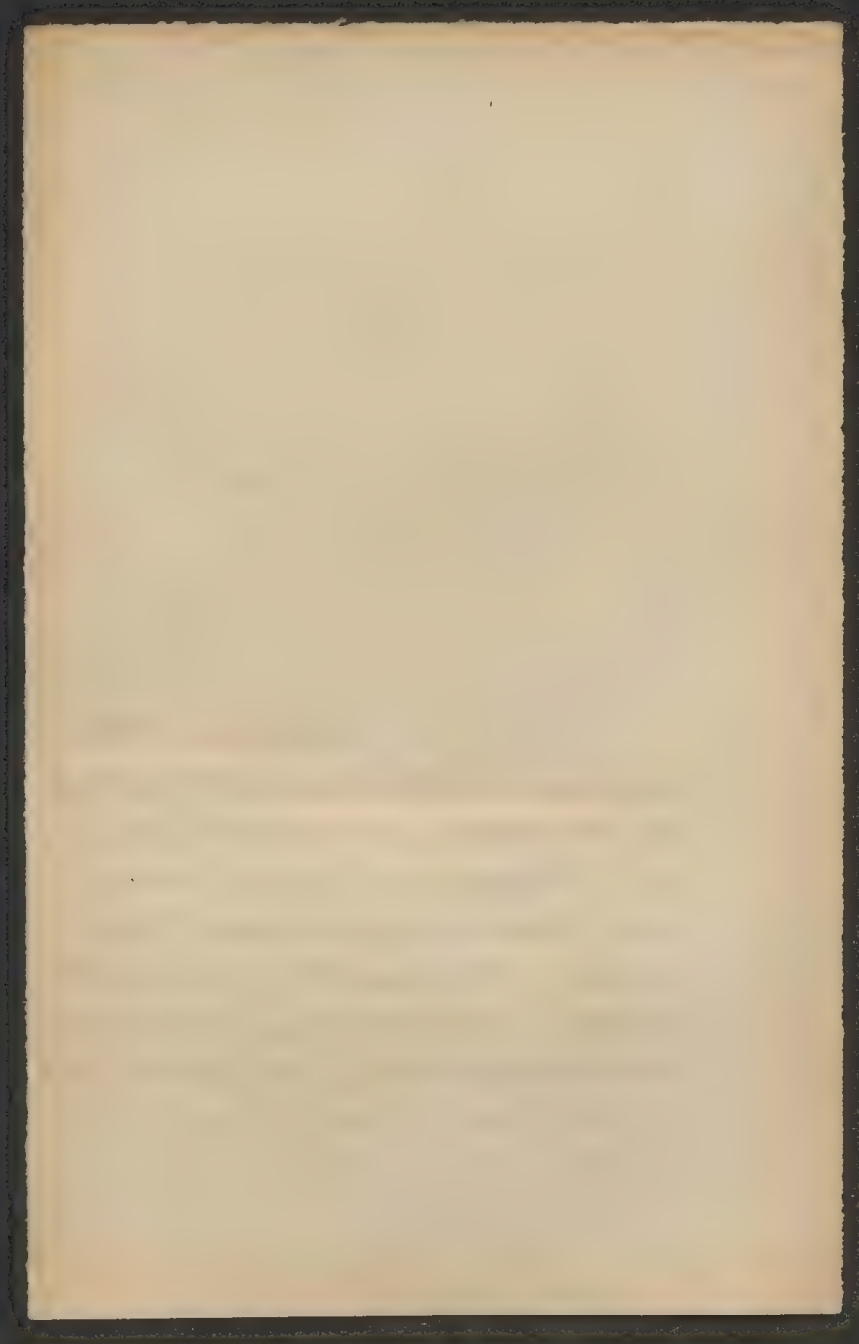
ib. „W mawackim Pousiatowskiego było kaw
rak, wiołd majwiższaych nie krawacki mawacki
i utrapieni, na kłowych mawacki w rycie nie
zbywało, krawacki nie fatatatawaki tak
gwał, jakby nie pithiższaych nie miał nad
nie” D. Pol. Kraw. i Dnia. 186.

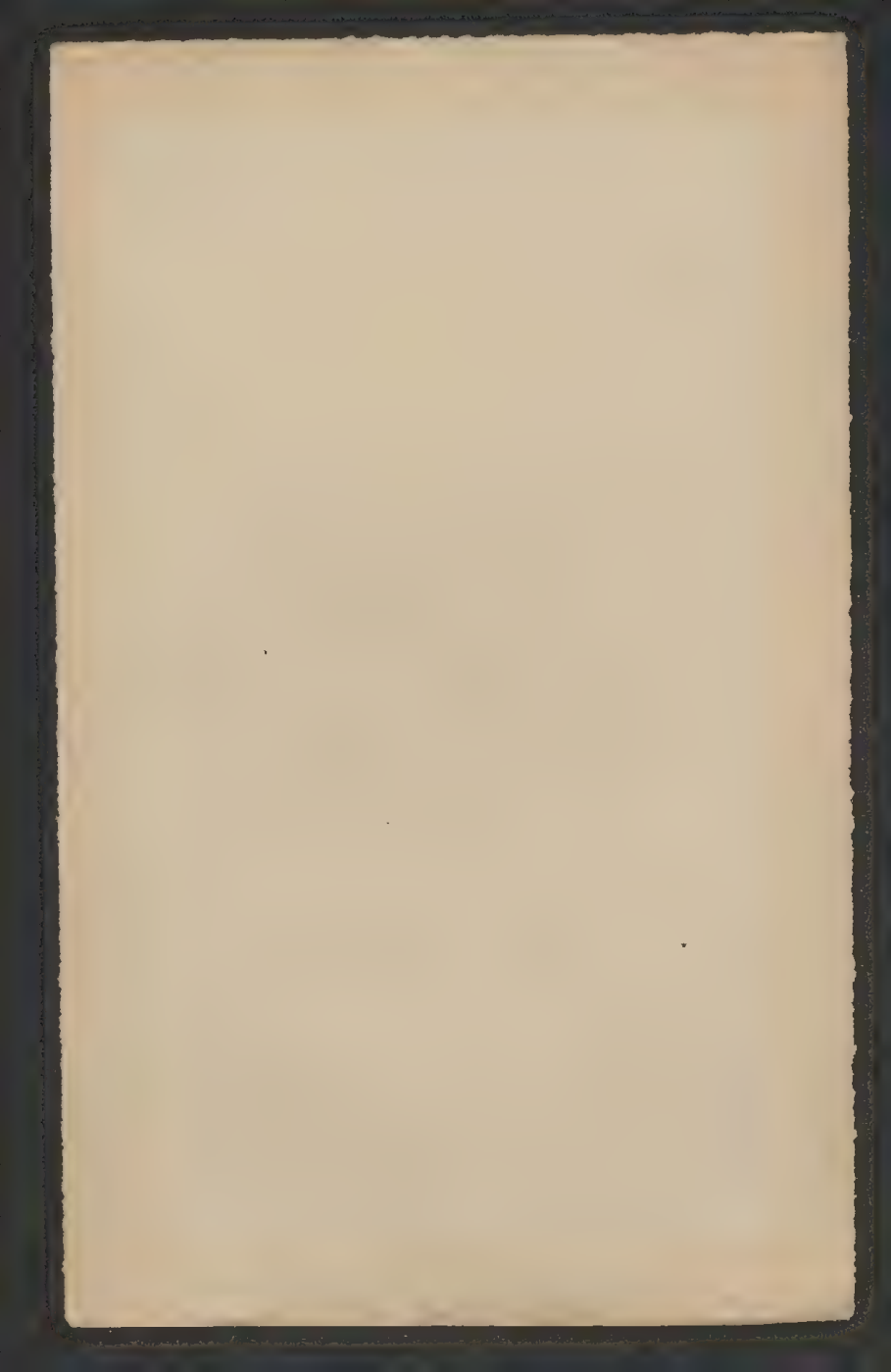
Fatum. nieodm. n. tal. & swoje prawo. zanie, fatal.
moż. Siła. ikiego fatum znoważ musi
oprac. 2. 1885. 2. 75 „Nie mogge stannai
starożytnego Fatum, choześciaństwo po-
twórzo na nime kraj i stalo się Opatro-
waniem” B. Pol. Tut. 1. 96. „Mus być dla nie-
go fatum, któremu w milczeniu się podda-
wał, a czasem i wymówkę dla potknięcia
wstany niezmiałości” Sewer Lwów. 1887. 85
„Nieublagane fatum, inny mu los przema-
czyło” A. Poch. Ost. bata witot. 12. „Mógł być
stać się tego wnykłego prawy, gdyby
nie ślepe Fatum co tak dźwięcznie igra w
dyunie wianowagym się po nad pola bitwy.”
A. W. Fr. Dr. 11-17.

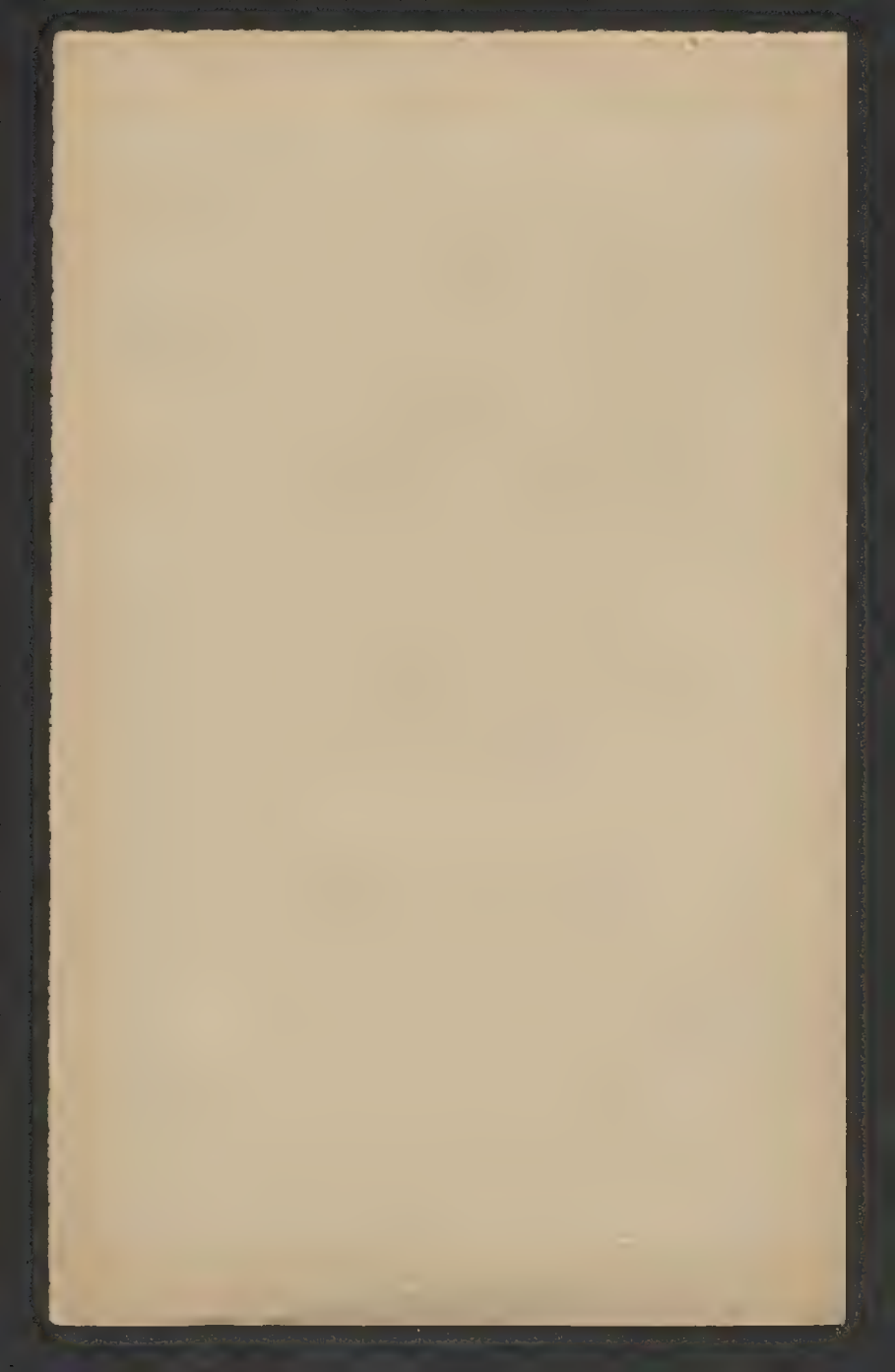
Fauna - y. z. ogół zwierząt zamieszkujących
w pewnej części świata, kraju,
okolicy, królestwa zwierząt. "Wyspa
Madagaskar posiada na wschodnim
wybrzeżu własną sobie faunę, odna-
wiająca się głównie w płaszczyźnie gatunkach małpich." Dr. 3.4.230. "Zwier-
zętami, w szczególności zwierzętami
głównymi podzielnymi bogactwami, które
są wyjątkowe i prawie nieznane
w innych." Dr. 11.7.379. "Skutkiem badań
powszechnych przekonało się, że dno morza
nie jest pustynią. Jest ono zaludnione przez
faunę bardzo różnorodną i liczniejszą
od tej, którą widzimy w rzekach." Blum
23.253. "Utrzymywaliśmy zwierzęta, w
którym hodował z równą troskliwością,
jak większe zwierzęta, wszelkiego rodzaju
swoją faunę." M. Gawat. ib. 309.

Faworytalmu a s. Faworytny-a s. udu
biomy, w laskach będy „Faworytalmu
malpy kręcioa wybredny sie z klatki,
bowi' us xawęty." D. Pol. b. b. 8.
„Mij pie faworytny i in. nie uiał byi
chwytny!" Ad. Mick. 3. 25 „Tarax klatki
swój s. chwytny i z uiał klat
s. chwytny." ib. 234

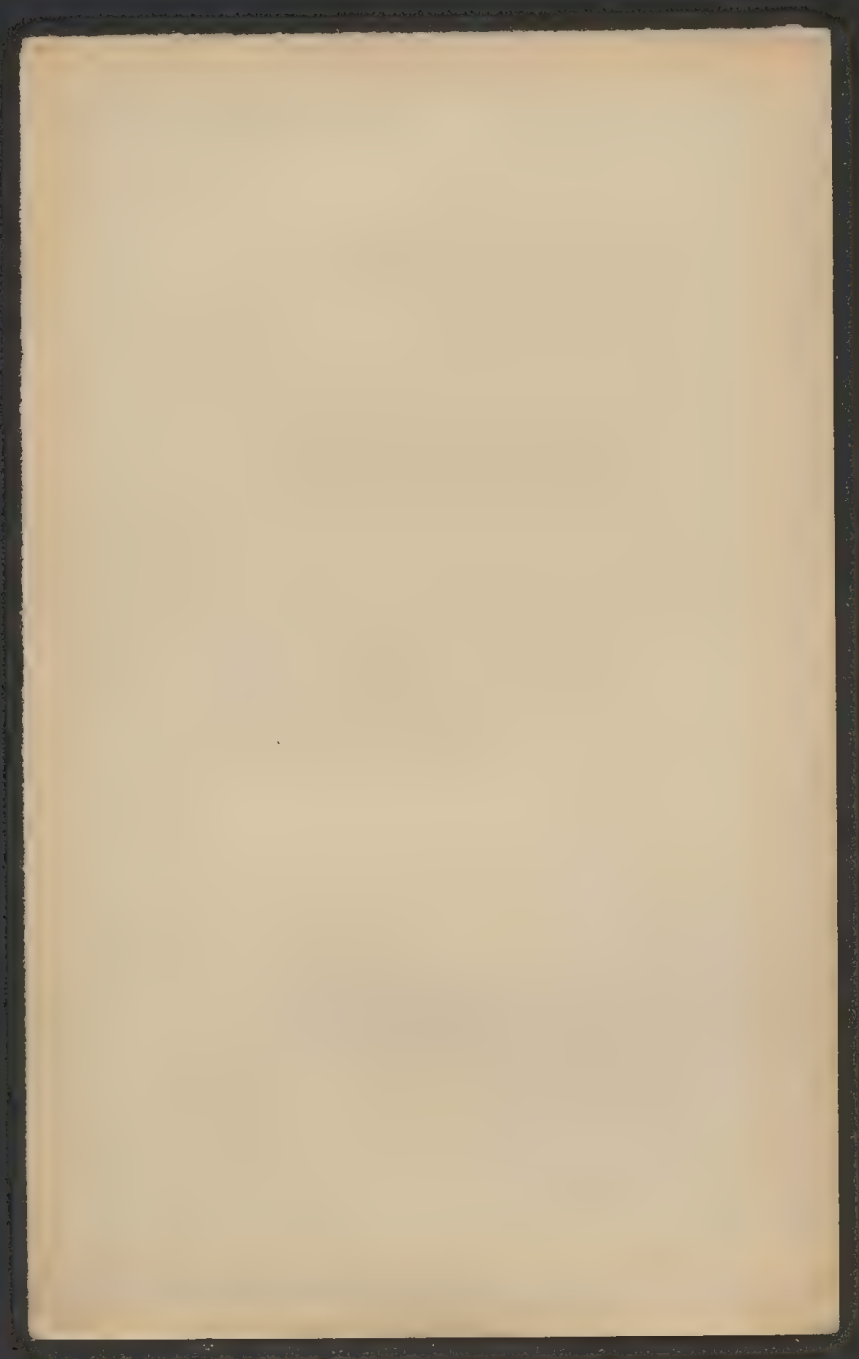
Fawonykowai - at kuj st. i. n. d. m. - bogo sprawa
jaki konnie okazywai sawor. Wiedziat bi-
skup ze farybek porzyszy, jest niewoliciami
turycchiemi, ke fawonykuj's kurusich
kupcow "ib. B. 1806. T. 1. s. 10. Na
proszno prośba i prośba stara się uchwalić
króla do fawonykowania Turystów "ib. B.

Farsa - y. ł. y. n. grec. ołnes, kolej' ruszenia,
przemiana, odruśniena położenia a
skutkiem tego i postaci. "W uwnaciu
kamienionej tawa w świątynię bolesci,
uspokojenie serc i innych toż prawnicy co
marzę farsę i cała scena inny przy-
brale postaci" L. Kark 5. 10. „Przechodziła
dnież' raze gółowo w wyzstkie fary swo-
jego upadku" ib. 41. „Miloré, gdy przychodzi
w farsę obowiązków, staje się niemością".
M. Dal. Dialekt murz. 212. „Jako mowa
pięknym wyrażeniem przez siebie... ko-
razo fary sągrybowe mowa... farsy
tu" ib. 13. 71. „Na jego pochwałę po-
wiedzieć trzeba, iż potrafił tak panować
nad sobą, że wszystkie fary, jakie w nim
ten trapiący proces duchowy odbył, po-
kostaly więcej dla biednej kobiety tapo-
mnicą." Hagi. G. lwow. 1887. 121. „Masz mi-
stoka ustnie mwiadamiać o wszystkich
farsach, jakie w serwoju swym przechodzi"

niata sprawa intymna "A. Poch. Mt. Kata Wr.
kol. 10.

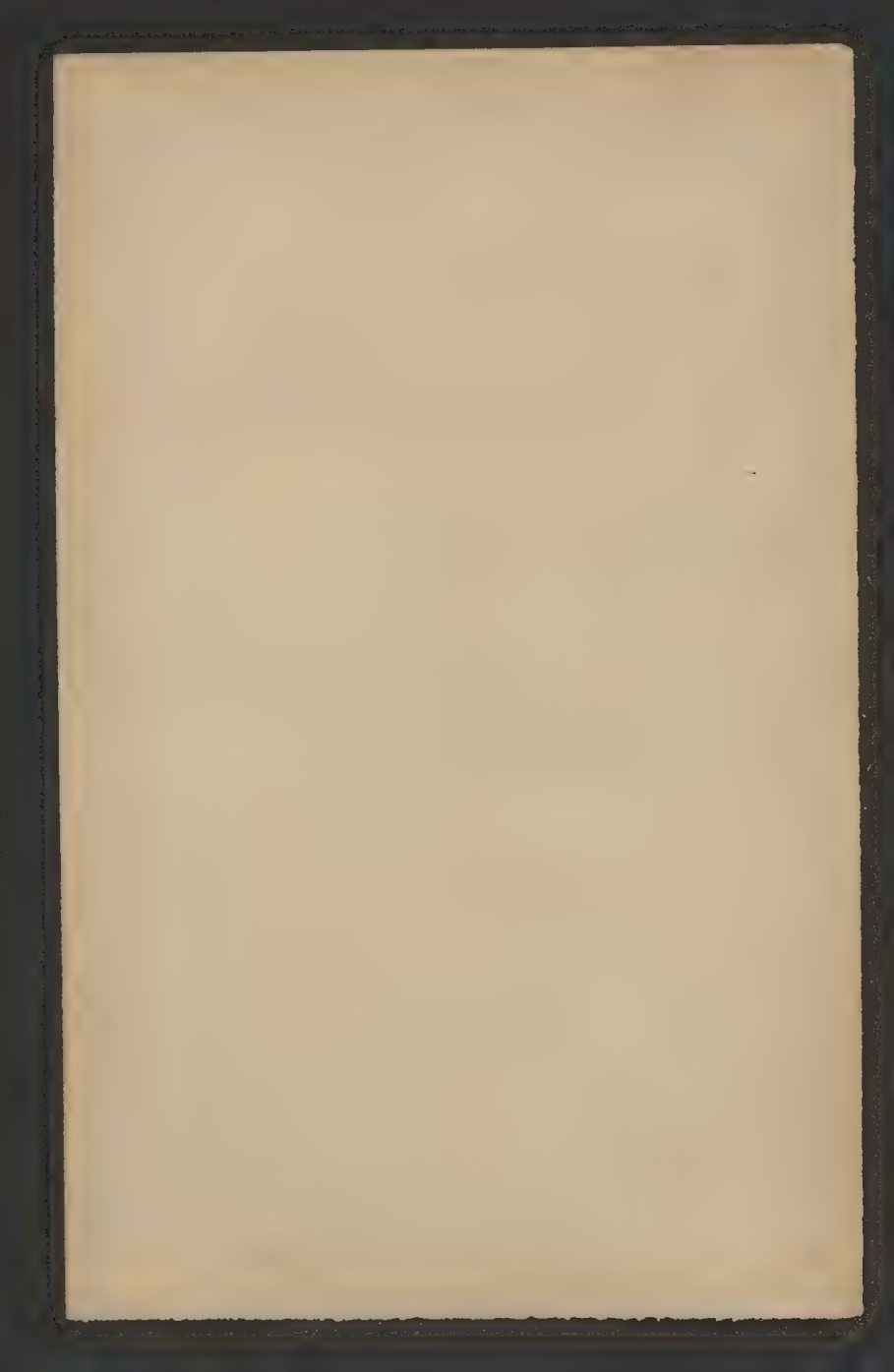
[illegible]

Feferu. n. ni. u. kart. piipre, feruepiks
„kai' korm feferu" = wprawie' w klopót,
m. u. u. s. i. kai' sarta ka khoris, danuwy
„Lam, j. i. feferu, stara bertyj." Spusc.
24.

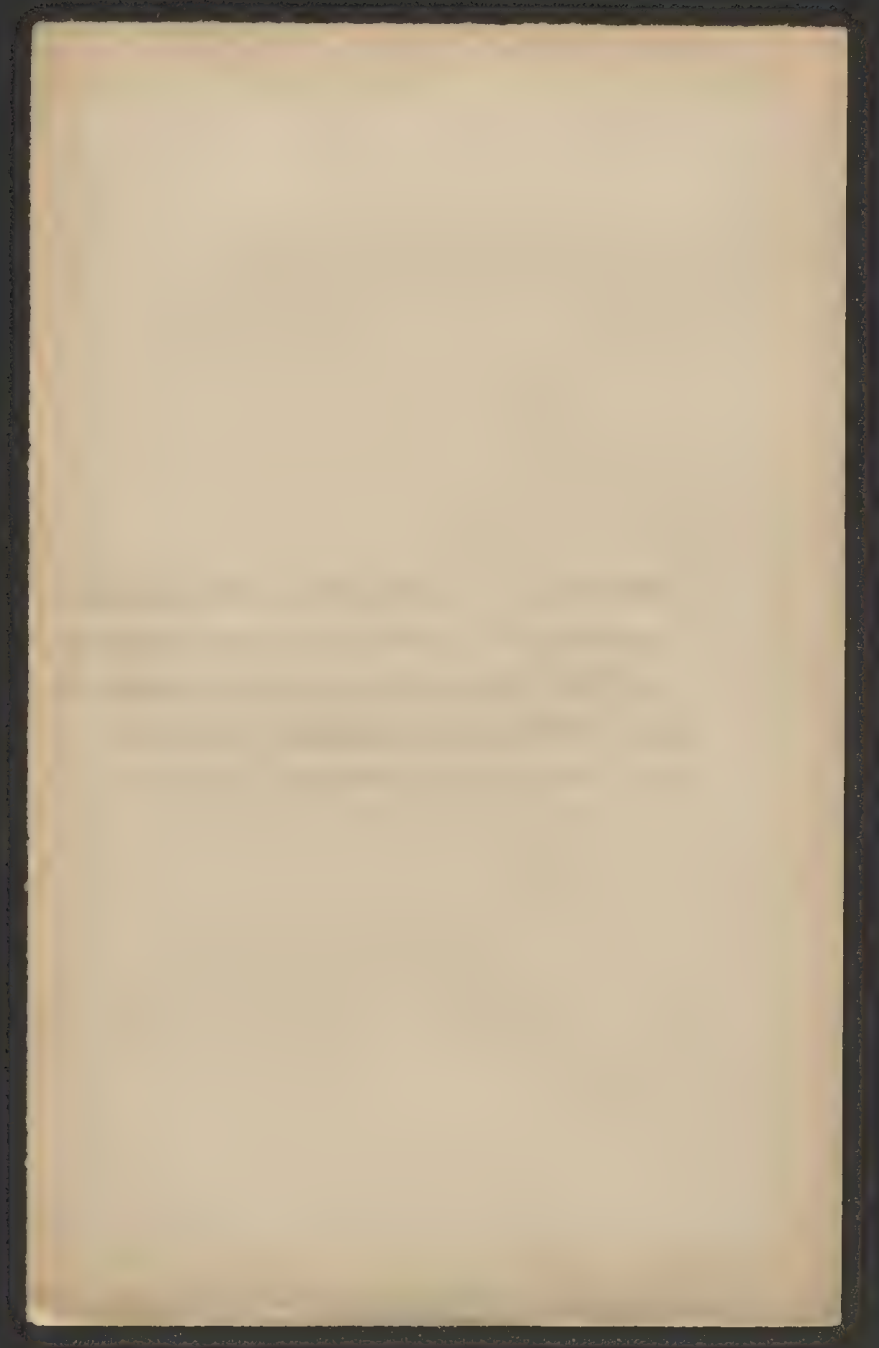

Fajerkaśa y. i. ziemi. kasa ognioŭa, uŭerŭiŭa
nie ad ognia, opłata rat na ludnoś i wy
płatą poŭaknoŭuŭuŭu „fajerkaśy nie będa
uŭerŭuŭu. gdyŭi ostatnia rata „uŭerŭi ognio
wej nie została w terminie uŭierŭuŭu” Słowo
1883. 15. 2.

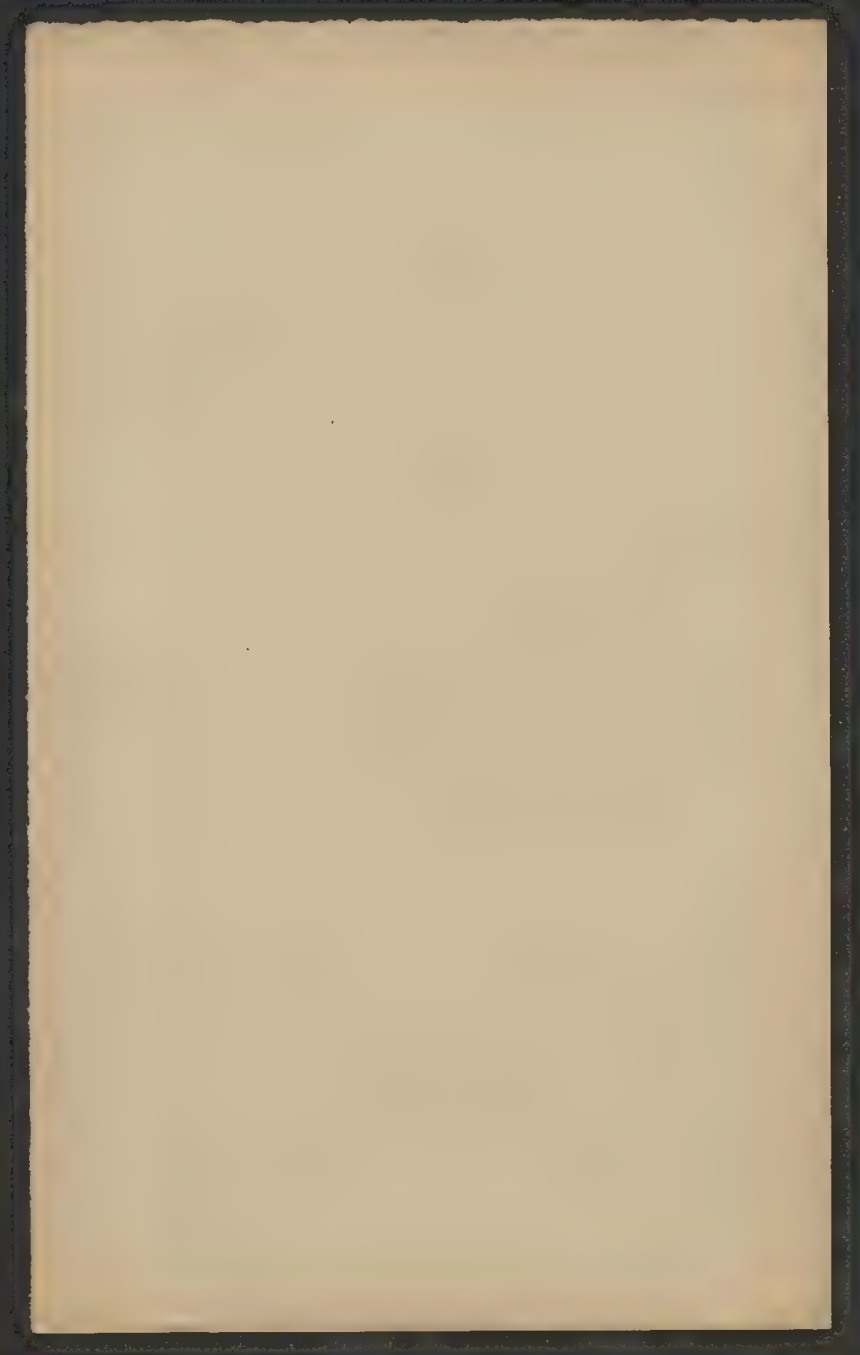

Fascinator - a. m. łac. czarownik, ktoś wiek
rzucający czar, wypierający urok „Ten
człowiek wypił na mnie w dzień fasci-
natora... nie obudka wprostemcia, nie jest
sympatyczny, niema w sobie wdzięku... a
porządka jakiejś siły, co przyciąga... i wcale mi
nie chce.” B Pol. Dzienn. Ser. 240.

Fascynacja - ji. ł. fascinatio, czar, urok,
oczarowanie „Miał nawet jakiś wpływ do
niej, obudkowy nadzwyczaj jej przywro-
ścił i śmiatłocił, ale powoli fascynacja uro-
ku jej objęła go” J. Uwan. Kam. w D. rym. 235.

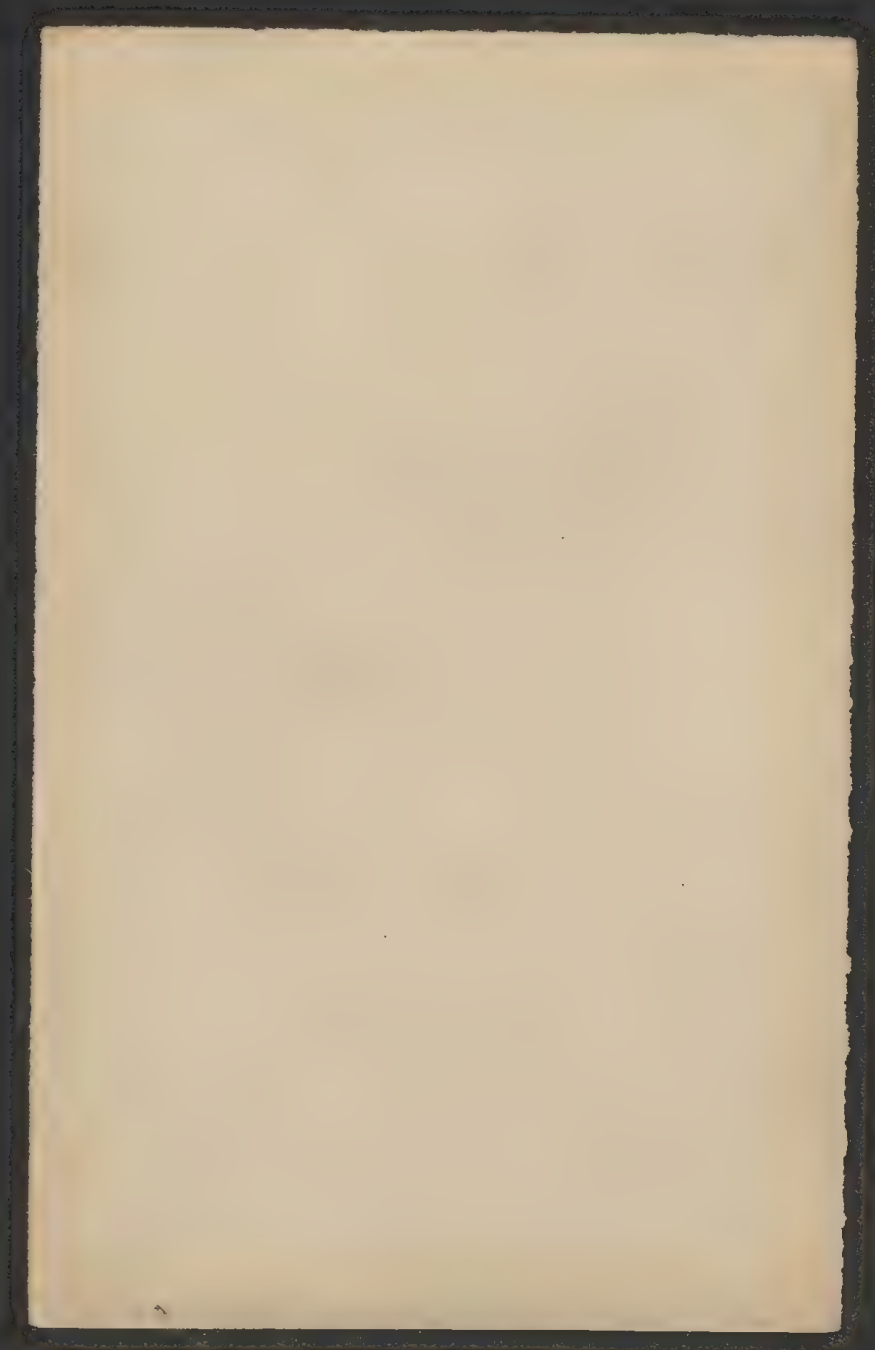

Factor a. m. rowie-wo mu. lae. poplecniuk, ten
co sprawy i popiera ale lub userypa-
tywaq sprawy. On silami polskimi wma-
nia schylnatych i heredytów Krasnow-
to factor schylny, wotaję na kwiła 'bray-
ziay' "A. Koch. G. lwow. 1887. 5.

For a fig. 2. we have the following
and the following. Colours are as
only for 10, having been taken from
the same source. The other two are
shown below.

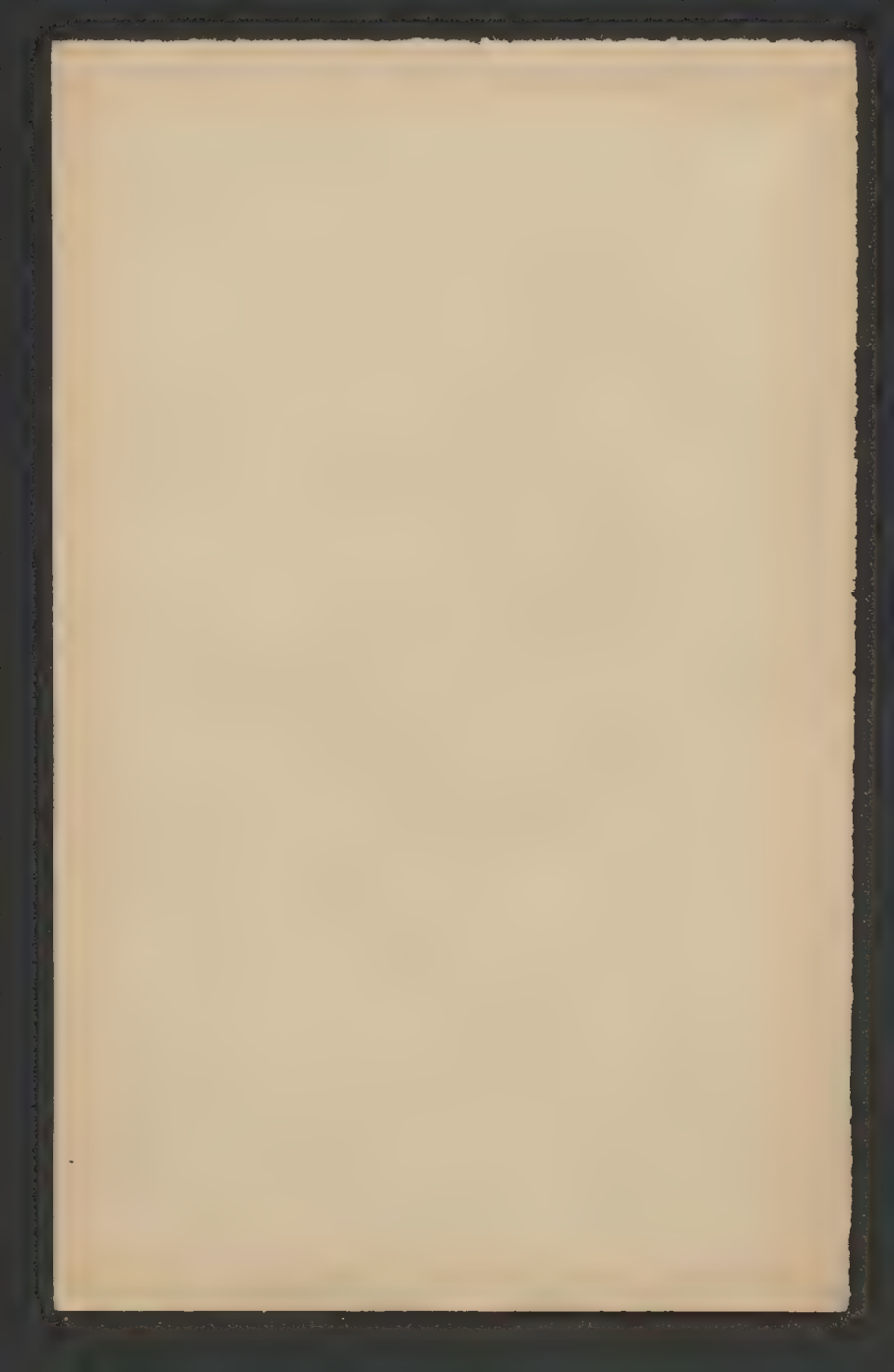
„Fercenitag (Vierzehn-tage) oder auch „Drei
obowiązujące u magistrów, którzy wyprowadzali.“
J. Kowalski. b. 276 „Upominał się by Fercen-
tag odbył u swego magistrów sumienie“
ib

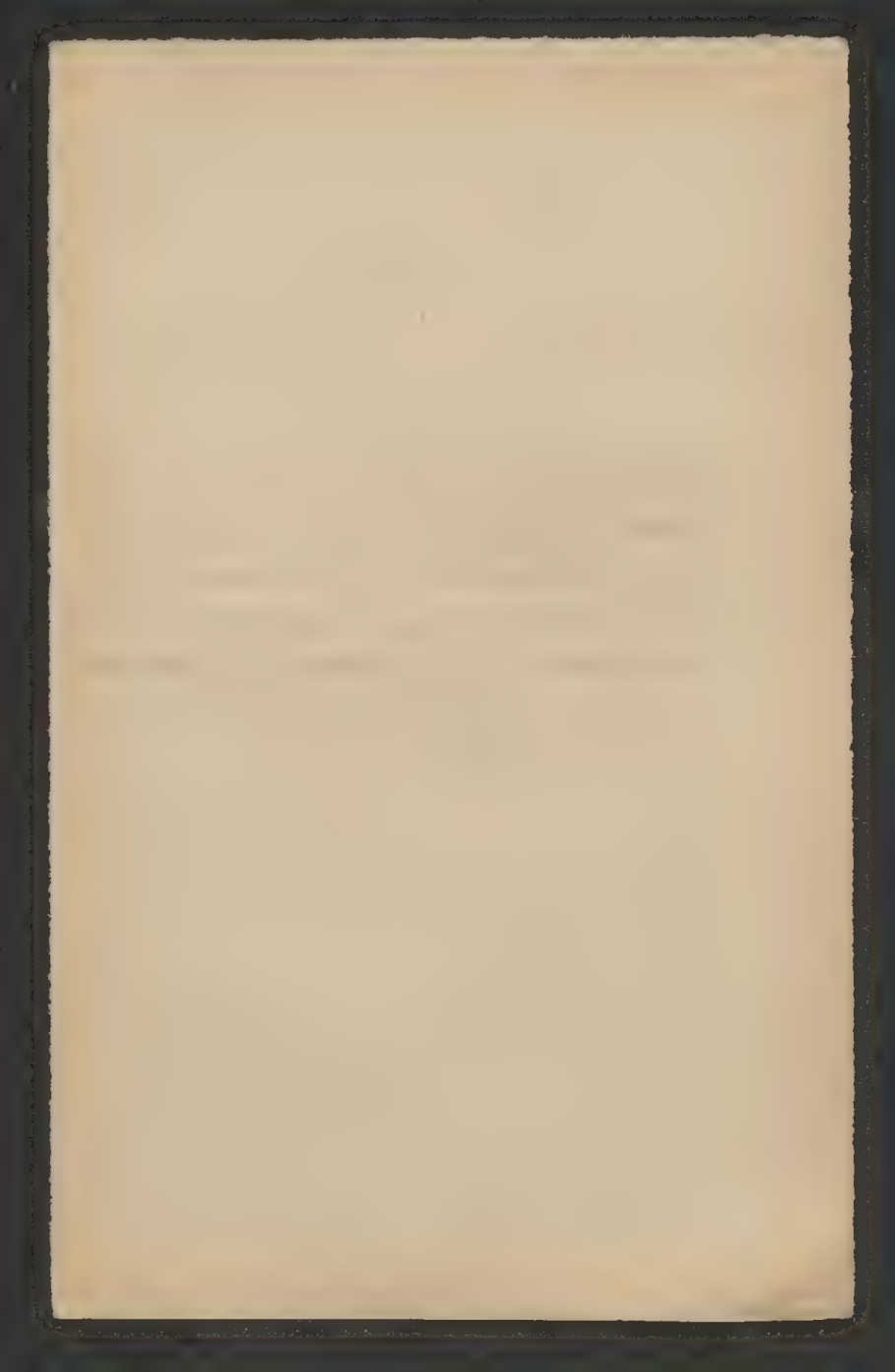

228
72
Feretron-u. m. obraz święty kusiący nie wi-
szący na ścianie lub w obrazie, lecz stojący
na postumencie do obnawienia w czasie pro-
cepi „Obraz Matki Boskiej Częstochowskiej, w
kwaterze feretronu” wiek 1885. 107. 4.

Ferme prout. franc. ferme siliu, mamo, my
triale, ostro „ Trzyniejsz ferm! nie
Daj' nie orazgi. "

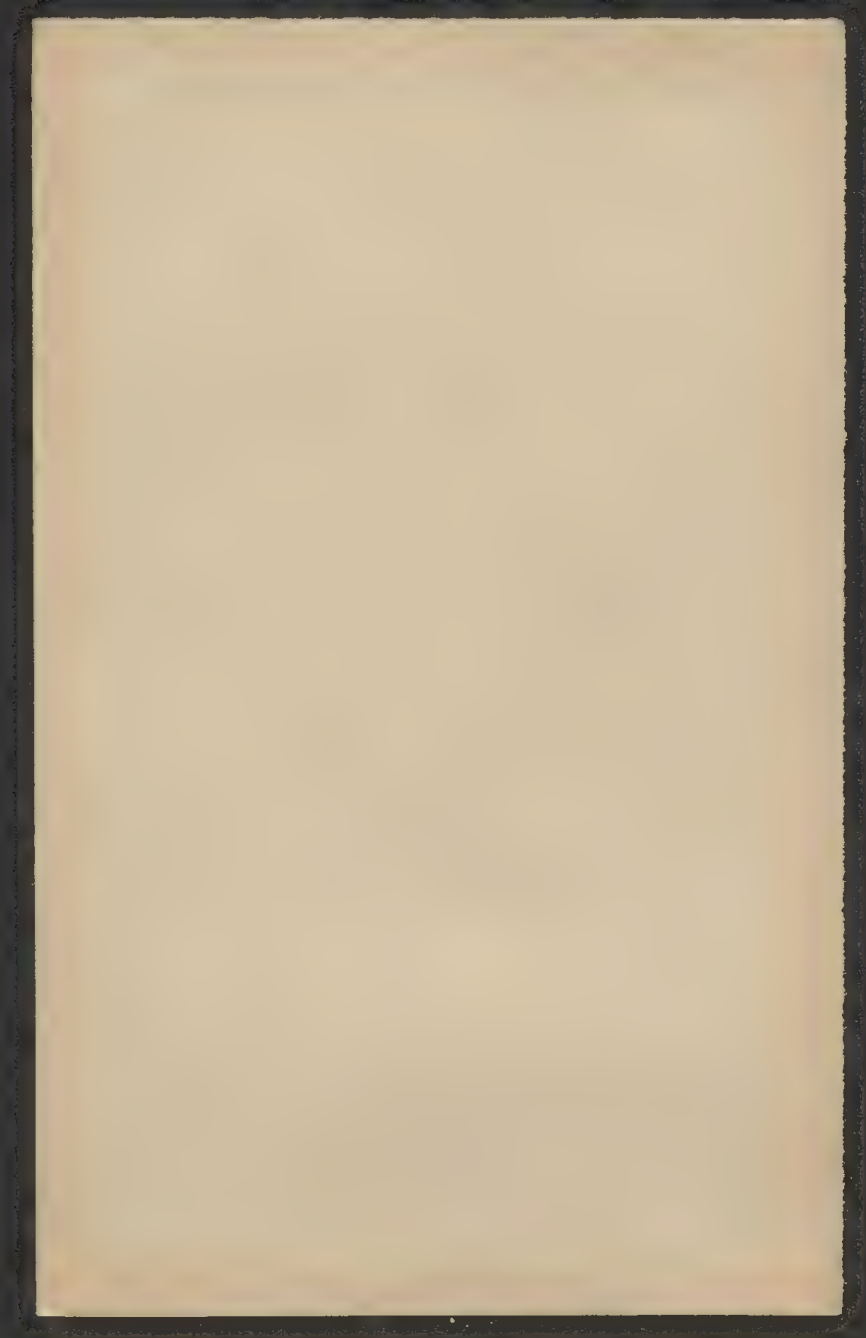

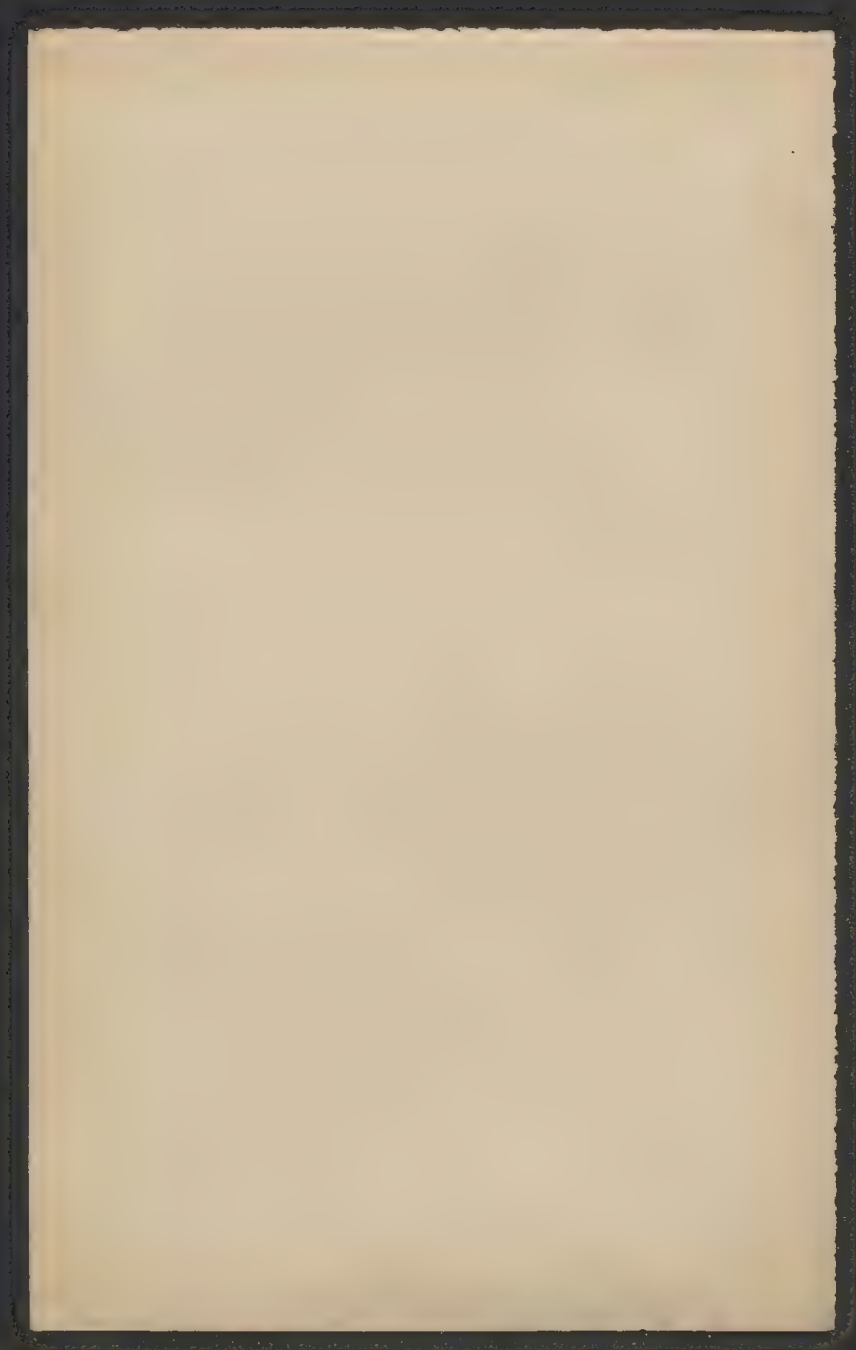
Fermoy-u m. 2/10. 1844. 1844. 1844. 1844.
- 2/10. 1844. 1844. 1844. 1844.
1844. 1844. 1844. 1844. 1844.
1844. 1844. 1844. 1844. 1844.

Femoda - y. i. ~~...~~ pruw. kuy: a Tai.
por modum, wyzief, forma, kształt,
sposób. Obydwie ^{ubieranie} ~~...~~ na jednę femodę
„Upi' nę, potem spai, to już taka jego
femoda.”

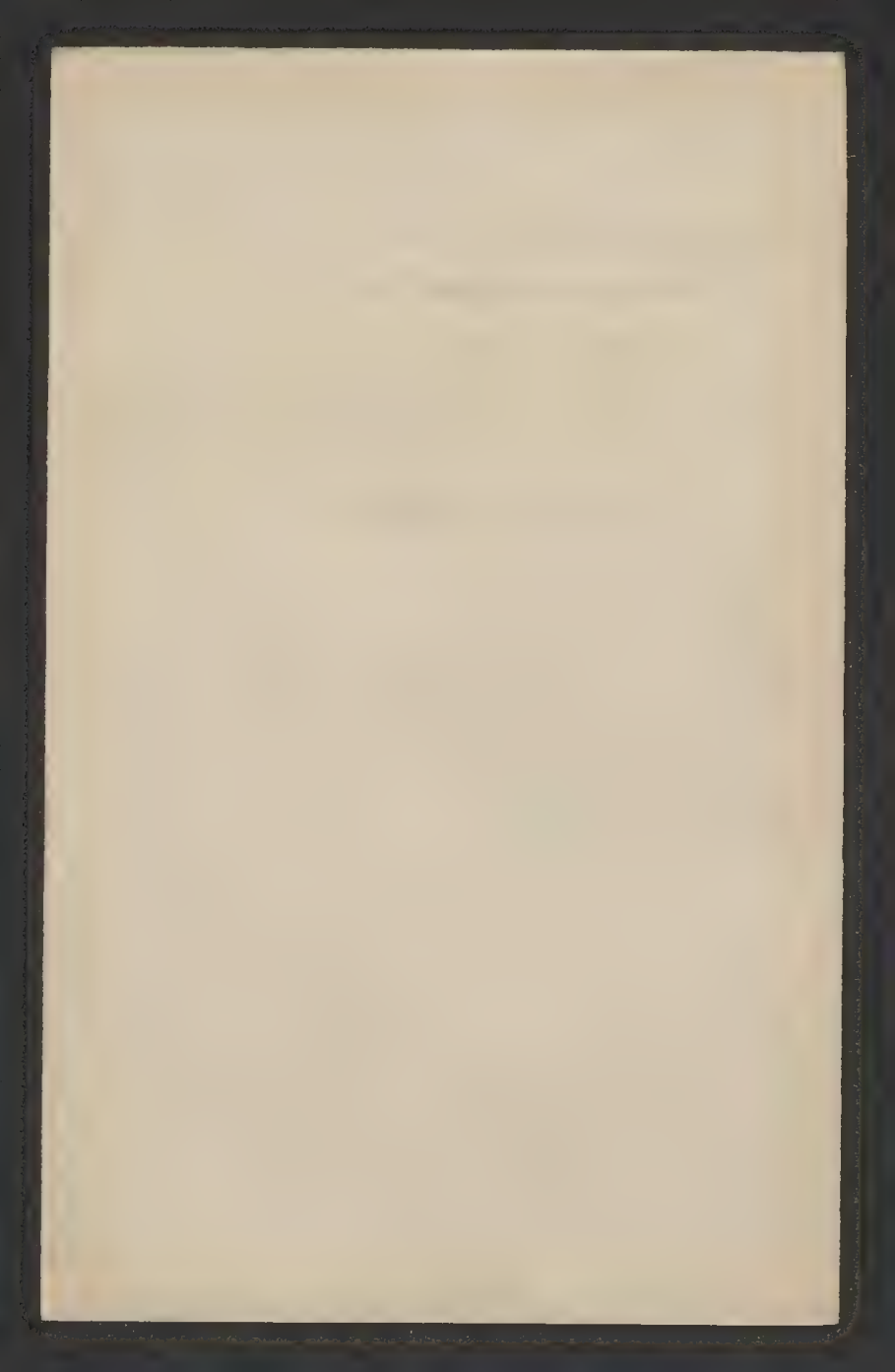
Fernopis u. m. Fernopisum. u. m. u. m. u. m.
vor Kautsch. Dai' korn fernopisum. u. m.
wie fernopisum "u. Dai' korn, welches is
sein samowit korn, u. f. fernopisum...
Lindby ty tak, u. f. fernopisum u. m. u. m.
Lindby is fernopisum "p. m. m. 20, 25

Ferula - y. i. ty um. Tac. ferula. roga, "Poj
dxiemy na stawoi" do wukot pod feruly."

77. Kraus 36. 34.

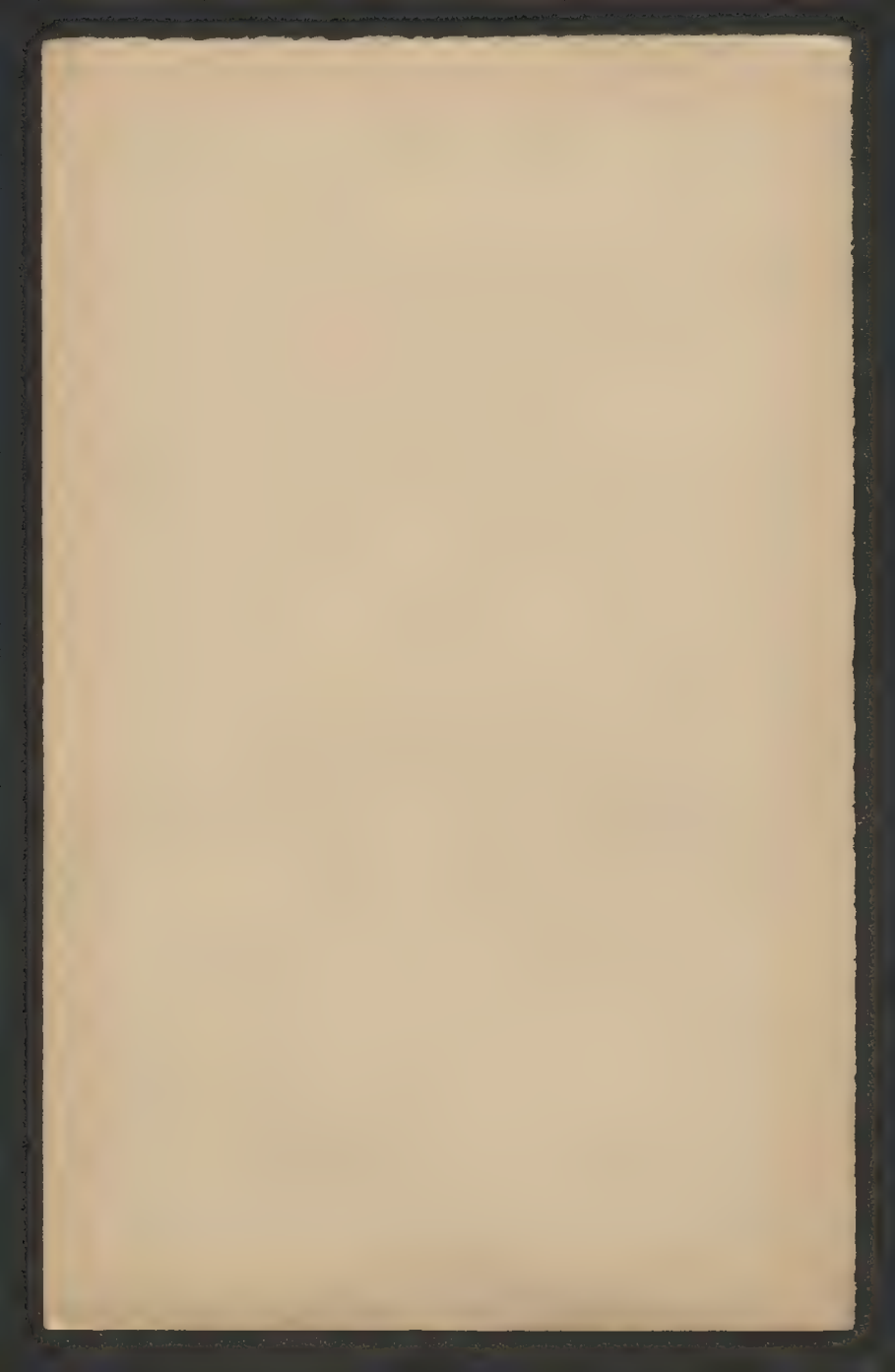
Z tego widowanie powa koprecio Feruly
um. prow. kuy: kowanie, ciwrenie i t. p.
"dprawie konne feruly." cy. mowlo.

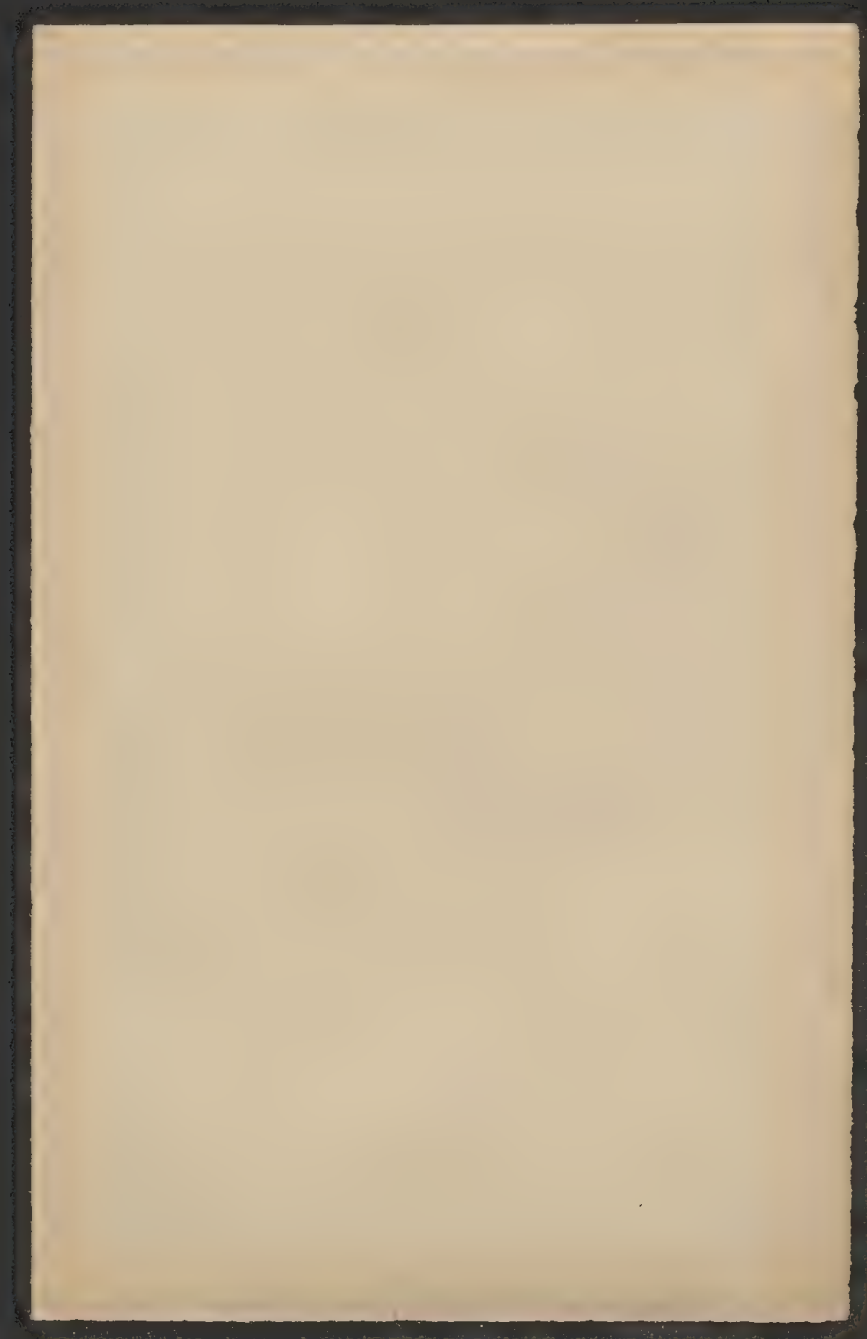
franc. ferwor, łac. ferwor.
Ferwor - u. m. gorliwoci, kairliwoci, zapat. im
pet, gorgzosi, "Więzi kairnik wiehryt
w kair jakas' intyge, drowch i miewuwy
browi na to, w swoim jak zwykle niepowiad
gliowym ferworu. mybuchał z gziowem i
obawieniem" Ł. kairak. 4. 90. "Ta kairnowi
ochłódziła go trochę w jego ferworu" ib. 319
"Opowiadat z niezamysłtym ferworu"
P. Dzierż. 8. 18 "To mi ferwor, mowpanie."
A. Wilk. Fot. 1. 87. "Czegoby miał mowpanie?
kairnym abychim nie zgryzaty, chyba fer-
woru w mowpanie, a to kairnowi nie
ujmie" P. Dzierż. 2. 181. "kiedy odwracanie
wpadną na siebie z ferworu i rozjawa-
niem, zwykle kairny nie drowiziem, które
winnu kairg." P. Dzierż. Ost. Sejmu. 1. 136 "Sęmi-
kowny ferwor kairu gziowem kairu pod-
kairuymat nie" ib. 2, 30 "kair Tomu wpadł
w ferwor i kairu, niwodzi jizyk mu
rozawigriet" M. Dat. Typ. 2. 51. "kairu na

gaxciemlich nowinki, prowadzą z ferworem
politycznym rozmowę. "M. Dat Typ. J. 2." Potrzeba
było przechodzić nie, kto i jakimi sposobami
wiebny i ustawiony ferwor utrzymuje. na
rzecz karatela "Z. Kark. 1. 212." Wnet krowa
w ferwor wpada "E. Or. 4. 2. 1. 2. 30."

~~Verzögerung~~ ^{Verzögerung} u. m. gi. m. m. teatr. albo in pa
a. franc. Delle suchena u. podtoite na no
nie, do zapadania. Dnykt. ob. Pratikable.
wlas. Versenkung ob skwa Versenken
womac' na duo, spesci' do groba.

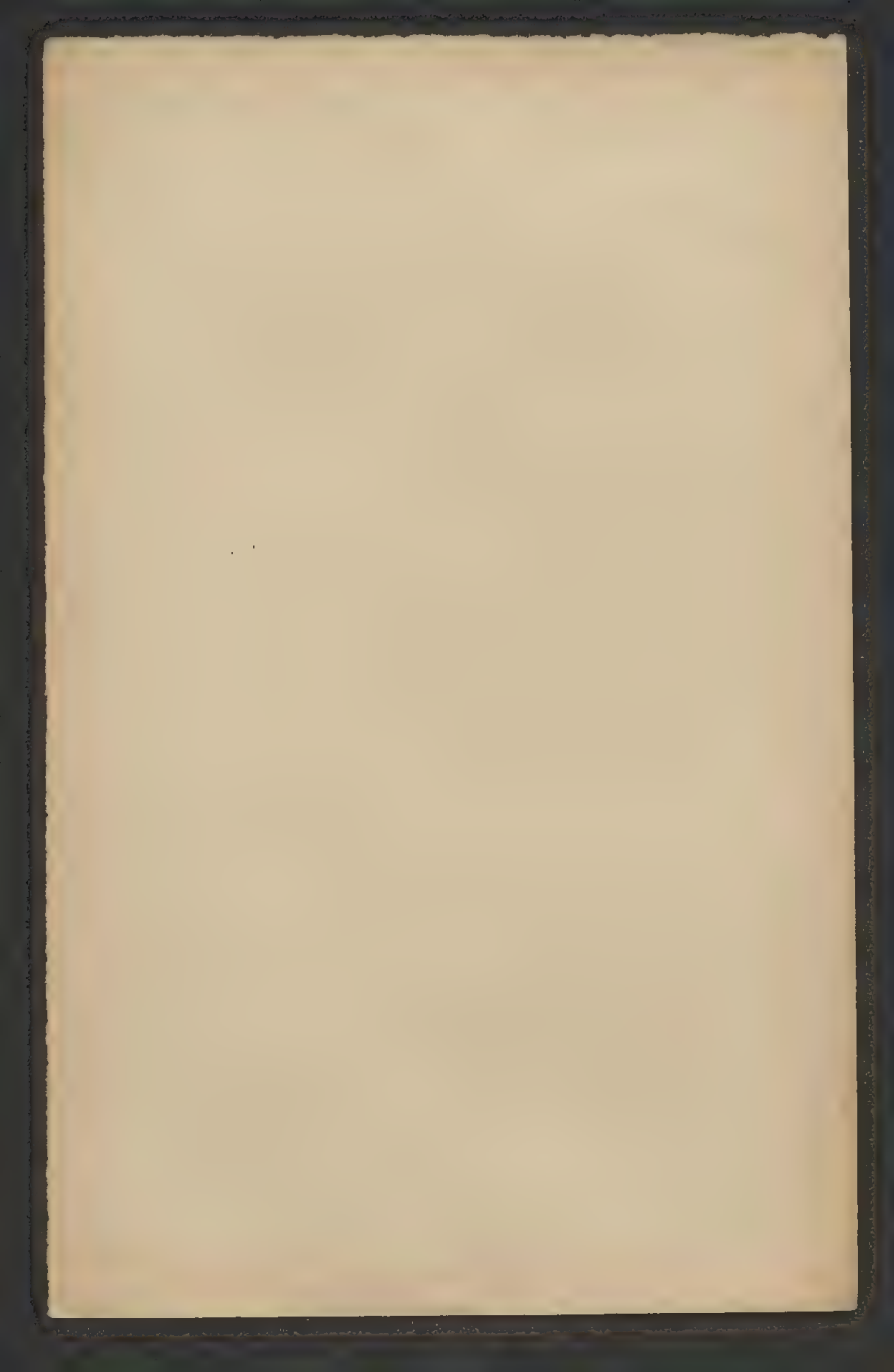

[illegible]

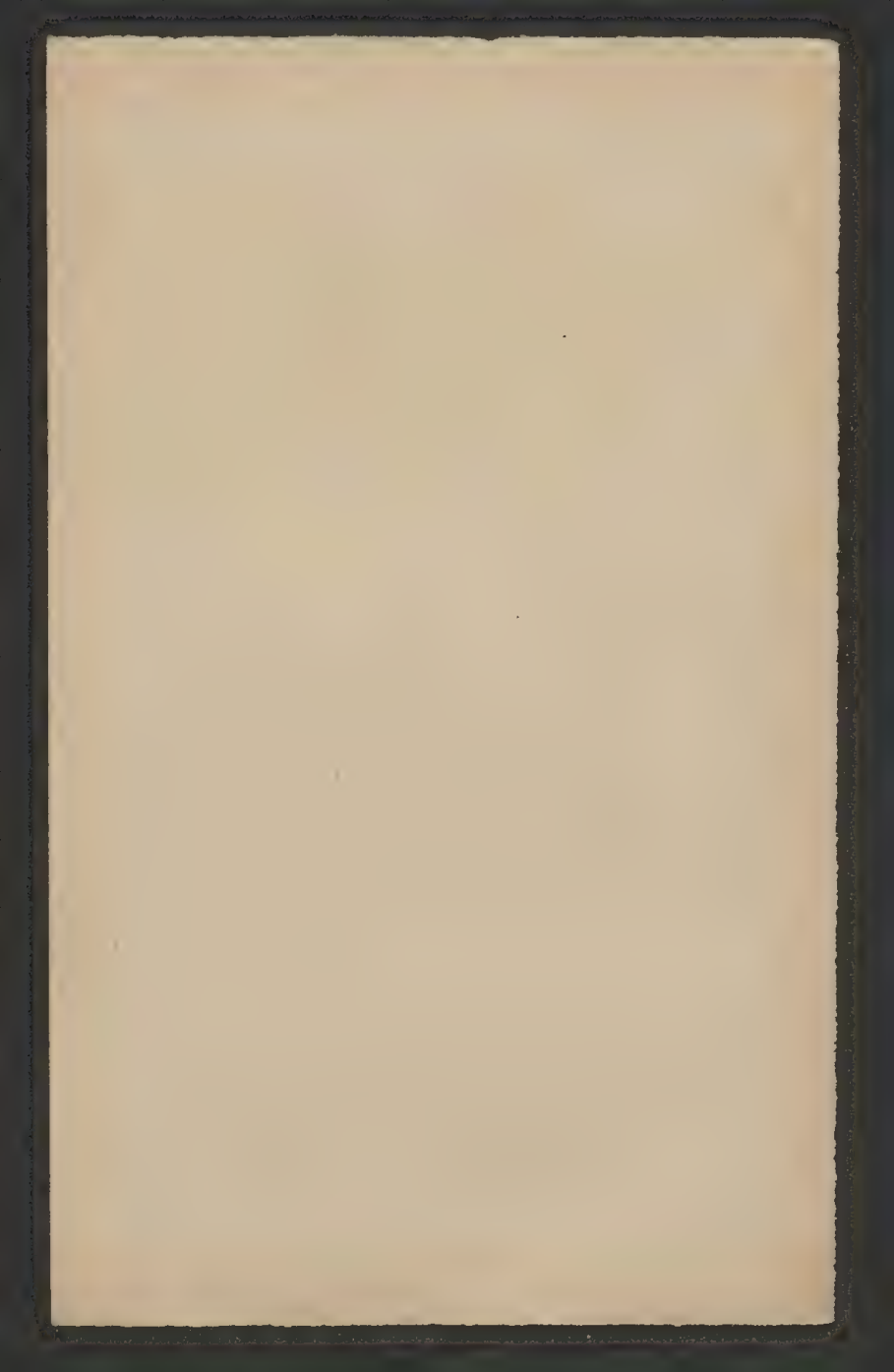

w ogóle papiasach
i innych

Fiasco - a. ^{n. lub wiadom} ~~wiadom~~ 2 wot. w produktach artykułach.
nieudanie się powstanie nie spowoduje.
nie „Z doświadczenia wiemy, że i tak, i tam
mentu dotychczasowego w tym kierunku.
wobec „i s. r.” Ekw. 1877 170. 4. „Ktoś nie po-
niża owych niekiedy, jeno głoszących fiao
rec. nowych nowych sprawozdaniach z
mystawy dowodzących skutki przynajmniej.”
F. Kowub. Now. 1878. 52. „Agence Russe zapre-
cza pogłosko, iż miśja Hatzfelda, wzięta
z „i s. r.” S. now. 1881. 48. 3. „Zakończy
parlamentarny i prowadzący krobic nie.
wątpliwie fiasco” Now. 1883. 1. 3. „Biermy spor-
jaki instandyjny stawiają środki represyj-
nym przez rządy zastawianym wystawia mu-
prefura do neutralizowania akcji rządowej
która widocznie krobic kupetne fiasco” Wiek
1887. 229. 1. „Dla sylwestrowej, urzędowej w klu-
bie miejskim krobic fiasco. Wybyło na nie-
bal zaledwie dwieście osób” ib. 38. 20 3.

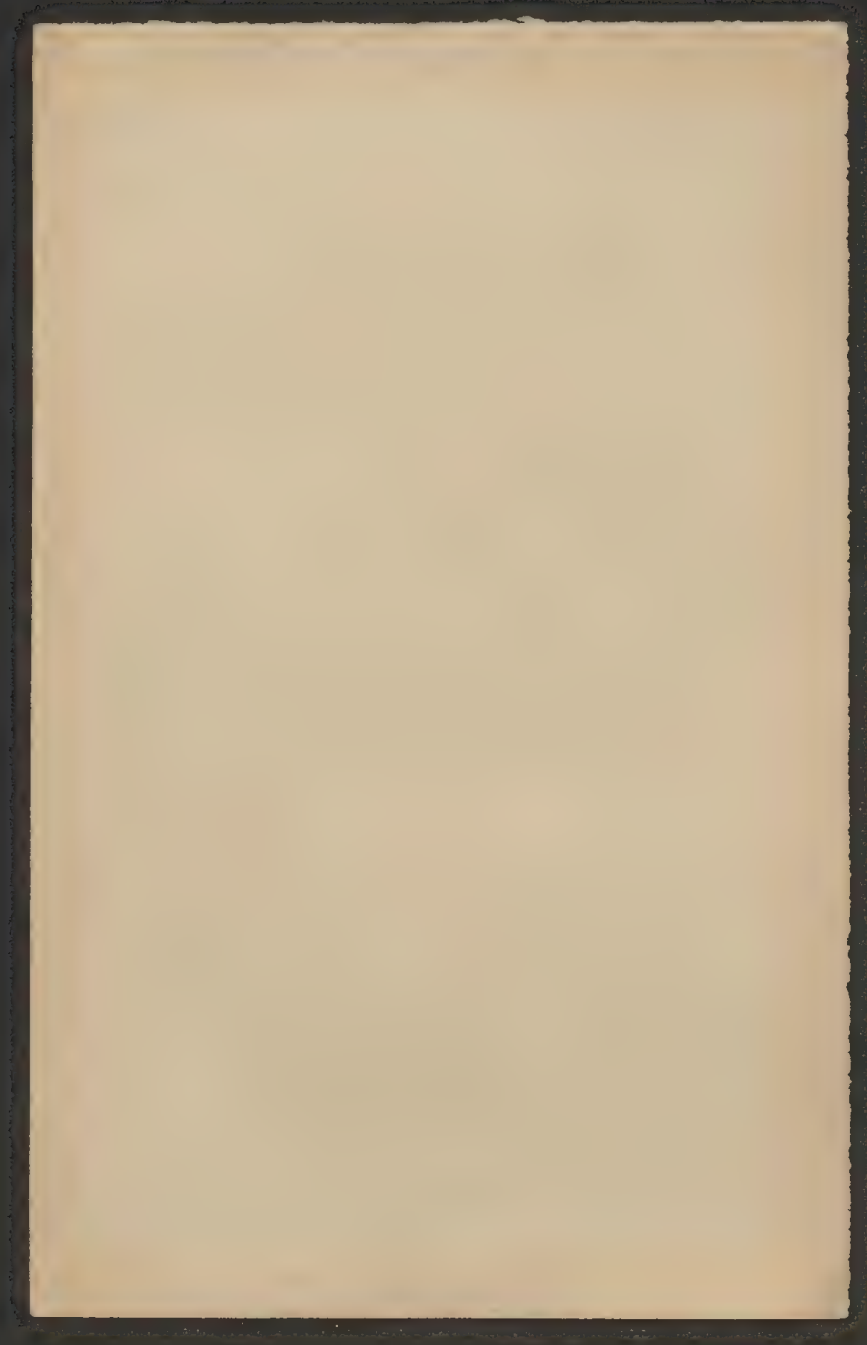
Fidybus a, Filibus-a. m. sy um. zwitek pa-
nieu stwazy do kapalaia „Skrebat kaw-
ty na filibus i kapalat nim popirosa”
M. Gawal. Olawa 1886. 396.

Figiel. gla. m. & „figle mędrości” wybiegi
wykręty wzmasy & wyrankane figle
„wesołego kawały” trzymali się domni-
wisi na figle mędrości i kasty uprzedzeni
byli i i wymowni i trefnie słowni.”
w. bół. bół. 4. 11.

Figlować st. m. mika & dokazywać z ko-
bieta. pociągali się z nią. Pewnego razu
i dy trochę za kalemie & damą figlował to
i w cała podłoga i z trzęsta zwróciło to
uwagę Tuccia.” (T. Ord. Dokaz. 1. 21)

Figlas. a m & figiel narysowany lub wypi-
sany. karkas ogonek fustalywany pro-
pół, ^{awał. m.} cinn narwisz, k. „Fudwał ze & wo-
neui na wierchu figlasami” A tref. wół
rob. 213.

58
Fikac'-at-a st. r. udm. porp. wierzaci wymachiwai
nogami „Co sie tyce balu prawitkio... do
sye czasu bz. i o nim mowi, gdy okazie sie
uczeglaza potrzeba „spikanyu” nogom, dodai
nowego bodzia..” Dr. pol. 1888. 15. luty. Kłed:
Fikalkho-ogo od narwiska jizony w kous
dzi Batickiego „Dom otwarty, „otarty” ten
nim na wzaczenie zawieszego tancerza
wierzotnej z now. i. typ kłowy robi z to
go zamiesto cf. Trotay. Ta brydka my
stata na wieczurek uwadzajacy najdzielniej
mych „fikalkich, „kłowy z calym przywzenciem
spekialni swoje trudne zadanie, stanyja z
cely kładna z panie „pietruszkowala” dr.
pol. 1888. 14 z. Doswiadzeni fikalscy twierdza
ze im krotke kapusty: tem wieksza ochota
w zabawie.. tem dluziej trwaja wyrostnie ze
brania. tem silniejszy bywaja notabie i
szalensie zalopady. Musze wiary fikal-
skim, kłowy w tym serowie sa „promagami”
i kłedz niemi do... papietca „Zim Dłun. 24 17.
„Kody Gou! - oie ulubiony tunciej p. Tci na
dobnej, wyuczajacyjacy „orderami” szybko.

möglich erhalten "Dt. post. 89. 56. 2.

ka nievrokumiaty lišijs jaks'me dajjeg
si rozu nem gandrokianej "nydumawye"
H. Kr. 2. 65. 46

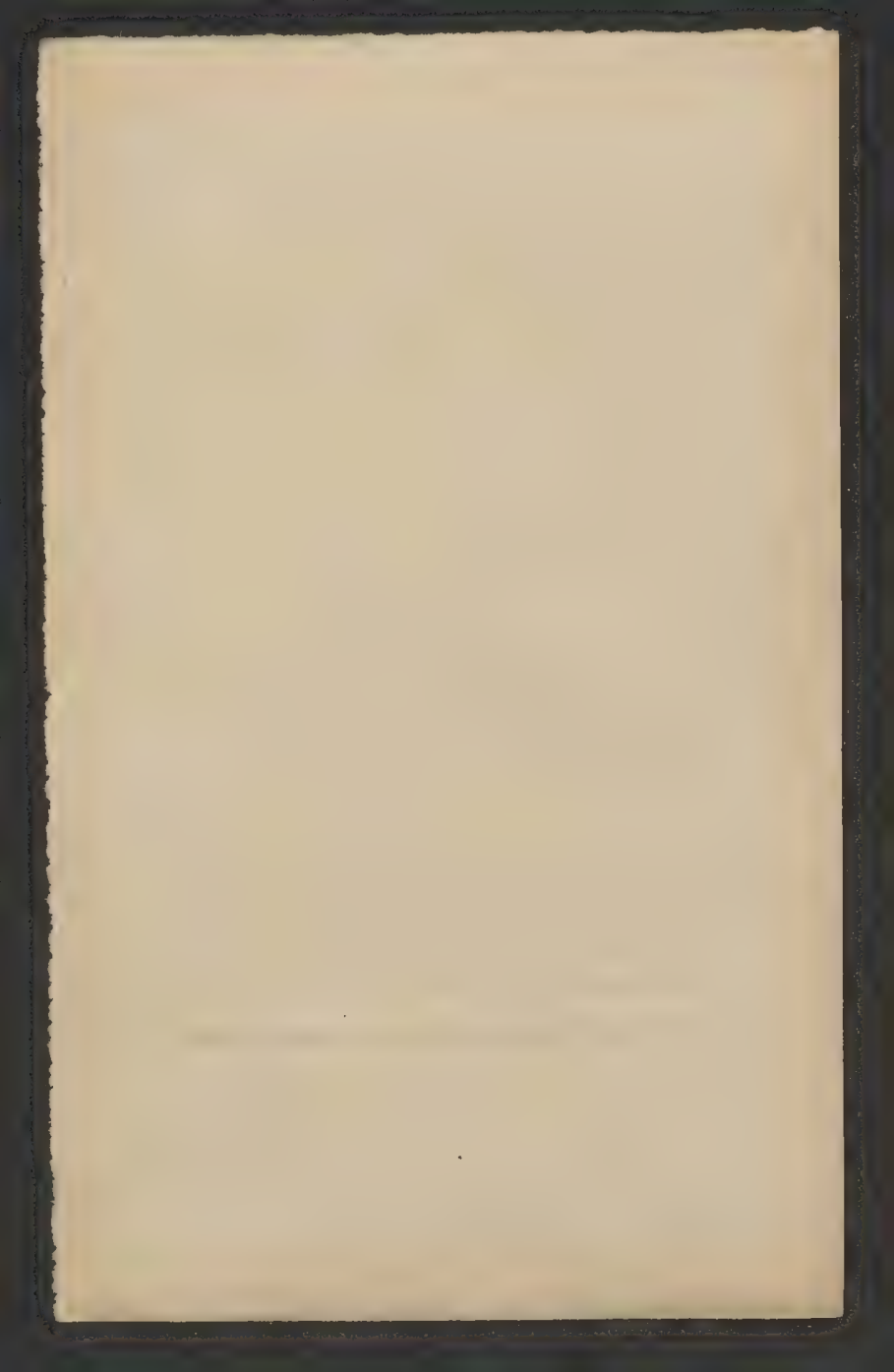
Fiksacja ji. z. obłęd umysłowy, nabicie sobie
głowi jednym przedmiotem z franc.
idée fixe. (ai. idea fixa) „Cytałem jednego
profesora u którego aż do fiksacji... nie
wie.” D. Dot. Nadmów. Dnu. 18

Fiksat-a. m. ty. um. Fiksatka. i. z. sier.
pięty fiksacje.

Fiksować si. m. ndku. Sfiksować 'dku. sier
pieć fiksacje. obłąka dostawać, Karło si.
kował po prostu ze fiksacją "H. Siwa. P. pol.
1876. 29. „Na tym punkcie prawi moja jest
trochę... sfiksowane” J. Kras. Wieł 1878. 59.

„Ja nie mogę czekać piernikowy... co mi tam
że on sfiksował.” K. Sawa. War. z potrz. 33.

Prawie jak o kielasnym wilku, gderał ci
ciec miotając się czyś się wari bledu obłąd
czy sfiksowałeś?” J. Kras. 45. 31.

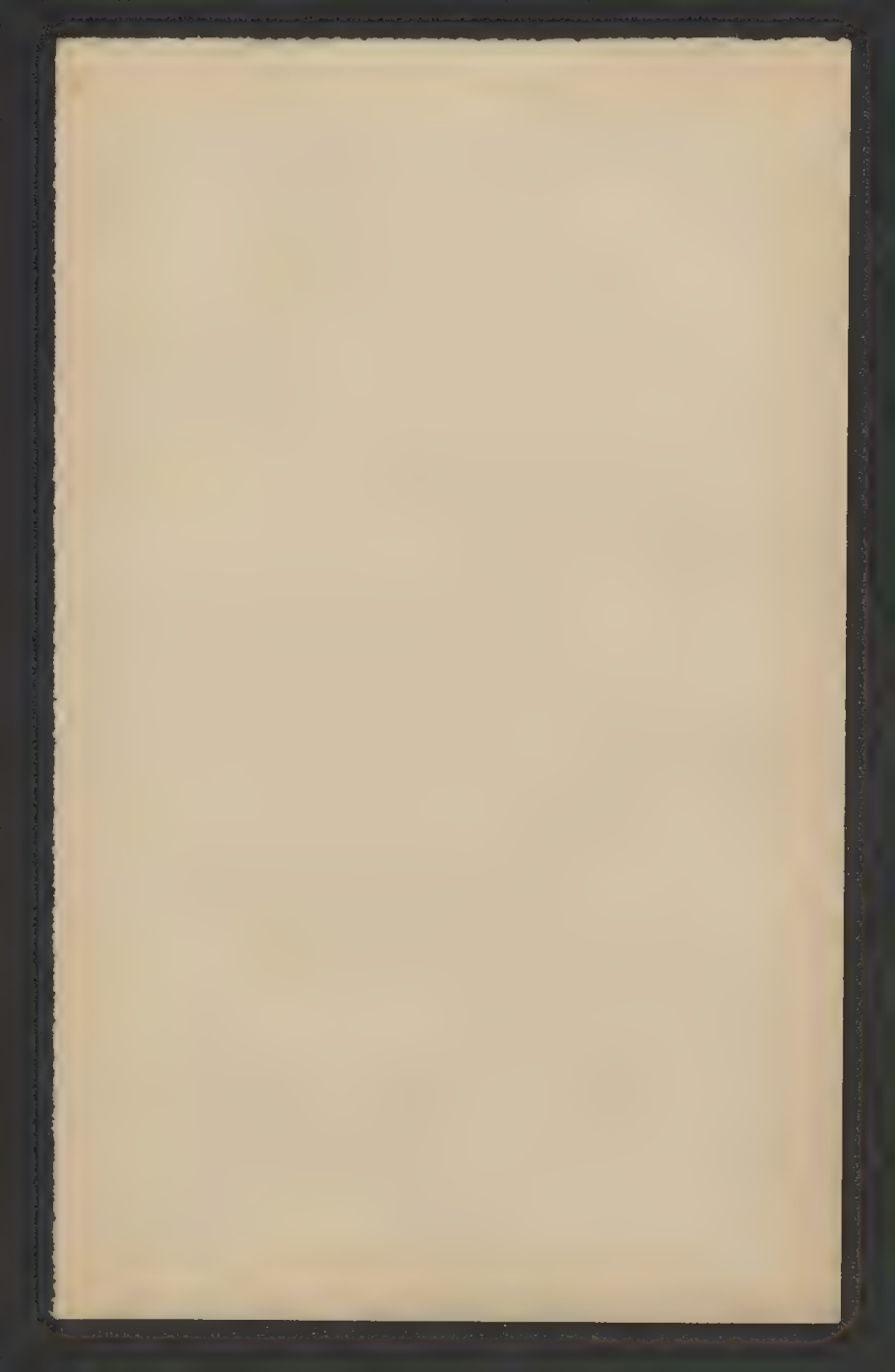
Fiksatura u. m. franc. rodzaj gęsty i tęgi
pomady wyznaczy włosy satynowani oraz
farbuje je „Pan Levor z brodką myką,
włosami białymi, białymi i ciemnymi
prawie, włosami białymi pośrednimi, różnymi
od poprzednich - co było by „
fiksaturą” J. Kras. 29. 6.

Fiksować st. z. n. franc. przybijać spoj-
nieniem, magnetyzować ogólnie „Podawa
do niego, fiksując go swoim przywarciem
ogólnie.” M. Gawł. Rom. i pow. 8. 386 ¹⁾/₂ —

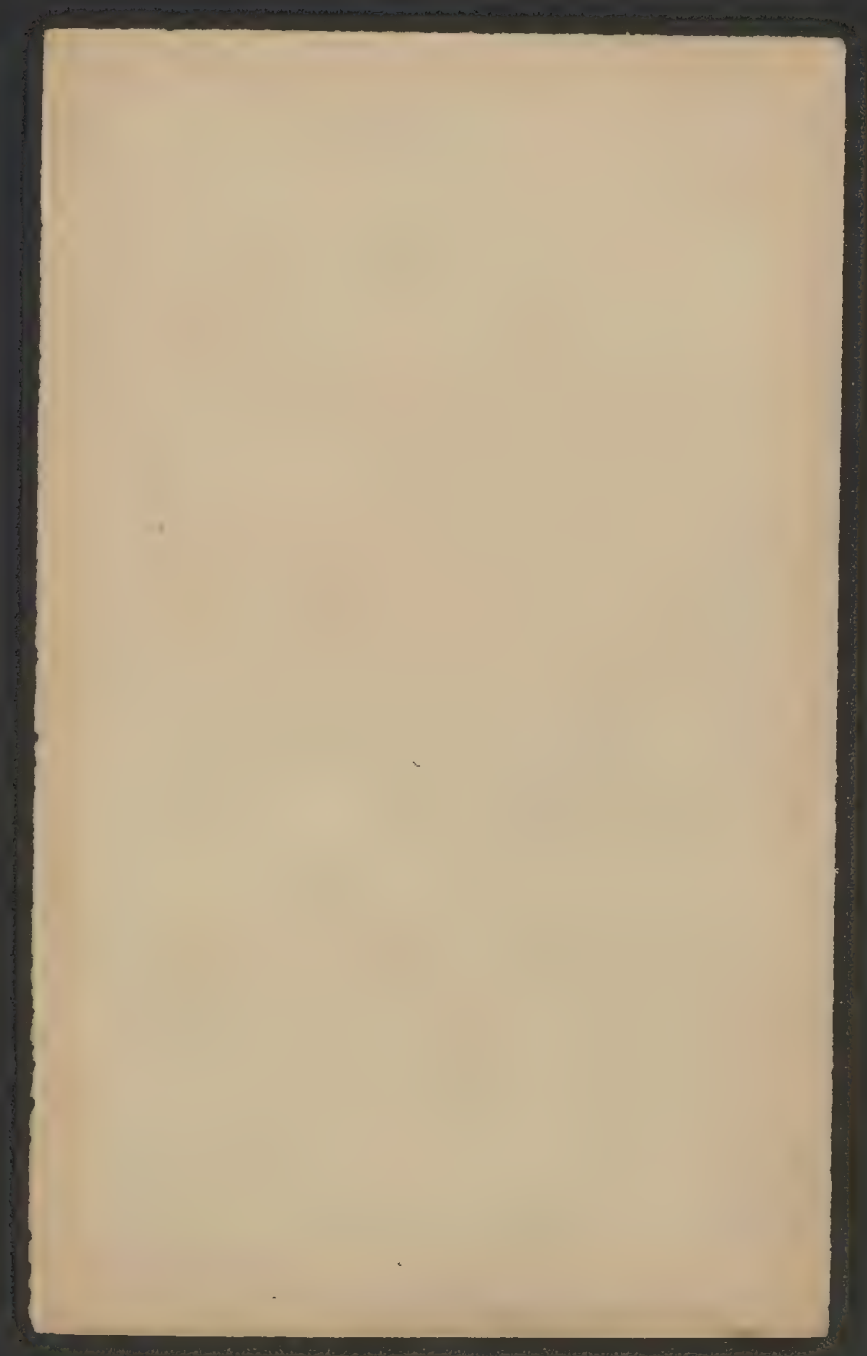
Ufiksować wyfiksować d. m. włosy z po-
nową pomadą lub fiksaturą przyglądać
i przetrząsać „Włosy różnorodnym staraniem
utrącone, ufiksowane, popodstrzyżane”
J. Kras. 30. 22. „Dotrącałem, że broda
przystrzyżona, wargi wyfiksować, brwi ja-
ko przyglądać.” B. Pol. Sam. Sam. 147

11) „Widzę, że się pani ten smutek po-
dobat, który także pania ustawicznie
fiksuje” J. Lechaw. Wybor pism b. 57.

Filja - ji. i. lje mu. z tac. koscioł nie mojący
i krieda -
oddziełany paraffin (ten paraffinowy do
innego i jakikolwiek katedra). sklep. mundał
pomocniczy, katedra od głównego. "Katedra
to była filja tego mundału do domu kate-
dralnego. Ta para katedra była górną i nie
nieświeża." J. Zachar. Na kres. 94. fig. "Wom-
dny dwoma oknami, by mundał katedra
filja wielkiego sklepu i katedra z katedra
katedra. 33. 33.

Filipcio-a, Filipsek-pka, Fipcio-a m. rdzn.
imie Filip „Mimo tych wąsów i dwiego
wzrostu Filipcio nie imponował żadnemu
z nas” M. Bat. Dż. lit. 7. 2. „F. i. inku, serce
maje, kto się dzieje” A. Fr. 5. 215. „Ten hukotaj
Fipcio, nie czekać mić na prozie” K. Bat.
art. 24. 12 Filipina-y imie kobiety Fipcia-i,
Fipka-i. rdzn. „Varywała się Filipina, w
skrótce wołać na nią Fipcia” J. Zachar. 599.
K. 2. 2. 187.

Filister - str. m. stry m. wotowick kłonego nie
obchodzi interes ogółu, nie porównujemy się
do koleżenstwa, zadowolony samobit i
wygodni, pospolicie brzo wyśwatli aspiracji.
„W drodze przytłoczyli się do nich dawni uni-
wersyteccy towarzysze, eks-burżua ale już prze-
szli na filistrów. bez atrybutów studenckich
wytwornie ubrani i weseli. jst str. 74.
obojdny na interes ogółu nie solidaryzujący
się z nim. „Artysta wciąż kiedyś to tworzył,
bohatera miał przed oczyma - nie rozumiał
nić się maraistycznie lub prawowiciem jakiegoś
twórczego filistra” Dł. lit. 11. 69. „~~Stron~~
„Ony myślić, że ~~zobacz~~ ciarue filistrów
głowy od rana popina, co to jest wolność?” Kłony

12. 94. (1) Filisterski-a-ie

Filistrowski-a-ie od filistra, właściwy fili-
strówi „Dobrze wytworzeń i syreni wstąpienie
jest mieszkancom syreniego grodu, jednakże jest
ono powierzone. filistrowski, że tak powiem, i
nie podniesione przez głębię estetyczną ciwici” Now
1882. 100. 1. 1. 1. „Gdyby miał tenas na zwrotanie

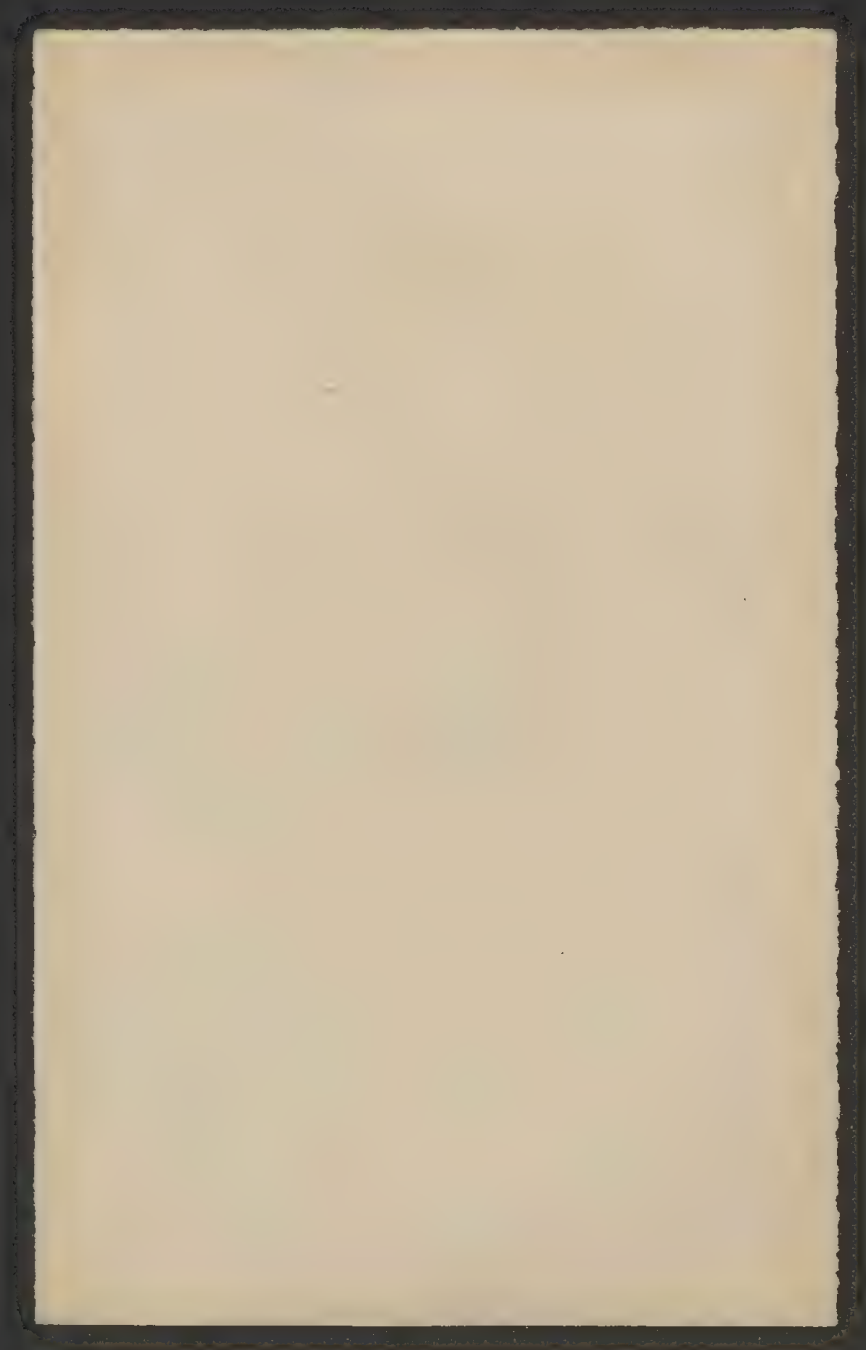
najwyższy sposób nieszczęścia przestraszyć,
wzięty go, byle jak najdalej uciec od tego mia-
sta które miał na sobie duszne, ciemne, stry-
chogizne ludzkie, co się w nim rzucało, pod je-
dną filistenską uniwę.. "Haj. G. Lwow. 1887.

139. 2. (2)

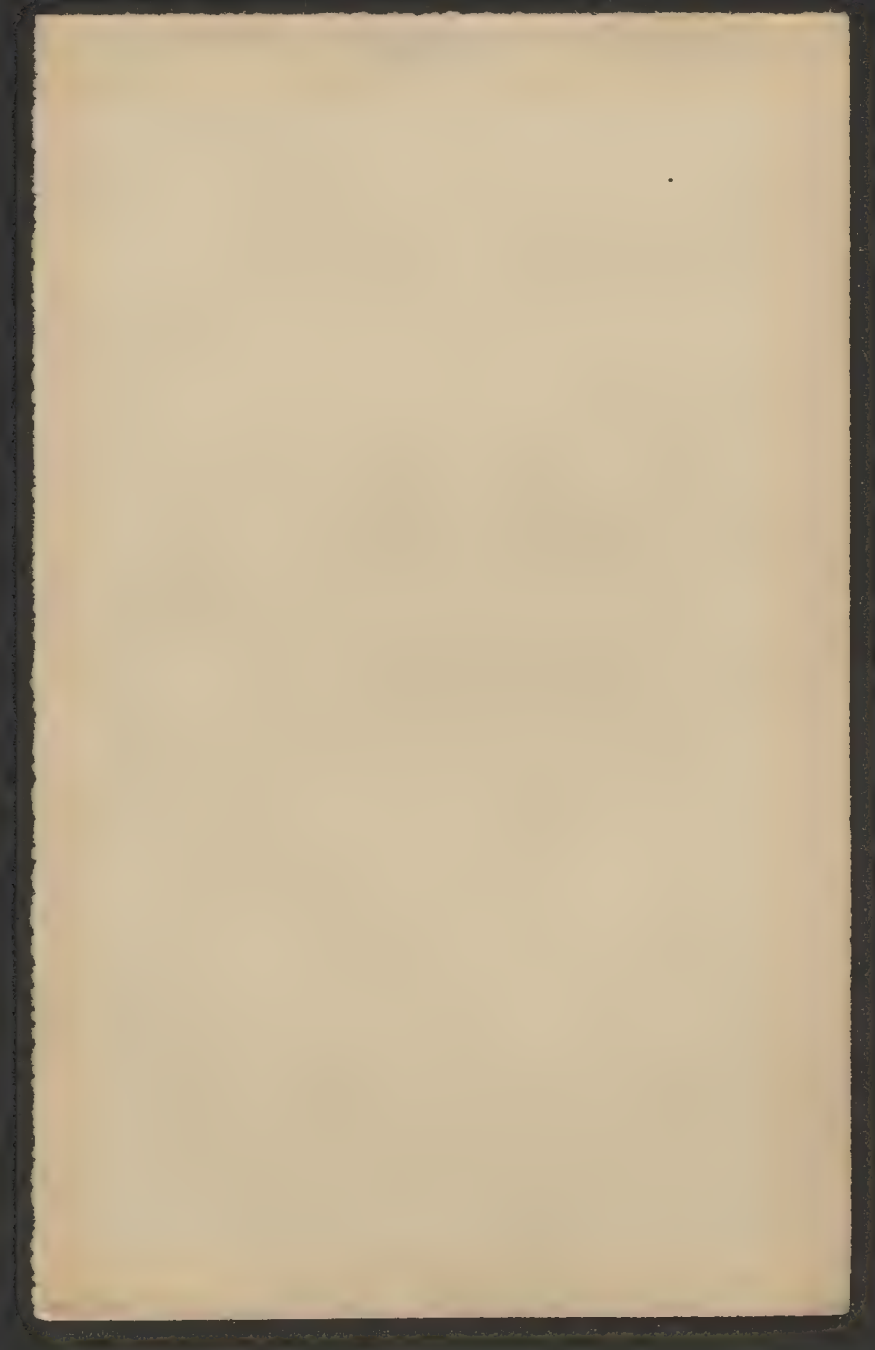
(1) "O milionach swoich widzieliśmy i ich życia;
filistyn i trumbrata, nie rozumieli się między
z odwiecznymi wyrażeniami, walczyli o swoje
idei, gdy ty'ko egoistyczny interes stał się
pocieszycielem" M. Paweł. Dłus. 23. 331.

(2) "Jedni przeważnie figury ten barokowy
i ten aptekarz. Jedni wybornie schwycone
odcienie filistenskich temperamentów" Wł.
Dąb. Kur. War. 1875. 121. 2.

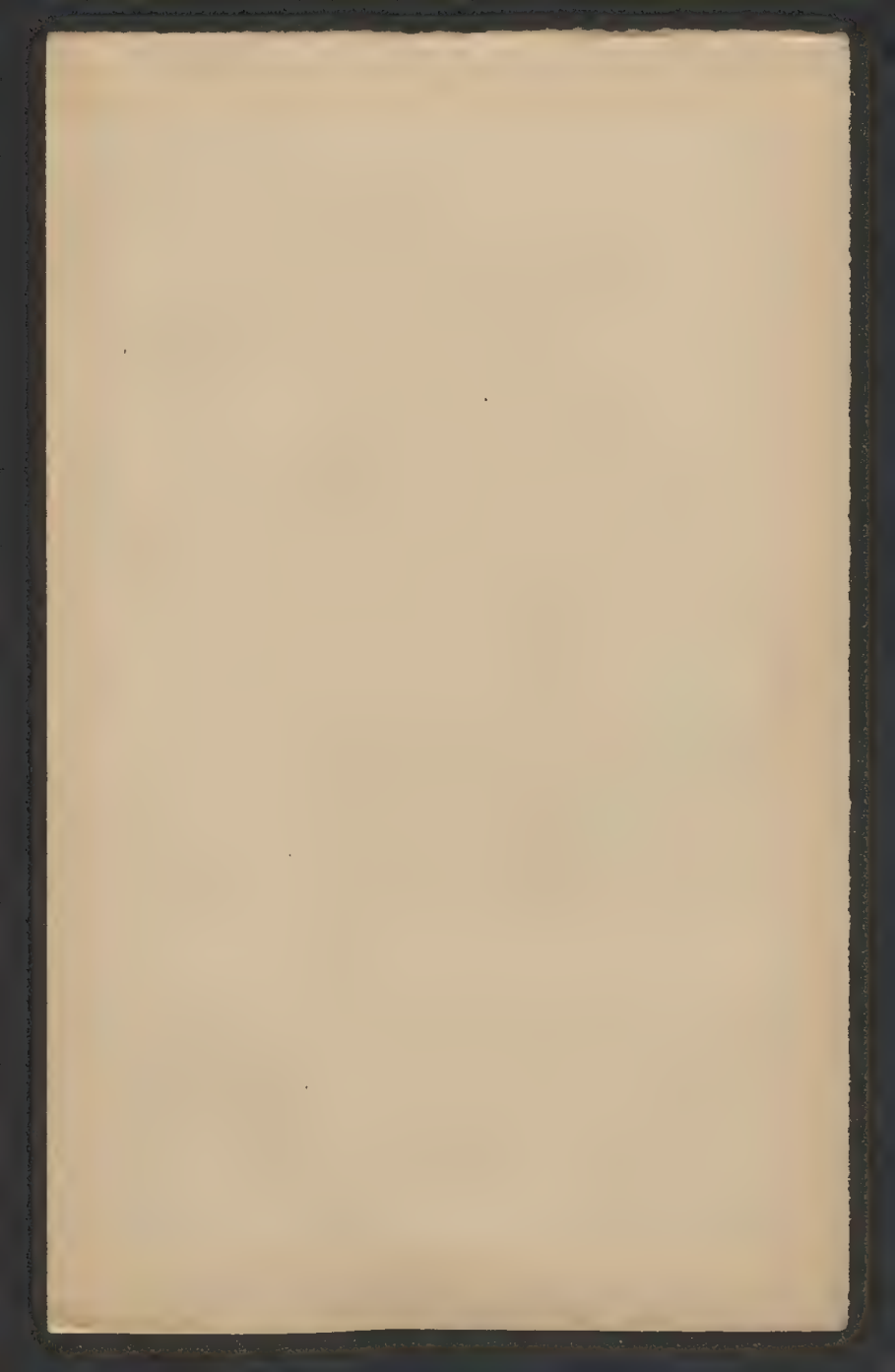
217
Filomena - y. 4. imię kobiece „Panna Filo-
mena spojrzata w lustro” A. Wilk.
G. Lwów. 1886. 290

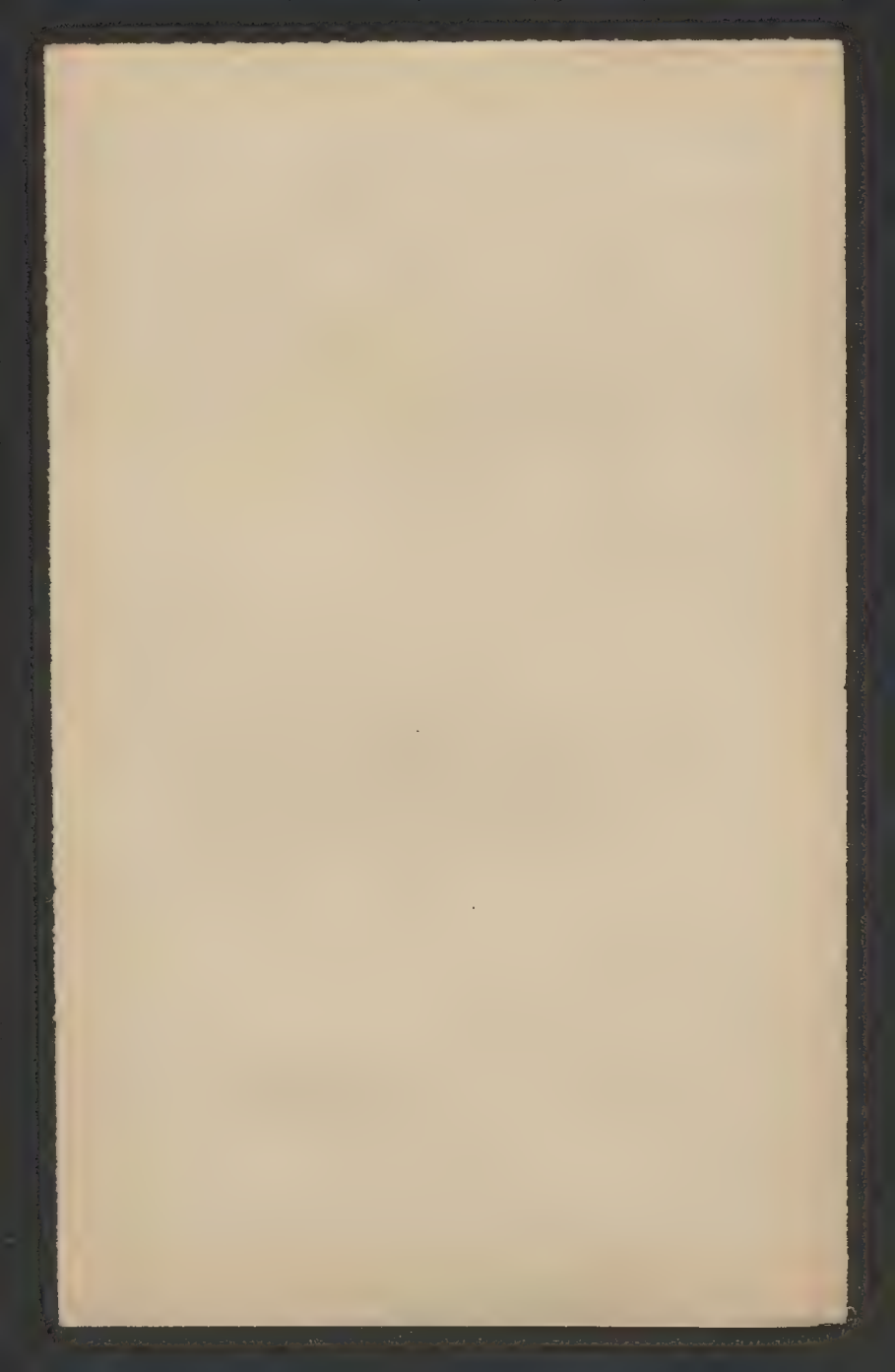
Filować st. cz. w km. Świnowice w tampanie napoleo-
nej, wydawał płomienie zbyt wielkie wygo-
stajęcy się po za szklany cylinder i kopzący.
„~~lampy filowe~~”. Nawet lampy wirzące
nie kładła ochoty do filowania, też pa-
liła się równym. jaśniejącym płomieniem” Huj.
Ś. Lwów, 1887. 116. „Choroby lamp naftowych
jest tak zwane „filowanie” czyli kopcenie”
Wiek 88. 286. 3.

[illegible]

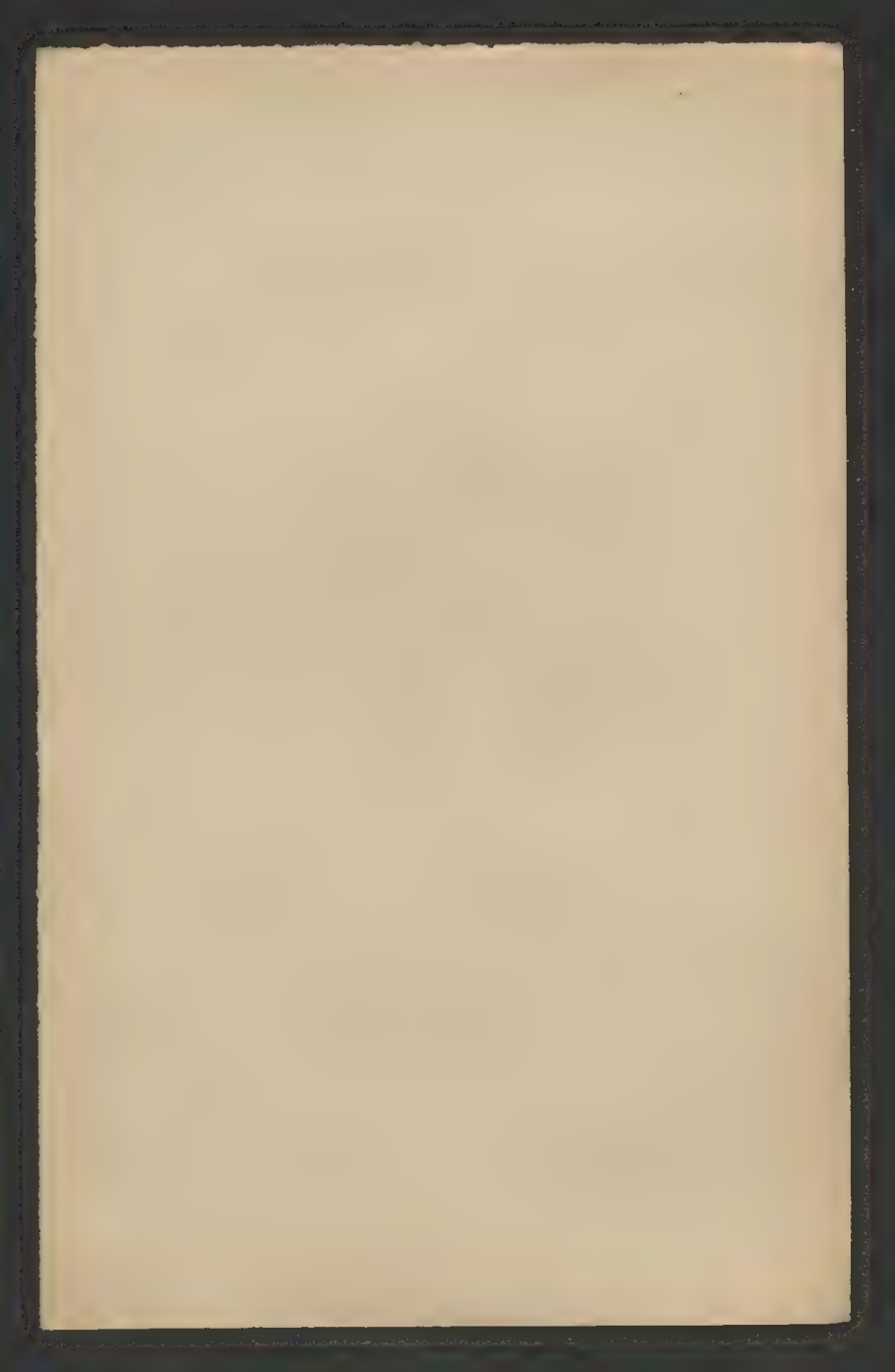

Filtrowanie st. oz. ndhm. § fig. „Włochi dyman, p. 1
trzygogo uż praca antypaz „S. d. p. 2-18
„Lampa, która przed chwilą zapaliła światło
ca, filtrowata swe światło przez sruyotę pa
sowego motyla „Haj. §. bn. 1887. 169.

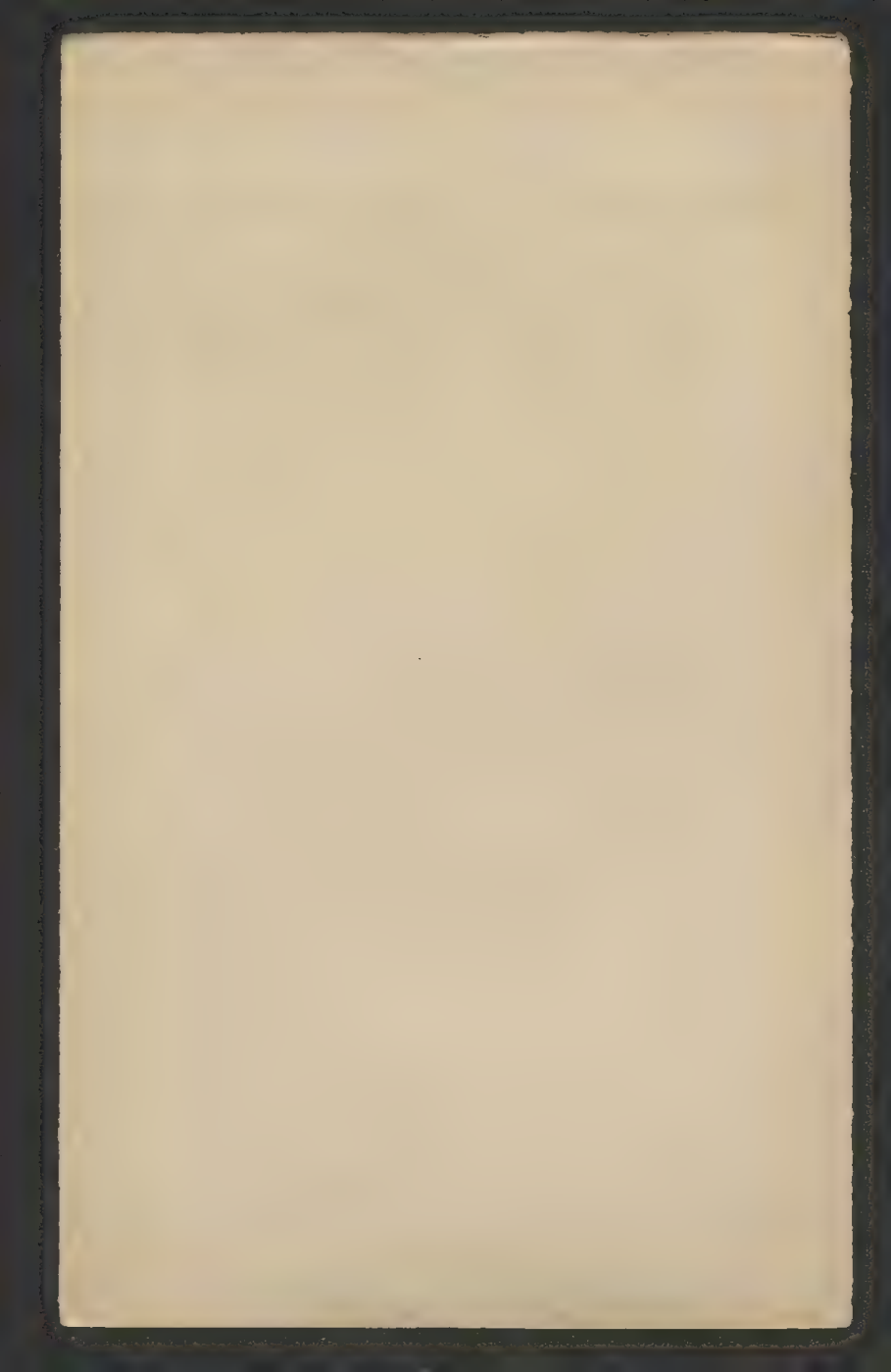

Filunio - a. m. zdrob. Filus' mianu kota „Siedmy
Filunio, 'jak tix mowia panie bozie. trzymaj
takie obrzydte psiska? ty! to co nie rozdawaj
tubego Filunia" A. hr. Fr. 1. 147.

Filus. i. a. m. z mianu psa matego „Filus', gdzie
Filus' ? - kawotata... kowmaty, malenki nie ps
wyskoczyt na poworu, tohaj padať go kraci
nie..” Ekp. mto. i. słowy 2. 91.

Filutki: ów, m. i. wosy u krótalcie kony kaze
vane na skroniach, na okonach, po prawe, do
czołowe-czołowe „Włosy mają kaczuskie u w.
dziej filutkows na skroniach” K. Chłęd. Tow. Włos.
1886. 190. 1. „Jest wiele przystojna brunetka,
na przód okonach włosy, i jak to wówczas
była moda dwa zębkowane na skroniach
filutki.” A. Wilk. wiek 1880. 146.

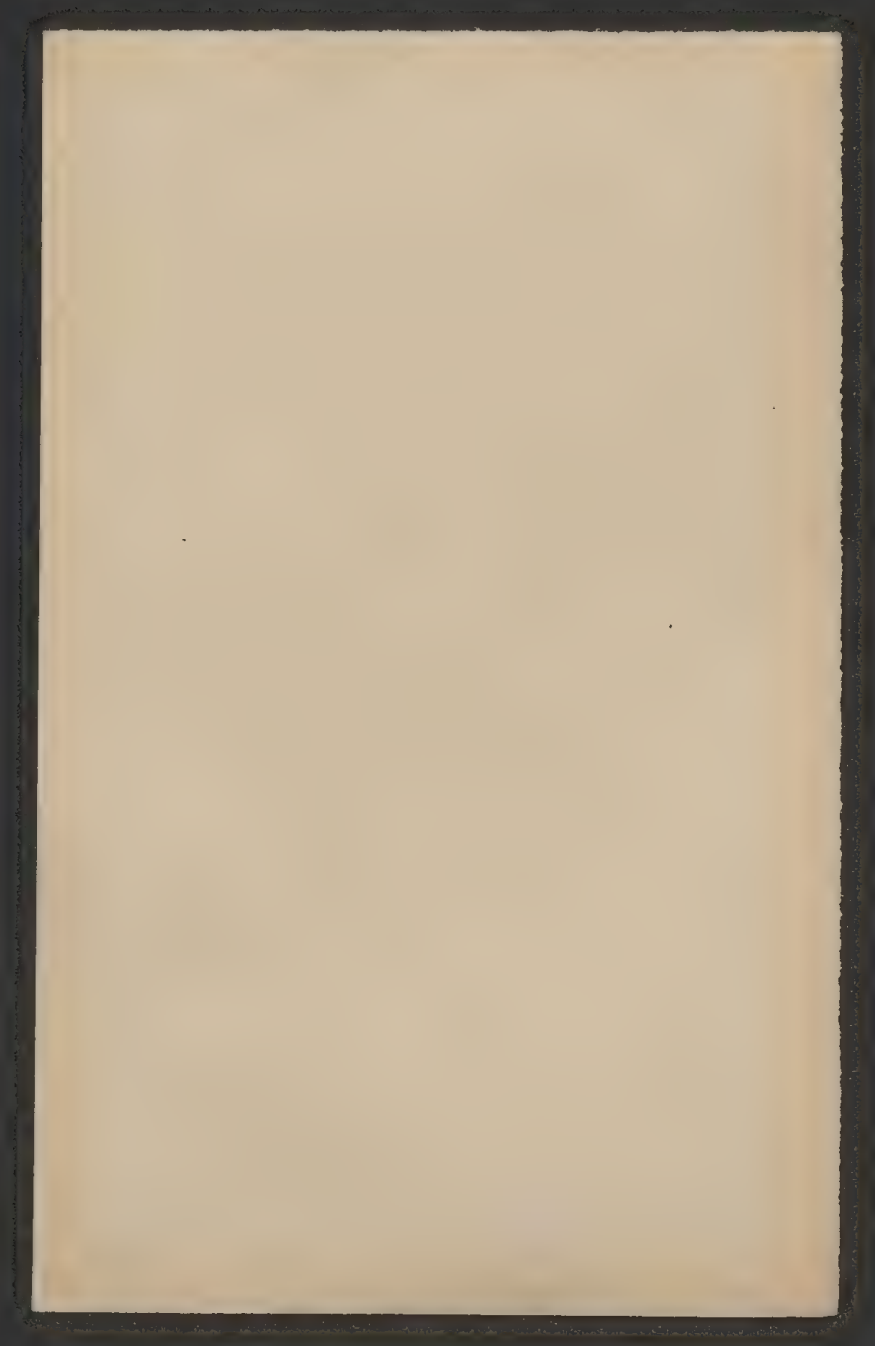

Finanse - o to w polow. mowie, stan majatkowy,
interesa pieniezne „Jak stoją twoje finanse?”
słob. Finansiki - o to r. r. „Ten piórka skrobi,
finansiki praktykował... ale gdzie knew się toje,
chciałbyś go widzieć” L. kawk. 5. 53.

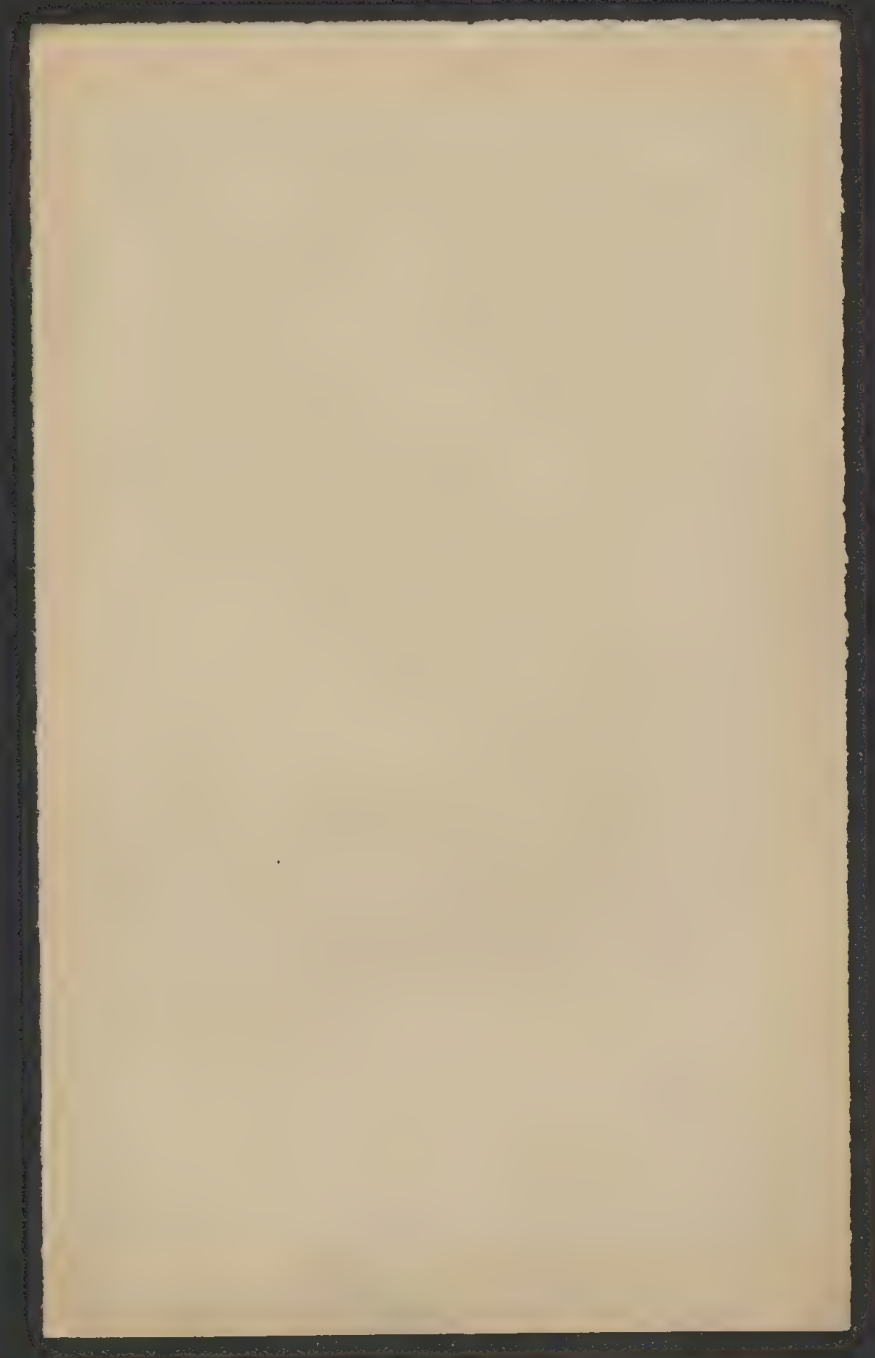
Finansista - y. m. sci mu. i. d. k. is niewiary.
financer, bierzący w nauce o finansach i na up-
kiem ugeniacyjny nie, wpenyżny pieniędźni. „Stan-
ny finansista, który tytu ludzi poprowadził do
ruiny majatkowej.” Kur. Sankt. 1872. 60.

Finansowy a. e. tyrazny nie finansowy „Ov
geniratorowie twoarajskos finansowych” Wiek
1886. 148. 2. Tyt.

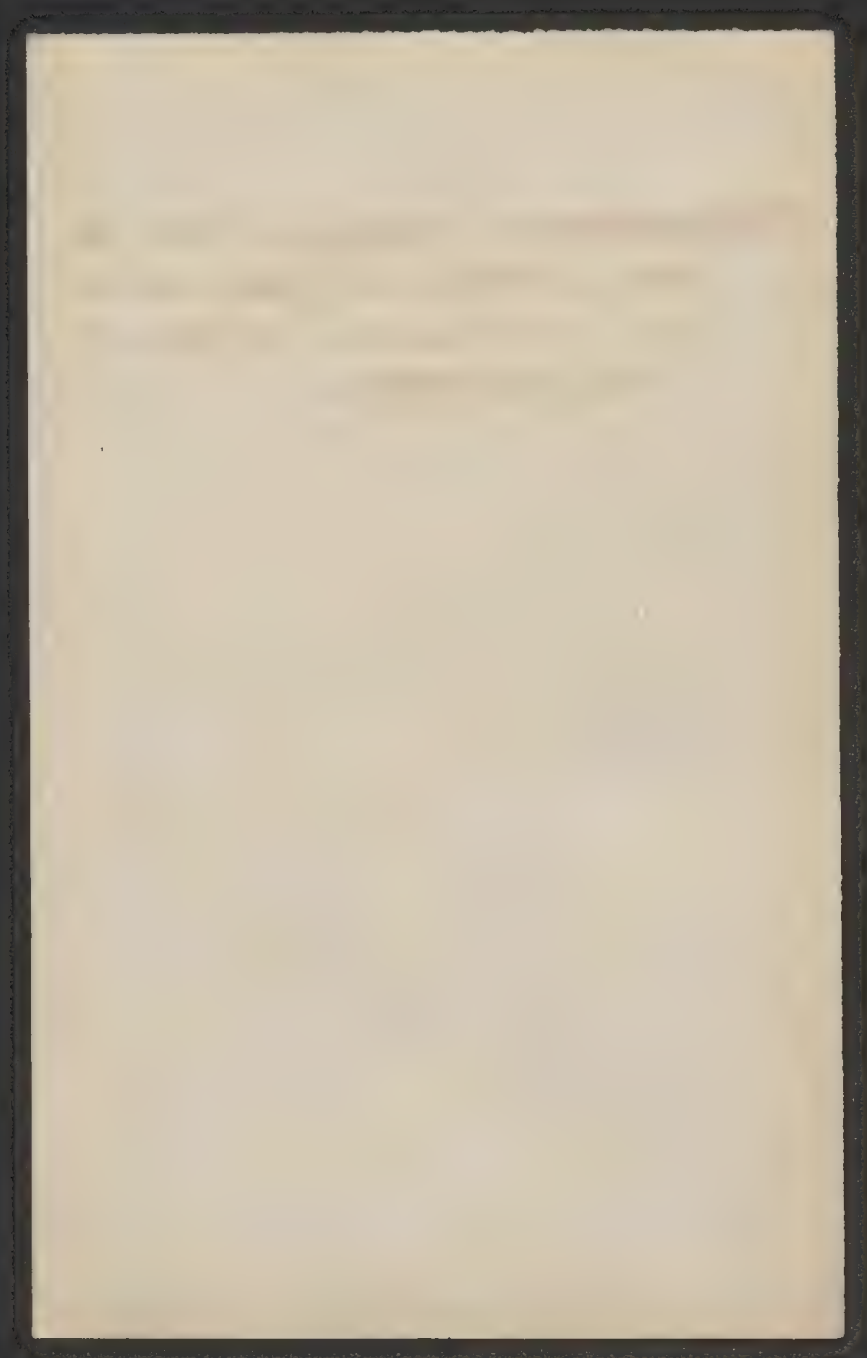
Finansowa - a. t. suje s. w. sk. uicyn. talie.
zmianę przepisy prawnicze na gotowiznę, nie
ciś ujęcielowany wzmaga jak xfinanso-
wai liśdy, banku hiperkwanego, nie umie się
jednak do tego dobrać braci, raz karkowia
u Friedla, drugi uwa u Dawida, ci uelko-
nie duży pośrednictwu, obwarzat dwa ty.
sige kielbas et gr. Wernio za 4000 ”Dz. pul.
77. 139. 3.

Fineryja j. k. zje najj. m. z franc. finesse, dowcip
delikatny i subtelny, Gdy tado licha ka
sprzeda lub wita w najczystszej gacie
zdolne są zatępnąć publicystów niemieckich fre
netycznym wybuchem wesołości. my wybra
dniejsi w smaku potrzebujemy weny, żywio
ści, w tej fineryji, zamieszkuje namyślnie jedno
stosunek przywołano które posiada tylko do
matyczna kuchnia francuska" Edo 1877. 39
1. Złoty. "W akcie trzecim rozgrywa się naj
lepsza, z wielką powagą i jakąś serdecznością
swoją fineryją oddana się na dąsów, no
miejscu bochaję się parę" G. Now. 1887.
156-4. "Wielkość nie chwiała z soli my
chwiała po każdym koncercie nie chwiała
się z miłością przywita tym śpiewem polnym
marcia fineryji, ortęzmu "Quis Solutus
23. 370.

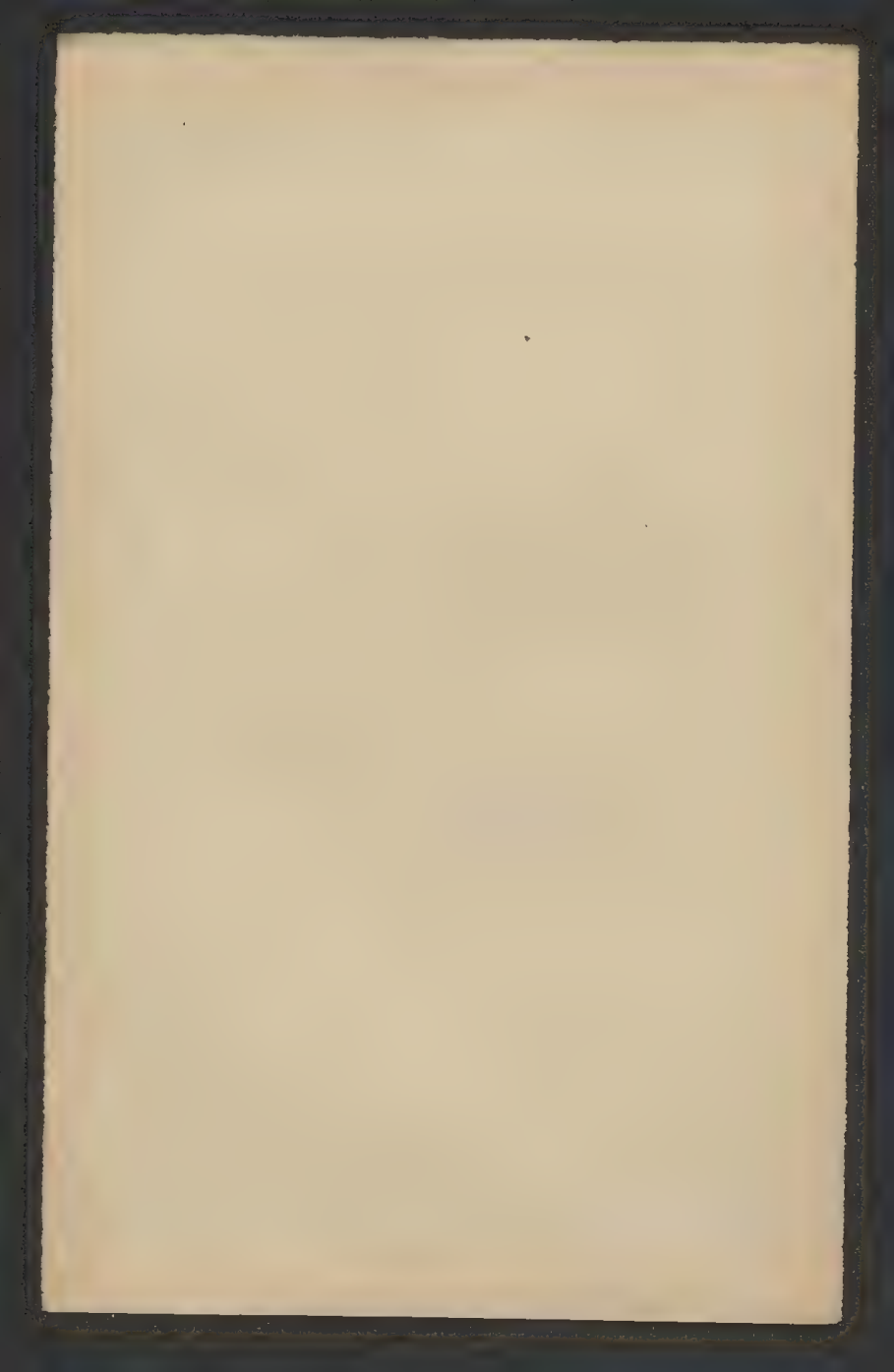

Fioletowawy-a-e wpadajgy w kolor fio-
letowy „Polivaki mied jakby mawmu-
rowe, w kity czerwone i fioletowawe”
J. Kras. wiek 1878. 72.

Firma - y. i. n. y. m. n. a. w. i. k. o. k. u. p. a. t. u. j. a.
k. i. e. j. k. o. l. w. i. e. k. s. p. ó. l. n. i. , p. ó. d. k. t. ó. r. e. m. p. r. o. w. a. d. z.
i. n. t. e. r. e. s. a. m. e. t. o. u. s. a. m. i. n. t. e. r. e. s. , h. a. n. d. e. l. , p. r. o. w.
s. i. e. b. i. e. n. d. w. o. „ Z. j. e. g. o. f. i. r. m. a. m. y. d. a. w. i. e. n. i. e. m. t. a.
c. y. l. y. m. i. e. j. u. i. d. a. w. i. e. j. e. n. e. s. t. o. s. u. n. k. i. ” w.
M. a. t. e. r. i. i. y. g. . N. 3. 6. 349 „ W. i. e. l. k. i. p. r. a. c. m. y. s. t. f. a.
b. r. y. o. n. y. , j. a. k. m. a. r. k. y. n. y. m. p. , g. ł. ó. w. i. e. n. i. e. r. e. p. r. e.
s. e. n. t. o. w. a. n. y. b. y. t. p. r. a. c. o. b. e. f. i. r. m. y. ” Q. u. i. s.
D. l. u. w. a. 23. 306. Z. m. p. o. t. o. c. z. z. a. n. e. s. o. w. a. n. i. e.
n. a. w. i. e. k. o. m. y. j. e. s. r. e. p. r. e. s. e. n. t. u. j. e. j. a. k. b. y. t.
s. p. r. a. w. e. , p. ó. t. e. m. u. l. i. t. e. r. a. c. y. i. t. i. „ T. o. u. t. w. o. i.
d. o. b. a. j. f. i. r. m. y. ” a. l. b. o. „ L. i. k. a. f. i. r. m. a. , n. i.
m. a. n. i. u. t. o. l. e. y. w. a. y. t. a. i. ”

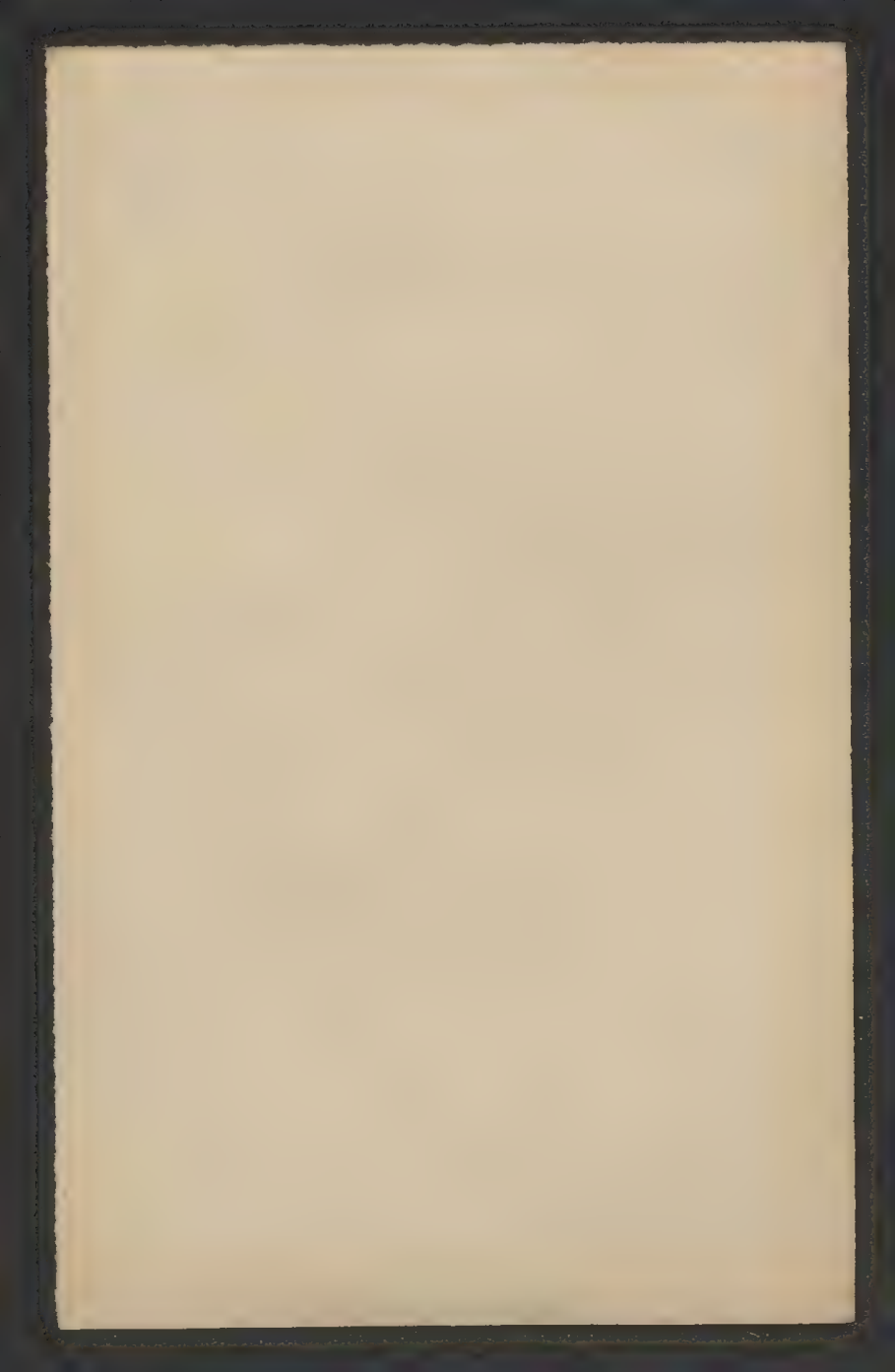
Firmowy - a - e

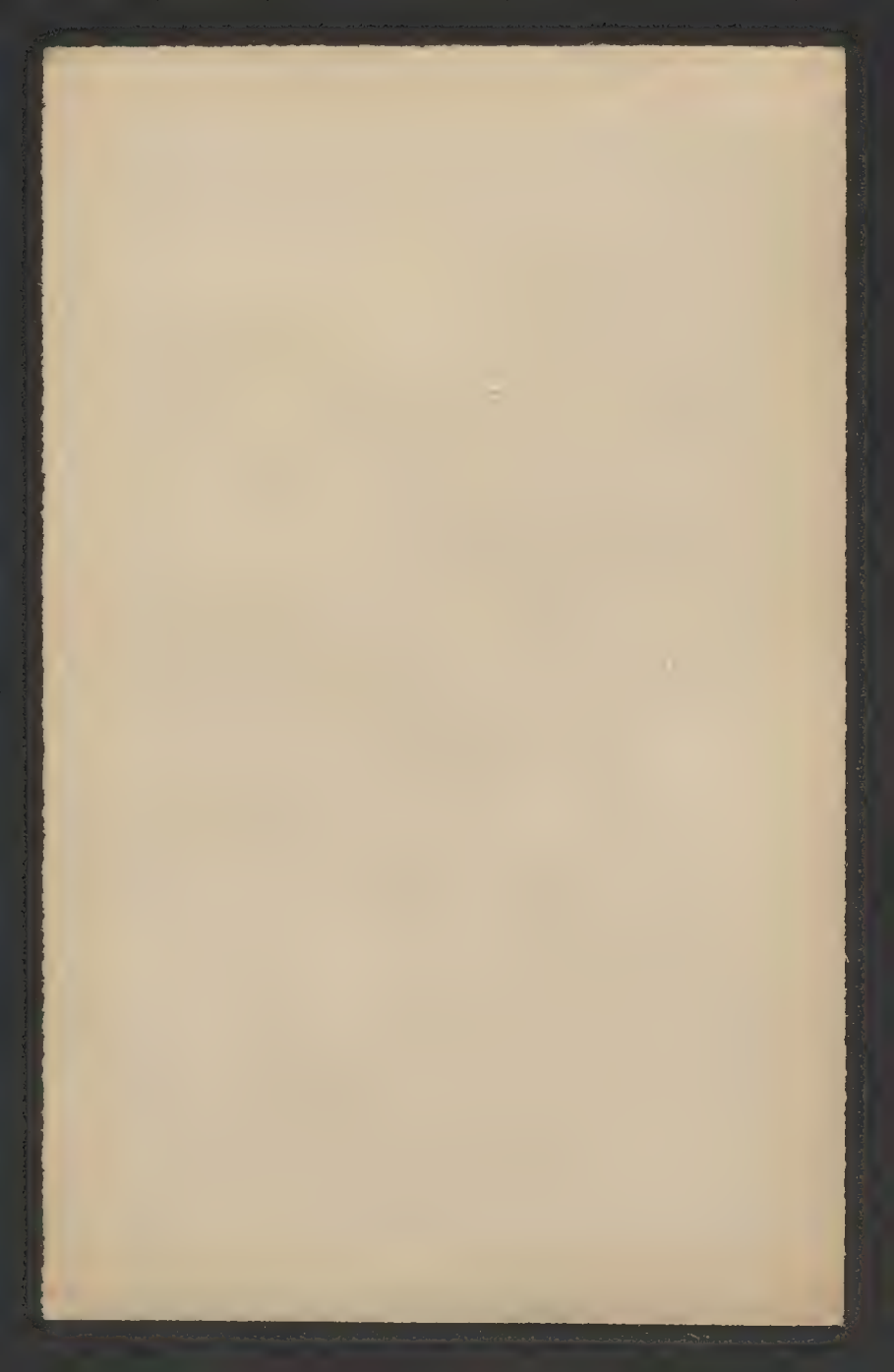
Fis uicodni. wsiqri' kuzo na fis "kapic' go ra
maiki, otienauu', wsiqri' na pibuy,
axaukai. "Orant obliwyt, ze klapie na
fis, kmanego z swej uicoglednej porau
wori fabrykanta "Kuw. War. 1875. 266. 1.
"Djabli uadali, jak mi's wsiqly na fis.!"
A. Wilk. Fot. 1. 45 cf. Lapa.

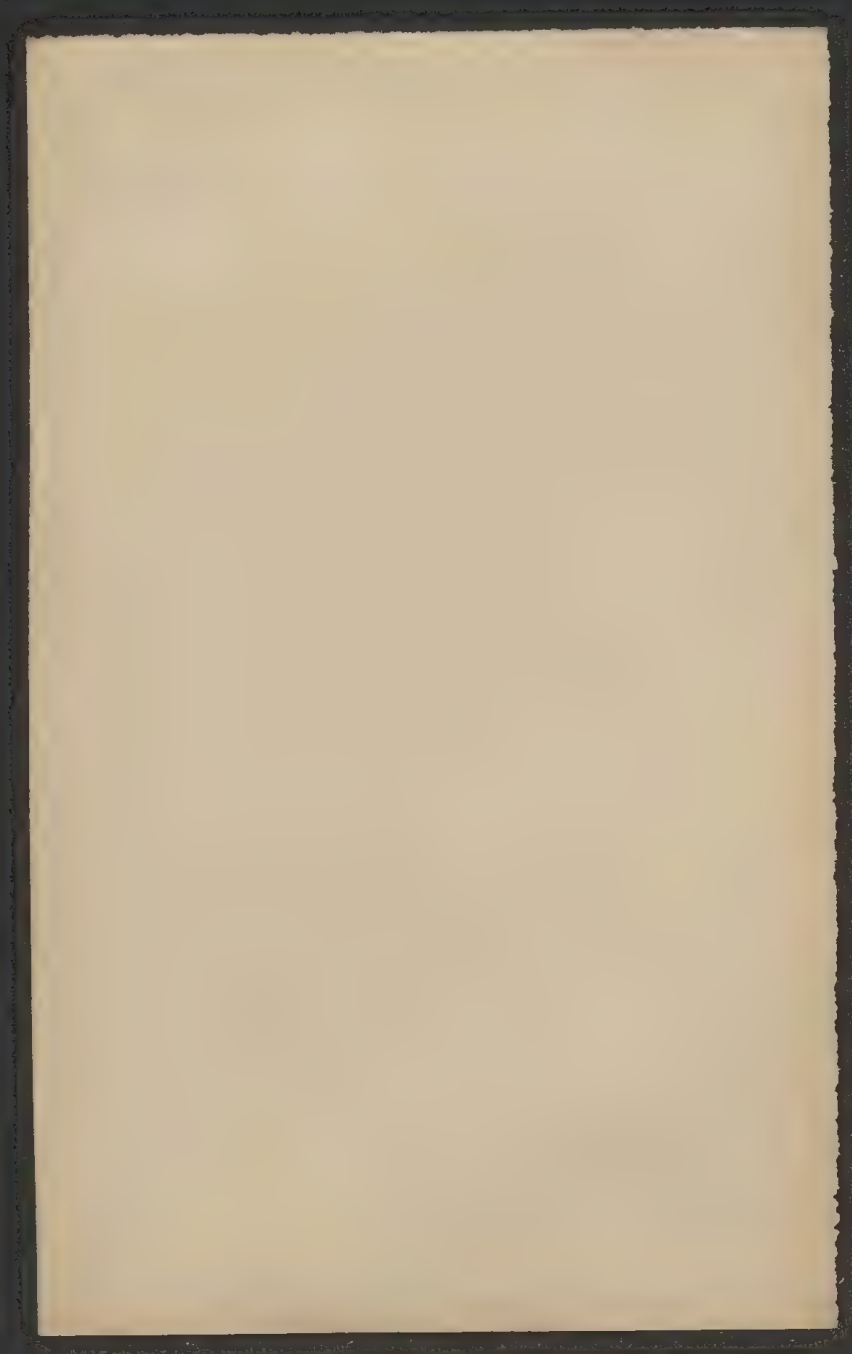
7
Fiskharmonija j. i. k. nie nam. instrument pokojowy na podobieństwo organów „Święty kur. cert kląd'a na wiele instrumenta z pomocą fiskharmonii, my wieć z uiszczenia na przynj's " J. nar. 1878. 268. „Organy są, ale niepsute; grają więc na fiskharmoniji, która kosztowała ktoś podarować " kur. war. 1878. 184 fujl.

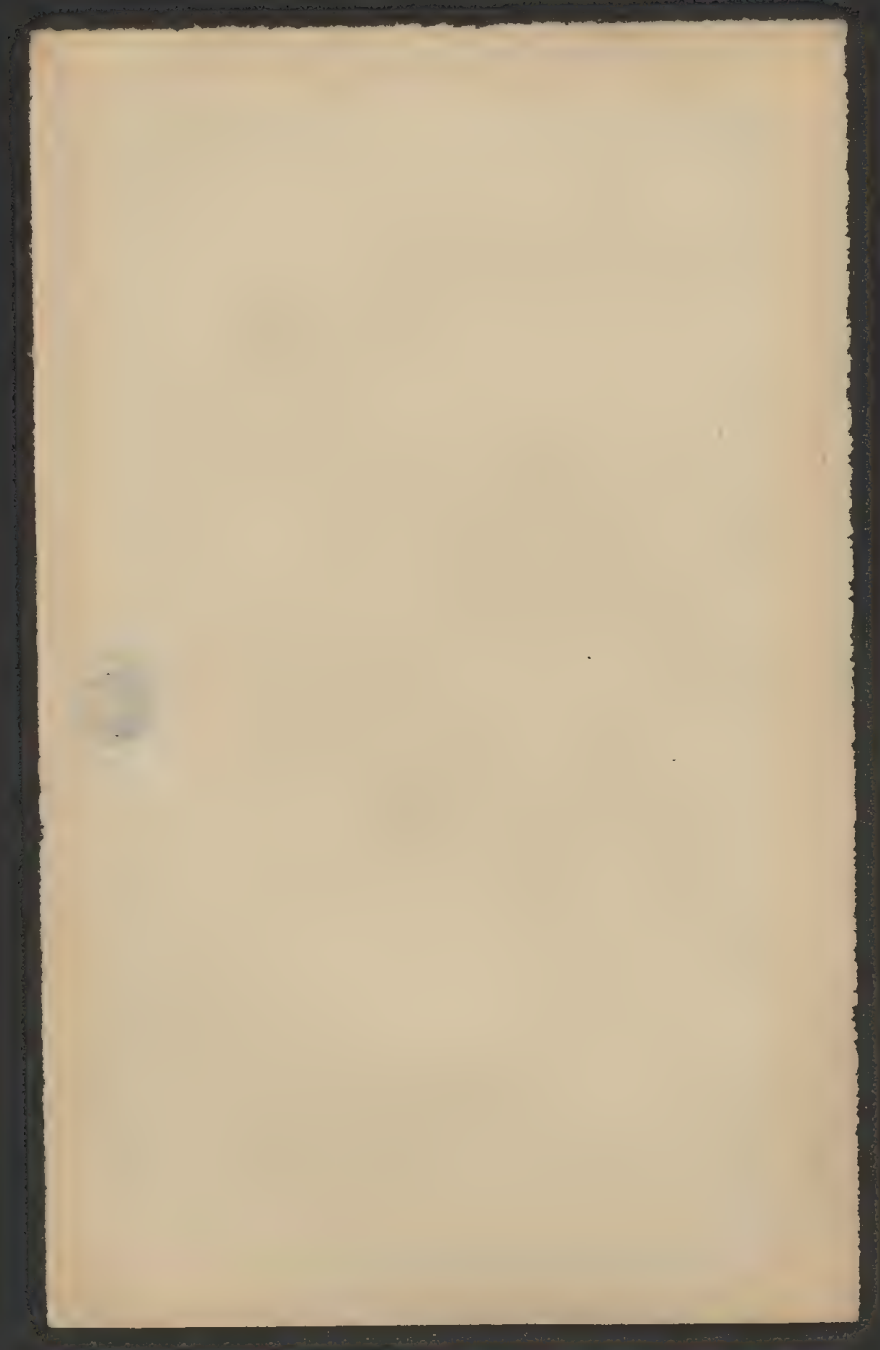
Fiskaliszm - u. m. system administracyjny opar-
ty na nakładaniu na wszystkie i' jak naj-
wyższych podatków „Wypytano dobre
chęci właściciela, niewołając go do rzu-
dowania kanatu, który przechodzi na wła-
sność miasta, a co najsumienniejsza, kaka-
mo mu zapłaci 500 zł. na wprowadzenie
tego kanatu miejskiego do głównego kana-
łu, również miejskiego! To już wyzyt fiska-
lizmu!” G. nar. 1885. 120. 3.

Fistuga i. i. gw. k. Szpizycka. Kaus'ee. Kaus'ya
russeina (Dussou, Pyki)

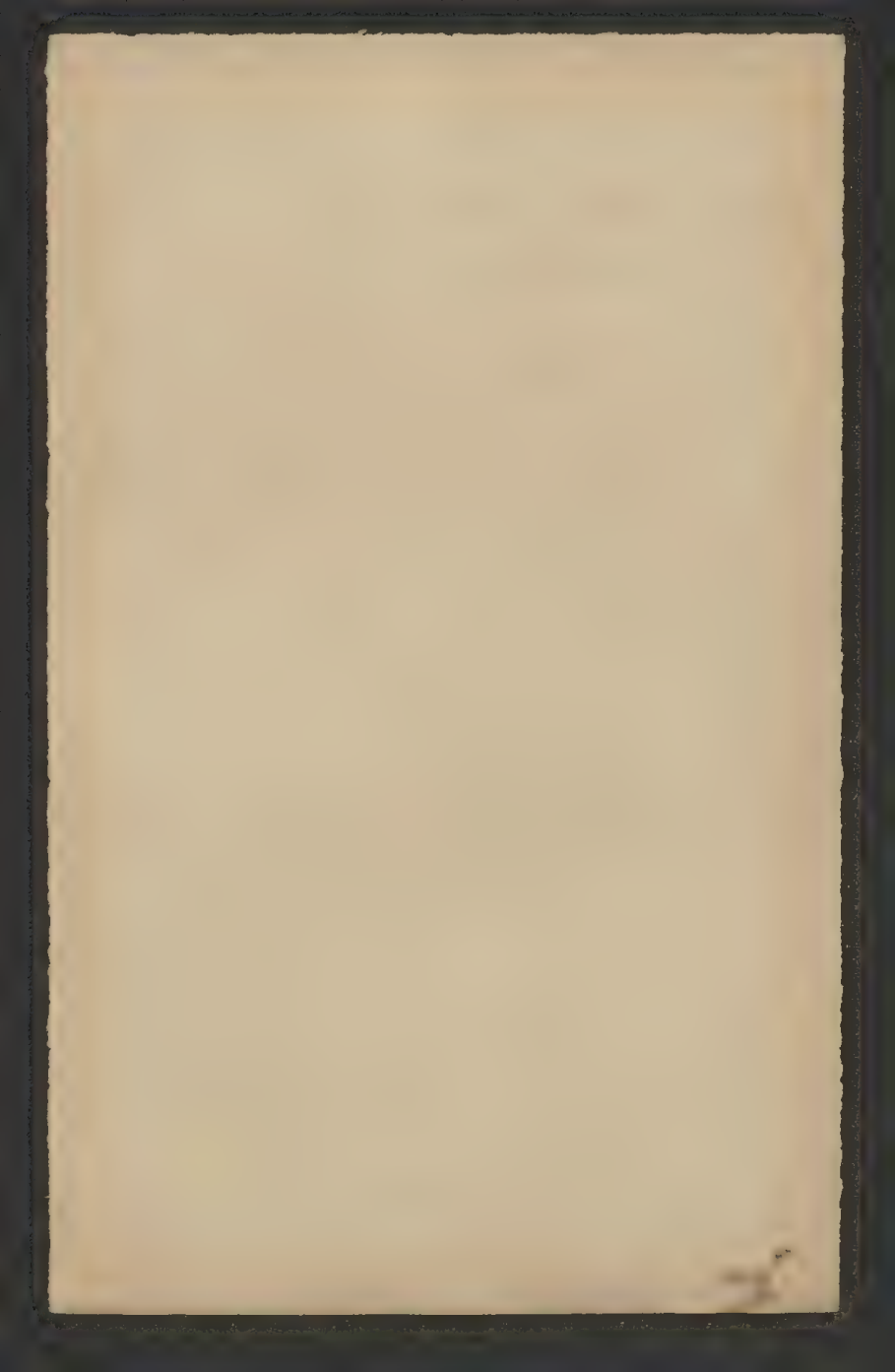

Firabinowy - a - e 4 firabini. Siegesta nek
po łacenie firabinowy. "long fragment"
M. Gaud. Rom. i pow. 8. 386.

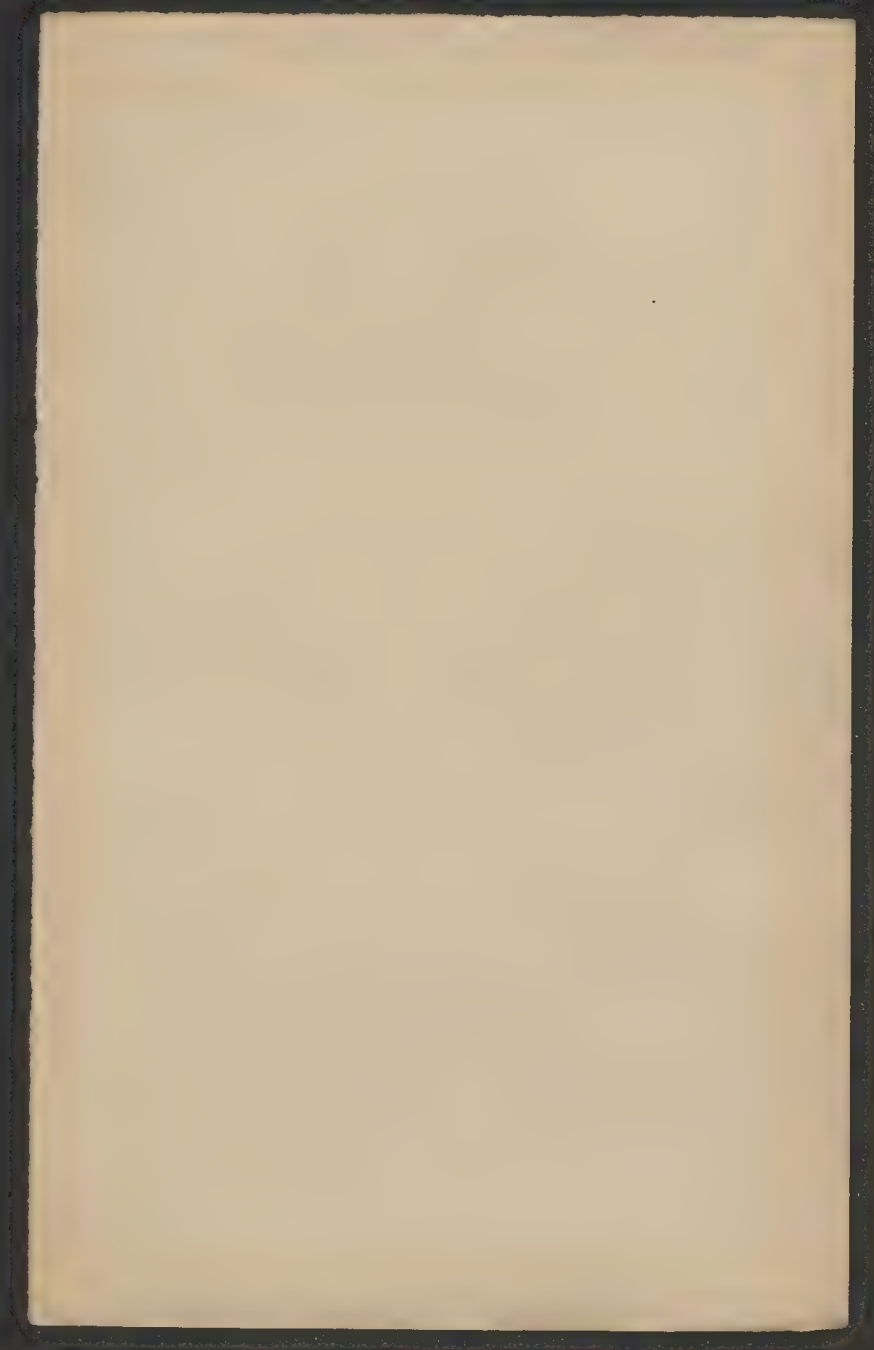

Fie fie! interp. z znak podziwienia, pochwały.

„Wyrestaurowali dom, gotowali pokryw
tę cię! Fie! fie! fie! cięgras! cięgras!”
St. Smol. Echo 1878 256. „Fie! fie! to pański ma
jastek! ty się morgis przeniej głęby” Wł. Łag.
Sam. star par 2, Fie! fie, fie! niech mnie pismen
twierdzą! jak tańczy!” Kur. Świąt. 1867. 4. „So
kurajna dze goz na wiewisz kabiśa Fie! fie!
gwizdaj! fiedek to ci gale!” L. Kowpuniśko Kur
Cudr. 88. 237-1.

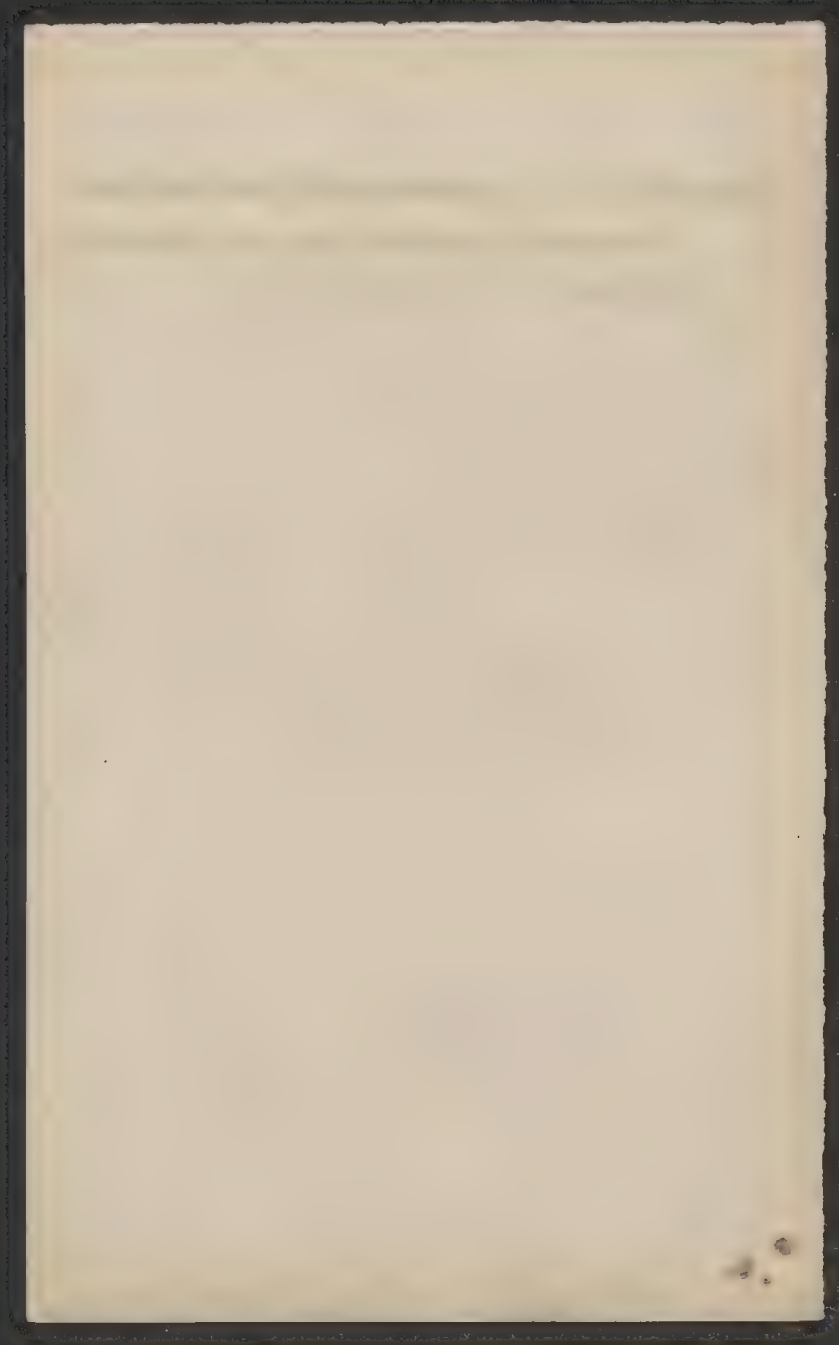

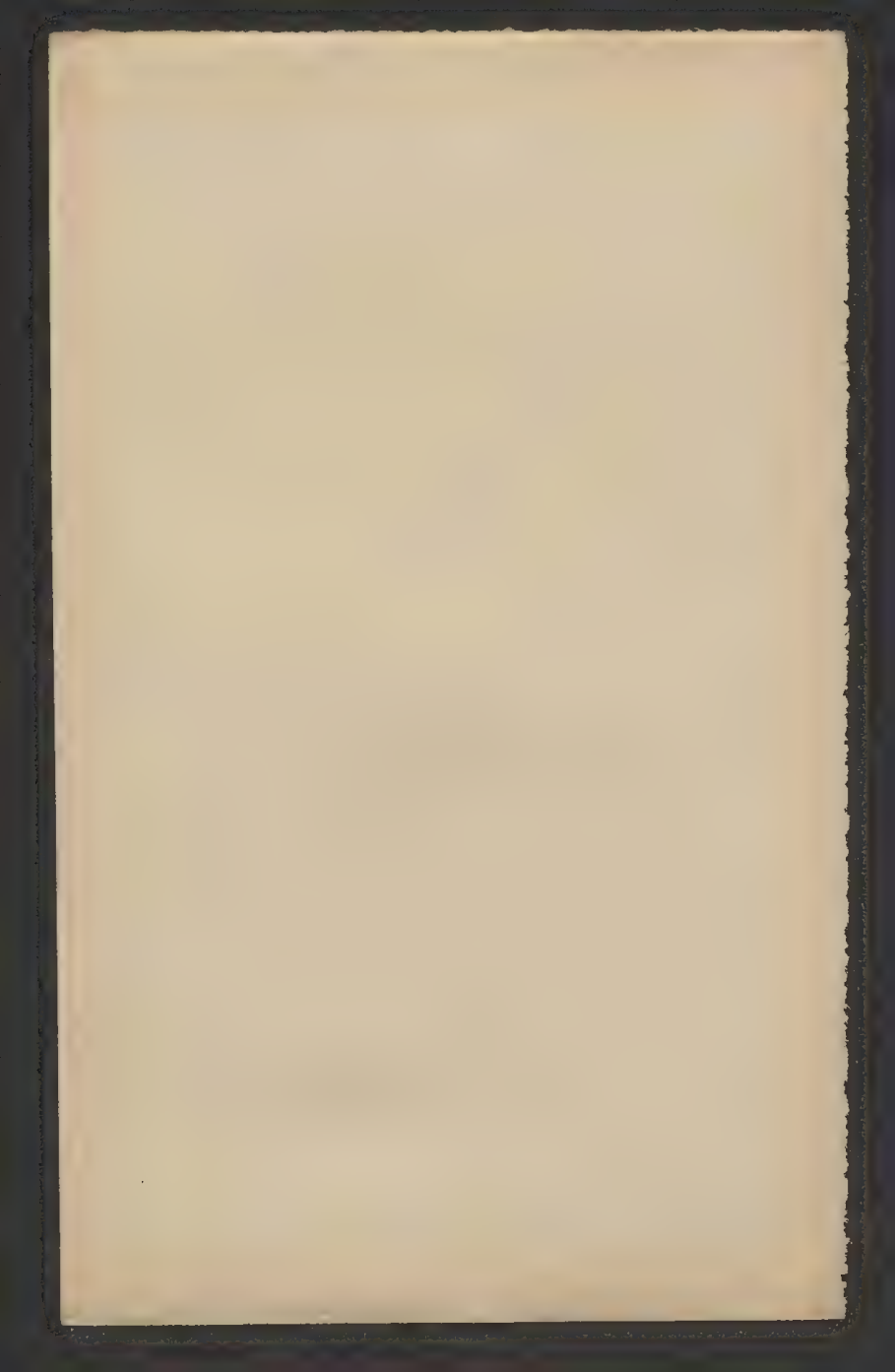
Fiubádnie nieodm. to samu co fii fii, na rma-
czenié wiekowiho stwa, roztrjporuá
"to hobita staturna, poborna, fii-
bádnie co fiiwie nie ma." 27. Kras. 39. 21.

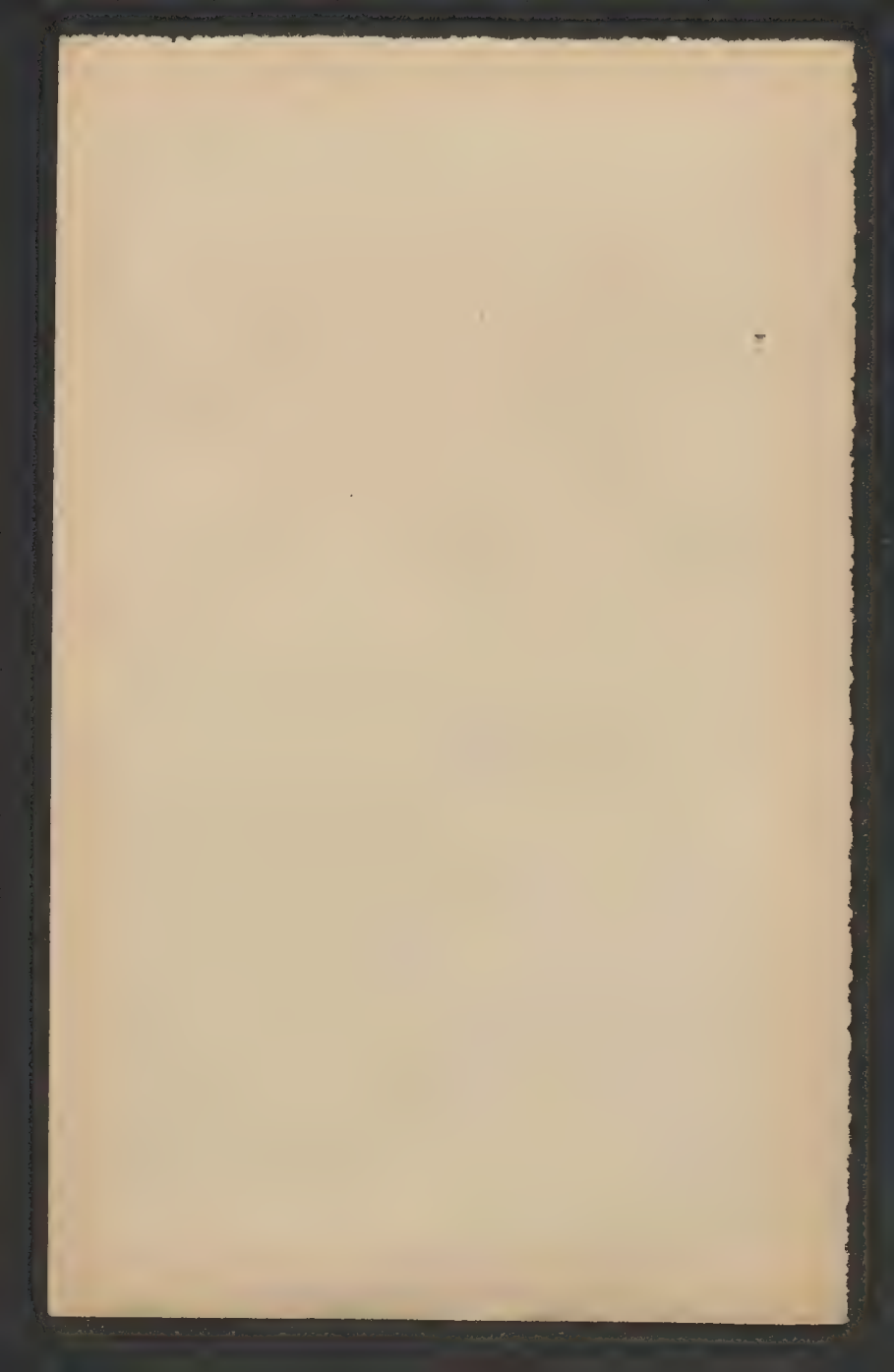
Trigonomya -ji. xi. s. po kór, wygłgł - pod obiciústwo.

"Gruby jak papieros w naszym piórogu" *assigant* "Zł. Kr. 60.126. "Mertwo j'j' miało ten pragniót najprędzej, iż piórogu nie obdzwoni być wesole." Zł. wien 1888. i 9. "Wy to nawiądasz swymu chwiłi bierad-
waniu i' miy'm, w którym do wody przyt-
prowano, naclawai j'ak najwistoczj s'wistochi
j'ak najwytworzisz piórogu." Zł. ssta
war. 1. 32. Z kart. tworzy poliwach "Dostał
po piórogu."

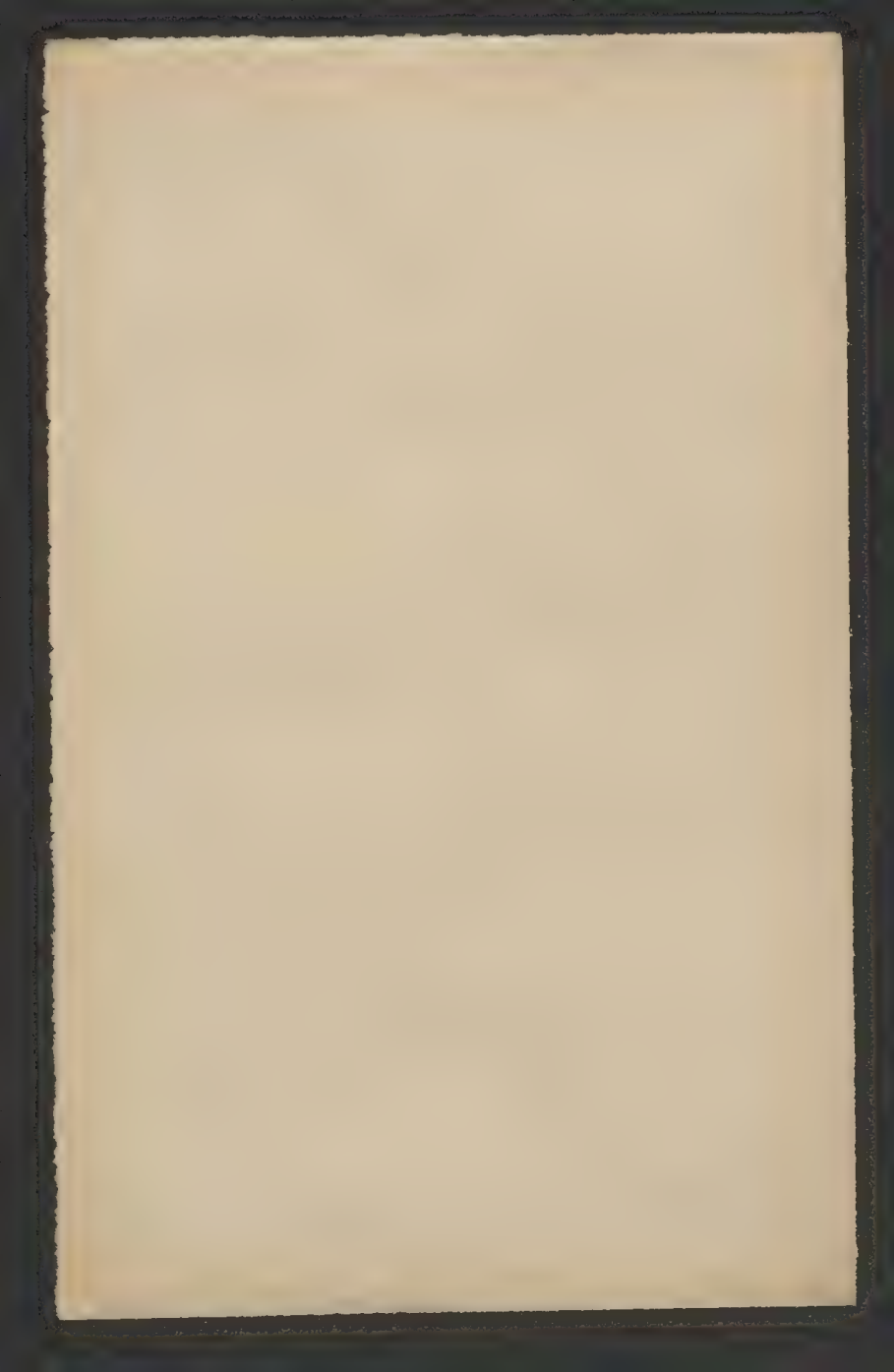

121
Fiżykalny-a-e, od fiżyki, fiżyczny wypuścić
z fiżyki, na podstawie praco fiżyki. Sta-
ki proletarne kierują się fiżykalnymi wła-
ściwościami krajów, ponad które proletar-
ja a. regularniej rocznie proletaryzacja wy-
soko mają widok bardzo rozległy na obwa-
ry ziemie i siłnie wzmocniony w wzmocniony
i pramie płaka". "U. i. in. S. 1847. 254. S.

Fizyler a. m. ry mu. z franc. Druhiy rotnik
z lekkiej piechoty „Wojśko. mowia ze pol.
skie... lecz to fizylerowy sapowy granatjerz
i kamuflerz: wiecj szkodliwie ziemie kich
tytułow w tym stumie nieli narodowosc”
Ad. Mick. 3. 310

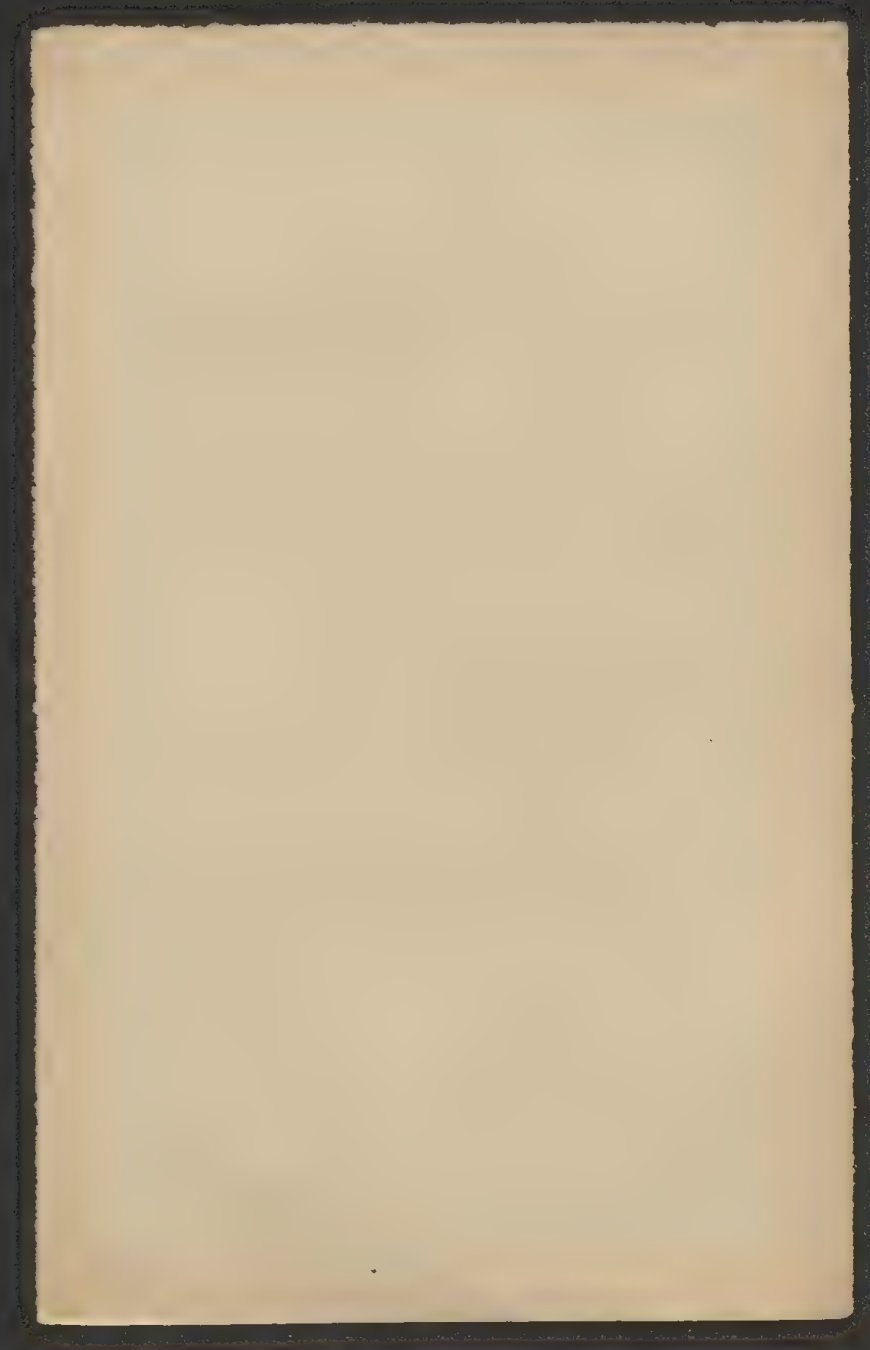
Fixys i. uicodm. fixjogmorya, powierachowowi,
portai „Oczywiste uciapan jesteri Dobay
wlaśnie - patrzy mu to z uśmiechem, mawa
fixys wlaśnie. „D. Dob. Nad modr. Dm. 11.
„Szachowaty bracie rydca, który miał
fixys doskonale zgodny ze stanowiskiem
jaśnie reprimował: bracie porządku, polski
lśnienie adwocata „J. Kwan. 76. 17. „Ja, mi
ruchai po głowie, co to za fixys taki mi
rzajona „ib. 64. 43. „Alex to podła fixys!
alex to ładny! „W. Pol³ Kam. 164. „Drawi
się uchyliły, i rucna fixys o bracie podbród-
kach para mostowiarzów w nich się ukła-
nata „J. Kwan. 10ta war. 3. 49.

THE [illegible] OF [illegible]

[illegible text block]

Flak-a. m. ki-ou m. z prapst., porciowy z fla-
kami" = bardzo porciowy, porciowoci chodzą
ca cała natura jego porciwa, to ledkie z
flakami porciwo prawiłoby żeby w nim
na lekarsko sioty nie znalant "M. Dal.
Pais. Dziady 177. z lud. „przewońowy flak”
który w się raport swoich przewoń odstep
ca od wieny, przewońowk. Prapst., przewo-
wowy flak nie nie wart "kuj. z prapst.
„mudny jak flaki na oleju v z olejem”

Flamandzki - a - ie od Flamanji lub Flaman-

czyków „ Oklonyło się okienko i słowami
w jego ramach ukazał się obrazek. W sa-
mym flamandzkiem często spotykamy po-
dobne.” J. Kras. 46. 57. W malarskim, ze
względu na charakter szkoły: „Drobiazgowo
wykminiowy, w obrazku tym drgała du-
cha... na łwie wysiadywanem z flaman-
dzką siarkoscią szwagółu, sporywał się”
J. Kras. 1. 12 „Flamandzki pejzażysta był
by sobie upodobał ten dwiedziennyk z umi-
erem malowniczym szwagółu” it. 1. 79.

Flamandczyka - y, z. w malars. obior-
cech janie wstąpił na siebie ~~z~~charakterstwo szkoły
flamandzkiej a właściwie niderlandzkiej
„Na ścianach wisiały obrazy czarne, bog-
wie co kiedyś wyobraźnię, ale widniały
mające pretensje do flamandczyka, bo
gdziekolwiek wyprzedzała z nich ryba, cytry-
na, wędzł świeczny i t.p.” J. Kras. 76. 17.

1874

Flanku. m. franc. z wojsk. skrzydło, bok „Staw-
ry nie prawem głównego traktu, mógłby
dristać to z flanku to z tyłu armii nie
przyjacielskiej”. J. Dierak 8. 358 „Nieprzy-
jaciół w ośrobie otętego państwa, zaatakował
z lewego flanku” A. Wilk. Fot. 1. 88.

Flankierowai^{woj. i otękanie kawalerji} T. ca. adun. wojsk. ^{ucieranie} ^{karuzji i}
z nieprzyjacielem w sporów podjazdowy, strze-
lając pojedynczo

~~Flankierowanie a. u. naprowadzenie~~ Flan-
kierowai, Ucieranie się, flankierowanie,
rozprawiać kądź potękanie. W. Ossol. Słuk.
pol. jędzy 60.

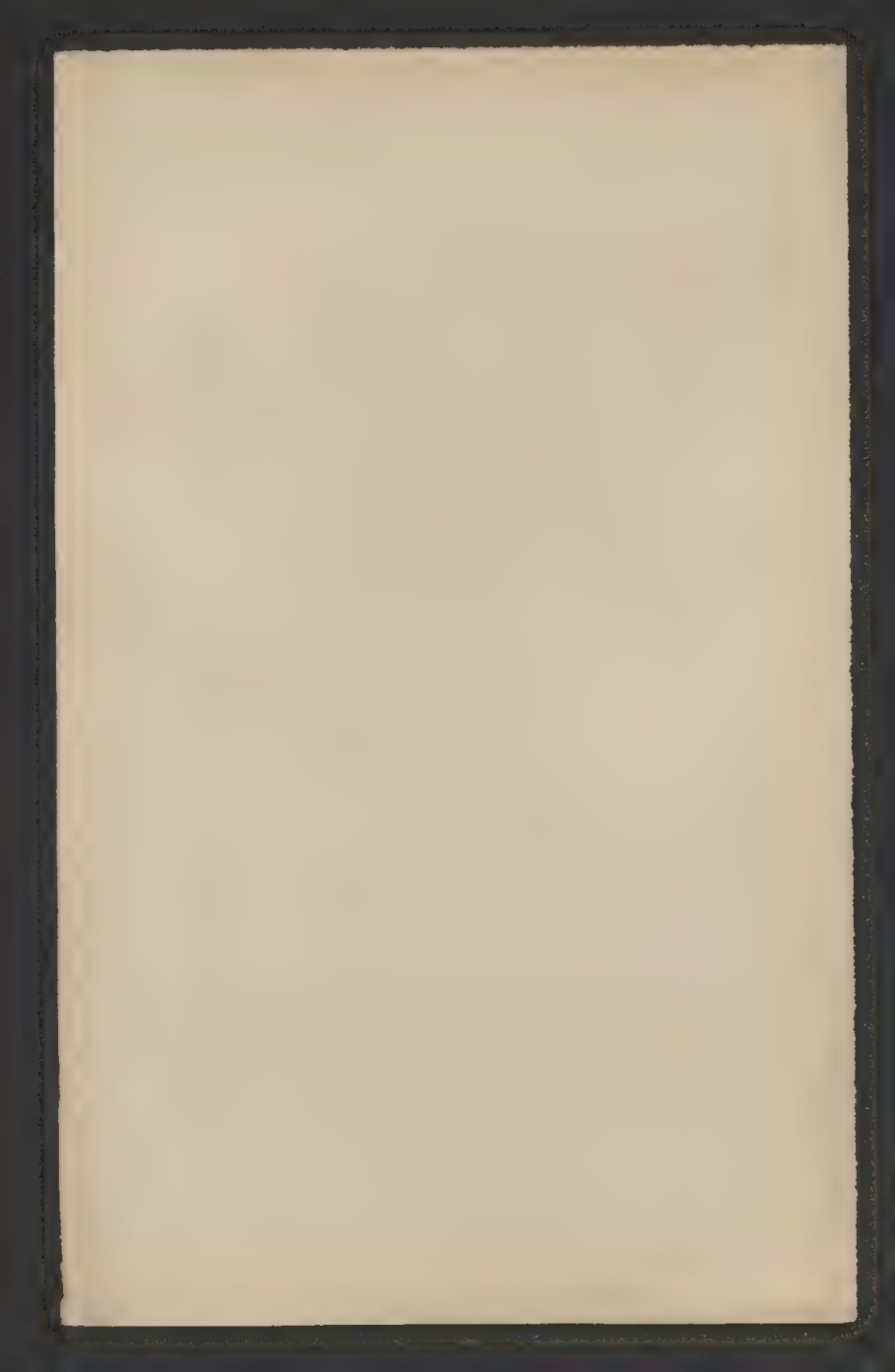
Flankieru. ow. um. wojsk. zotwierze jędzy
flankierujący, naprowadzający pojedynczo na
ham ~~pod~~ rozprawiać kądź - to samo co
w podkowii dywagii „Flankieru wyso-
waję się naprowadzić, i daję się potękanie
Tęm sporobem zwabia się nieprzyjaciół na

"zasady." W. Ossol. Słuk. pol. jazdy 61 §
flankierowanie "z tromblonem jądri
na flankieru" Ad. Mich. 3. 306.

Flankowy - a - e woj. k.

"Srodkiem posuwat się skreg jądri co, wy
glądajacych na manewrowyżnych przed pulkiem
flankieru" d. T. per Tyg. II. 2. 2. 239

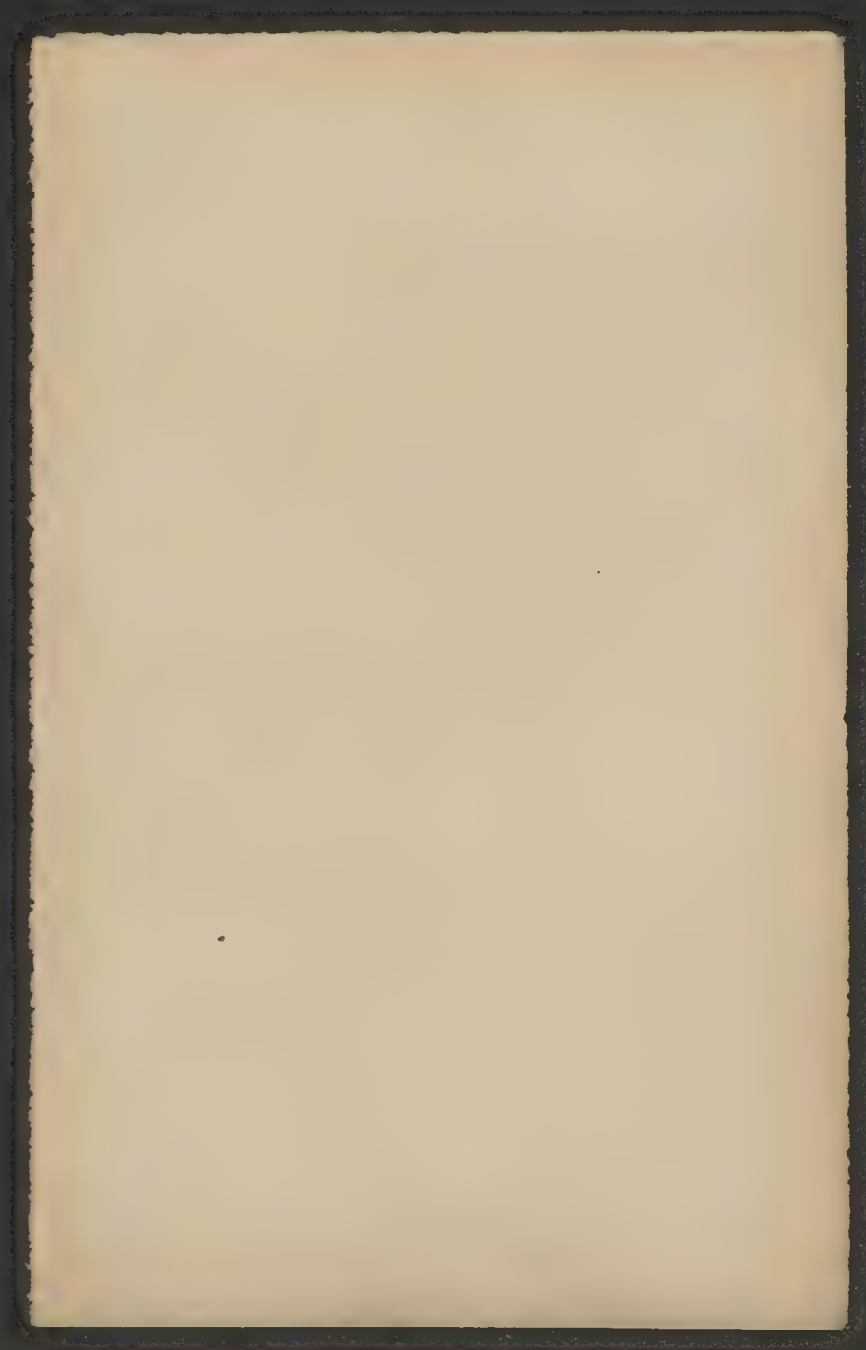
Flankowa cz. 1. iden 60. : opatrywai' mny' wun.
Dy we, flanti' xpi' bozanie Ofcari' kowai.
Dm. " Jmact' jednopistrowy w caloj' swoj'
wosce glosi' 'wianeni' wianeni' ofcari' kowa-
ny" G. Lwow. 1886. 229. 4.

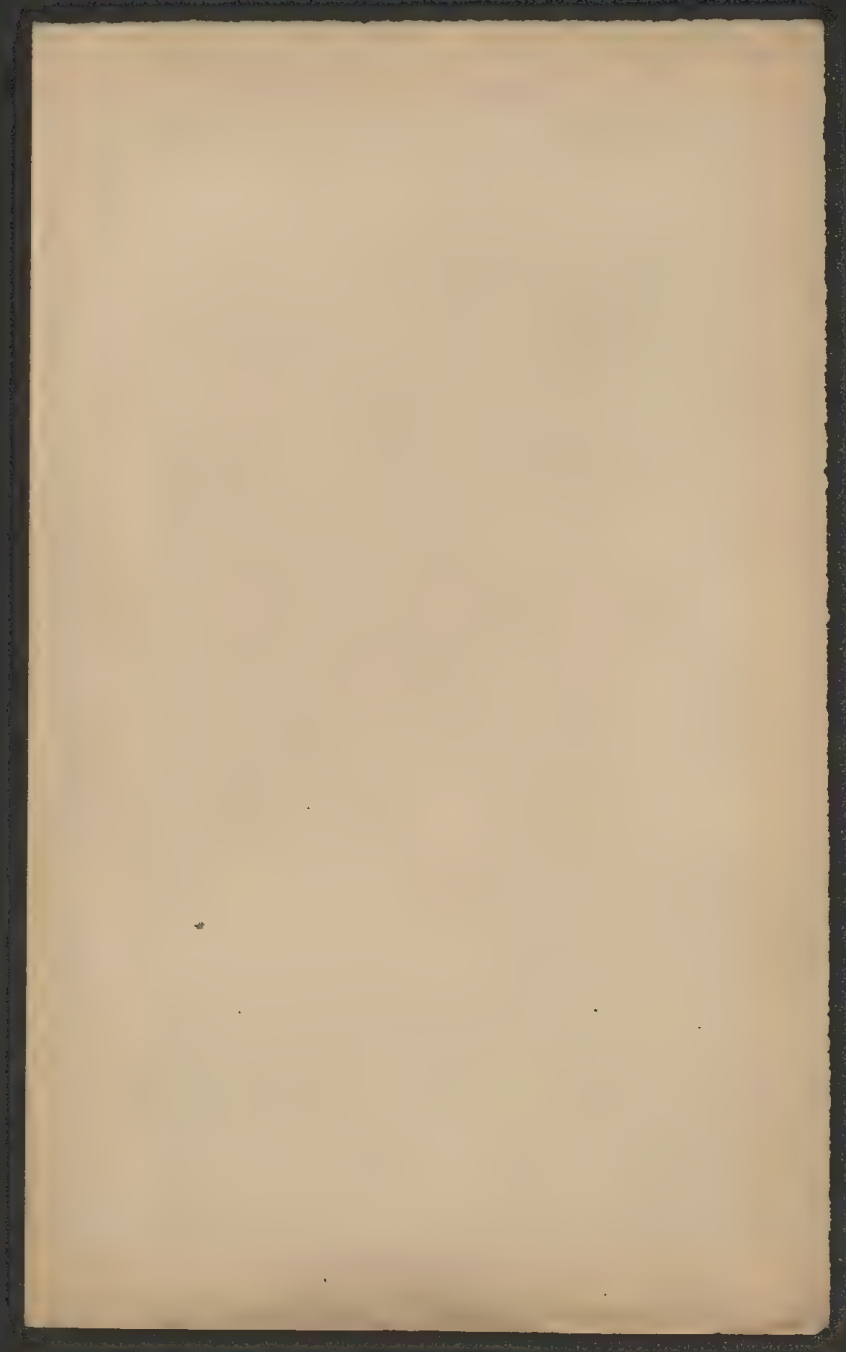

Flecic' fl. u. ndn. grai na flecie, A na piva
kalce z wierzbowej kony flecipachos
le " J. Prusk. Kazn. wiej: 14. " Spiwauy to
sni stali do nieba wiekono piśni, i
na fujarce flecilo driscie " ib. 139.

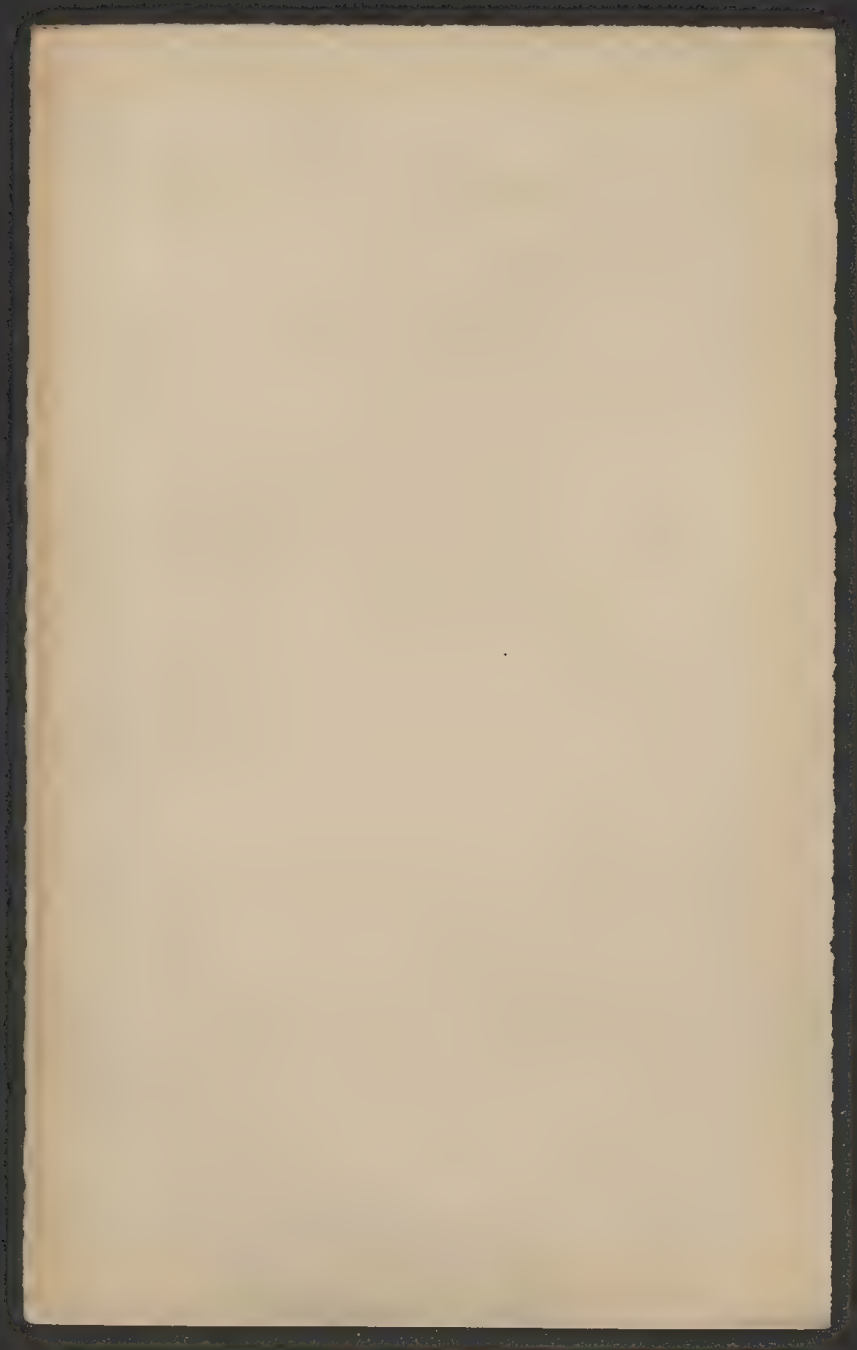
Fleci'kowaty a-e wyda'jacy głos ma-
krakotli flecika .. Głowa mu opada i
przek nos wyśobrywa'j uś fleci'kowato
to'ny chrapiawir " Nut. rz. tyg. 1883. 73.

Fleci'sta-y u. si mu grajacy na flo-
cie.

Flitka i. i. pravo. kuy: vaitka, snuflik.

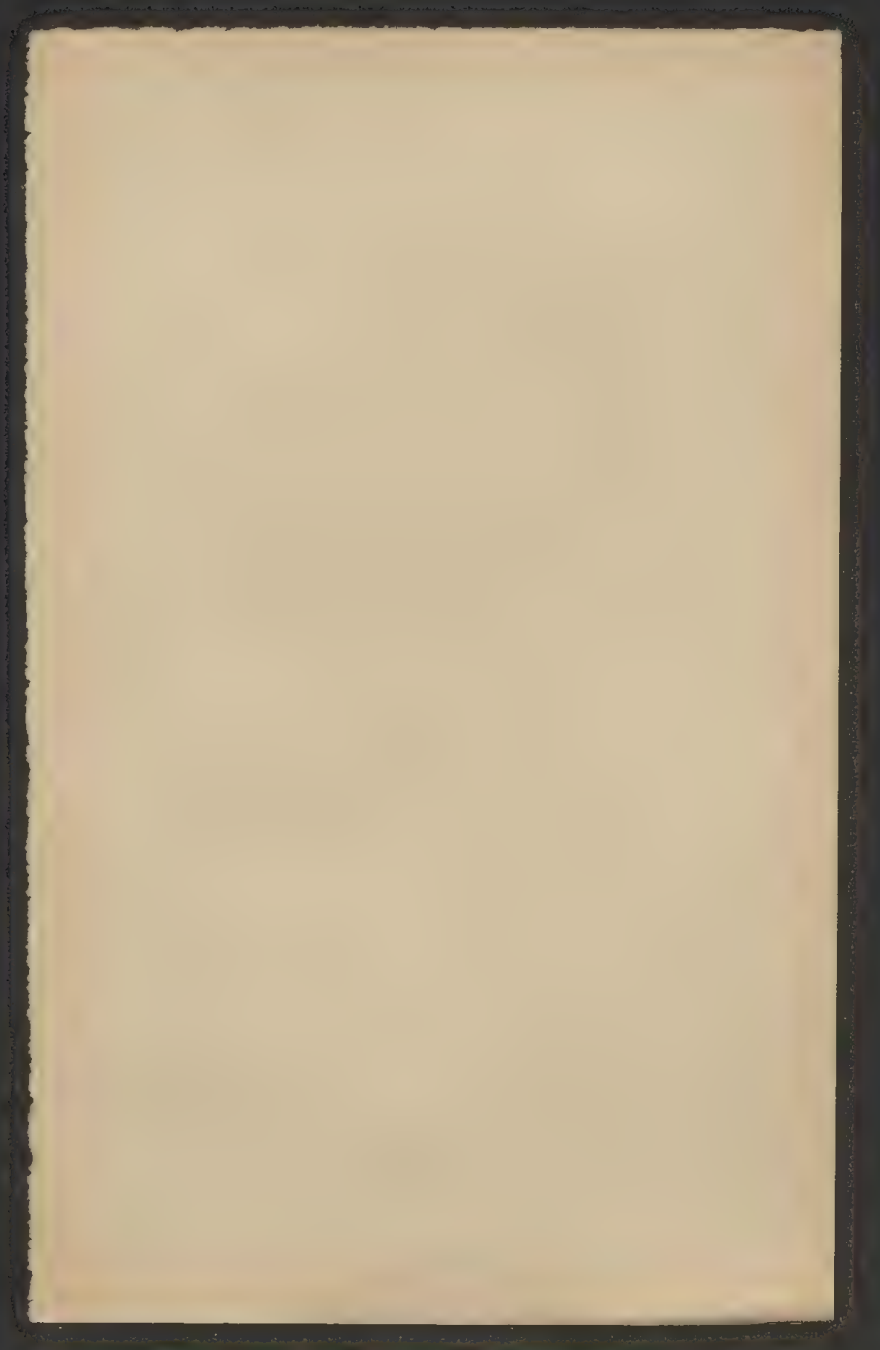
Flora - y. i. § roślinność, królestwo roślin-
ne prawy' części świata, kraju, miejsca
wors' i' jego opisanie „Flora wyje kery-
cyk na pełnem swym pomiedzy dnie-
mi ładami bywa częstis' niezręca, czę-
stis' wykazyje wielkie podobieństwo z
roślinnością tych ładomych przestrzeni
które im za pomocą panujących prądów
wietru lub wody wrony swych gatun-
ków przesypaja.” Wędr. 3. 4. 215. (.)

Flora - y. Florentyna - y. i. imię kobie-
ce; zdrob. Florcia - Florke. „Spokaleon
złotołoty Florz.” Z. Moll. Gon. 1. 22 „Aler
paua Flora gdzie jest? uwarani ję widnei?”
A. W. Fr. 1. 18. „Czasem powiem kastygę:
Florke powieść odz.” ib.

Florjan - a, Florenty - ego. m. imię męskie
zdrob. Florcio, Florczek, Florok, Florus
„A widnie ty Florke kielbasa na kolmu”
O. Kol. 1. 285

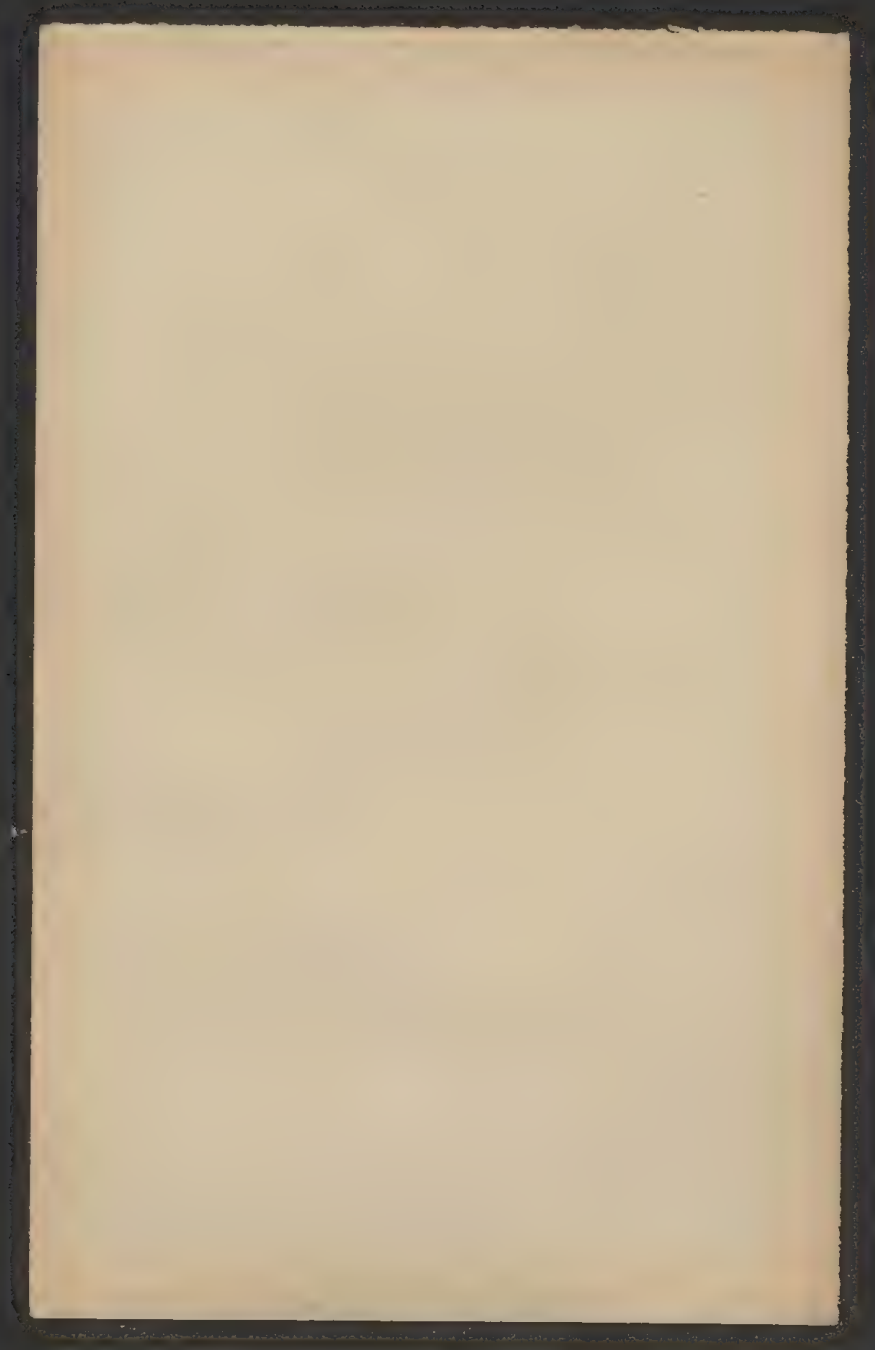
(1.) „O botanice rarytata F. Berdaua Flora
okolic Krakowa czyli wypiszenie roślin
w dr. Kr. Krakowskim dokończonych” O. Kolb,
S. S. Wille otoczone są wspaniałemi ogrodami,
w których przepyszne owoce flory południowej
bujają w gigantycznych kształtach i nigdy nie tra-
cą zieloności i kwiatów” S. mar. 1887. 266. 3. „Je-
ste lasy oliwne olbrzymie palmy i pinie pod-
stawiają uroczny obraz południowej flory” *Przegląd
polityczny* (Warsz.) 1887. 298. 3.

Flota - y. i. z kart. pierwiqdre „flota przyby-
ta” - przybyły pierwiqdre „Do tej restau-
racji zapraszat swych przyjaciol, do wazy
nie”. „flota”. Wt. Chotom. Tyg. Wpwl. 1874 199.
„Wybornie ze ojciec przyjechał. flota na-
ptęnie” K. Lal. Tyg. Pl. 3.7.101. „Brak mi tyl-
ko trunk zębów, ale je wkrótce zastapię
nowemi: byle była flota nadplynę-
ła” Kur. Swiqt. 1867. 9 „Jestem dais' goly...
tera gdy dars flota, wieczerem zagus pa-
rolik w satoru” kolo 1872. 121.

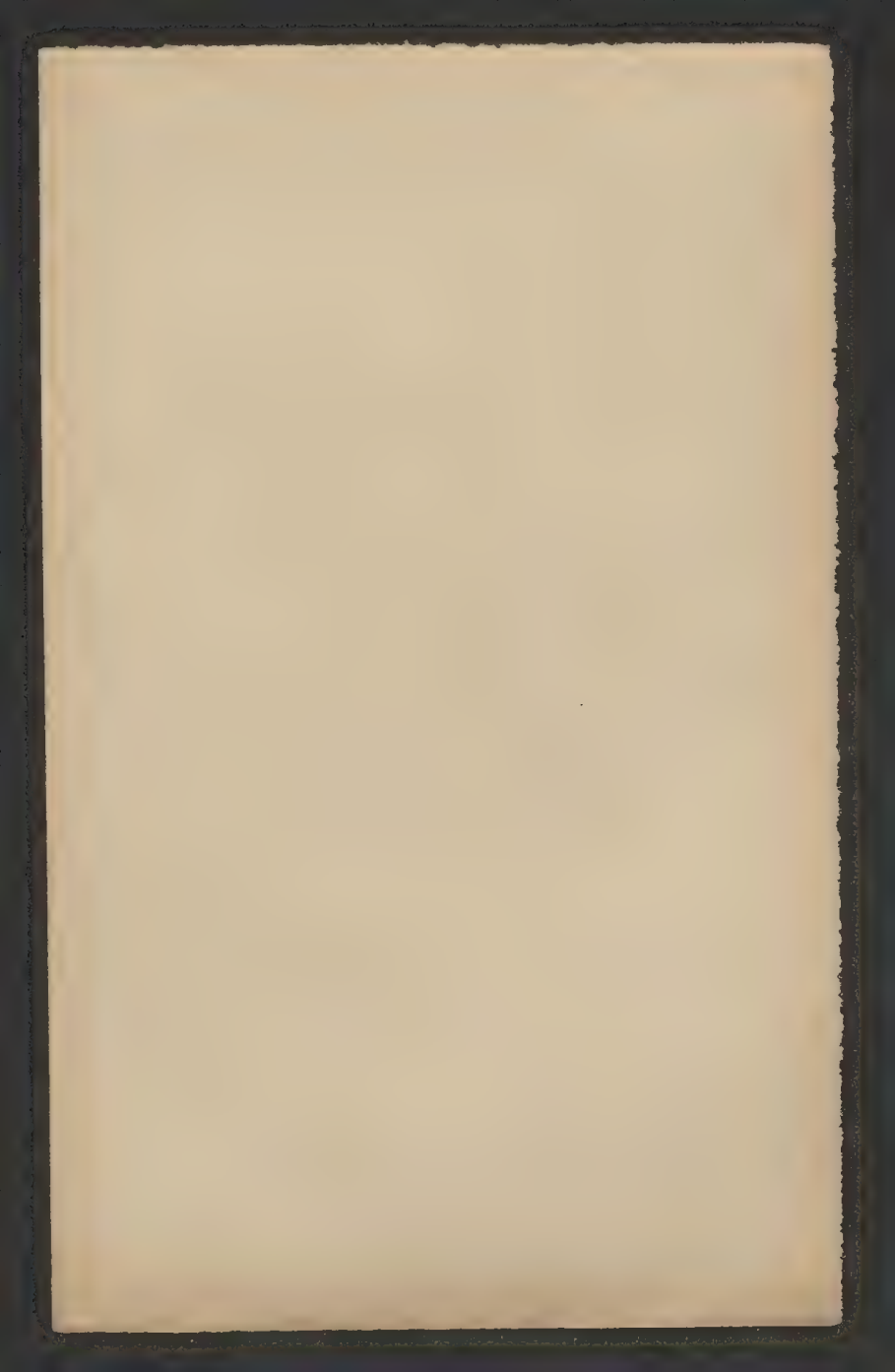

fiz. i med.

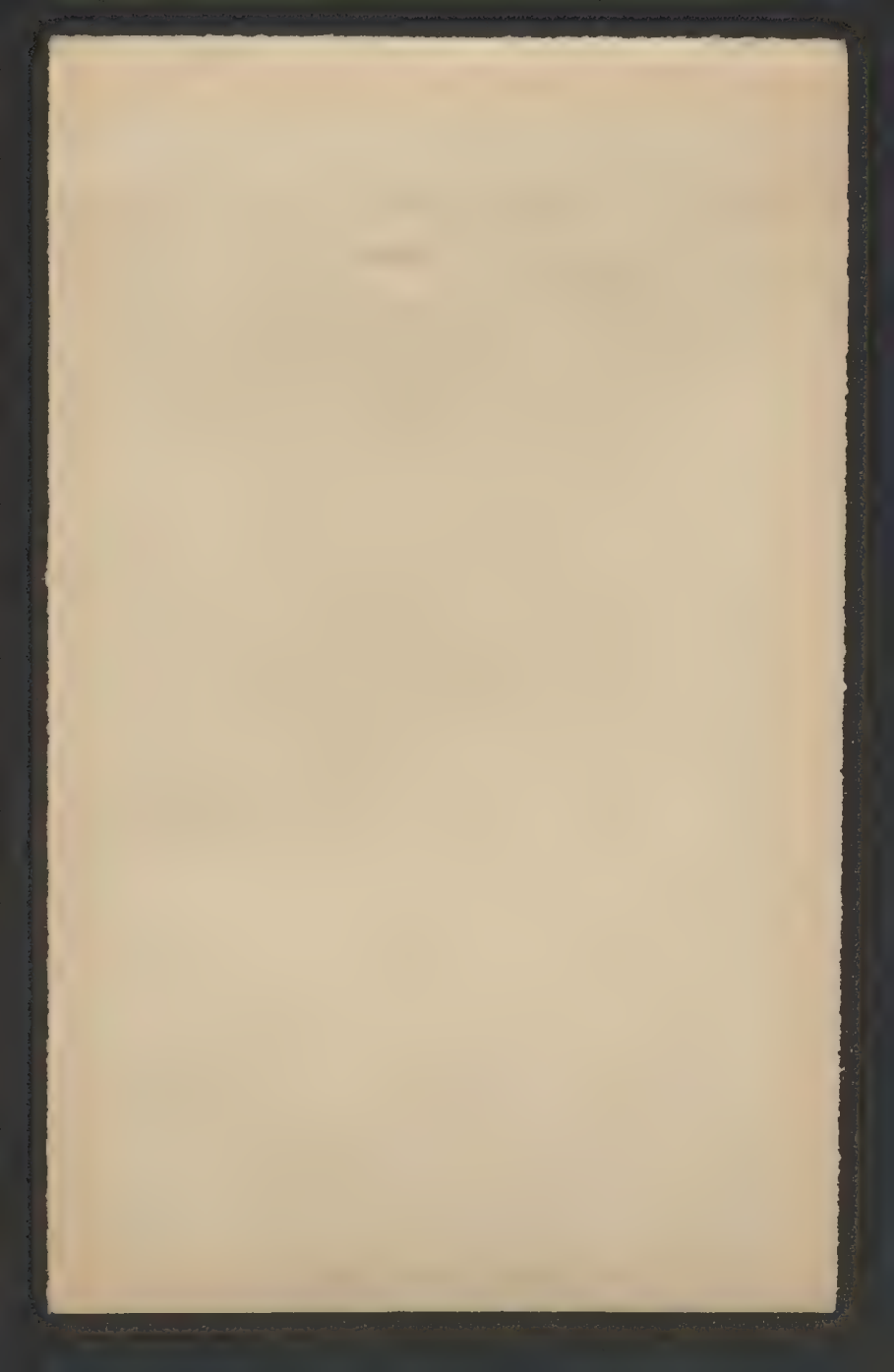
Fluktuacja j. i. r. lat. wahanie się, chwieianie,
ruch pływający wywołany przez nacisk powło-
ki pod jaką się znajduje z fiz. chwieianie się
opini, ^{kurzika i kurzika} kursu papierów, cen zboża i t.p.
„Fluktuacje tego świata tak bywają częste
i niespodziane, że jestto prosto gra
w loteryę: kto zawadziwszy ten wygrywa” Tyt.
II. 2. 5. 310.

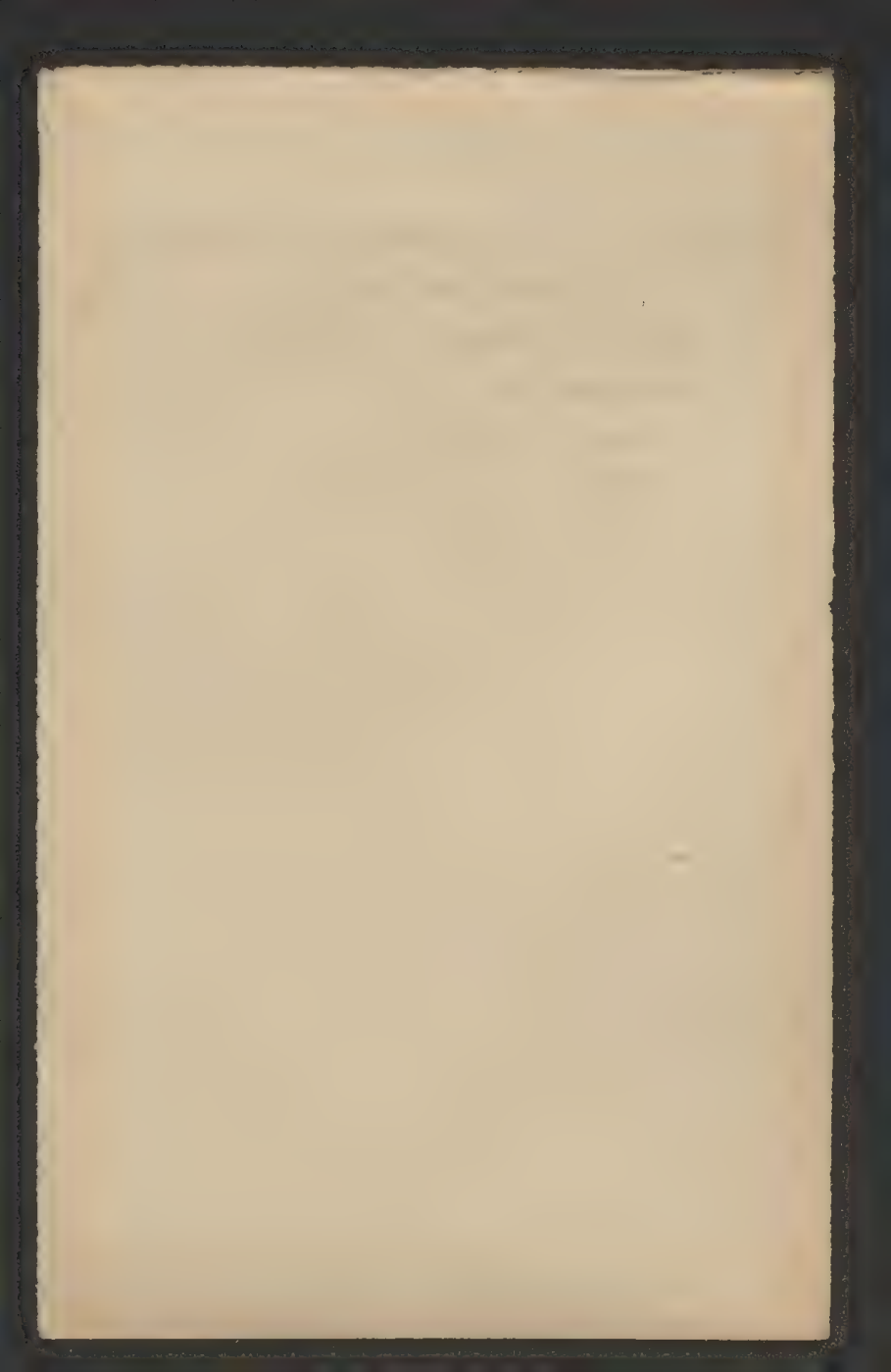
Folblut a. m. ty m. z uien. koniar. koni
pierzki krwi „Folblut jest tworzen. nie
natury lecz sztuki” J. vol. 1880. 613 „Su-
cha wstępa, ale b. jak chwał, wysły
folblut.” Koc. 1878. 231. „Nadjechał pan
Folblut na pięknym wyczekany, wy-
pierszanym folblucie” ib. z kart. wloznie
dobrze urodzony, z amsterdamskiej rodzi-
ny „Tyk, chłop, uofita.. nie ma prosten-
sji do krwi, vollb. them być mu się nie
zakiewa.” B. Bot. Pam. Pan. 16

Foliant. u. m. ty run. foliat, krzga wielkosc
calego arbuska, akta. binnowe w jidym
kewycie. „Przemysac' sawstem paginy
foliantu” A. Urb. 5. mar. 1885 137.1.

241
Fonsio a. m. inné megalie rđrb. Alfons, Lja.
wit uę u niej pan Alfons... narywał go
perspolcio „Fonsiem”, choć byś jwi był.
M. Gawal. Rou. i pow. 8. 386 „Fonsio go
otworzył” ib. 387

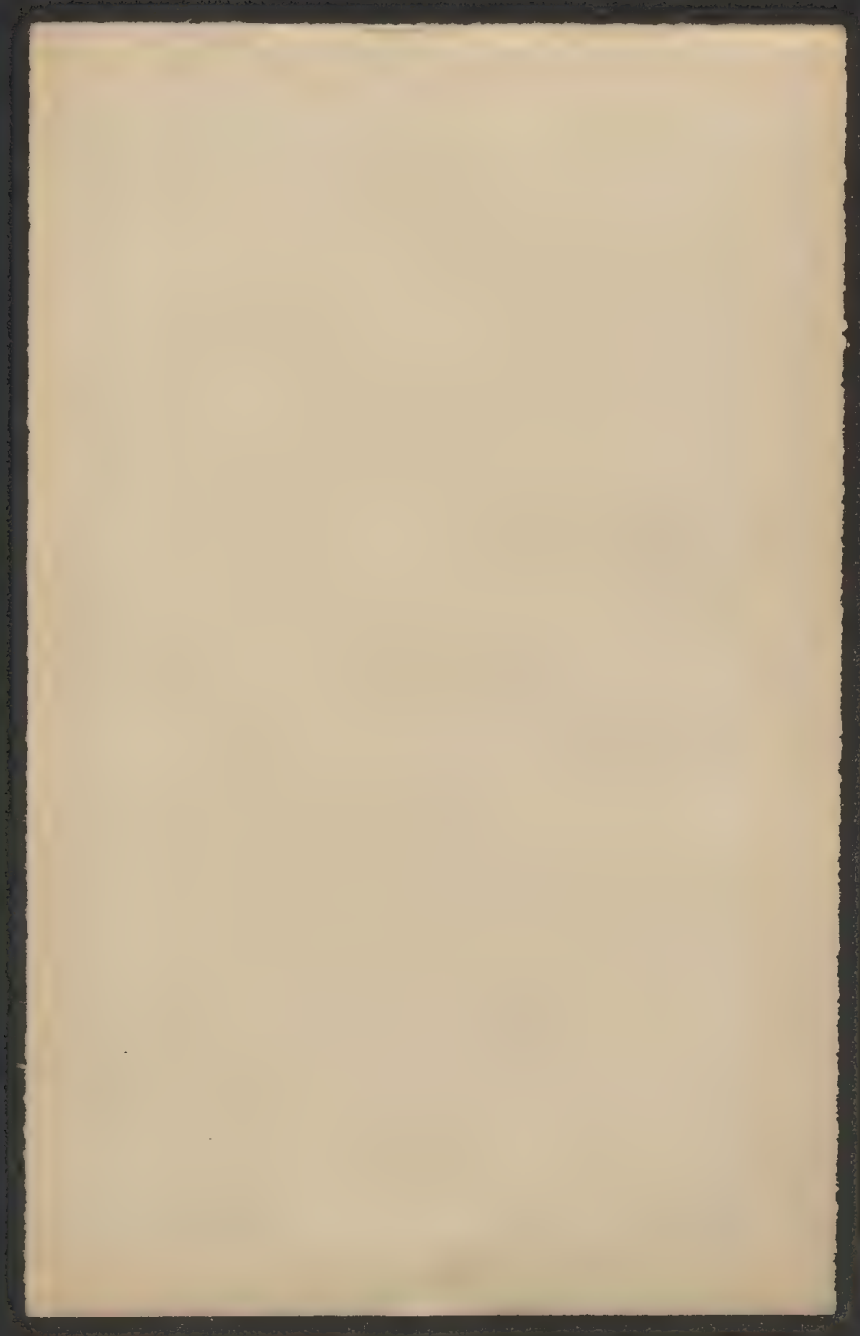

Furkac'

Forkac st. m. ndkn. Forkacaj' dkn. prow. parskai,

mówią o kornici „Kornie zhubkane pzedem
i halasom. powozły ni wydrinai. kółka hu-
lato jini po stopie, forkajaj z podnieśnosc
ni jak kółki do gory wzorami.” v. l. for 49.
H. 2. 2. 251. „Mój rumak ni daga i skazno
i forka i wieraga i kosa” w. kol boe. 5. 109
„A mój tarant w pędzie jak forknie,
stanie, wierzenie... marniatiem zerknony” A.
hr. Fo. 1. 78 „Szele jakby ja wiatr prąd sobą
pędził że tylko odskienie kolo niej furkalo”
Kl. Jm. wit 87. 227. 1.

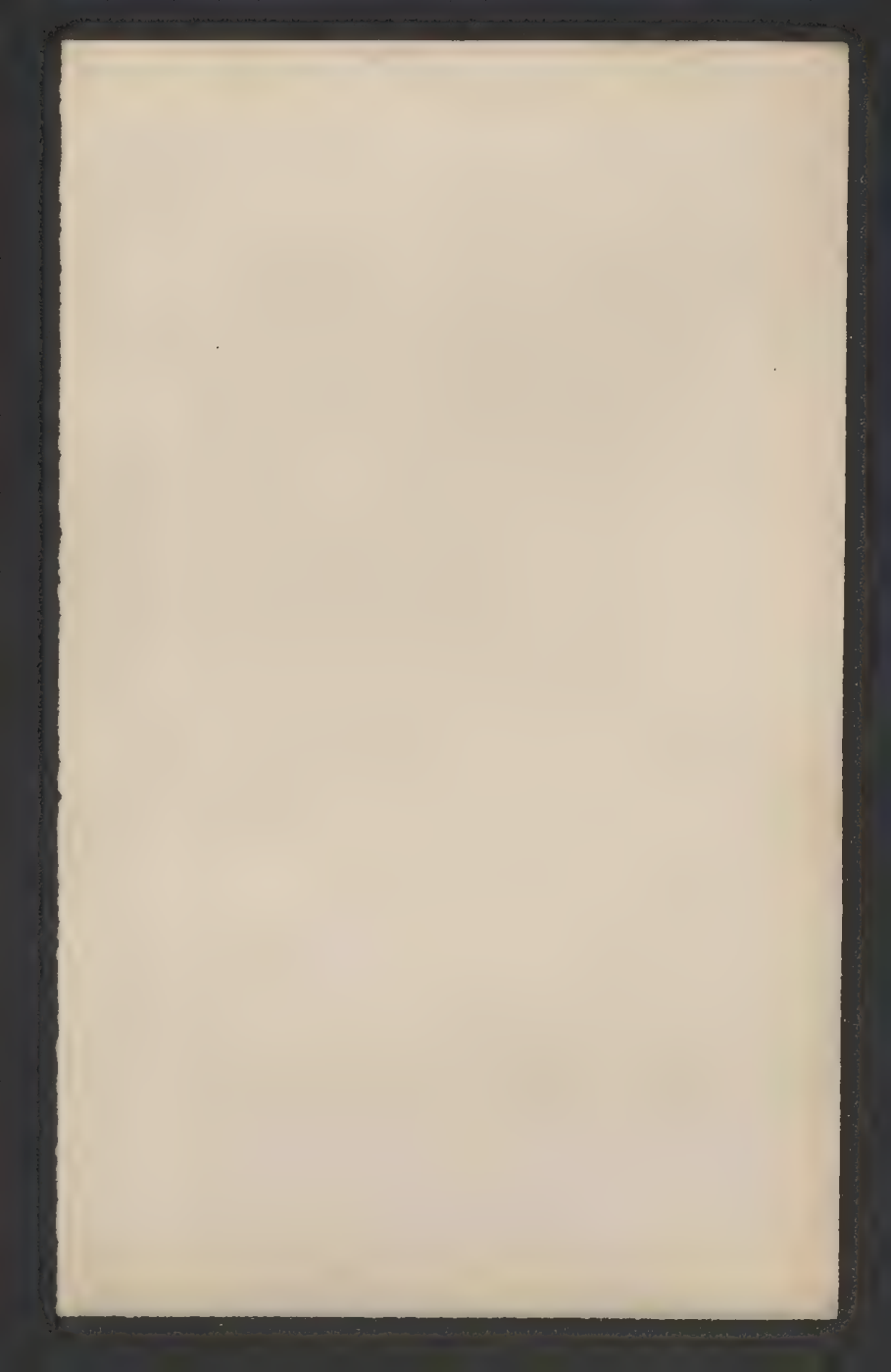
cf. w Sław. wileń. Furci Furci

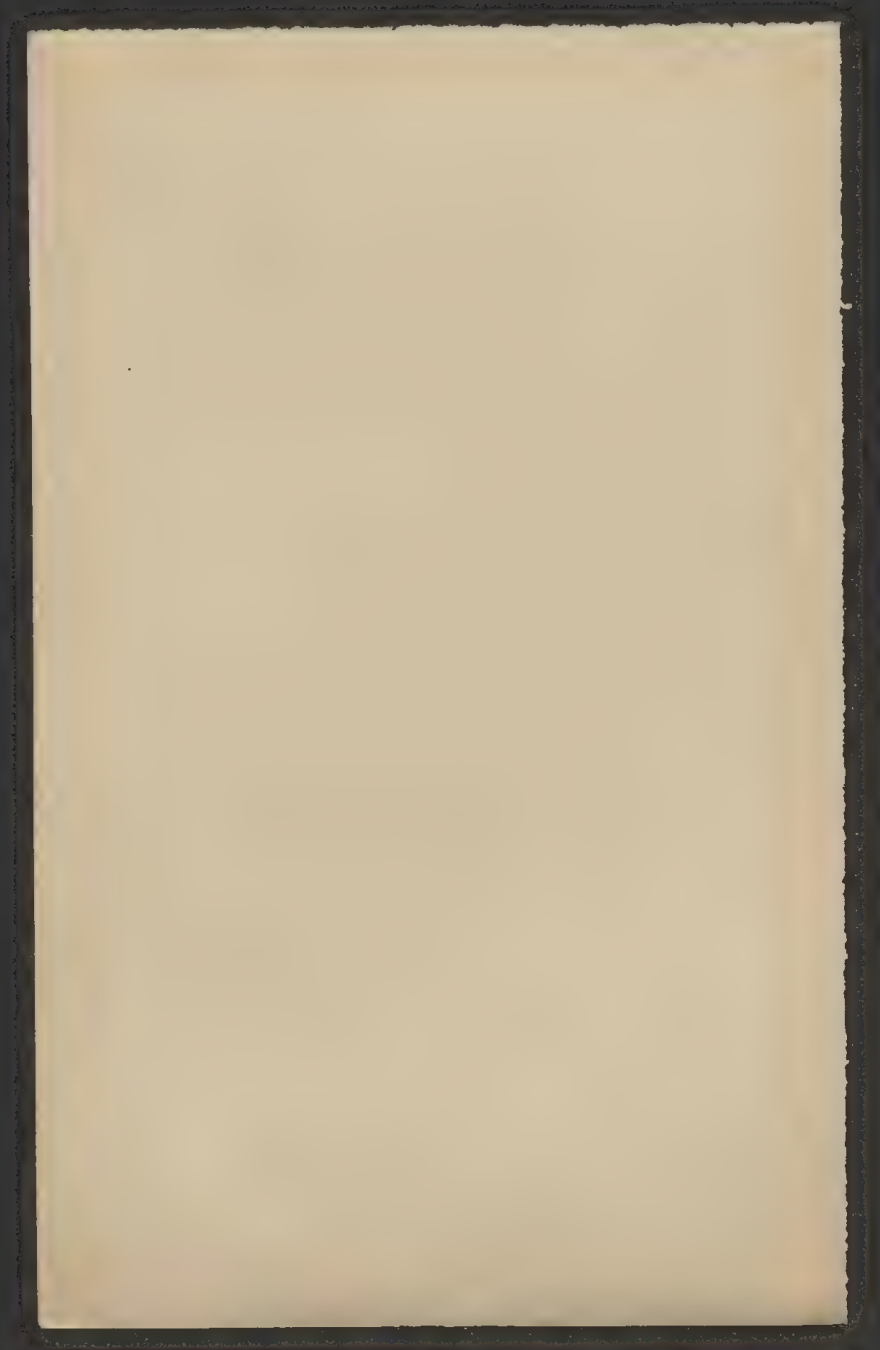
Formalista y. m. Formalistka - i. i. ciałowici
 przywiązujący główną wagę do formy, i' ich
 się trzymający w postępowaniu „jest kam-
 knięta w sobie, sztywna, dumna, trudna, for-
 malistka, a myślobrakten” B. Pol. Hybr. 63.

Formalistyka
Formalizm u. m. trzymanie się formy w
 postępowaniu „^{komercyansu} życie ze strony wielkoświato-
 wości, które kaprys kapłanów a formalizm u
 tacza” S. T. Życie 2. 30. „Formalizm jest błędną,
 urzędniczą i on to paraliżuje rozwój or-
 ganizmu państwa” Wiśniewski 1885. 246. 1. 11)

Formalizować ex. ind. i' — się kaimk. ka-
 stawiać się formami wiało dłażania
 „Z pragnieniem formalizować się i' smierć, ale
 w końcu zniszczyć i' zamilk” J. W. 29. 55.
 11) „Gust się obcy, a samokreślenie w srobie
 płażkiego komercyansu, zimnych skosunków.
Formalistyka towarzyszy, obłądy salomowej
 M. Gwał. Płun 23. 349.

211
Formeda i. h. proue. na Salsku: pishensau-
lek Dib. war. 1849. 3. 347 cf. Namivaka

Formułka - i. t. mi m. z d. b. formula w two-
sji podrzędnej, mająca cechę i będąca na-
stępstwem pedantycznej drobiazgowości
Formułkowy - a-e oparty na formułkach
"Posiadał wiadomości encyklopedyczne i
uwagałość formułkową bez zasad żadnej"
J. J. Fej 2. 29.

Formułować i. t. m. z d. b. Sformułować dm.
użyć coś w formule, "przedstawić jasno
sobie lub komu pewne pojęcie, wyobrażenie,
projekt i t. p." Nie należał wcale do natur
reflekcyjnych, umięgłych kładł sobie do-
kładną sprawę z domawianych wrażeń,
Dlatego też te wrażliwe uczucia nie for-
mułowały się w nim wyrażenie, ale raczej
tworzyły jakieś chaotyczne obrazy. "W. Mar-
ty. i inny 231. "Pragnęłabym dowiedzieć się
czego pan może powiedzieć sobie o demucie.
im podjęć sformułować cel swoich odwie-

[!] wyrażać to formułą formułowo

„Dziś, temu przyjemniej mi będzie” k. Kaban.
art. 264. 29. „...aby było wie od rzeczy, aby
autor projektu jasniej go sformułował,
aby poddał pod dyskusję, i do... gdy pro-
jekt krynkijskiej przejdzie wprowadzić go w życie”
Por. tyg. 1871. 356 „Polityka kompromisowa jest
zaowocowaniem braku albo niewystar-
czy, albo jasno sformułowanego programu”
E. mar. 1883. 19. 1. „Lud tamtejszy od dawny
indyktemu bo ani proz siebie, ani proz
drugich nie sformułowanemu uściskiem, nie
rozumiem piskroci swoi...” J. Dziwak.
S. 5. „List z propozycjami w ogólnych wy-
razach sformułowania, nie skutkował” Ene-
nauk. i lit. 14. 563. „Wzrostach politycznych
opracowania nie na pewno nie Rosja myśli
niebawem że jakie sformułowaniei żądania-
mi w sprawie but gwałtowniej” S. lwów 1888. 8. 4. „Je-
teraz wzięli” gabinet trwa na stanowisku, owa-
storem bilka miszery temu w uwodzie nie
sformułowanemu programie” Ene. pol. t. 1888.
1888. 112. 1.

Formułowanie „Wystawia formułowanie
 z praxysu pomyślenia, aś do wyrażenia
 t. j. aby na nie odpowiedzieć mógł tamt.
 i najwzrosty nawet postawienia” Zm.
 Kuron 23. 226 „Dowiedzenie było tak for-
 mulowane do praxysu wyrażenia pod
 miotli podjętymia zawarto w plotce”
 Wsch. Ost. lata 1808. 89.

877

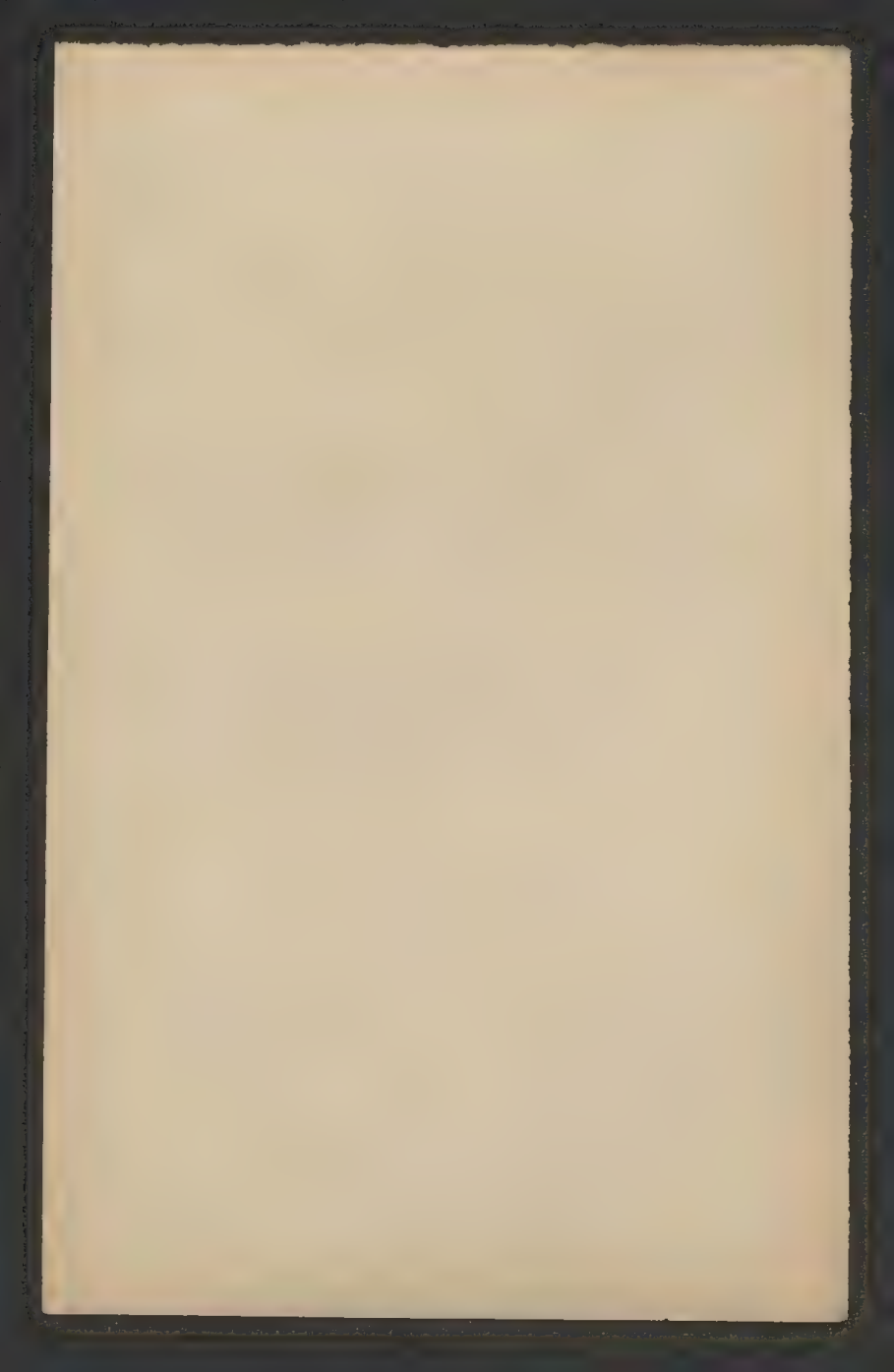
Foruier - u. m. wyłożenie mebli lub innych wy-
robów stolarskich cienkimi deseczkami
drzewa kwadratowego 3 - z łm. ry - wo.
cienka deseczka służąca do foruierowania
„ Szkalutka była porwałejana i opadła z
foruierais. ” J. Kras. 76. 25 (1)

Foruiernia . i. k. nie um. machina służąca do
różnic foruierais, Foruiernie są dwa
kiego rodzaju o ruchu powrotnym i o ru-
chu ciągłym ” Enc. og. um. 4. 226.

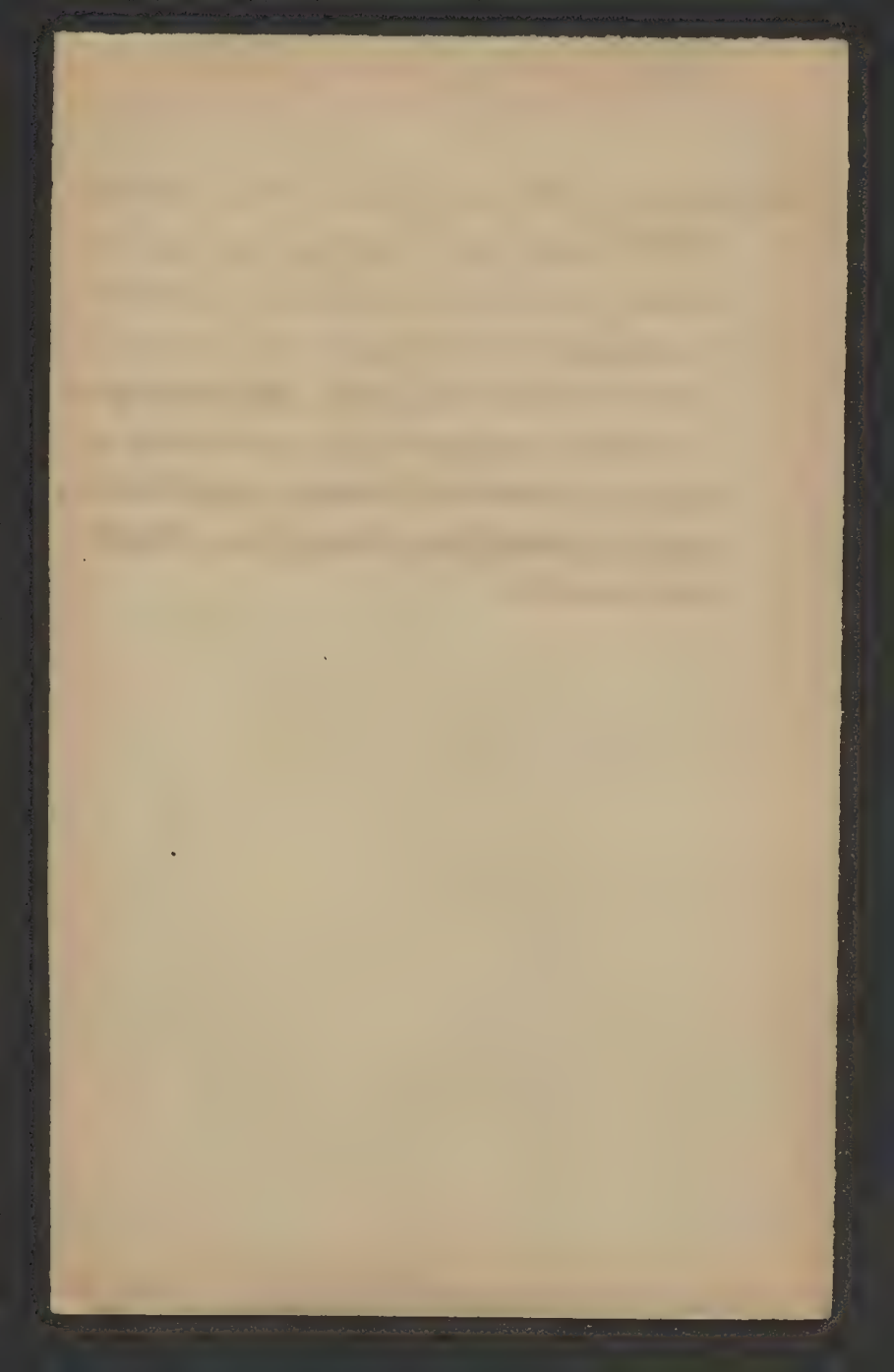
Foruierowai st. m. ndm. składai wyroby
stolarskie. z drzewa podługę gotunka cien-
kimi deseczkami z drzewa prostokątnego.
np. makhoniu, palisadom i t. p.

(1). „Porównano makhoniowe foruier ” J. Kras.
1. 177.

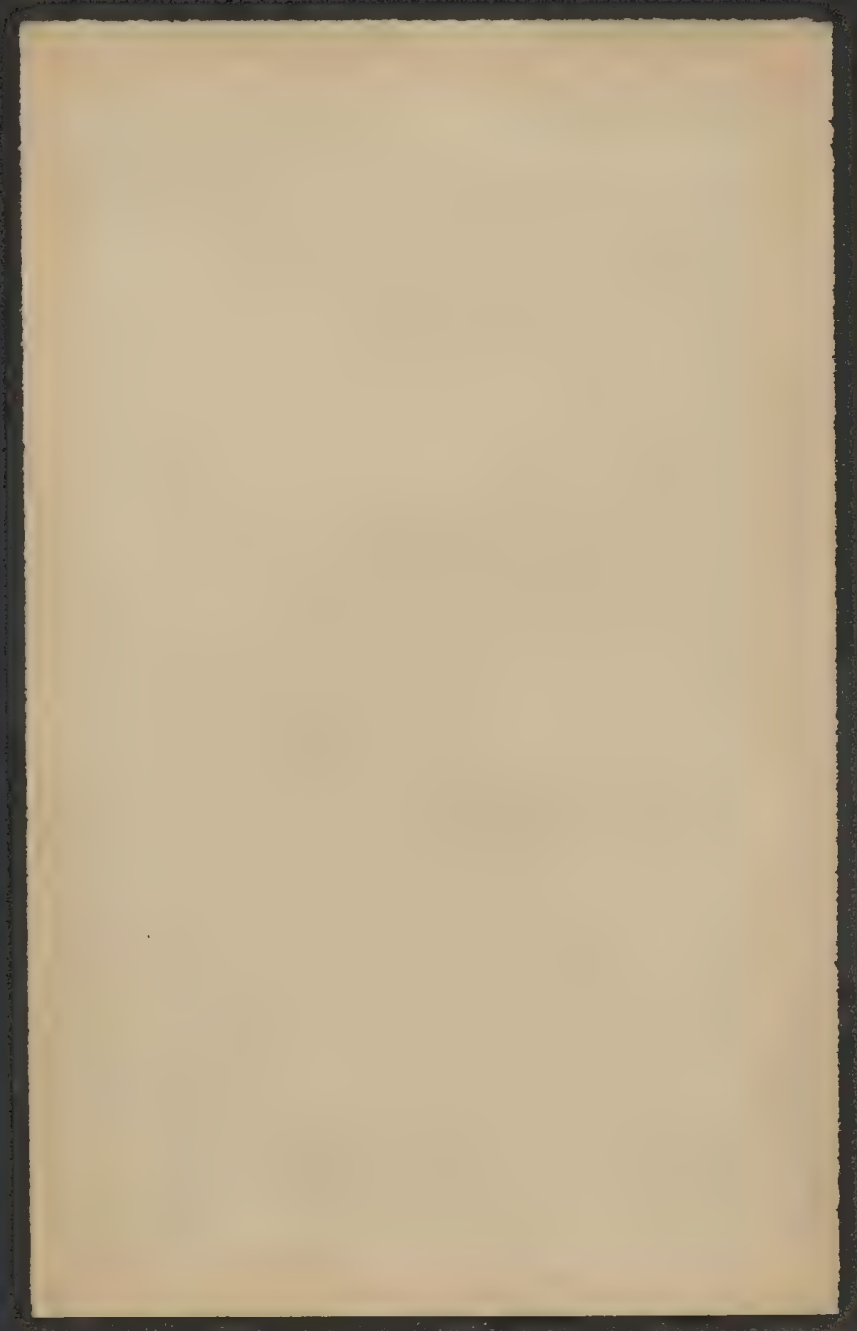
Forsa. y. z. & kart. pieniężne, gościnna, kto
nie ma forsy, niech się sprzeda "Mucha
1871. 9. Dow. nakład pieniężny w dostatek
ilości na przeprowadzenie jakiegosi interesu
„ Na to się raczej to nie jest. Pieniądz
trzeba jak łodu, forsy grubiej. Do uspołowi-
enia nie sposób "Kl. Jm. Wiek 1887. 214.

Forsonny - a e - nie: natężony, uścisły, dopolno
^{bez względu na przewody}
mij (z pomocą forsy, gwałtu, silnej woli, za
kataru brania, z powodu forsonnego tanu
z przyczyną świat wielkonośnych i rzezi
kowie wamowili swój katep" Now. mwr. 1877. 13.
" Natężne katarstwo śladu miexkancem ro..
draj wixy forsonnych unkojdy wngdne bez co..
remouji gdrskolwiek zastanie drawi otwarte "
Wiel 1883. 15. 3.

127
15
Florenta y. i. prow Tatry, pudyoga w inbrie & do.
bonyh desek L. Breuan. Z pudyogy do Saty
Kt. i kw. 185.

11

Fortca - y. i. ty rus. z franc. carte forte, wyprawe-
nie przy grze w karty, karta która skut-
kiem poprzedniej gry stała się mową, nie-
podobną do zabawy „Sam nie wiedzę co
nolis, narucisz prawdziwie wyrobioną forte-
i” samowolny upadek na karty „Fel. Tyg. II.
16. 610

Wyfortować

„Faktorem nie grze jak gracz wistowy, kiedy
chce przypominąć sobie czy siodełka jest
Carte-ports albo nie” „A. m. w. 2. 11. 150.

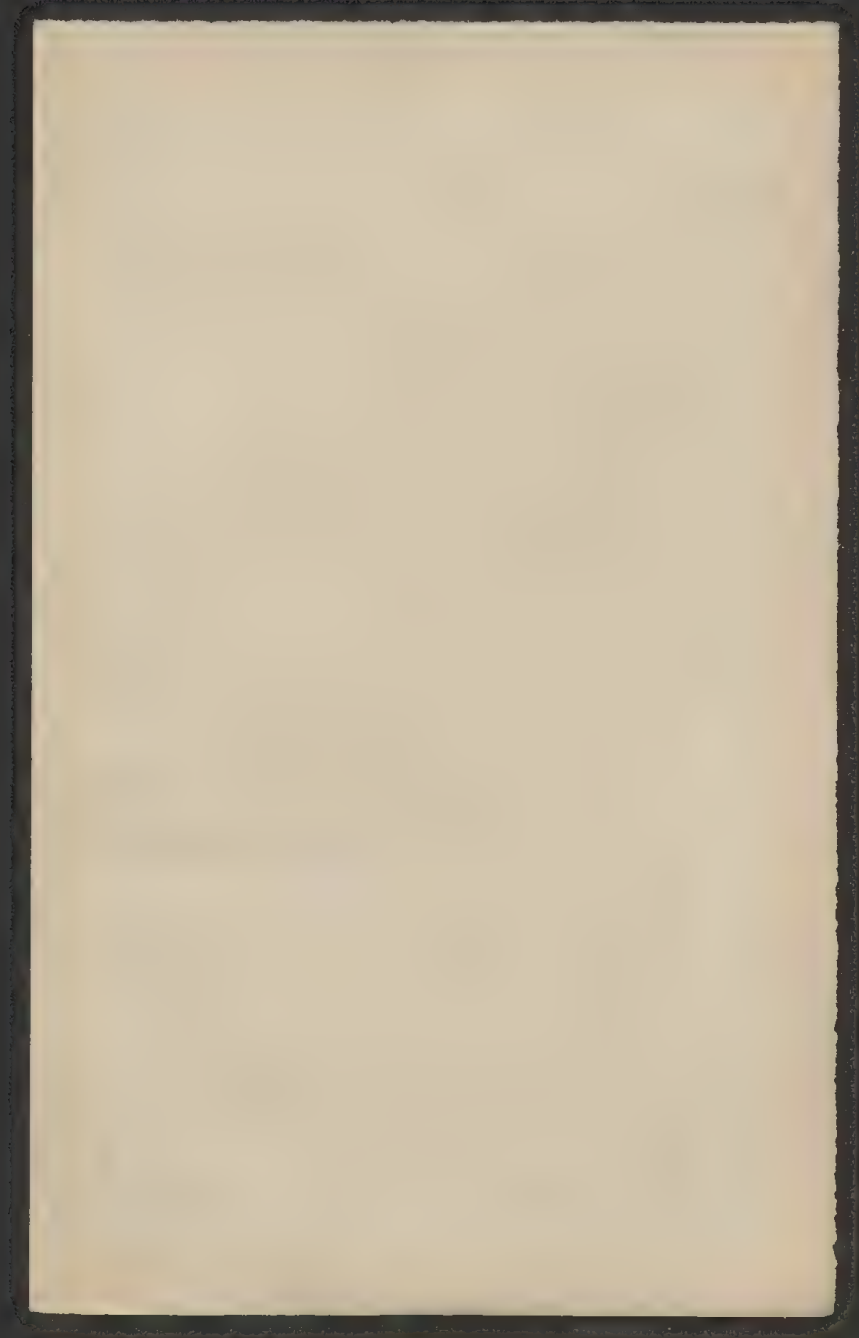
Forte przym. wlos. mocz. mocno fortissimo
bardzo mocno oppos. piano, pianissimo
"ten fortissimo kaloruniat, ciemien uoci
ziemia" Ad. Mick. 3. 191.

Fortepian - n. m. rytm. Fortepiano "niedu
z wlos. instrument muzyczny, piano daw.
klawienbach, klawirowi podobny, kadu-
mowa grymata na fortepianie B. B. St. i. w.
burze", Prawda byla, ze klapota p. forte-
piano "P. Kras. wiek 1878, 5", Fortepiano
na nim noty i kreski "Ad. Mick. 3. 5" Pro-
chodz umiownych umiownych ciek i fortepiano
no palidandrowe ubiory wady szlomu"
P. Kras. 15. 15.

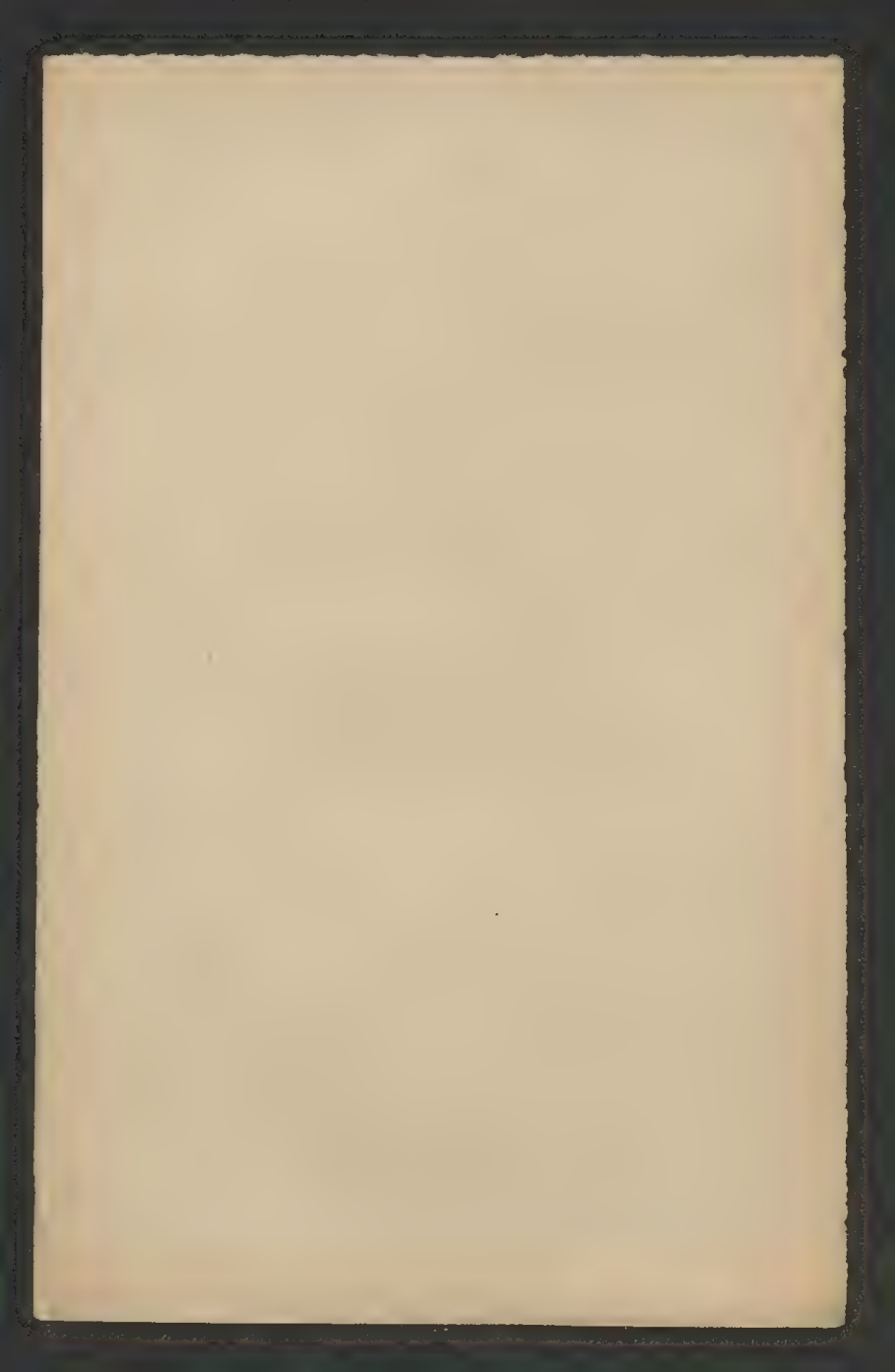
Fortepianista - y. m. sci. um. wykonacz na
fortepianie Fortepianistka - i. z.

Fortepianowy a. e. o fortepianie, 2 po-
koju dobiegl gwar z pustosci spieniu i gny
fortepianowy, "P. Zachar. Sier. lit 2. 659.

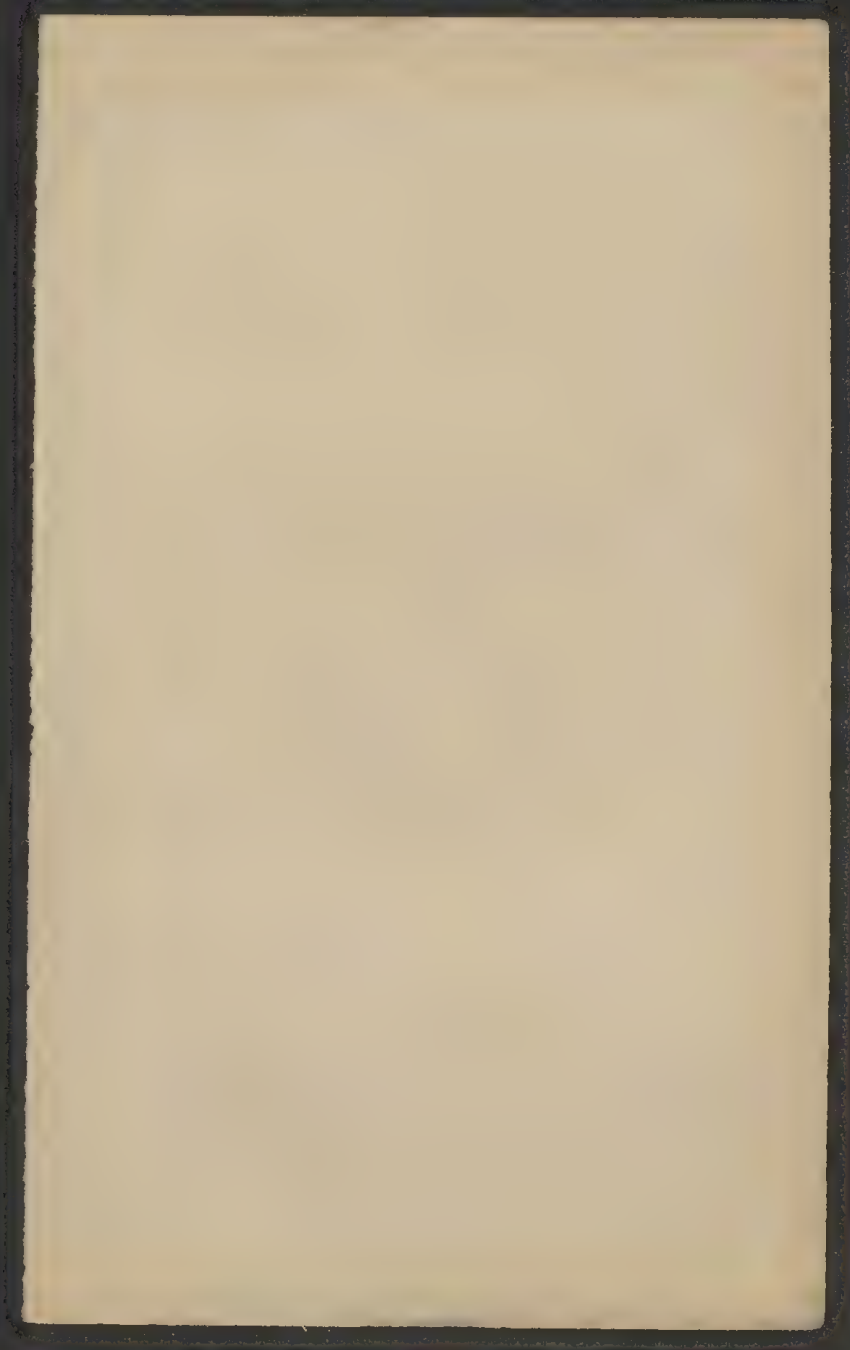
Fortepianek - a. m. kiemu maty fortepian.

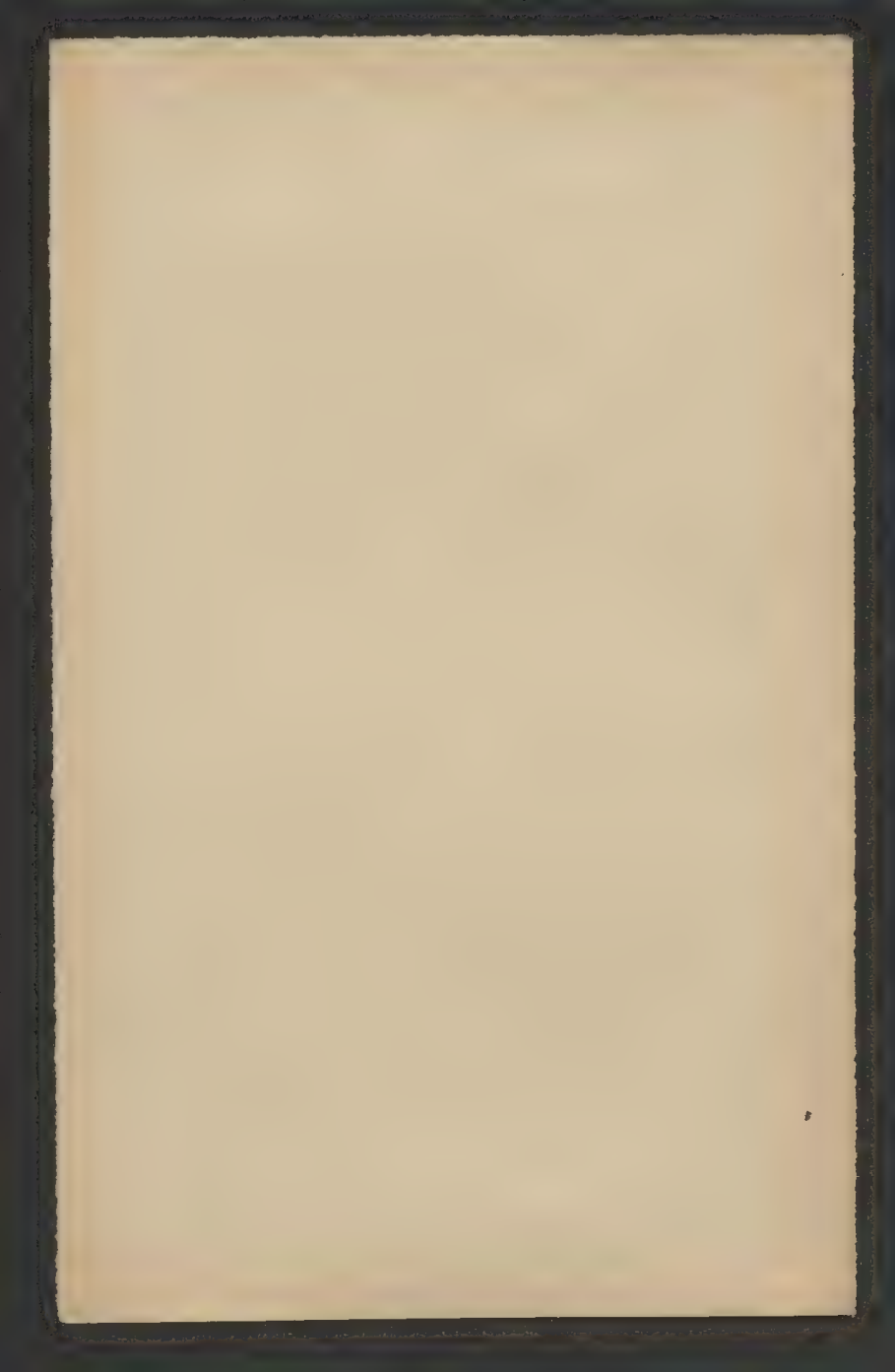
Fortunat-a. m. & inis megalie, fakly dla
ironii na chwacie swig tym dar. um inis
Fortunat." J. Kucharski Dis. lit. 5. 4.

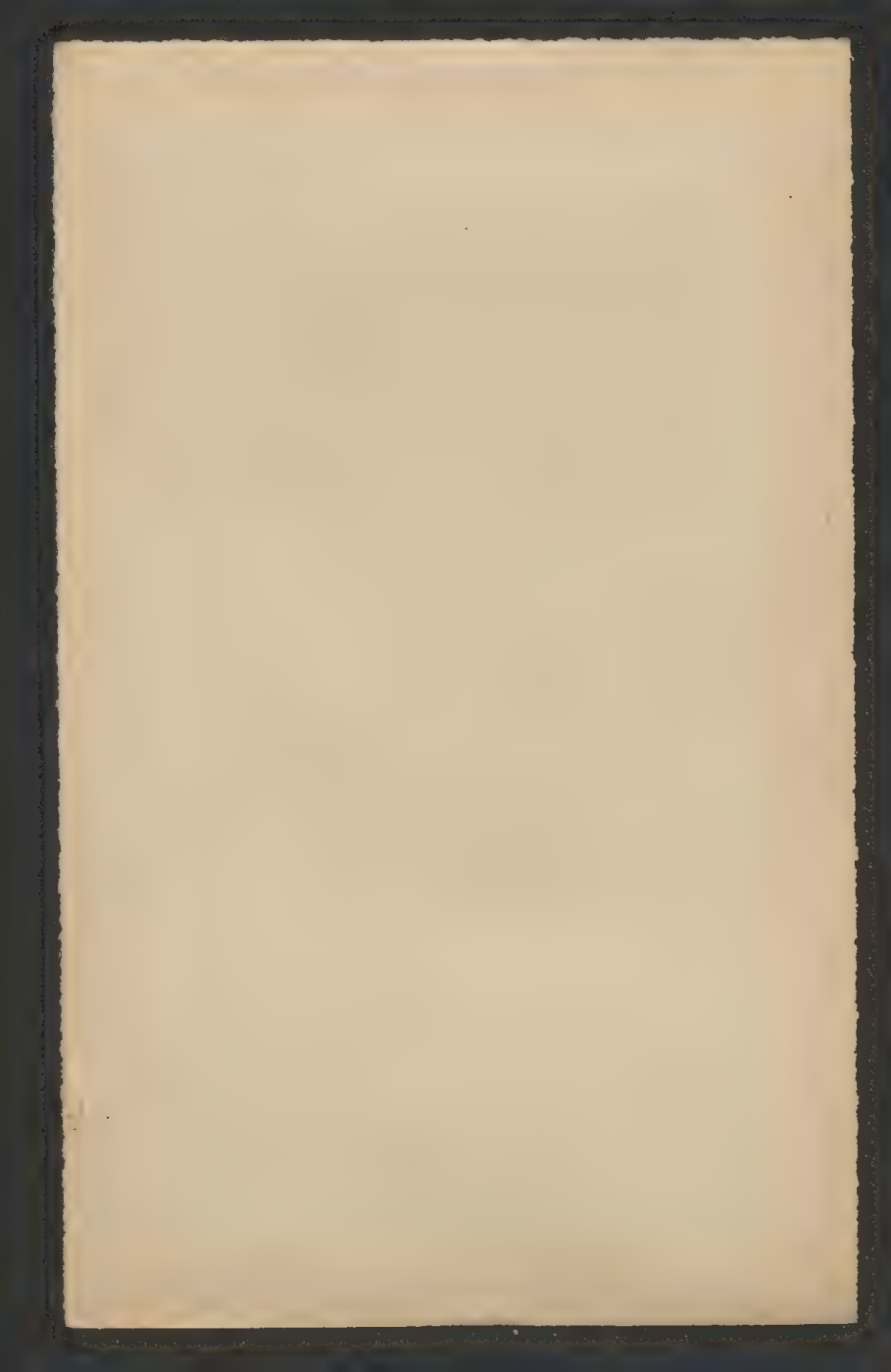
98
Foryp - sia. m. z fig., foryp' w głowie "zdrowy
rozum", kto ma dobrego forysia w gło-
wie i owszędują gozpodarstwo, ten ni-
czyjej laski nie potrzebuje." Fr. Skarb. Pan
Stav. 10

Fotel - u. m. le m. Fotelik u. m. franc. krzesło
wygodne z poręczami „ Król siadł na ławie
w fotelu i patrzył a słuchał ” J. Kras.
z Flak. woj. 2. 89 „ Do kota szota wygodne fo-
tele obite skórą w adamaszkim ” J. 16. 30.
„ Kilkanasie zgrabnych fotelików ” J. Wilk.
Fot. 1. 3.

1107
Fotografować - at - fuję st. or. udm. Od fotogra-
fować dlm. zdejmować & wzaga fotogra-
fje, Angielscy, niemieccy i francuzi nie
ni wszędzie już byli opisali i odfotografu-
wali każdy niemal dom, który kon-
guje na uwagę." K. Chłęd. 7 kw. 1888. 27.

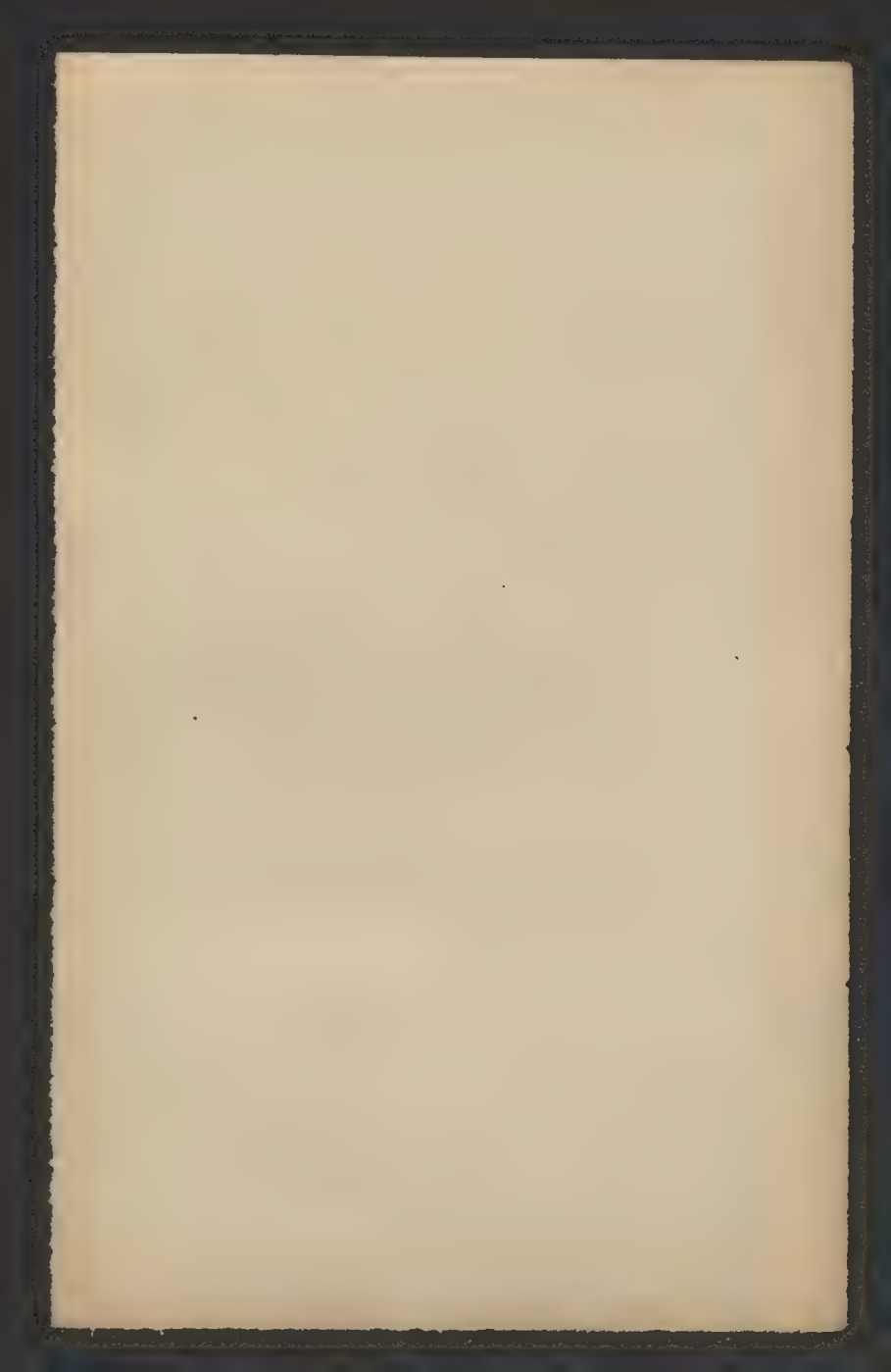

Fracha - y. i. chy um. prosp. z grub. praska, ba
gatela „ A co? xto piwo? Fracha samo
pariskie ich wino. ' " Zt. Kvarn. 72. 13.

Fragment u. m. ~~ta~~ i ty m. Tac. u my wch.
ustęp, wycinek z jawniejszego dzieła, tra-
ktatu, pisma

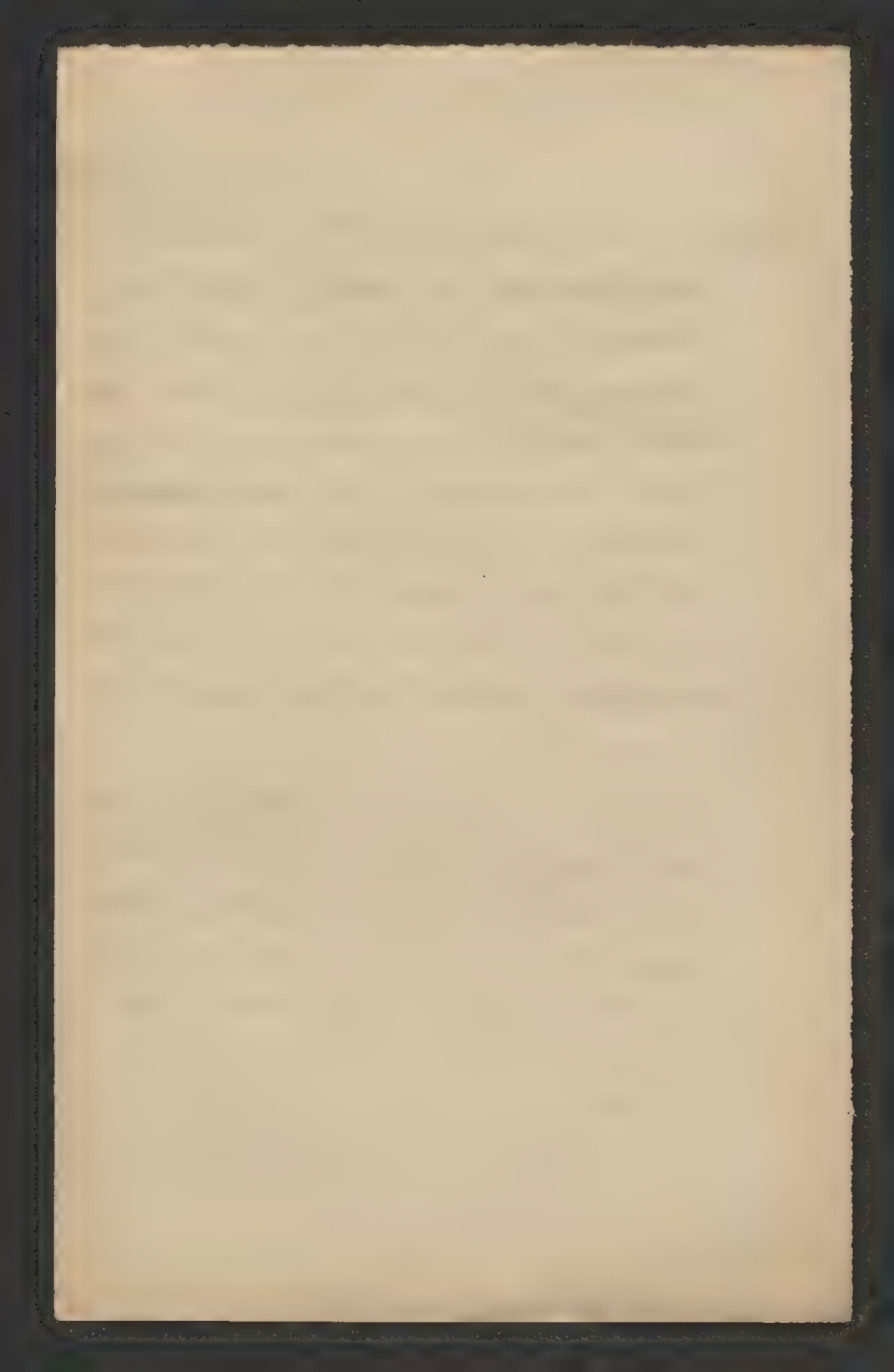
Fragmentaryczny - a - e - cznie przyr.
uzywany, z fragmentów utworu
„Opowiadanie o całej historii, ułożo-
nemu albo fragmentarycznie jednemu
w całości” już „Dziennik” „A. Kozł.”
4. 324. „W ten sposób powstają w jego pra-
cowach odrary, jakie inni artyści restaurowa-
ją zwykle w posmiertnej dopiero przyszłości
nieumyślnie. Fragmentaryczny, czyli
kłóczyli kłóczyli składano” „Zmi-
słownik” 23. 370.

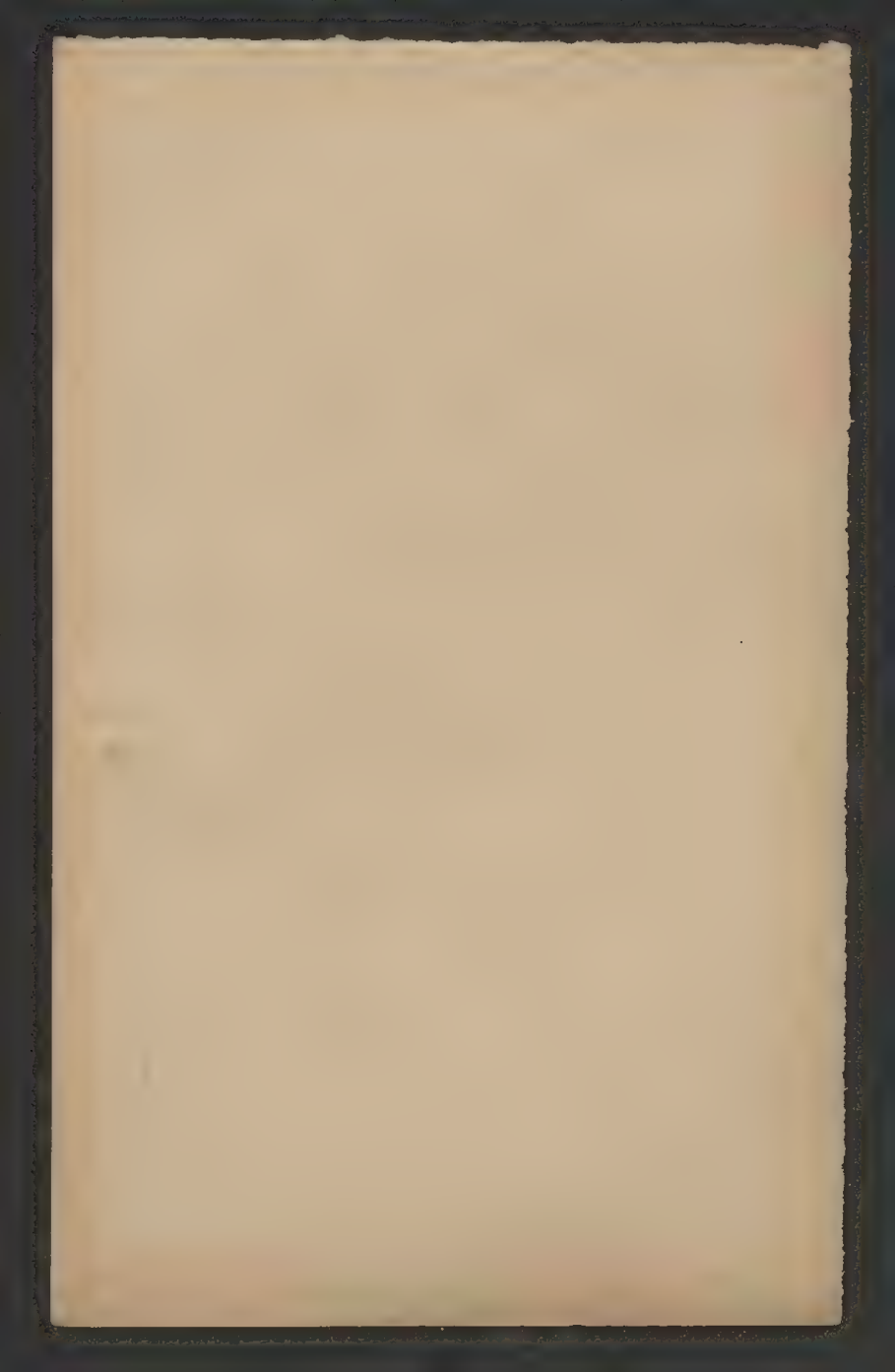
Frajera - a. m. ry. um. w jęz. łobuz. i trauterow,
nowijers, fryc, ten którego można ogwał,
otumanic, wnieść w niego wszystko „Na
tanie pogroźki, powankaj frajera” Mucha 1871
9. Dod. „Młodzień pierwowośnie nazywana fra-
jerami vel smykami, to jest takiemi, którzy nie
nauczyli się jeszcze żyć w świecie” Kł. Krajew.
Kotce 1872. 161. „Pierwianarac ci przy stryjarsku
odgrywali rolę pomocników, którym on w na-
grodz kasztę oddawał tego lub owego frajera
do nauki.” ib. (1)

Frajerka - i. z. ki. um. prow. Tatrzy (dawne: fry-
jerka) kochanka donywersa „Frajerka posespa-
nika (przespanika t.j. do przespania), ko-
chanka wolna” L. Dzwon. z podróży do Tatr Kł.
i Kw. 185 „Chodźcie na fraj, chodźcie w talo-
ty” ib.

1), z gło. Sovali „Frair” żach i t.p., Tancujcie se, tani-
uj, nadabuj frairie” J. Kypow. Piesni Sovali 39.
517.

Frakcja - ji i. kye um, Sparyu, stonnielwo zo
Dielajzeu karadu oboru do kerygo sz. iazy
winnigie ni odni' l'itko w kwerlach p'irze
nych. "Nie brakte urilowani ze strony
frakcji iib. winnych ariky opini' upowabi
pou chytne St. catego oboru portyponiego"
T. w. 88. 157. 1. "Uowa lca kucakate polistak
wian' mykosiwo libowulnych i'oi' j'idiote z
tego, gdy stroyuizis nie myli pogatki' i'
z uiniarlowanymis i' gdy karda frakcja
umieciata i' ze uowa ukuag' uan i' l'ko
ib. "Iata kushliwa x etatnosci' mupie' wy
uwa' uolno na opini' p'isti nie upowabi
to pouyisai' ualieu rozbiu oboru na i'otk
ye" ib.

Francuz-a. m. z. Wawa. trzymający restaurację
wykwintną na sposób francuski, „Poję-
chaj do francuza na kolację.” *J. A. Minia.*
Tyż. N. 1 87 z posp. kąt wiepra, wieprzaki,
wraz z inną prosis. z powodu bierzenia,
które przypomina francuskie: oui, oui.

Francusica-y. i. poutale i pogardl. francu-
ka, guwernantka francuska „Jakaś fran-
cusica z toczurn królewskiego szolarni-
cista mi go.” *J. A. Wawa. Wien. 1. 22.* „Młoda fran-
cusica stała, na kilka miesięcy poukła-
kana do lożka ja je zastępuje sama, ale mi-
brał czasu... Odstępuje ci lekko języczka fran-
cuskiego w dwóch wyższych klasach. (Keren?)
W. Kam. w dlu. nym. 160 „Ze wrotyńskiego widzę,
że francusica nie głupia” *Au. Wi. 5. 16*

Francusik-a. m. adw. maly, zgrabny francuz
Francusisko-a. n. ska um. zgrab. przychyl.
i z wdaniem, Francuz „York & Co. pamiętaim

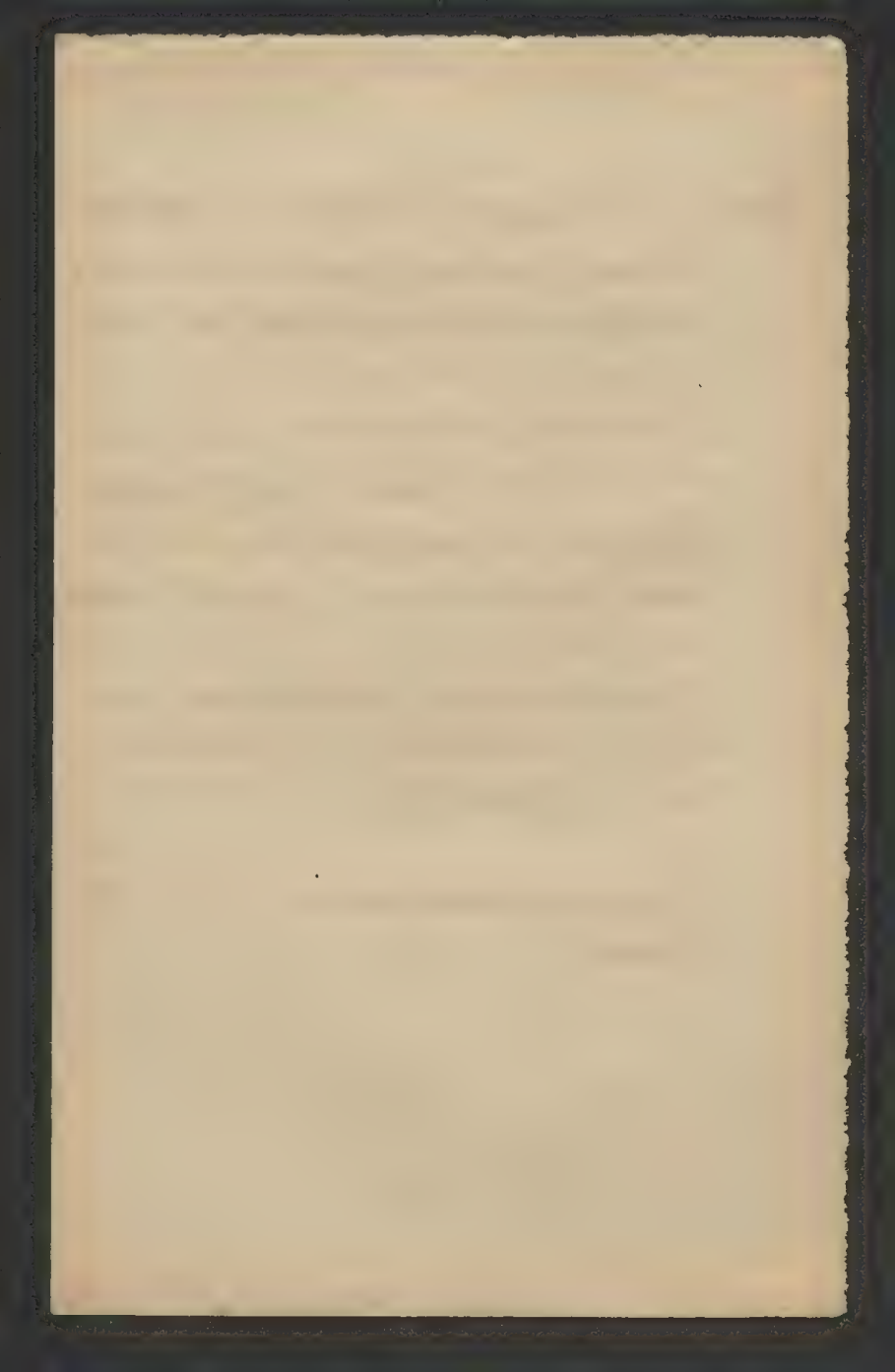
więc tam byli Francuziska: ten gva w koci;
ten w karty, ten dziewęsta ścisła, wiec be-
reć każdy francuz jak podpije becy." Ko
Mich. R. 298.

Frania-i, Franiulka-i, Franiusia-i i. xrb. imię
kobiecie Franiuska, „Proszę cię Franiu, miło!”
D. Prus To i owo 29 „Przyrzęgam tutaj na mo-
ją duszę, że cię Franiulkę kochać będę.”
S. Prus. Kasp. wiej. 24. Franka posp. gm., „Co
się to z Frankę stało?” S. nar. 1882. 285. 3.
Francis-i i. lud. rubara. zdroje. Francisza, „Po-
wiedz Francis coś ci?” Siedz. sąd. w Rzeszo-
wie. S. nar. ib.

„Nie chcę wierzyć, że Frania kocha mego
brata?” J. Dzięk. 5. 8. „Mały Franiulek pod-
nosi z kłębem, podaje ojcu” S. Prus. Kasp. wiej.

132

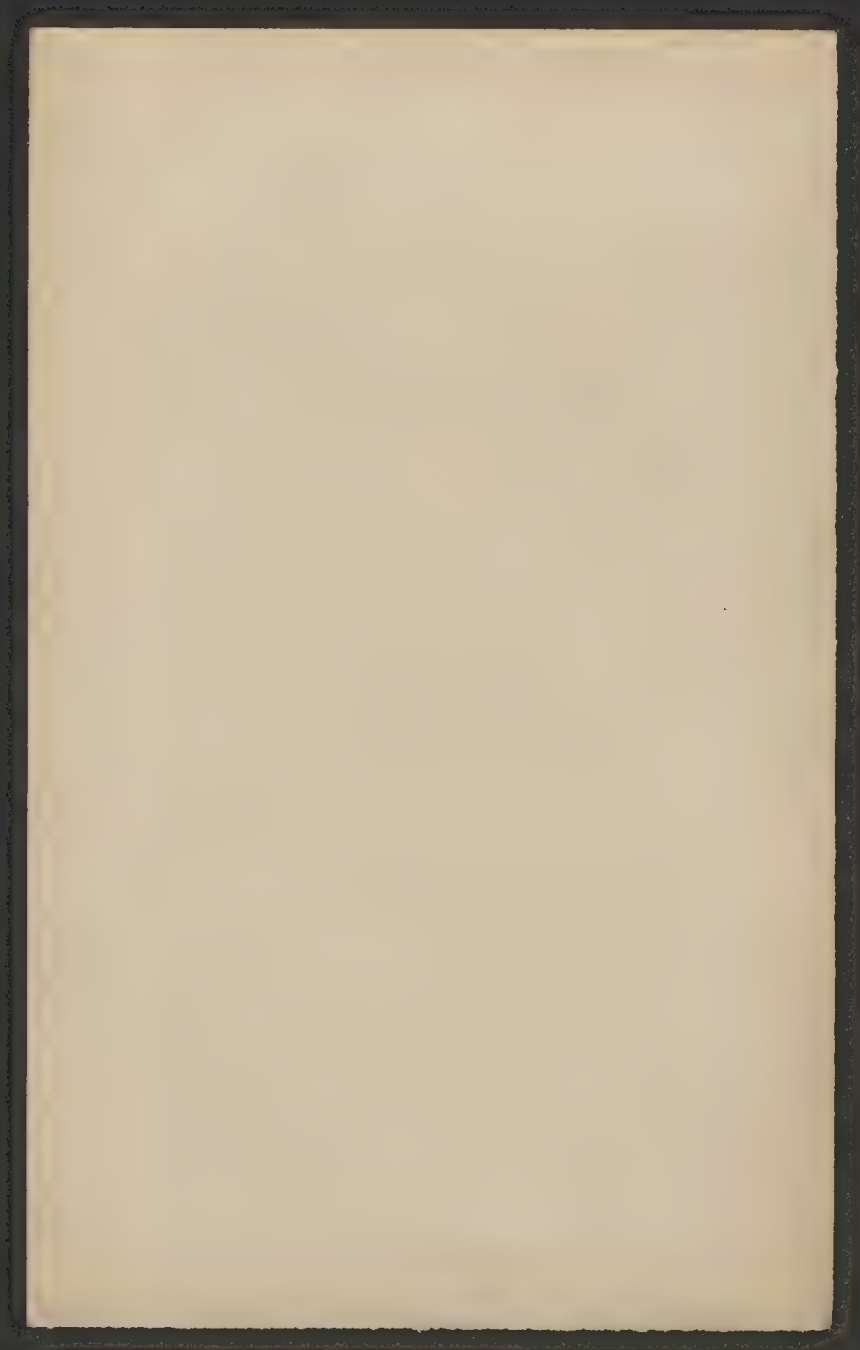
Franius-a. m. zdroje. imię mężczyzny Franciszek,
Franius.

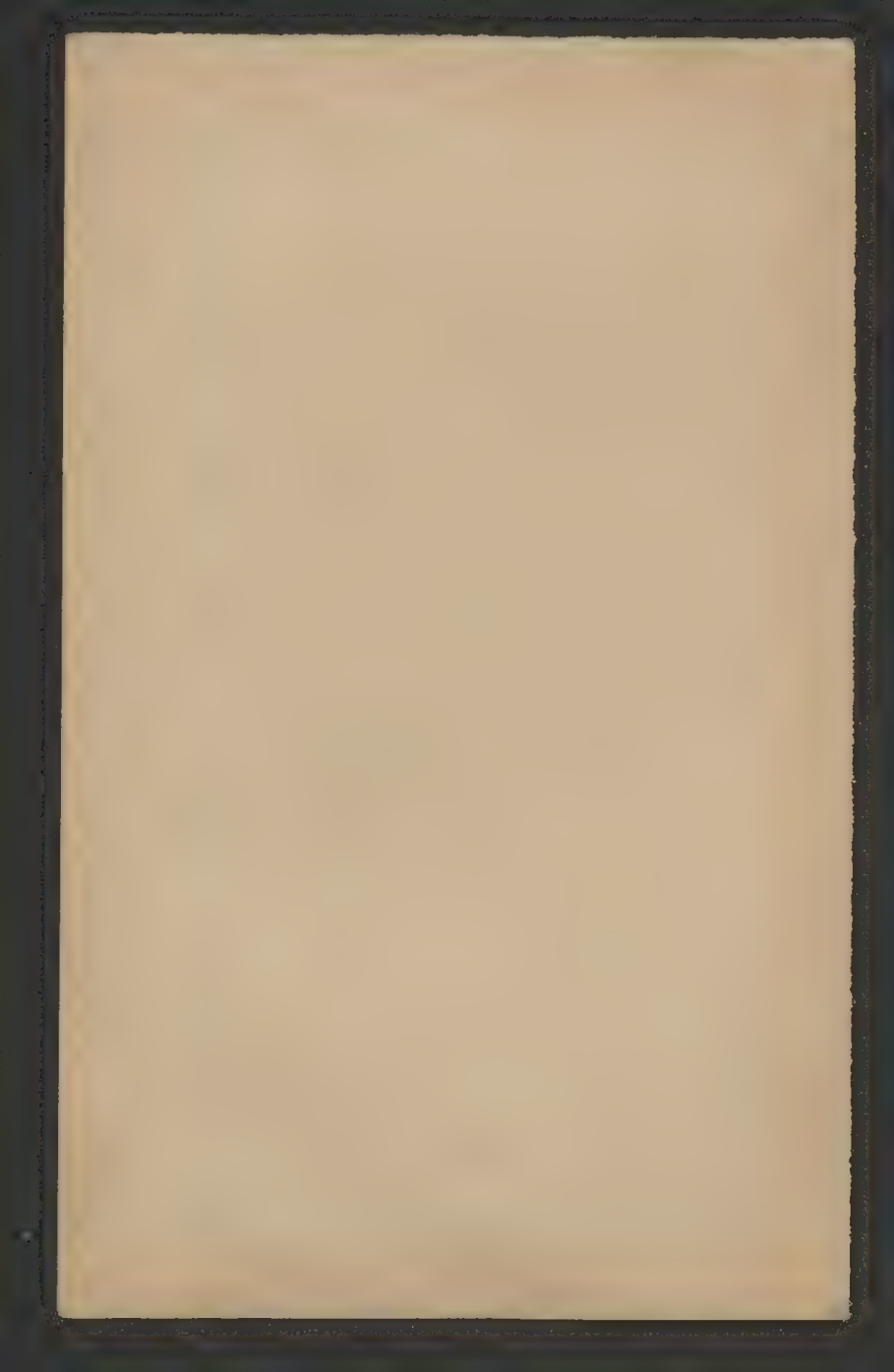
Frank-x. m. li. m. moneta francuska, bę-
żaka jednosię systemu monetarnego
we Francji & „Frank w rozumieniu Euro-
pejskiej międzynarodowej uległa wielo-
znaczn. z pers. i turc. frank, firank:
musulmanie tego wyrazu używają,
wypisnie w ogóle ludy Europy, a w os-
rodk. ien. Frankijka; podobno: frankij-
ski, jęz. frankijskie miasto t.j. dziel-
nica Franków w miastach Cesarstwa fran-
gijskiego kraj Franków z pers. i turckie
frangijskie, państwa europejskie „Europa”
A. Muchlin. Krótkość. 30.

Франова с. и др. з франс. и дерка, кадикии,
з инициал. и др. и др. и др. Зафра-
пова и др. „Wie jedne zafrowai mi
siat telegram z banyka i wiastujgy loko-
mienie, ie...” J. T. per Kłoty 13.330.

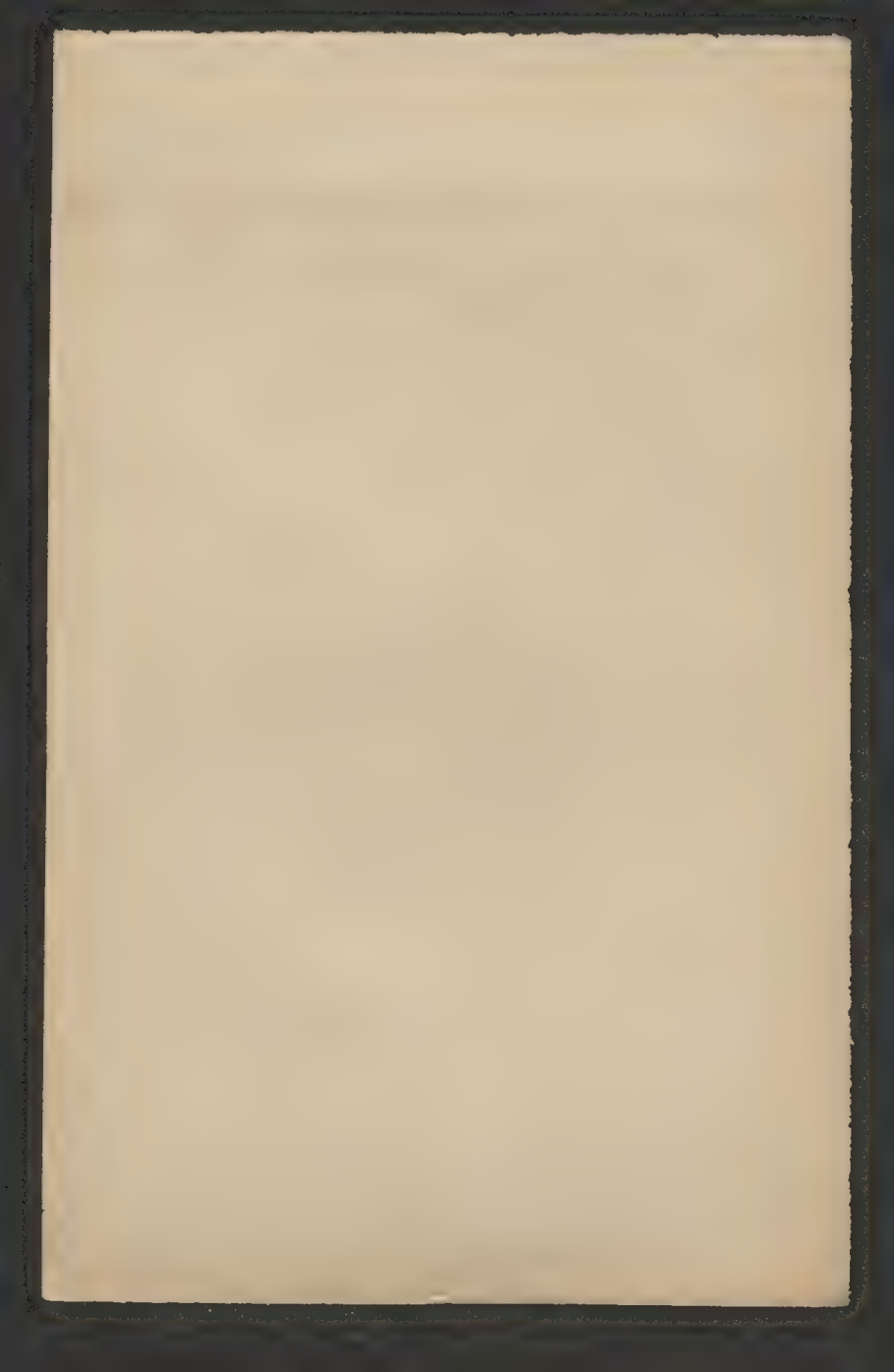
Харизму - а - . Нам, Харизму айткан, де
исовиенис "Харизму айткан" олоз, ~~матри~~
исовиенис "матри 89. 161. 3.

dobrze nie raz uśladam głowy, nad wysknu-
kaniem nieśladawego nymowanego frazesiku"
Tyg. Pl. 2. 5. 310.

"Panowie bracia! nie jestem jęz ozorem i
nie umiem z panizmi gładkich wysypywać
frazesów, ale co mi potrzeba to powiem krót-
ko i wyśłowięto "Z. Kark. 1. 211." "U dziwnie
go francuza frazes jest wyrostkiem, karku
je wyrostko. — Czym nie ma nie: przedwyrostkiem
zas' nie ma w wyunie tego, czego w słowach jest
za wiele: miedwa, odwagi, patojetykum mow-
gpi. historii prawdy" wiek 87. 191. 3. "Krol po-
winien dbać o to, aby słowo jego nie było
czymś frazesem, lecz że powinno być myślo-
wane" A Froch. Ost. lata widot. 74. "Ist. i. nowo-
o braterstwie obu tych narodów, nie mamy
do wyuczenia z pustym frazesem, lecz z pis-
kuciem odgrywanym iślokiego zbliznienia się."
Dziennik 23. 318.

907
Fredzio-a. m. kdrb. imię myślic Alfred „I kate
opisuję sobie imię i u Fredzia” M.
Dat. który 12. 215

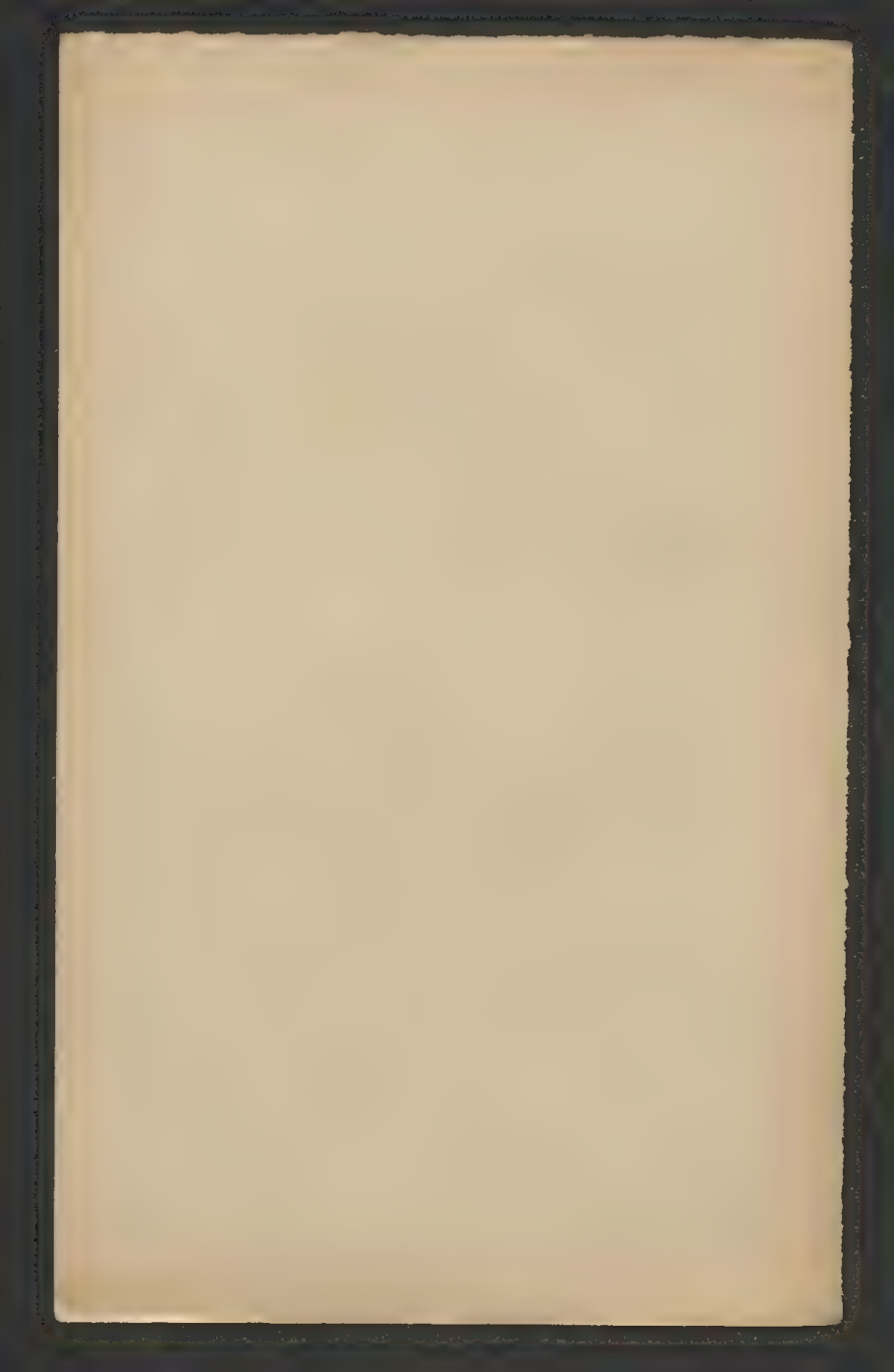

Frej prapst. z niem. bezpłatnie, gratis, dar-
mo „do dwu tygodniach. gdy w rezult-
cie te dwie swoje pięniężne mienie odda-
ł braci, karczyna skłodzki i fabryka stoj-
ła mu, próba frej. ja tu coś lepszego wy-
najde. "A. Wilk. Tyg. powi. 1880. 483.

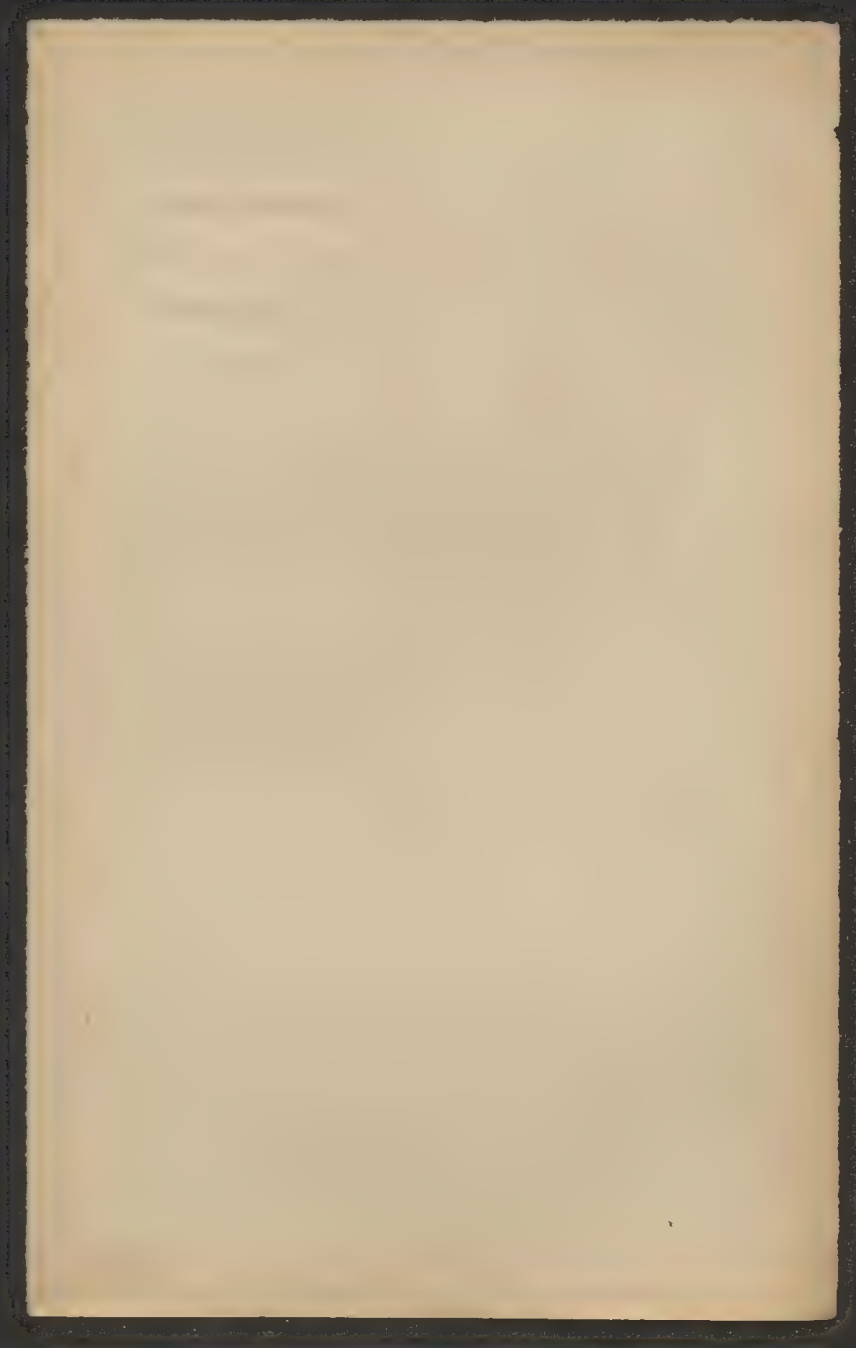
"Frejteatr" widowisko bezpłatne w tea-
trze.

Frejcio - i si. prop. widowisko lub ka-
bawa bezpłatna.

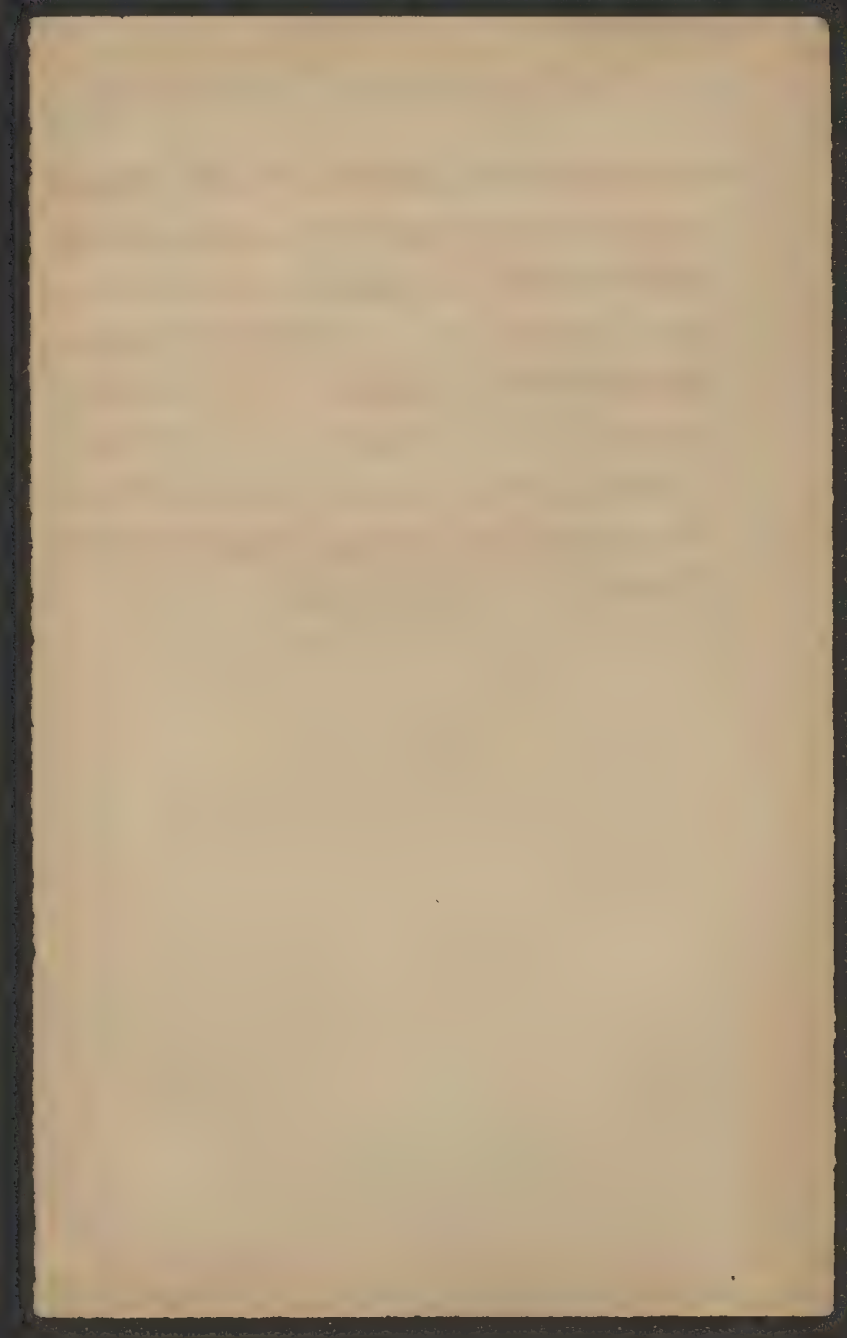
"Spakowatemu meczalki i czekać tylko
frei-karty od koleś, aby caryczynie na ka-
wid" Kur. Kwak. 88. 160. 1. Telj.

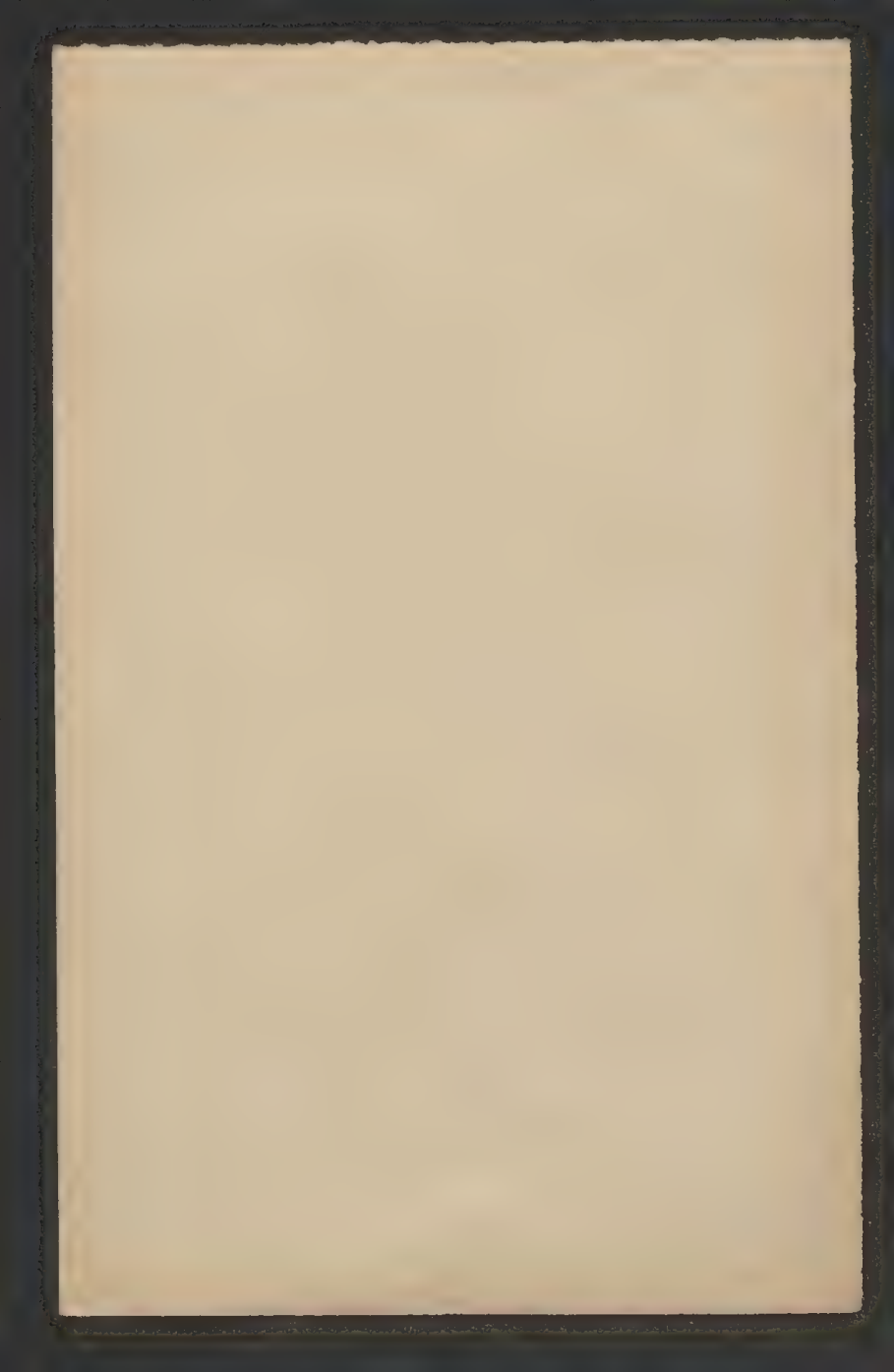
Frekwencja - j. i. k. i. l. z. gromadzenie się,
zebranie „Pociągła się żona frekwencji
wielką ludźmi kawał na pogrzeb przyby-
łego” J. Kras. 31. 39 „Na wschodach byś
nich jakieś, w przedpokojach kawiecznie
paletoty niezabije i stojące łaski nieważ-
wały nieczyły w tym domu frekwen-
cji.” D. wiek 1879. 7. „Choc i v-mnieko ty
to bardzo daleko dla wielkiej frekwencji
chłopów i szlachty, trudno się tu pomieszać
było mowa wygłoszenia” D. Tyg. powst. 1882 c. 5
§ unieważnienie j. i. s. „Frekwencja szkół lu-
dowych, jak wykazuje szczegółowo sprawozda-
nia Rady szkolnej krajowej znacznie się
podnosi” S. lw. 87. 189. 1.

Fręcietymany a-e tam. wsieckie, rajskie, karpac.
czywy, szatony, niepokornowany, szizga nie
głównie do objawów karpaci "Seatr budowanym
leżnie z gruntu aby... i wytrzymać fręci.
tyczne obłaski i odwrócić karpaci pr.
blowawosi" Djab 1882. 19. 3. "..." pocta,
z wielką 'Dobrotą' prusady odwrócił od
do rozprawy: gdy karpaci, wrażyty blaskami
fręcietymany "Dobrotę. 34. 14.

128
Freski . . . na ścianie malowanie na murze
alfresco . . . i w ościeżach i pod oparciem
jego tytułu wykreślają ślady dawnych
fresków "M. Gawal. Muraw 1886. 316. " Ka
plica ta w stylu włoskiego renesansu
wyrobiona jest freskami " J. Lwow 1887.
148. 3.

Frontowy - a - u frontu będogu, na front-
około, myśnięty, na froncie v. we fron-
cie stojący „Do czasu tego, pruthu” i incho-
wego będogu frontowo - sąrydłowy „D.
Dot. Prud będogu 117 t.j. do frontu na sąry-
do prądytany „Przy jednej z uliczek
doślednicy tej istnieją kamienicznia wpr-
ka bo z trzema kolejniami frontowemi
oknami” Et. Orzecz. Kuv. War. 1878. 255.

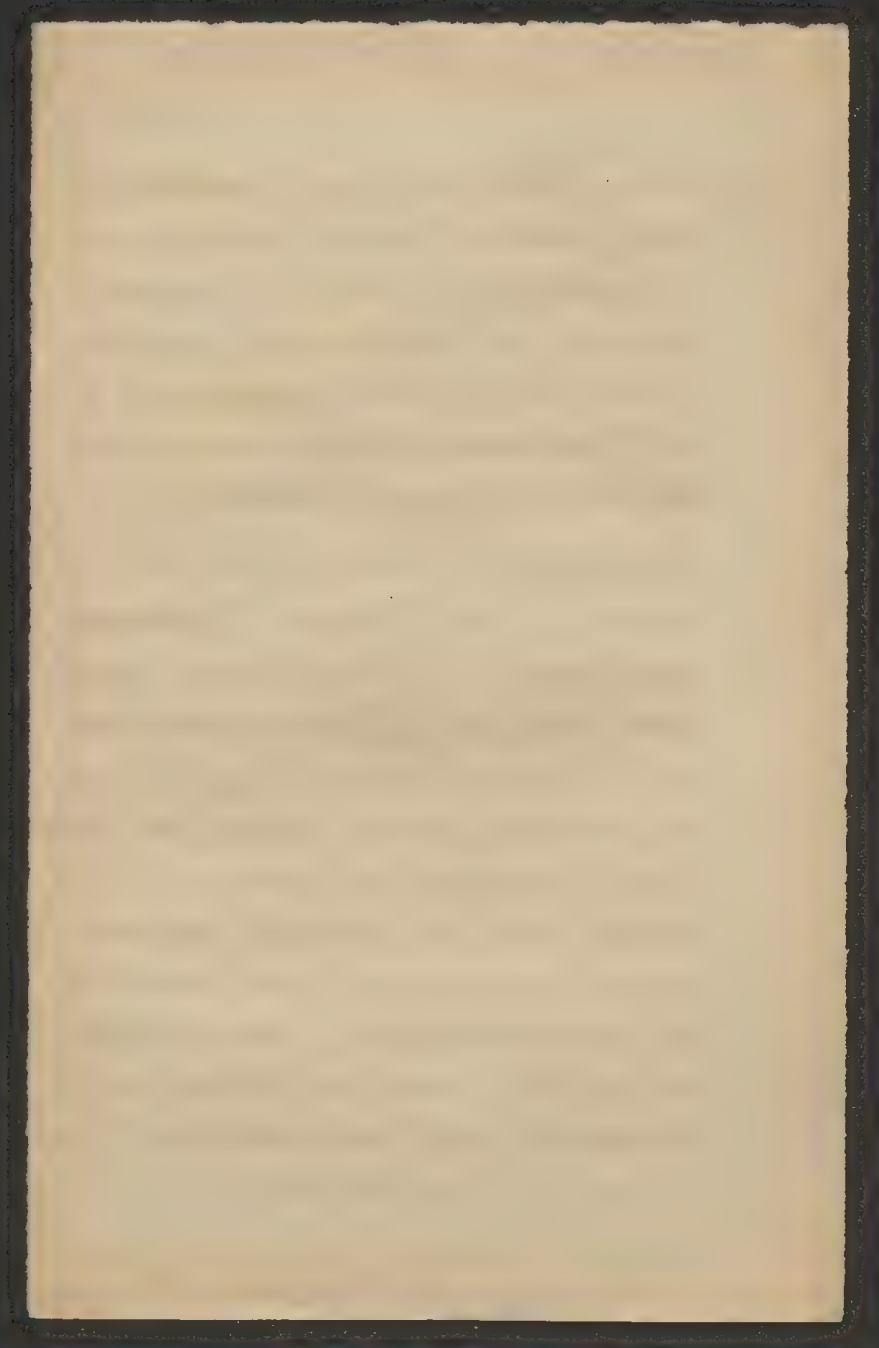
Frontowy - ego. na subst. kochiort we fron-
cie stawający Niefrontowy (okafon-
towy ego. nie stawający we froncie i incho-
„Prud kaidy, pruthu” wpruthu buty i in-
wyspienkie na dwzguach powierano, wpruthu
kamien... kaidy wpruthu nieśro dwu niefron-
towych „D. Dot. Prud będogu 118 „Łośieraby
nie śiaś sam wpruthu dwu niefronto-
wych sadza go na konia” ib.

Fontenik - u. m. di um wrb. fronton
maly, k. rokusianow, w srodzie br wybie front
to wego kapticy, wybie, a w jęz osi niok zwa
wicia osi niok frontoniansi w dwo
na "Al. Polj. Wp. p. gub. Aug. 222.

111

Fróter - a. m. z franc. ^{ruy. mu.} fróteru i gny posadki z
zart. z poutzsem: danser, tancerz i wycie-
raj gny posadki na balach i wieczorach tã-
cujących „Daje huwanc baliki, siózgajq
wójnej barwy fróterów” Kur. Świót. 1872. 1.
„Fróteru powracaj gny z tak huwanych wie-
czorów tãcujących.” ib 1871. 66. 2.

Fróterowac st. cz. ndkn. z fr. workować i wy-
glądac i posadki swocham „Zuwiwano
huwa, prapincano firanki, fróterowano po-
sadki” Ł. Kawak. 4. 296 z zart. z poutzsem. wycie-
raci posadki na balach tãcujących do upa-
dłego nb. z tym odzieniem, że nie z dobrej ochu-
ty sera z obowiązkem lub d/a pewnych widowów
„Sdyby na chwile przestał fróterowac,
karasby wystąpić do mnie z wynuowa-
ni: czemu nie tãcuje? a czemu się po-
wiesi przynad?” Wien. 1. 121. „Stojiny jak zwy-
kle kawaler graczy, wciq fróterował w tã-
cu posadki.” Kur. Świót. 1872. 1.

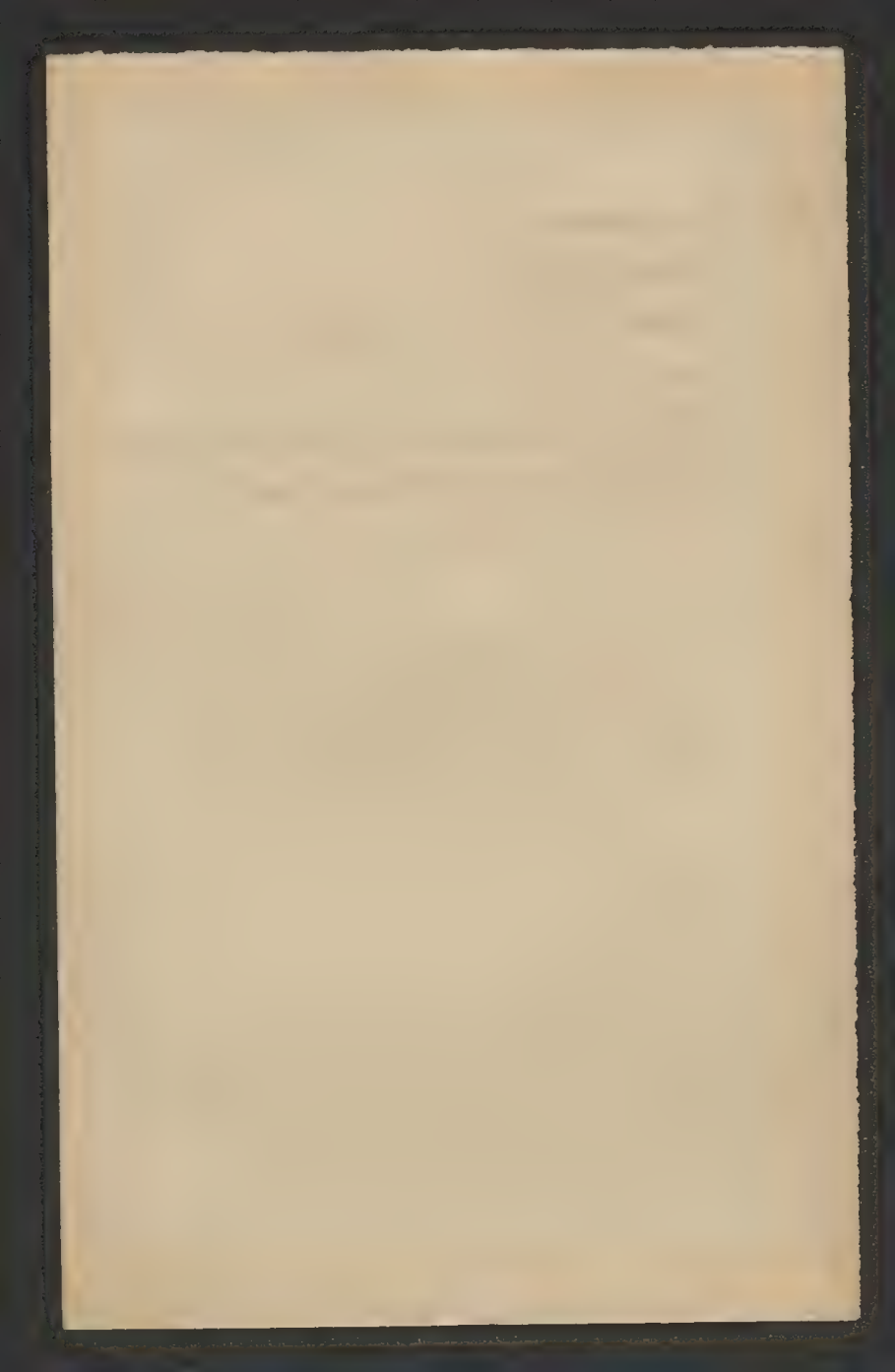

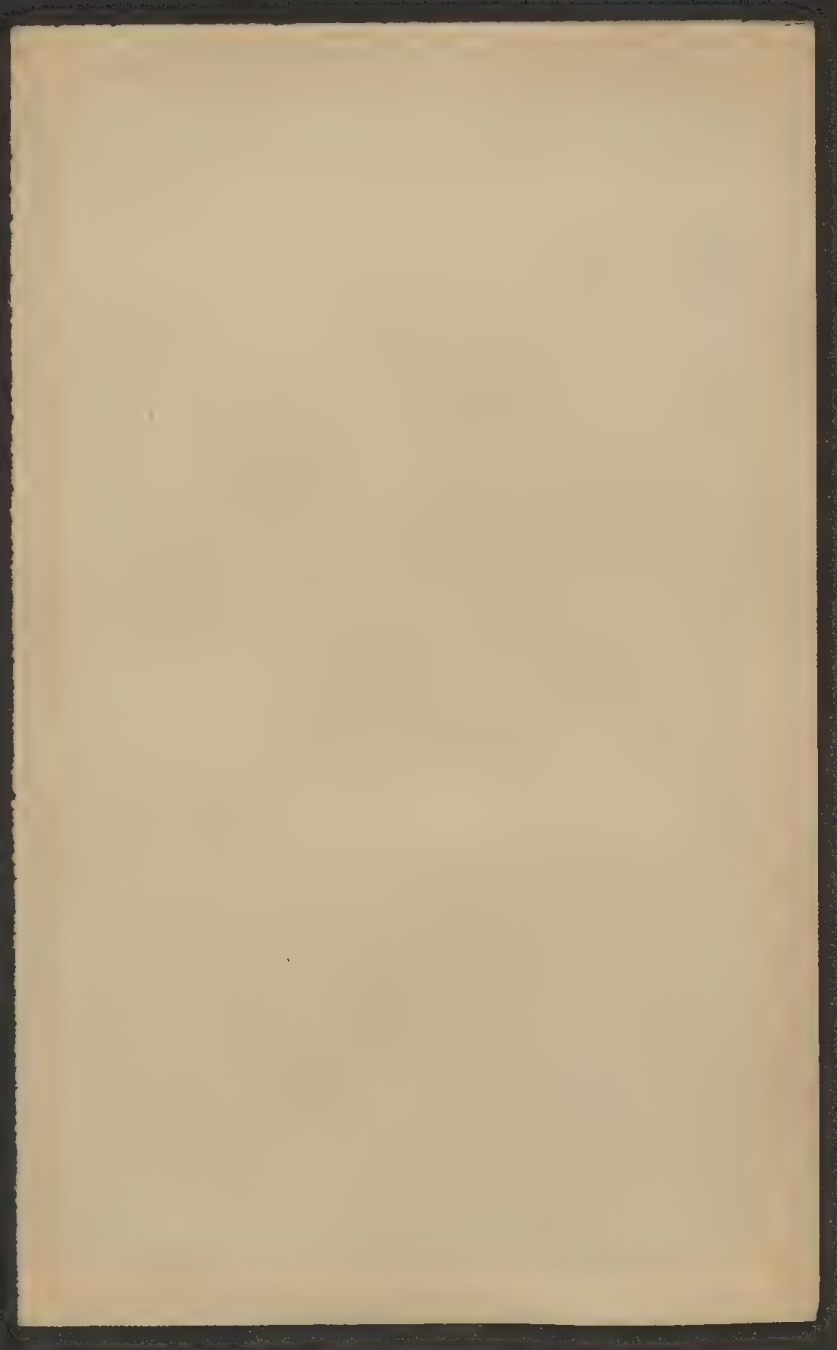
Fru fru! głos młodziutkiej trzepotańce skrzydeł i
fruwanie ptaków „ Strzepnie skrzydełkami
i fru! fru! jak moje gotybski na dach!” *ŻS*
Kuurs. 73. 196.

Fruwać *S. ch. n. ch. p. sp.* latać na skrzydłach,
mówiąc o ptakach Fruwać *dm.* „ Gotybski
frunęł z nied strzechy ciworaku i latał na
nieg w kółko” *S. ch. w. xim. wiew. 105* „ Ptaki
wyfatywały z kalinowych kraczków i fruwa
ły mu tuż prawie przy uszach” *ib. 125*

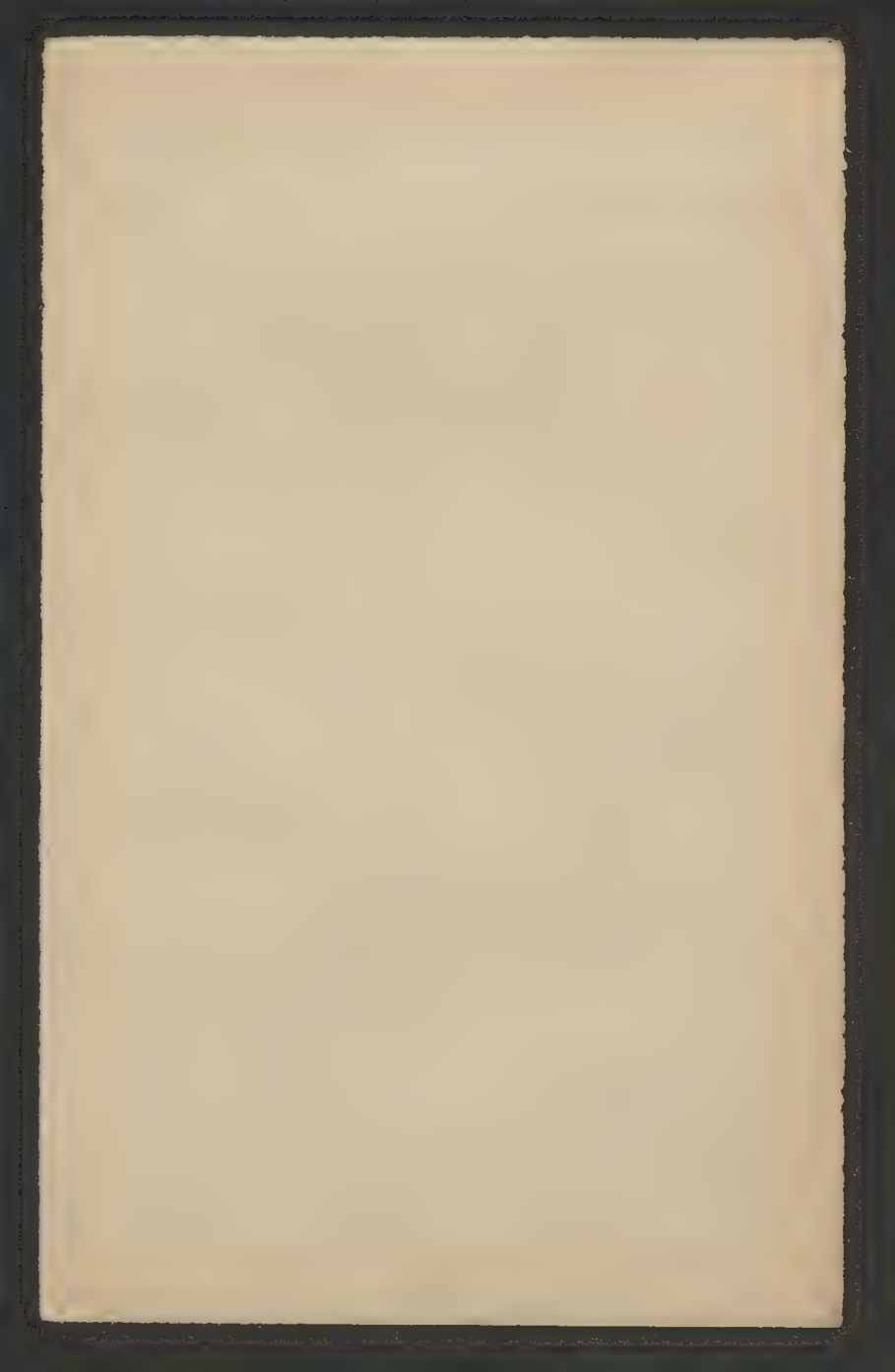
Wyfrunąć *dm.* „ Siostrka twa przed nim wy
frunęła z kraczkami i leciała” *ib. 118.*

Frućka *i. x. wyg.* wartolka „ *Idi gal jab.*
Frućka tu i tam” *F. wiew. woty rob. 162.*

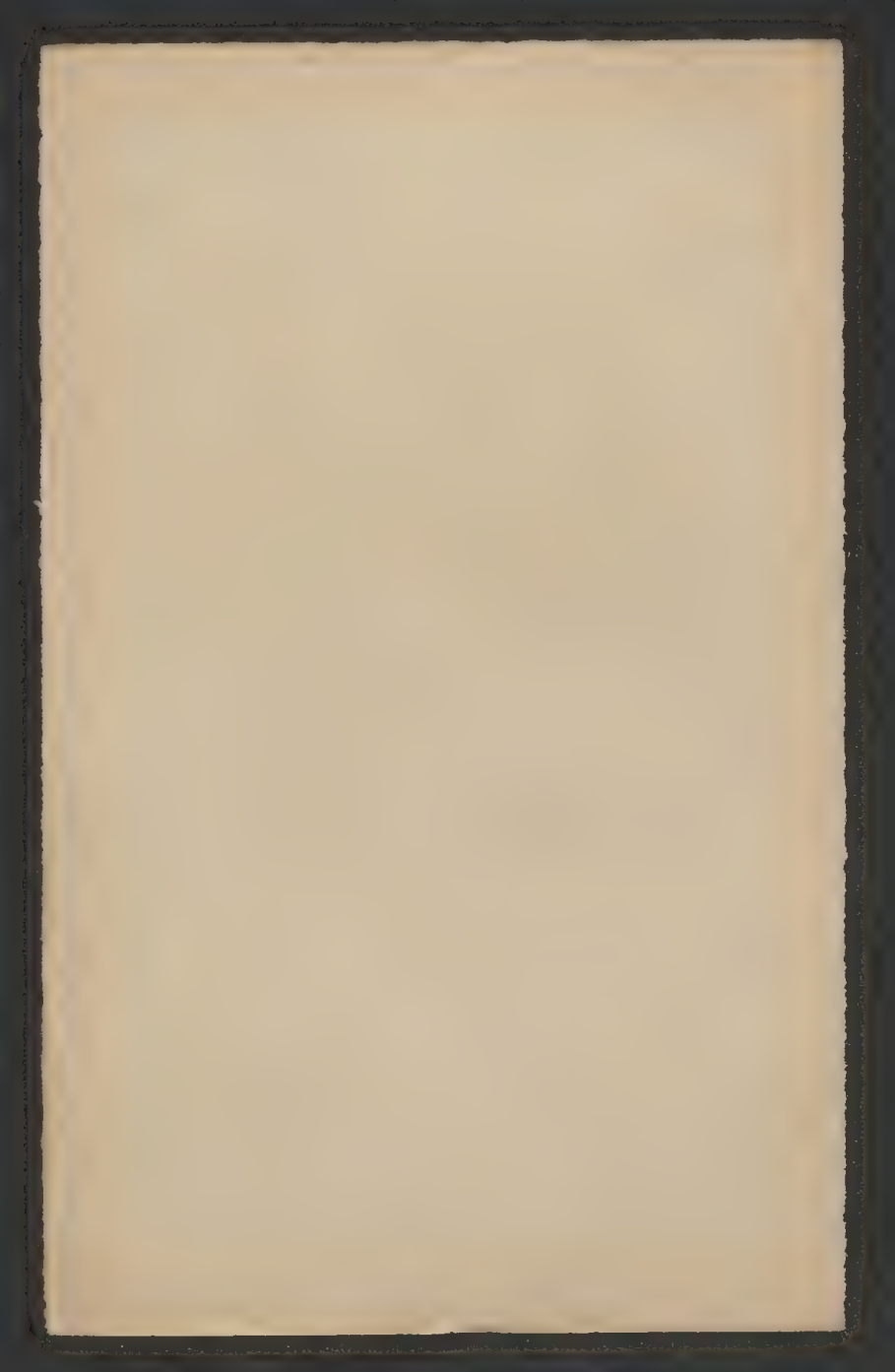

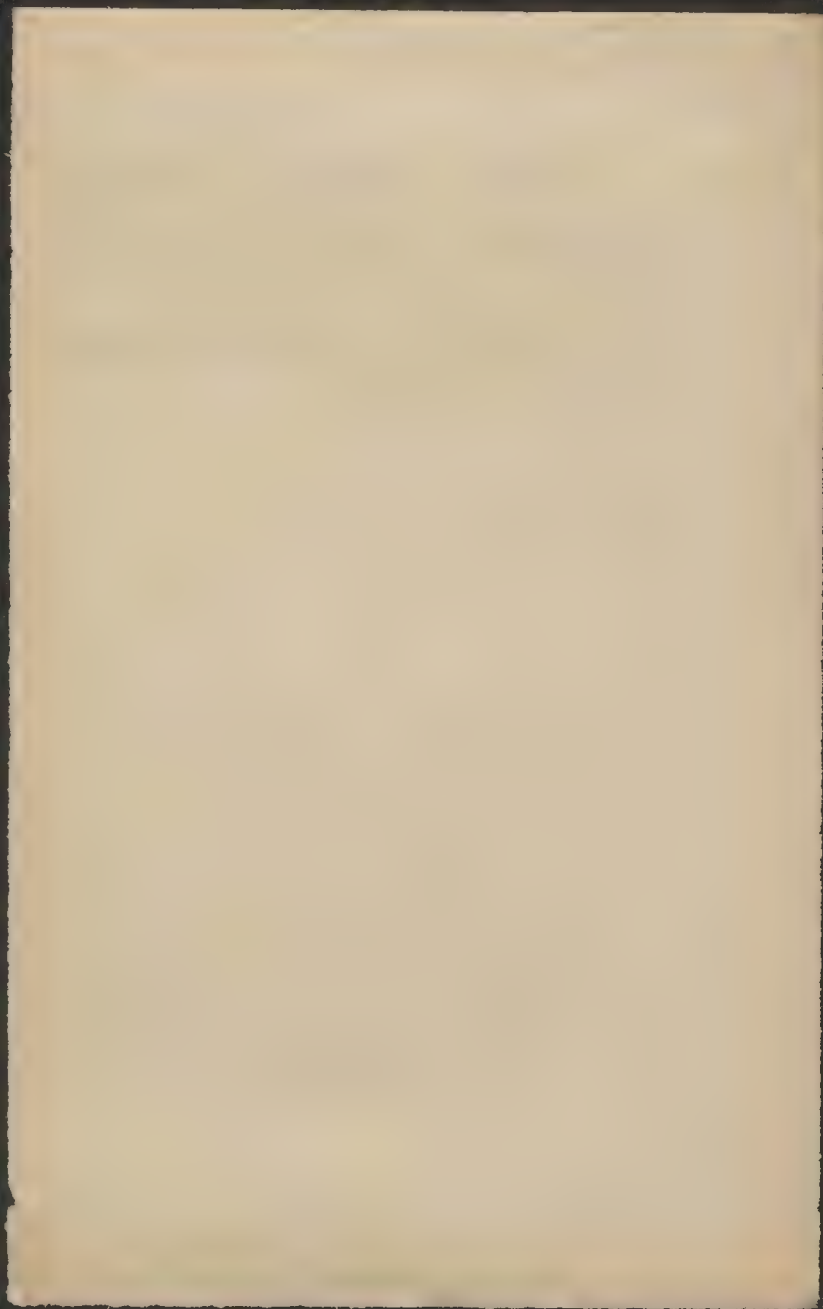
Furcia i. i. kdrb. imię kiejś Eufrozyna „Ach!
panno Furcio! kochana umie 'wajpanna?'
A. hr. Fr. 1. 217. „I Furcia ładna. i Furcia la-
dna... i Furcia ładna... najładniejsza... ta bę-
dnie moja. „ib. 218 „Adju Furciu” przyto-
wie ruzajge: przypadło! 'stato uż! 'ob. Adje

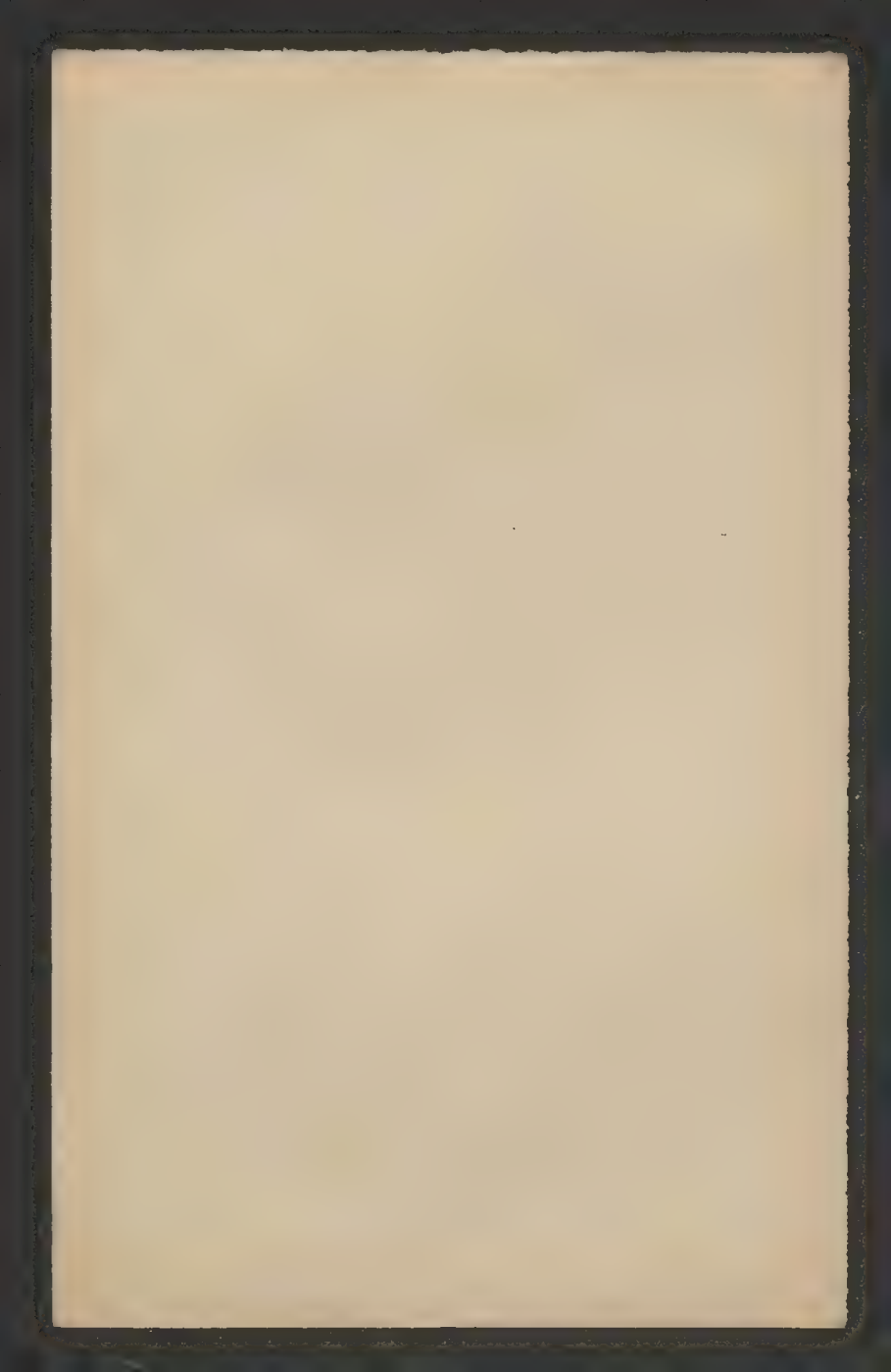
Frygijski a ie. od Frygi krainy w Azji mnej
wrej „Frygijska czerwonka” czerwona, foruny
podługowatej z krótkim kwiścowym włosem
na przewodzie, jak u kachowat uci staroży-
tym, jest od czasu piśmowej rewolu-
cji francuskiej, godłem wolności $\frac{1}{2}$, kbra-
tanie białej robotnika z mundurem i
czapki frygijskiej z kopy wojskowej. — Caes
1886. 182. 1.

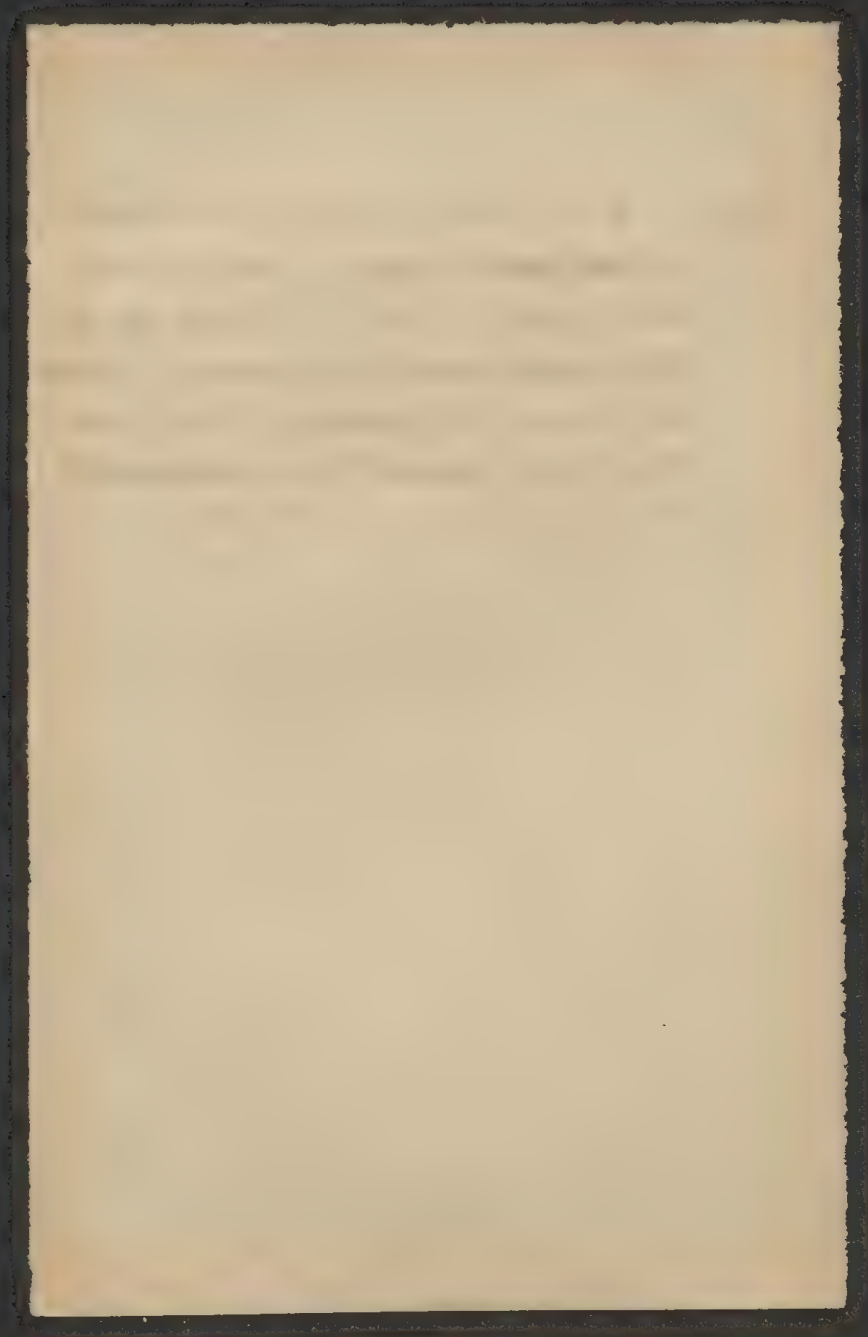
289
Fryka i. x. posp. wyranzi, myciżi, prawci
konn Frykz, xadai~~z~~ bobu, sprawić
Tawiz, wyranzi sarabaudz, xalai sa.
Dla „Schlebiati; by im póniżi myciżi
Frykz.” Skaut. 1880. 5.

117
Fryne - y. i. nawiąskto słynnej kobiety greckiej; choć w polsk. mowie, kobieta, która puszcza się na ucieczkę "Miłośnicy owych bacchanali, wtedy wino i fryny figurowały małżeństwie ich wpływ odwracający." *F. A. Nothe G. lwów. 1886. 278* "Chci prawnik. ta nie może emigracji, nie karierała wnik. nie niczego fryny rannictwa." 16.

Fuga. i. k. bek l. mn. 2. l. p. p. i. kant. uciechka,
„W rok jakos', kocio fuge, urzadzit' niebo-
dre, amartwila us briedachka" Kur. Sw. 1872. 63.
ztaj: „Fugas chrustas" kant. = w nogi." Czestnik.
Hej! Serwuy. Day gwintowke! niechaj strze-
tz machowke - przeko! (Rajent samyka obno) Ha
ha! fugas chrustas." A. hr. Fr. 5. 118.

148

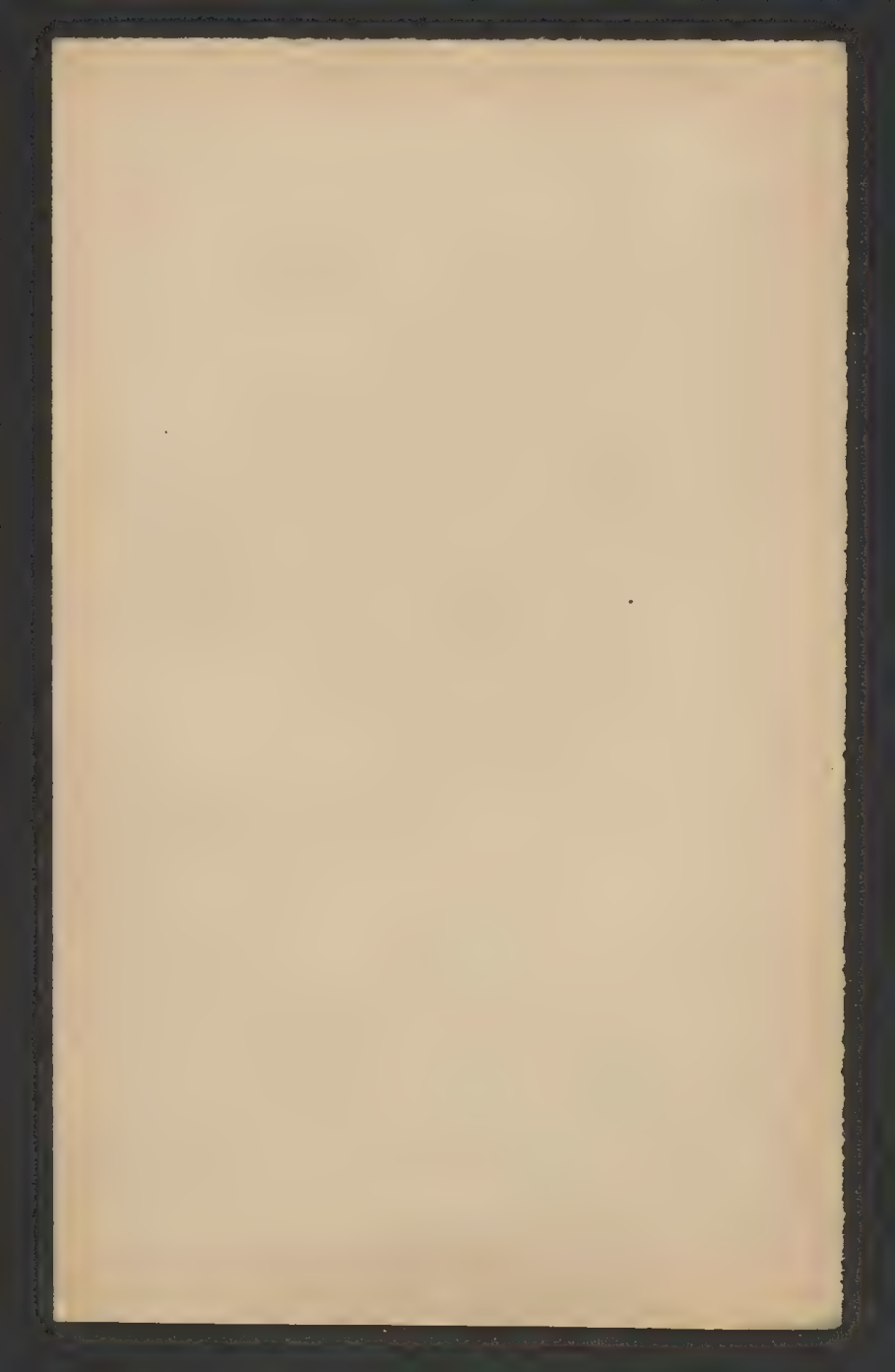
Fujara - y. m. ry m. posp. i art. niedolga, gamon,
jotop „Dziś pójci mi ~~trudno~~ trudno, gdy pa-
trzę się na nią, jak ućnić swych pamięć swa-
nożtem djablicz... i wysię sobie: fujara by-
teś!” Djabek 1879. 14. 3. „Fujara z Mosińsk przy-
słowie w Galiji.” Nawet w Tucanowie nie
spodniwalem się podobai z podobną logiką i
tylko bliskością Lwowa od Mosińsk i dotatem
wytknuwając sobie to ciekawe rozporządze-
nie. Wprawdopodobnie bowiem wieżna częś ra-
dy lwowskiej pochodzi z tej stymij przydo-
wiewieni „fujarami” miejscowości. Wrodzona
moralność, będąca niedolga zalecą wszelkich
„fujar” nie może obojętnie patrzeć na ludzi
wierowani po ulicach chodzących i chie-
lich odebraniem latarni przypuścić do po-
rządowego rywota” K. Part. Brzeż. liter. i art. 1882. 13. 3.
Fujarostwo - a. n. m. dotęstwo „Niedolga od
„fujarostwa” dobre serce cenna nad ulatwa-
niem inderem stłodniejom.” ib.
„Jesteś pan fujara, wynos się z niego domu.”
Jewer N. Ref. 89. 177. 1.

Fukac się st. raim. pow. na Ruri, zapamiętałe się
grucwa, siendzi, prubieni i uicaz w gruc-
wie, a o zwierzętach: wpadai w rai, brykai,
wabrykiwci się, gric się „Tak mówią w gruc-
wie gromit pięści i sapat uocno... ale rima
mybrykiewicz chwili tak się oderwał: - Si-
kara się w grucwie na matkę Halerpuż, na-
rywani ją czarownicą i Dóg nie wie co na
nią myśli, a pnie się.” Z. Kark. 5. 121.
„Dydo rymy i fuka się truda” w. Pol. 1. pach.
hetm. 7 „I gwałt i tartas, fuka wieprzy sta-
do” ib. 13 „Dla chrześcija nie minęły jęzwe
i kas rui. Łowami roztarzone i w ciemne
lasy zagrane samoty, fukają się jęzwe do
połowy lutego.” ib. 7. 246.

225
Fuma - y. i. my fun. um. u. Lind fun m. prosiuoi.
duma „ Elegancya wielka. fuma wielka wiek
sre nawet niz dochody " A w k. Dz. 11. 138.

„kulczyk... je fundus. D. Aus. Wina 7. 41
„Łądzali, aby im „zapfundować“ po królestwie
wojki” D. pol. 1887. 303. 2. (1)

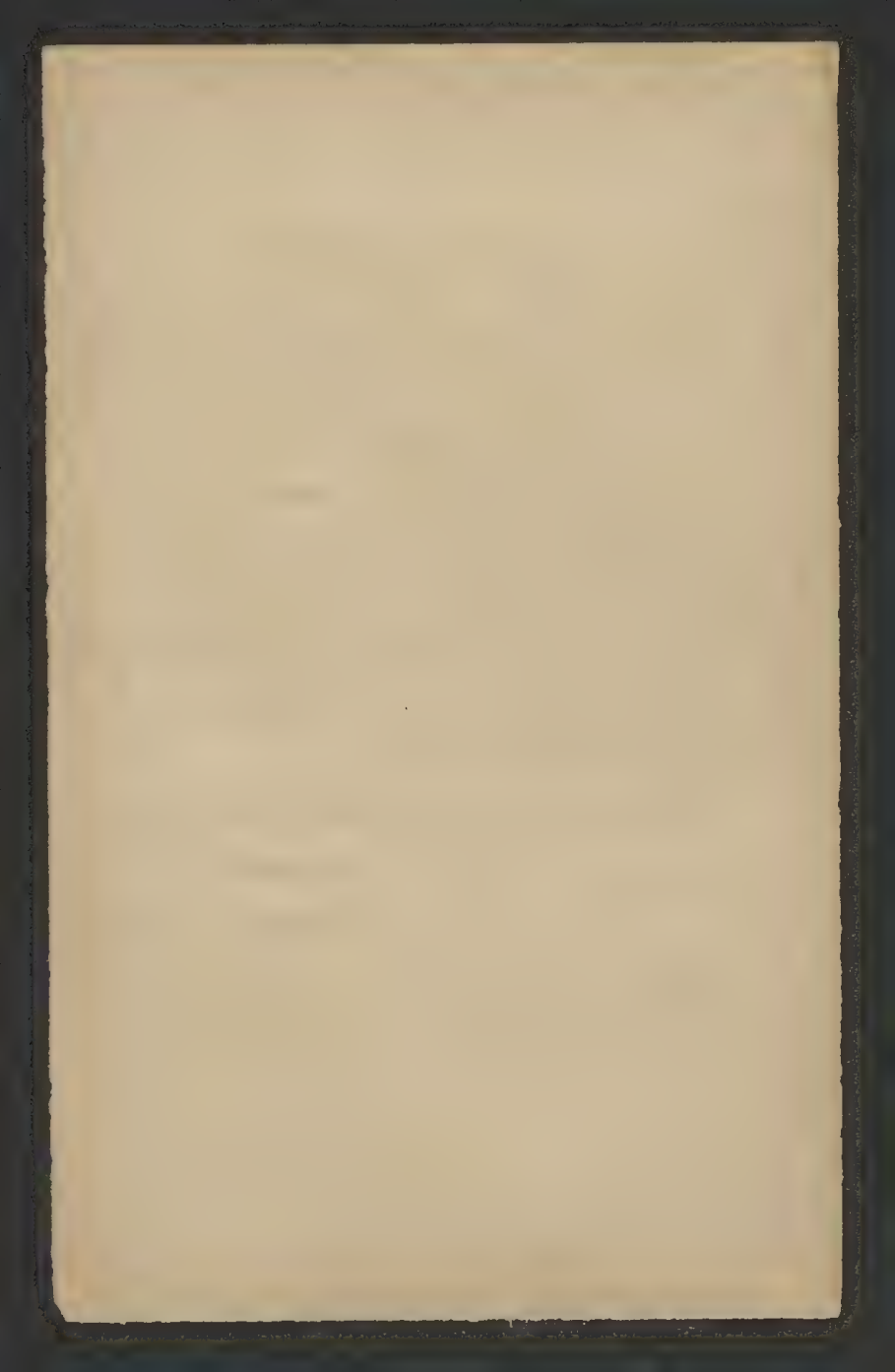
Funditus wyprawy. pravit. z fundametu
z gruntu, cathowicie „Druzgi ślad pusto xoi.
Chelupa jest lew xta. trzecia funditus spusto
xata” alt 1664 v. Ks. jabonyi. Kys. list. D. 1664
187 „alttyje jest na xrewo 1664 v. Ks. lew
podmas. Czerwino y Cesarskich funditus xpi
stomat” ib. Wyprawy w lew xrewo. po 1664 v.
wamy pravit w Włochu i Kij.

it. 1664 v. Ks. lew y Ks. lew na xrewo, Ks. lew
sie gromy xrewo xrewo xrewo funditus, pravit
włoch. 1664 v. Ks. lew y Ks. lew włoch. 1664 v.
Ks. lew. xrewo „do funditus, do xrewo” - do xrewo
do xrewo, z Ks. lew, z Ks. lew ob. pravit. pravit
1664 v. Ks. lew

„Gryzt, jej xrewo funditus trystawo, i
Ks. lew pravit pravit” it. D. Aus. Wina - 111

Fundusz u m — ^{zabawę użyciu} „braci kogo na fundusz” =
drużi, ząppie, zamydlic omy „Kieram bii
rie go na fundusz, jak to po waktmema mowię”
J. Kram. J. 1. 120 „Wzięta go sobie na fundusz
i postanowiła przynajmniej nim się ubawić.”
D. 73. 60. „Danie te biera mnie wywisić
na fundusz” Róż. Dom. 1882. 29. 2 „Gdyby na
to nie był potrzeb w tym celu omyśla to, dale
róg. musiałbym chyba myśleć, że to ujęcie się
może być dla mnie — jak to powiadają — na fun
dusz” Wł. Zag. Sam. st. par. 3.

Fundusik u m zdob. fundusz, maly fundusz
majądek. „Oczekując, na fundusik znowa
my i pewny” S. Kun. Tyg. II. 2. 1. 14 „Dyle my
skapie to chybilej wykuwanie od brata szałach
cica ostalui fundusik” J. Dniwak. S. 11.

[illegible]

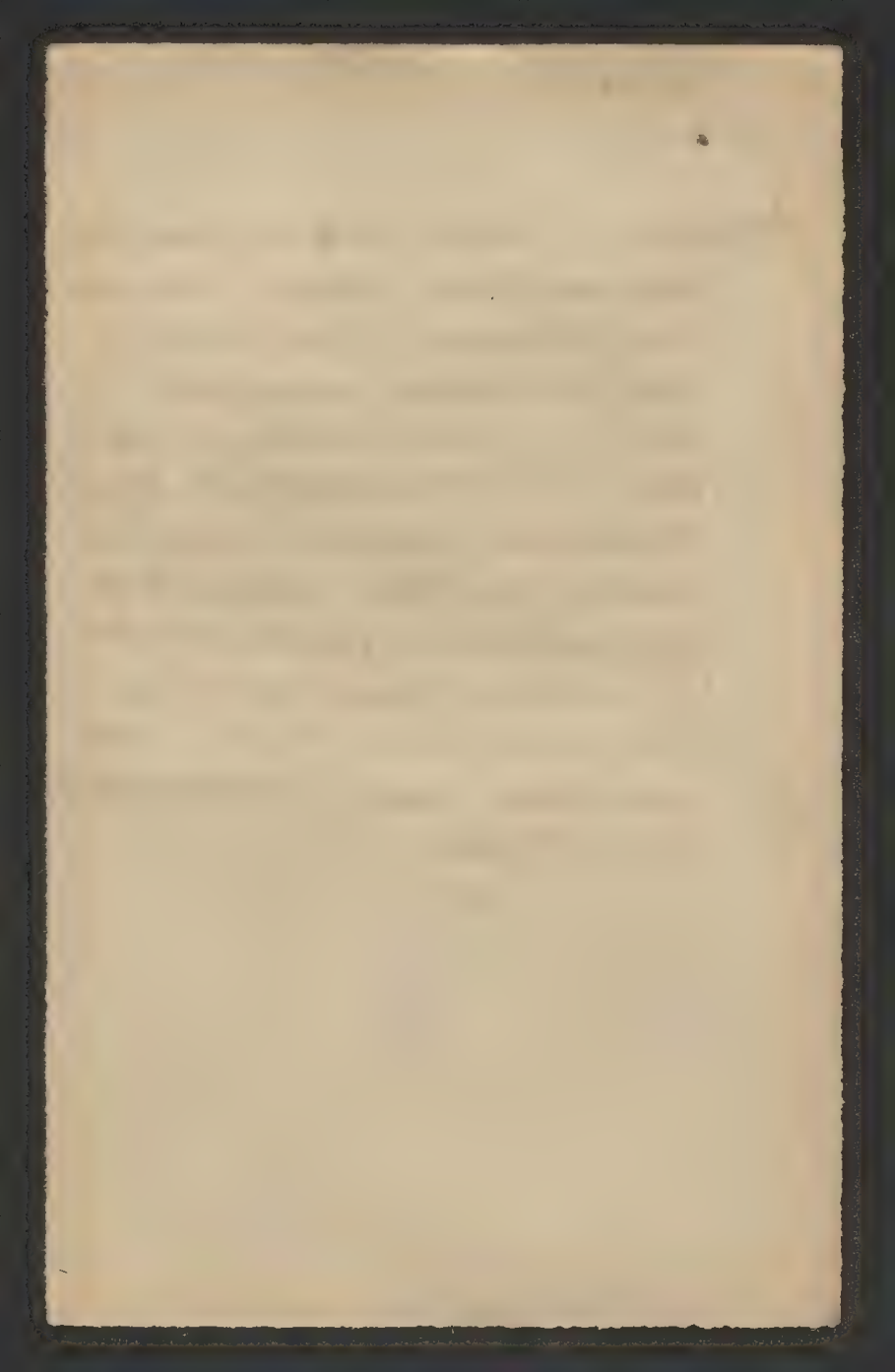
„Otworzy, który już po raz drugi funkcjonował „
charakterze poſta” ib. 282.

„Do składu niektórych starych ogniw i
funkcyjnych w kraju naszym, mogą na
teraz być poſta” ib. 87. 184. 3

„Obie strony webrały się na porzeczanie „
którem, że wybornie poſta” ib. 87. 184. 3
samiych poſta” ib. 87. 184. 3
linij serji, uchwalono...” G. 48. 149. 3.

Furciarka-i. Furarka-i. i-ki um. cnapka woj-

skowa bez daraka „Ubrany w zieloną ka-
marę z furciarką wojkową w rękę” Jł.
Kras. 76. 14. Ułupnik czerwonej furciarki
okochionej kwiatami, z fantazją nasunął na
proste ucho „M. Dal. Wik 1878. 284 „Siegnał
niezdale ręką do furciarki i bęknął: po-
chwalcmy” ib. „Główna wojkowoci strój
tego kawierata uż w furciarce fantasty-
nie na bakiem od lewego ucha włókowej.”
O. J. Ryb. Russ. i pow. 5. 2. „Kapitan w ziele-
nym mundurze i furciarce ze złotym galonem”
Poz. Tyg. 1874. 260. „Furciarka z sukna czar-
nego z darakiem lakierowanym” A. Poty. kż
po zeb. Aug 205

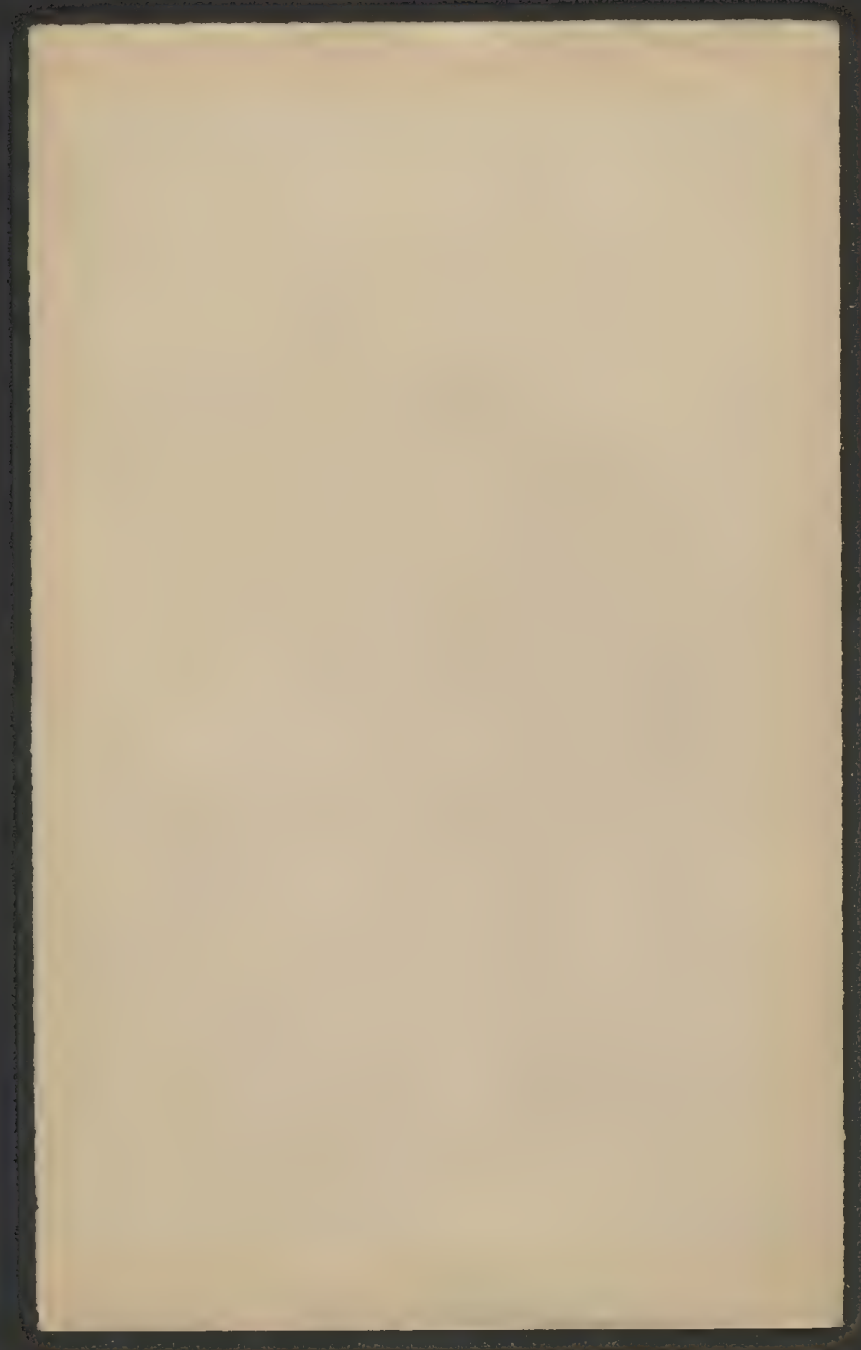

Furczec słow. contin. Furkać frequ. Furknąć im.

wydawca' szelest, podobny do głosu fur, fur,
słuch up. słyszy się ptarich, kół wrotka, po-
ruszany' przez wiatr chorgięwki'; t.p. „Dziś
ki niewodniki nad nieba urosły nie fur-
czecami kół wrotkami” J. Dziwak. 1. 18 „Fur-
czecia urosły ciż ani dółcy nie urosła było
i radawato uż, że chętna od kłosa ps-
knie” J. J. J. 1. 16¹⁾ „Larusz urosł w fur-
kaję na dachu blaszany chorgięwki”
J. Dziwak. 8. 5. „Luzgane ptarstwo słumie
furknęło do góry.” H. Mick. 3. 124 „Milo jest
użyłoci' sobie z kłotki, strępnęci skrzydła-
mi i furknęci w świat szeroki” B. Dół.
Hłub. 2 „Furknęła kłotamarka ginie w
ugły obłokach” H. Mick. 3. 160²⁾ z fig. o
człuw. Furga, Furkać, wstrząsany być
„Omyletem uż na paron Erannie.. to uż ufor-
unje... już nie tak furga.' i sens ma.” J. J.
Krank. 46. 11.

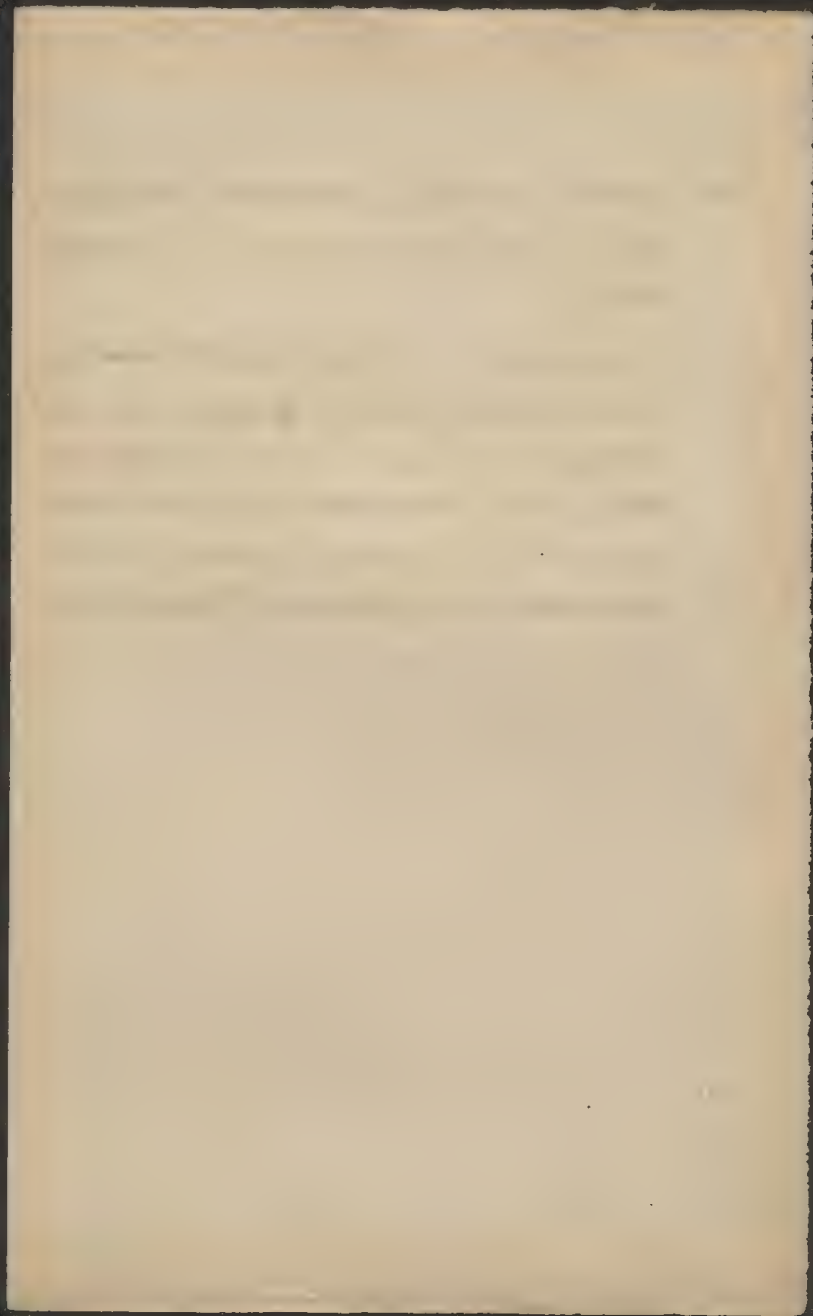
(.) "Трава greyz, tsebny' nuchq, baguet blyu-
vay. lance furcas, "Spin. polski 3. 271.

Furdyga - i. i. praw. lwow. „ Policz w sadzie
go na ten brak porównania dla
obcej wlasnosci do arestatu policyjnego
zwanego „furdyga” a ztamtąd odstawio
no go do Sadu.” Dk. pol. 1886. 53. 2. „ W
cy katusow i ztamtąd znowu do arestatu
Cherpiem i do furdygi.” 1 1/2. 1. 1. 1. 1.
9

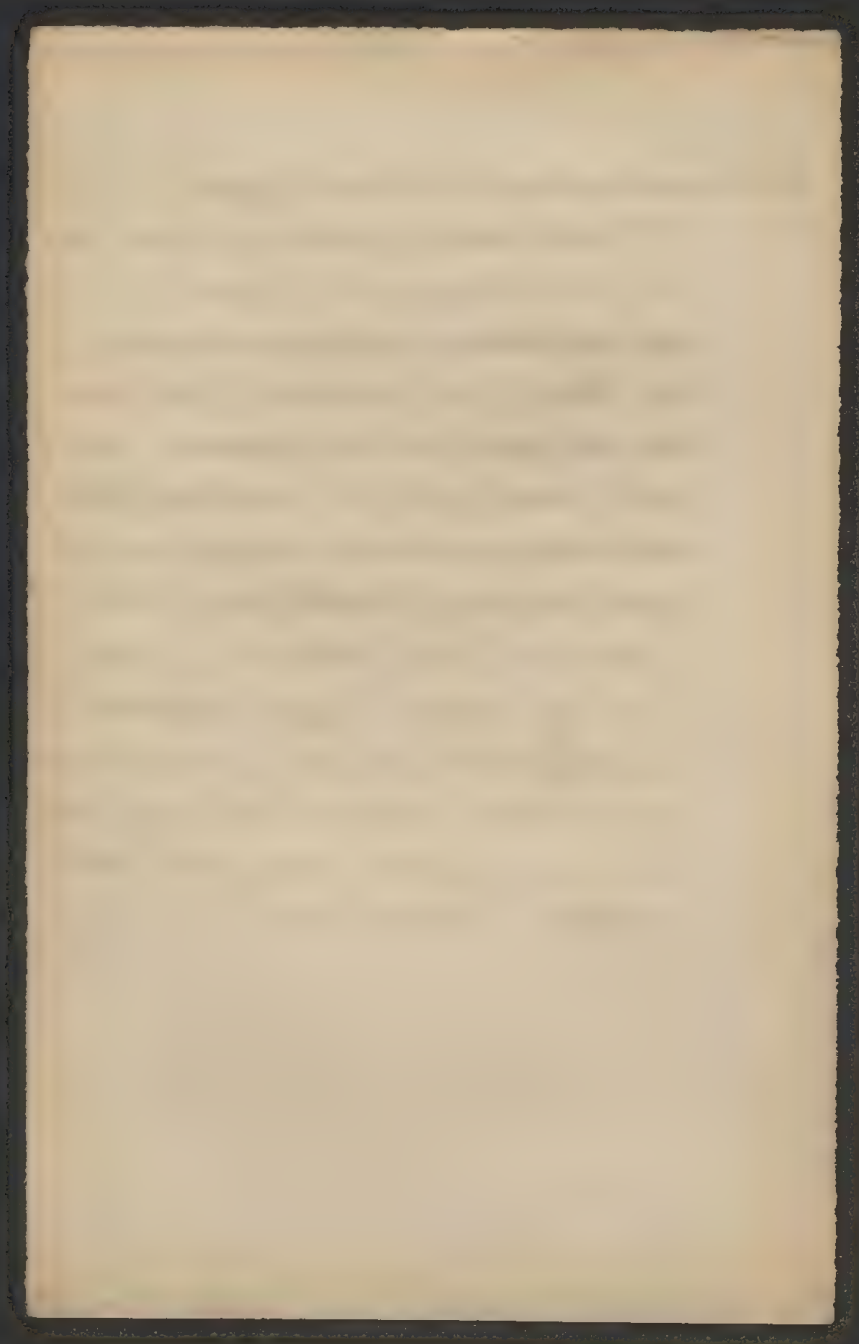

Furjerysta - y. m. s. i. m. kwołennik furjerysta
„ Sam Dalarid był chr. furjerysta ” J. k. w. 34. 45.

Furjerym. u. m. urozdziwienie spoleczne wy-
myślone przez Furwier'a, polegające na współ-
ności pracy i mieszkania członków towarzystwa „ Stronniczek swobod nieograniczonych.
wielka wielbicielka furjerymu, ani do jego
konsekwencyj najgłębszych ” J. k. w. 34. 8

Furore niemu. n. wyraz włoski, albo Furore-y. i. ter-
t. mn. efekt szalony, porywczy „Robić fu-
rore... słowo honoru ci daje - wręczy ci nie-
chę prezentować, meżczyźni w kochawce-
nie, kobiety pełne kandydacji...” D. Dot. Dzienn.
Ser. 238 „Fester dais Dziwnie słiana... mó-
wić ci, furore robić.” ib. „Miała ten jabis
urok, który najistotniej uwinaby nazwać
pustą niewieścią. Ostatniej kimsy robota
w Warszawie furore.” H. Siem. Humor. 1. 1. 1. 1.
1. 24 „Jejo komedia waznie robi furore.”
Echo 1877. 249. 4. „Nucitem ulubione wóworus
pioszki, jako to Krakowian, który wtedy robił
furore w Hymn puchu i który pisał sobie
prowokację.” A. W. Fr. Dz. 11. 91.

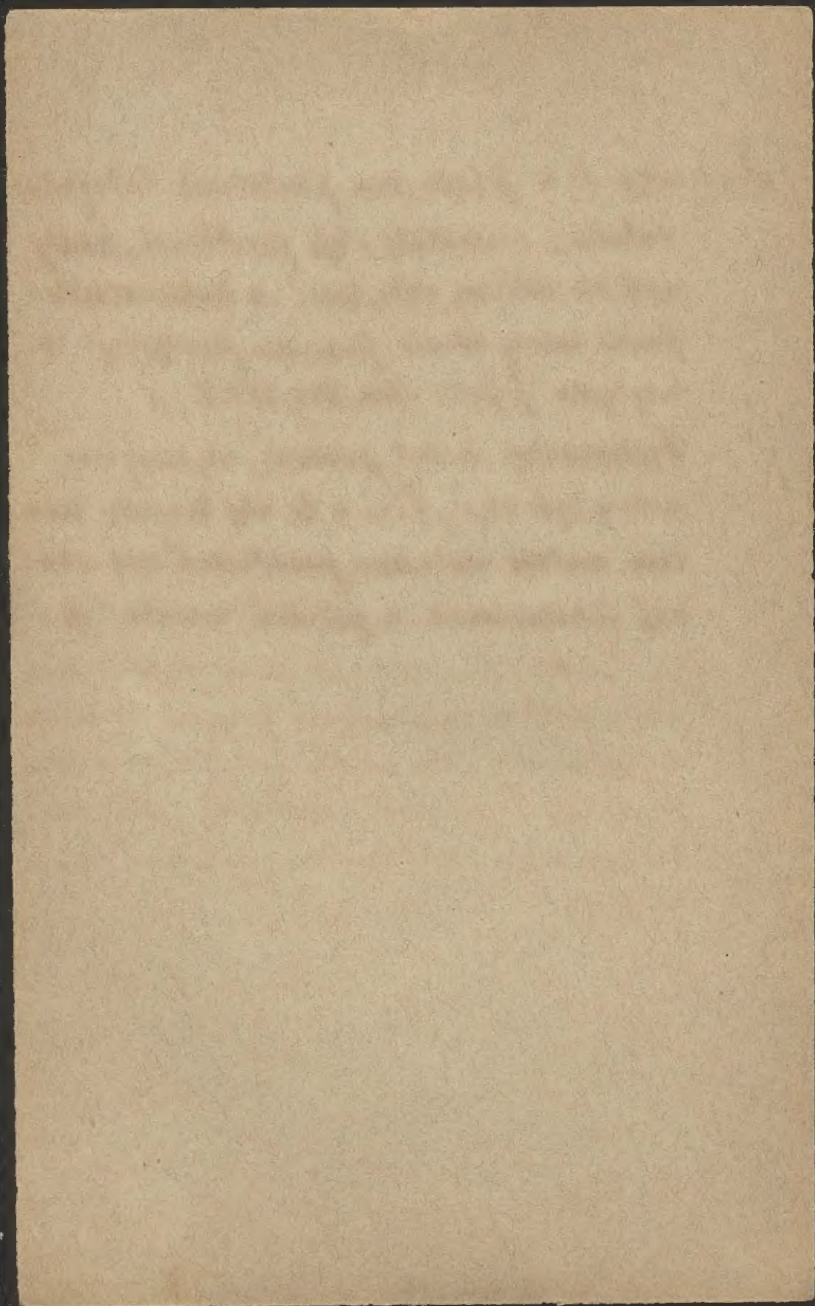
117
Fus-a. m. „ Siwa cicho, nigdzie się nie
pokazy, my prusciny fusa, kci do
Niemiec pojchali. ” Jd. Kvar. 38. 119. ?

Furzerka - i. z. partactwo, partolenné, lodujatka
roboty „Warszaty staję przetrzym, każdy
woli na własną rękę, robieć - o doskonałości
fachu mowy nie ma, furzerka prosperuje w
najlepiej” J. Furz. Now. 1882. 358. 1. (1)

Furzerawca - i. z. cont. partolii, wykonawca
roboty, byle xby „Idzie o to, aby króćcie kró-
ćcie, mularz mularzem powstawać, aby usu-
wać furzerowanie, a podnieść kunszt” ib.

(1) „Powstał wśród pierwszego grona majstrów sre-
czkich projekt napoleśnienia furzerce niektórych
nieśmiałych czy nieudolnych majstrów, kłosa
na targach Cesarstwa, nadwyręgnięta ustalone
dawniej renome obywatela warszawskiego” wiek
1884. 229. 4.

Futor - u. m. ry. um. Futorok - rku m. rozb. na
 Podolu i Ukrainie, rus. хепсута Хутор, Ху-
тор dom lub chata z ogrodem, parcką, rola
 i siawozieiz oddalona od innych i ode wsi
 lub miasta, do którego należy, oddzielona
 znaczącą przestrzenią, - samotny folwarszek
 odzębny. "A. Kew. Roz. Tow. nauk. Krak 41. 195.
 "Byłto dżiki, poruty prządami jar, wzywio-
 ny gdnie-niegdzie touzypu so sadzie futorokiem"
 Tęg. II. 2. b. 101.

1
The first of the three is the
the second is the
the third is the
the fourth is the
the fifth is the
the sixth is the
the seventh is the
the eighth is the
the ninth is the
the tenth is the